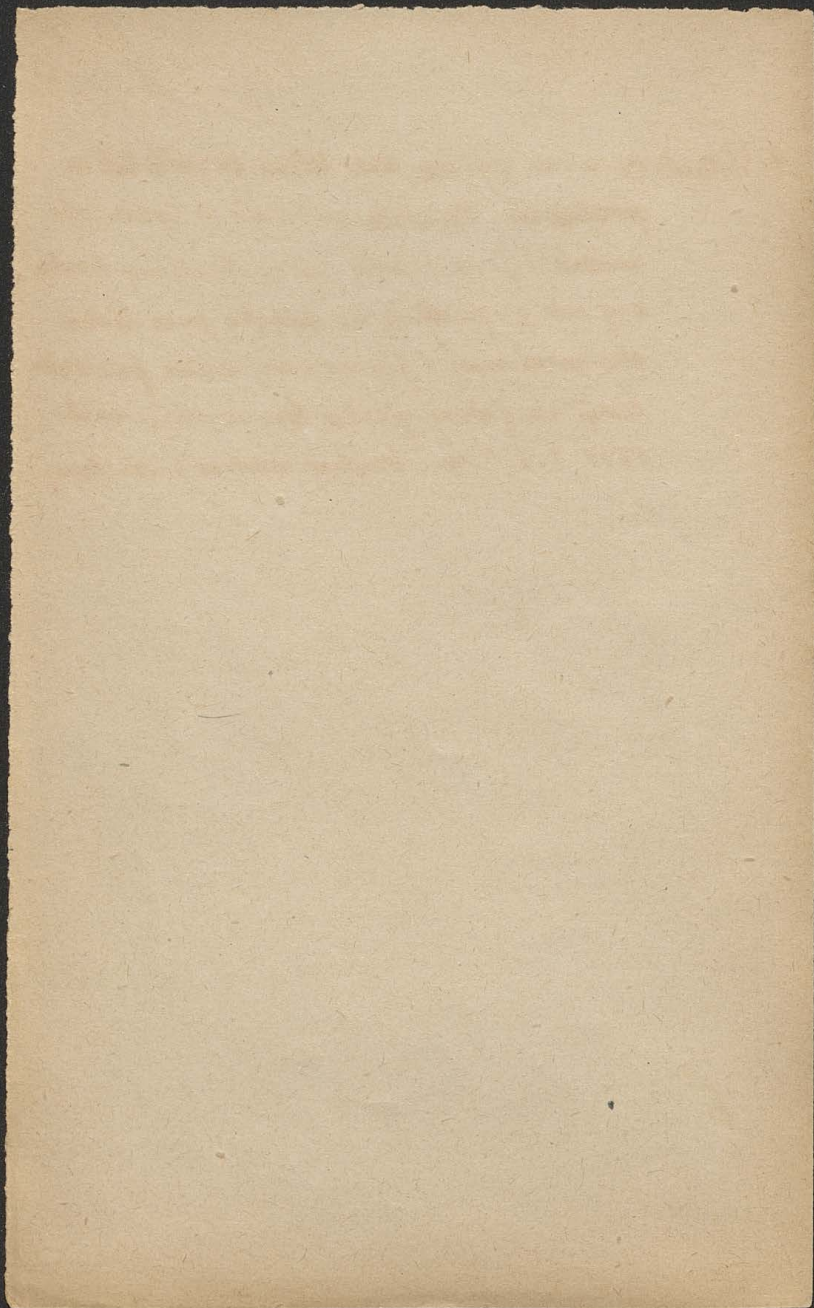
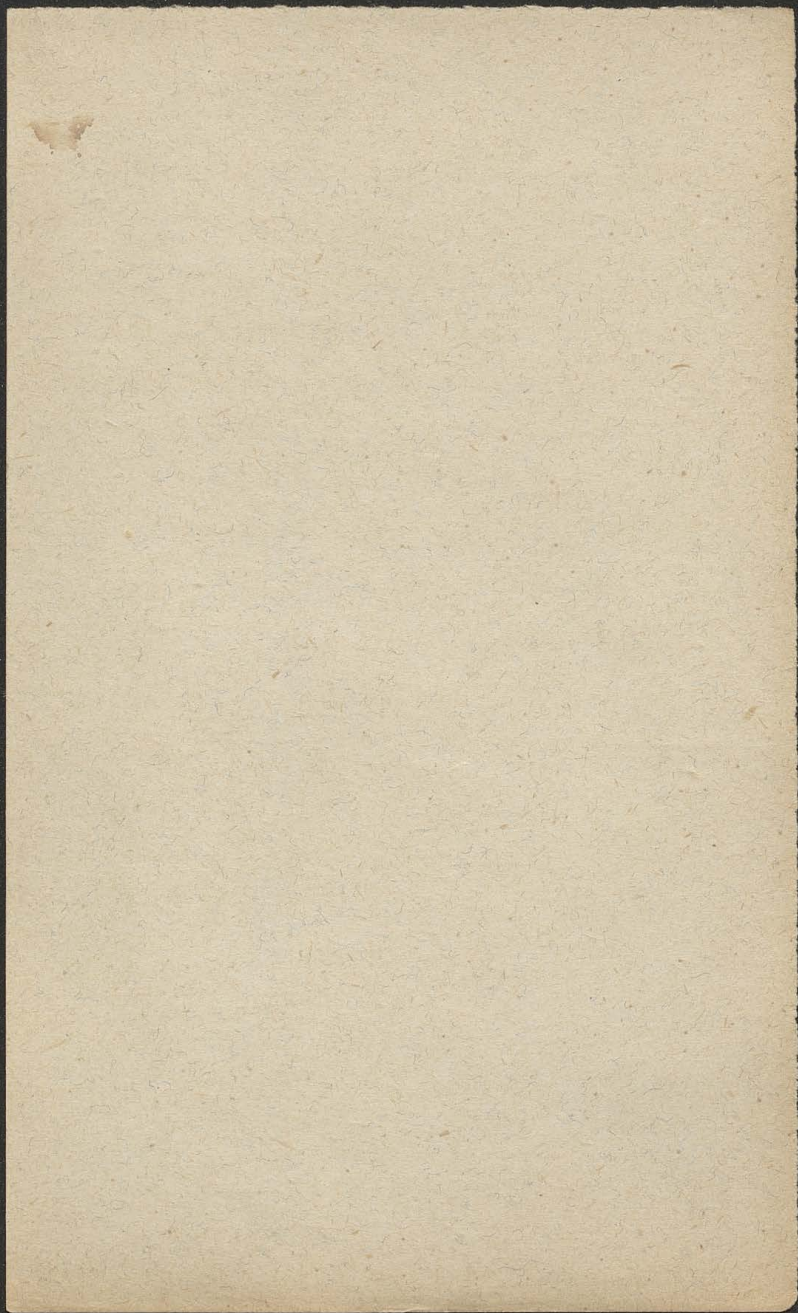

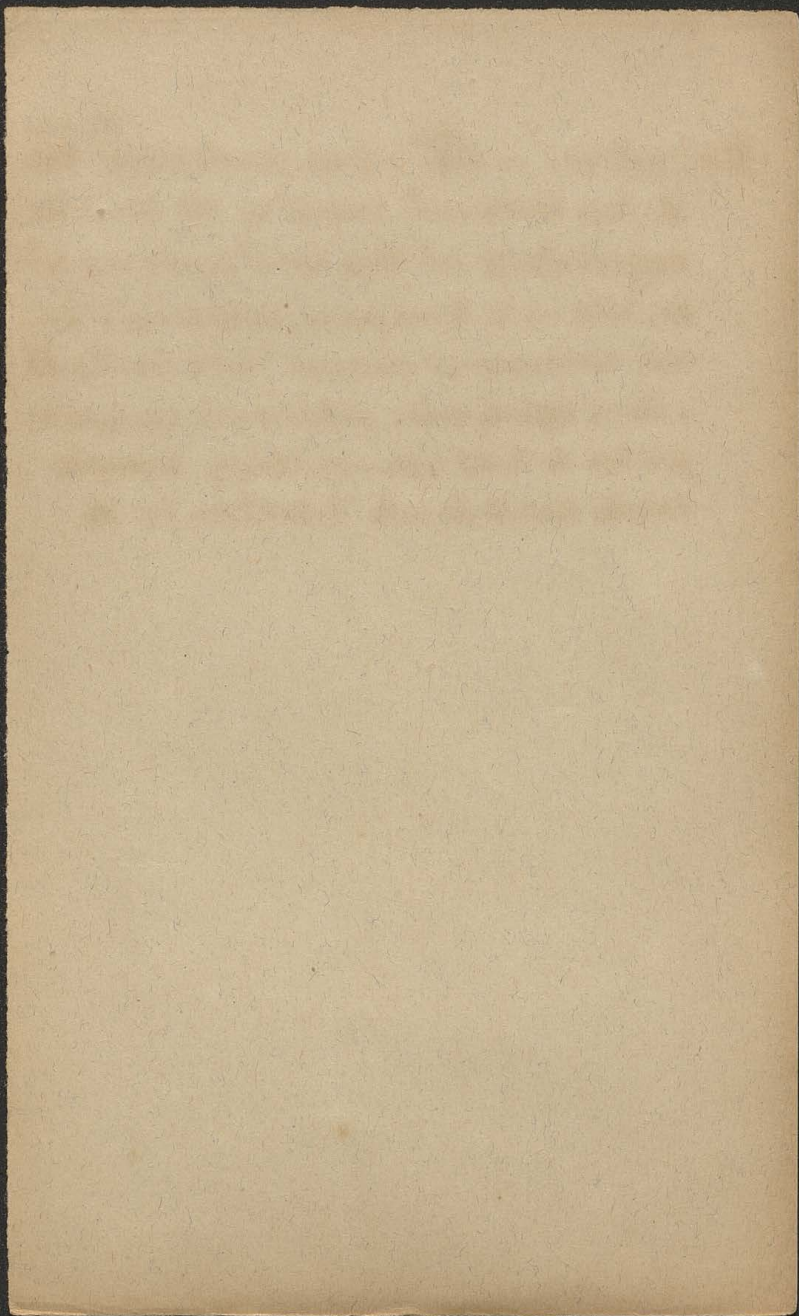
1
Macher - a. m. ry. ow. mn. niem. pogardl. lub z
pochopem, Diabla, oobliwie w rucn. rje-
ninem t. j. na schody rypje. Macherzy berliń-
scy nie poprzestają na podjętej przez siebie
ekonomicznej i finansowej walce przeciwko
Rusji na jednej zjeżdżalni Berlińskiej. "wielk
1888. 4. 2. prop. „Sraher-macher” = wraclawaj;

Mekinjowai st. ex. indku. franc. magnifionner,
 handlowai konnie tajze ich wady lub
 podrabiajze marki i ktorych sie pownije
 wiek; użolnij: bawie sie kusiardstvom, i
 inienia, i majzku nalezat jwi do pa-
 now, a choc mekinjowat, nie powiazato
 go to weale; dowodzil nawet, ze ryer-
 szas miat kytke i dla tego tak kochat
 konnie "J. Kwasa. 2. 154.

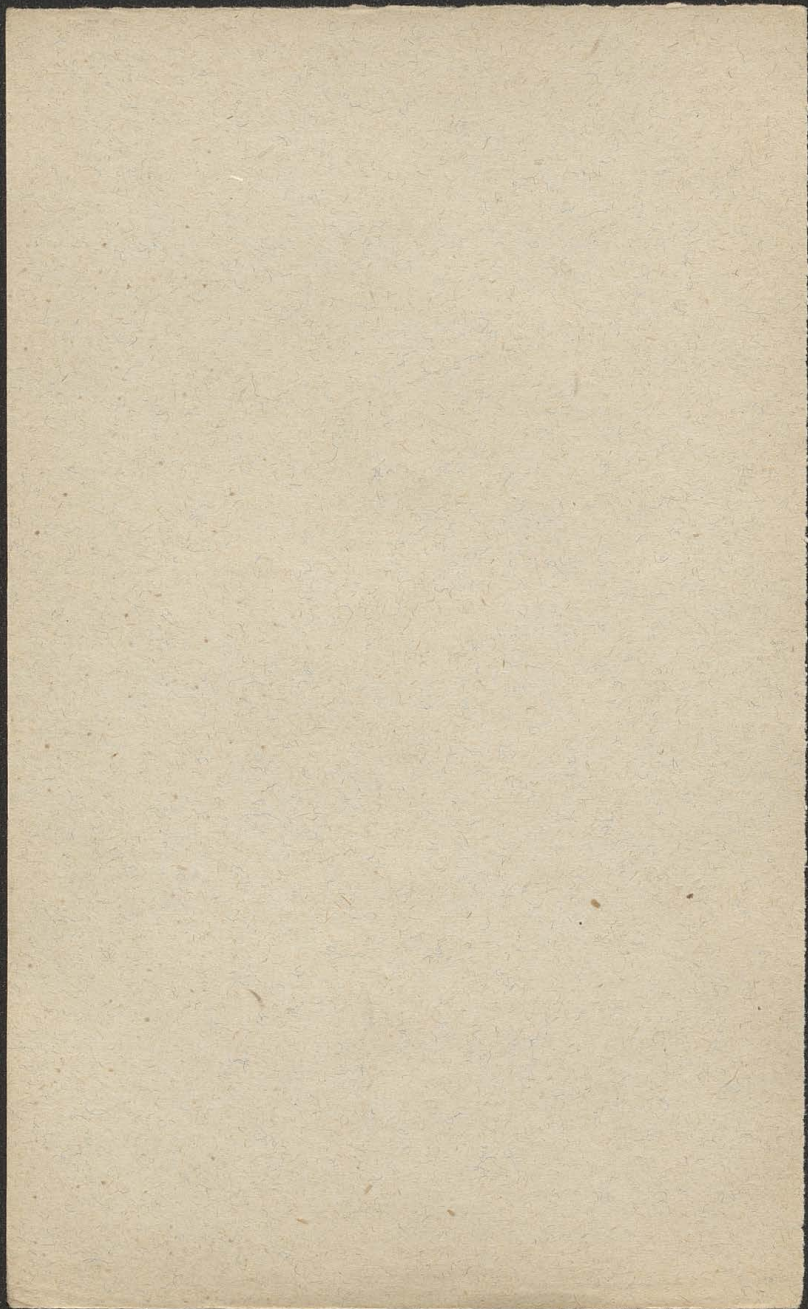

Maltretowai' ^{kont.} or. ^{lub cześć} w. h. z franc. poniewierai' kims,
 ile kogo traktowai', znacai' sig nad kim „Nic
 wygodniejszego nad takie mitoi' familijnego kot-
 ka, ktora sig za to ma prawo maltretowai' i kar-
 nui' niestrachuemi rzezniami” D. Not. Sam. Sam. 56
 „Twarz wykrzywiona, pofalowanie, wycisgnieta,
 podobna do lalki z gummy, ktora by kaprynie
 dzieku maltretowato” D. Not. Dzien. Ser. 36.

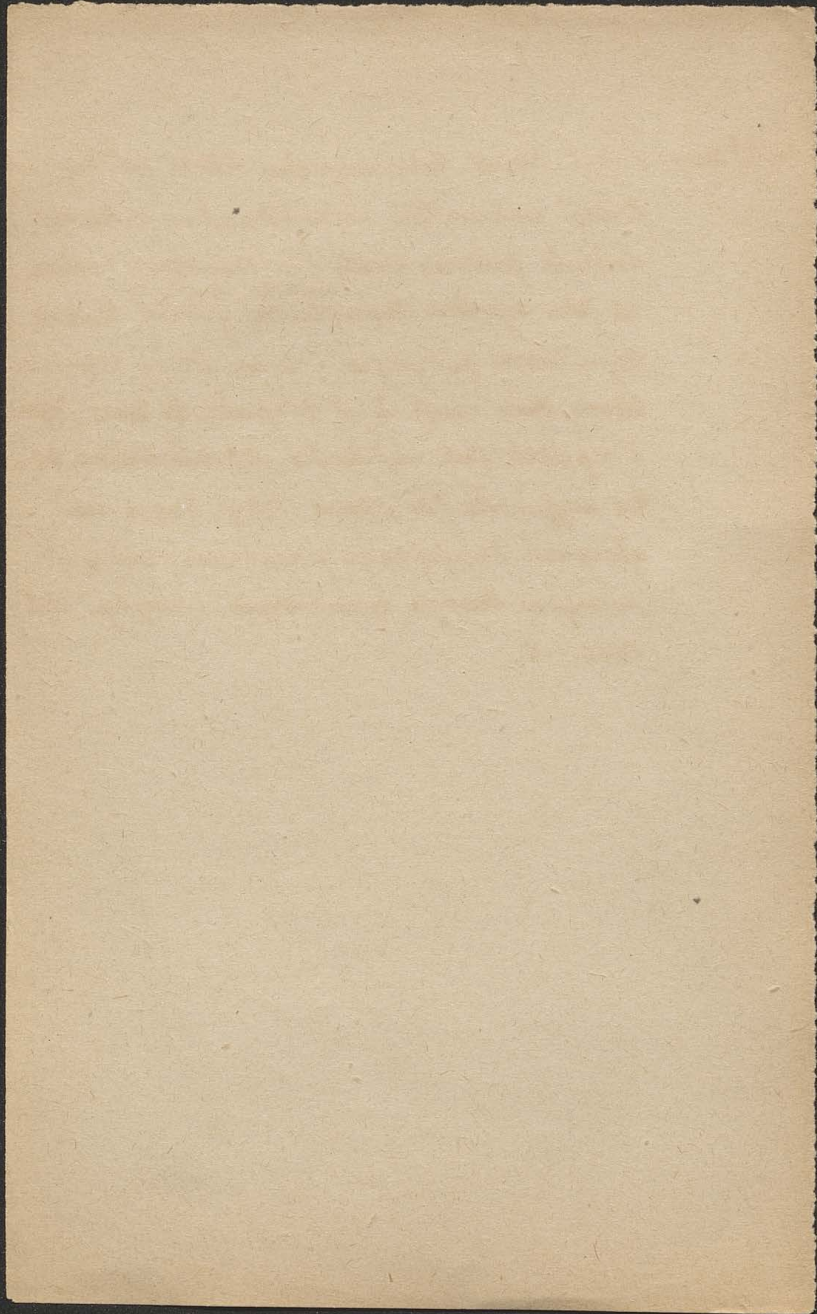

4

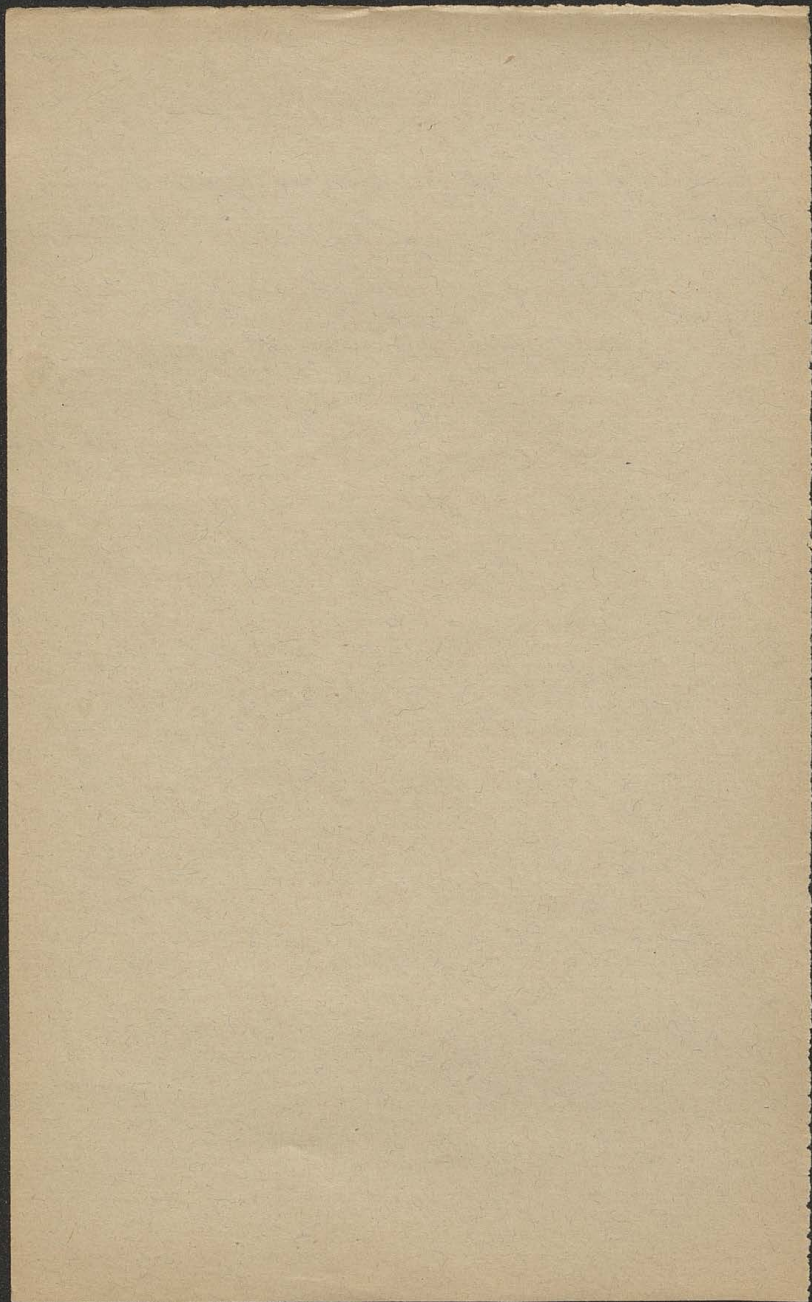
Mandaryn - a. m. nowie - nowo um. wykray u.
władnik w Chinach „z sanskryc. man
trin minister, matri radnie” A. Muchl.
Zródło: 81.

Mane, Tekel, Fares, trzy napisy, które według Biblii nakreśliła niewidzialna ręka na ścianie, podczas uroty Baltazarowej; wzięte nie jako symbol tajemniczej groźby, Robak reprezentowany podgrzyba i tworzy stany organiczne, który sam wuje się nie rozpada, że kres jego i upadek już niedługo. Niewidzialna ręka wypisała już Mane, Tekel, Fares nad głowami drzewnego pokolenia; widzę je w napisy, twórcą opauwymu umyśle. "wieh 1888. 1. 2.

Mencetkin - a. m. ny-ov. um. fram. lalka
 wielkowi' estowielka stwizja malavrom
 na model do malowania draperij' lub
 sawawakom do przywiercania sukien, upi-
 nania i t. p. " Rodzaj' mizernego manne-
 pina, ubrany w stary waleprok rozpie-
 rat us niekwtatkuie w porodku salo-
 niku." H. Kwak. 33. 69.

Manewr. u. m. wy. wo. m. franc. z mata intryga,
 krok obmyślony dla zamyslenia wojny lub
 skutoczenia go do wojny postępienie taktyce-
 ne „Manewry panny Eliny były uadruy.
 wazj wzgiane i kumunowuwały już w niej
 niepospolitogo taktyka; karsła od najdo-
 skonalszej niemał wżgardliwej obojętno-
 ści. Gdy ta najiniejszego nie wywarta
 skutku, powoli zmierzył się atak wiadrio-
 my doskonałym instruktorem” J. Wars. 46. 49
 „Manewratak wyprawadził wily niechca-
 cy Augusta do drugiego pokoiu. August
 domyslił się od razu do czego ten manewr
 prawadził” ib. 16. 77 „Miała tyle mocy nad
 sobą, że się usuniechata i udawata wers-
 tą - ten manewr jednak na nic się nie przy-
 dał” ib. 73. 164. „Czy to manewr? pyta się
 o hwaliego, aby obudzić we mnie kawiści.
 M. Dat. Włoty. 12. 215. „Wyprawnie unika jej
 a dla kumarkowania przed nią i przed
 innymi tego manewru, wyrankuje sobie

różne pułki." M. Pol. Dia. nr 221. „Idę na
mapę. — Za kogo? — Jest to mój sekret, ale nie idę,
daje panu na to słowo honoru. — Siniaty ma-
neuw panienki wywołał przewidany skutek.
Twara Seweryna pobladła." A. Wilcz. Fot. 1. 84.

§ manewry wojskowe: bzd w Gabryj' my-
manwia Manewry.

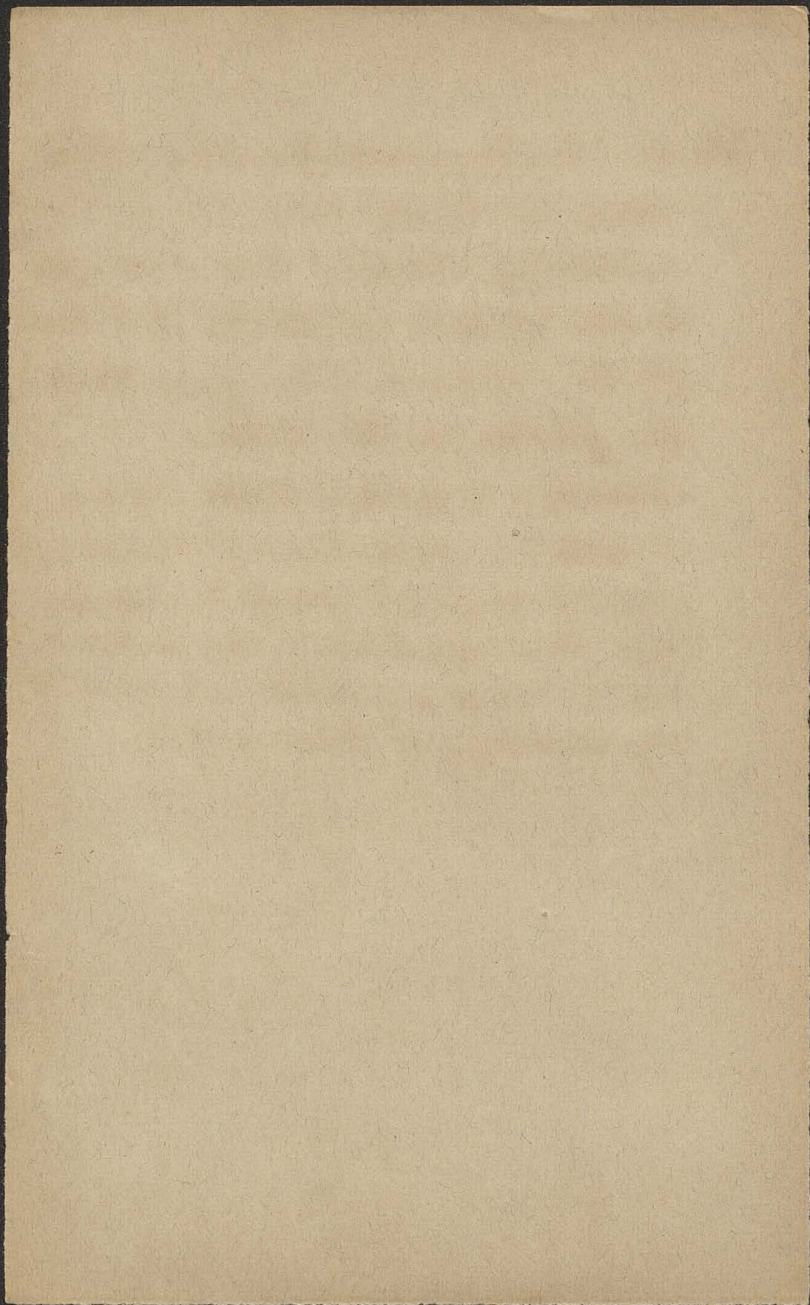
„Co ty tu robisz, rydnie? — zapytał go. — Jak to
co robisz? — odpowiedział Abrahama że konyraj-
nym rydnowskim manewrem, konyrajce od-
powiedź od konyraja" J. Kowen. 1. 63.

Manewrować st. w. udka. wojak. odbywać ma-
 neury, dżitai na powoeg strategicz-
 nych obrotois z posp. dżije do czego
 ze powoeg manewrowis i obmyślonych
 środkowis, manipulowaci czasem w pewnym
 reinerkownym celu, wykupaci się, wykupiaci
 „Miarkowatam, że caa manewrowie
 okoto ślubnego pierśienica i karawa po-
 starowitani przestradka poma” L. Mell.
 Groch. wian. 146. „Tuwar jej wyprziato pet-
 ne figlarowici karne oku, kłoniem umia-
 ta doskonałe ku potrzebom chwili ma-
 newrowaci” Wiel. Tyg. N. 2. 6. 112 „Coty duszy
 politycznymu intrygom i knowaniom od
 najintodrajch lat oddana, jeżeli biudy
 manewrowata wdziestami, to jedynie w
 dyplomacycznych celach” G. 7 Dyk. Act. sejm.
 1. 68. „Nie wara tab. manewrowie, żeby mi
 spojwaet w way, a on wykupaci się jak
 waz” A. Wilcz. Wiel. 1882. 266. 1. „Genio od

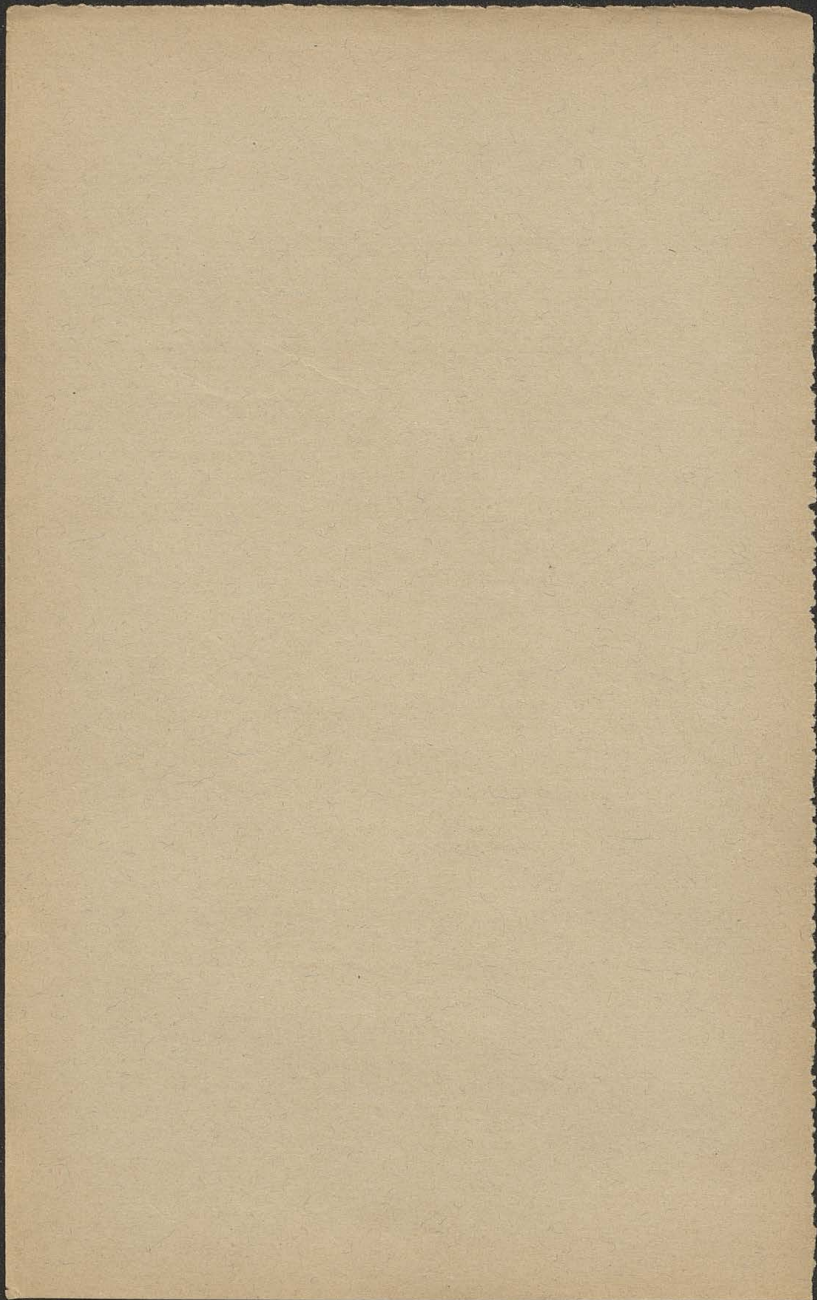
spotkania swojego z brabią tak umie-
jętnie manewrował w swych wy-cię-
kach po powstaniu, że się już z nim nie zgodzi-
wcale" D. Pol. Mybr. 94.

Mania - i. i. Maniecka - Manusia, Mańka
 zdrobn. innie żeńskie Manja, Manusia
 „ Miata byj Mania i Lucia, i' obie cywa-
 no sobie wiewereli wyżnierity ” J. J. Krasa.
 73. 150. „ Ukocheana i' kochajca Mania-
 sia ” J. Zachar. Wiek 1882. 287. Dod. (1)

Manisko - a. n. zgnub. od Mania „ Diewne
 Manisko ” (1) „ Maty Manusia serdownie wy-
 sciskał i' wycatował ” J. Zachar. ib. „ Wstańcie
 moja Mania odprowadzi ty mnie ” pod warsz. O.
 Kolb. lud! Biesni 72. „ Manusia patrała mu w
 oczy usunierkajca ni ” J. J. Krasa. 2, 38. 56.

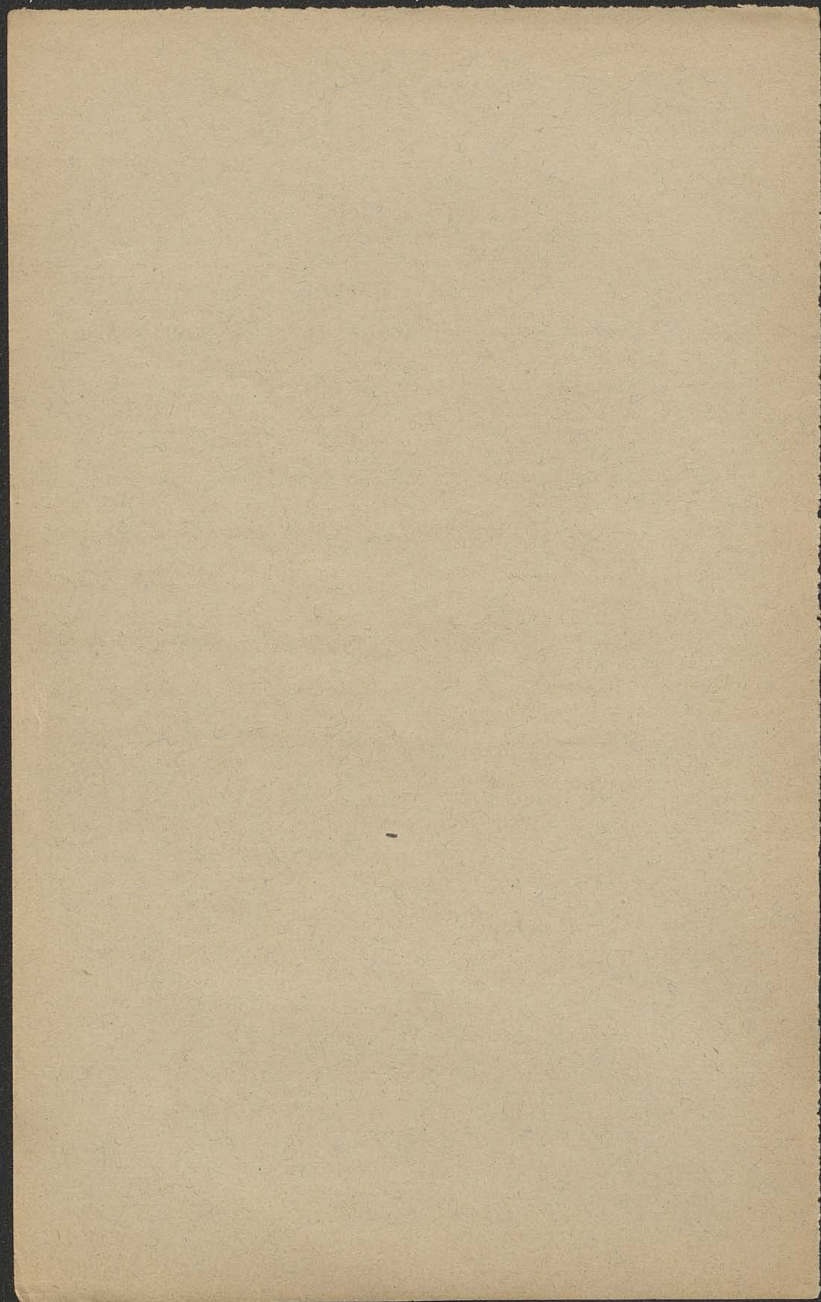

Maniakny - a.e. ^{anna projekt} manja nalechowany, Dziwacz-
ny, Front dworu, niby sawojcascki, niby
cottage angielski, co' fantastycznego, a wie-
ryka, prezentowa' ies maniakno "W. Kwan-
wik 1878. 50.

Manic' st. ch. ndkn. posp. oszukiwac', nagi' konu
w głowie, zwodzić „Ten świat tylko ma-
ni, kto w rasyckie kobiety kowie anista-
ni.” Kur. Świat. 1879. 40. 3. Zmanic' dkn.
oszukac', wywieść w pole. Wymanic' co
od nogu, wykpić, wydzwilić, dostać pover
manienie.

Mani się st. raim. ndkn. posp. oszukiwac'
się „Lechom podniebienia najdelikatniej-
szemi gatunkami win, albo prawdziwymi
dzianowcy, często manieny się popijają fał-
skowane za drogie pieniądze nabyte” Br. Tyg
1. 400.

Manier - u. m. posp. tryw. sposób „Owsi te imięcinny
 pryncięgusty się na jeden i ten sam manier, aż
 do dnu brzech” W. Gowat. 2. 112. (1)

Maniera - y. z. sposób, metoda dokonywania
 czegoś „Wtądnie był to wódz maniery owych wiel-
 bick wojennikow” Pasch. 13

Manierowaci - x. udan. przybieraci pewnyz manie-
 re, przyprawiaj jz sobie „Pani starowina z staro-
 wieckie strojne, po staroswiecku manierowana”

J. Kwarc. 16. 116. (1)

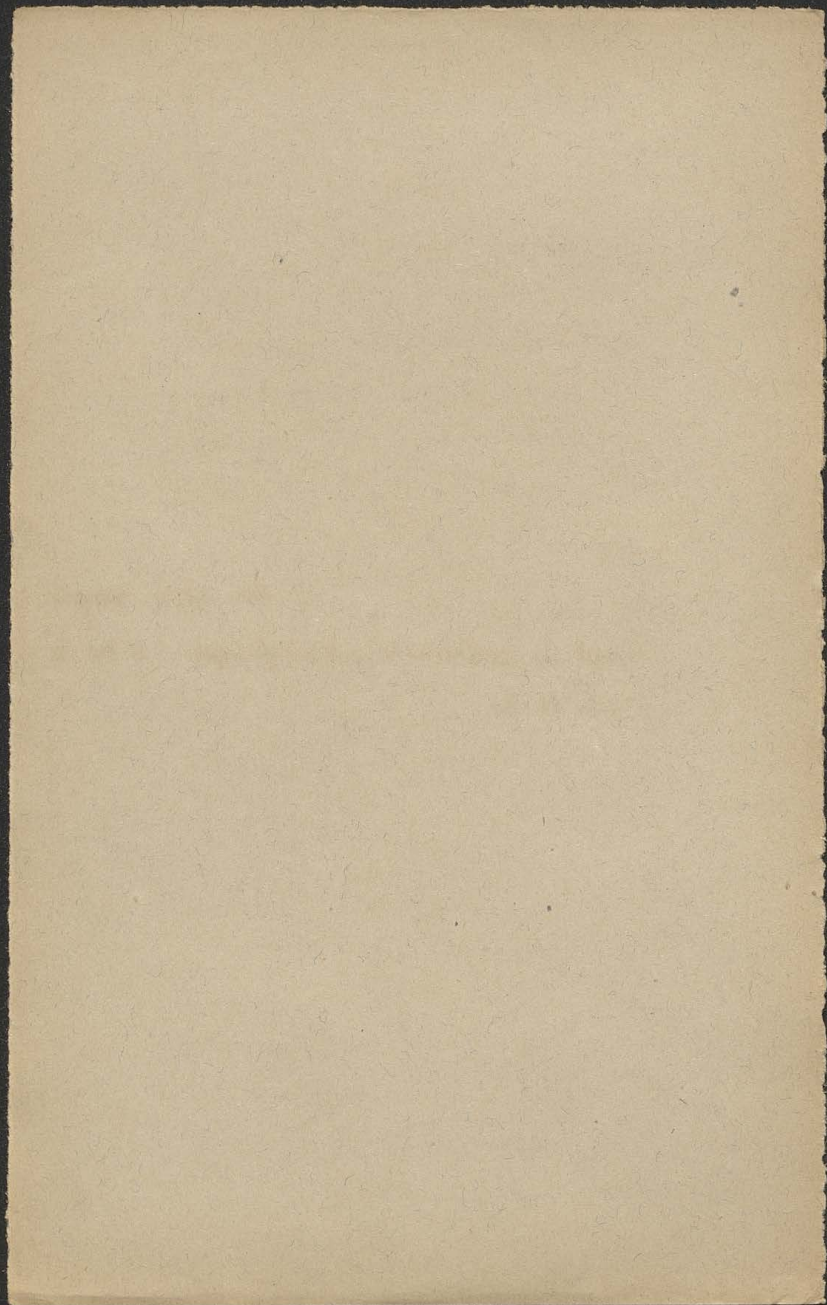
- (1) „Waserpolaki, manurami tutaj xwani, co mowz
 smy skrzeli jz cathiem na niemiecki manier”
 W. Gowat. 2. 100 (2)

(1) „Wiele osunasty, wedle ducha swego, wy-
 tapanie kochat się w mitologii i manje-
 rowanych kompozycjach artystkow swoich”
 J. Kwarc. 36. 67.

- (2) „Artyści nasi xajgli się układaniem
 wielkij artystyczny' zabawy na manier
 xagraniczny.” Wiek 1886. 256. 3. „Sa jedynakie
 ludnie, kłowy pracujz dla nas i myslz o
 nas, a do tych w pierworym xaxdnie ualecz

ojcowie nowego miasta. Kiedyś z nich dwa
na swój sposób i dziata na swój manier" Dł.
pol. 1888. 15. Lij. "Tyko wpuść kobiety, a one ci zaraz
wrypkto na swój babzki manier przesierają" A.
Wilos Tyg. pown. 1880. 628. "Odrestaurował sobie dom
na dawny manier" Djab. 20 (1888). 14. 2. "Lacnie
się na dobre cywilizowanie na niemiecki ma-
nier cały stwily folwarowej." Rola 7. 566.

Manierka-i. ½. rki-vek um, rđrb. Manier
cyra-i. ½. ny-cyn um. klaszanka na
wódkę należąca do munderunki rotnieraa
„Do dziełnie na koniu tatarskim cielek
xwijał, i' wódkę & manierki wożachiej
zapijał" W. Pol 9. 109 „Type o nich dba
ile ja teraz o wasziny prośiny manierkę"
H. Siemk. Op. i. wie. 2. 287 „Mam manier-
cyra & gorkalkę" ib. „Nie jeden magła-
dmęł do manierki, alias flaszki" A. Wr. Fr.
Dziła 11. 2.

141

Manifestacja - j. i. tac. jawne okazywanie, obja-
wianie uczuć, uspołobienia i t. p. „Aż się okaza-
wstręty, to wrysy jej były pod dobrą datą-
kobiety w salonie choć prawnicy, że to był wy-
buch i manifestacja radości wielkiej ~~z~~ ra-
donały z obawy.” *J. Kr. Szt. War. 2. 192.* „Dla wiek-
szej manifestacji równy uoi z istotny potrzebny,
kto miał i kto mógł, chciał koniecznie na ju-
trzejay dzień odrazić się trochę w kierunku” *ib. 2. 198*
„tyjenny w epoce gorących manifestacji.
Stronnicstwo skrajno-rewolucyjne i anarchizmo-
mniema, iż przed zbliżajęciami się wyborami
awantury publiczne potrzebne są do podniesie-
nia wrogu i wpływu obu frakcyj.” *S. Lwów 1885.*
41. 1. „Zatobno-polityczne manifestacje, jakie
mnie i pogrzeb Wikłova tego wywołaty.”
L. Sarn. ib. 137. 1. cf. Demonstracja.

Manifestować v. a. udkn. & Objawiać, okazy-
wać „Wypato pomiędzy nami do jawni kłótni,
wstrętu i nieuwagi, manifestujemy się stowami
najsporniejszemi, najzabrywnemi” *Am. Wi. 5. 51.*
„Energja jej manifestowała się batorienim

stug "D. Brus To i owo. 19. Zamianifestowen' Dku

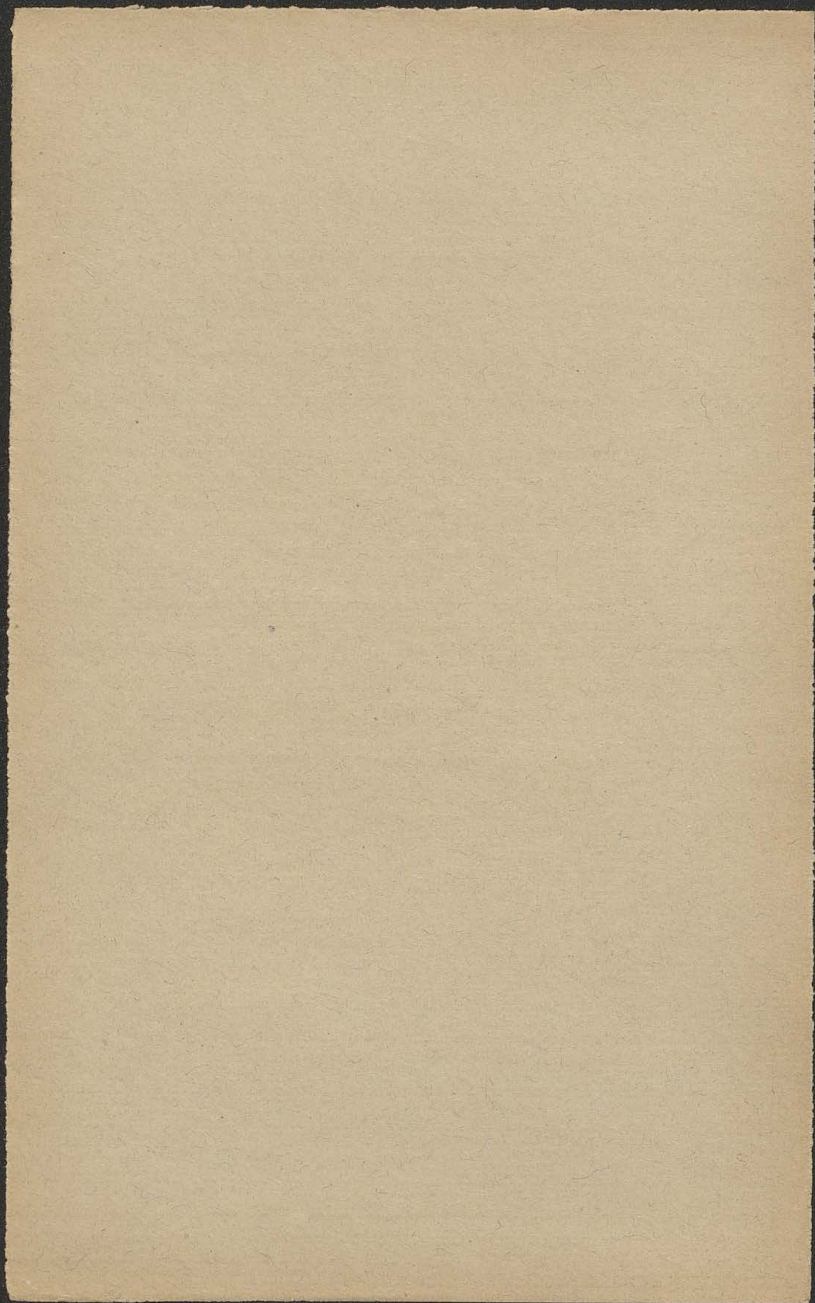
"Wto chcy usuwajęz się od uwarstwo centralnych,
wywołaty w Berlinie ku sobie wie chęz, która
w siggu ostatnich czasów Dość wywarimie kil-
kakrotnie się zamianifestowata" Wiek 1885. 132.1

"W oddaniu ostatniej porugi zamostem, zamia-
nifestowata się razowa i serdeczna sympatja ze
strony wrypskich warstw naszego społeczeństwa"
S. Lwow. 1886. 178. 3. "Siędzimuz w tej li chej miesci
nie zamianist przepredkai przyjemnie czas na
granicy, umieramy z nudów, żeby zamiani-
festowai naraz petyjotyczne uciencia, a ci
ludzie sunig ze to obrucui nas błotem" M.
Nat. Paris. Dia. 101.

Manifestowaci st. w. ndkn. Kamamifestowaci

Dkn. z objawia, okazywai w sposób
głosny, widoczny „Owinięty w galgany i
chrustki malec, głosnym pławem manife-
stował swoją obecność” „Echo 1877. 266. 5”

„Pocieraa nas ta okoliczność, że niedługo
staryta na stanowisku i kamamifestowa-
ta swoje uczucia i sposób myślenia” „G. nar.
1883. 17. 2. „Kongbrny chłopak stłukł skula-
ry i wypit pół butelki soku. Wobec takiego
kamamifestowania stłuchi skłouwości, oddata
dzieciaka skucowi” „K. Jun. Ruana 1887. 47”

66
Manipulacja - ji. i sposób odbywania
jakiegokolwiek roboty, przedsięwzięcie.

"Powiedz mi, jakiej manipulacji użyto do
wpisania warzei w ten powrót?" *Au. Wi.* 1. 100

"Chęć rozwinięcia mojego interesu, potrzeba jest karna-
joniem ię i manipulacji, upadłości" *Kur. Święt.*
1867. 5. (1)

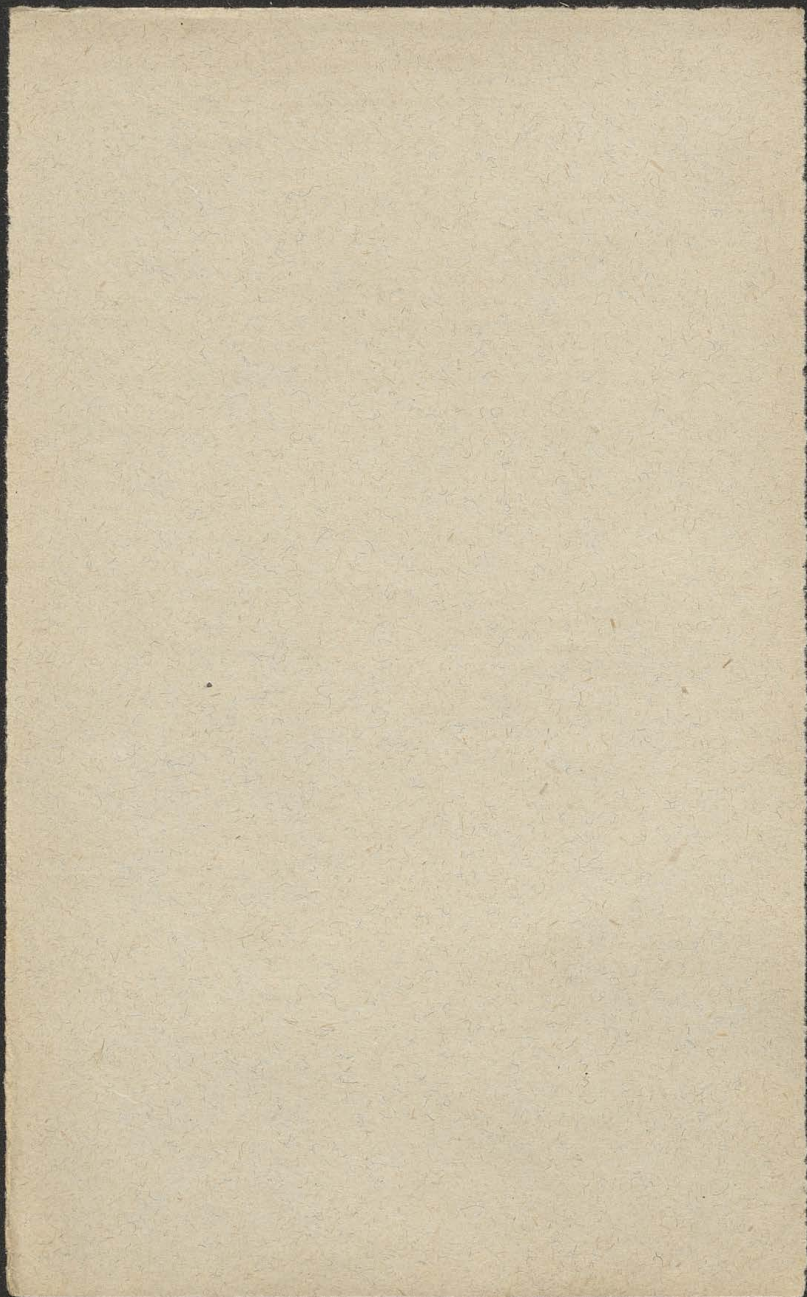
Manipulować or. cont. i ajgi się jakiegokolwiek
robotą w pewien sposób określony, robić, dzie-
łać "Piwnica jest tak obwerna, że w niej tyle
osób swobodnie manipulować może" *S. nar.*
1882. 288. 3.

(1) "Zabranie ię wyciąć finanse na wiceo-
ranki taniejszych, i amiant chustek do nosa.
Doprowadzają się tej manipulacji bzdą wypro-
wadzeni i zebrań" *S. nar.* 1882. 299. 4. "Zaczął
odwiedzać kantory bankowe, żeby to jęd przeczon
kwalifikacja informacji, że chce na dobra swoje osiągnąć
pożyczkę w listach zastawowych, weryfikację iai aby
zbadai całą manipulację wewnątrz tych insty-
tucyj" *A. Wilk. Tyg. por.* 1880. 484.

„Wysłannik jednę połowę stawi i w ten sposób
dostał się do wnętrza sklepu, gdzie już bez żad-
nej przeszkody mógł dalej manipulować. Za
pomocą drugiej ręki robił kary podrywars, i który
zabrał około 60 str...” Dz. pol. 1888. 13. 2.

17
względ manipulacyjny t.j. nie do
referatów tylko do przepisania,
t.j. względ kancelaryjny.

Manipulacyjny - a - e w Galicji, "Porady
manipulacyjne i stwibowe karbne-
rnie wystawionym c. k. podoficerom
armii austro-węgierskiej, w których:
1) posiada sekretarza powiatowego przy
starostwie i raty kanceli'skio przy
namiestnictwie 2) pomocnika woźne-
go przy sądzie obwodowym 3) kanceli-
stwie przy naczelnym władze skar-
bowych 5) asystentów powiatowych". G.
war. 1885. 120. 3.

Manja - j. i. uje - uij um. z chwobliwe upodoba-
nie. w czem, nierozsadna chze' na co,
zignia dokonywania lub oddania ^{czego} nie czemu;

(1) utyua sie czesto w wyprawach stwzonych
„I piau dater' nie stusic' i karawites' nie
powerechuez naway podroznowaniz." J. Woszen

11. 60 „Choroba politykomanii dotyka
niekiedy mtodych - nej czes' niej jednak o-
fiarawani jej sa ludnie skawny "D. Prus To
i owo 24. „Meto lito uwieray, jak wielki
wptyw wypiera na obyczej piwoma-
nia i kniejpowanie "Tyg. Pl. 3. 2. 111. (2)

(1) „Rodzina kumrona jest ubeksamowol-
nie go z powodu tej alchemicznej manii,
na ktora traci majatek "Wich 1887. 33. 3.

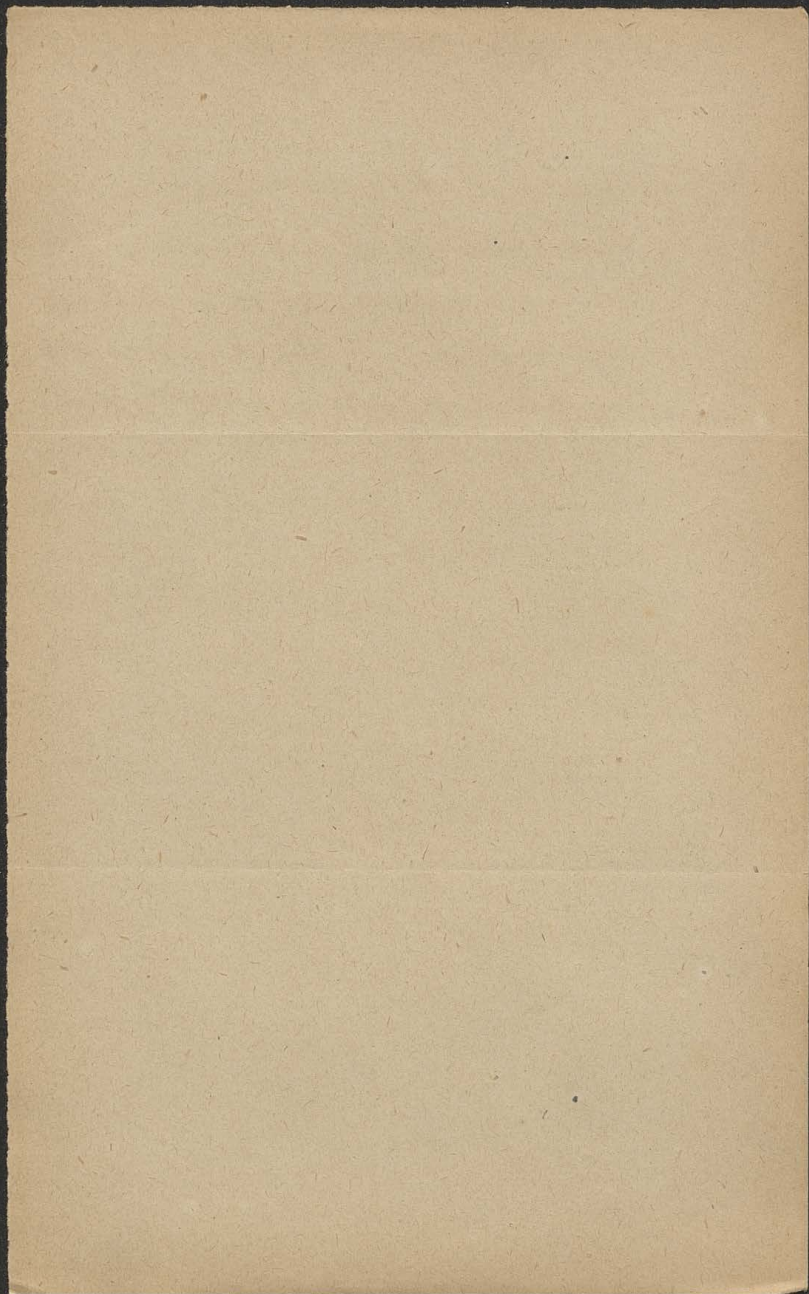
(2) „Skad wzieta sie u nas. choroba zwana
zakapomanijs, ktora podobnie jak karty
lub inne niepotrzebne wydatki krowie
podstawia "Op. dom. 1873. 267.

„Mania zakapawania teatrow powwinog-
nawnych z dziejicjoma rublami w kicze-

ni, skwarajęca rozprawionych tylko w ry-
ciu, nie od drzew jest znalez u nas "Psz.

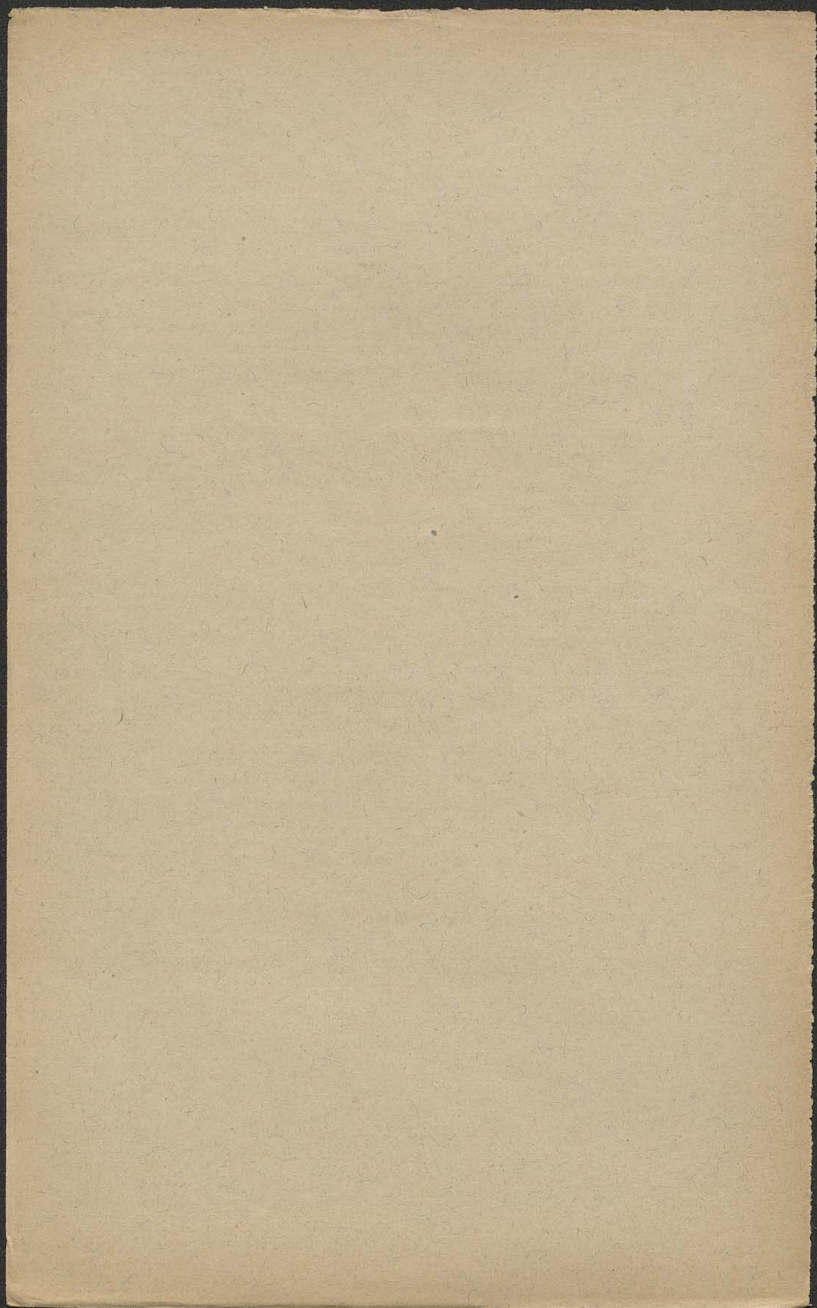
Fig. 20. 390. Szp.

Manjactwo-a. n. ctwa-niactw. n. n. manja,
 chorobliwe upodobanie w osem. „Nie
 rozumiat i nie umie sobie wykluma-
 wyć wysięgu, i ja tego kwirskiego ma-
 nijactwa krowumii nie mogę.” Op. dom.
 1873. 267.

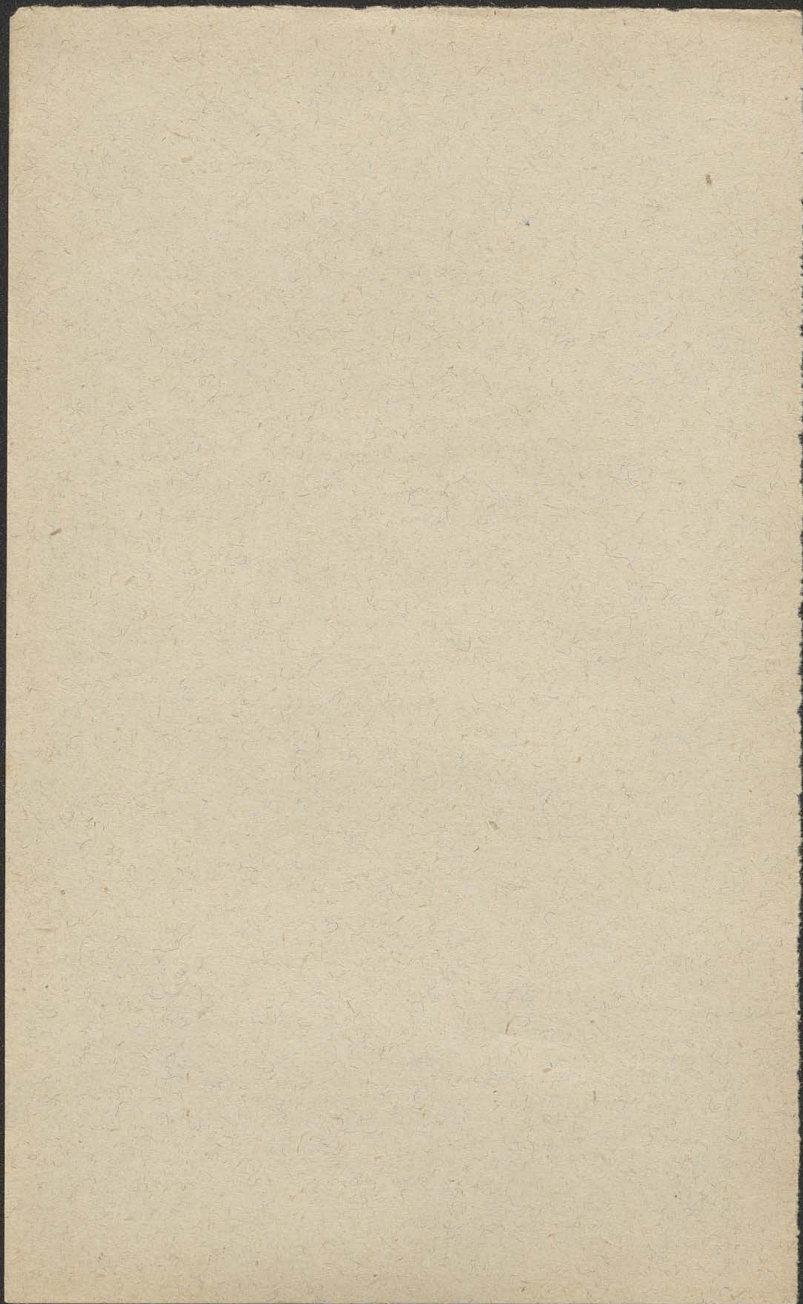
strata, uszerebka

Mankament - u. m. ty - wo mur. z tar. (saluda,
 brak, feler, usterek, niedokatek, „K te
 powate to prawdziwy mankament... tam
 nigdy niema i' nie bylo porzedku” W. Kwar.
 Tyg. N. 2. 16. 10. „Latajs a wrzeszenie: - A
 gore! a gore! - Co?” „Zolwark na La-
 kach jak swieca sie pali, ni byta, ni o-
 wiec wyprednic xdotali!” - Nie lada hi-
 stonyca, nie lada mankament, dwoj kipi.
 i' wrzesza i' prestrak i' karuzt.” W. Pol
 7. 198. „Na jedeu rzez odrywaly sie w ninn
 z przewazny gwałtownosci i' wrystkie
 uspioue na chwiltz dotegliwosci i' manka-
 menta wieku” Wob. Litz. Cz. 1. Matw. 62.
 „Spiewak ten znakomite goz, smussat do
 zapominania o pewnych mankamentach
 glosowych” Echo 1877. 101. 3 Lipi;

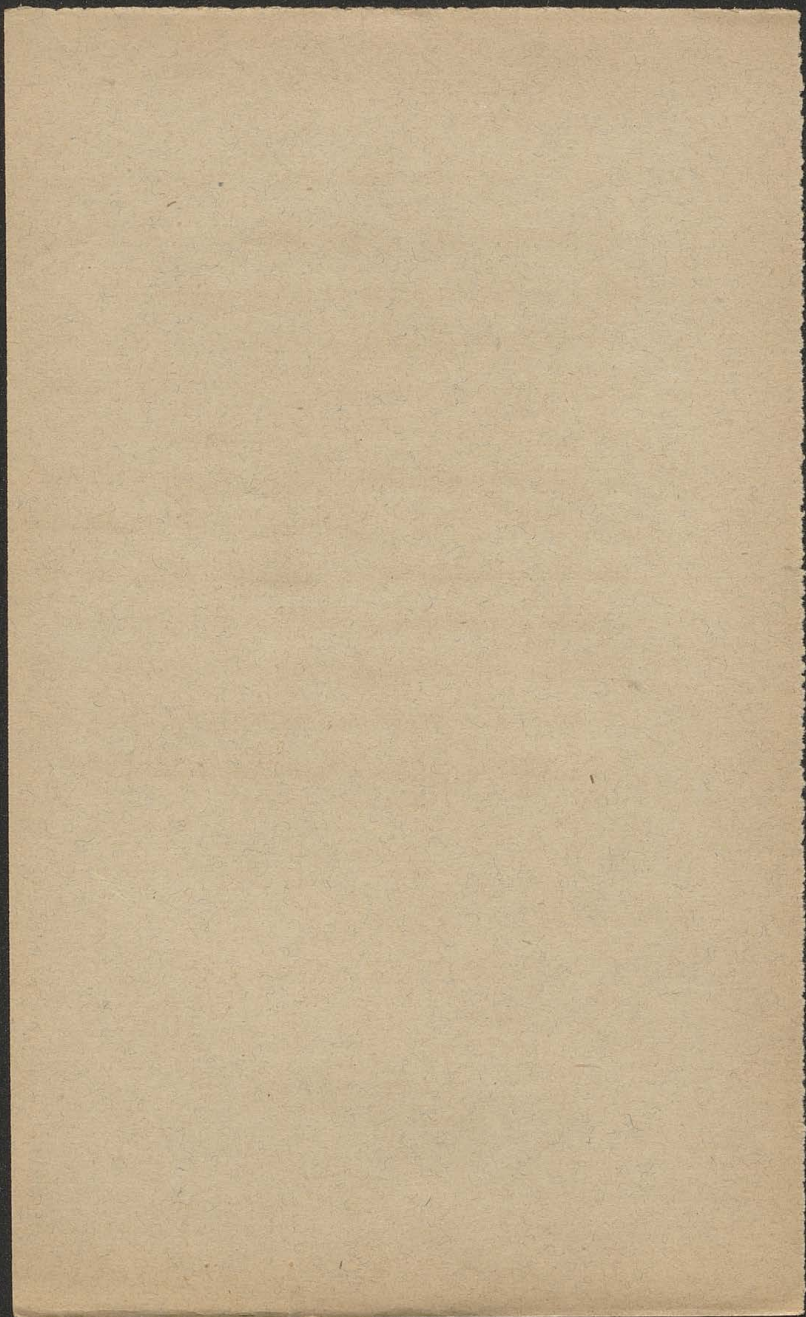
amannens

Manualista - y. m. si - skio. m. Daw. to co drii
 kancelista, pisarz w kancelarji „ Jako
 manualista tajnej kancelarji wojewody,
 wraclhi' skrypt ruc' biogje musiad "6.7.
 Dyk. Ost. sejm. 2.46.

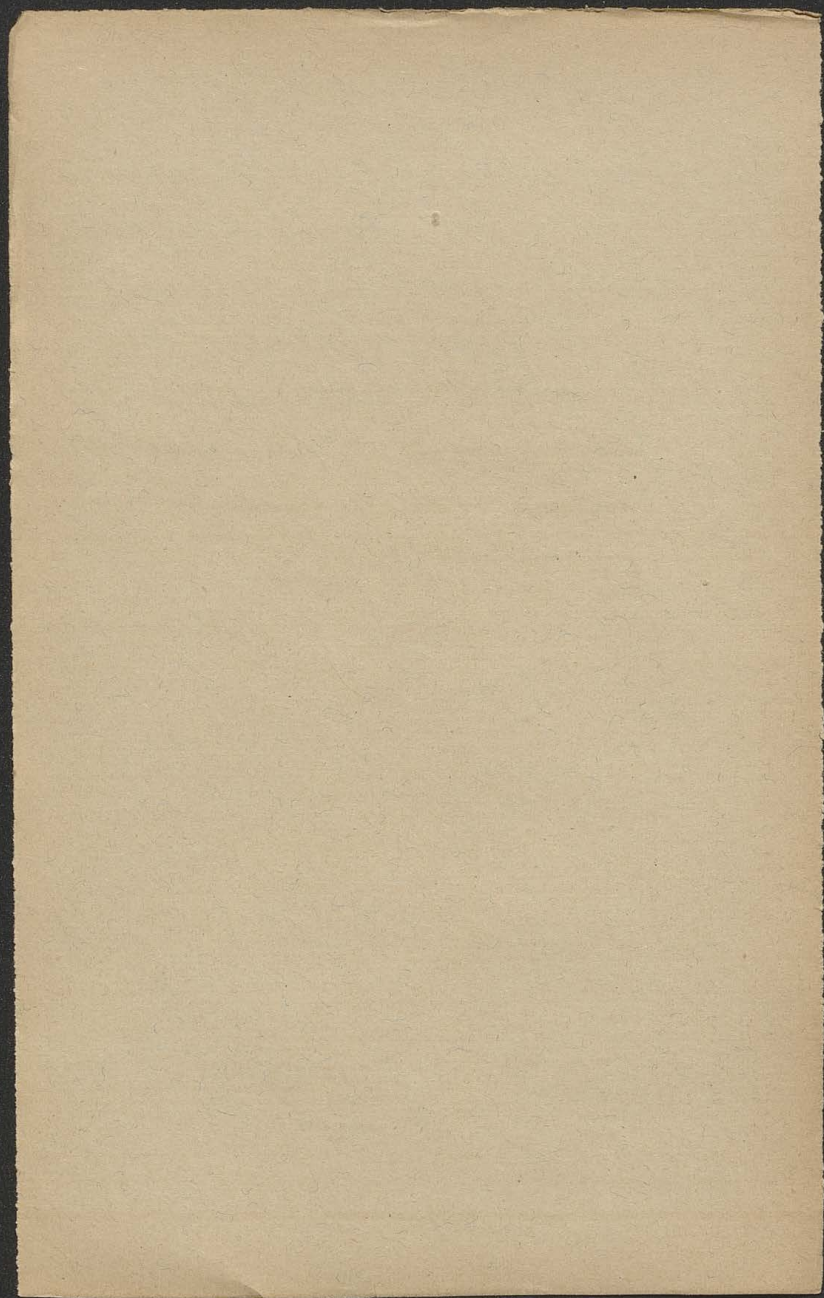
Mansarda - y. $\frac{1}{2}$ - rdy - sard un. franc.

mansarde, dach stromy i spicinal-
 sty w stylu francuzkim - poddasze w
 nim mieszkalne - obwo w dachem. Wtali-
 wie: dach wysoki stromy z dwiema ptara-
 krymi nad sobą, leżącymi, z których dolna
 kryta z pionorem ma wieżowy uził górną,
 uził wez uził mansardowym, od Mansarda
 budowniczego XVI w. ~~który~~ je Mansarda
 jest to pokwit ~~pod~~ z obnem w podobnym
 dachem mieszczącym uził. „Wspaniale wille,
 z werendami, mansardami, wieżami-
 mi, balkonami.” Quis Sluor 23. 257.

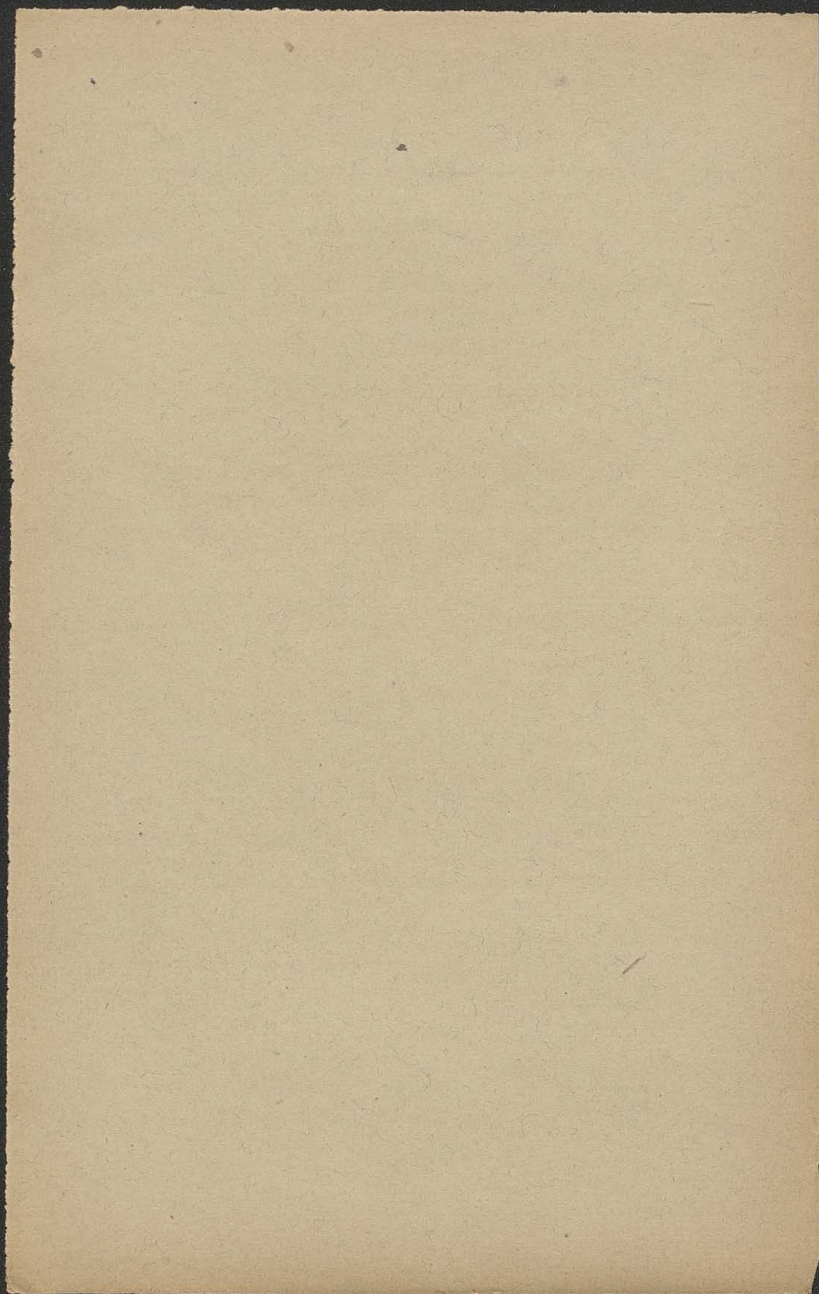

Manschester tom. III. materij'a bawetnicina
 nasledujuća aksamit, inavnyj pótaksa-
 nit „Sprawobno mu sosnowy trunus,
 bandno lichym manschestven obětg” f.
 Začar. Pis. lit. 2. 690.

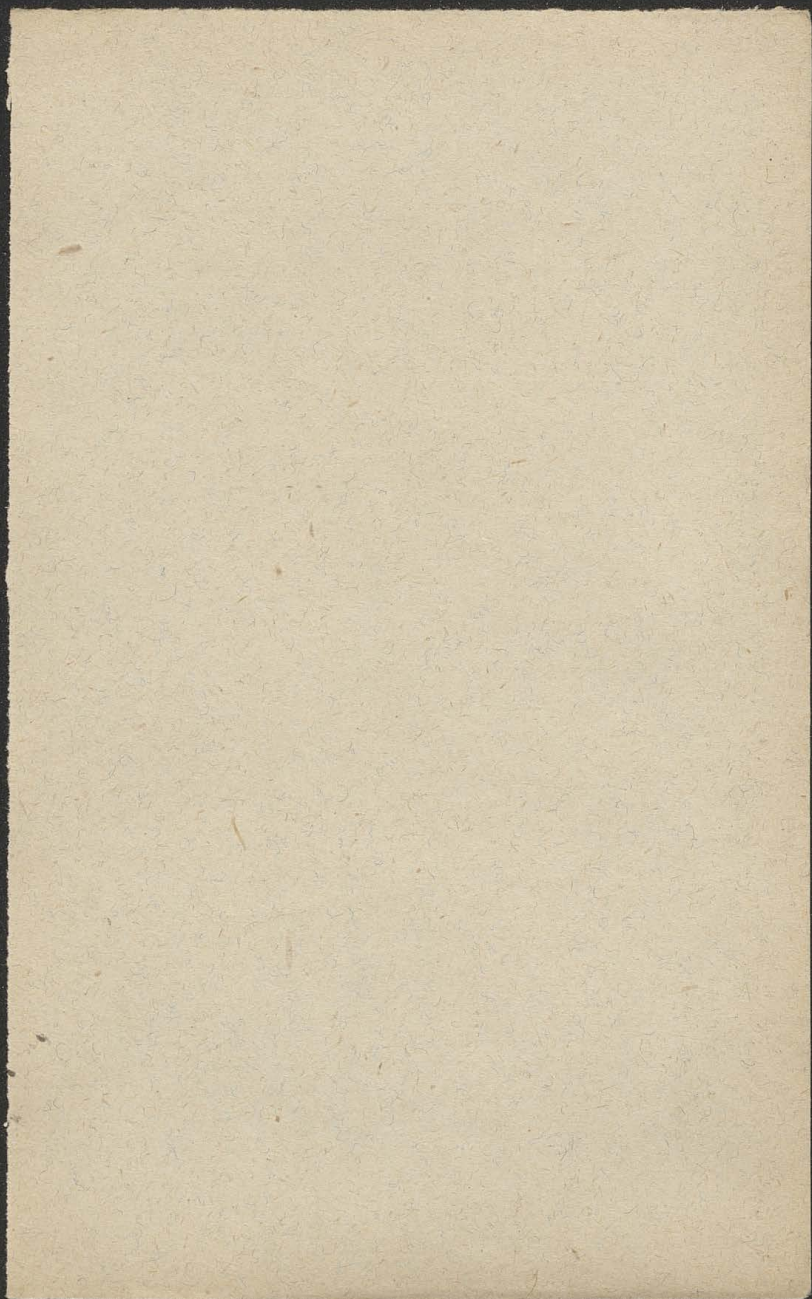
Manschestrowy-a-e z manschestru „Miat
 na sobie kurtki manschestrowy manuz.”
 f. Kozem. 1. 168.

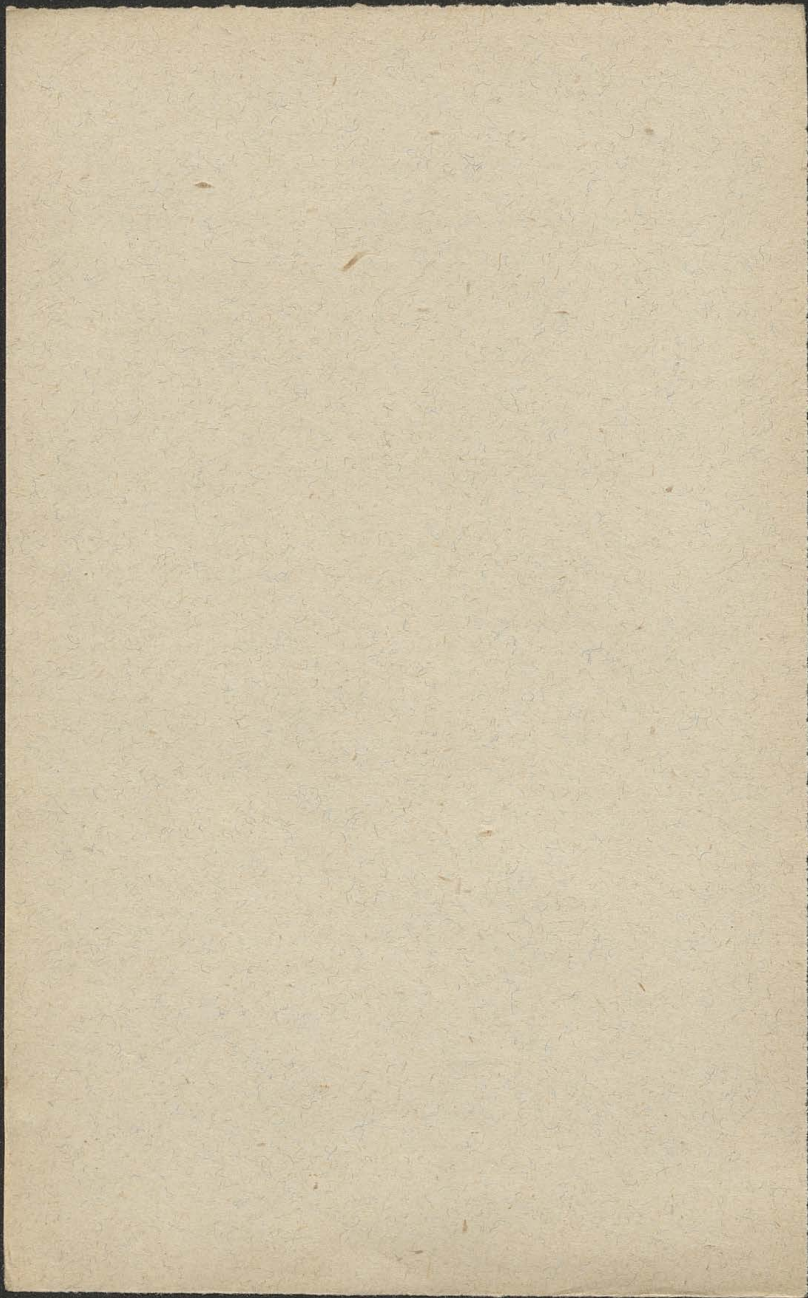
Mantyka - i. m. ^{ki} ~~ki~~ - kwo rwsda, mndxiavx
" Cicho, 'nieby ten stary mantyka nie
slymat " M. Dat. (Eman. a. k. l.) Tyg. N. 2. 11. ...

Mantyla - i. i. le-tyl. um, lekki p[ro]stavn[ý] kobie-
cy „S[ed]iata na k[ra]p[us]ie a v[er]kami scho-
vaneni pod mantyle.“ J. kv[etn]a. 16. 30.

Marabut - a. m. ci-tu, un. „Derwisa i pustel-
 nik u musulmanów Afryki, od imiennstwa
 marābut kwiątkowy, skrepiowany (wzglę-
 dnie do świata), przywiązany stale do cre-
 gos, poświęcający się czenni, od słowa
 rabata kwiątkat; w Turcji i Persji tacy
 ludzie, jakby nasi umi, kwiż się der-
 wisami, w Indji fakirami, na Kauka-
 zie murydami, w Afryce północnej ma-
 rabutami” Ant. Muchl. Erödort. 82.

Marceli-ego. m. innis niezabie, zdrob. Marcelka-
lka. m.

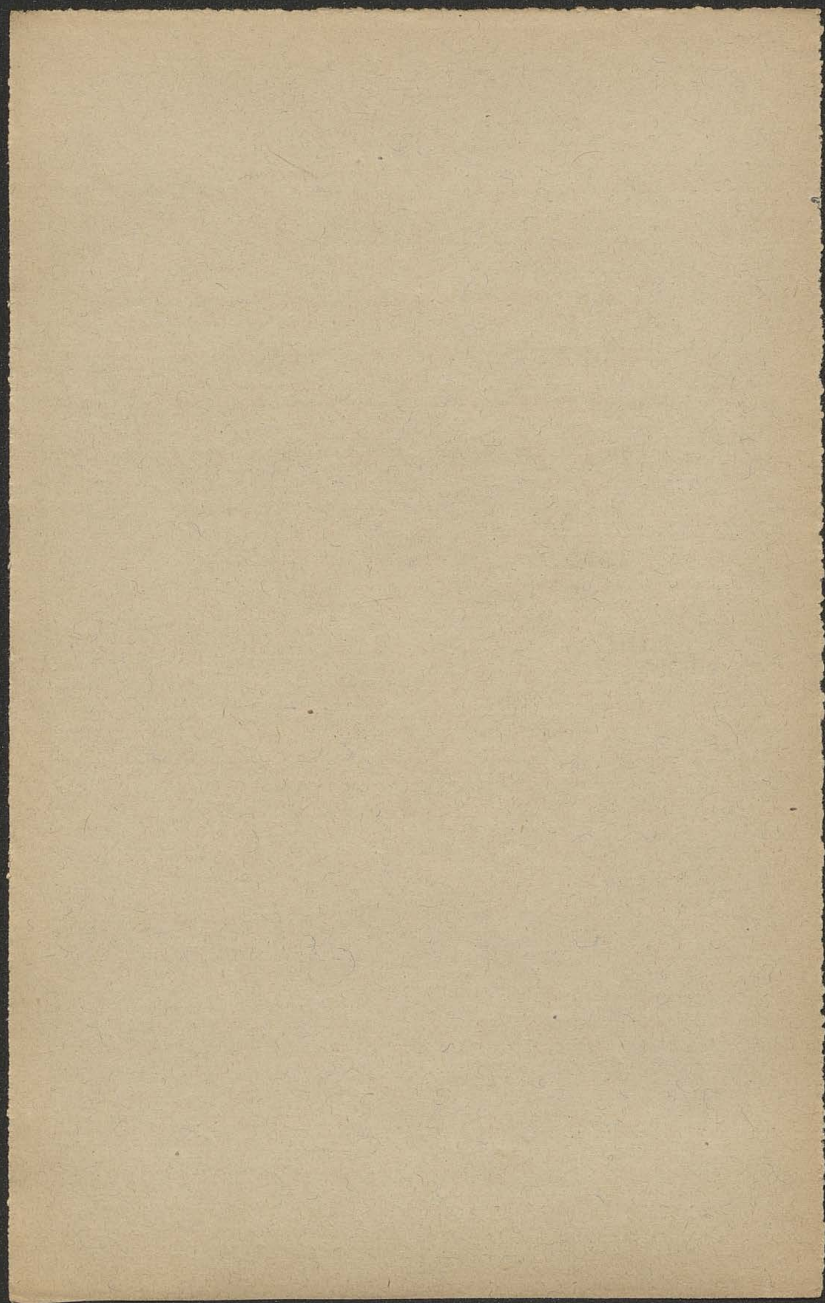
Marcelina-y. ž. innis kieniskie, zdrob.

Marcela-i. zdrob. Marcelka-i. ž u buku

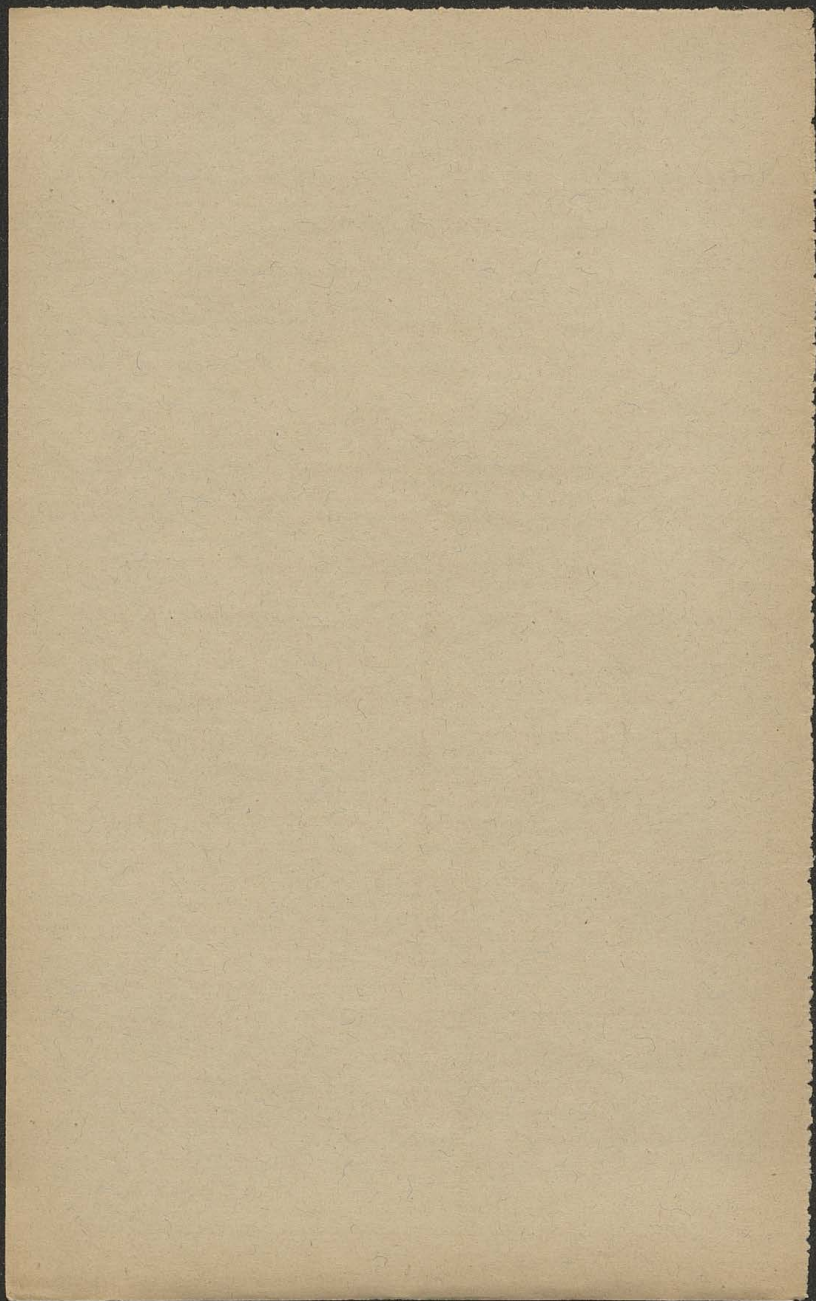
„Marcelka“ znacny takie zions Marcelle-
go „Na Doga Marcelko, co sie to z Fran-

ka stalo?“ Sled. sqd. w Rzeszowie Gaz. nar.

1882. 285. 3.

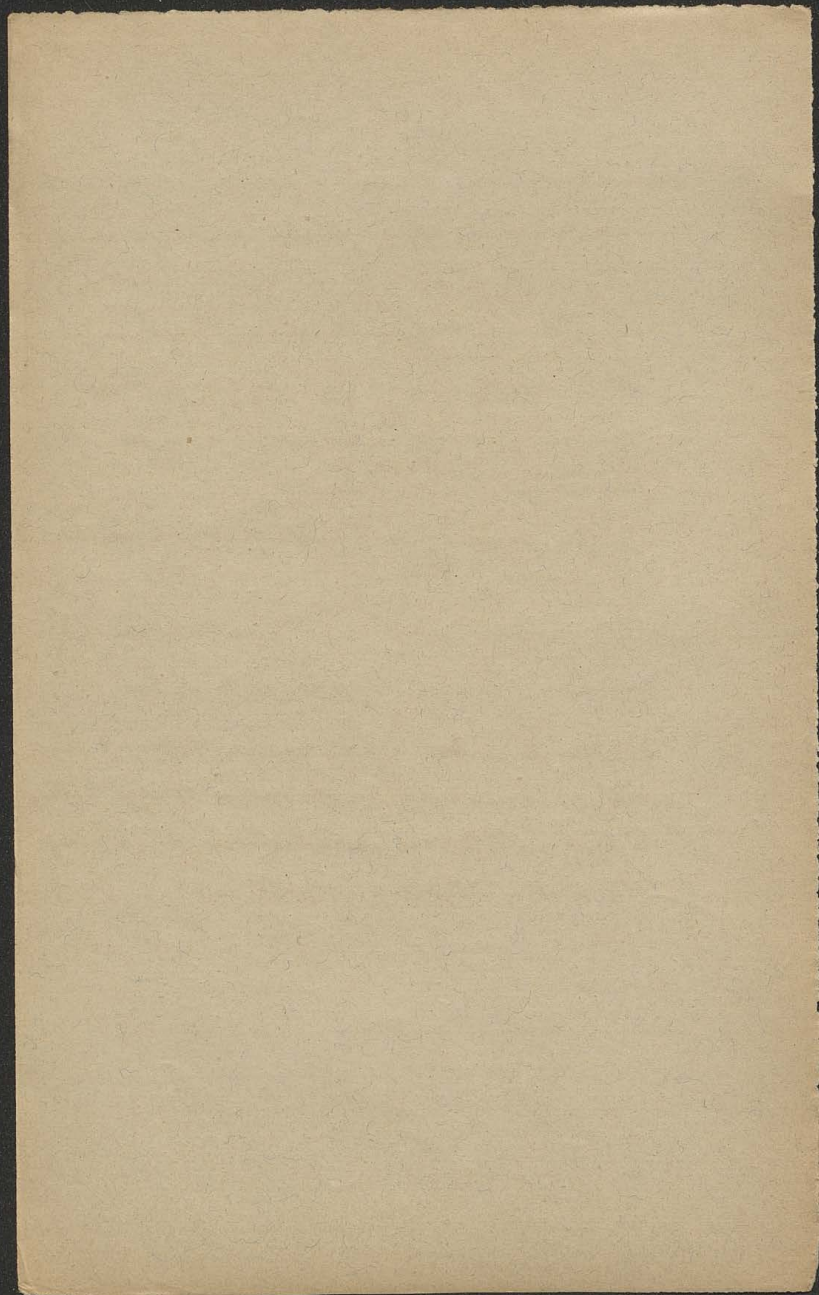
Marchewka - i. s. wki - weli. uru. rdnb. młoda albo
 Drobna marchew „Oskrobane marchewki,
 piki młoda praćca kinną wodę i optóka.”
 L. Cw. 365 obia. 220. § „pohanać koniu mar-
 chewki (na palcach)” albo „skrobac marchew-
 ki” z dodatkim słow: „ryg, ryg, marchewka
 pastennawack, waćkiwka” znany: Drwic, ry-
 dnie zdy uż ci wicudato i t.p., wiadomo, że
 skrobac marchewki koniu pod nosem, jest
 wyęta impertynucją „Kur. Świat. 1869. 59.

Marcin-a. m. imię męskie z przyst. „uoyt Piot
 Marcina” z tryw. dodatkie „a sam gtu.
 pi jak swinia”, gdy kto sam nie umi je
 chce uoyt kogo. § Marcinek-ka. m. zdrob.
Marcinowie-wo. mn. Marcinowstwo-a. n.
 Marcin z żoną „to balu u pariskoa Mar-
 ciniwo.” St. Grudzi. Echo 1878. 258 „Kapowie-
 dziano rebawo ^{domu} w pariskoa Marciniwo.”
 ib. 256.

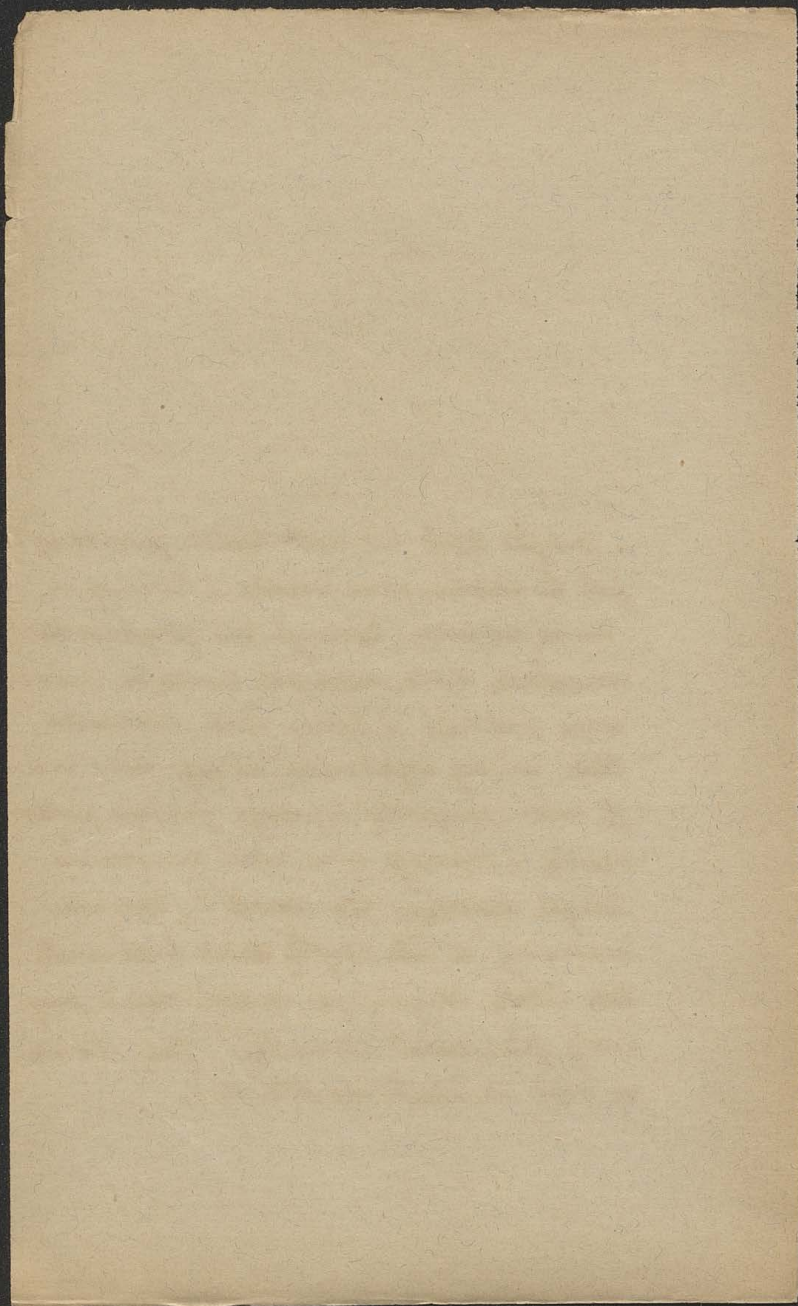
Marcjanna-y. ż. imię żeńskie, zdrob. Mar-
 cypia-i. ludowe: Marcyna-y. ż. kuj.

§ „Morim Lutka” w posp. mowie: Lutka, niedawna
 rok, nie trzymający się przepisów religji kato-
 lickiej „Niebo smaczna swierzyta, ale nie
 dla Lutka Marcina” przyst.

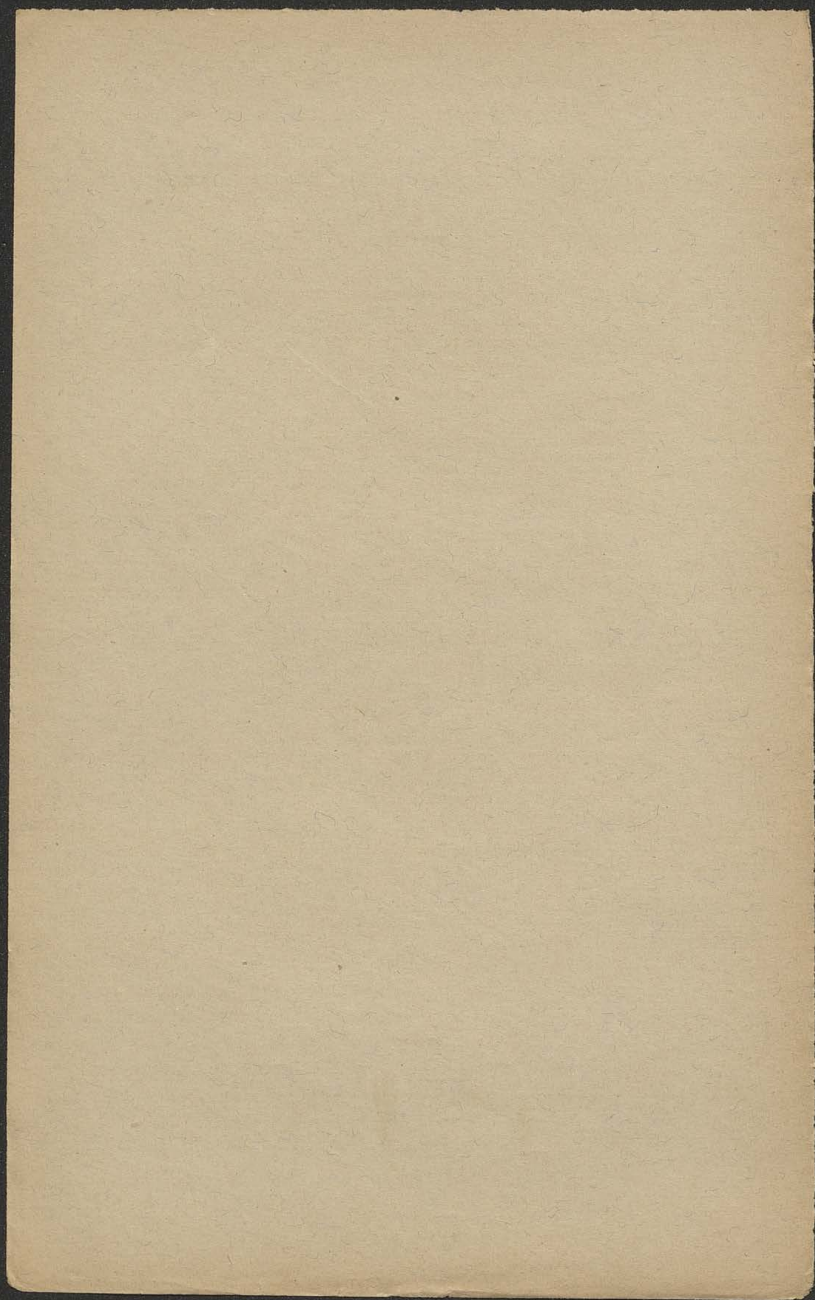

Marczak - a. m. ki-óó. um. mysl, kajgi weks-
 sny, urodzony w marcu, „Stare ska-
 nalki mają już (w marcu) utode, marcia-
 kani kwane” W. Pol J. 252 „W potowie
 sierpnia kwany się potowarie na uto-
 de kajgi czyli tak kwane marczaki.”
 ib. 285.

„W ogóle więc lud nasz kwiat, pierszony
 już w Marcu prza drzewa i kwany —
 „kwany marcowy.” Zwolozja kas gospodarsha
 roznošenie siite „marcowe kwany, mar-
 cawne proziaki” i rózne inne „marczaki”,
 które według wyobwizen naszego ludu ma-
 ją mieć przyrostki leprnego jawnego rodu
 drzewa i trzaskowego rodu, miki stworzenia
 innych miotów. Da-nawet i „kawaler
 marcowy,” to nie kwany sobie bezczestnik,
 ten istota, skupiajca w sobie takie przy-
 mioty jak: wrot, krowo, tegi, „jany choi sta-
 ry” i t. d.” M. Dim. F. twoo. 1888. 64. 4.

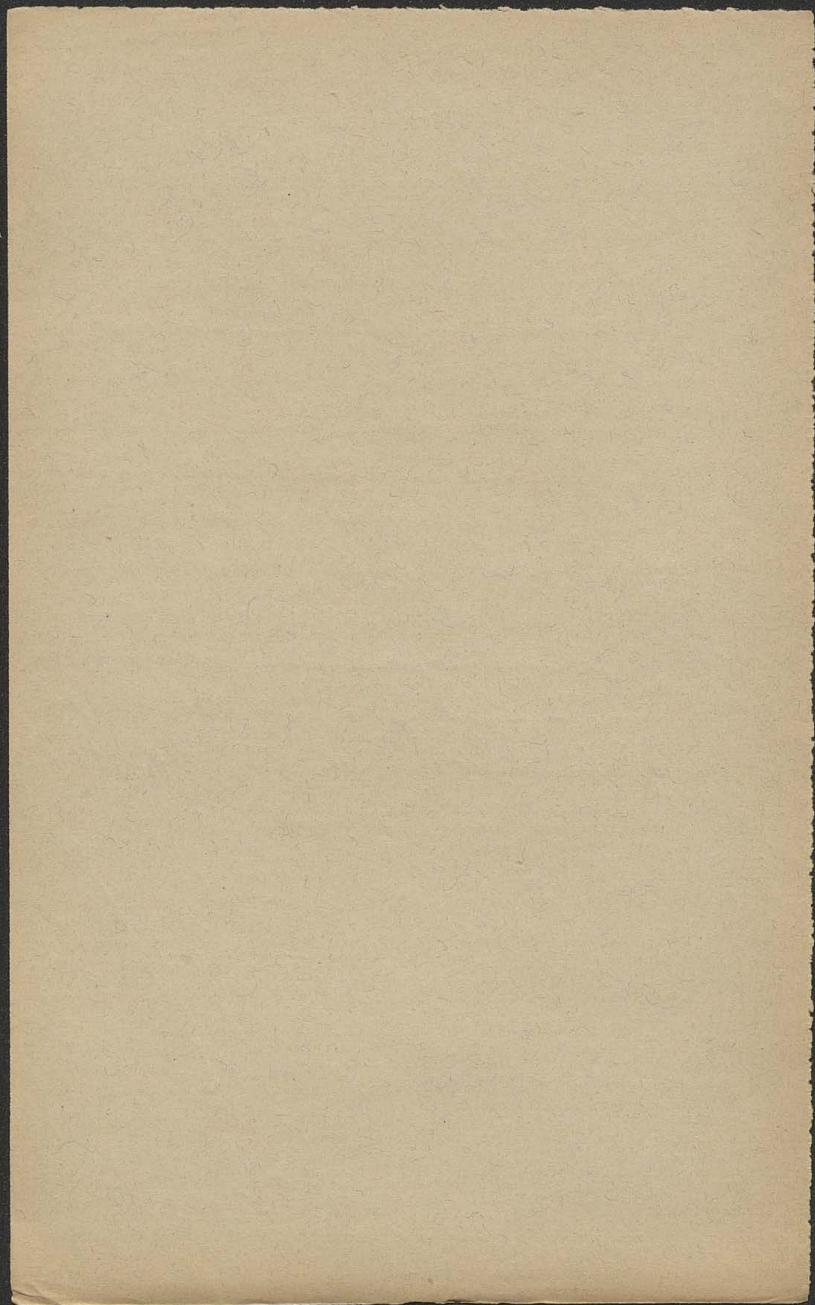
Marowc' się st. zaim. ndkn. wysł. latowai' się,
 goni' się, ustrawai' pored pterowcy, parowc'
 się „ Rysie i' kibiki w luty w jwi powy-
 najes się marowc', toż samo wydrwa "W Bot
 7. 246.

Marja-ję. i. Marjanna-y. i. imię żeńskie Ma-
ryja przedtem używane było tylko gdy się mo-
wiło o Najświętszej Paninie Maryji; co to wię-
sze u kobiet przyjętem było powrotem imię
Marjanna; ustatywie w klasie wytkanej zawięto
co wam więcej wchodzić w użycie imię Maryja,
gdy Marjanna zachowało się w sferach wie-
szszych „Zerli to nie zdrada, to więcej biedny
Maryji radość napowiada” A. Malw. Maryja 19.

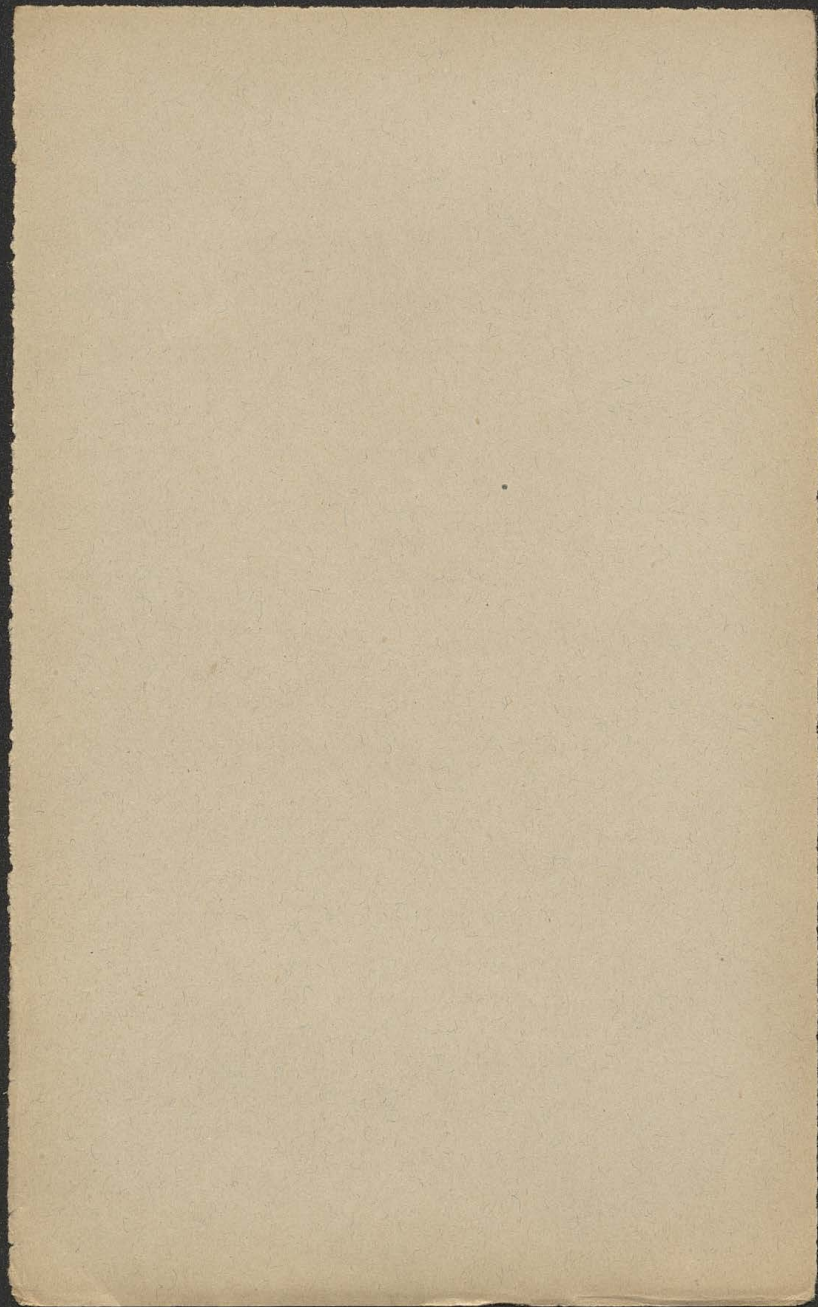
„Oby Maryja ciebie kocha? pytaj się jej imienia, mem
dla Maryji świat ~~przysty~~ cały bez twego spójnie-
nia?” ib. 25. „Przyjdzie panna Marjanna, to
się pan wysylniejszy dowie” A. Wilk. Fot. 1. 36.

Marjan-a. m. imię żeńskie

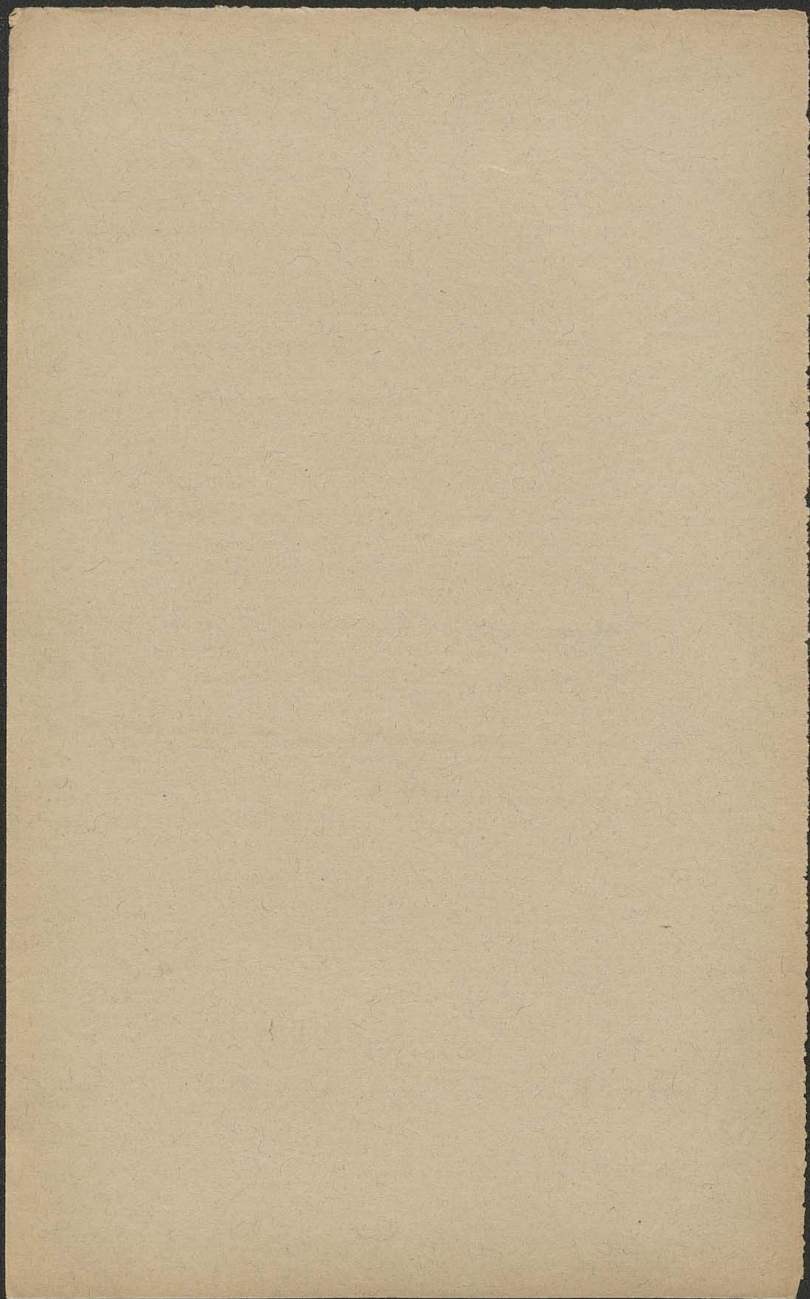
Marjaska-a m. we-ów. m. pierwsza gra w
 karty i w tejże grze król + dam, jedne-
 go kolorem „Miałem dwa marjaska: je-
 den w czerwieni, drugi w kółkach.” i
 dawne przysłowie: „Dobra nasza, bez ma-
 rjaska” t. j. wygrana bez pomocy marja-
 sków „Tak mówił: Hejno! Dobra nasza
 bez marjaska!” *Ad. Mick. 1. 241.*

Marjaskowy-a-e od marjaska „Zwi-
 był trzy razy marjaskowe karty na wy-
 staję kabale tuż, król, kralka, przetwójt”
Fr. hr. Kar. Pau Star. 7.

Marionetha -i. n. thi tek um. franc. talka

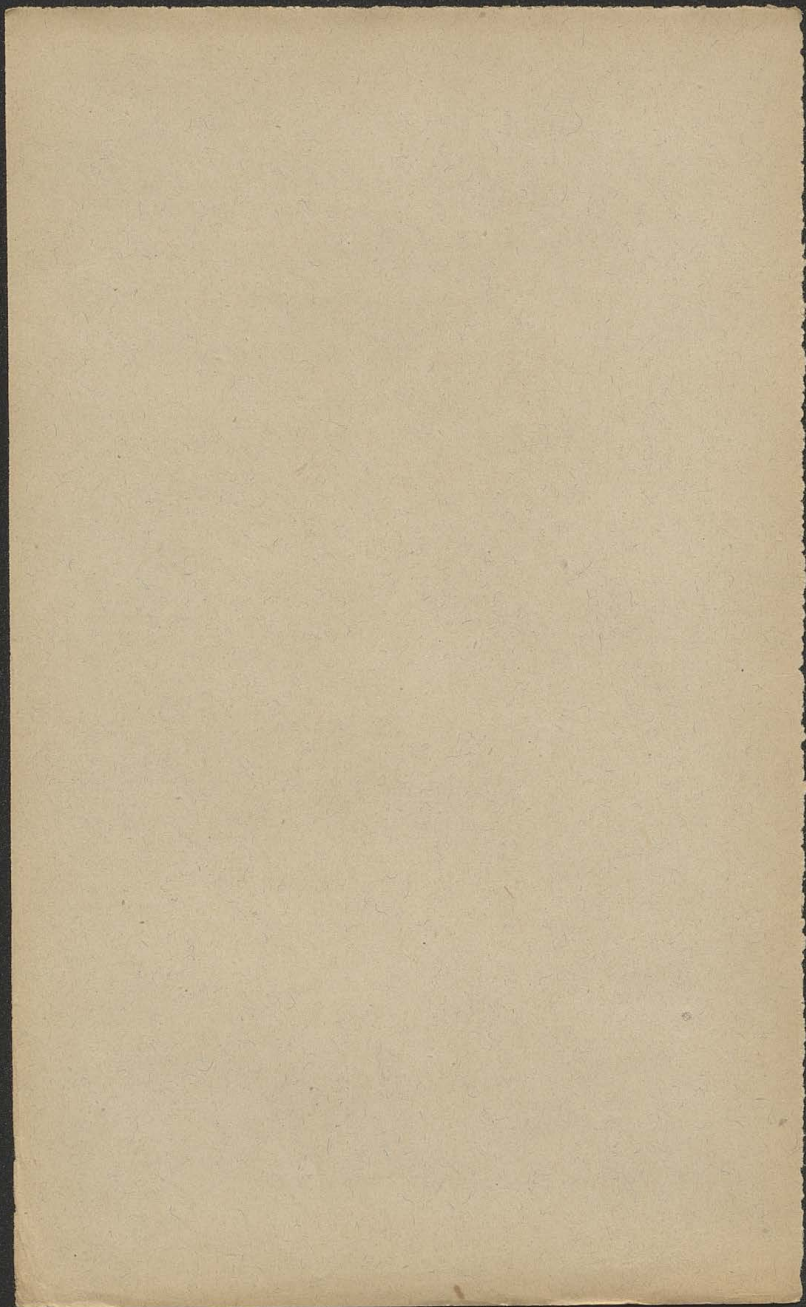
poruszkajęca się na opowiadaniach z oso-
 ba beznamiętnie podjęjąca, podjętą u-
 drzej woli „ być sam na sam z sobą
 było um nieznosiem, gotów był wy-
 chodzić na trucht i wabić gości, ale
 zawsze z wczeskiem, żeby oni sko-
 rowali się do niego i strzygli um na
 marionethi bez woli i wstyd wstyd
 J. Kwak. 29. 22. „ Królowie i lady sta-
 ty się marionethkami w regu rydów ..”
 wick 1886. 185. 2.

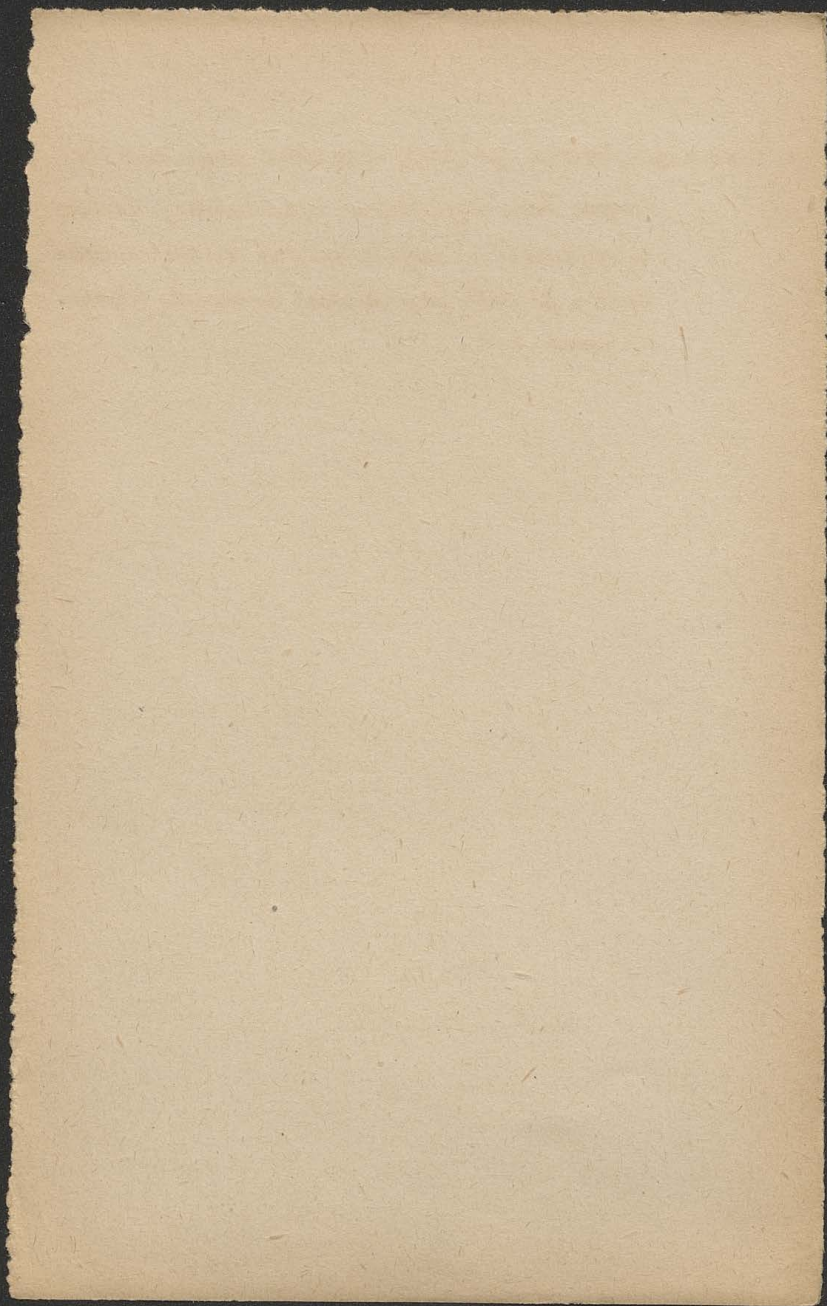
Markiev - a. m. ry - ów. n. franc. stwizny w
 kawiarui lub restauracji przy biletowiu
 do warkuwaria i' krawazenia puzkterio.
 podwas gny „Codziw po kilka wazy kabie-
 gat pod róznemi pretekstami do kawiar-
 ni. Markiev nawet postrzeft, co to kraw-
 czyto.” J. Kwak. 33. 112 „Byta do chwila, kie-
 dy kawiarunie pustuj, a mawiony i' dzien
 czysta stodkiego waywajz wozaru” ib. 119.
 „Dilard owiewony byt juw i' zajety, mar-
 kier liczyt glosno” ib. 34. 34. „Wrazbyt wize
 burza, awantur, wzgardy co nie miara, i'
 dkiś juw w posadę markiewa sie stara” Kur.
 Swift. 1872. 63. z dawniej: stwizny hotelo-
 wy, to w dis' numerowoy lub helmer
 „Hey! markiev! Bokoý iestrie iwi dla
 mnie gotowy” Woj. Dognat. Dz. dram. 12. 207.
 z gorp. krawarik do sadzenia kartofli i'
 burakow.
 „Byli niydy nami i' tacy, ktowym sie

řdauato, ře slavo ři řest řudochoce-
nym, i ma ři rubla do řtcaenia, wte-
Dy wolno obi' mashaia kijeřu bilardo-
nym." J. Good. Kaut. 202.

Markwic st. ex. udh. marbotrym byc, oso-
 wiatym, sly humor ok wywal, Cos
 bardas markwic, tu wnyoy o rejmi-
 ku - a s win niema mroy." w. Pol 3.
 131.

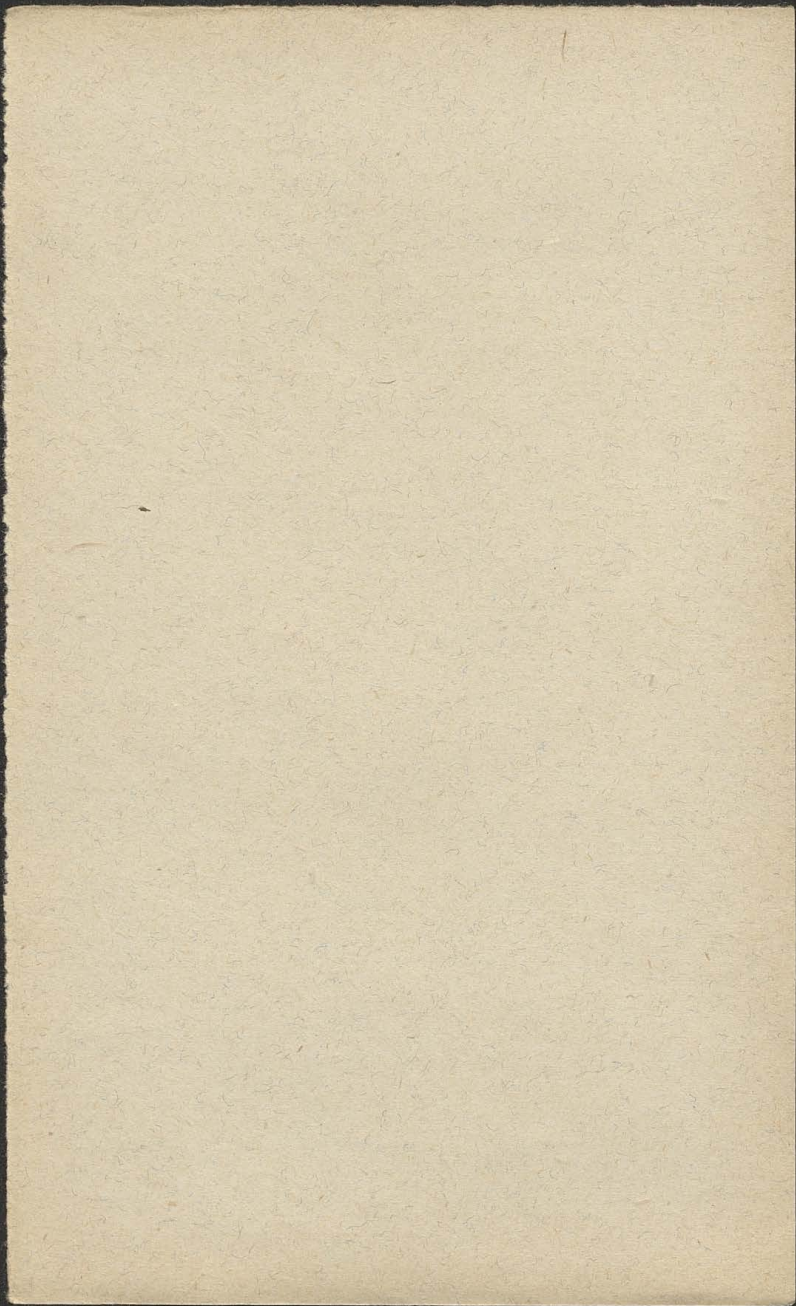

Marmorykowi - at - raje st. or. m. Wymarmory-
zowa dku. wyktadai marmurem „Wymar-
mowykowat i wykshieruwat sciany, na grém-
sach i pieccku porwradkat rorancite figury
J. Kozan. 1. 14.

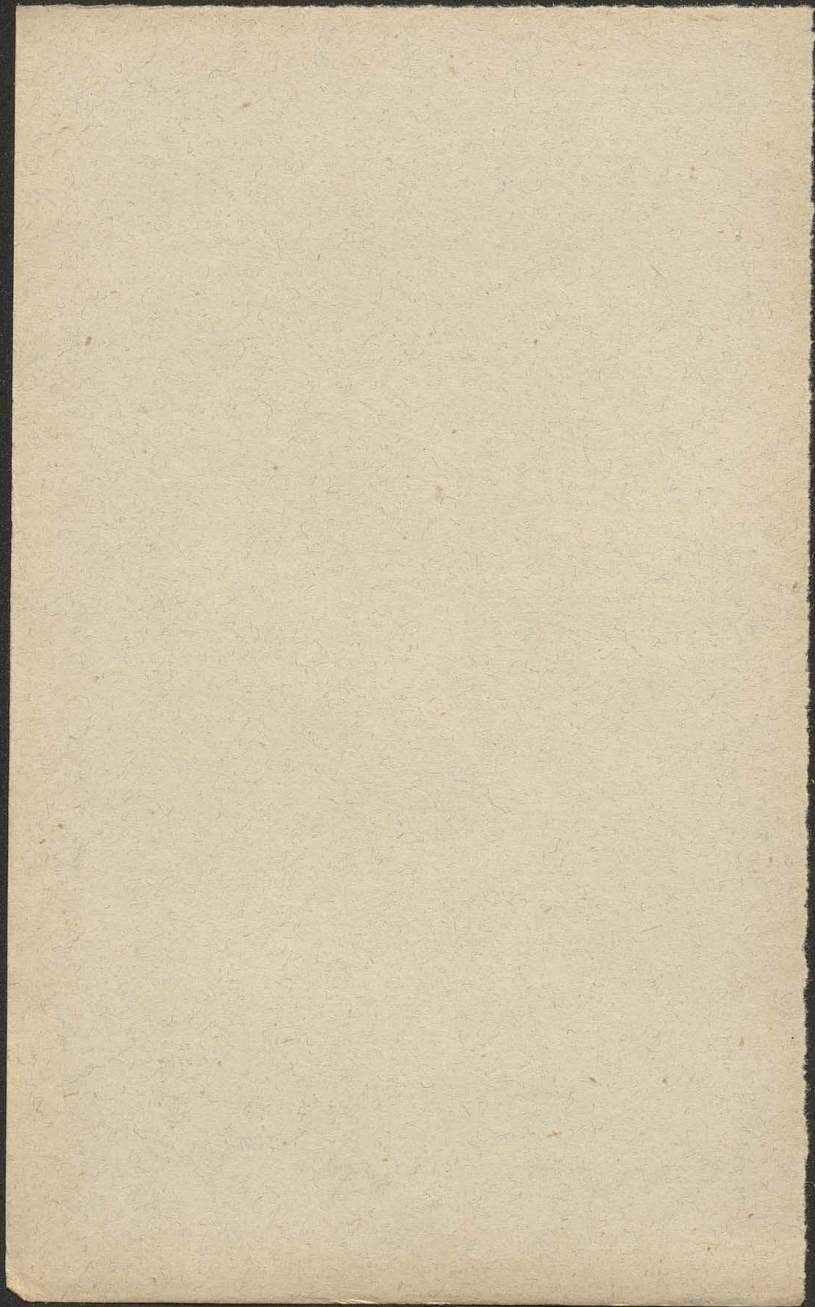

Marmur - a. m. ry-óo. m. i xóv. Marmur

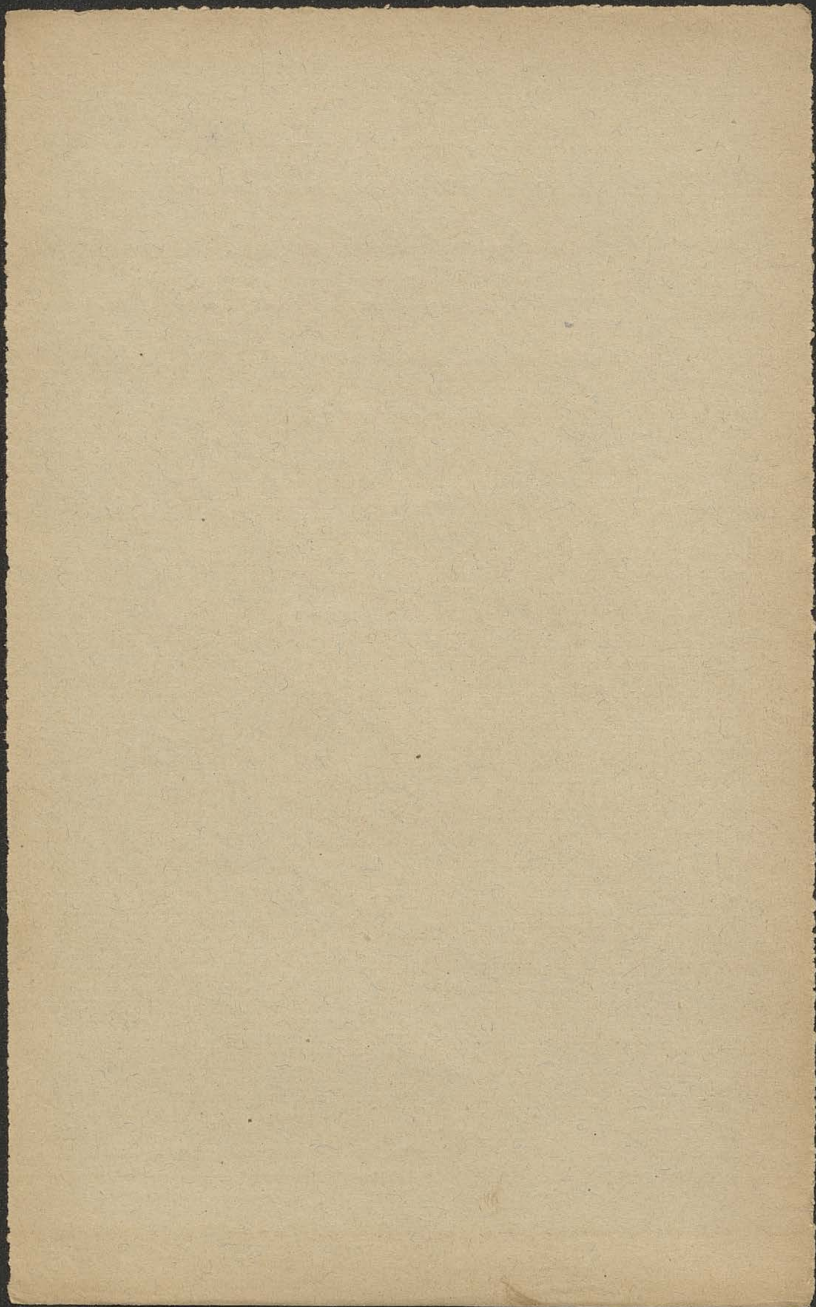
vek - vka. m. vki-óo. m. vatowiek si-
 mny, nie zapalajęcy się do niczego, sa-
 mobub, niewyunny, twórcy do intere-
 su, w grze nie hazardujący -

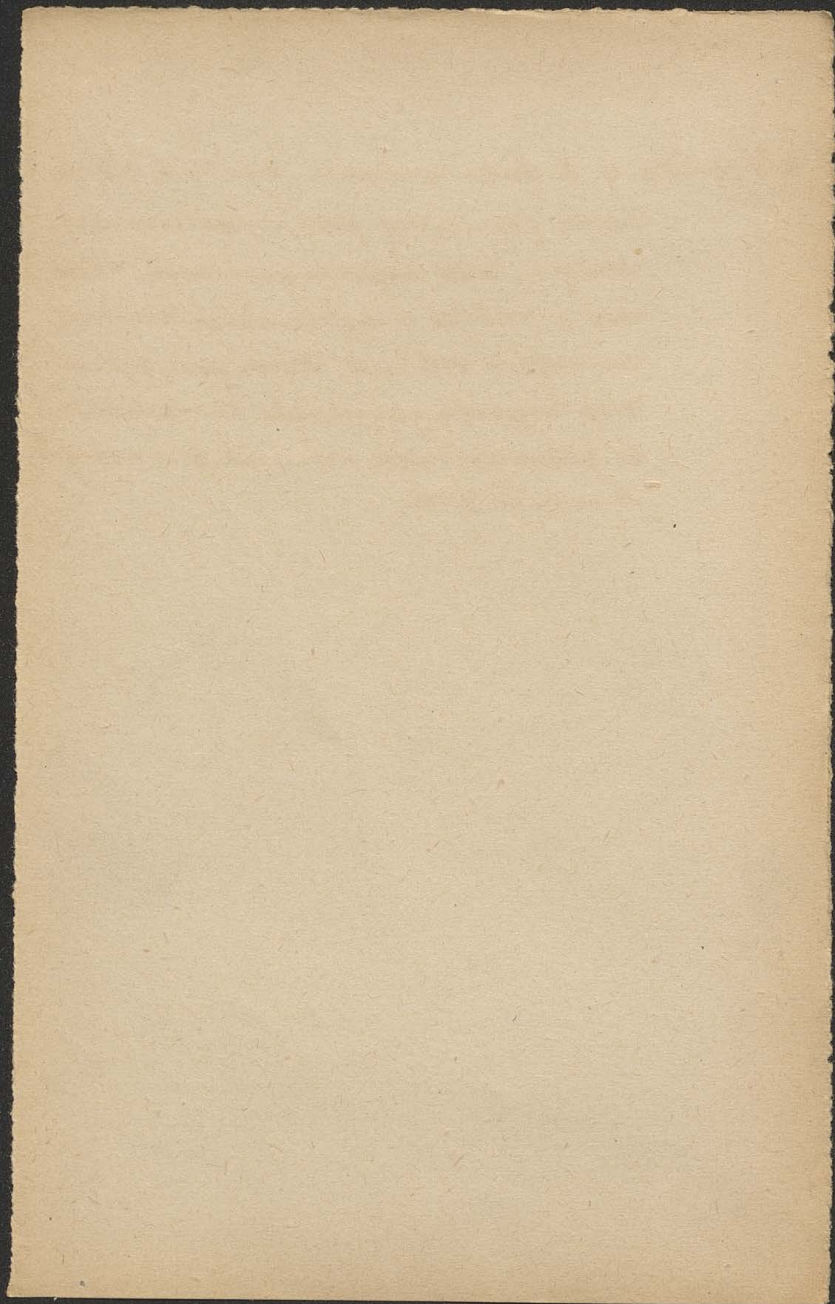
Marmurowy a-e & fig. nieruchomy, ki-
rny, uakwatalt marmurowy „Twara
jej powlokta sig marmurowa ob-
jstuošic” J. K. 72. 111.

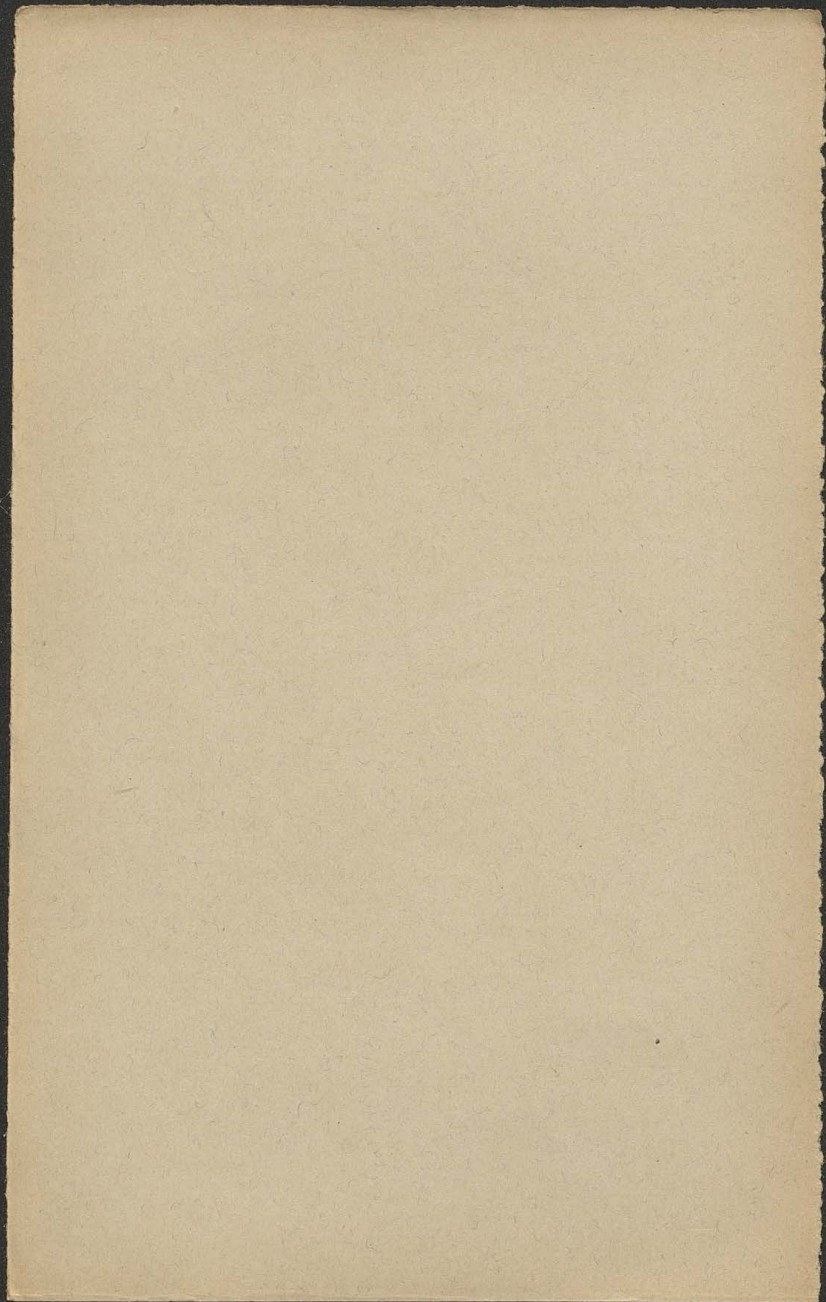
Marmo pomyśl. poróżnio, darennie, Tak
się w drim tym i słabota roita nie
marmo, i od switu jak w botle ki-
piato w klaratorce "W. Pol 3. 157.

Maroda-y, z franc. marcaude, kwadraci lub va-
 bunek popełniony przez maruderów woj-
 skowych, winę kaperata powięzłat, „Oskar-
 żeni o kwadrię z wyfarmaczeniem zankuig-
 cia, czyli o rabunek, stanęli przed sądem.
 Winę kaperata powięzłat ta oholieruoi,
 ze podkomendnych nambów do marody...“
 A. br. Fr. Dk. II. 135.

Marokański - a - ie od Marokko, kraj w
 Afryce północnej „Marokańska skó-
 ra”, safian, skóra krowia wyprawna w
 wstępnym sposobie franc. Maroquin „J
 wnet mu pochylem do wój dwaj łobaje
 podścisłaję merit parę z marokańskij
 skóry, najgrych i barwistoi i świeżosc
 purpury” Ad. Mick. 1. 254.

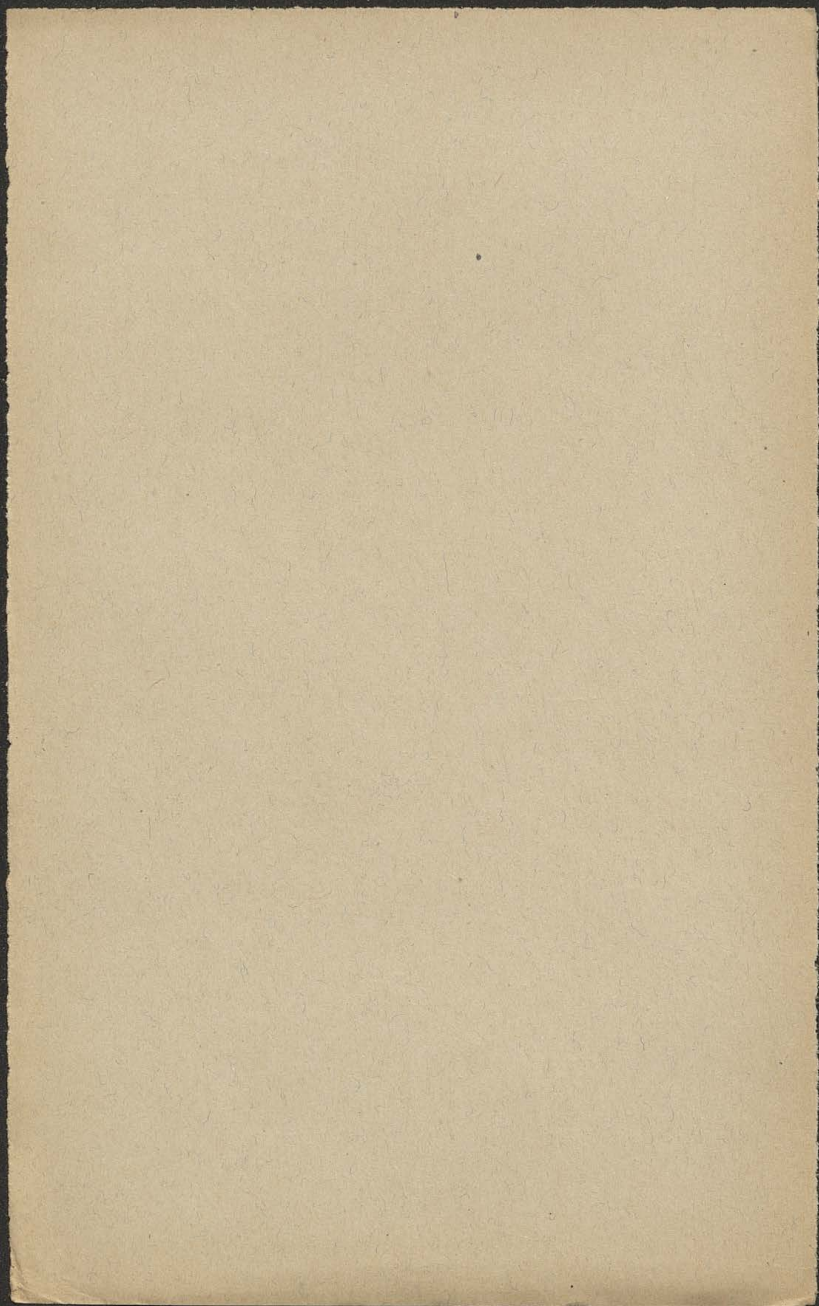

delegacji, a bezwzględnia i całego na-
rodu, zapatrywania sobie prawo-
towo nawet narwai, marxutę dla mi-
nistra kierującego polityką, "przy udzie-
leniu mu osobistego zezwolenia" "Wiek 1885".
259. 2.

§ 5 „Marx-marx” myślenie przystawkowe,
znawcy: galopem, w całym przedzie konia, On-
sili się zwanu szpenn, następnie kłusem,
a w końcu marx-marx. "S. hwan. 1887. 139.
2.

(1) „W prawo, w lewo, naprzód marx!” "A. hr.
Fr. Dnie 8. 14. „Jutro do kury, pod sąd... potem
marx w skosegi" ib. 67 „Marx! marx! przed
cwatem... zamiesz się kurwy, a ja przedę." ib.
11. 76.

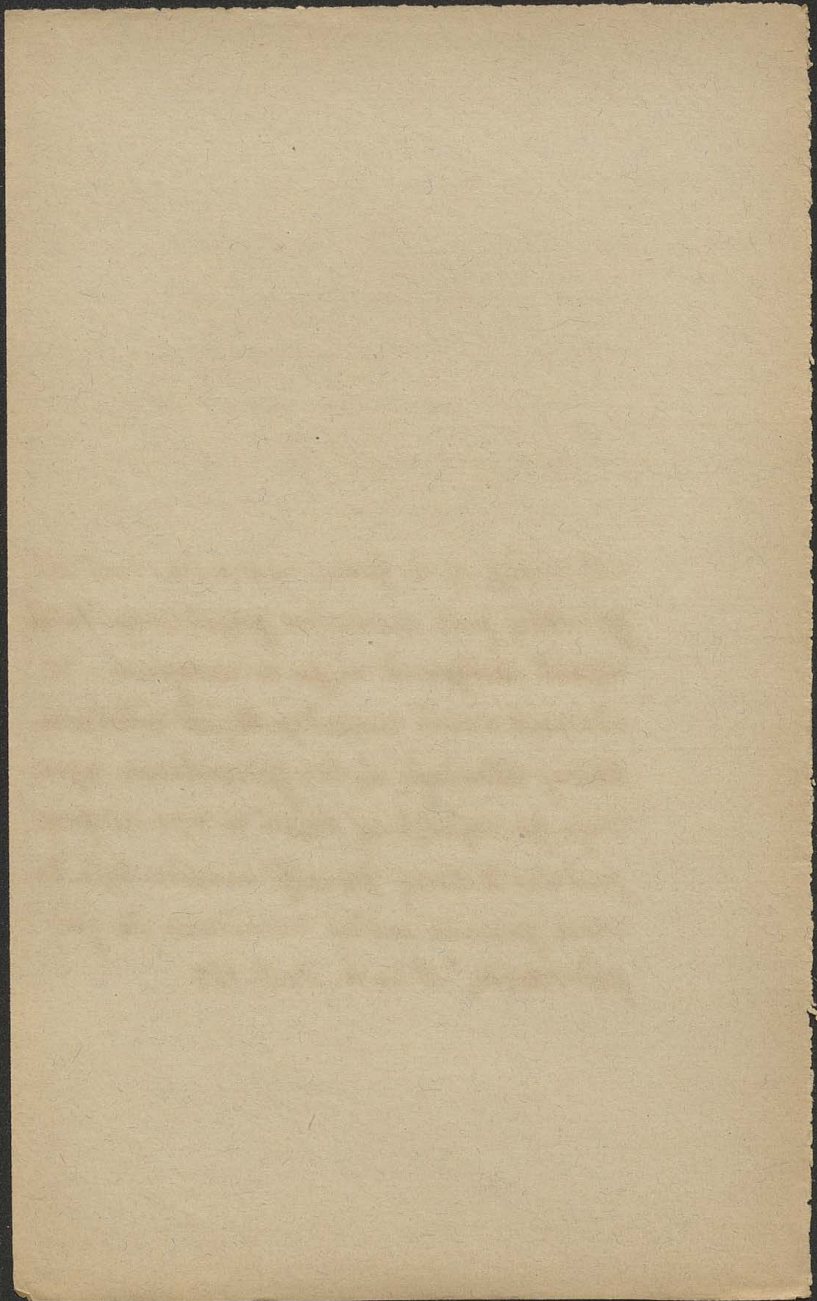
Martwica - y. ra. ce - twic. um. z upioń, mawa
 „Strasana. martwica wyptywa x blis-
 kich wod toni.” Ad. Mich. 1. 36.

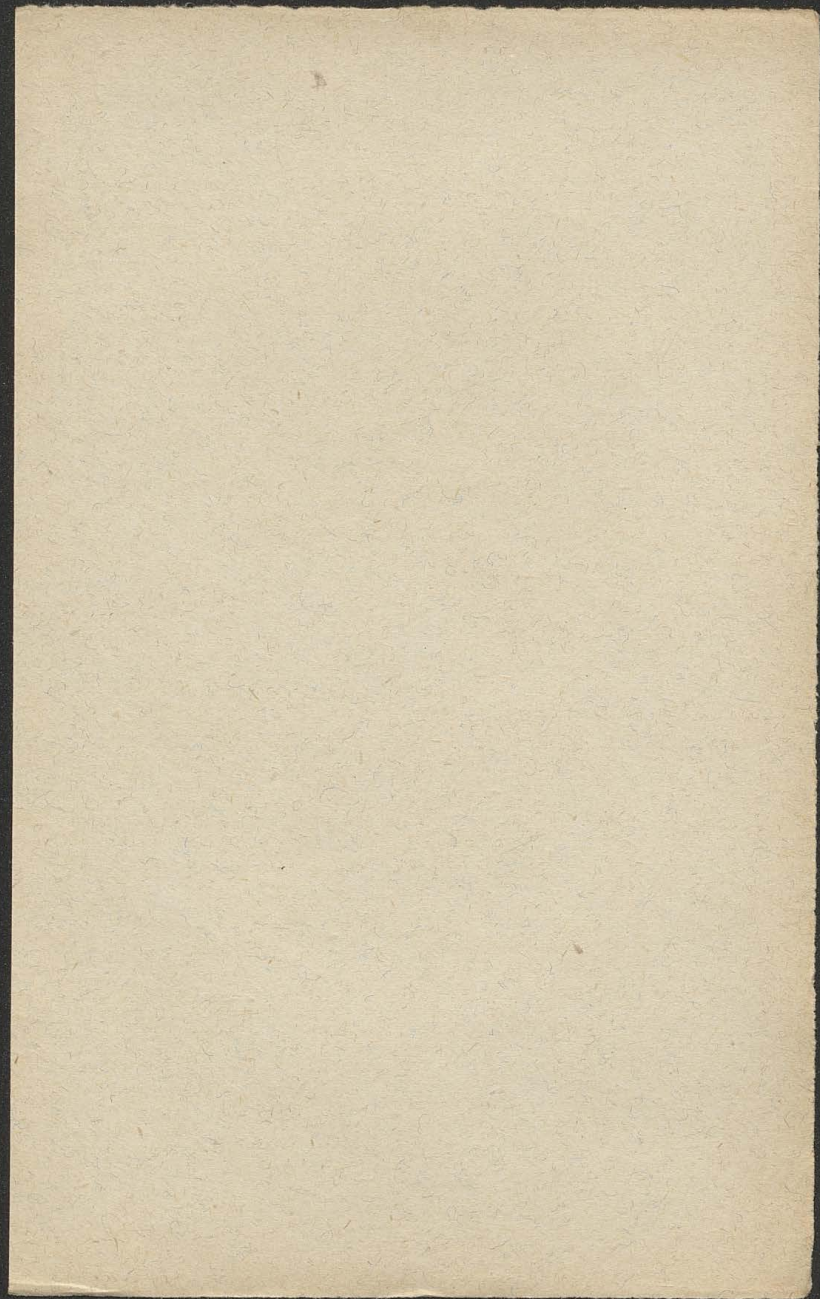
Maruder - a. m. ry-óo. um. z franc. marauder,

złodziej oddalający się z oboru lub w
 czasie pochodu dla kradzieży i' łupien-
 kwa fig. „Częsę być swobodnym, chwily
 mnie misano na marudera powystań,
 nie kusięz się do żadnego oboru” JI.
 Krass. Na sm. na wul. 92

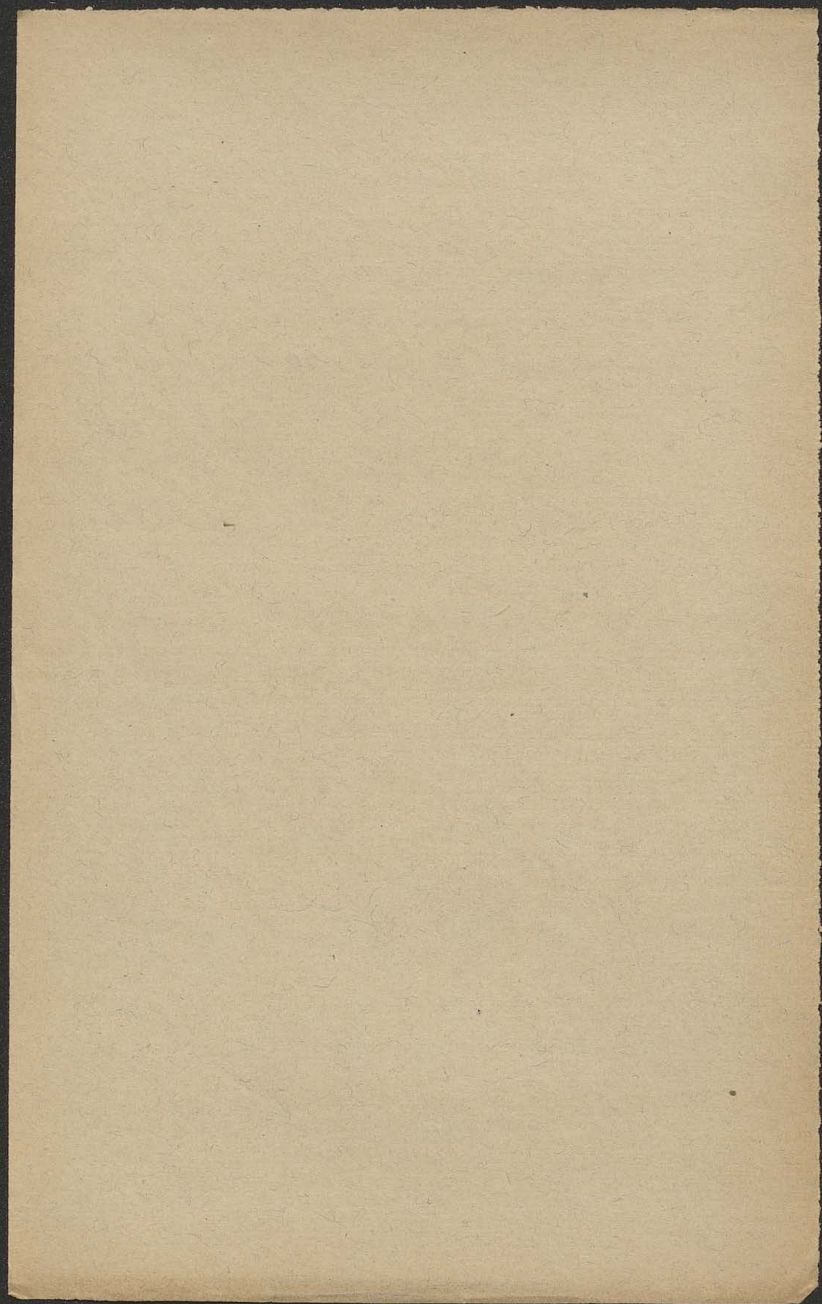
Maroda - y. z. franc. marode, kradzież,
 zwałój praw maruder popełniowy, także
 wprost wzięcie się po za szeregi „W
 odwrócie armii maroder, to jest złodziej,
 który oddalając się bez pozwolenia, wpa-
 dając po największej części w ręce nieprzy-
 jaciela. W słown. Guardji maroda była ka-
 rana powróceniem munduru do góry
 pod wełnę” A. kw. IV. Dł. 11. 153.

Marszałka - i. i. dki - dek m. frau. marchande
 Des modes, dau. Dsi' uicui. magazynier-
 ka, modniarka, "Tateńko kupit mi u
 marszałki stroik na ztowa" K. Gavn.
 wew. x potra. 55. "Crown fruy m'crique uway
 Tei sig mycia u marszałki w dublinie, bz-
 dajej najpiemnaz modniarko, na coto Pol-
 she." A. Witek. wrek 1880. 174.

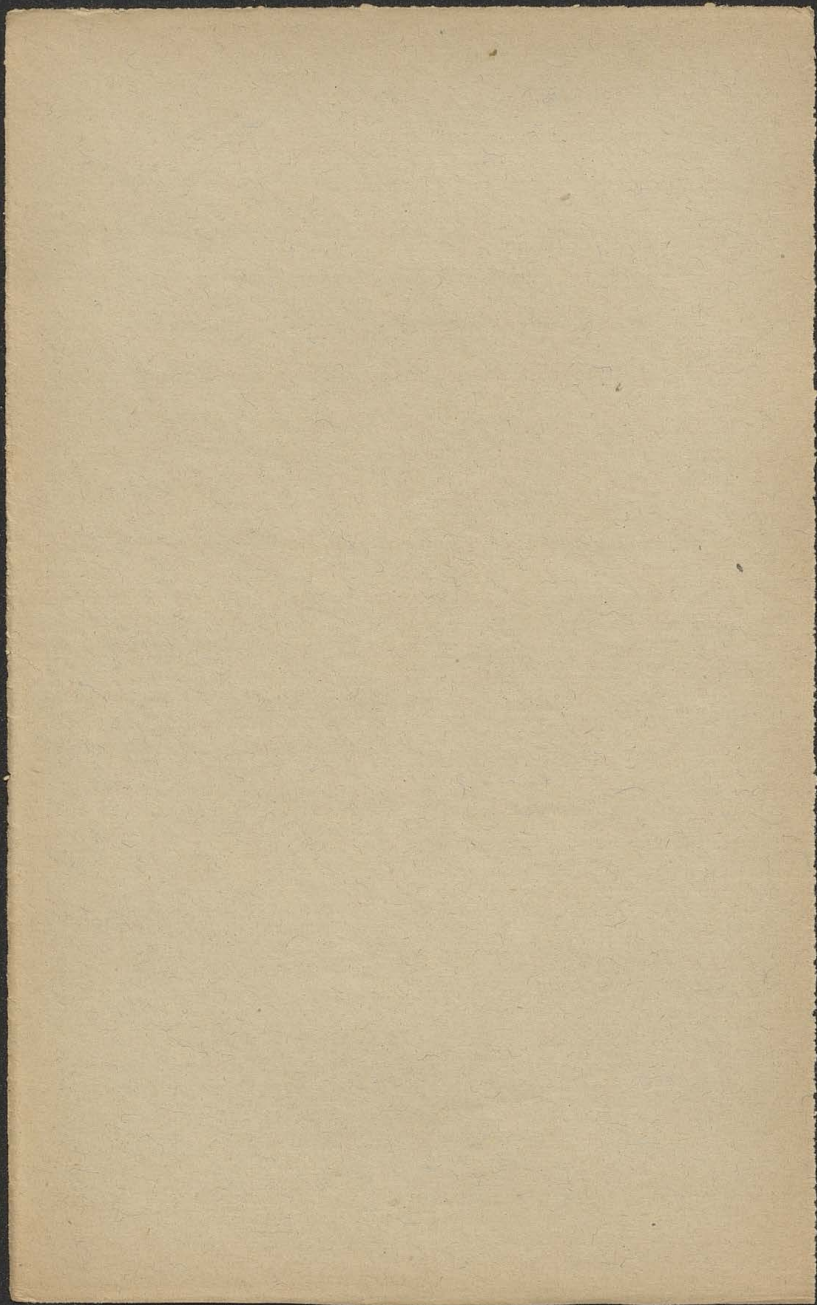

Maryla-i. Marylka-i. k. kdrobuicnie i spiewas.
 imienia Maryje wyte prawa Mickiewicza
 „Marylo! o tej porze jesienniej nie
 wiekieli, jesienniej nie wiekieli. Marylo!
 karsto wozne!” A. Mick. 1. 30 „Nie ma, nie ma
 Marylki!” ib.

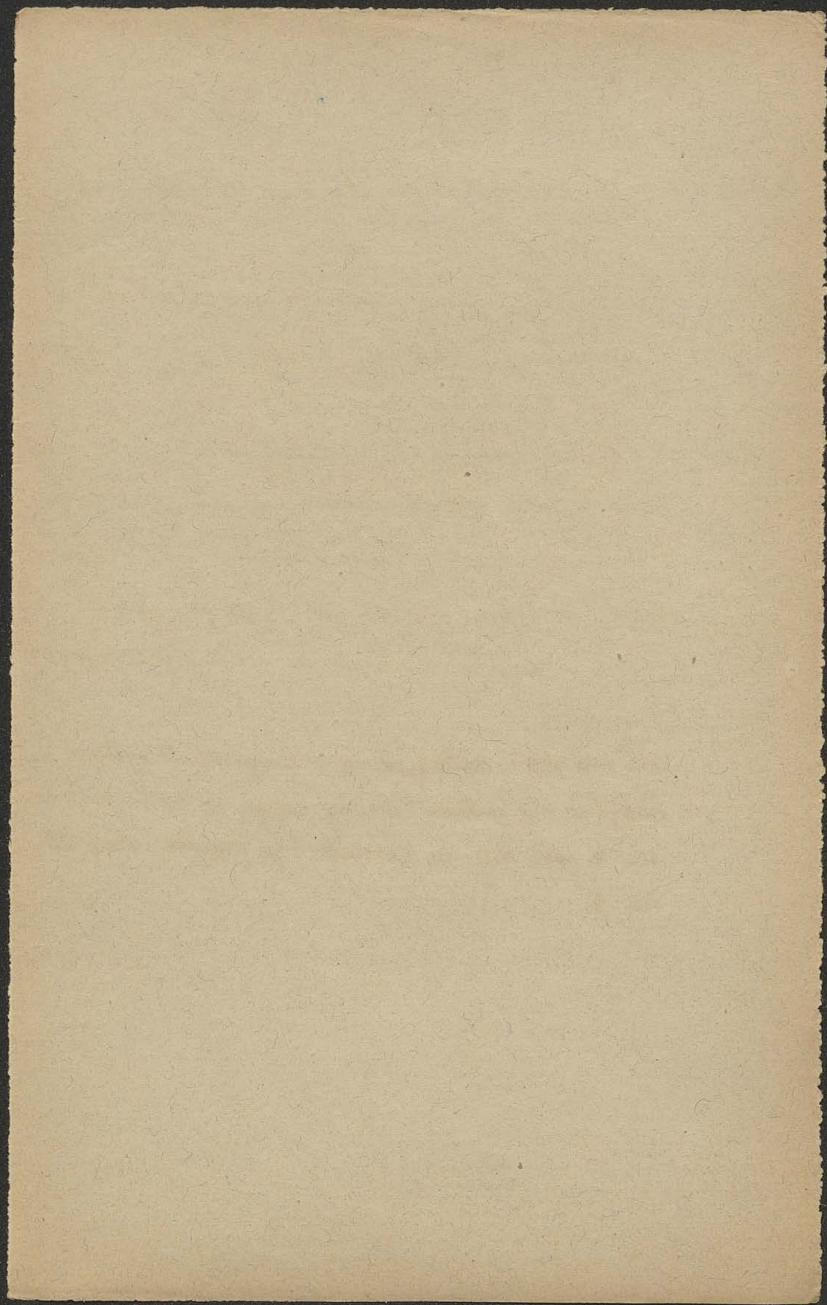
Marymont - u. m. nazwa wsi pod Warszawą,
gdzie od 1818 do 1863 był Turkyt gospodar-
nikiem i leśm. Ktąd: meton., Marymont "tę-
żo szlachecka rolnicza", Ale to miano gospodar-
stwa z Marymontu, droższe sobie z ga-
daniami starego "A. Wilk. Fot. 1. 136.

Marymoncki - a - ie od Marymontu, a
ścisłej: 1) od tamtejszej szlacheckiej rolniczej, Czy
gospodarstwa po szlachecku, czy po masyw-
ku?" J. Korzen. 11. 46 2) od tamtejszych wty-
wów, które wyprzedziły najprzedniejszą mag-
kę, "Ot magnat. 'delikacik z marymonc-
kiej magki.'" Ad. Mick. 3. 184.

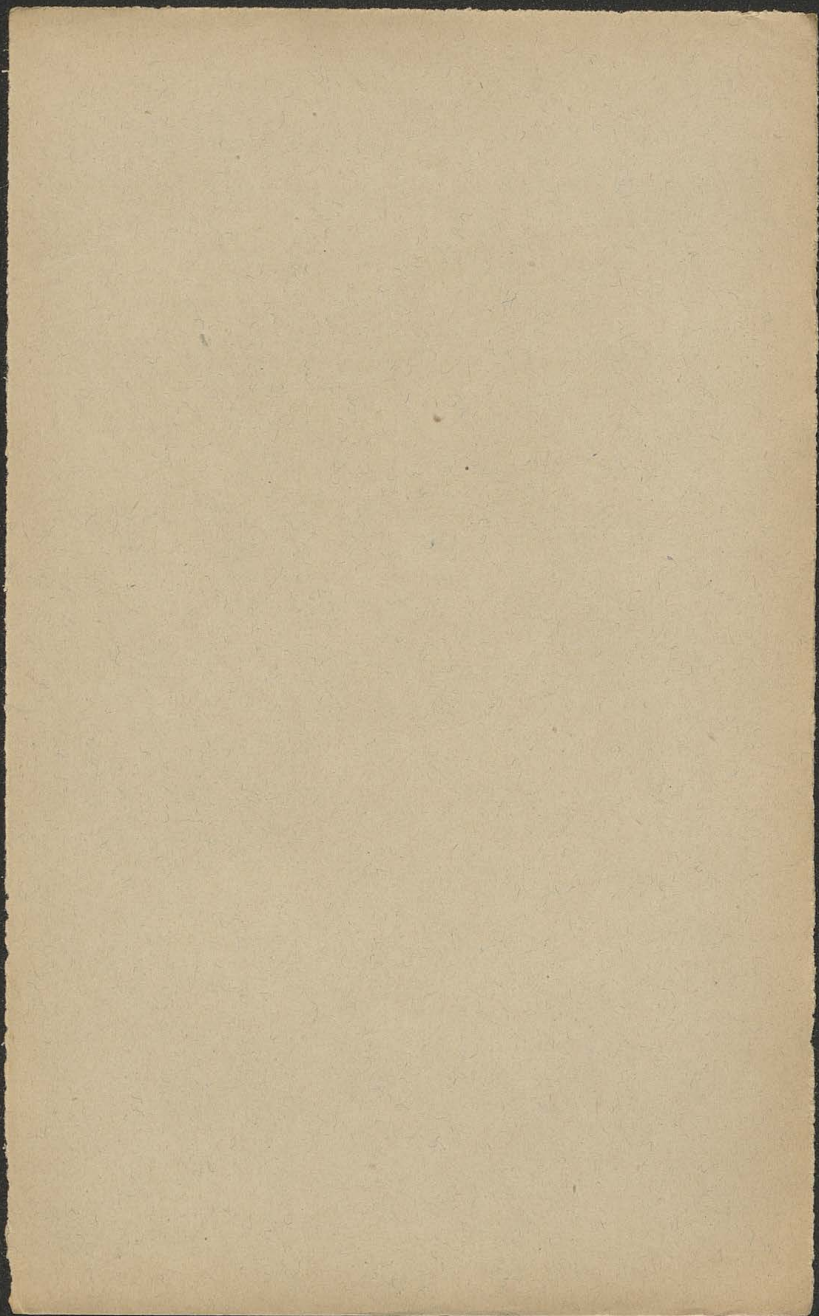

Marymontcyli-a. m. Był to niegdys, nieś
 inftytute gospod. wiej. i leim. w Mary-
 montcie „Marymontcyli stanowili
 wyborną dla niej klientelę” Ford. Typ.
 51. 3. 7. 75 „Alkiera stężył na skąd o-
 drisiy cywilnej, wspólny wstawił Mary-
 montcyliów stanowić.” ib. 5 prop. go-
 spodawa pokępnwy, taki co się wstę-
 ciał w Marymontcie. 5 prop. niewłob.
 paucylyk, Delikant z marymontckiej
 magi.

„Dorożne robotnie u marymontcyliów
 odbędzie się jutro. Katedry ujęć u robotni kra-
 na o pod. 9lej, w kosiele S-go Krzyża” Wieś 88.
 130. 3.

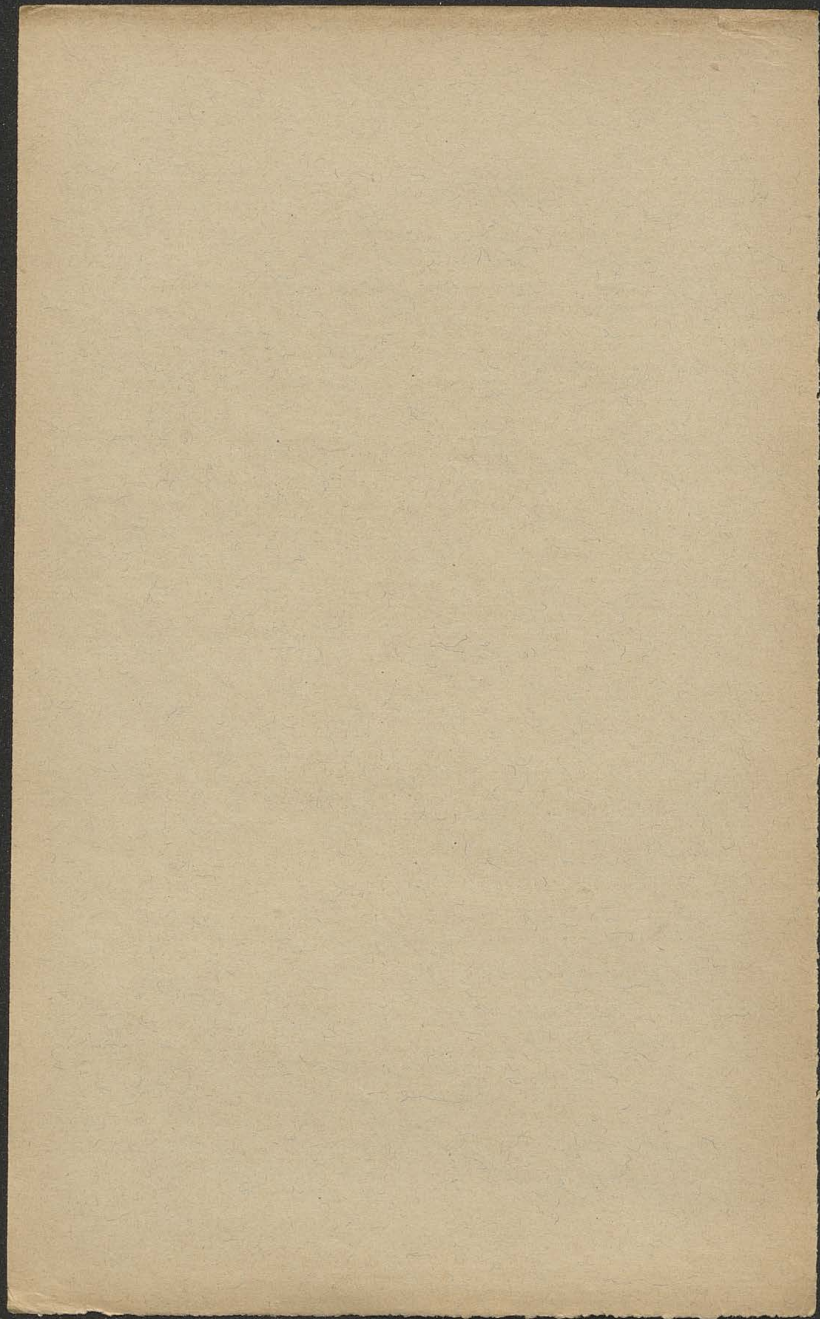
Marynarka - i. z. rki - rek un. sukna i weł.
ka, krótka bez stannu, „Mój kochany,
powieść mi jak leży ta marynarka, ty
się znalazł na tem” M. Sat. który 12. 215.

Marynia-i, Maryńcia-i Maryńcówka-i. z.

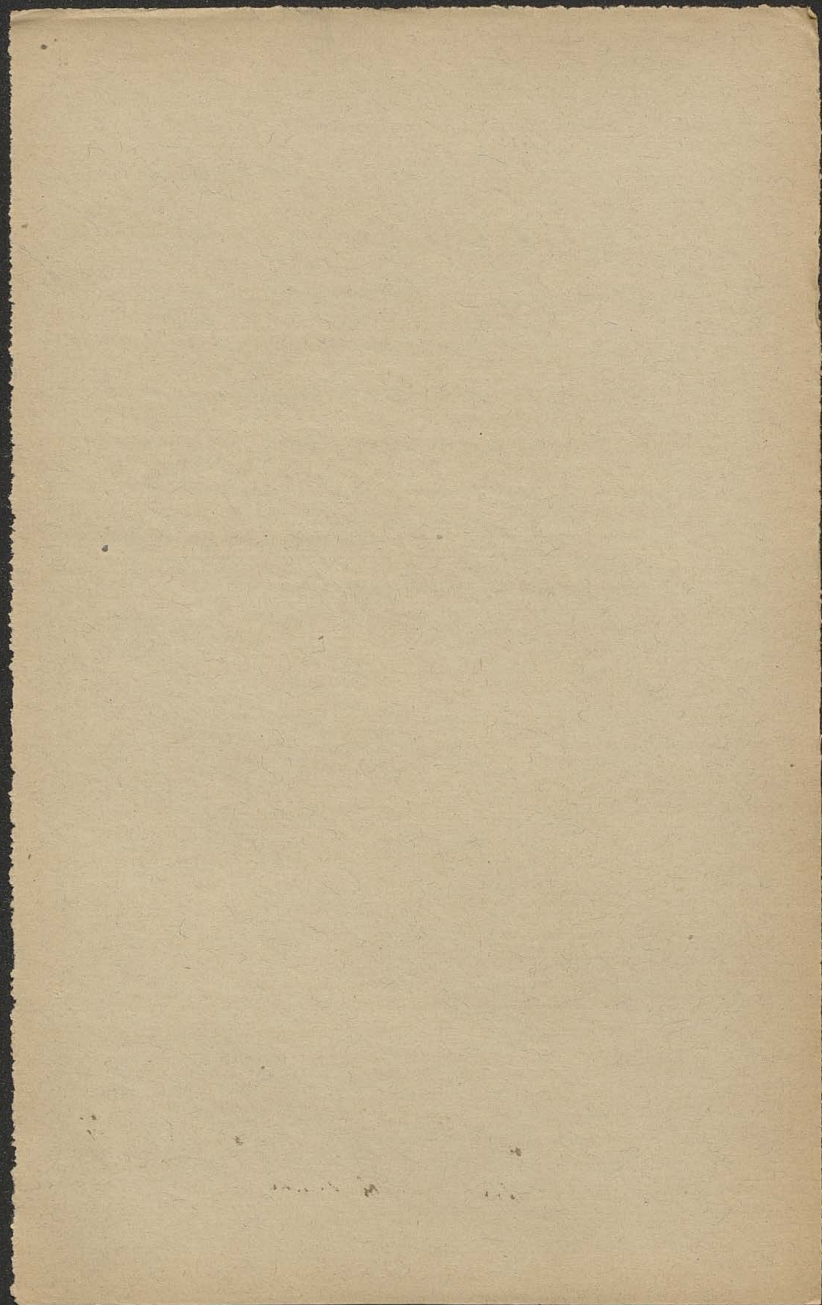
rdzobnicunia i spierach. imienia Maryja,
~~my~~ „Maryniu, serce moje, duszko moja”
 A. Witek. Fot. 1. 21. „Maryniu, Maryśińko!
 patrz jak mnie serce pali” ib.

Marynka-i. z. v. Marynka, osmioletnia
 córka, więzięta niemieckiego kota.”
 Au. Wi.

Marynowca st. w. ndkn. Zamarynowca dku.

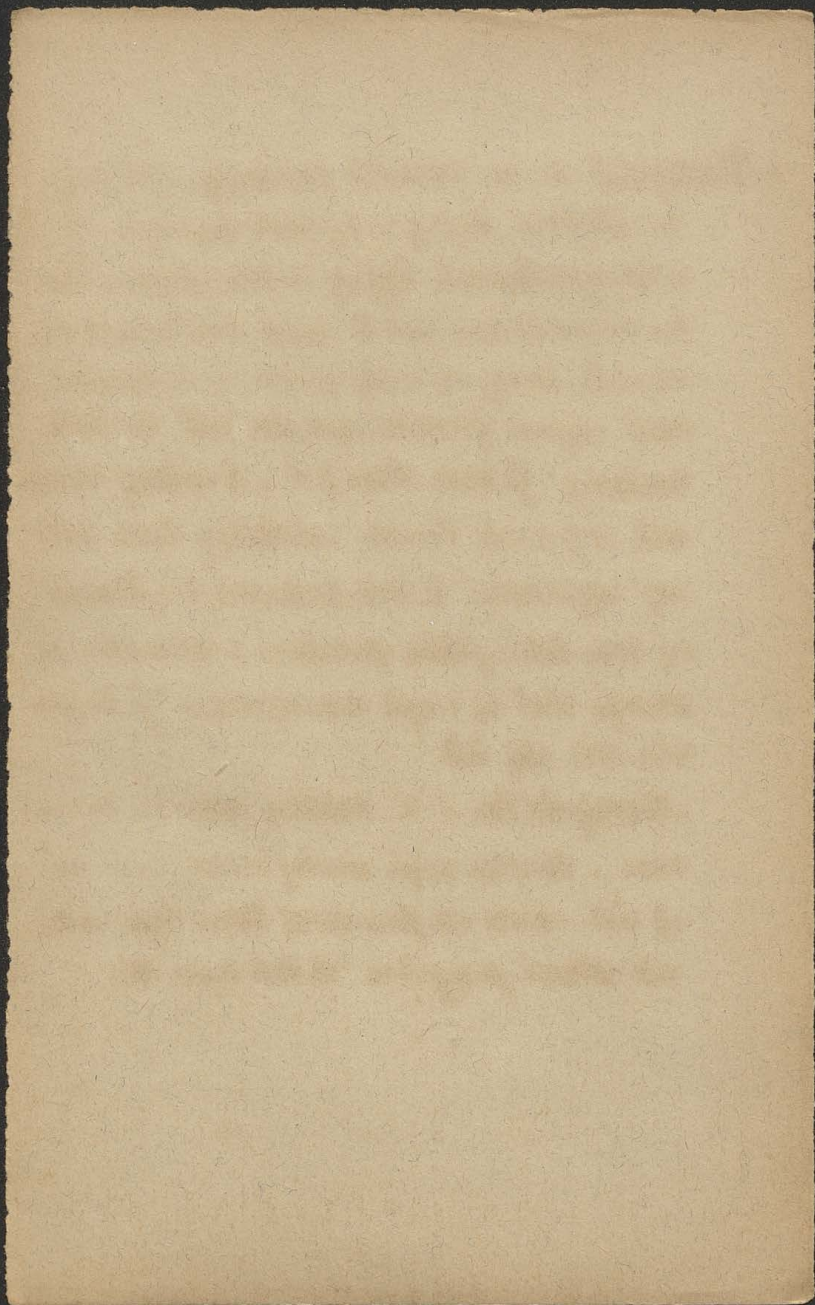
§ fig. „W sztuce niema prawdy! tam
nawet, gdzie dolęwa się do środka bole-
ści i żywo serce rozkrwawione wyry-
wa z piersi człowieka, musi je wpród
w pachnącym spinytusie zamarynowca,
nim z niem wyota pi.” J. Kras. Na em.
na wul. 57. § fig. kousenowca co, pre-
chowycac bez unythu

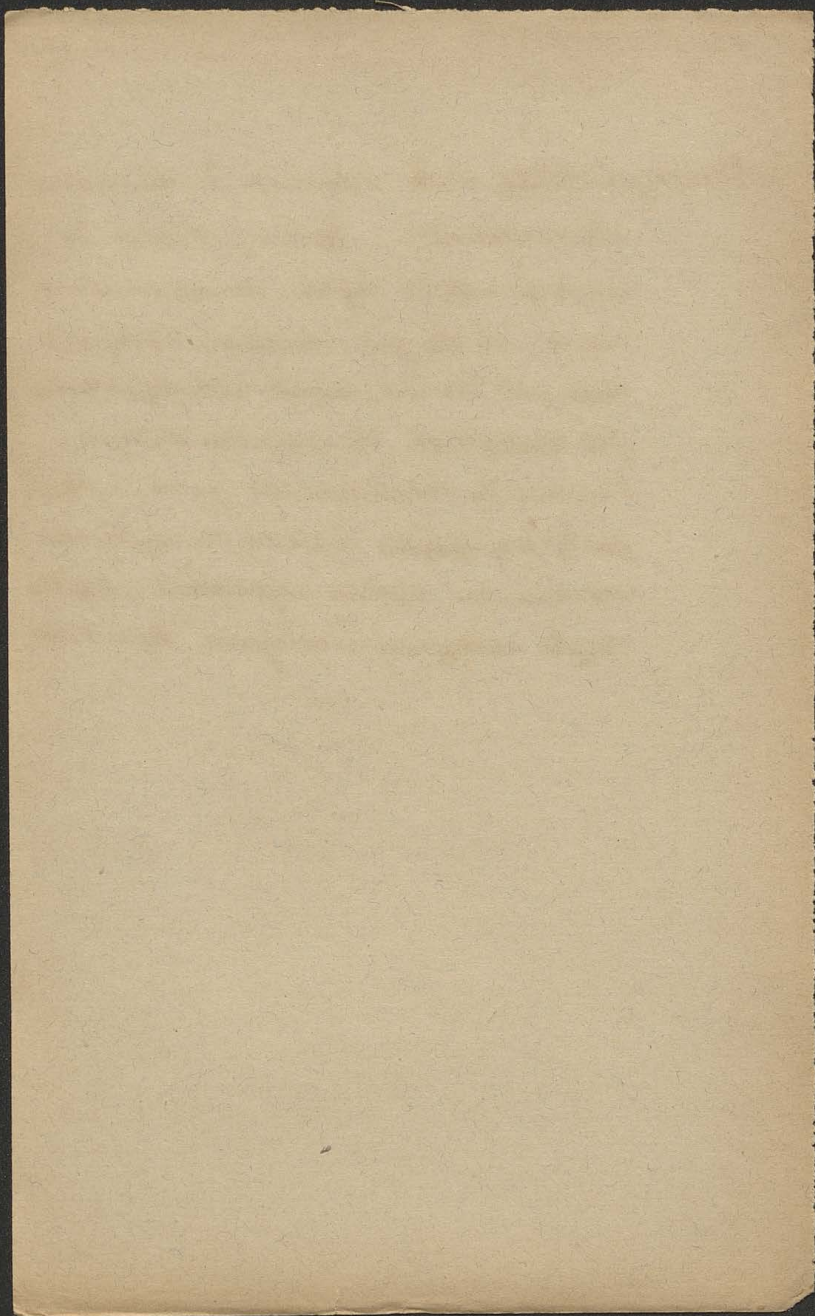
Maryciel - a. m. cztowiek marycy, skłony
do stwardzi, rojczy o rzeczach trudnych do
urzeonywisknienia, kypczy maryciami, „Epo-
ka romantyczna miała swoich krańcowych ma-
rycieli, którzy w mistycyzmie, w archaiziel-
skich krogach powietrznych, szukali duchów
braterskich” J. Ochov. Niwa J. 5. „Z natury mary-
ciel, w panie Teresie wielbitem twój wta-
nej wyobraźni” Z. Mell. Groh. wian. 11 „Dziwił
się sam sobie, jakim sposobem z wtórnika re-
alnego stał się nagle marycielem” J. Zuhar-
wik 1882. 287. Dod.

Marycielka - i. ż. kobieta skłonna do ma-
rczi „Diedna moja marycielko, jawnie mi
ciś żal, chęć na powzedni dzień tego, co się
nie codziennie przygadza” B. Pol. Hybr. 151.

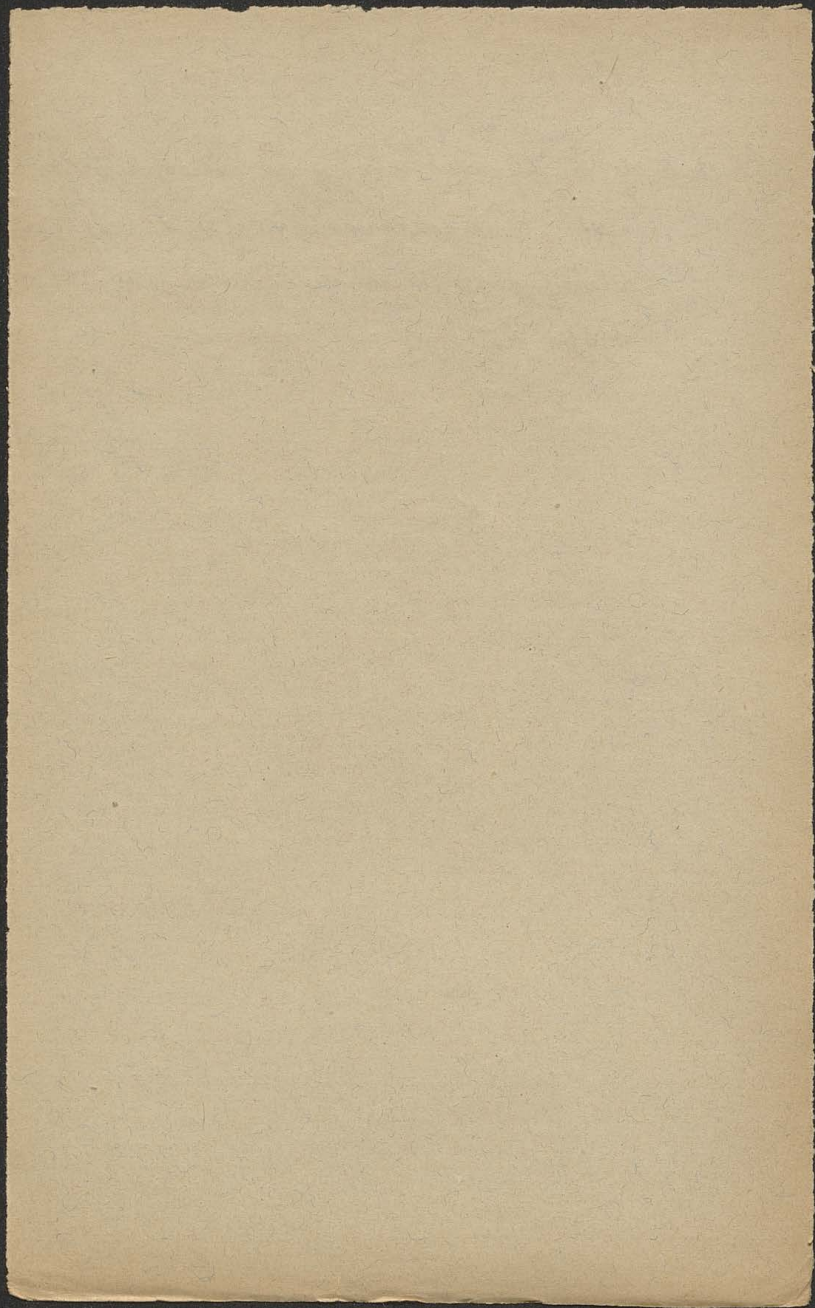
Maryc a. dn. z m. „o czeni, i „co”, przedsta-
wiciu sobie w wyobraźni, w stwardzeniu, pra-
gnęciu czego i wyobraźni to sobie kimerowem
„A! nie takie, nie takie maryciny nycie!”
J. T. Kraza. 1. 31.

Marycielstwo - a. n. skłonności do oddawania
 się marzeniom, Skłoni jestesmy do
 marzeń niż do czynu, - do mówienia o
 pracy, niż do pracowania. Maryciel-
 stwo jest dla nas równie niebezpiecznym,
 jak samotność dla umysłowo słabych.
 Skłoni do idealizowania, pełni fantazji
 poetyckiej, przydło idzie my ze wplywem
 wrażeń, ze popędem wyobraźni i bardzo
 często zostajemy ideologami "Tydz. 4. 161.

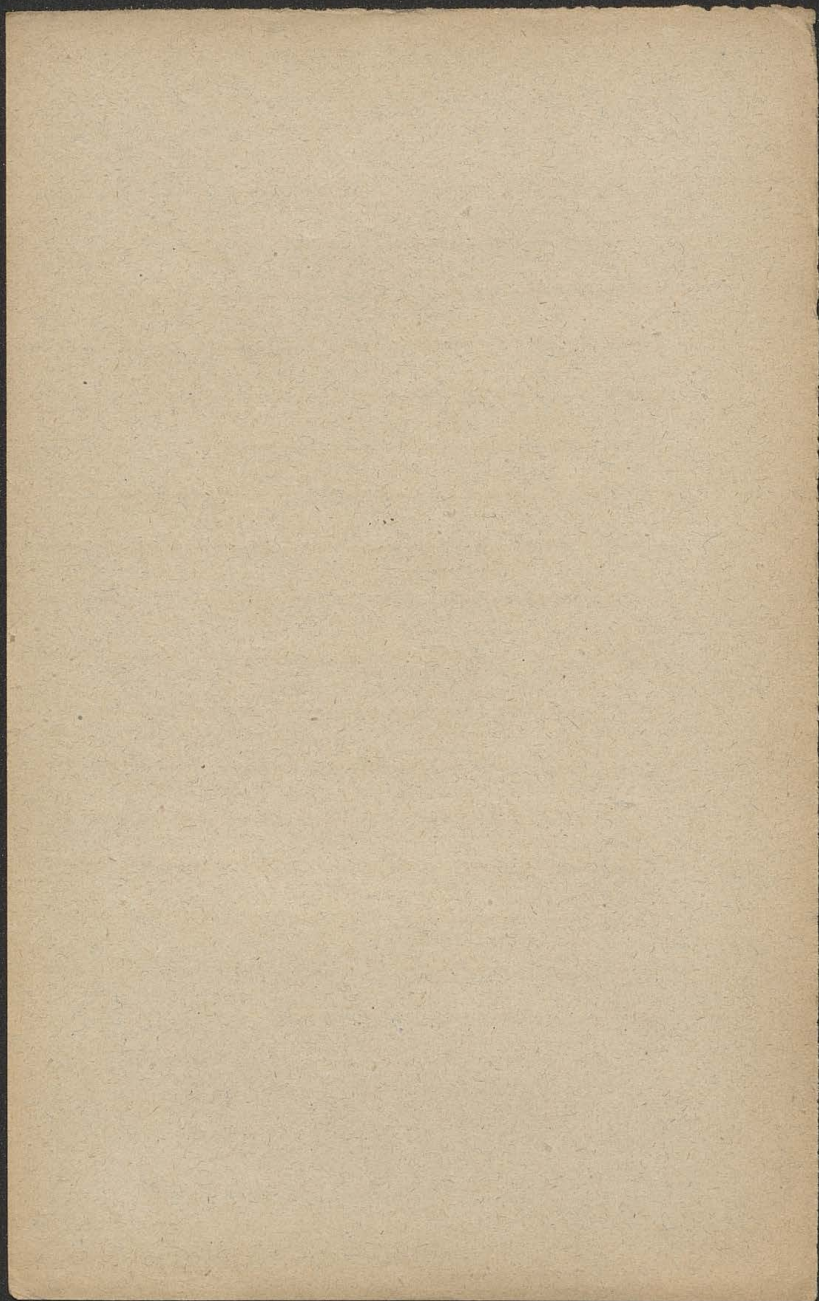

Masa - y. n. sy-mas um. z umóstwo, wielka
ilość „ Cudrokiem. massy 10_3 , ale tych
bliszej porzuci wie miatem czasu” P. Pol.
Hybr. 65.

Masakrowai vs. umbrukowai Sku franc.

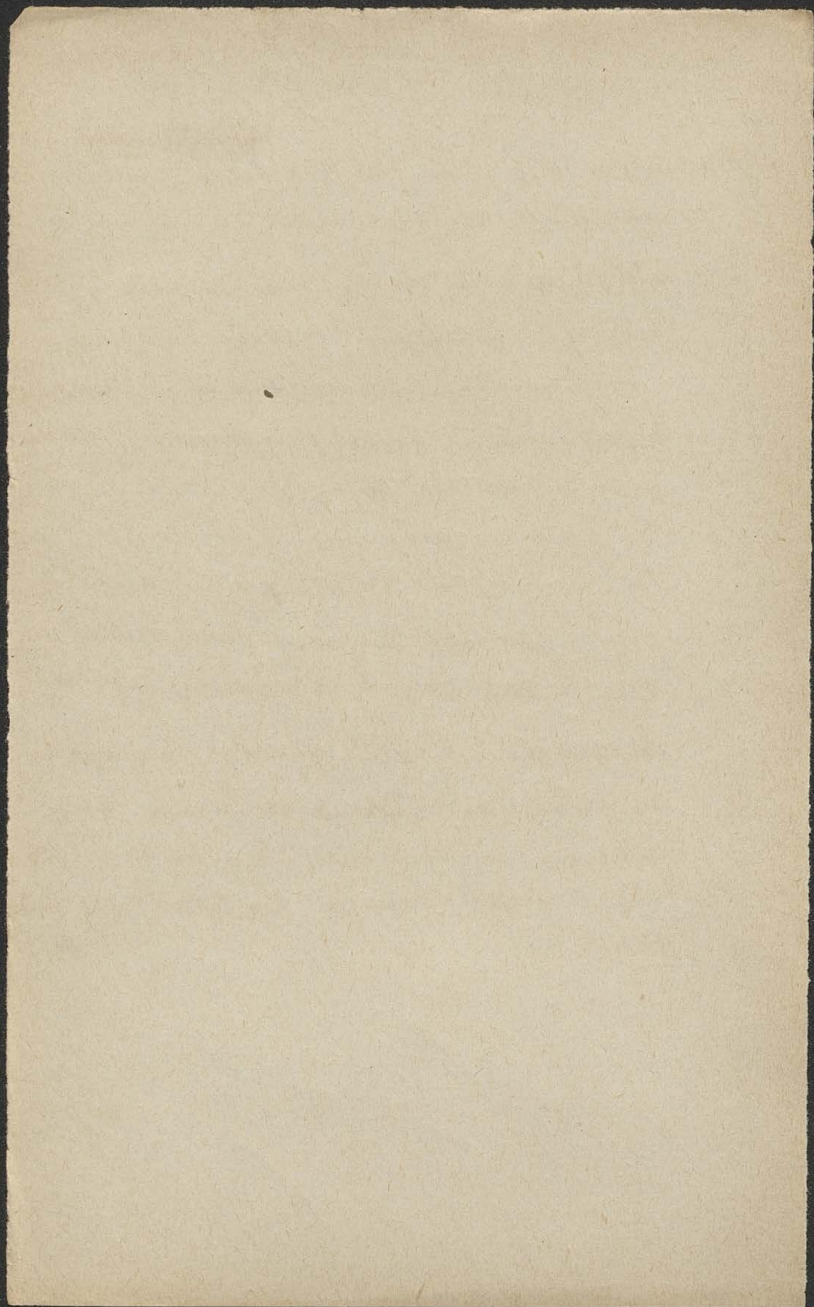
(Dostownie: ~~umbrukowai~~, wybić w pień, ~~umbrukowai~~
 dowai) umbrukowai, umbrukowai tego, być, wymy-
 ślać od wstępujących słów „Ojciec umiał utrzy-
 mywać swoją powagę, i bronił Dobre uchybie-
 nia, masakrował pana Wincentego jak dzie-
 ciaka z bakałarni” J. A. Minix. Tyg. II. 1. 54
 „Nie Dobierał umbrukowai, aby umbrukowai
 przeciwnika” M. Dat. Tyg. 1878. 7. 2. „Zatapia-
 jąc się w gazetach świeżowali Europe, na
 kawałeczki, wypowiadali wojny, bili masa-
 krowali na wszystkie strony” Kł. Jan. Wiśn.
 1886. 142. „Czytał afisz z pompatykiem pu-
 chwatu nieznanego draunatinga, które-
 go przy tyjowych świeżkach miało umbrukowai
umbrukowai umbrukowai” J. Korken. 1. 93 t.j. umbrukowai,
umbrukowai, umbrukowai umbrukowai

Masarnictwo - a. n. galie. ^{wędliniarstwo} kielbasnictwo, proceder
wyrabiania kielbas i przyrządzania wędlin

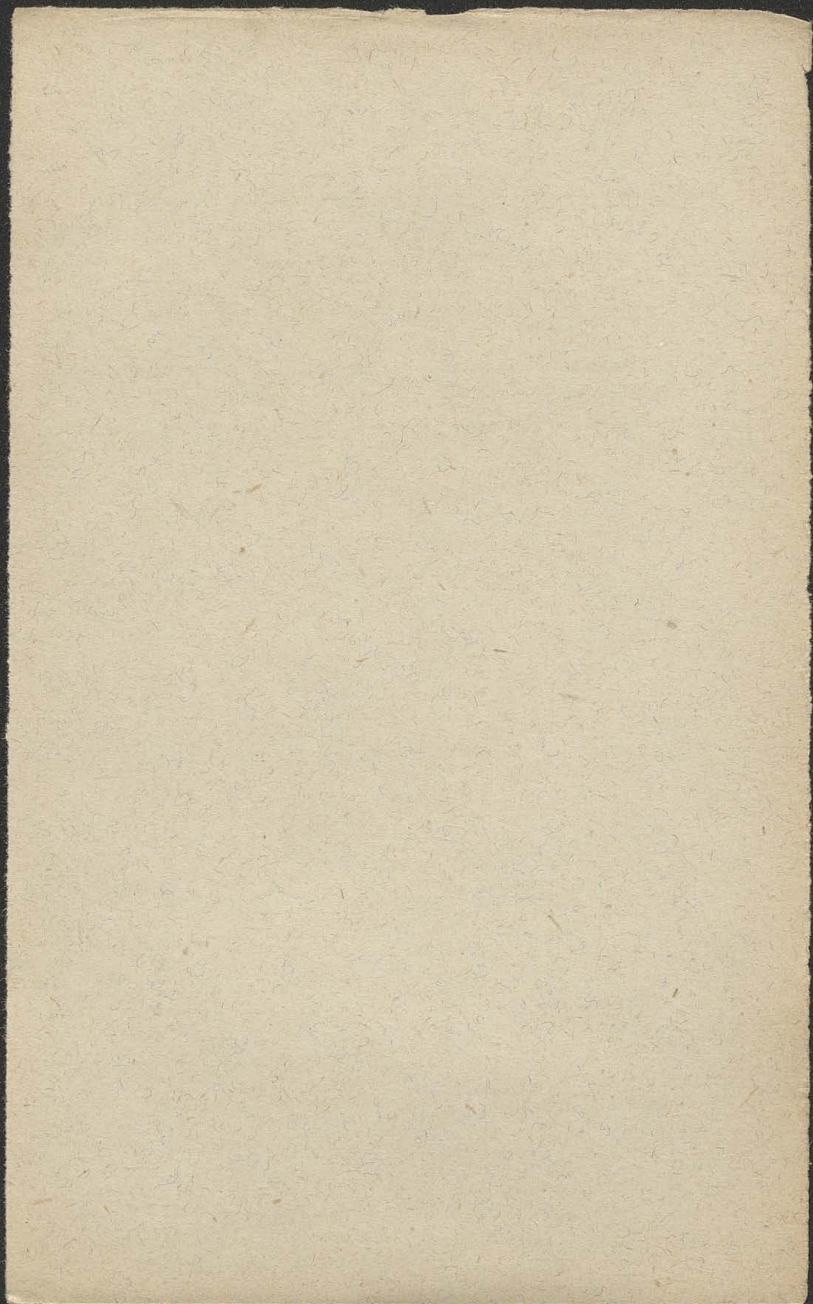
Masarni - a. n. rze un. Galie. rzeźnik wypra-
bięzgy i sprzedajęz kielbasy i wędliny -
„Gosi przy herbacie występuje iz wędlinami,
kupowanemi u ławko podjęznanego masarna”
Złam 9. lwow. 1886. 175. 1. „Córka masarna (su),
jak wówczas stawiano kielbasnika.” A.
Nolle ib. 278. 2. „W sklepie masarna ku-
pię kawatek kielbary” Siew Wiel 1885.
270. z cnes masar, masara t. j. mięsiarz

Masarnia - i. n. wędliniarnia „Cele spółki
sz wiadome: zutwienie na wielkę skelę
masarni pod Wawranęz Ha fabrykacji wę-
dlin i mięsa solonego” Kur. Coda. 89. 101. Dow.
poz. 1.

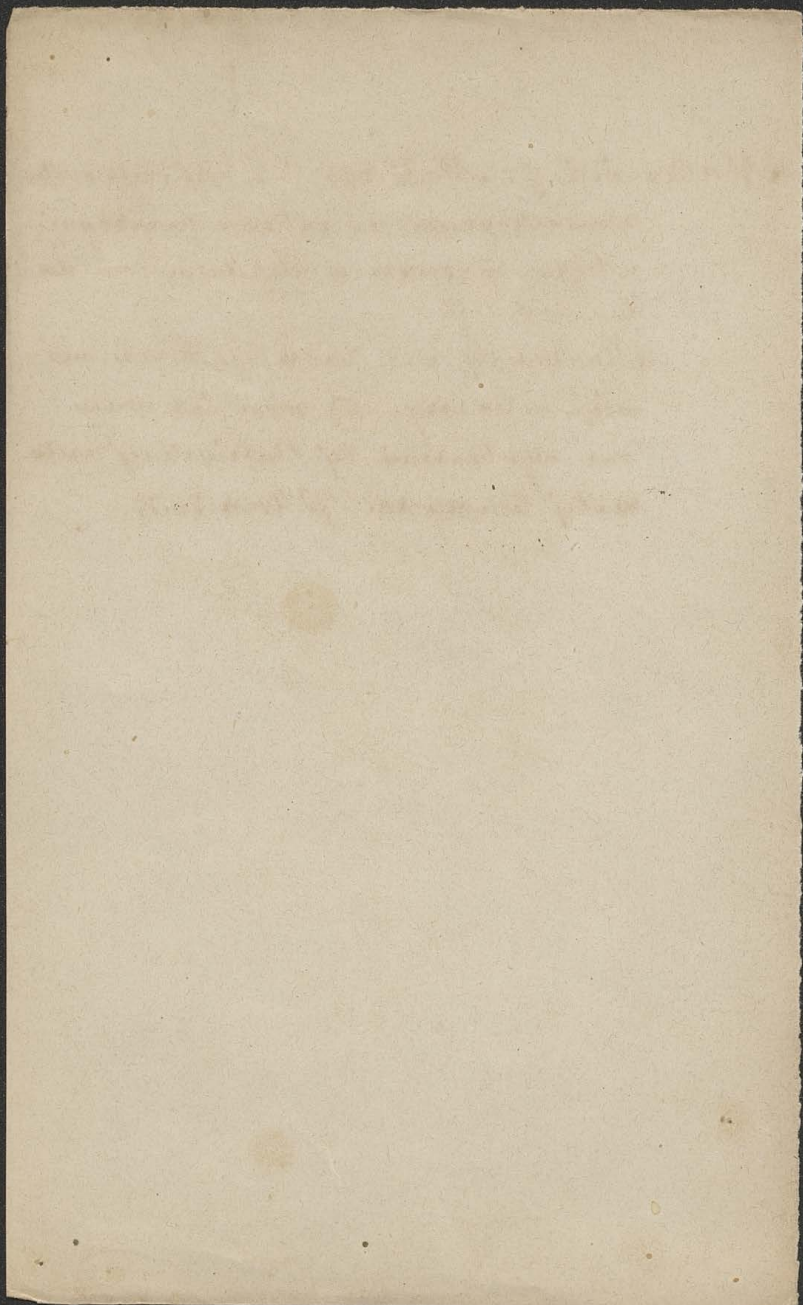
Masielnica-y, Masielnicka-i. i. caki-cak um.

puszka do mara, uwynie w ktorem
 podaje sie maro do stolu, Na gienydomie
 masielnicka w kwatencie buranka i ro-
 zine drobne graitki " 77. Kwara. 19. 38.

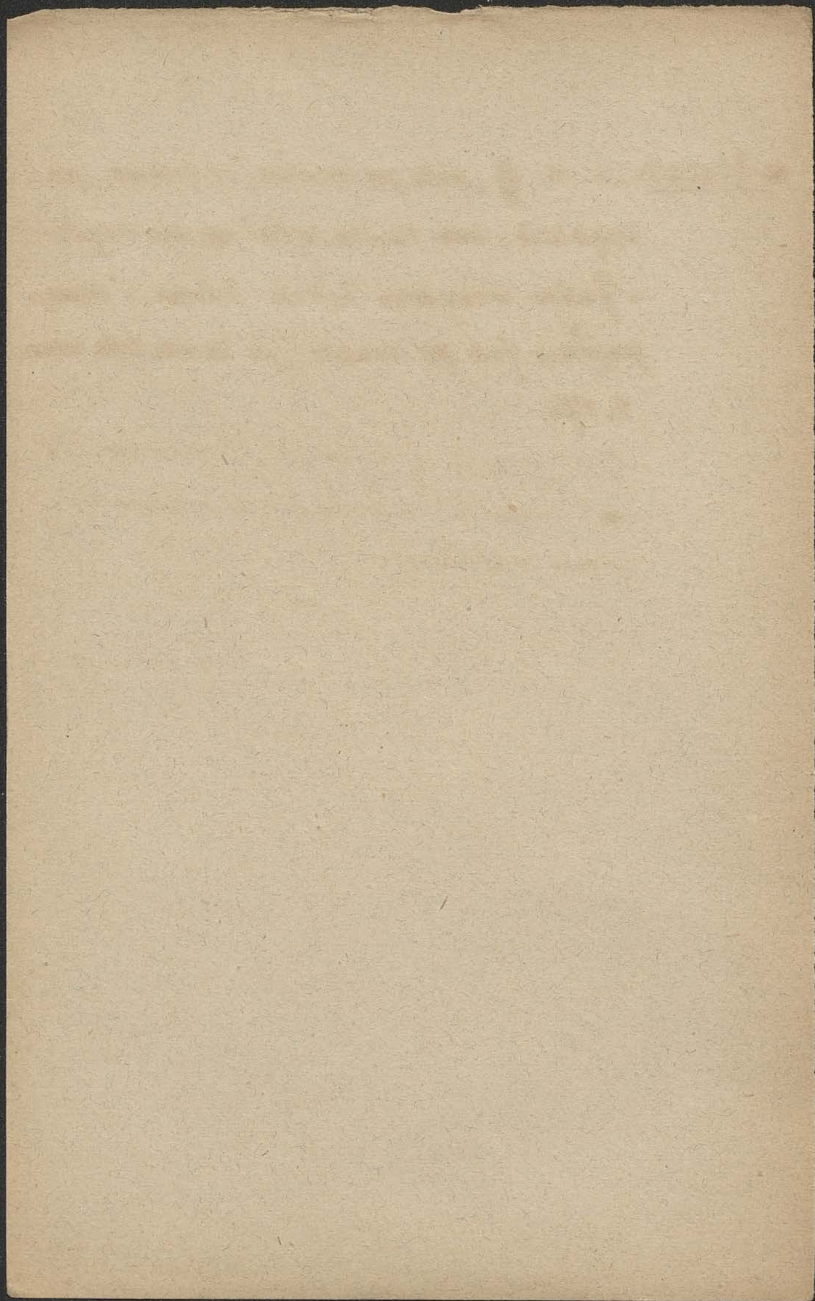
Marka-i. i. 5: Masecka-i. 2. vknim. osoba
 zamarkowana na zabawie markowej
 "Pijma masecka w bękitnem dominie"
 Kur. Świąt. 1867. 8

Markowaty-a-e nakratat-marki, mo'
 wieg o towaru, "Nie wiem jak wam
 dai' wyobrazenie tej' tłuścinclnej' marko-
 watej' towaru" J. Kras. 36. 19.

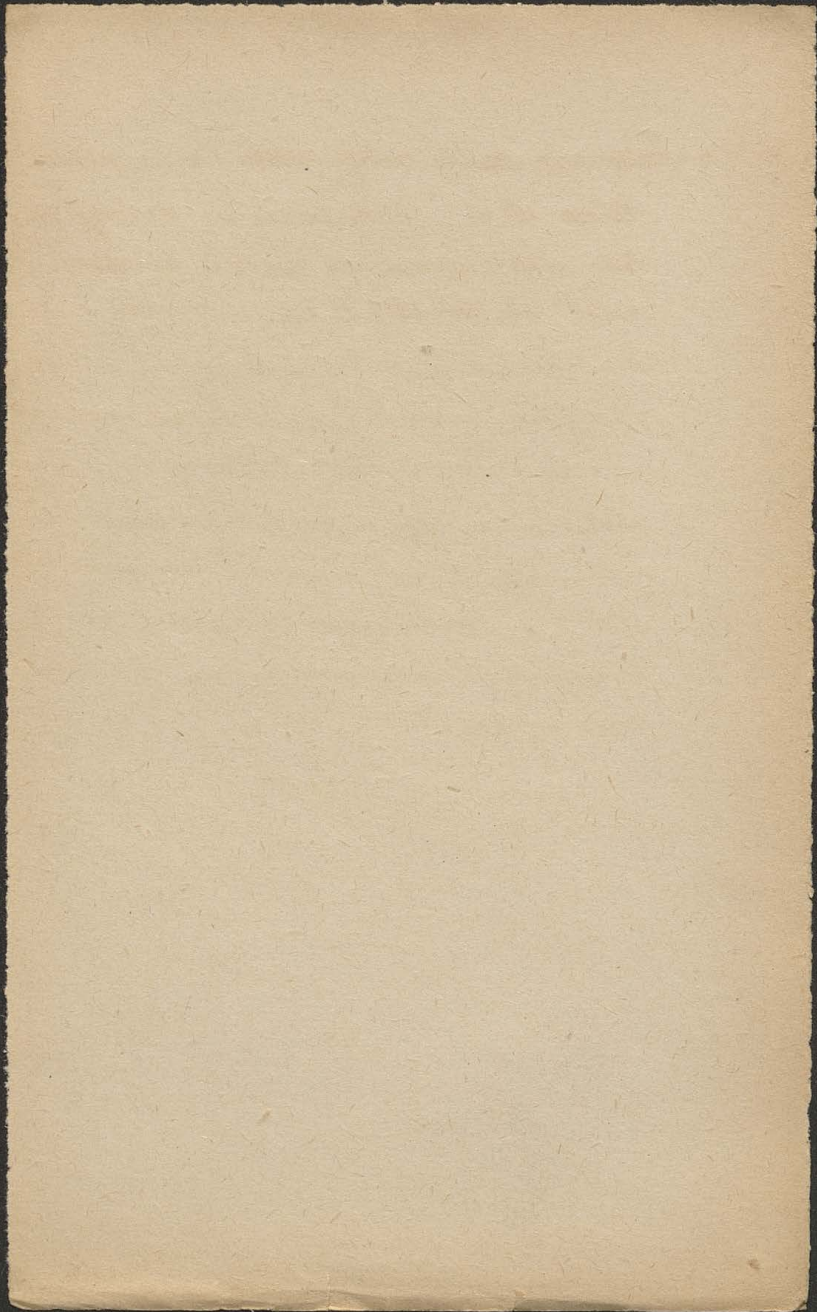

Mcesto-a-n. & „jak po maście” = łatwo, pu-
 nysnie, bez trudu, gładko, po myśli
 „Futro w rąkach będzie dobre i reze-
 pojnie jak po maście” J. Waw. Sta waw.
 2. 176.

Mastany-a-e & prysł. „maśto maśta-
 ne” mówi się o ostrowicku rozławatyku,
 gapiu, safaundule

Mastowanie - a. u. więcej. wów. Łanie, pranie,
 bicie, ciężki „Doty czasu od Nowego ro-
 ku nikt nikomu nie sprawit mastowa-
 nia” Dł. pol. 1888. 15. Fej. „Mastowanie
 czy konkurencja dziennikarstwa?... drugi
 wędnie się rozprawa w sądzie krajowym
 przeciw p. Zygmuntowi Cichockiemu, obwi-
 niennemu o pobicie p. Mastowskiego Lud-
 wika, redaktora Przeglądu” Kur. wów. 1888.
 128. 3. „Mastowanie” wędnie uwerzenie
 przedmiotu rozprawy karnej” Kur. wów.
 1888. 107. Dod. 1.

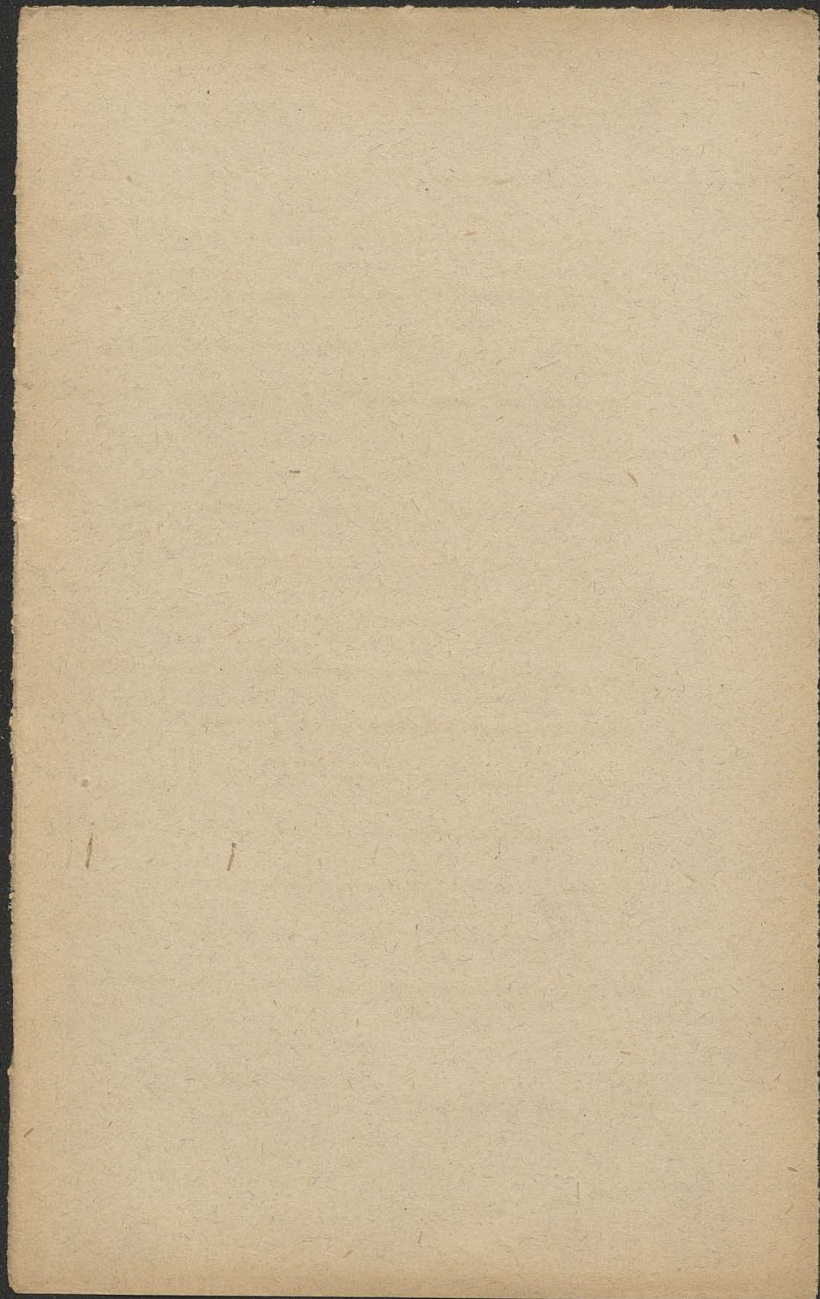

Massari - y. z. Masowanie - a. u.

Massari - u. m. franc. massage, wygniatanie
 ręką ciała w celu terapeutycznym „Udala
 się zagranicę, w celu wykrataceni się
 w sztuce „massariu,” czyli kuracyjnego
 wygniatania ciała ludzkiego” wiek 1887
 61. 3.

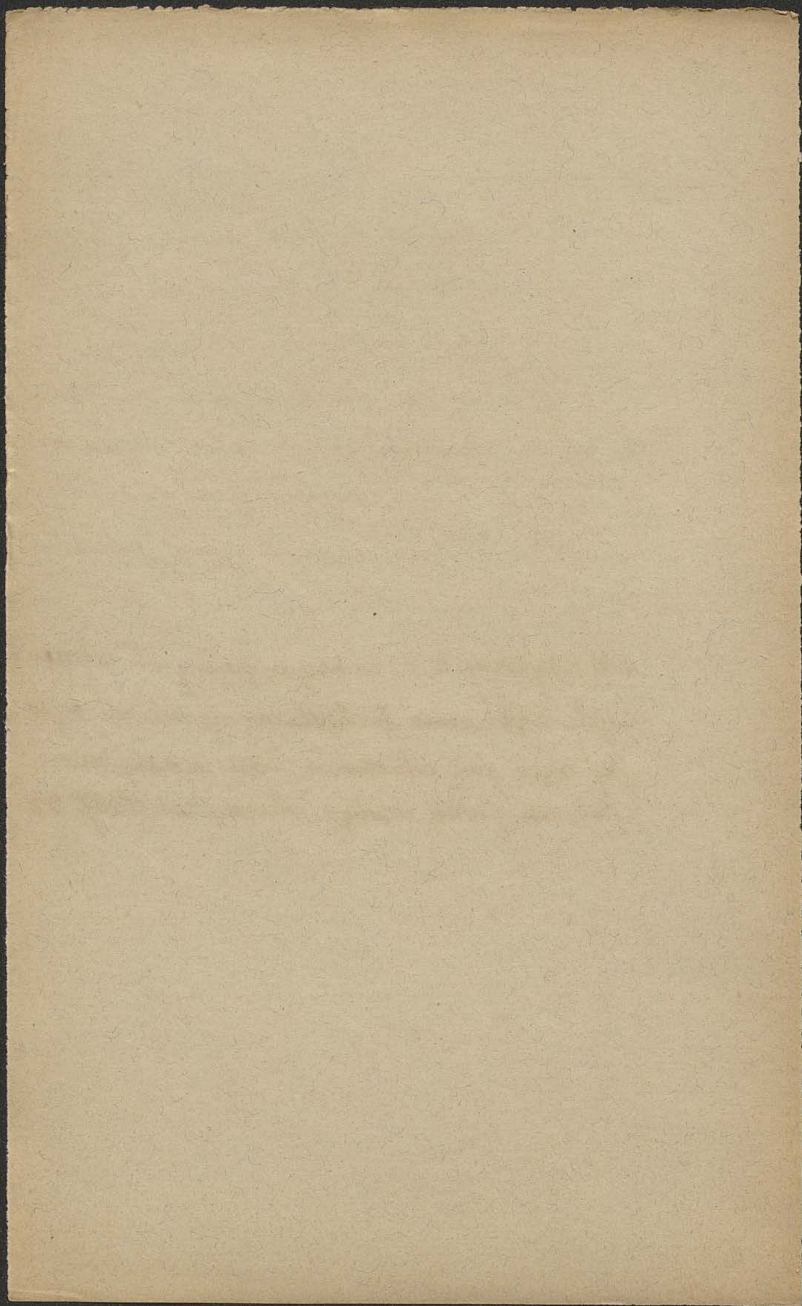
Massarysta - y. m. sci-stow mu. te-
 racy na powieć massariu. „Ponieważ
 praktykę wygniatania nie wolno się
 rezygnować indywidualnom niewykwalifi-
 kowanym walezyć, więc cauc się daje
 brach massarystom” ib.

„Leczenie przez masowanie Massage.
 Panie mogą się również na iędanie pod-
 dać massary, ktoreż koma podpisane go
 biegle wykonuje” Arms w Kur. twow. 1888.
 133. 6.

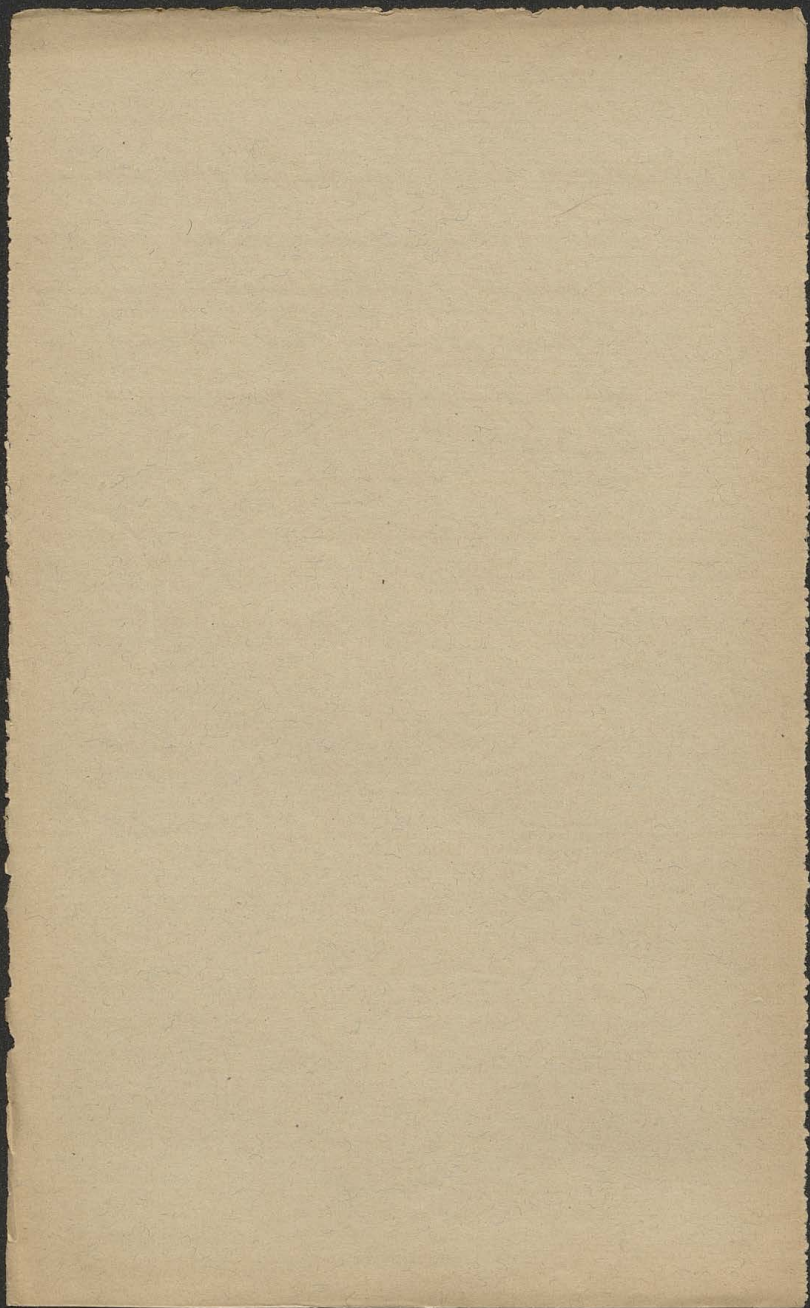
Masyw przym. niemiec. z franc. petny, ciężki, przedstawiający wazną masę „Reze miat burakowej barwy, masyw jak niedźwiedzie łapy” J. K. K. Tyg. N. 2. 10. 303. z o wyrobach z kruszcio; catkiem z ralcubetnego kruszcio wyrobionym, nie dety i bez porzynierki lichwego metalu” Twój serwis nowy masio stoty” Mucha 1878. 32.

Masywowy a-e, masyw, petny „Z obywateli rękawów białych widai byto ję nie jak utoczone, dori masywne (jak na jeduz wroby)” Anon. (kal.) 1887. 38

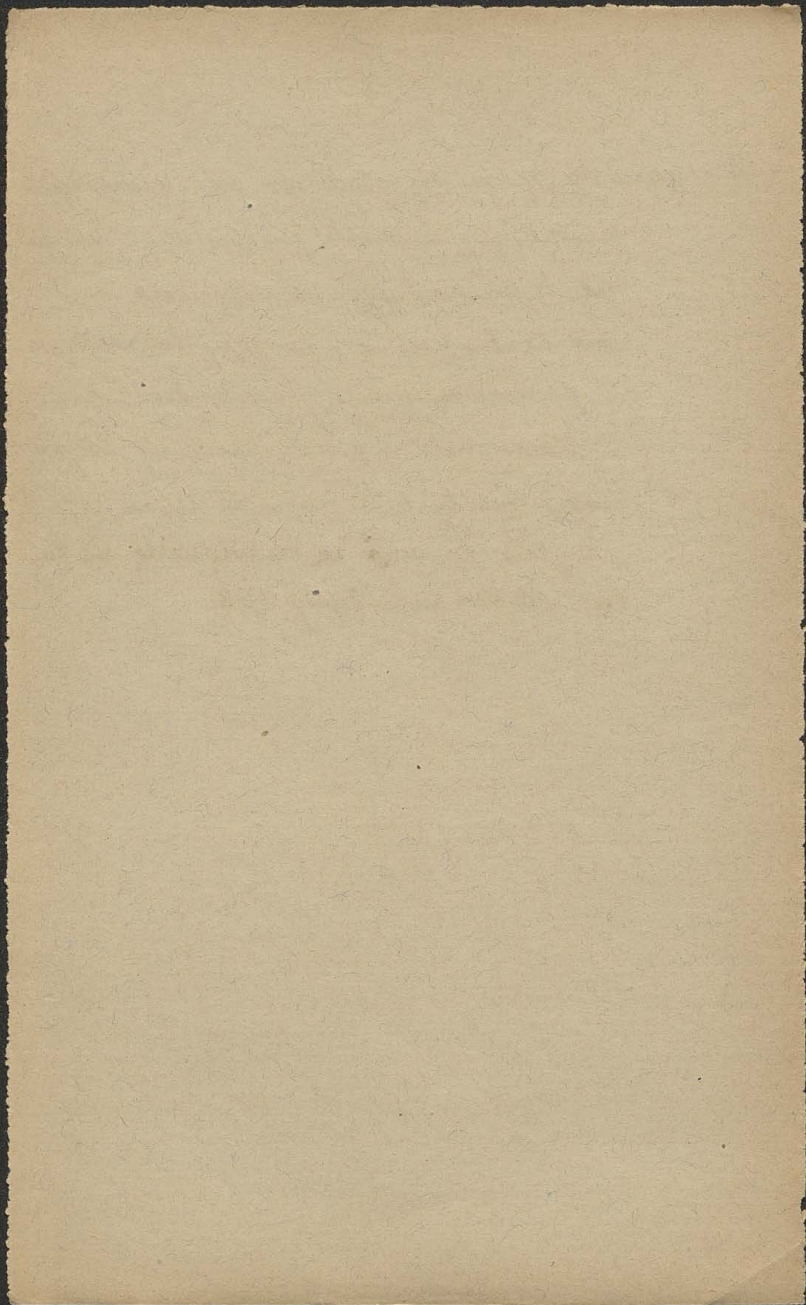

Машына - y. i. ny - raju. mn. w rozp. mowie.

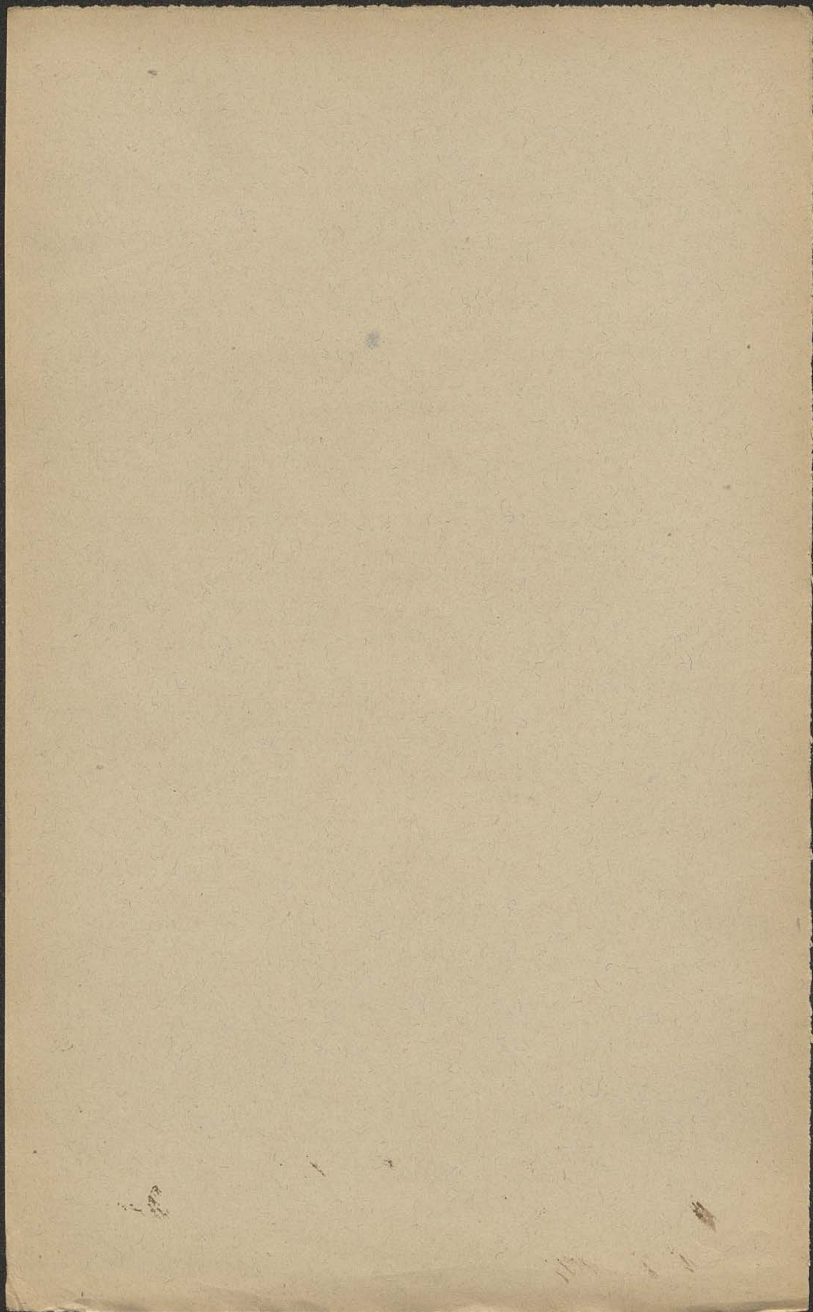
^{zau}
 machina „Mashyna parowa” albo samo
 „Mashyna” = lokomotywa, wóz parowy
 ciągnący pociąg na drodze żelaznej „Ba-
 nie Kewiadowca, daleko mashyna?” Mu-
 cha 1871. 8.

Maszynista - y. m. sci-stwo um. mechanicz. upro-
widnejgy w nich jakiegolwiek machi-
ne, z trawiedyjgy maszyny, na sce-
nie teatralnej z kienyjgy lokomotywy
i prowadzgy pociqz na drodze kalcunij
„Maszynista idzie do maszyny, dogry-
najgy rewaty buterwanita” Mucha 1871. 8.
„Wypala ke masz z maszyny od ko-
lei” M. Nat. Pańs. Dziady 138.

Mat-a. m. ty-oio, daw. mówiono mat, co dziś
 niewąp. w grze w szachy, wygrana
 t.j. obszaranie króla tak, że jest w poło-
 żeniu bez wyjścia. Gdy lauprún prze-
 mie i... konika sbyje., a swfarawa gpy
 królowę ustrozie od szachu, wtedy dru-
 giego niechybna strata: musi się pod-
 dać albo dostać matę" A. hr. Fu. 2. 53.

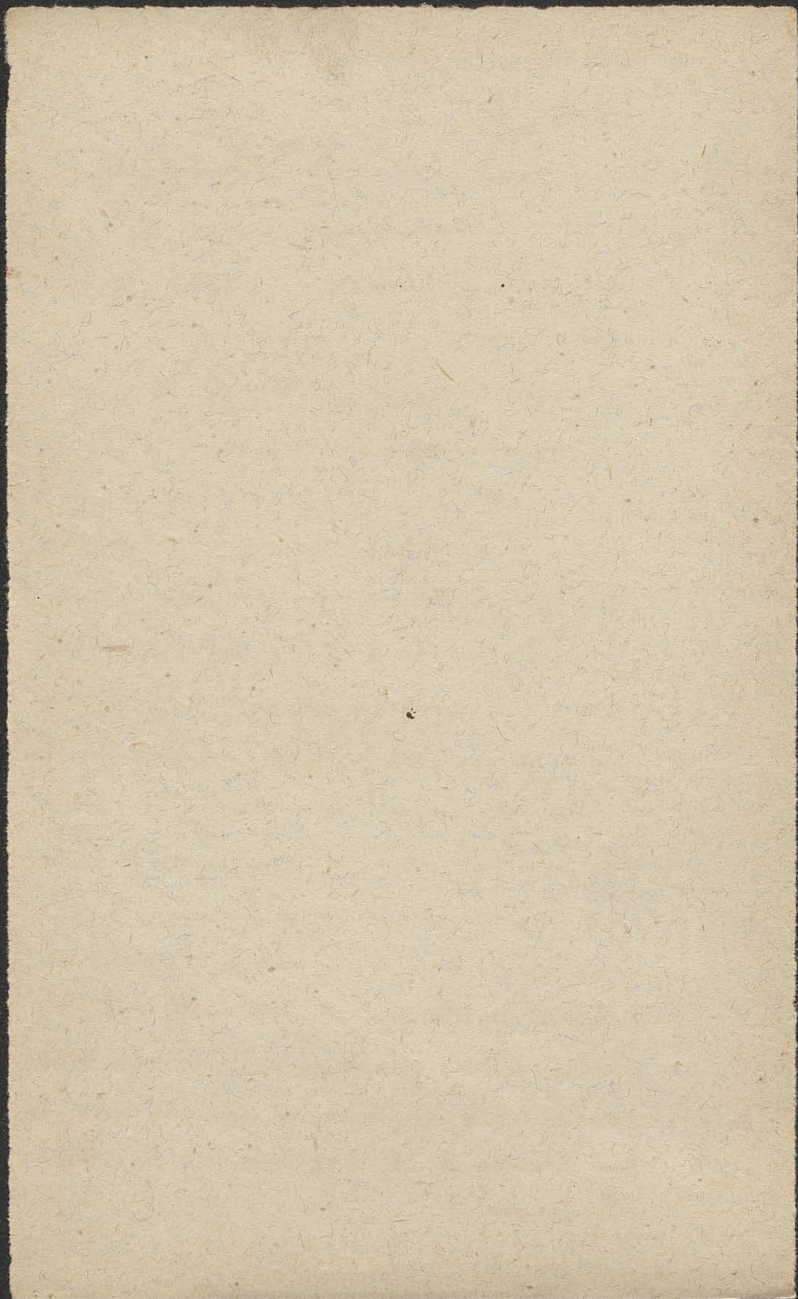

Mat u. m. subst. wzywany i przyrostkowo.

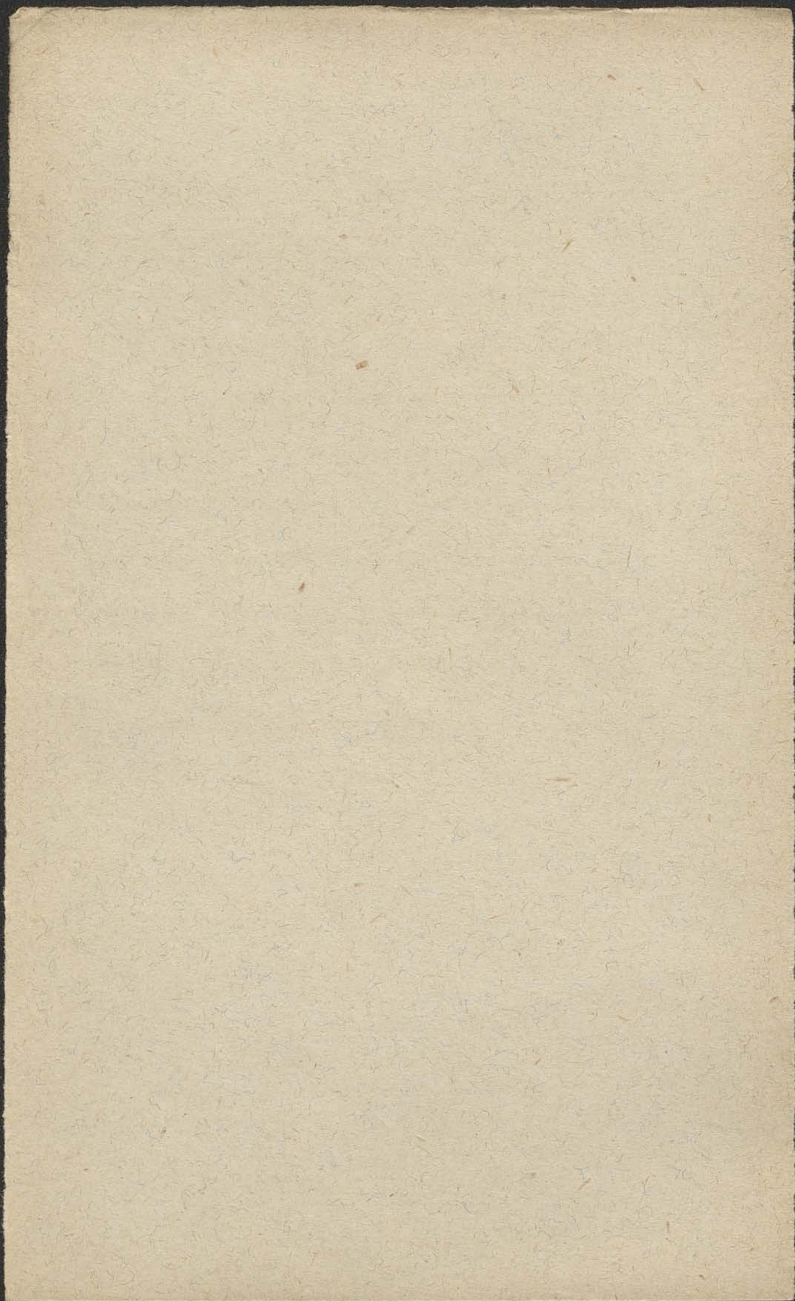
„mat” = bez potysku, glansu, moze us o powierzeniu blona us nie bitywany a w dotkniem nie jest zupełnie gładką

Matowy, Matowany, krumatowany - a - e

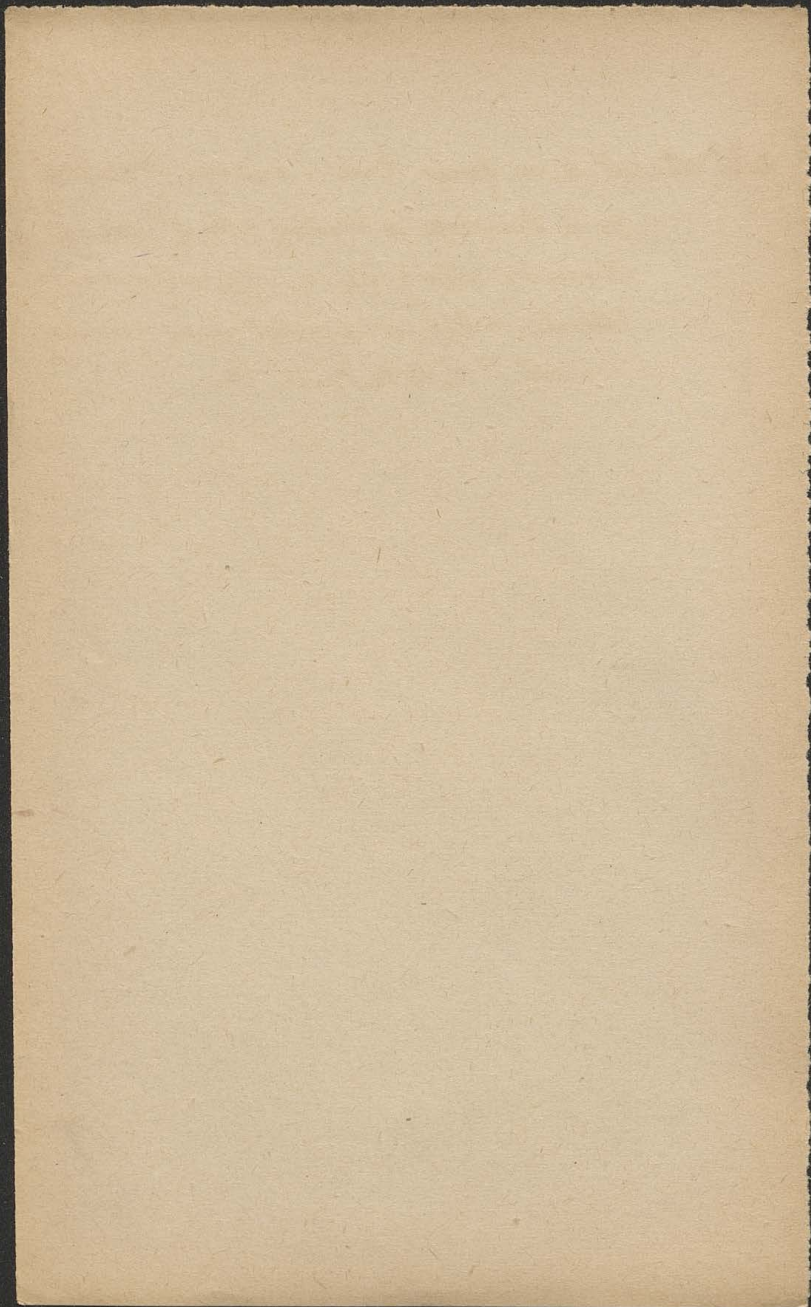
bez potysku, ~~bez~~ a fig. bez ryca „Nekha jej byla biata, gorzka i sucha, snova na niej stala us w dotkniem nie jedwabna, jak byta, ale jakby murshinem pokryta, kumatowana” J. Kwas. 19. 25 „Co, wilyb brukowe? xdobedriwa ich oblask, teva ptakal nie moza ich vry matowe” Wt. Syroh. Tyg. 21. 1. 84. „Och! kopija nie xdota byc vrygijatem! bo tutaj xda sig tztai swoboda i mo-wa, a moja praca sucha, drevnicana, matowa” J. Gaw. 4. 116. „A dela ma kwarx bialosci matowej.” A. Wilos. woly rok. 211. „glos matowy” bez dwiniku „Glos jego bruni jenne nieco matowo, w spiewie xnae jakis murwienie” Wt. Dug. Kur. Gd. 88. ~~241~~ 241. Dod. prv. 2

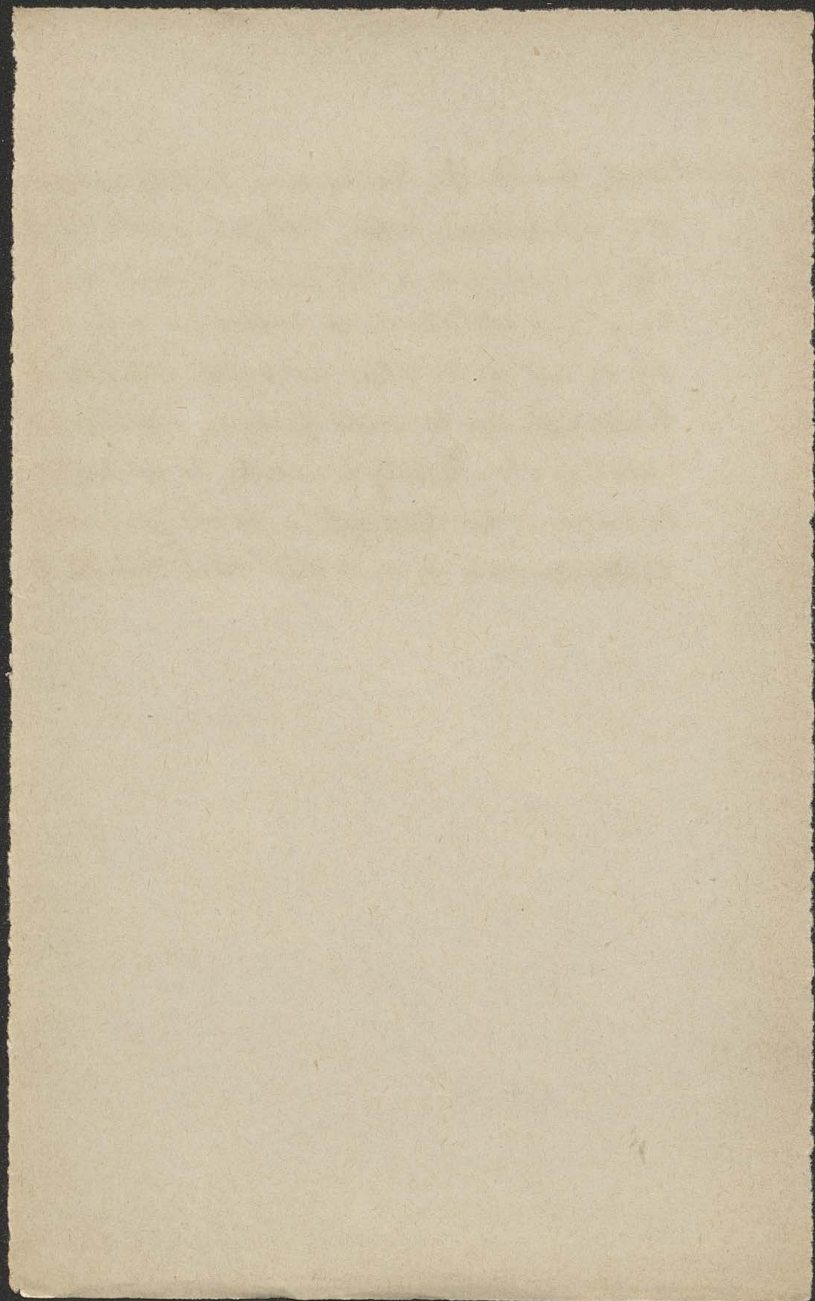
Matematyka a. m. ki-ów. ^{mył} um. w przewidywa-
 nej, głęboka, gorzkawa nieobstępna, miej-
 sce do błędnego kądna droga ani ścieżka nie
 prowadzi „Wszystcy odgadli, że księżka z
 matematyki wyszedł, że w kaniemińskiego
 pióra nie porzucił „Ad. Mik. 3. 85 „Te
 prawa stateczne, ludziona nieznanie tajni-
 ki, w języku swoim strzelecy zowią: ma-
 tematiki” ib. 106 „Głupi nie dowiedzieli, gdy
 byś w matematyki wiedział, nigdyby się o
 tobie Wojtki nie dowiedzieli” ib.

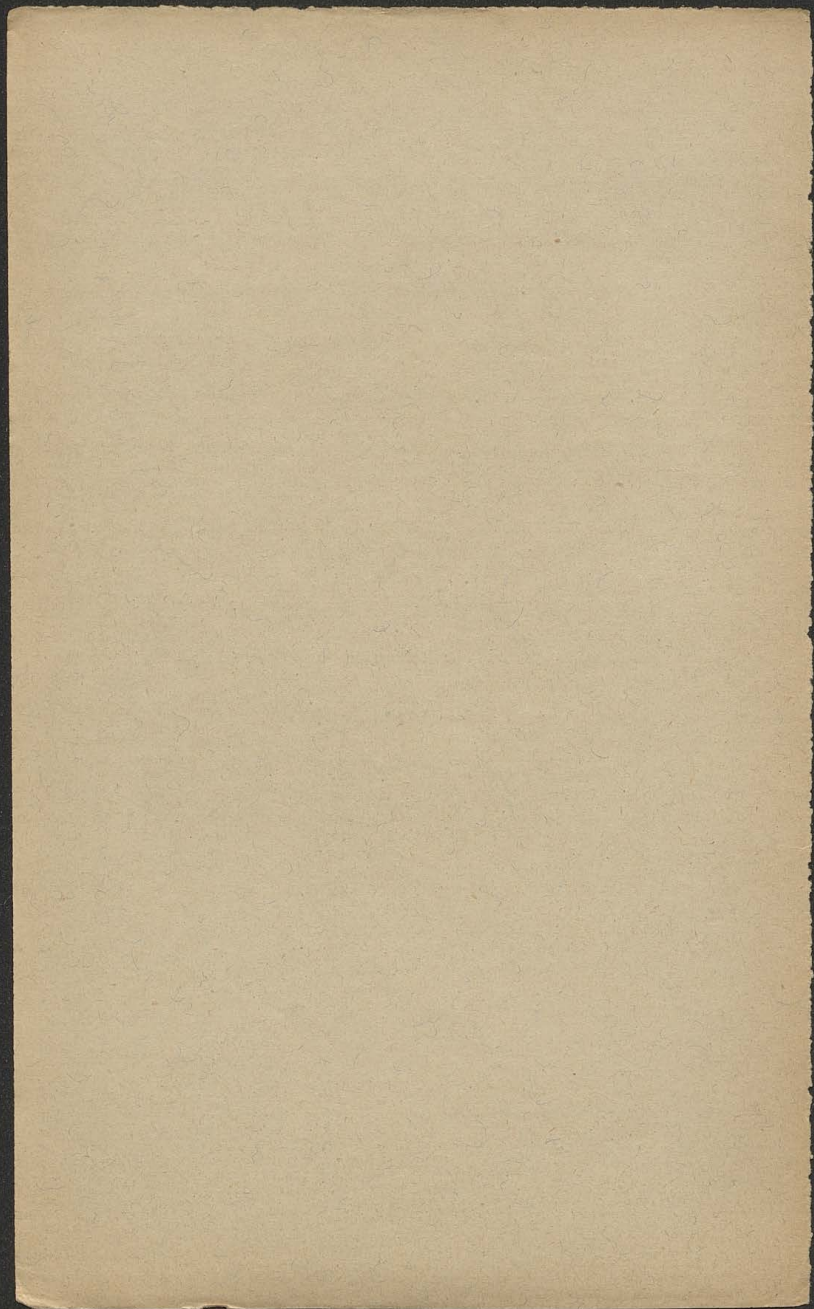
Matelot-a. m. franc. taniec dawny, Staughtem
przed Kriziem w trzeciej powyci, jak do
Menneta albo ranej do Matelota, tance,
którym robieniem zarzont memu nauwy-
cielowi " A. hr. fr. dz. 11. 128.

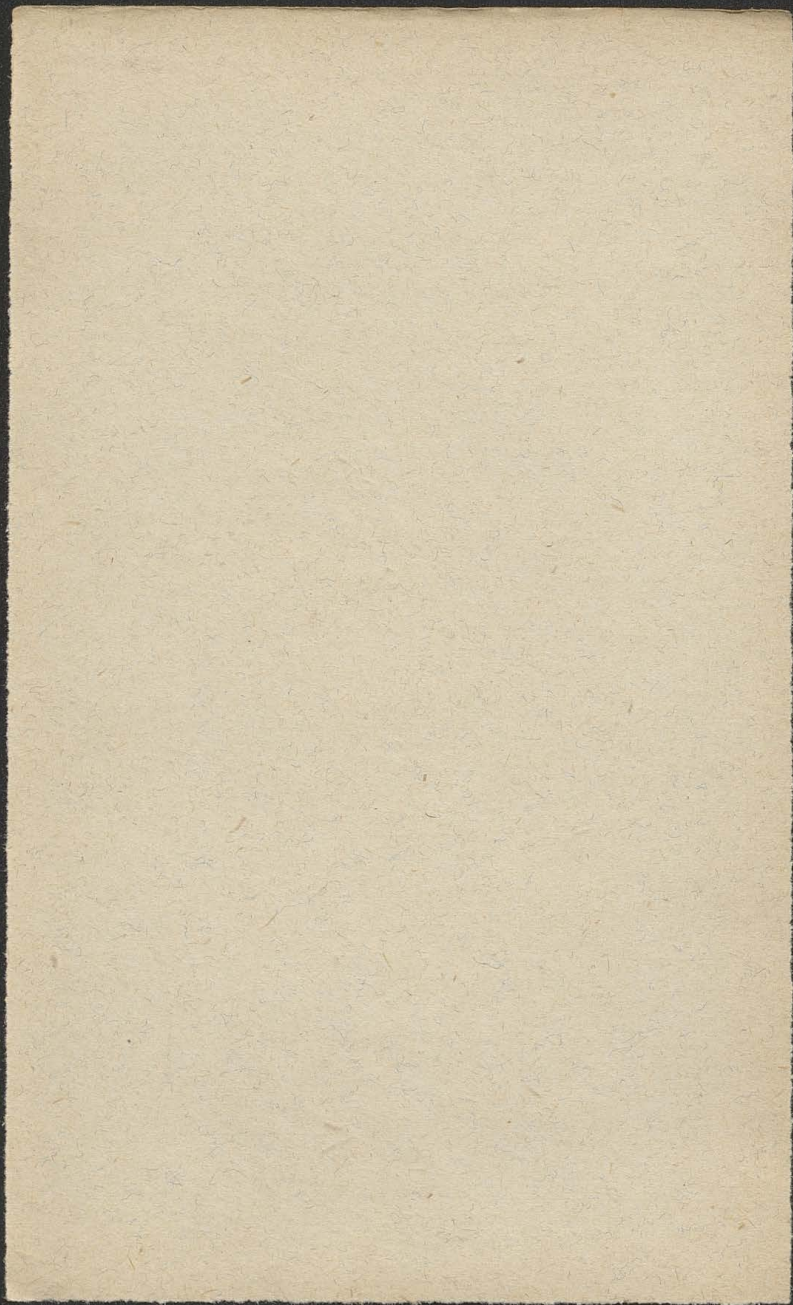
Matevci-a. m. §. Karcąkowe postaty roboty
 dla utrwalenia w tem miejscu granicy Wi-
 sty, a mianowicie ukladanie t. zw. „mate-
 vca” t. j. ukladanie w kładki na dnie Wi-
 sty wielkiej, na które nalepić się potrad
 kamien, na to krusz farfusa i potrad ka-
 mienny i t. d. Roboty te należą do wiszących
 kładkowych, a po raz pierwszy
 „karcąkowemu” są na Wiśle” wieś 1886, 192. 3.

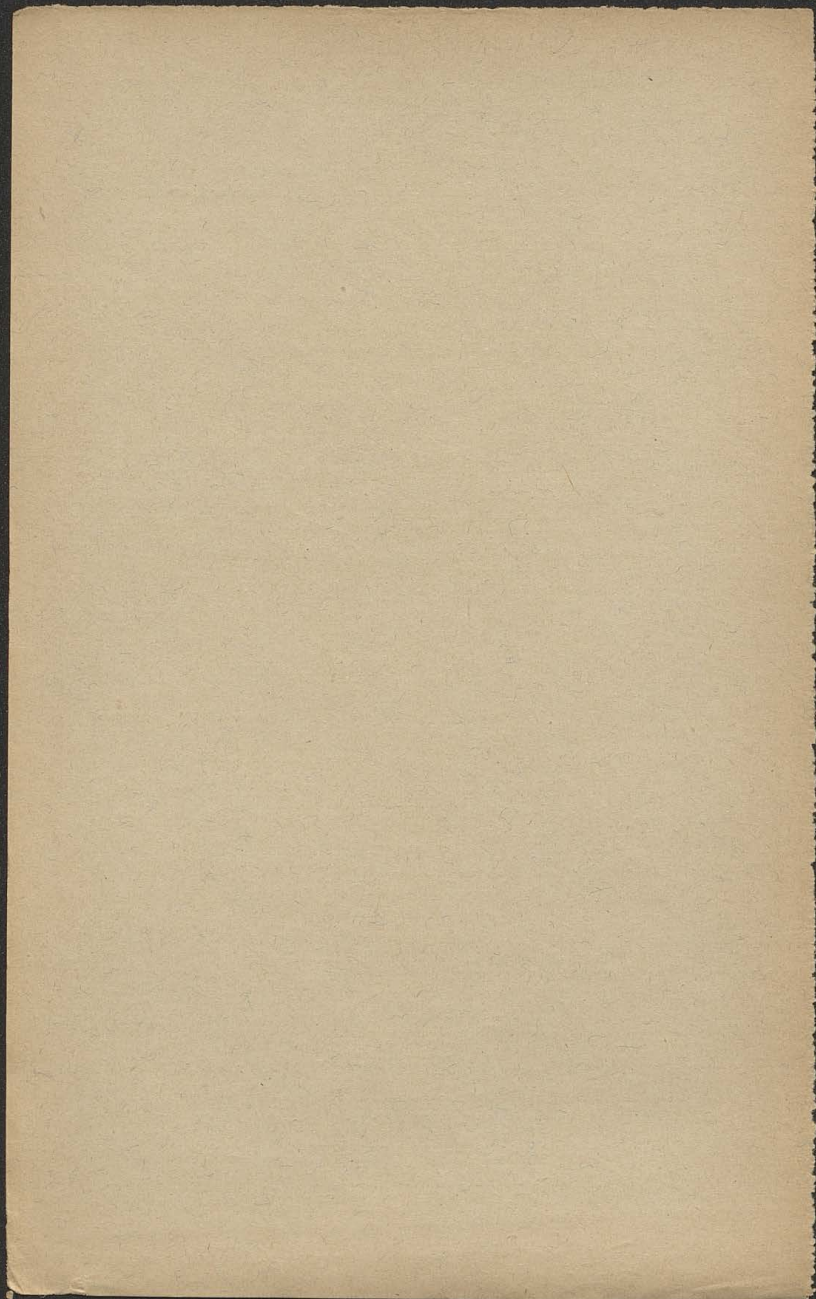
Materia-ji. x. § „Delikatna materia” przed
 miot. dwakroć, o którym nie wypadła
 okoliczność objawu rdzenia, albo co do blo-
 nego trudno się od razu zdecydować „Sta-
 verum studere, Delikatna materia objawy
 wai swoich chorobawców - i ja ten mi-
 rasz jak kamień.” J. Kraus. Ser. i vska 6.
 „Na to pytanie kamień odpowiedział,
 przeważnie białe i przeważnie ciemne
 miała na sobie - wystrzępiła. Dawata
 do rozumnienia, że to była Delikatna
 materia” Dr. Pol. Cud bursy 123.

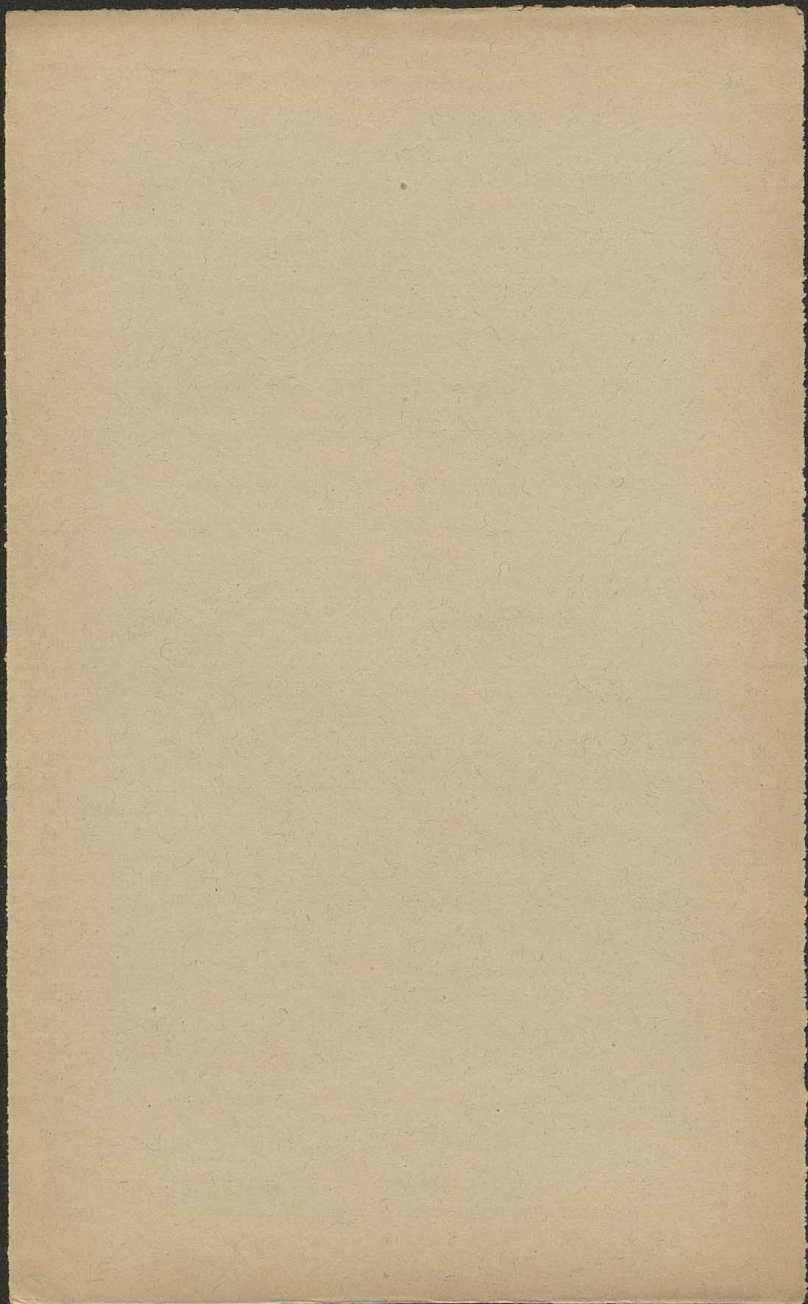
Materjalny-a-e § 1/2 materji jedwabnej
„ Miata... suknie materialne, rózne
jedwabne „ Ad. Mick. 3. 20. „ Cauna ma-
teryalna salopa jz oknywata „ J. Kozien.
1. 304

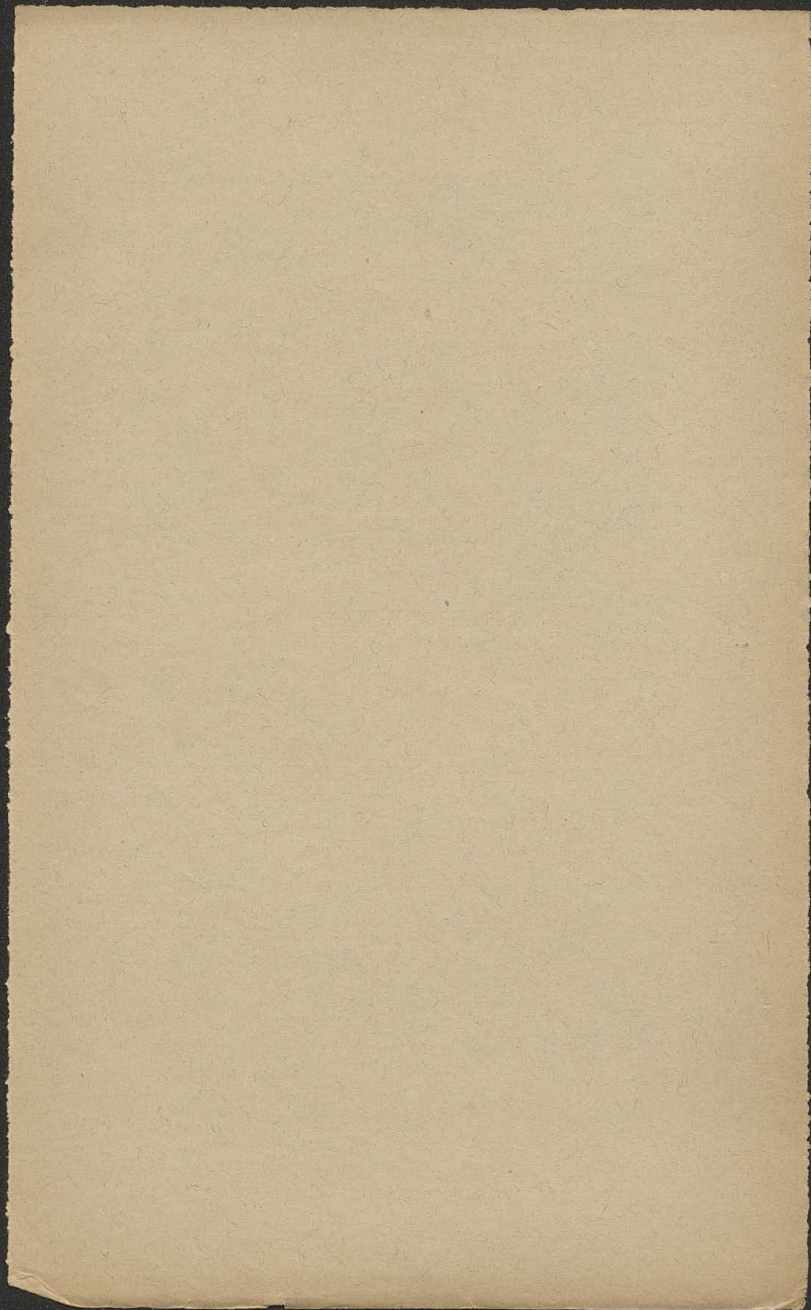
Materializowaci, st. ex. ndkn. ~~pojęciu~~ Zma-
terjalizowaci dkn. pojęciu duchowym
 dawac znaczenie historyczne, zawiadac ma-
 terjalizmem. „Czy materja i duchu-
 wnim, czy ducha smaterializujemy, po-
 zostanie glownem i e ich zwiazek z so-
 ba inakzej dzis tłumaczy pragnieniy
 niz dawniej.” J. W. W. S. lit. 5. 6.

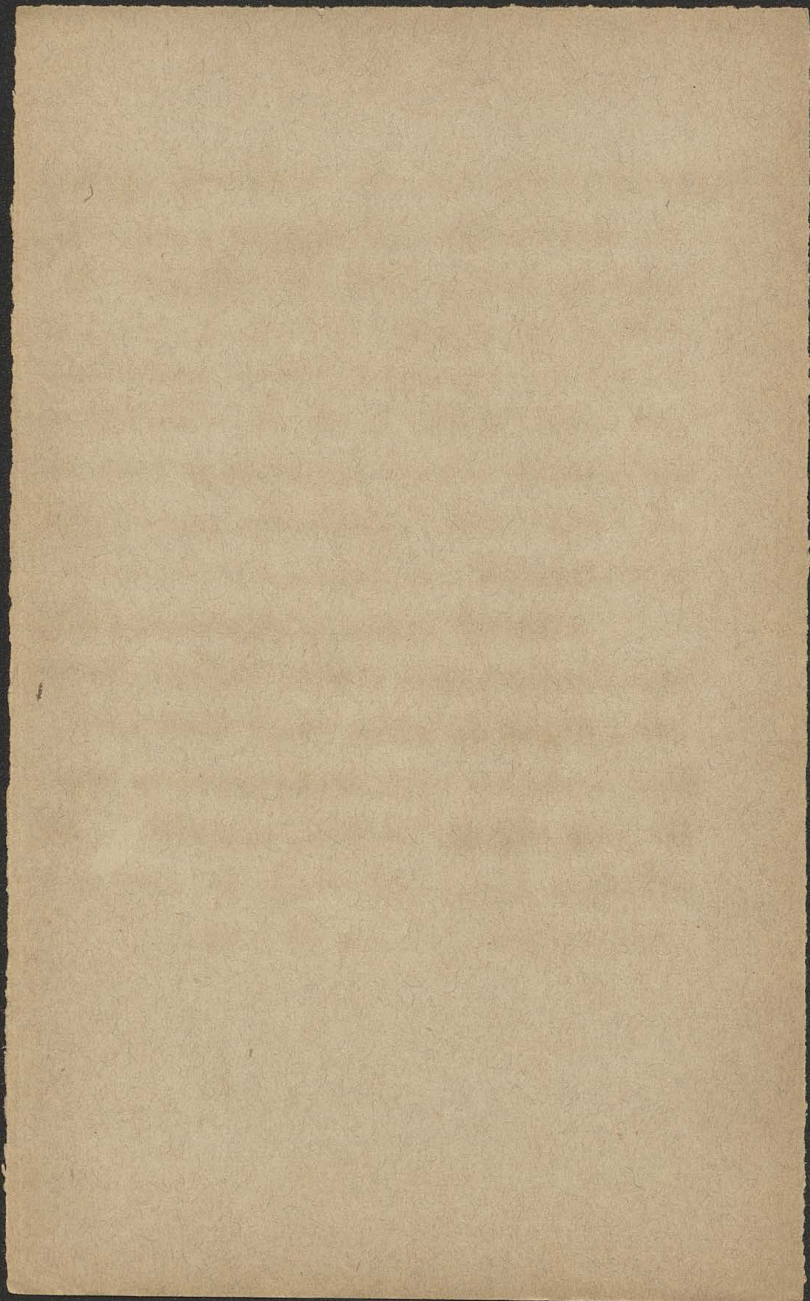
Materiałizm - u. m. kierunku filozoficznego
 uważający materję na jedyną zasadę
 wszelkiego bytu w świecie. Epoka reali-
 styczna znalazła swych krańcowych
 przedstawicieli - następnym apostołom
 materializmu, którzy wyszli krzy-
 wać by chcieli, choćwieś z poetycznej
 i religijnej tradycji powstało "Jul. Ochor.
 Niwa 7.5.

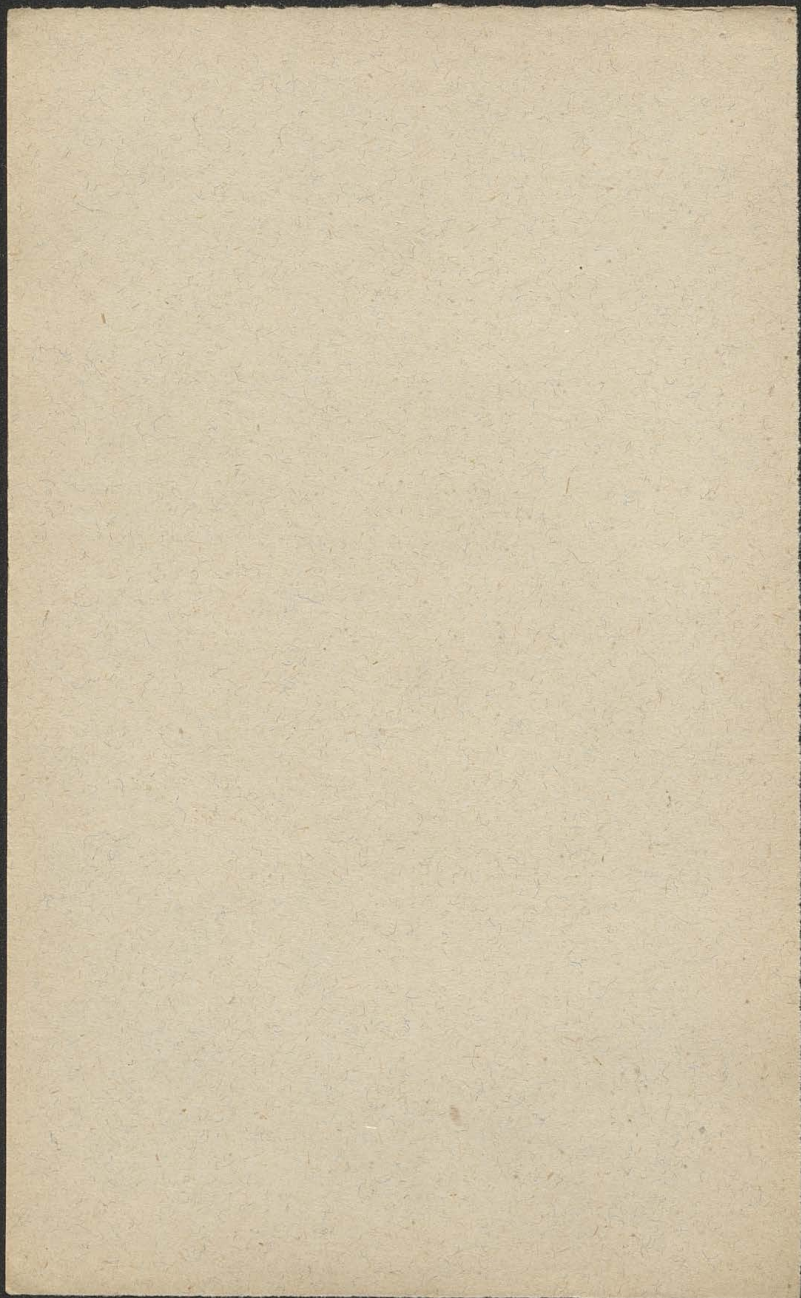
Mathowac st. w. ndm. zastepowac chwilewo
miejsie matki, miesi pod swoja opieke
mloda panienke.

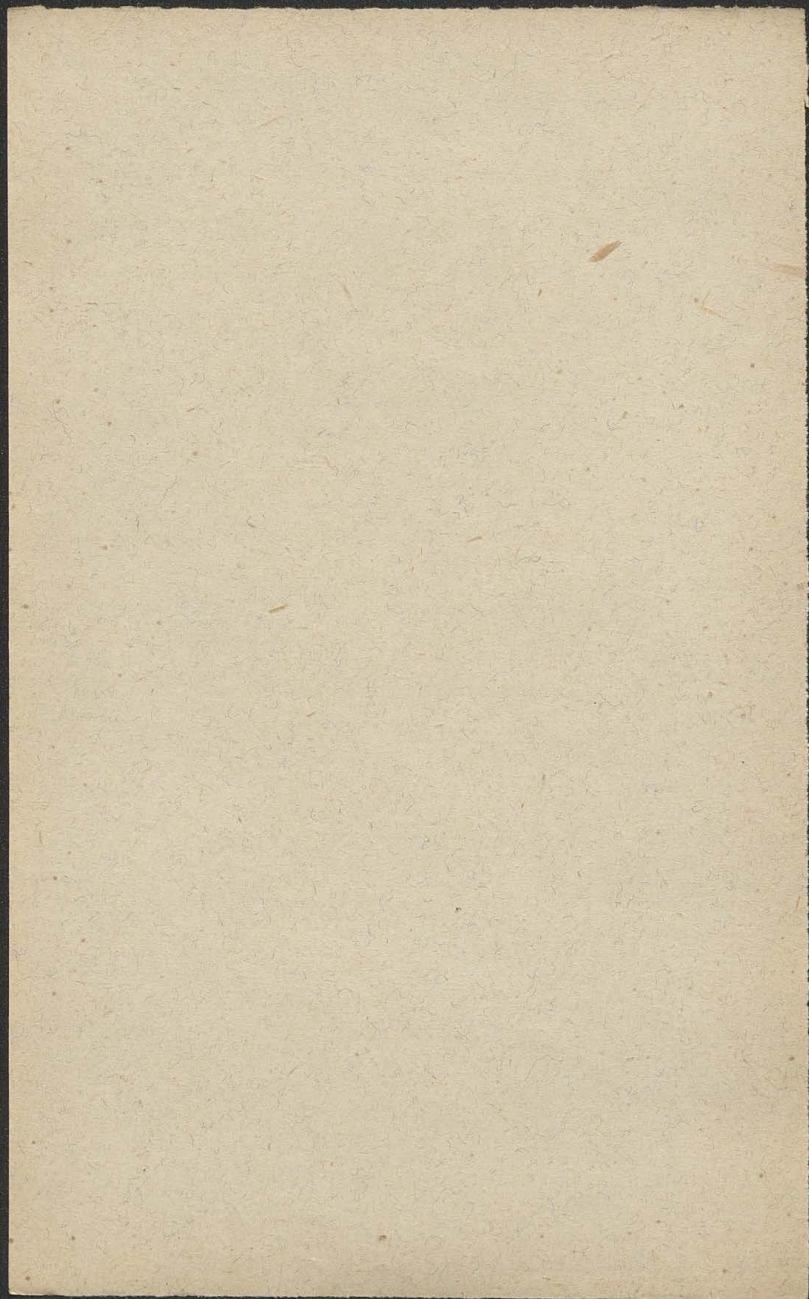
Matrymonialny - e. Tai. matryński, tyżazy
 sig matryństwa „Ow meżyško, zowaz matry-
 monialna powagz, kroku nie odstępowat” Lś.
 3. 61 pod wyw. meżyško „Stefanek domysła sig, iż
 ja musi atem wyjechać z domu w matrymonial-
 nyde celach” D. Dol. Pam. Pau. 56 „Statystyka ma-
 trymonialna ma swe znaczenie, po każdej woj-
 nie i klęsce, kale i matryństwa sig podwajają”
 D. Dol. Hybr. 163. „Ta świetna zabawa za cel
 miała stworzenie w sieci matrymonialne wdzi-
 nego i niewamykłego motyla” St. Smud. Echo 1878
 255. „W parz dui potem zarata oholowuie”,
 która zachowała nieco matrymonialne proje-
 kta pana Alfursa” A. Wilk. Szewc. 1882. Dod. 215.
 „Paritofel.. figurywanie wraisty jako matrymo-
 nialne jawnio” A. lw. Fr. Dż. 11. 130.

Matura - y. z. Maturitatis nieodm. lat. exa-
 men maturitatis t. j. dyplomas, exam-
 inin składany przez ucznia z całego
 kursu nauk przy skończonym gimnazjum.
 „Naderaty czasy egzaminino. Kwalifikacy-
 je oby, i mature z wstępnym uniwersy-
 tecki bardzo pomysłnie” H. Siemk. 9. pol.
 1896. 5. „Na Wielkanoc nie powróćtem
 do domu, bo bliżki egzamin maturita-
 tis stanął temm na przeszkodzie” ib.

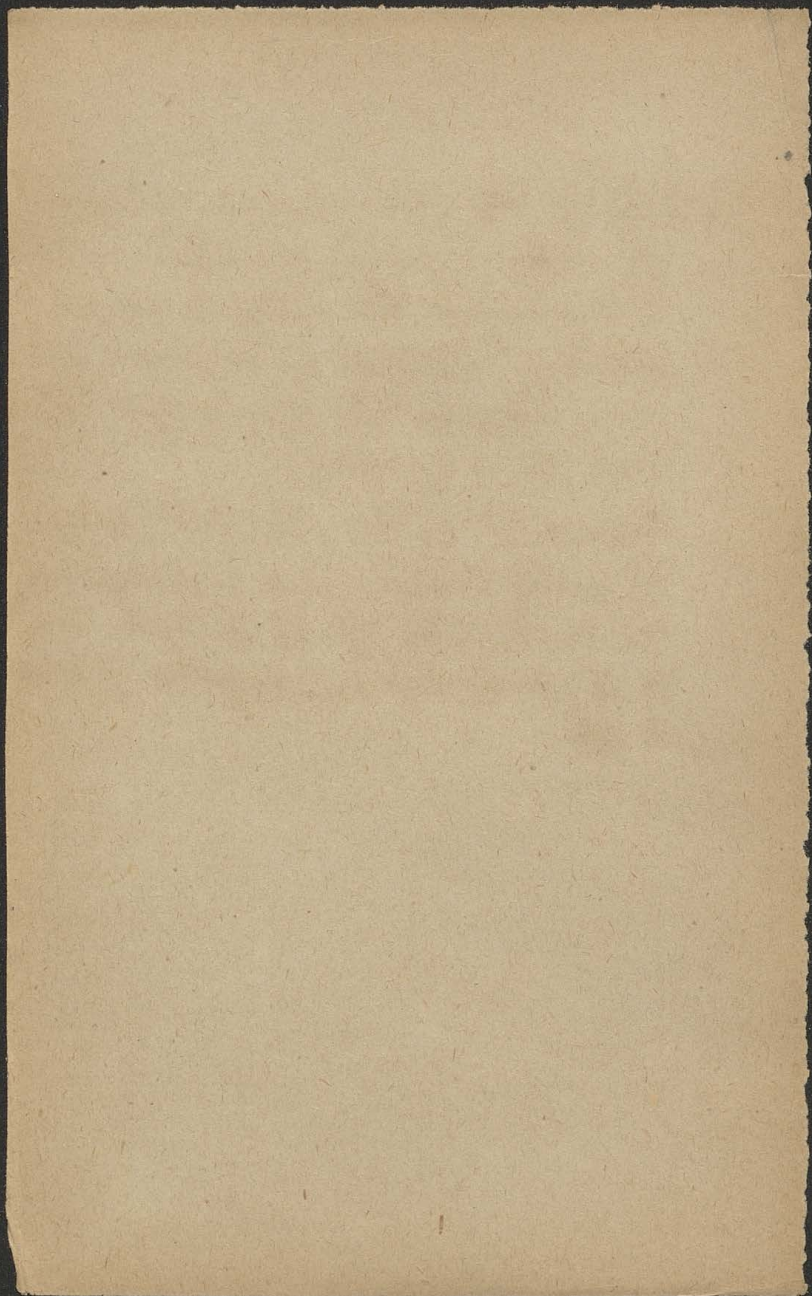

Maturalowy - a - e od Maturala patryjardy
biblijnego stymnego a dluższego życia fiz.
długowieczny „Da Bóg jejność poryjers
lata maturalowe” Z Dzierżk. 1. 12.

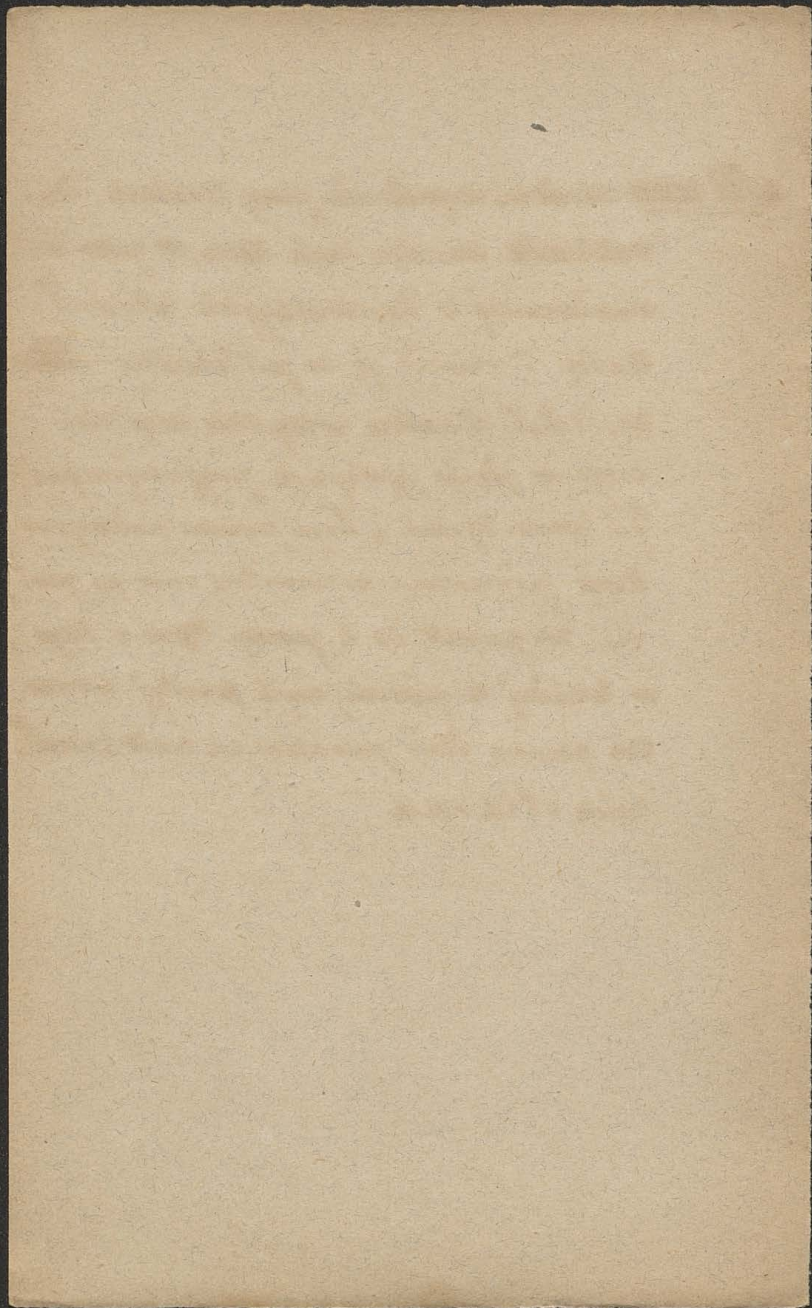

Margajic' uš ^{zanim. udkn.} margajeru luyi, maxai
 sig, ~~ta~~ ulegai stamazaruenuu roxaru-
 tenuu " Ostwiek tak wloirze uš nabypwa
 puzadanej obojstnosci na wrystku, i wdu-
 cha uš roxantai tada xrem, margajic' " J. T.
 Kwass. Na em. na wult. 94.

Roxmargajic' uš Dkn. " Pamiernaty uš roxenu
 bay puzdy Dniewki i coki kamarynowej
 rodliny... muiatenu i ja sig do chutki udei,
 bo uš nie na kart roxmargaitenu " J. Dniepk.
 8. 376.

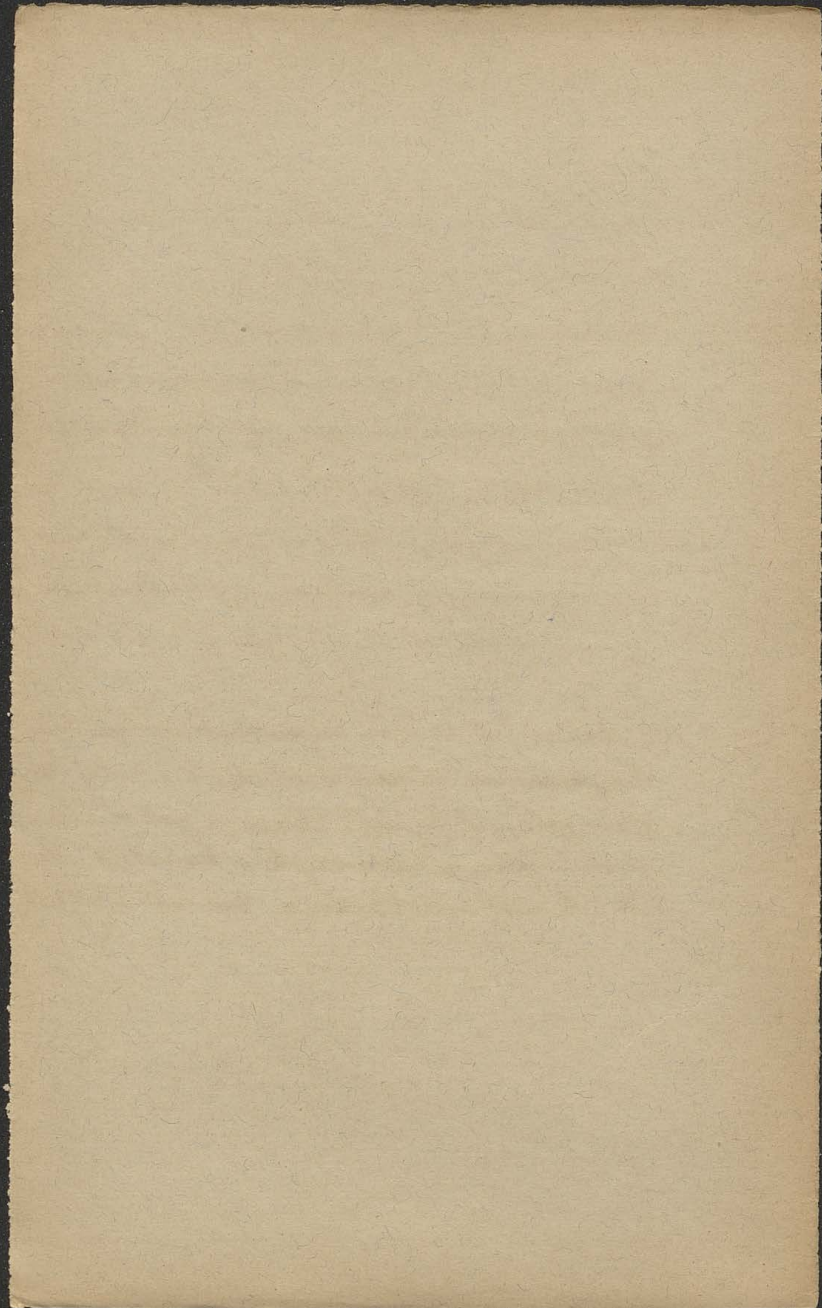

Maxo nieodm. wyrażenie przy kartach, do-
 datkowa stawka czyli kurs, w grze ka-
 zardowej. "Konwulsyjnie stawał
 karty i rzucał je w pół stolika — Ma-
zo, „dodał, stawiam wszystkie mobilia
 moje w pięciu tysiącach, przyjmijcie proszę“
 J. J. Uwar. 39. 121. „Tym razem podwojono
 kurs, podwojając pierwotną cenę po gro-
 szu za punkt do 2 groszy. Oprócz tego
 w każdej z późniejszych partyj brano
 ten pierwszy iloraz punktów na kwit („maxo“).
 Wiek 1884. 131. 2.

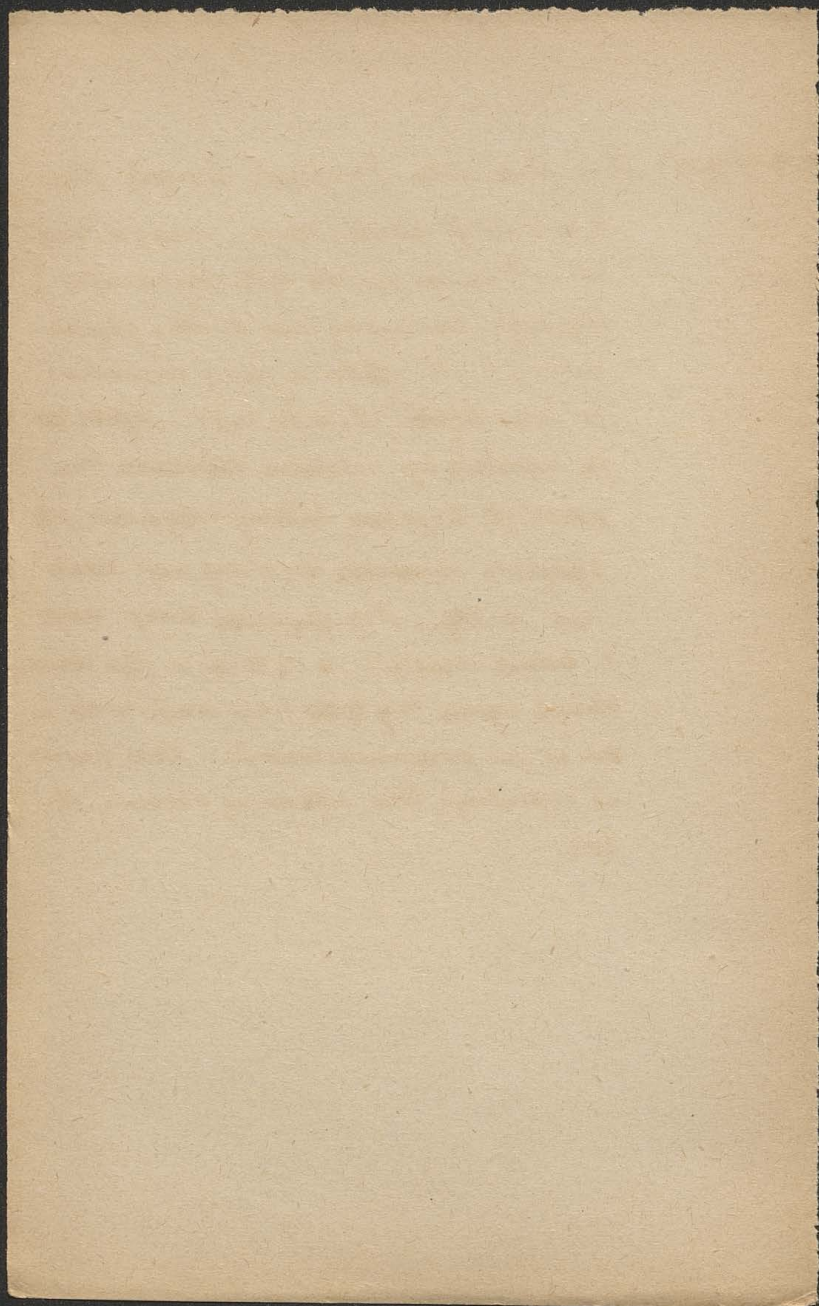
Maruraysta - y. m. sci - stów. um. Dobrze tań-
 czący marura „He! do diabła trzysta!”
 wszak ja w jęgerskim pułku piaroway
 maruraysta!“ Ad. Mick. 3. 226. „Tajowyt
 kapamiędale i w całej Samochiej' okolicy,
 gdzie nie szukał, nie było podobno lepszego
 maruraysty.“ Marop 1878. 1. Dod.⁽¹⁾ z kumpoway
 tor marurów „Marury naszego dziełue-
 go maruraysky zostany wydane stawa-
 niem nowej redakcyi“ Echo muw. leab. i art.
 4. 227.

(1) „Marur jest tańcem najswobodniejszym, nie-
 skrepowanym niczem, fantazja ma tutaj wie-
 rkie pole... A figury? kwiły je polowcy u-
 miat?... jeden z maruraykows twierdzi, iż
 jest ich nowie obliczenia“ kw. cod. 89. 48. 4.

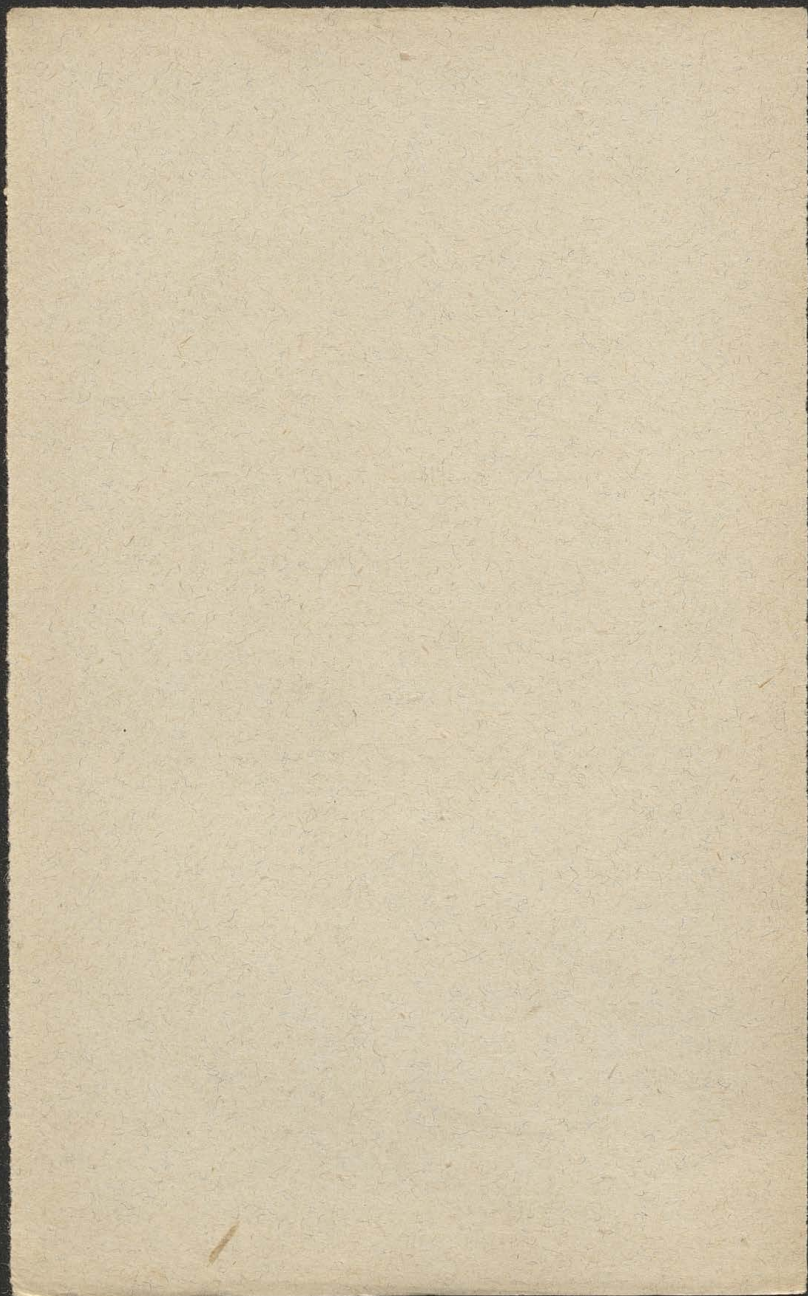

Magic' - it - i. st. ca. wd km. Zamgic', Zmgic' d km.

§ w Galicji mówią: mgic', zamgic', zamgic' - „Tua cōi kreść tych wspomnień? Strunnyk zamgic'owy przy kwiście, ptyknie nastuy az do wyjścia w inny stowusien, w inne życie.” A. lw. Fv. 11. 54. „Figura moja musiała być uciernug, wofarara ten prokeltsty kapelusz balowy dokychwas, jak z gypkota sunsienia mgic'iny moje swobodne” ib. 109. „Ach, gypkic'iny kowry mogły te kic'ne dramata, co się toczą w głębi serca. Ktożyk ogrom Bóg tyko jeden ocenić może, a świat nie przekuwa nawet... i kłose nawesnie rozsadrąj twu, albo mgic' rozum...” ib. 202.

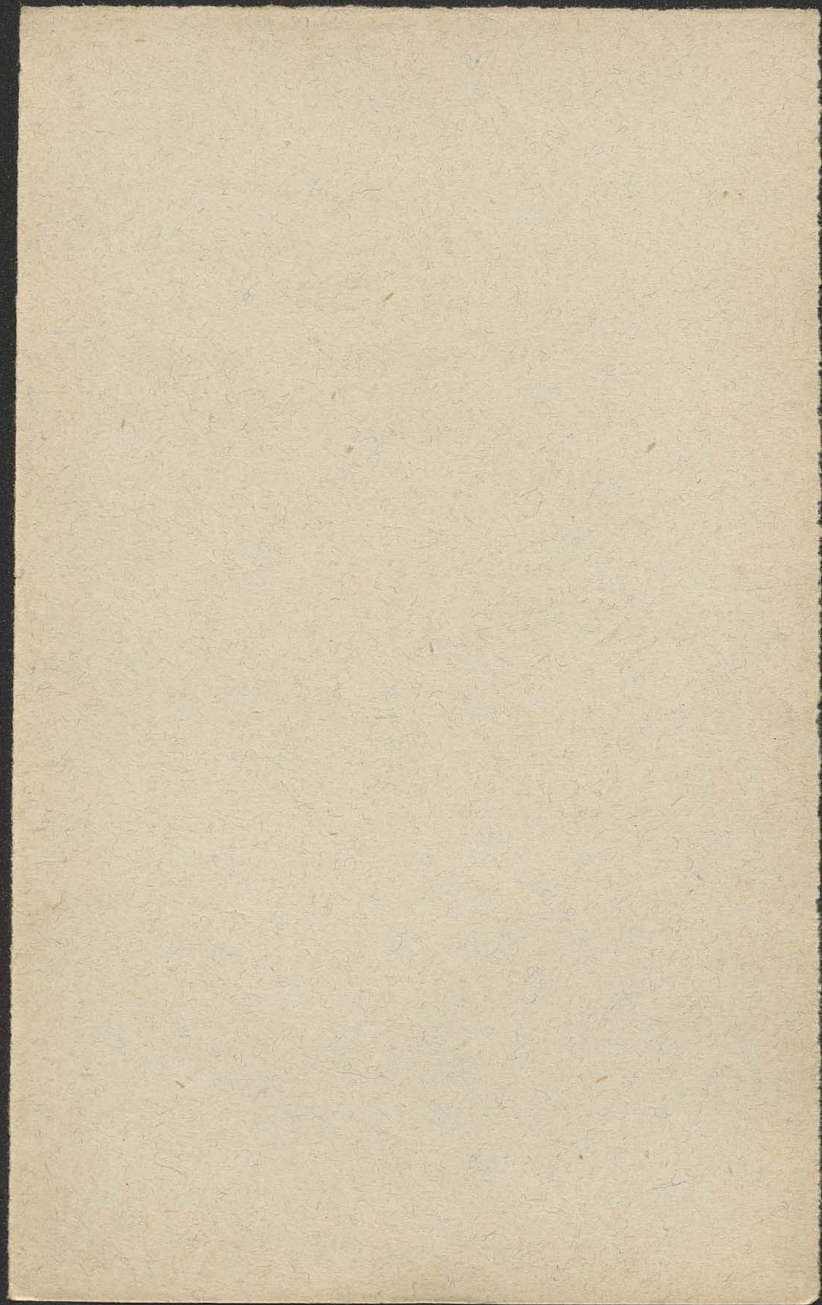
Mebel - bla. m. ble - bli. um. z drb. Mebelek - lka
 m. Uki - oio um. „Porprawiāt mebelki
 bejcowane” J. Kraus. Wieh 1877. 286 „Miat...
 nie co mebelkio w domu, kilka obram.
 kio.” Au. Wi. 3. 16. „Mm, hm, mebelki od
 rzyd oio” A. Wilu. Fot. 1. 36.

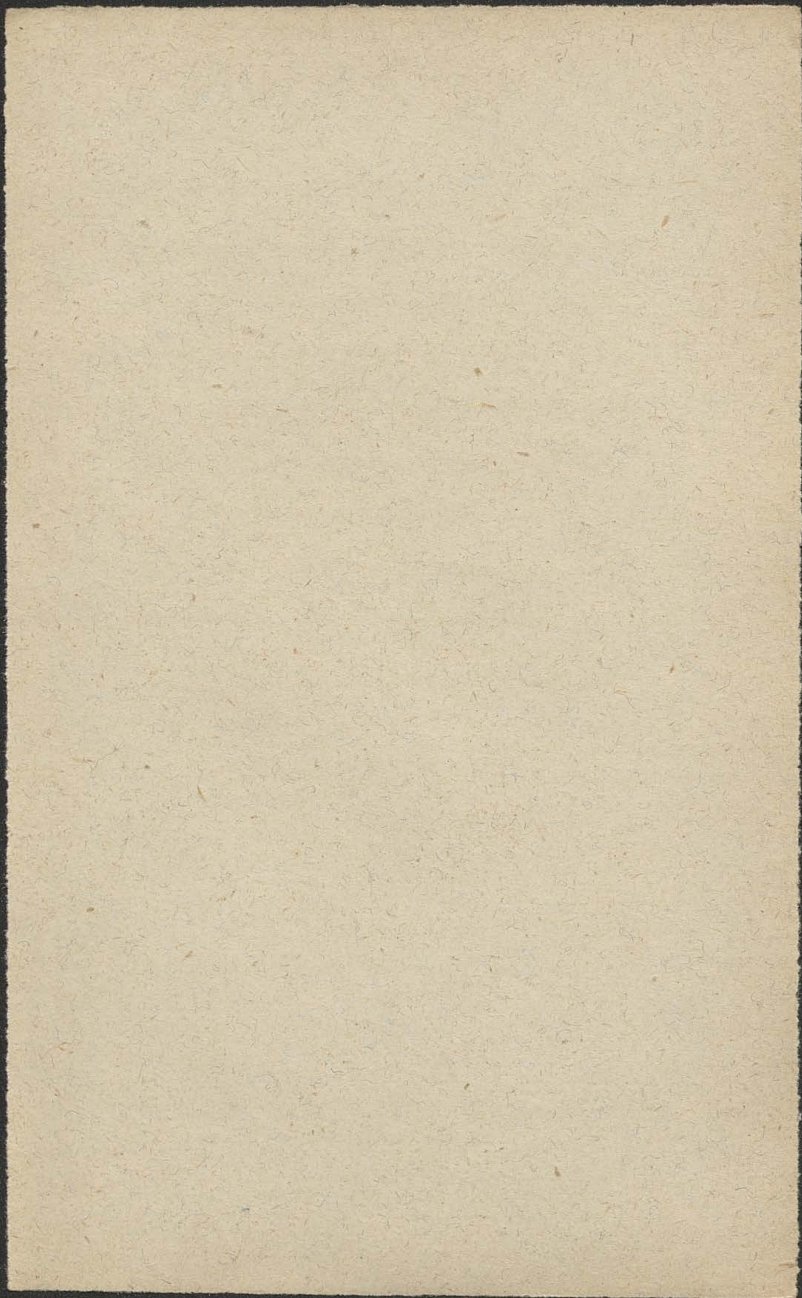
Meblowai st. w. ndkn. Umeblowai dkn. 5° fig.

„Nie miał nie, nad głowę jęzwe nie-
rupetnie umeblowane, i pięć palców,
które nie wiele robić umiały.” D. Pol.

Nad umdr. Dum. 57.

Maecenas - a. m. si - soio um. 5 od rzymskiego
 obywatela Maecenas, opiekunia Mwa-
 cego, uwinny opiekun i protektor na-
 uk, wiatuk i literatury. "Udawal zawrne
 najebego literatury, nauki - i tak wy-
 skat pieknie a proime mecenasa imie"
 J. J. Kraw. 35. 8 "Pisano muriato wiei
 mecenasio i utrzymywai us ofiava-
 mi, o swej sile stai nie awiejo." N. Pol.
 Prud burry 27.

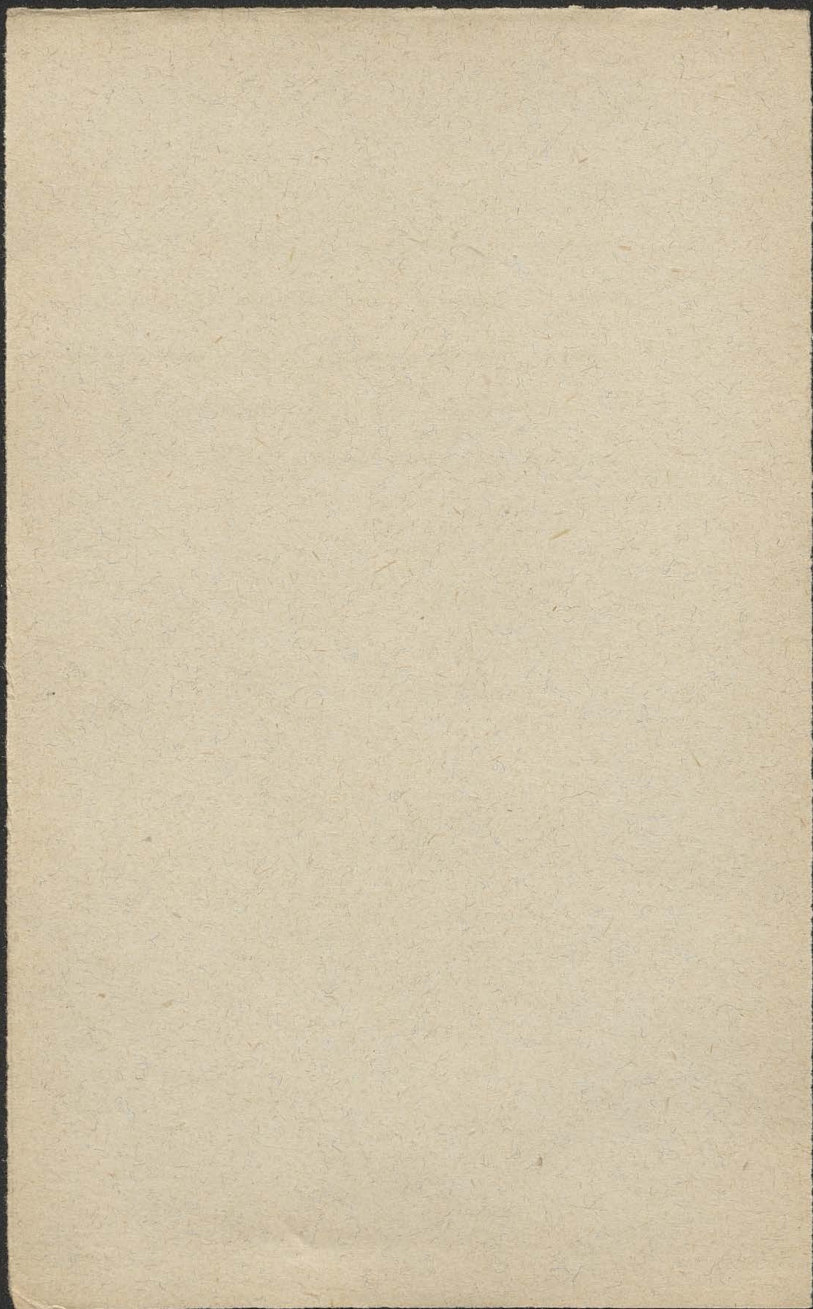

Mechaniczny - a - e - wie pomyśl. & tworzą się
nie ducha wyli wewnętrznej strony ja-
kiegoś kształdzenia, twa jego strony re-
wewnętrznej, manipulacyjnej, samej roboty
t.j. sposobu obrabiania „Jako artysta
posiadał nieporzeczne wprawę i tajem-
nicie sztuki malarskiej ze strony jej
mechanicznej, były mu wrypkie ma-
jone.” Jt. Kw. 33. 58. & machinstry,
barmystry „mechaniczne jakiej ro-
bota zajęcia, a głową sprawną i speda-
ta długię podkiny” Jt. 184. 2. 6. Sum-
tna i milozga spetniała swoje codziennie
zajęcia mechaniczne” Sewer J. kw. 1887
91.

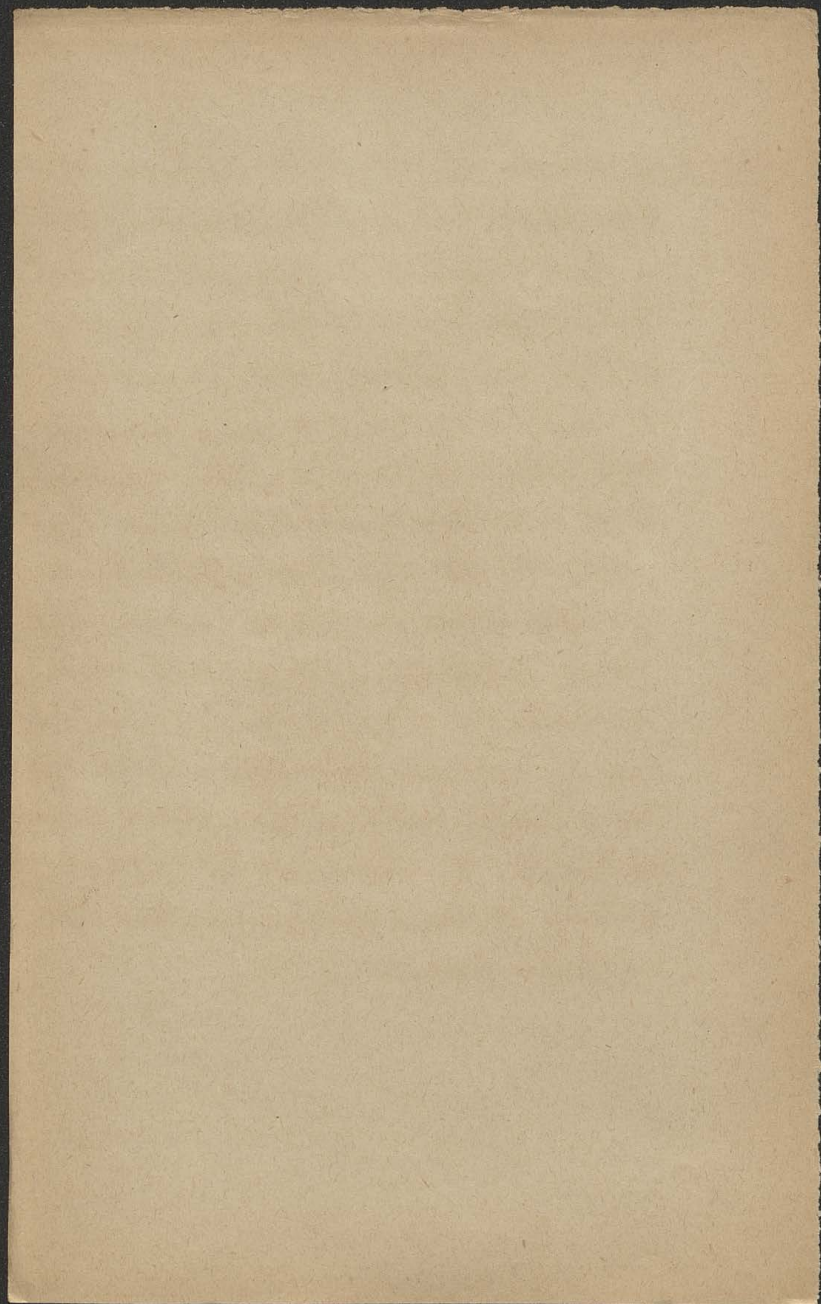
Mechanik - a. m. cy-kow mu. & posp. w mo-
wie polach. majster, bieżły w chem, przy try-
bunale na worku wó powr lat siedem
wisiat, i tak się kudekroś nauwzkał, że
jak pównij na gopudarkwie ośiadł, to do
wrypkich procesów był piewny mecha-

mit i' glowa "kl. Jan. wiek 1887. 214.

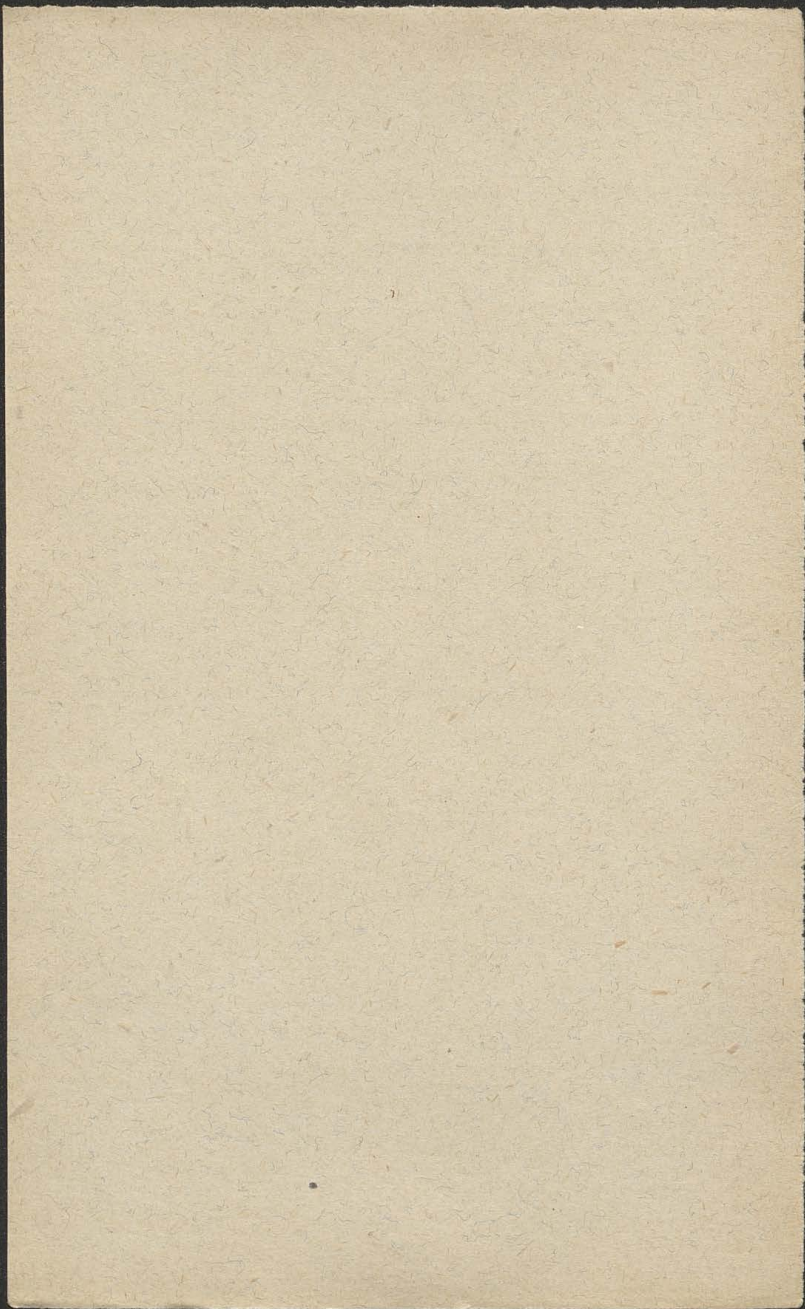
Medaljon - u. m. ny-ow. um. paskowarba
 fermy wielkiego medalu „Rogi sisan
 domu odelowiuie sa dwoma medaljo-
 nami wyobrazajacymi umy, pomis-
 dy oknami kas sa medaljony katu-
 sowych mezoio” EMo 1878. 188.

Medium nieodm. u. dia-oio um. tal. osoba występu-
 jąca jako pośrednik między światem duchów
 a rzeczywistym w eksperymentach spiry-
 tystycznych, hipnotycznych i t.p. „Zjawiska
 podobne (spirytystyczne) prowadzą do skut-
 ku tylko w obecności tak zwanych mediów,
 czyli pośredników między światem rzeczywi-
 stym a światem duchów” Lud. Kryński Tyg.
 Prawa. 1881. ¹⁰¹ ~~107~~ „Nie ulega wątpliwości, że
 istnieje ludzkość wyrażająca hojność jako
 lekarz, amikeli jako medium. Mniej bowiem
 warto zdrowie i życie kilku pacjentów, niż
 rozumu umarłych, które wyrażają tak rozpr.
 nie w daleko i niebezpieczną podróż po świe-
 cie duchów..” ib. „Precyzyjny spirytyzm
 twierdzi, iż stawne medium pośrednie było
 o publiczne oszustwo” ib. 102.

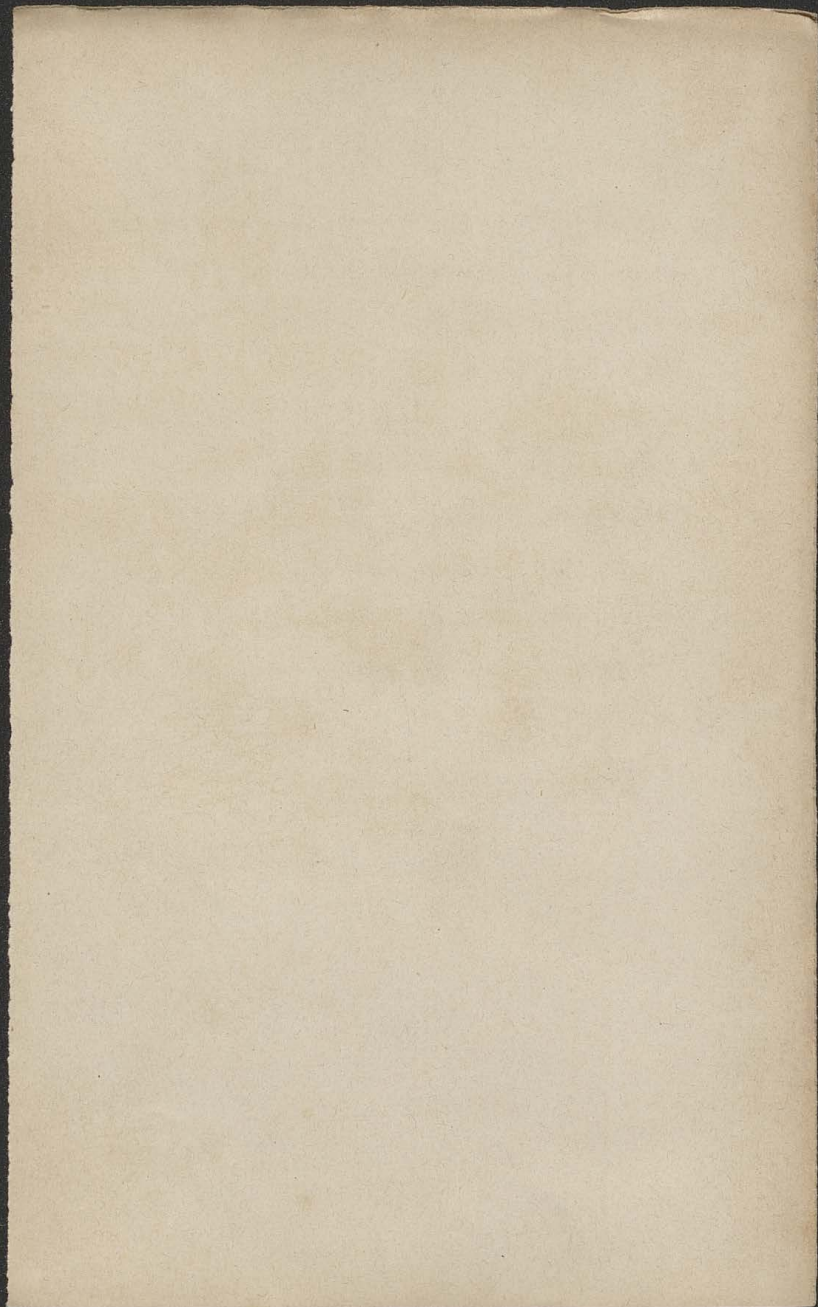

Medyterranean - u. m. daw. Tac. mare mediterraneum, uwrne srodziemne, „Miejsce które przedtem zwano Euxinus a teraz Nihopol, które jest między uwrnem czernowym a s. iunym, które zwiaz medyterraneanem” opis. Antykw. 19.

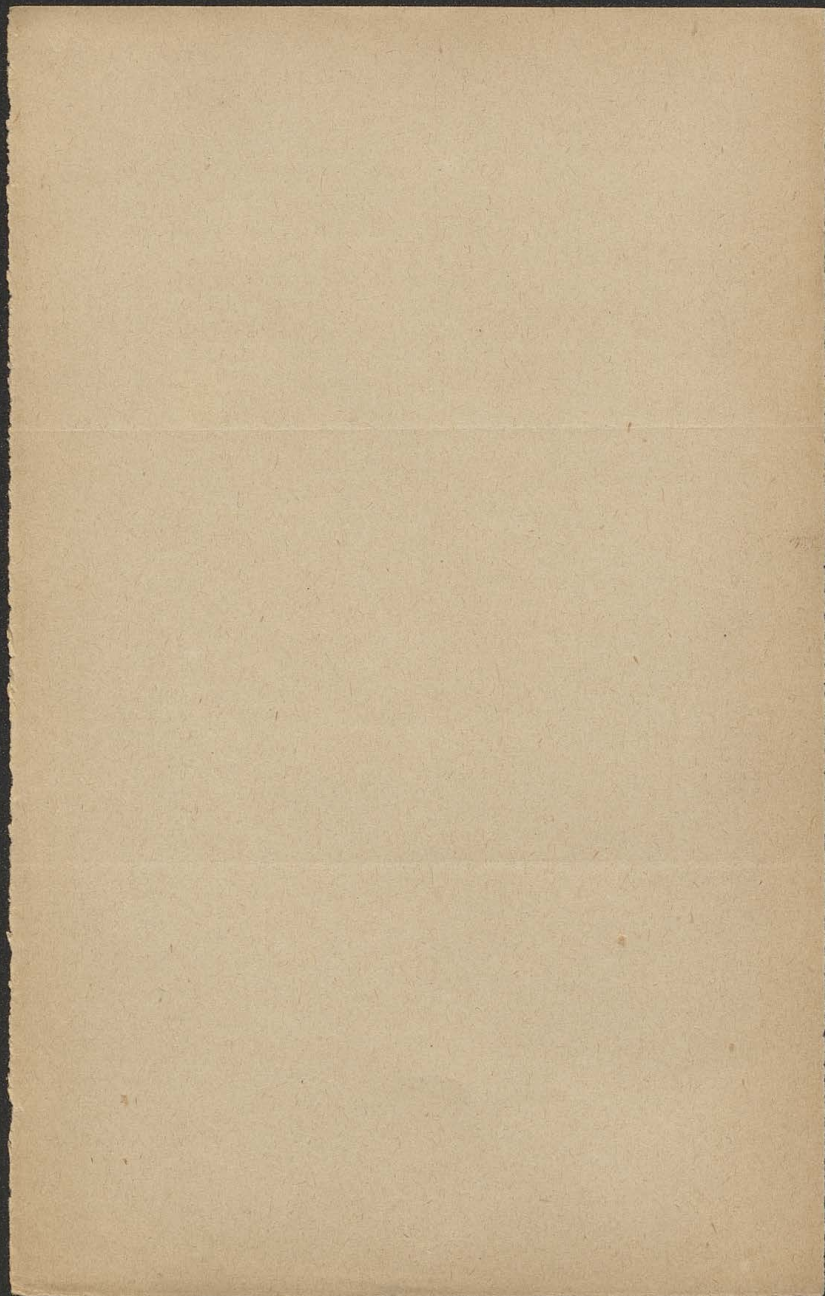

Medytowai s. ni. adan. co, o czeru lub nad czeru,
 z. franc. ~~myśli~~ ^{proszę} posp. myśli, rozmyślai, zastana-
 wiai nię „Zmęczenie pinyorne nie porwoli-
 to dłuęgo medytowai nad duciem jutrujnym”
 Wędr. 3.3.119. „I medytowat nad tem, na mo-
 goby to, lub na co, winę ktwiryj” T. T. Fez. 2.8
 „Dłuęgo medytowat nad seru i myślat, jakby
 mógł tego niewnanego przyjaciele swyego 14-
 na stapać xnowu” D. Pol. Prud buru 116. „Czez
 drage medytowat, czyby nie mógł ze starego
 b.iodaba jerrwe coś wytarzowai” Pkran. wiek
 1878. 39.

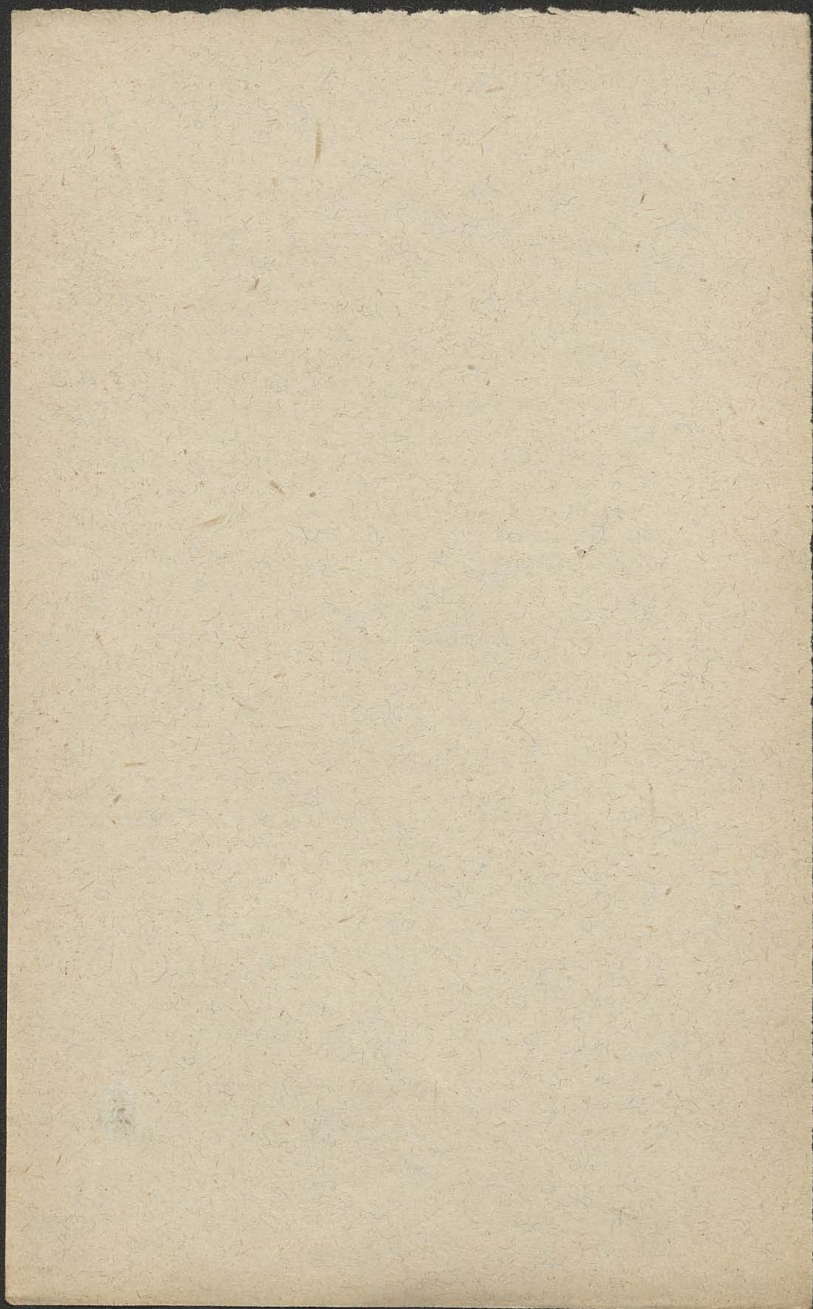
Medytacja-ji. z

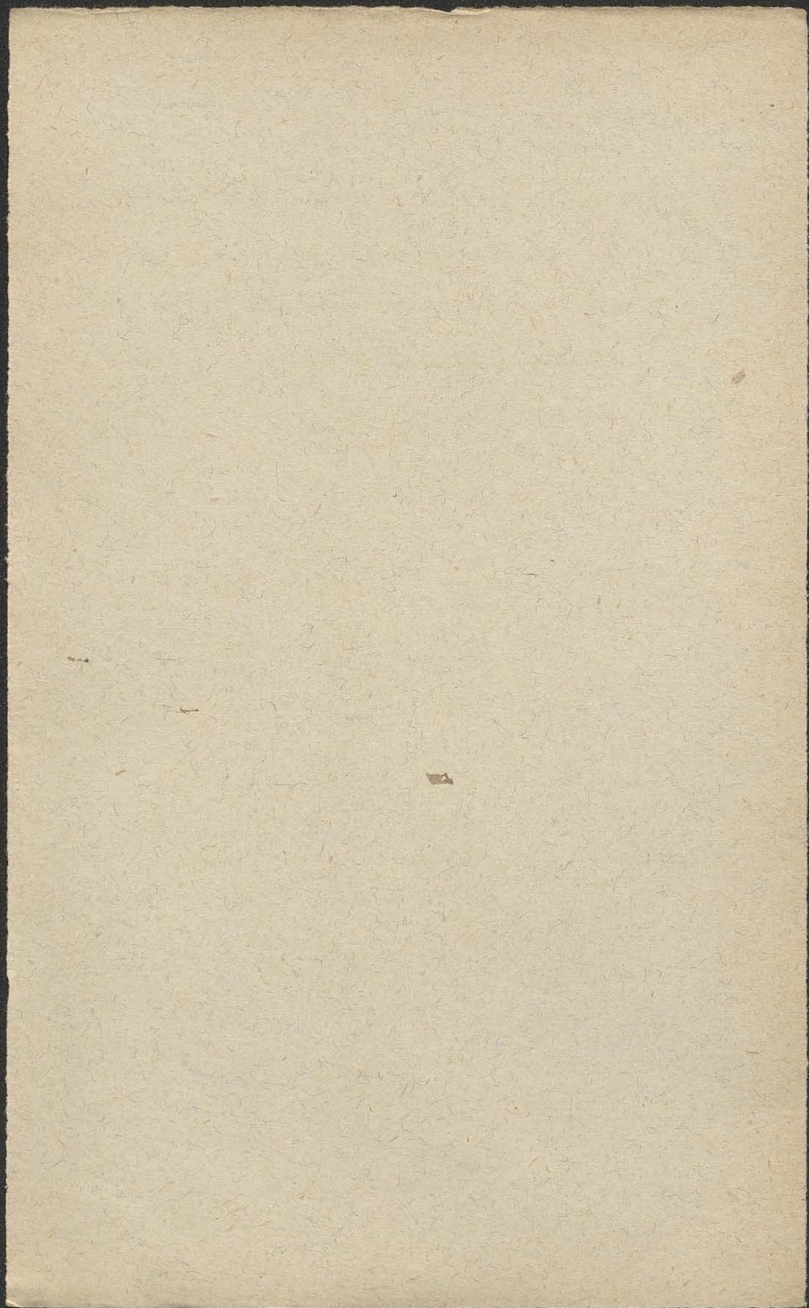
Mepistofeles-a. Mepistofil-a. m. Djabet, sna-
 tan „ Cvi to, vyliu muie nie nuacie ? je-
 stem Mepistofelesem. 'wraak ze unas na
 Lypej-Gorne robiv o duraz kypisj..“ Ad Mick.
 1. 41. „ Patra w kontrakt, Mepistofilu, tam
 wewunhi takie slozj..“ ib. 42.

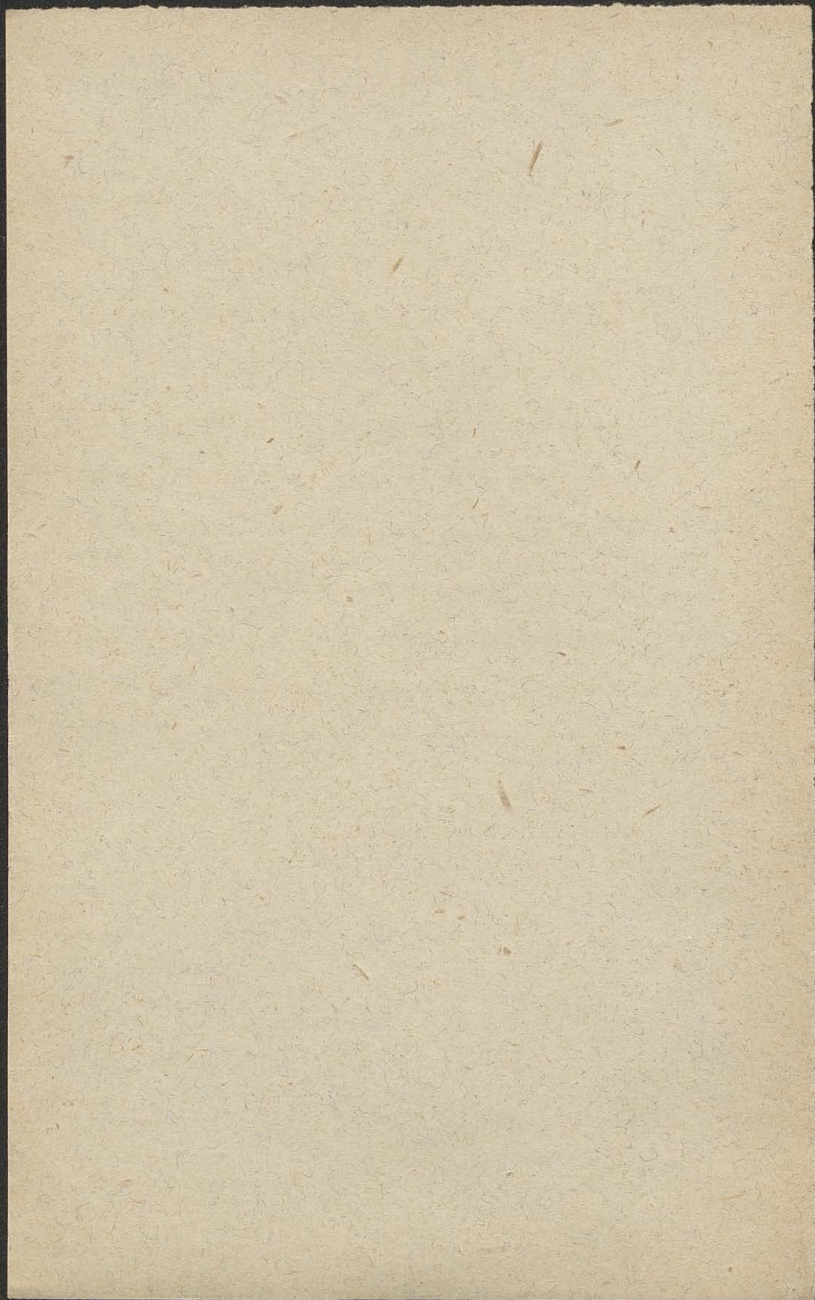
Mefityzm - u. m. z grec. zabořivost', vplyv
 zabořivý, od Mephitis ^{řepus.} ~~grec.~~ bogini chro-
 nika od trajačnyh vykřevovov. Ta
 prvna rycia odartegz ze vřaystlich
 vřobivov, kliva nas dusi teřevov, jivara
 byla navivnas ze svyru mepityzmem
 nie pravynta "J. Kvan. 1. 8.

Megera - y. z. mitol. jedna z troch Furií vy-
 ti Eumenid; nad prop. kobila strava-
 na, wstrętna, nuciwa, Megera roze-
 sınıata się, cato bezzebuz, exclusiuz"
 Maska 1871. 17. Dod.

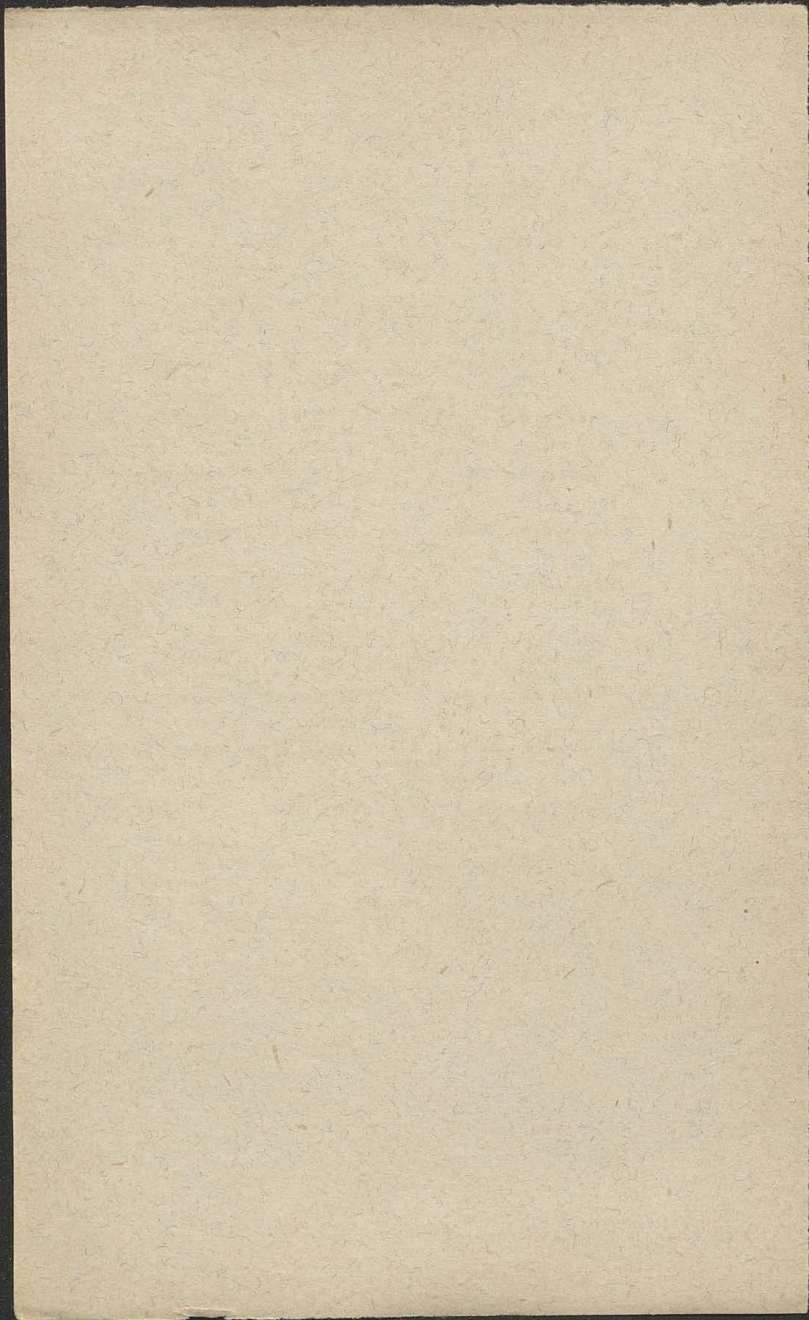

Melancholija - ji. r. z grek. choroba kótiowa
 spowodowana przez powolny umysł, dra-
 żliwość, nieśmiałość, nieśmiałość, nieśmiałość
 z chorobliwym stanem duszy, bez przyczyn pa-
 tologicznych, smutek, „O! Melancholio!
 Nimpo! skąd ty rodem? czy ty choroby
 jest epidemionem? skąd przyszedł do
 nas?” *Jut. Stowar. 2. b.* „Dwie są me-
 lancholie: jedna jest z mocy, druga ze
 słabości; pierwsza jest skazywana ludźmi
 wysokich, druga kamieniem ludźmi to-
 piących się.” *ib. 1. 229.*

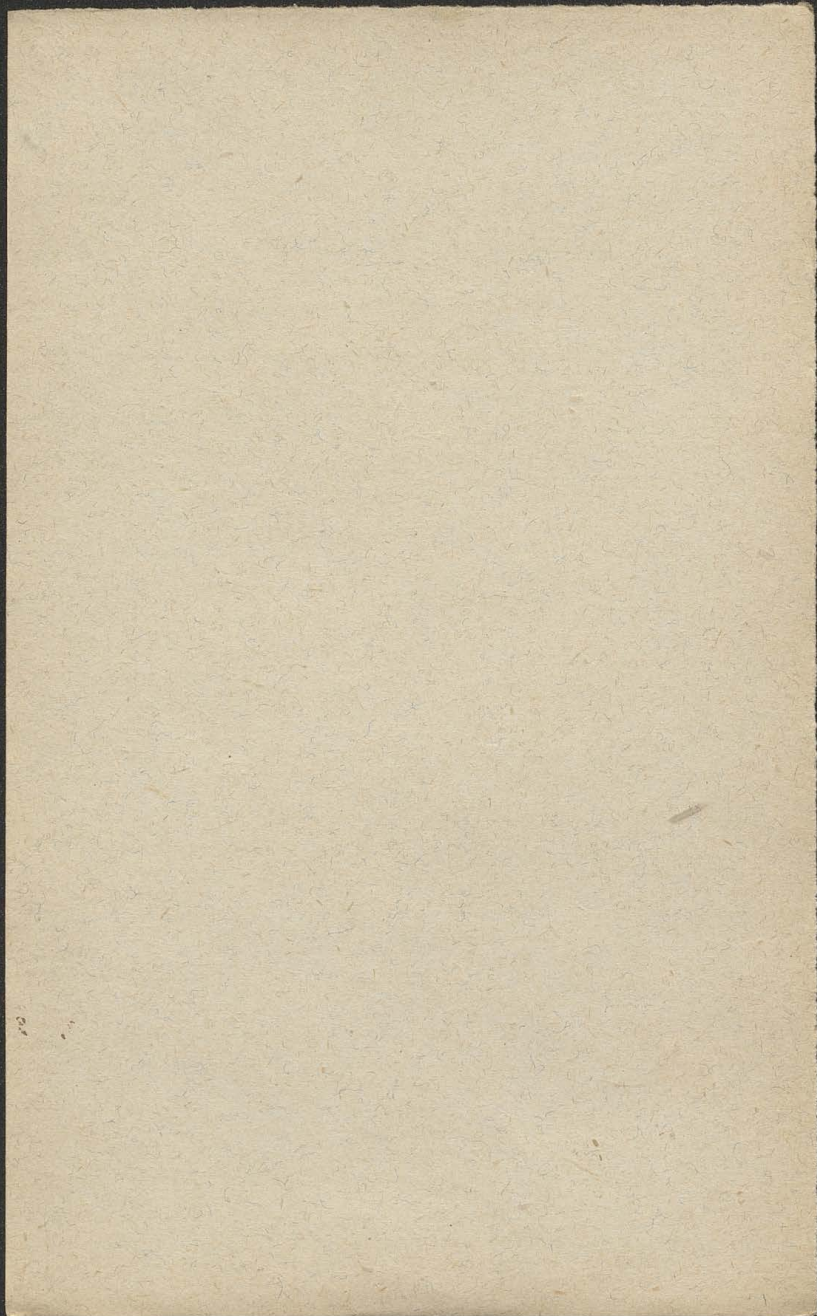

Melancholizm, Melancholizm - a - e

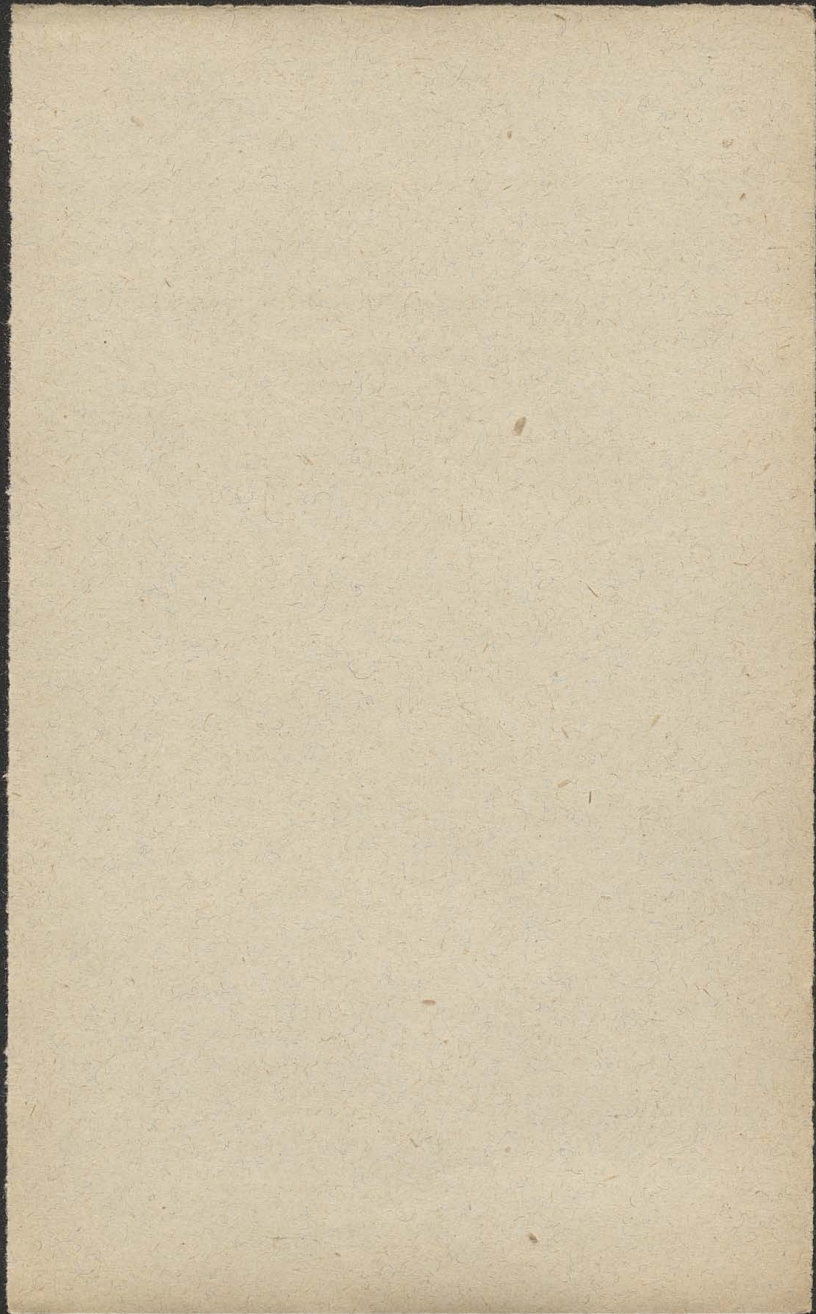
od melancholji, skutkiem melancholji bedzący & smutny „Przyemione oko sporeto dłużej na jego wasach, ale pienowny lepny nowy przechodzi ka- bierat am te wry melancholijne, „ krowa oddawal drugiemu „ J. Kachar. Pis. lit. 5. 5. „ Nie uważa więcej Wła- dyka wyprze, jak mówita kompo- zycja melancholizma, ale słychata go walcym Straussa, podnes gdy kompozycji wyprze praptychwat ni- pan Alfons z melancholijem polny- leniem głowy” Pis. ib. 2. 674.

Melchior-a. w. imię występuje Melcher,
 a lud. Majcher, Kriqdx Melchior wie-
 wat codziennie naszą świętą "w. Bol 1. part.
 hetu-22. „Tęka blysuła w oku pana Mel-
 chiora" St. Gwidz. Echo 1878. 246. (1) jeden z
 trzech krolów: Karpiv, Melchior, Baltazar.

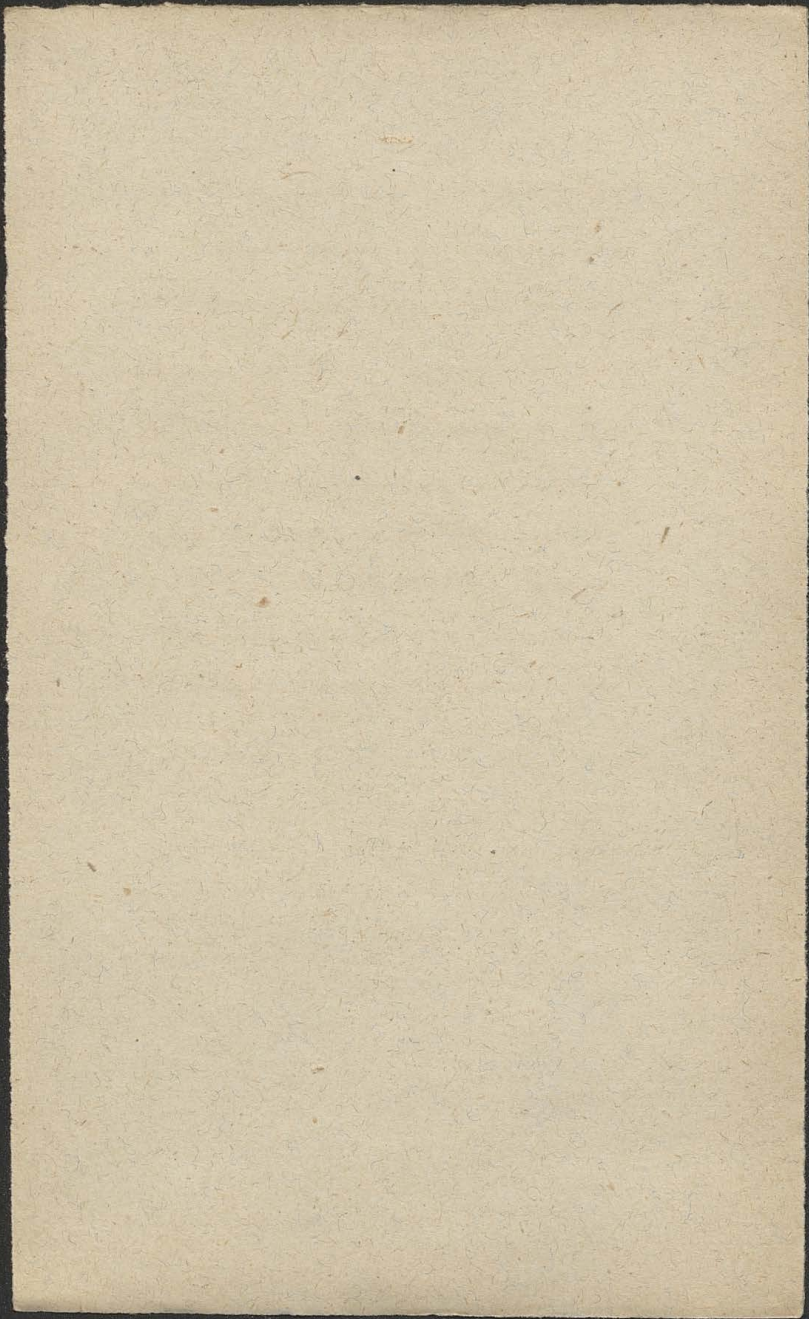

Melanin - u. w. franc. buch. niemieckim,
potrawa kłopotliwa z kilku różnymi up-
skibka gatunkowo, jawnie albo różnie
według raneu podane, „Kawijarski cy-
ceidny z melaninem, a z się wstaj
trasy” Mur-Swiat. 1883. 4. 4.

Meldunek - uku. m. nki-vo. um. meldowa-
nie w policyi o przyjeździe, zamieszka-
niam lub wyjeździe osoby.

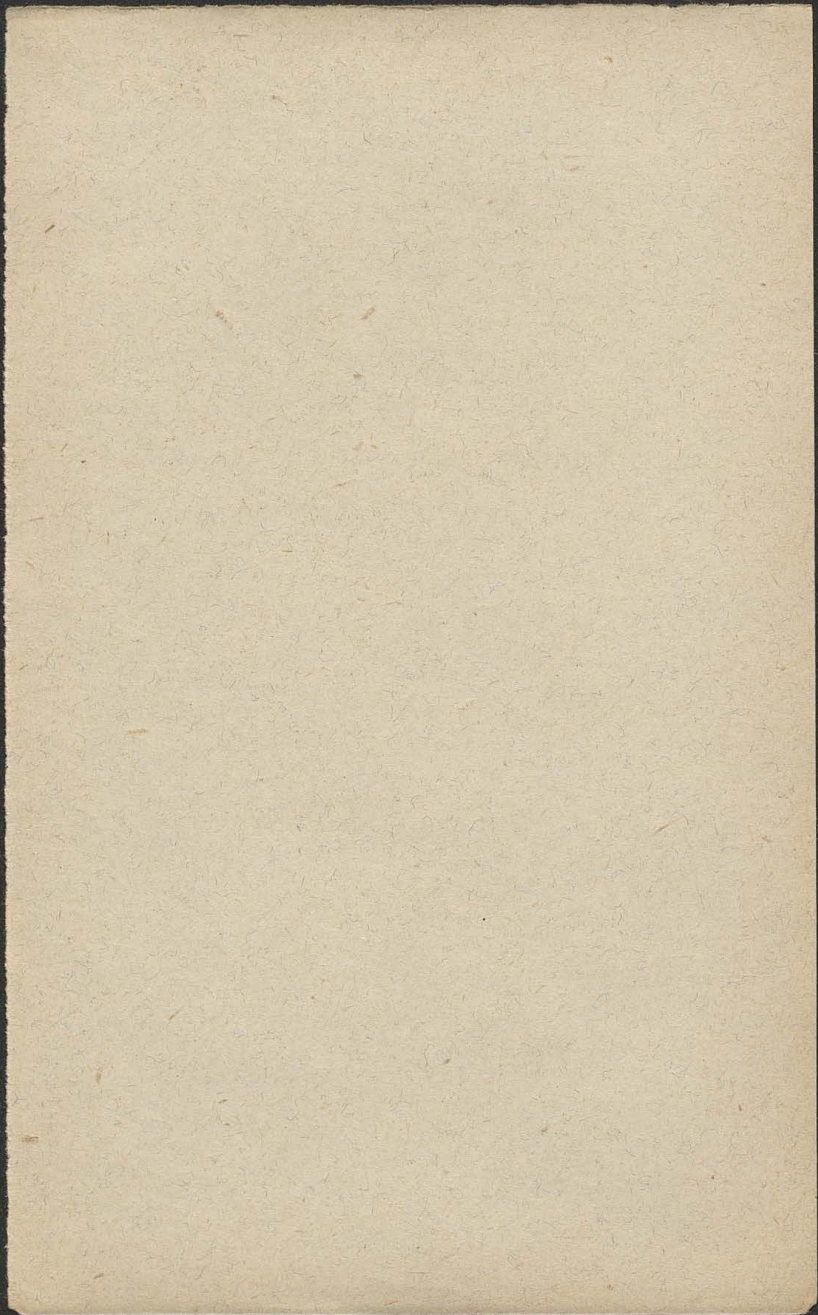
Meldunkowy - a - e od meldunku
„W księce meldunkowej ster: wyje-
chata na paszportem krajowym Jery
Altyel wiek 1883. 10.1. „Zamieszkał się w
pokoju hotelowym. Około 4ej strażnicy
przywiózł mi kartkę meldunkową do
wypetnienia” kur. lwow. 1885. 79. 4.

Meldowca st. cz. ^{jednost.} wdzm. & w poliji: uwiadomien
o przybyciu, zamieszkaniam osoby;
Dkm. Kameldowca: Wymeldowca
„Wypielata na paraportem krajowym
i wymeldowana Daj wie do kąd” Je-
rny Myriel Wiek 1883. 10. 1. & w wojsku:
skladca raport o wacm. W porp. uowie:
raportowac, uwiadomiac, nowacem u-
wege, „Melduję pram pultowai kowi,
ze widzę dokumentnie, jak z pora lasu
przegleda kopula nowego kwiwta” R. J.
Dykt. Rom. i pow. 5. 2. „Wsunqwy du-
karka kamendynerowi, proritam go,
aby ^{po obiednie} kwar. f. swemu pram o mojem przy-
tyciu kameldowal” Wiel. Dkm. 23. 236.
„Dieguz czemprndrej, melduję Adjuantowi
konnendaryjzemu, ze mi kwi ucielit.” A. kr. tr.
Dr. 11. 103 „Otwaceni hatasem i obawia-
jace niz rozglosu, mordercy udali sig do pu-

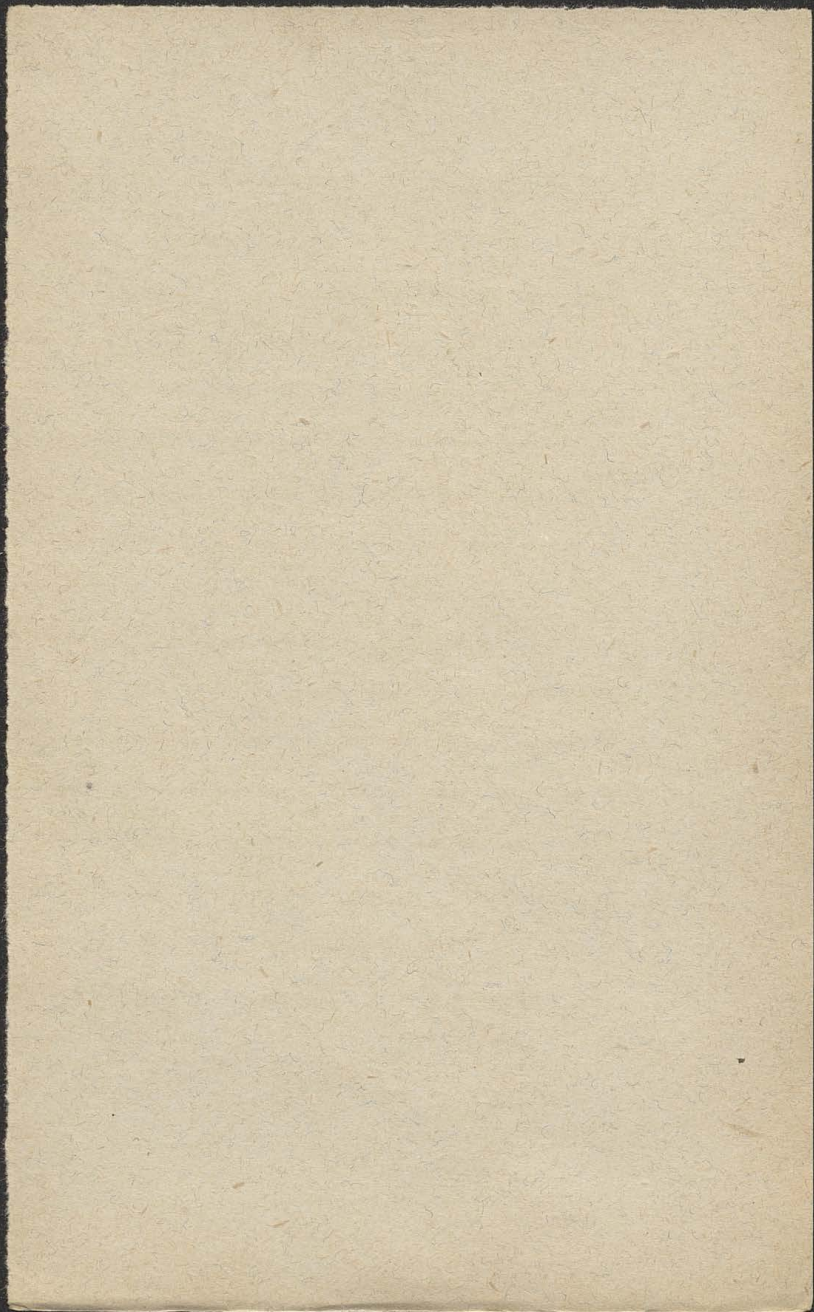
liji, aby sameltoval, se Missetig Sam
sobia rycie vdebrat" D. p. 1888. 31. 2.

Melodja - ję. n. dje - dyj. um. z pierwsza nuta,
temciat unyayony „Grata jakas piwsen-
ke, fatnyayz melodz” H. Siemk. G. pol. 1876
18. „Tę samez melodz grataš pami prou
laty... golyu pamiš widziat vasa vstakni”
wt. Kosiobr. Zawier. 57.

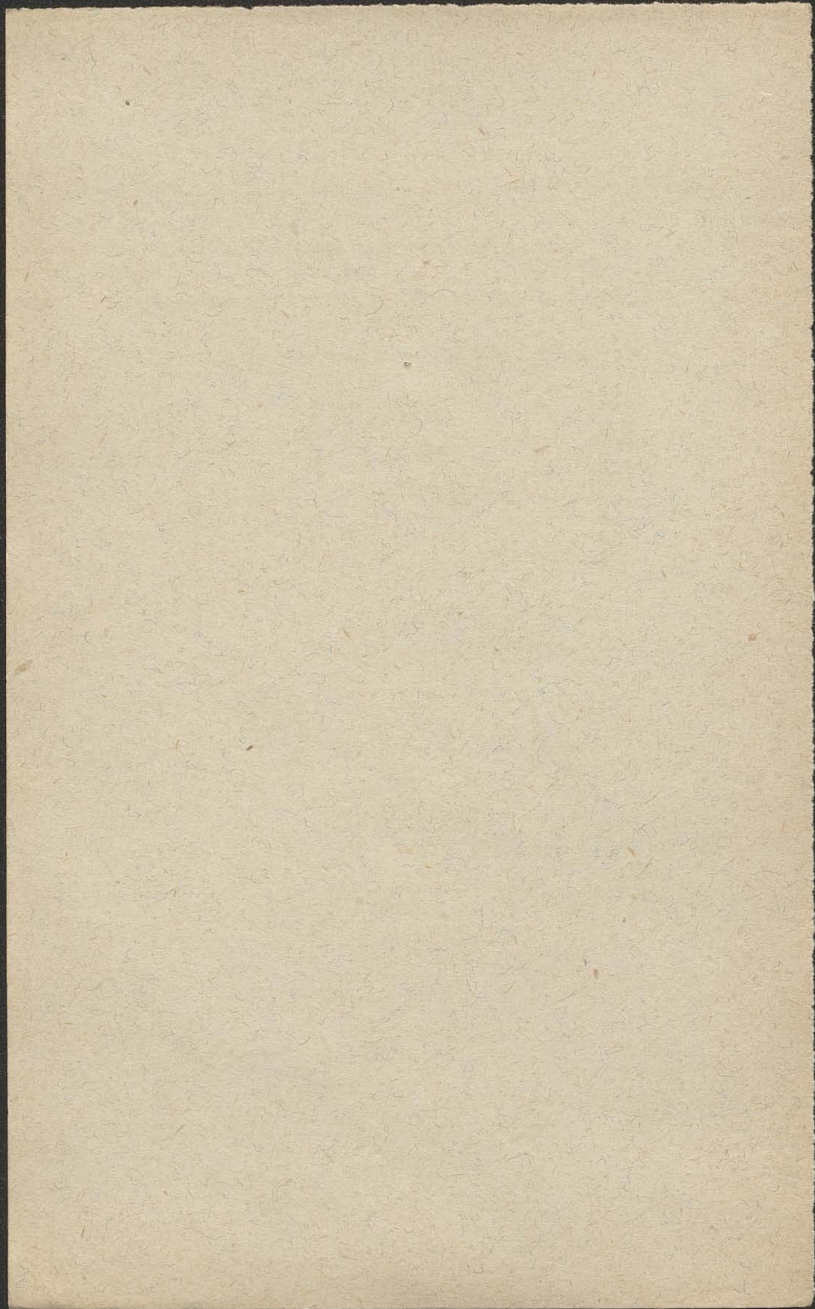

Melodramma - y. i. melodramm i Melodra-

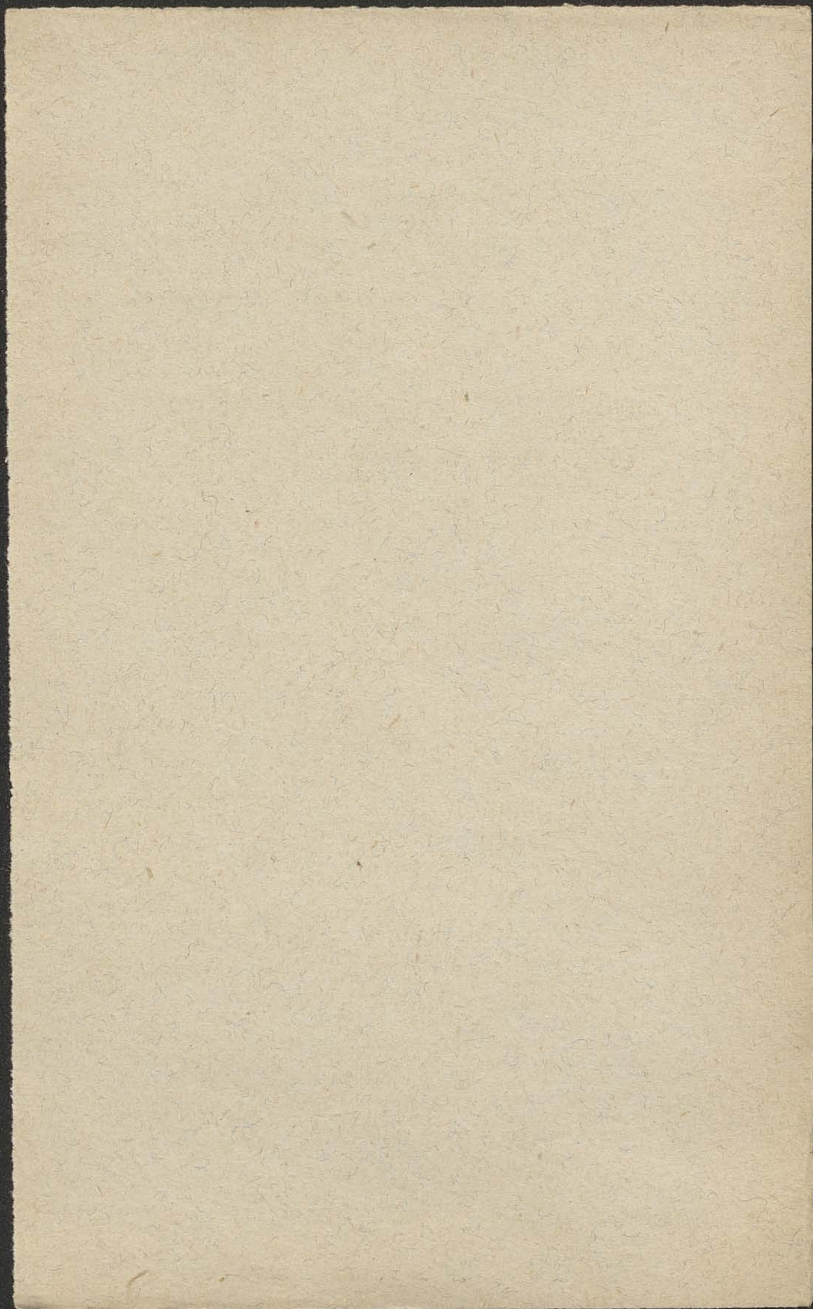
mat - u. m. ty. ów. m. z grec. dramat, w
którym wybitniejsze sceny i uczucia pod-
nosi muzyka instrumentalna, wpiętrza
deklaracyjś pojedynczych ustępów. fig. us-
sensacyjnego, pobudzającego wrażliwość.
„Samo to zestawienie treści, przedstawia-
jące nienaturalne nieproporcje koli-
tyj dramatycznych, nieusprawiedliwie-
ne ani zwykłym biegiem wypadków
w rzeczywistym świecie, ani logiką psy-
chologiczną, świadomy, że nmiemany dra-
mat jest najoryginalniej wody melodrama-
tem, w którym nie chodzi ani o praw-
dę historyczną, ani o rysunek charakte-
row, ale o grubą efektą, brutalnie nie-
mal grejże na nerwach słuchaków”
Wiek 1887. 175. 2.

Melodramatykność i. i. notacji woń tego, co
driata na myobranie kaktuskalt melo-
dramy, sergcyjwoń „Bichto x caty jęgo
smolug melodramatyknoń” J. Fret. Pam.
Dau. 8.

Melodramaty - a - e w Duchu melodramy,
 sensacyjny "Zadanie powieści pojmu-
 jemy raczej jako studjum epoki i istot,
 które ją wyrażają, niżeli jako melodra-
 maty waz, boudows, poplątanych wypra-
 kow" J. W. Kras. Zv. 5.

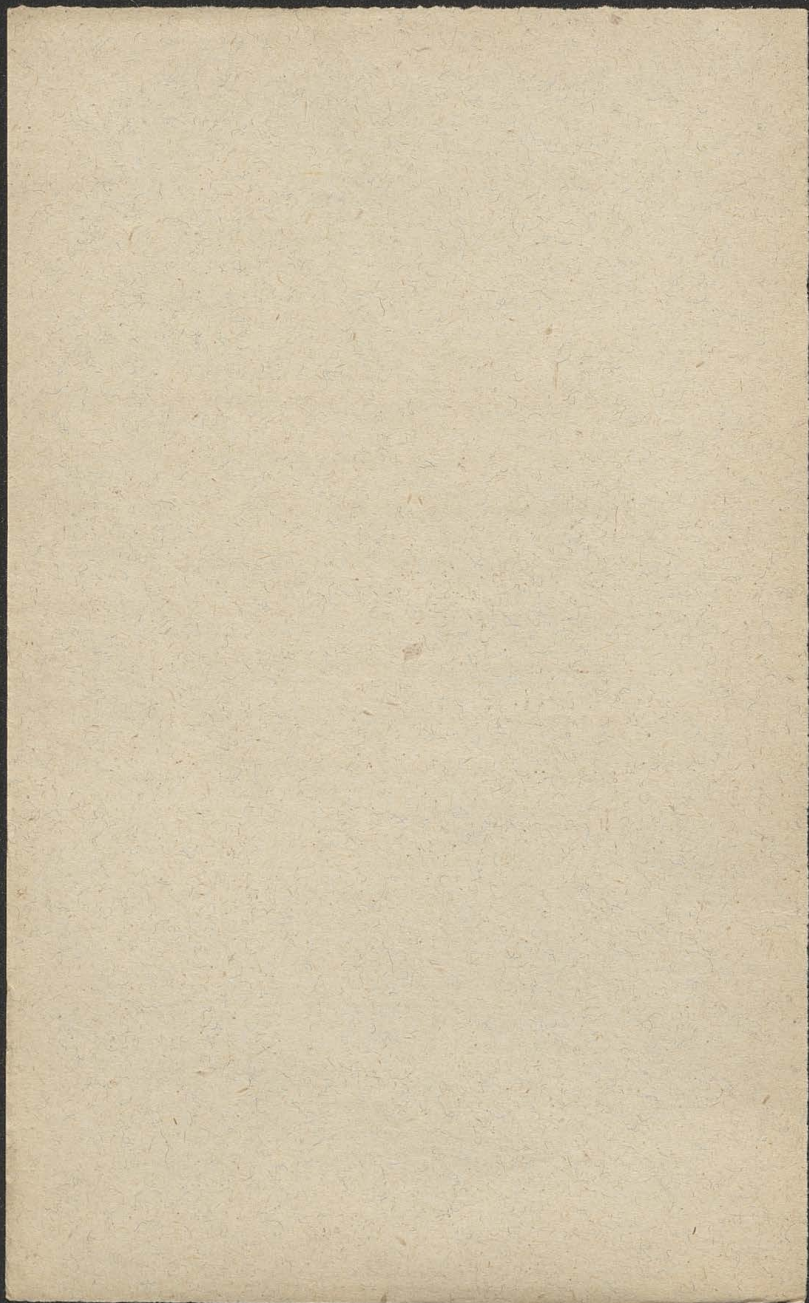

Meloman - a. m. ni-ow. um. lubownik muzy-

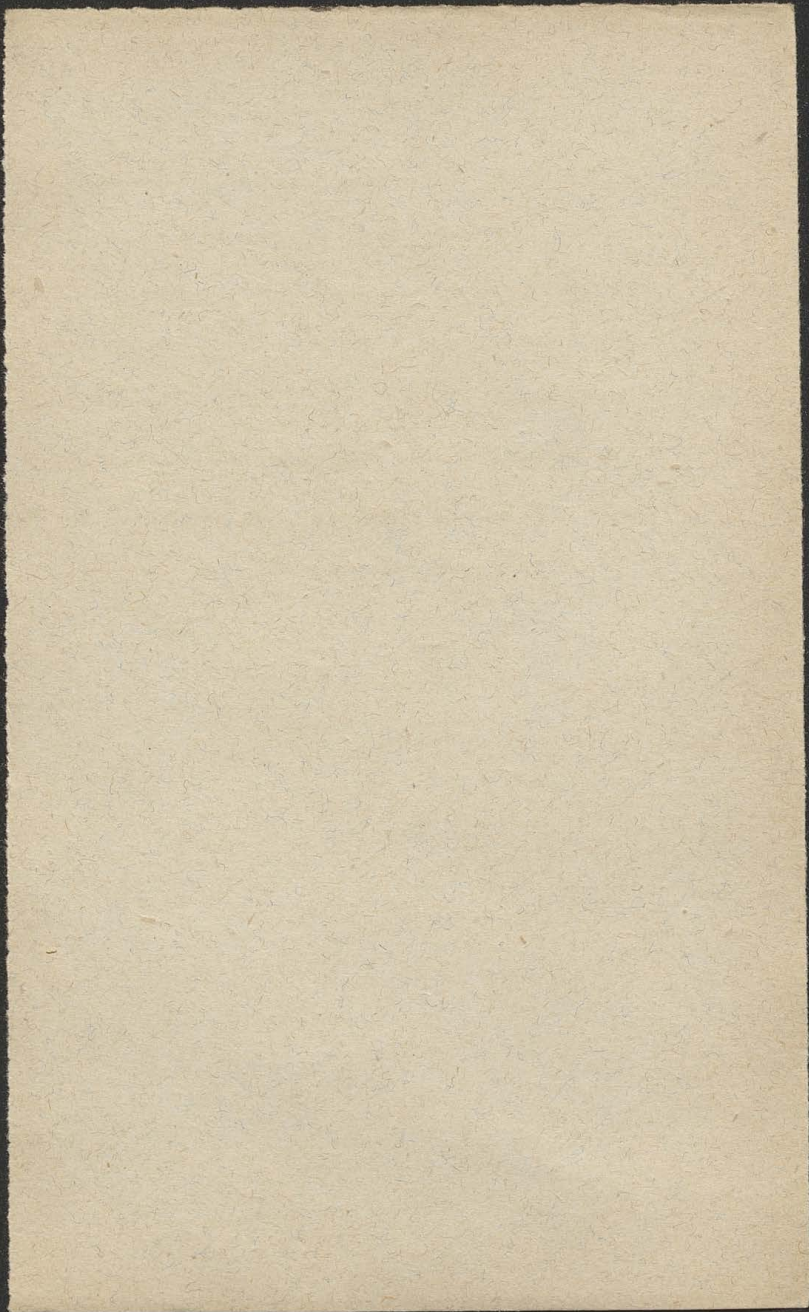
ki, oddający się namiętnie muzyce

"Był w duszy artystą i kapitulnym
melomanem" J. Kras. Wiek 1878. 50.

"Zachwycał grą swoją mistrzowską cały
świat artystyczny, diletantów i melo-
manów" Tyg. powr. 1882. 14. "Nie oze-
kajże na port, roztwierca Warszawa
wa zajmuje się i koncertami takie.
Cała fala tych muzykalnych rozkoszy
uderza w uszy melomanów i pro-
fanów nawet, bezustanku" Wiek.
86.. 31. 3.

Melpomena - y. ž. mitol. jedna z dāciwigi ci-
 mna, opiekujāca si tragediā si; „dāc-
 ci Melpomeny“ aktorzy, „Groci dāci
 Melpomeny, bawita przyjednych pa-
 wraima“ Echo 1878. 201. „Czy i to takie
 kandydatka do swizaku matkeirskiego
 ze sztuka, w ktorym Melpomena ślub
 daje?“ Sewer S. lwow. 1887. 91.

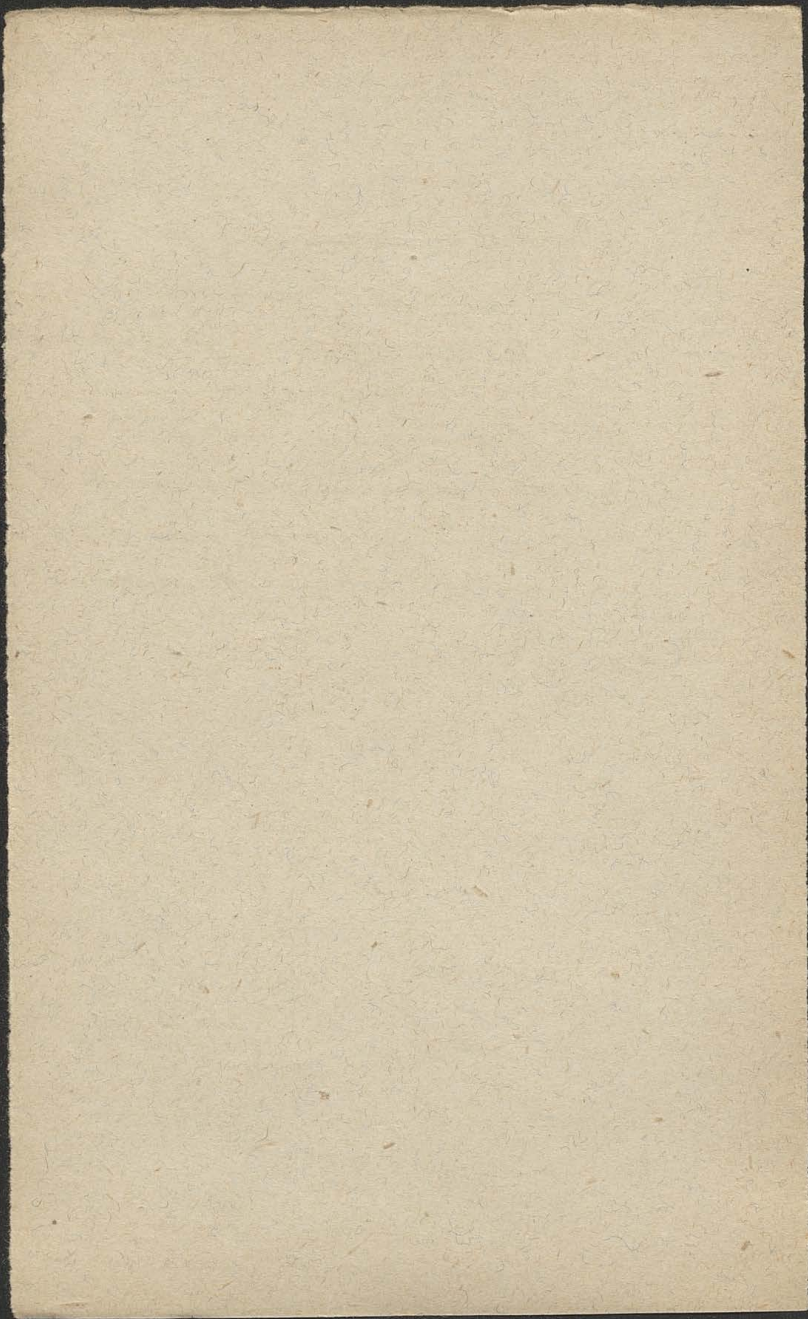
Melwapaž - u. m. žy-óv. nss. z niem. buch.

legumina, w ogóle wszelka potrawa z
mąki, jaj i mleka „Taka dobra kawa
moja hrewana, jak ich melwapažy.”

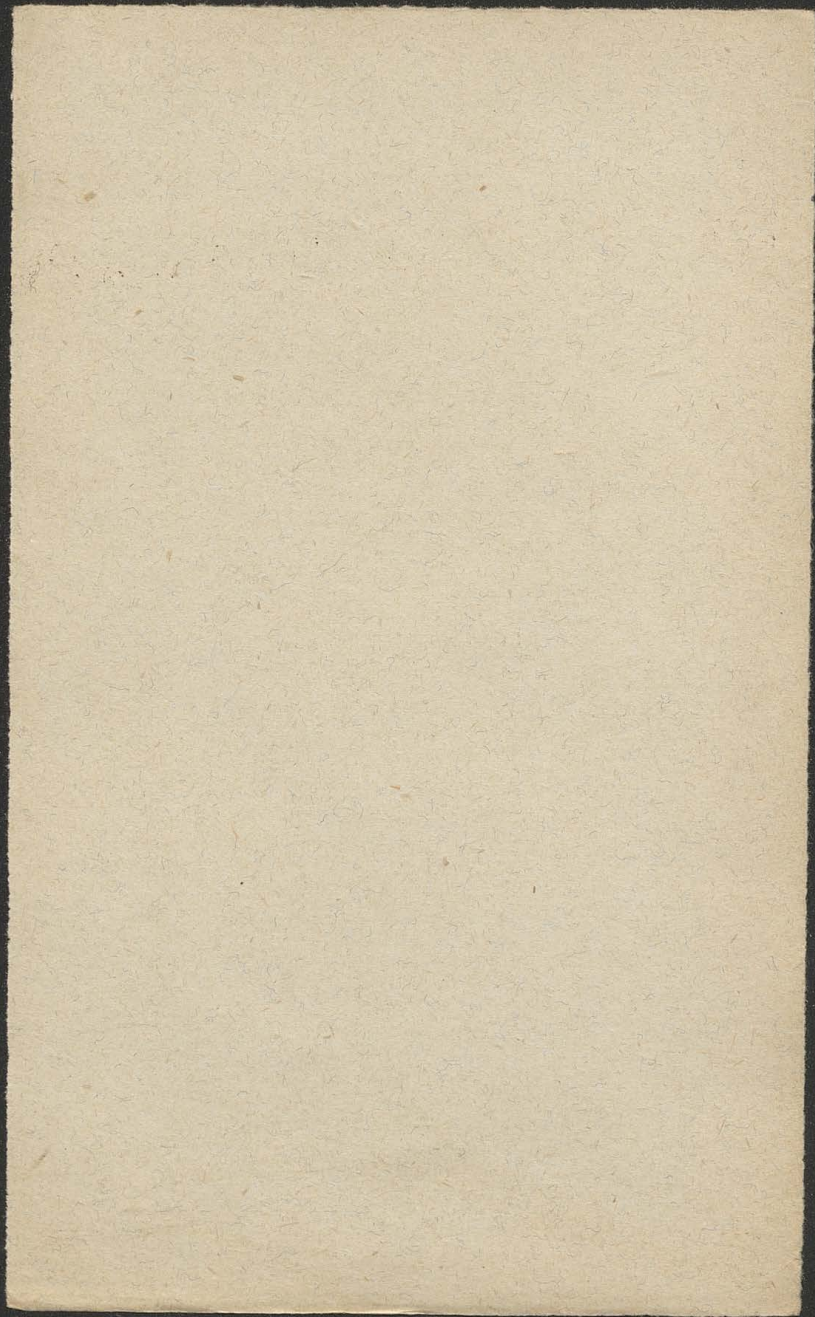
J. J. Kraw. 73. 19.

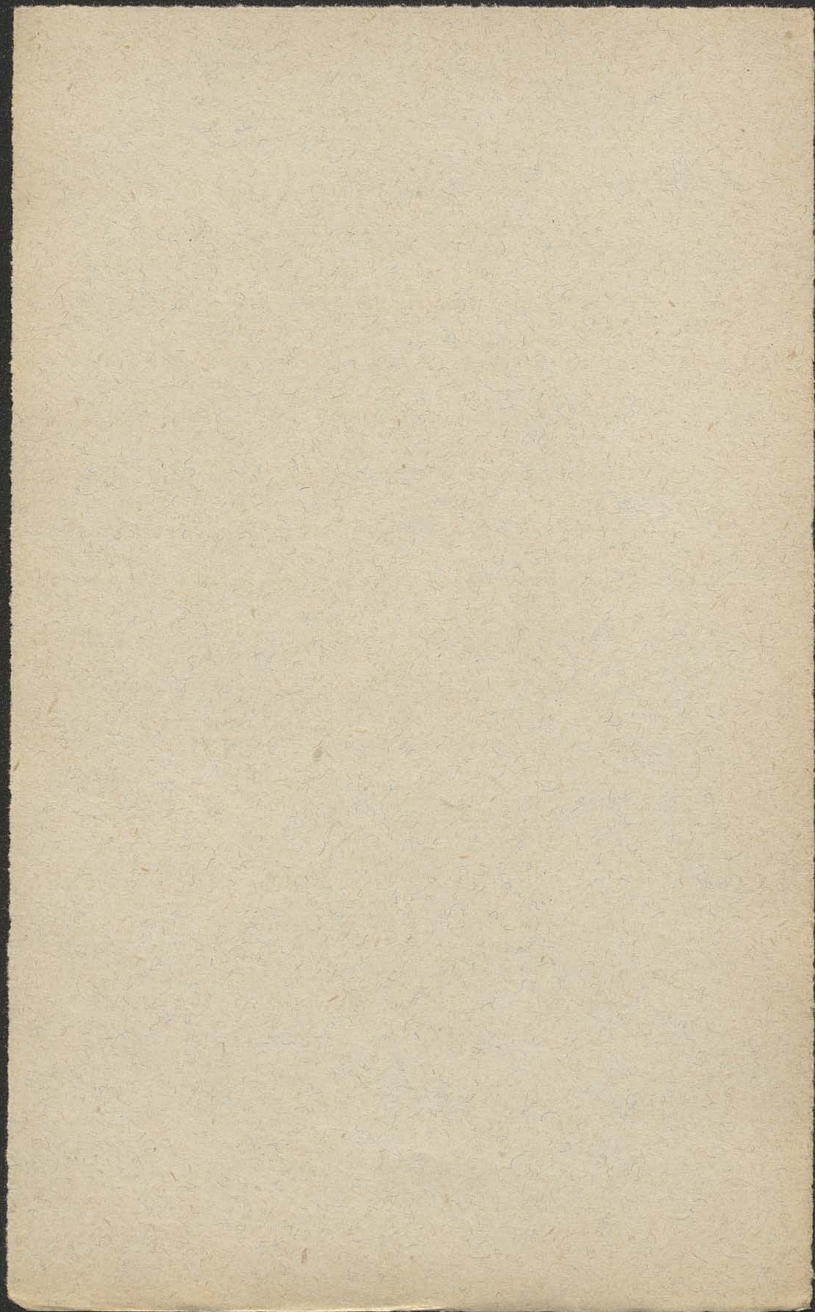
Metamed - a. m. dy-ów. mn. ryd. nauczyciel w
 rydowski ~~zakole~~ ~~całki~~ chederze t. j. zakole
 " Koleca nie rozizguje nad wrystkiem w
 ogóle chederami oraz nad nauvcyielami
 w tychwie (metamedami) najciszejay i
 staty doktor " Tyg. pwwa. 1882. 30 " Straz
 ziemka obowiazana jest czuwać nad
 tem, aby metamed byl tą samą osobą,
 na inną której wydane jest prawolenie "
 ib.

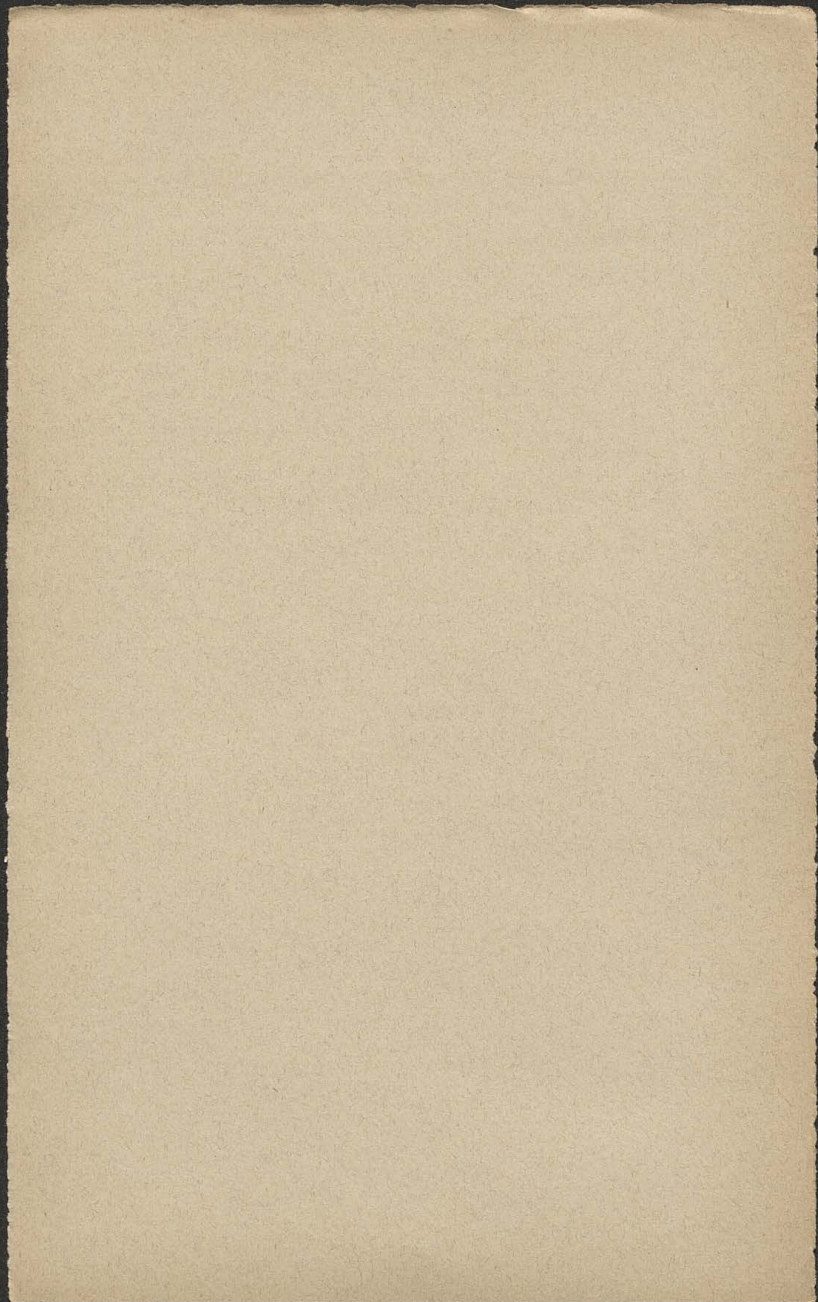
Menada - y. ž. dy nad um. w mitol. grec. nimfa
 lesna; Menady wraz z Thyjadami by-
 ty towarzyszkami Bacchusa, Lerway-
 na, jak menada, z skielonemi berty,
 ubranemi jak w grona, w orzechowe
 perły." Ad. Mick. 3. 80.

Menciovať ^{franc.} st. ex. ndkuf. — kogo, opravdaci, u-
 wagać siac, obchodit' iś delikatnie, "Z
 chtëparni obchodit' iś jak s' sobie ro-
 wnyjmi, mencianje ich, piēsci... zobaw-
 ny co s' tego będzie." J. Kvar. 29. 56, "Ja
 teri ich nie mencianje, a co potyraeli
 d'is' odemnie, popamietajś" T. Wiel
 1878. 8, "Pan i' pani pour jakaj' panieci
 dla niebowronki podkoworijuy ich me-
 nianje, a ja, gdybym na ich miejscen
 byta, dawno bym to tatatajstwo praw-
 wyprucita" ib.

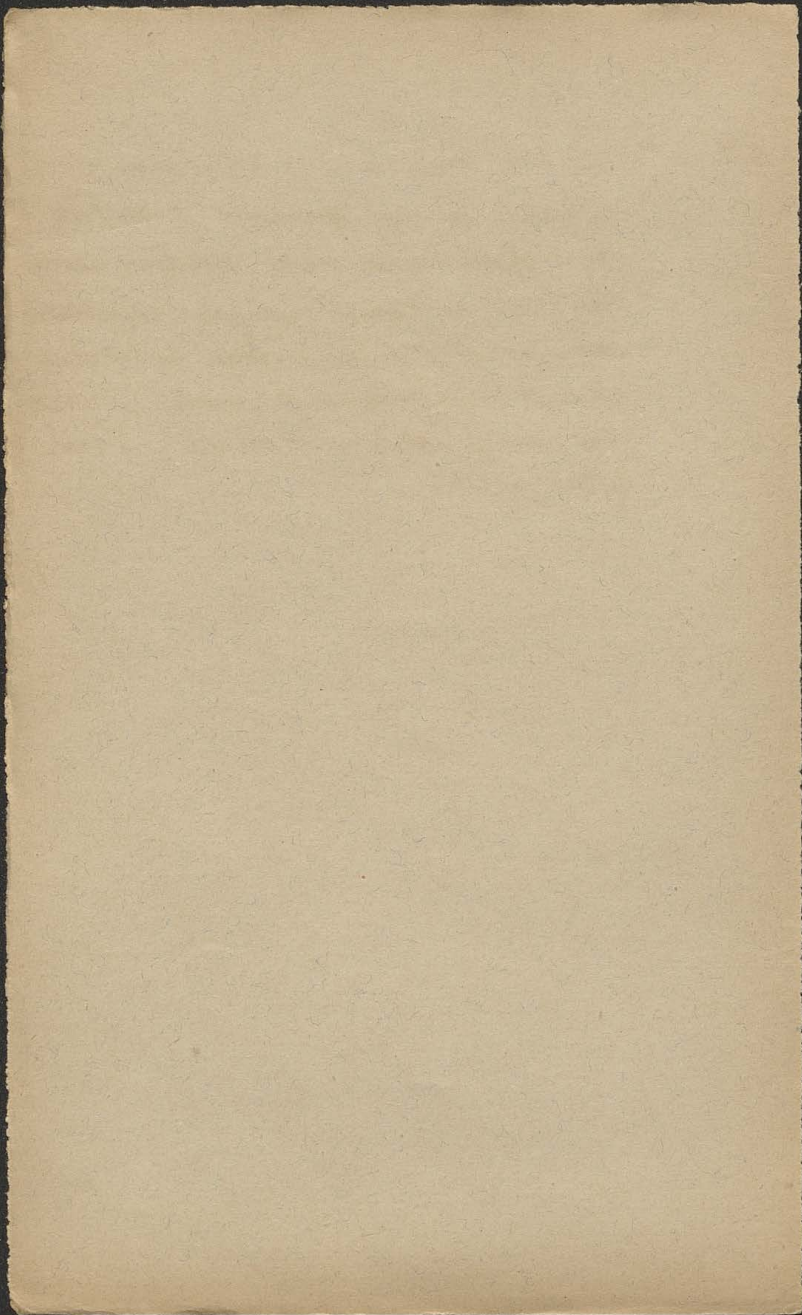

Menderaty-óv. pl. obsc. jaja, jadra f. ojny-
ma

Mentalny - a. e. fram. mental, & lat. mens, mentis

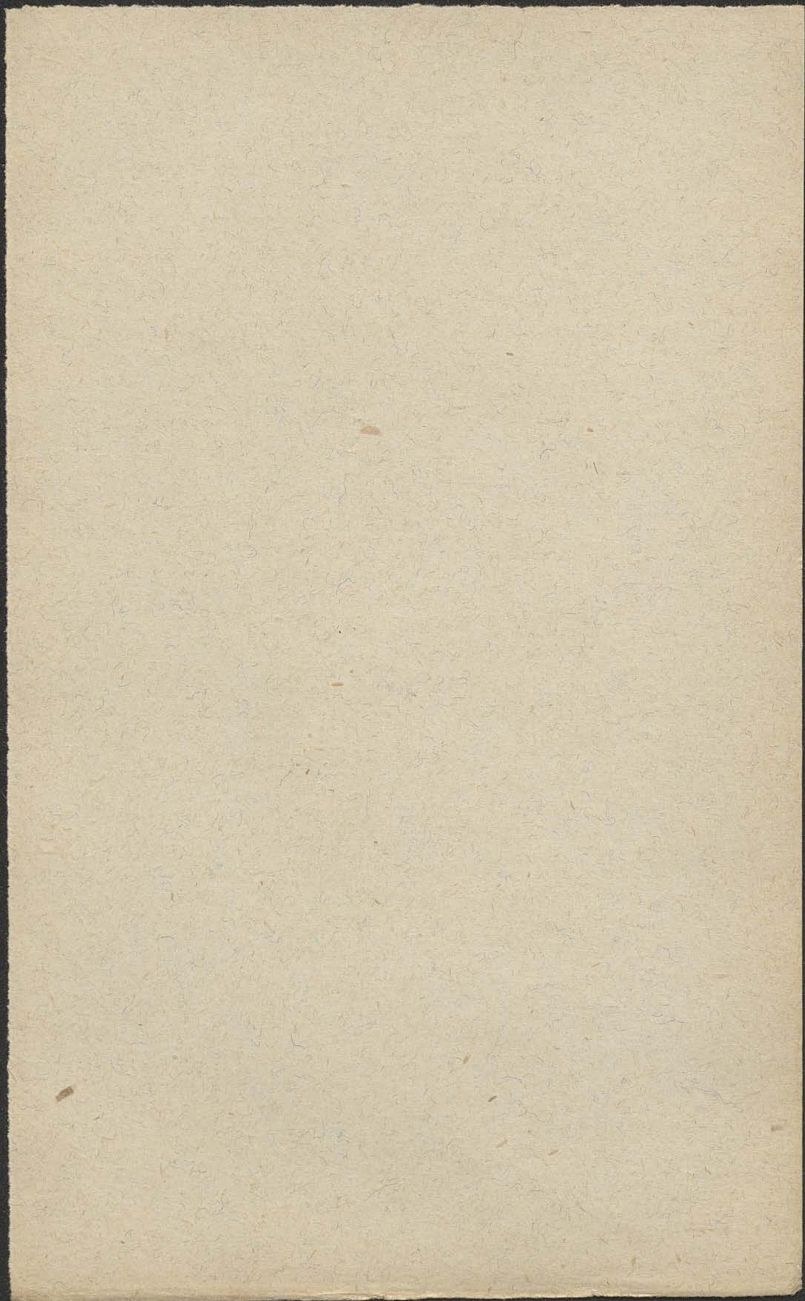
miłogay, w myśli powisły i powstaly,
bez wypowiedzenia słowy „Uderzay myśle
tak jasna, postanowid porzycay powierzone
sobie pieniądze, dat siostrze mentalny
skrypt, i nabezpieczyt pewnosć oddania
na posagu, który miał odebrać po ślubie”
Floren. 1. 67.

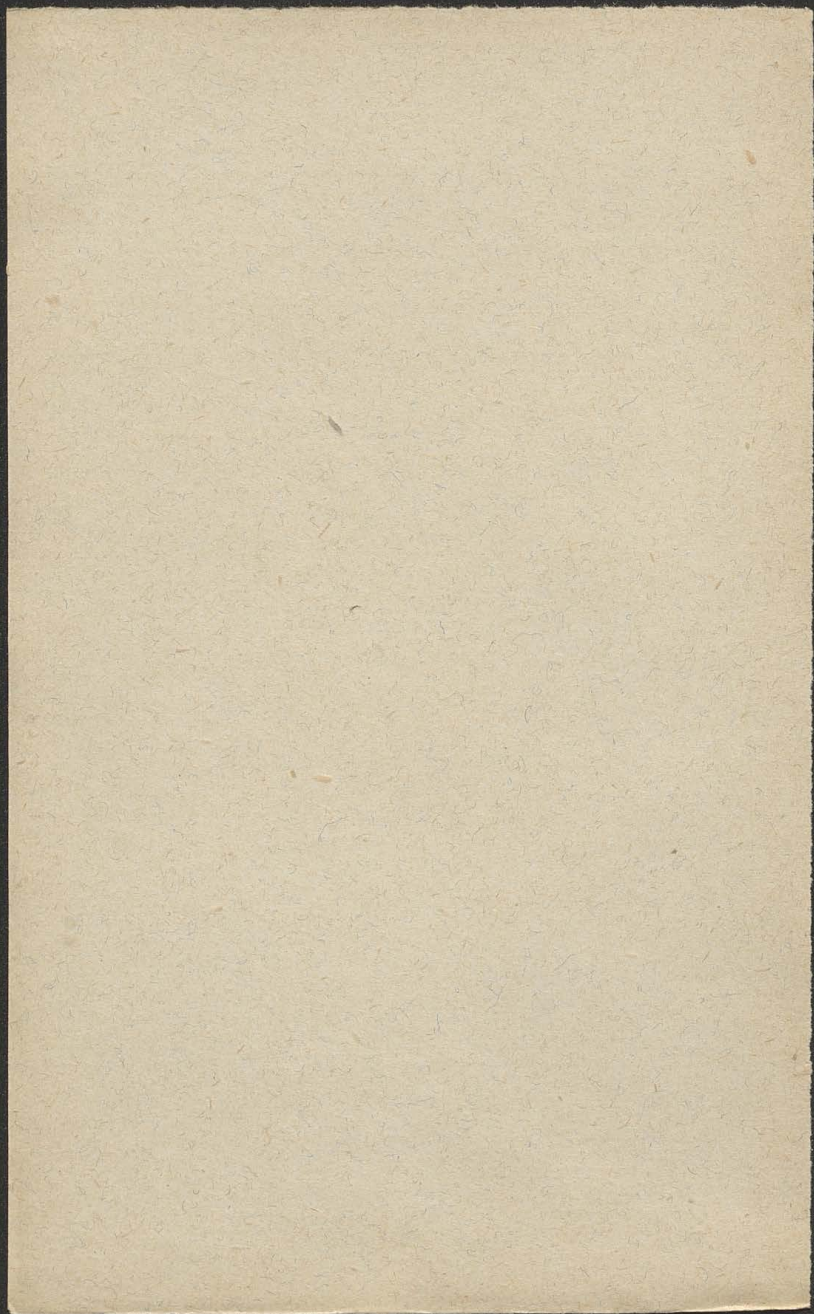
Mentor - a. m. w podaniach greckich przyja-
 ciel Odysseja czyli Ulyssesa i przewo-
 dnik jego syna Telemacha; stąd rozp. 3
 - vowie - vov. - nau. Dodać, przewodnik,
 kierownik wychowujący się pod jego u-
 kiem młodziem, „Alojazy pocalowawny
 ojca w regie, wysunął się w towarzyst-
 wie mentora - ued którym tak prze-
 wodził, i w ranej on się jego wianiem
 mógł wydać, i w par Alojazy jego
 wychowawcem” J. Krasa. Ssta war. 1. 34.
 „Chceiari chłopaki metody był bardzo,
 ulepli się mentorem, aby się w janie
 przedwzierać, niebezpieczne nie dał u-
 wilećai stosunki” ib. 69. „Nie opuszczaj
 się mnie, bądź moim opiekunem, men-
 torem... i baw mnie, bo umieram z nu-
 dow” B. Pol. Hybr. 23 „kiedy mnie Hetman
 zdawał mentorem, to wrotko ty lko do

Krzysztof praeemiovi: wielobny Ojcie, owo
jest pachole, co ma się dobrze ćwiczyć w
naszej szkole." w. Pol 1. pach. hetm. 22.

Mentorka - i. s. rki - rek um. Doradczyni, prze-
wodniczka między drzewami, kierownic-
ka w ich wychowaniu „Niegdyś domowa
mentorka Melanii, dziś jedyna jej przy-
jaciółka” L. Kawka. 4. 225.

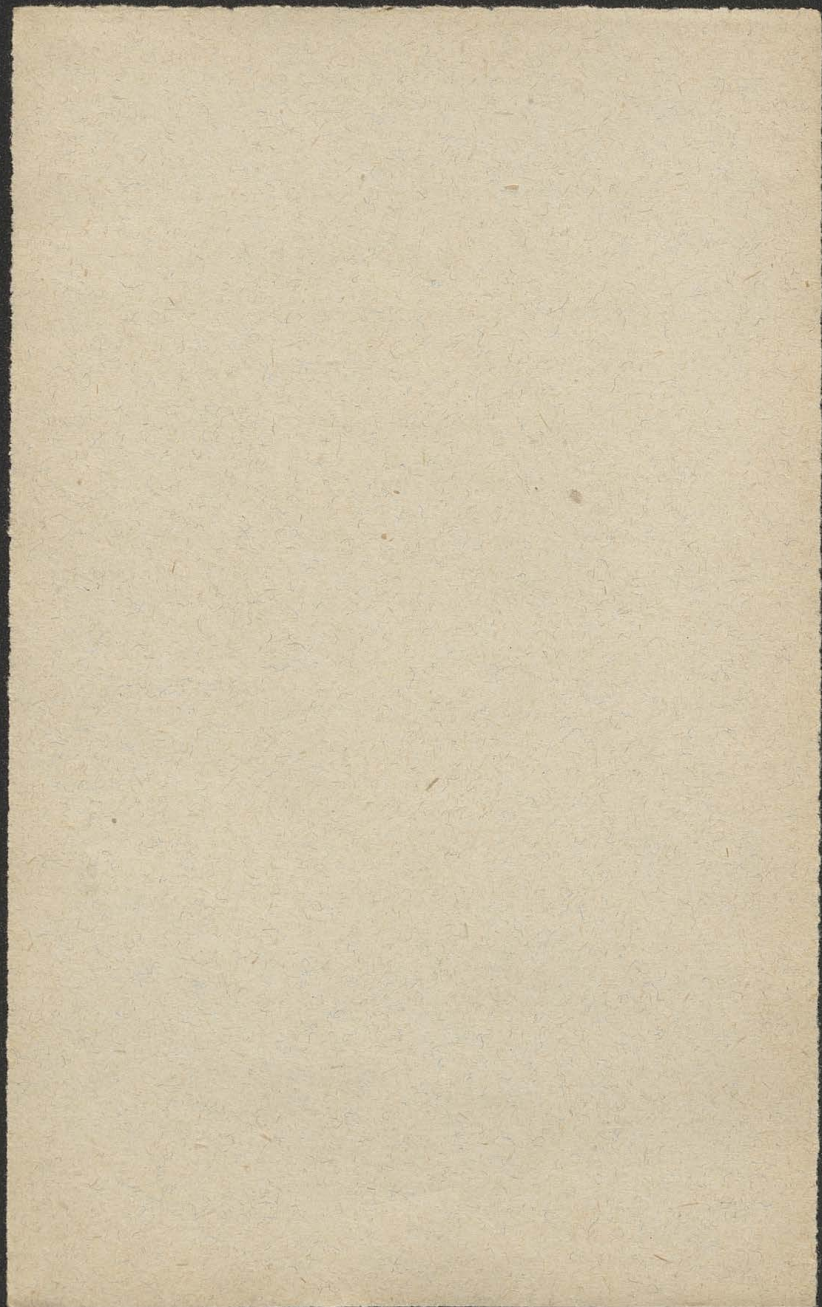
Mentorować st. cz. udan. być mentorem wzgl.
 dem tego, grać rolę doradcy „Uważa-
 ła się na uproszonym do mentorowa-
 nie nowogrodowi.” J. S. Jędr. 12. 210 „Men-
 torował mu jakiś czas i był na jego
 koronie” M. Gwał. Rom. i pow. 8. 357.

Mentorski - a - ie od mentora i mentorawa.

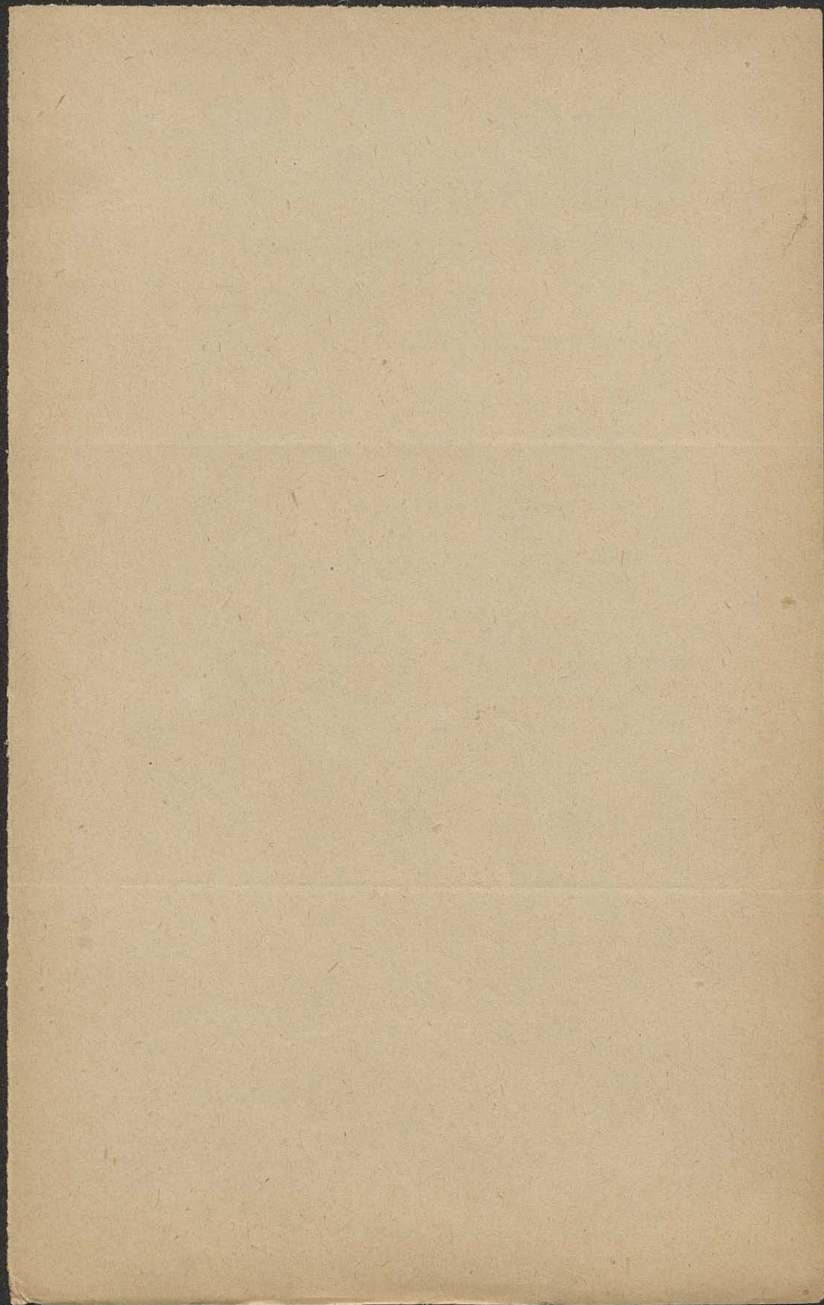
nice „ Z tego powaznego mentorskiego
tonu, przewata na swobodniejszy nieco.”

J. W. K. 7. 167 „ Kawaler się usmiechuje
dobrośliwie, ale po mentorsku z gory
traktuje dziewczynkę „ J. 2. 7 let. woj.
1. 28 „ Emilia daje sobie za usg tonu
wazgólne, mentorskie” D. D. A. Sam. Sam. 47.

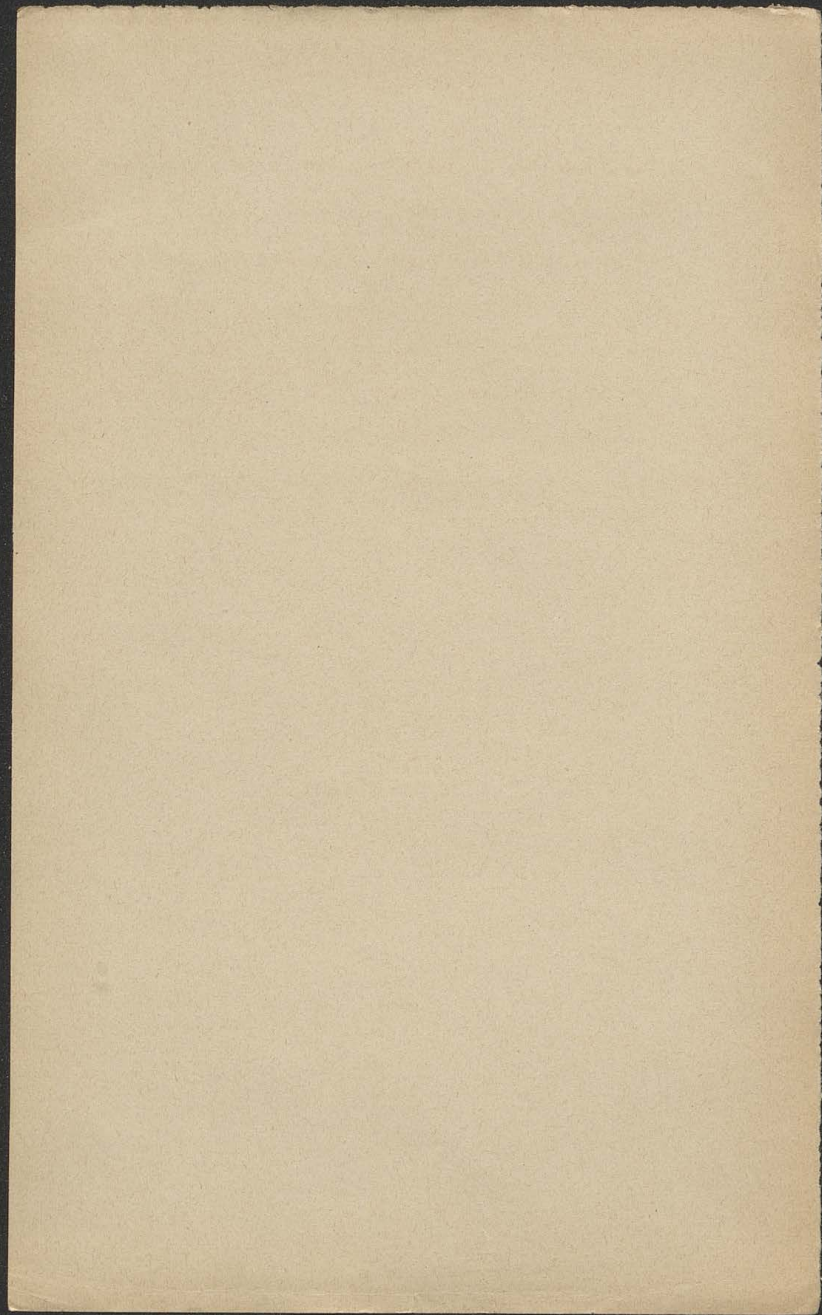

Merynos-a. m. sy-ow nazwa hiszpańskiej
salabekowej rasy owiec cienkowetui-
stych z - u. m. materia wetniaca, ro-
dziej kamlotu

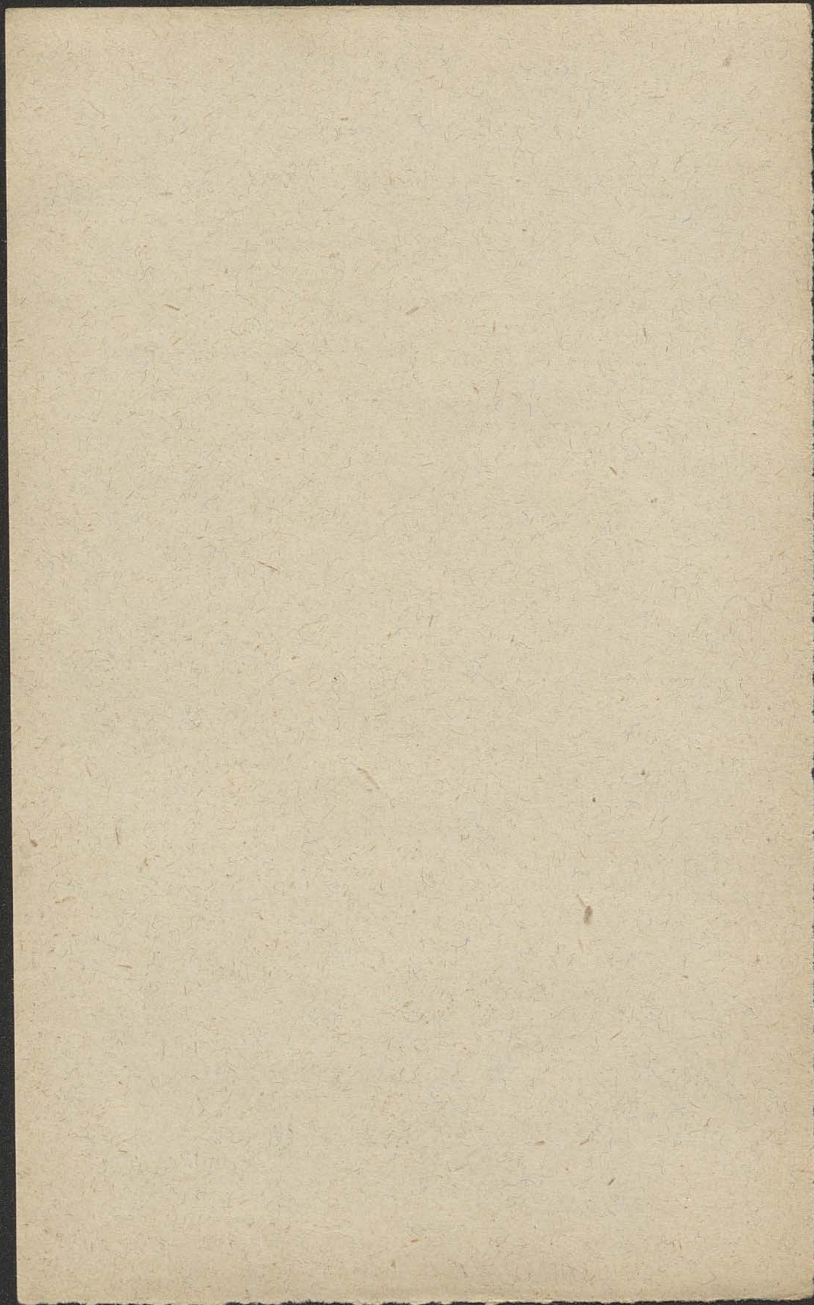
Merynosowy-a - e z merynosu „Przy-
bawczy się od światła, w salafroku mery-
nosowym cechata jasi stamurska „Fl. Kran.
73. 170 „Sau Raxat berge w merynos-
owym salafroku na kaukazie, palut ze stam-
bulthi gelb-virginia₂ „An. Wi. 3. 17.

Mesjanizm - u. m. wiara w postannictwo wy-
 jesi, osoby lub całego narodu dla dobra i zb-
 awienia ludzkości. „I ty wierzyłeś, że też drogą
 zejdziesz ludzkość do rzeźni? - wierzę. Na tej
 drodze Chrystus obiecał zwycięstwo prawdy. -
 Znaczenie Messjanizmu -” Ekp. Nt. i Stary 2.110.

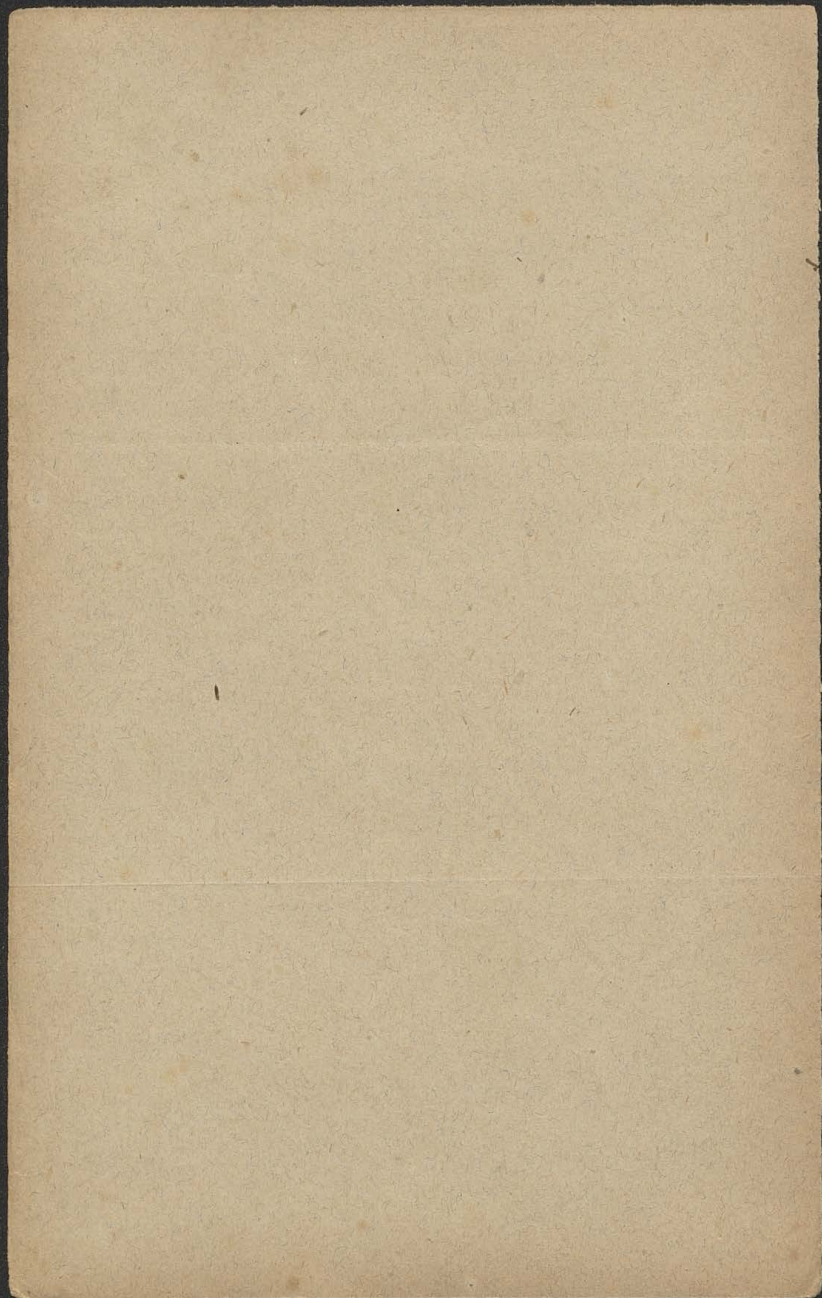

Metaliczny - a - e Metalowy - a - e z meta-
 lu z majszj wlasnosci metalu, jich
 dźwięk, blask „ Na metalowem tle wo-
 dy dostrengt czarne karzysy wierzby.”
 M. Dob. wiek 1848. 283.

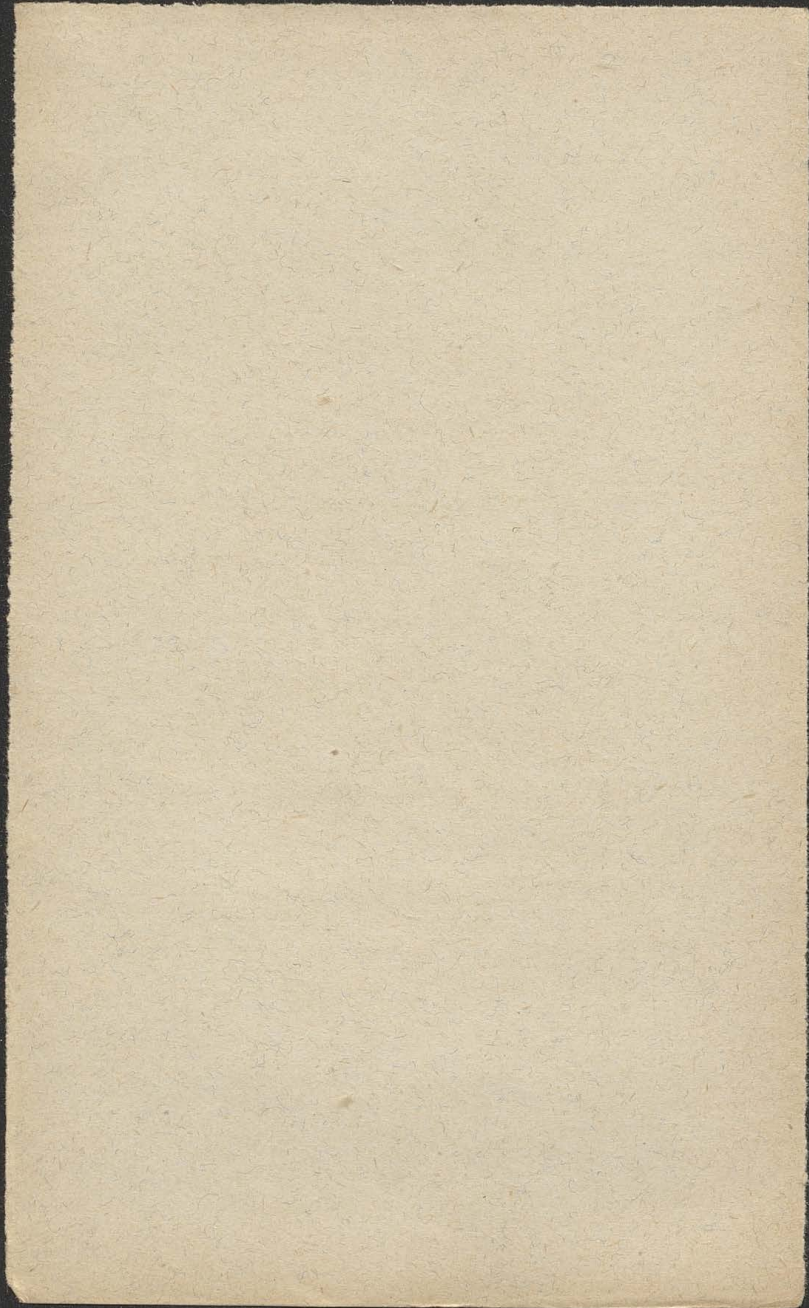

Metamorfowacé, Metamorfosii st. x. udr.

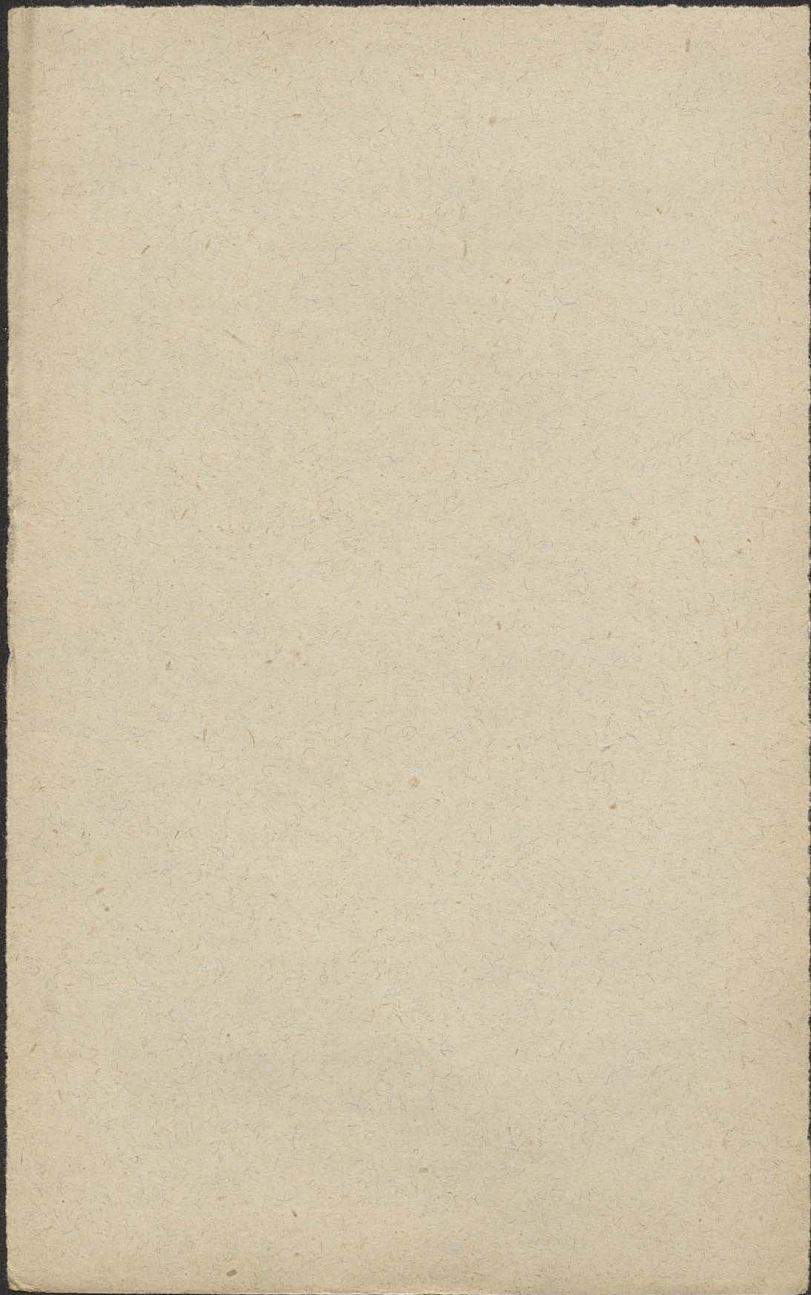
Kmetamorfosii: — lowai dku. doke-
 uai metamorfosy, pkeobranii, pke-
 mieniú „blewi i robt uwoy, a k nim
 uwdzié, chsi, domyly nowe. Nowe? —
 nie, bo k popiołowi wychodzi fenix kaw-
 sze fenixem, chyba że się kmetamorfosi,
 i fenicka swą diwą w rąbz albo w waka
 pnieleje.” G. lwow. 1848. 1. 7. „Spolykam
 i liwanego bloudyua ubwanego k angiel-
 ska... poypatrujz się... a to kmetamorfo-
 rowany syu dawnego mojego oficyali-
 sty” D. Pol. Mybr. 54.

Metamorfoka y. in. ry. for. um. grec. prze-
 mienna, przeobrażenie „widziw miie
 w nowej metamorfocie, która wzięta
 aby była w jego oczach korzystna” J.
 Kras. w. 1878. 15 „Mówię, że na całym
 świecie po trochu odbywa się jakaś me-
 tamorfoka społeczna” D. Pol. Sam. Sam. 14
 „Wprawdzie młodość jej nie była pierw-
 szą, ale nie była ostatnią także, mia-
 ła przed sobą jeszcze kilka metamorfoz
 w dalszym” J. Kras. Na em. na wul. 95
 „O! gdyby ojciec-garniarski przewidział
 mógł te świetne metamorfozy, w ja-
 kich krowawica jego i ojciec jego swia-
 tu objawił się miata!” El. Orz. Kur. War.
 1878. 255.

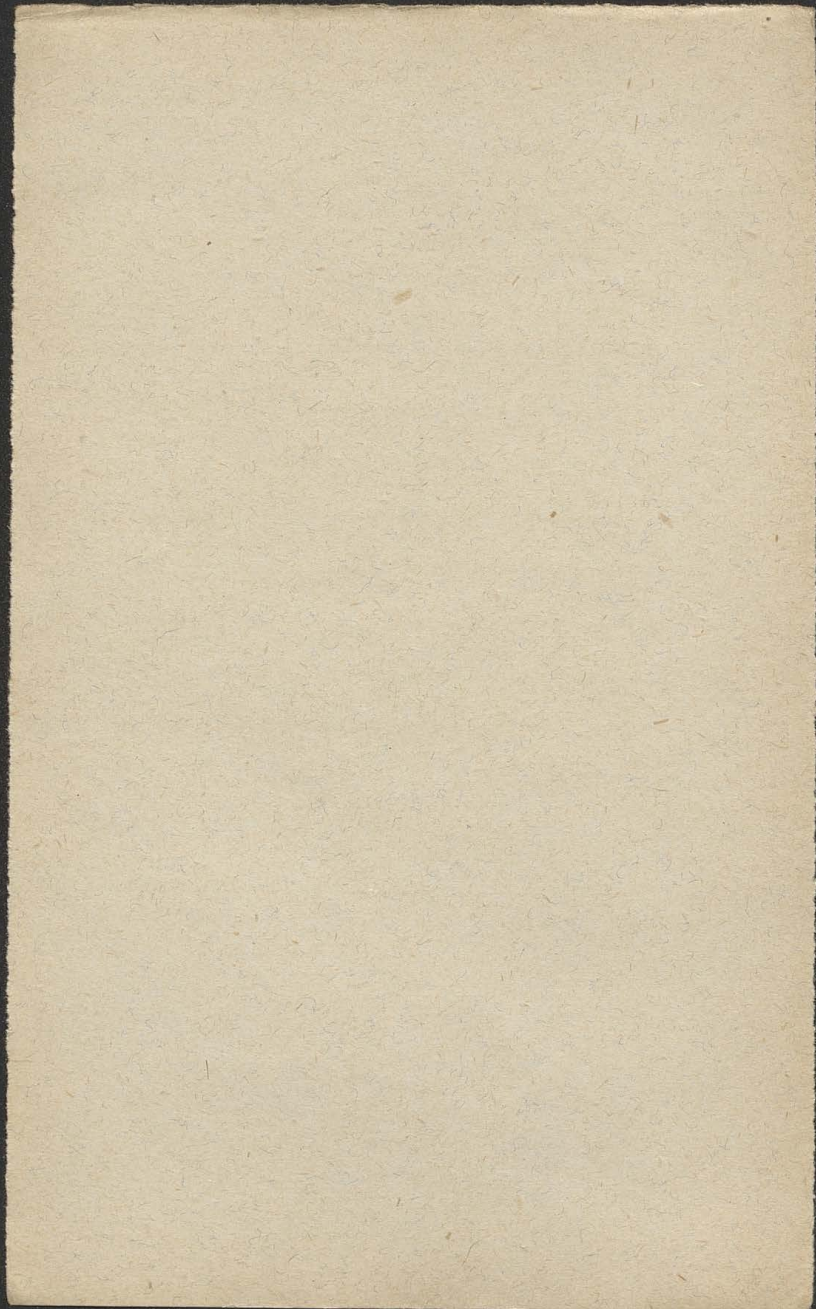
Meteor-u. m. ry-vo. rus. ro ogole, rjawisko
 atmosfery same krótko trwającej, głośnie
 nieważki gwiazd spadających, kul ogni-
 skych „konad grobem wśród nocnej pory
 bledra ogniki i meteory” w. Syroh. Jan.
 Cu. 7. „Maři willi, jak meteor zabły-
 snie i ginie” w. Vol 3. 41.

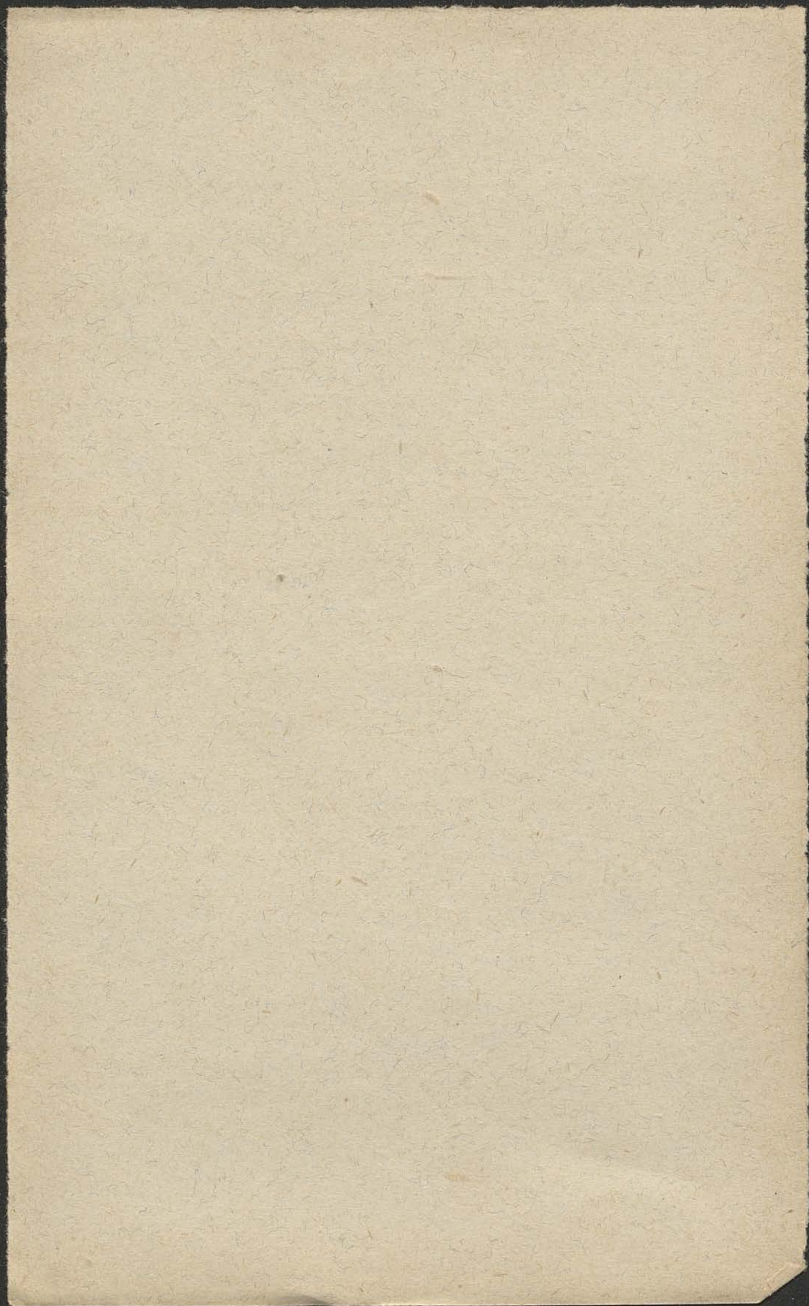
Meteorologja - ji. i. nauka o meteorach, a o
gólniej o wszelkich najawiszkach powietrz-
nych

Meteorologiczny - a - e tyżaczy się me-
teorologii „karta meteorologiczna War-
szawy czyli obraz odmiann powietrza, wy-
stawiający graficznie najwzajemniejsze wy-
padki dostrzeżeni meteorologicznych w War-
szawie 1803-1823 pow. Ant. Magiera.”

„Nie mogę nie dobrać wywarzyć te zna-
kowi meteorologicznych, uprosiło nie pozo-
dę kwiatyżyczy” J. W. w. 1. 15.

Metodyka - i. t. ~~nowa~~ Metodologia - j. t.
 nauka metodycznego traktowania pe-
 wnej gałęzi nauki „W wykładzie hi-
 storji sama dydaktyka bez metodyki
 (t. j. planu, grupującego sielskie z pe-
 gędowo wypadki dziejów i wytknu-
 jącego tem samem właściwe przewlekie
 dodatki i uwagi o wypadkach godnych
 kalendarie naukiarowej wamiarki) nie
 wyda pożądaných skutków” Pr. Tyg. 1866.
 325.

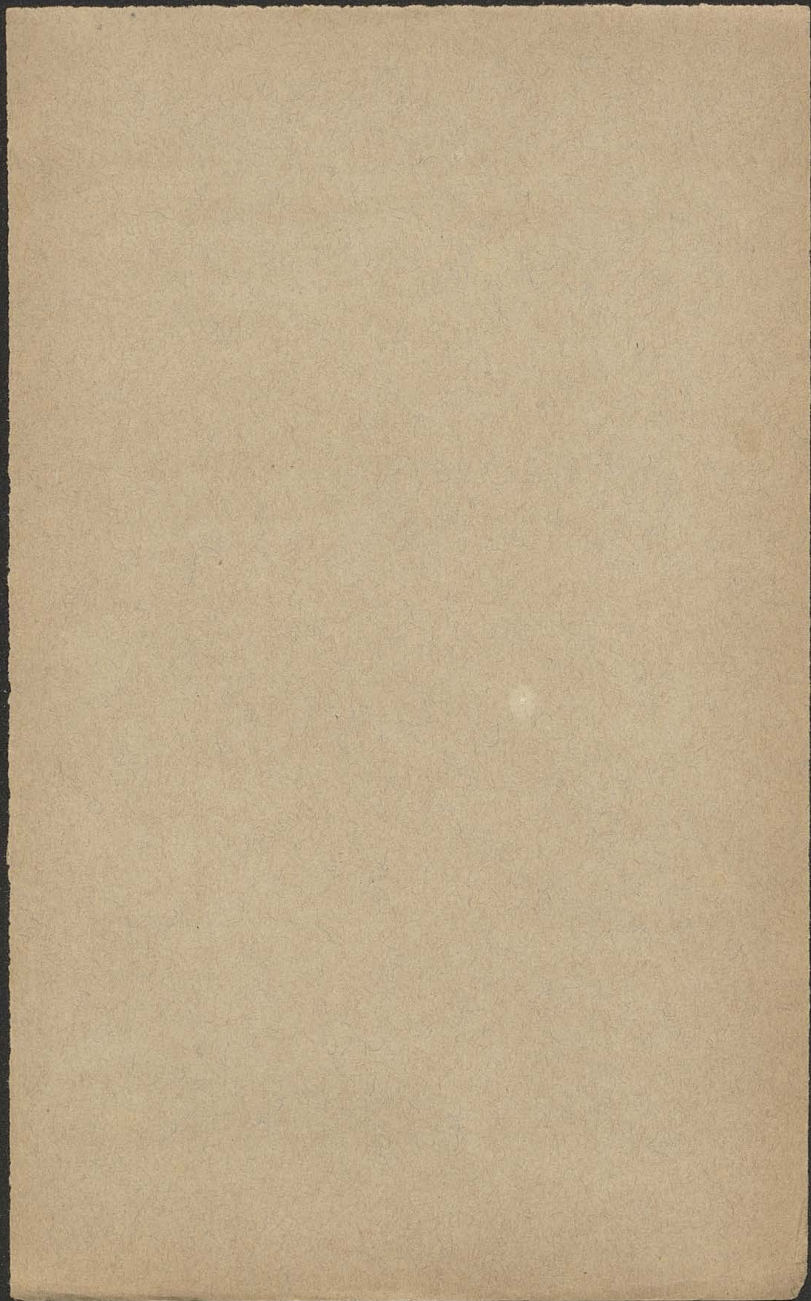
Mexaljans-u. m. franc. matriciństwo z osobę
 niższą, od siebie rodem lub stanowiskiem spo-
 łecznym „Niepodobna, byśmy powołali na takie
 monstrualne ożenienie; dopy już mexaljanów
 mieliśmy w naszej familji” J. J. Kwara. 2. 171.
 „Dawniej wkradano się do naszych salonnów,
 dziś je doobkiewiszę bierz satornem. Mene-
 ljaney codziennie” D. Pol. Pam. Pam. 15 „O wrodze-
 niu już się samo parę nie rozumie, że jest kornie-
 nom, bo mexaljan, podług niego rozumienia, jest to
 moralne samobójstwo” Z. Kowk. 4. 170 „Nie odwiec-
 ne potwierzenie sojalne, lecz braki jedności duchowej
 między matronkami starowi prawdziwym mexa-
 ljan” Z. Mell. Eoch. wian. 73. „Wdowa miała jakiegoś
 potajemnego miłosi, którego groziła okropnym me-
 xaljansem i z którego używała się muniata” J. J.
 Kwara. Sta. waw. 3. 211. „Dla zblizienia powzięniowych
 warstw społecznych, doadzał tak zwane w języ-
 ku salonnowych „mexaljaney.” Jys. W. 2. 6. 290.
 „Wyświadczyć ciębie popetui tam mexaljan, gdyż

matka moja była z domu Krabianka "Kl. Jun.
wieś 1886. 146.

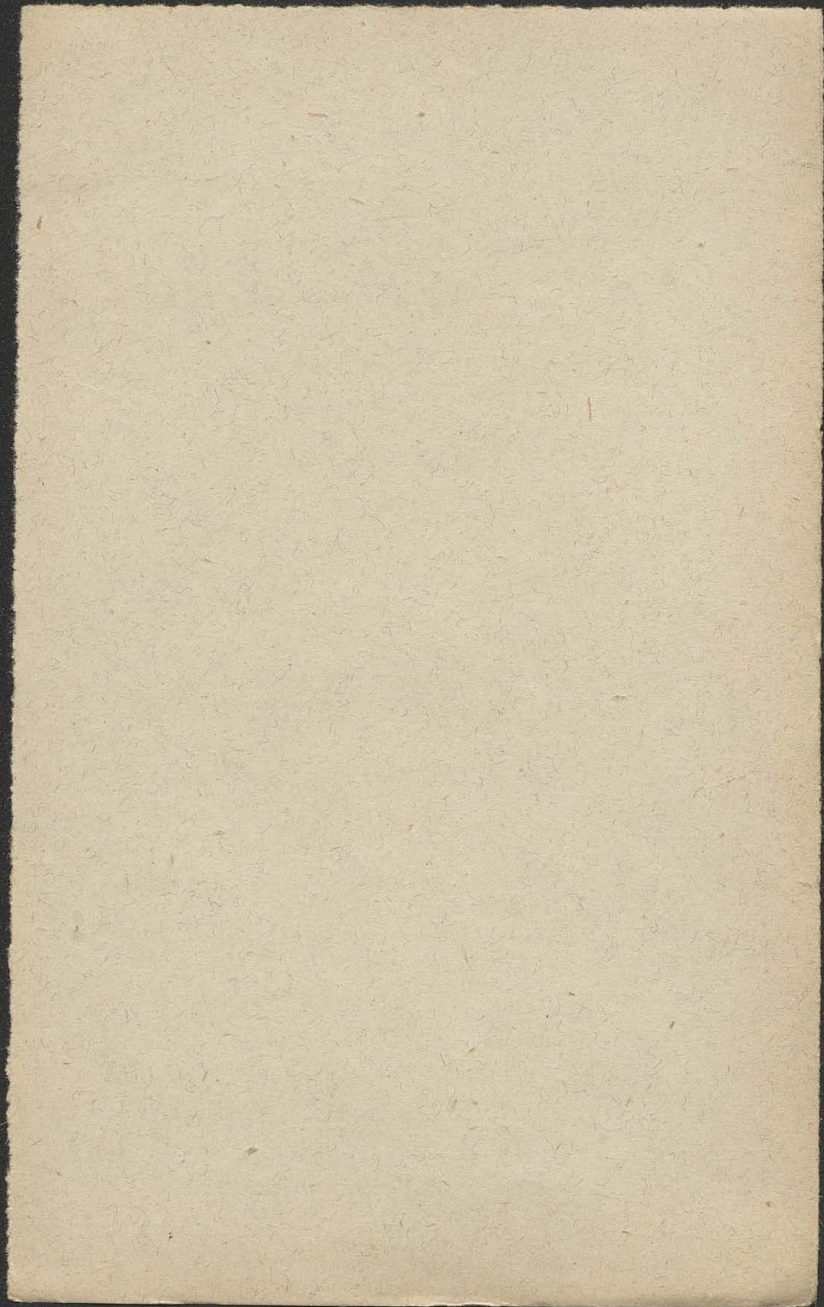
Mejus - ia. m. xdrbn. napi „ Co tam mówią do
ciebie mejusiu ? ” Kur-Swist. 1882. 68. 1.

Mejulkko - a m. kowie-ów mu. mejulek; „ I dła-
guz mejulkko o sobie rozpominai' b'zkie ? ”
Zu Niemi. 2. 213.

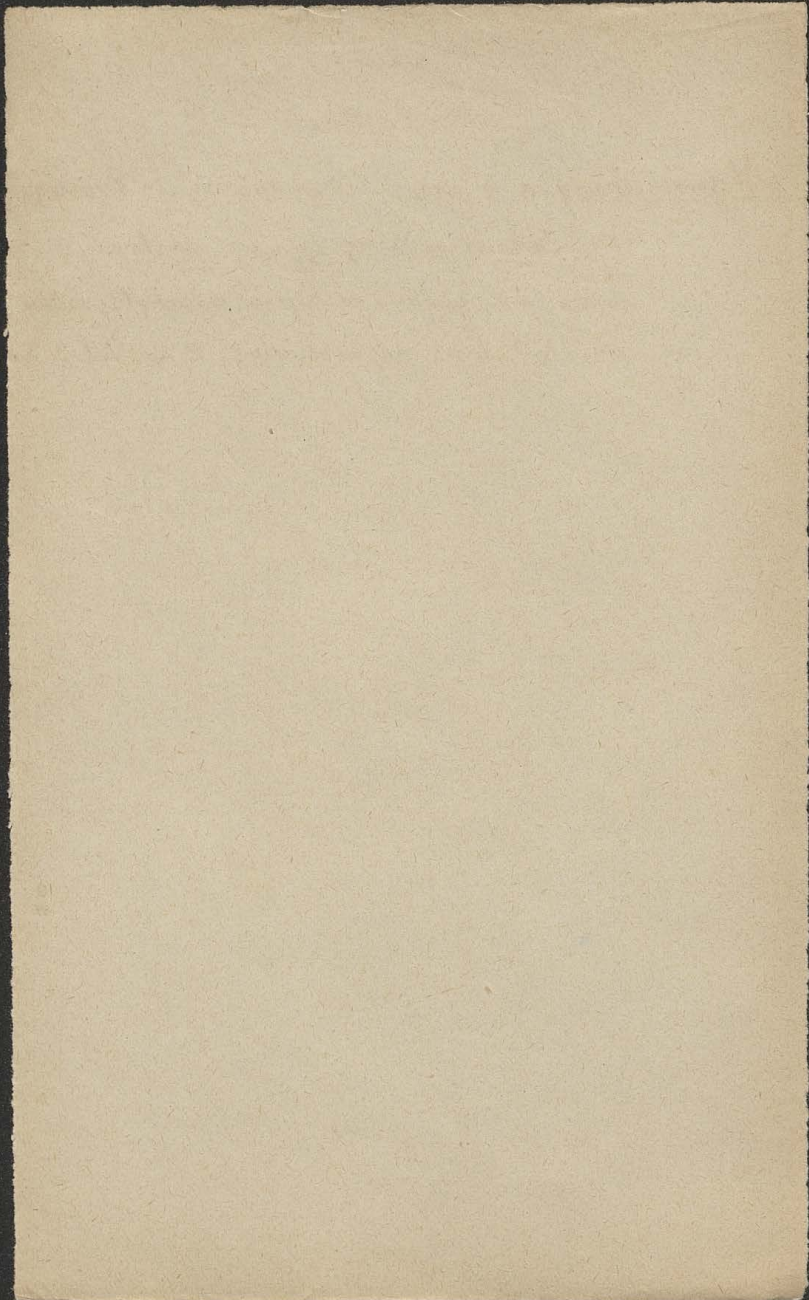
Mejysko - a. m. i. n. ska-ów rus. z x wialemiu
lub z pruphytuosic; „ Poczniwetei to moje
mejysko-stote serce ” A. h. to. Diela 9. 203.

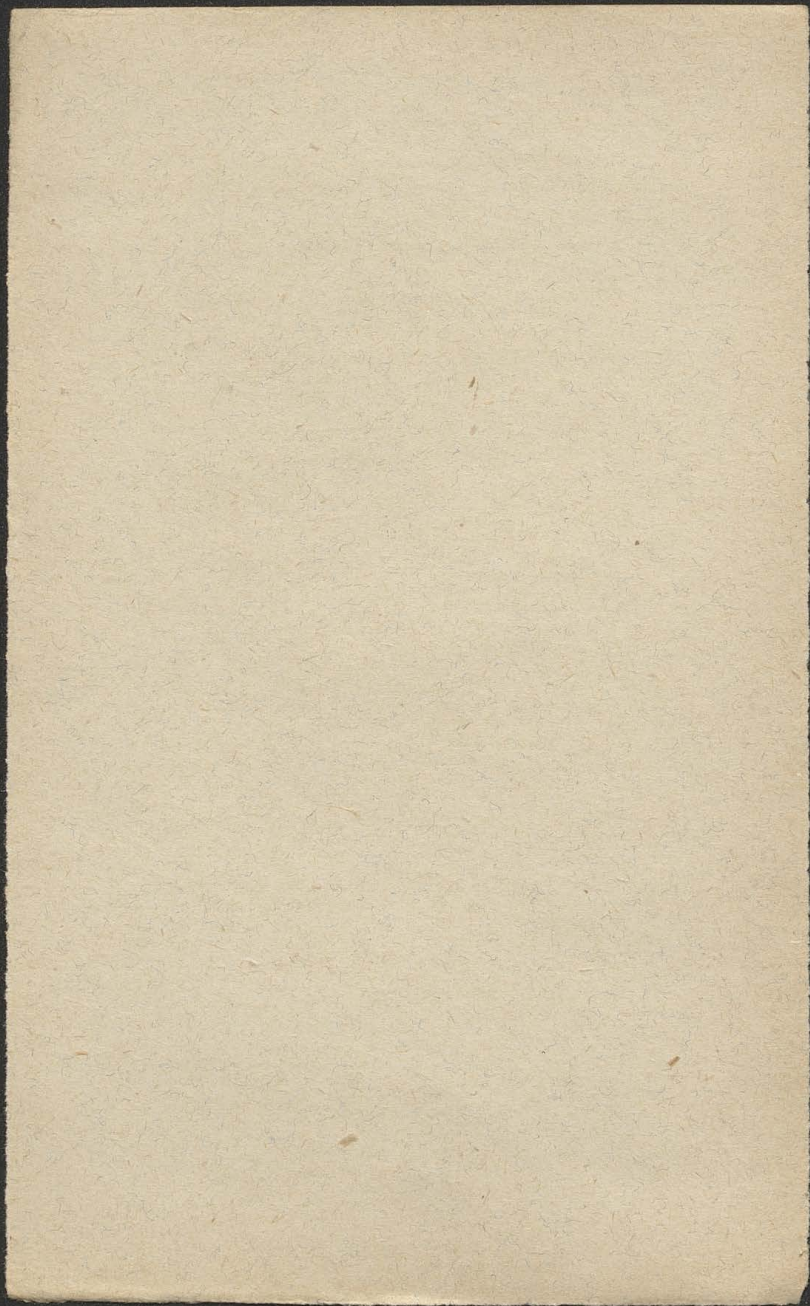
Mglisko - a. u. skia um. zgrub. brydka msta
"Putrami prouicem... prebit obtocki, i
kuvio sig uknyf na gyste mgliska" wt.
Synok. Jan. Cm. 8.

Mgnieniowy-a-e, przez jedno mgnienie trwają-
cy. Jak w godzinę zgonu wyskryją
nam jak gdyby do życia powroty, jakby
odmłodzenia mgnieniowe" B. Doł. Tut. 3. 3.

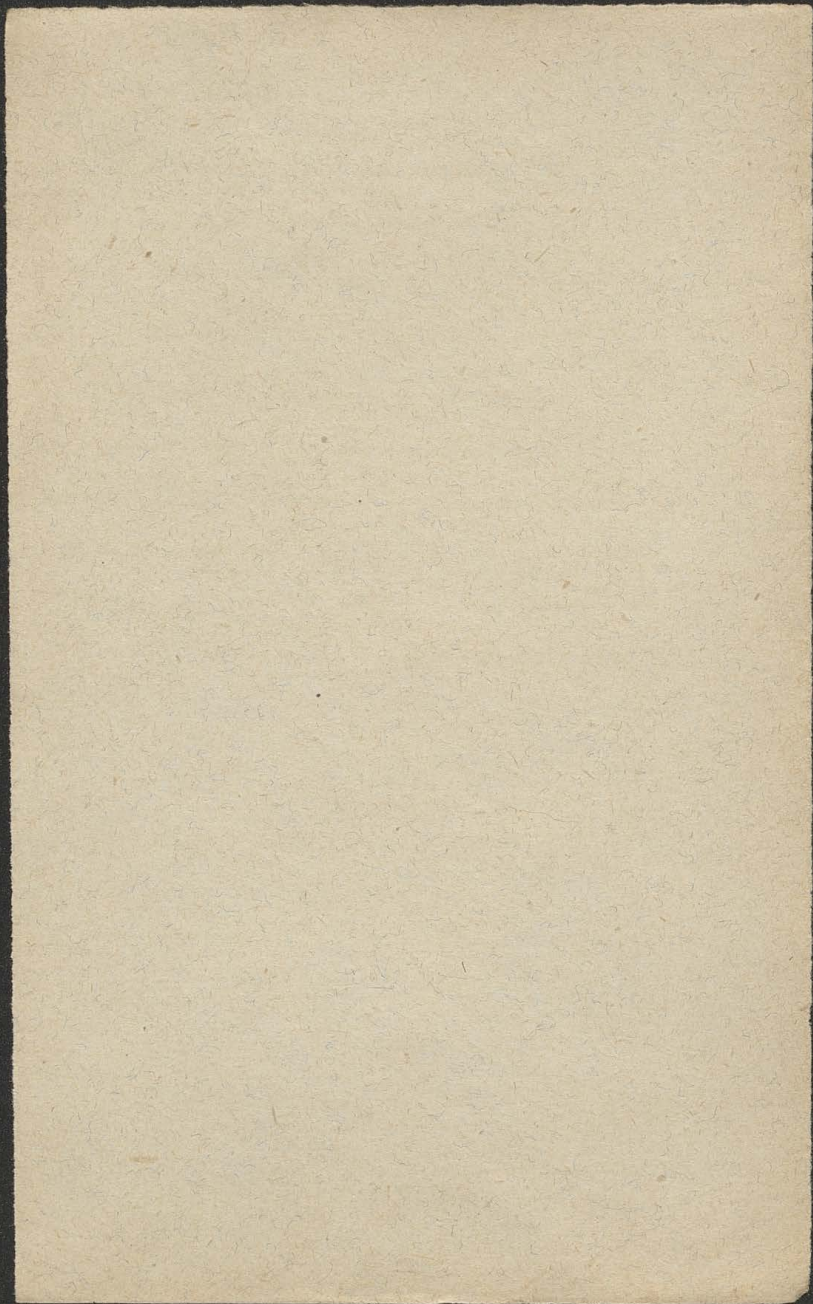

Micra - y. z. z „w tej mierze” = pod tym wzglę-
dem, w tem potwierdzeniu, w tym wypad-
ku „Ja także w tej mierze będę pa-
trzał przed siebie.” A. br. Fr. 1. 17.

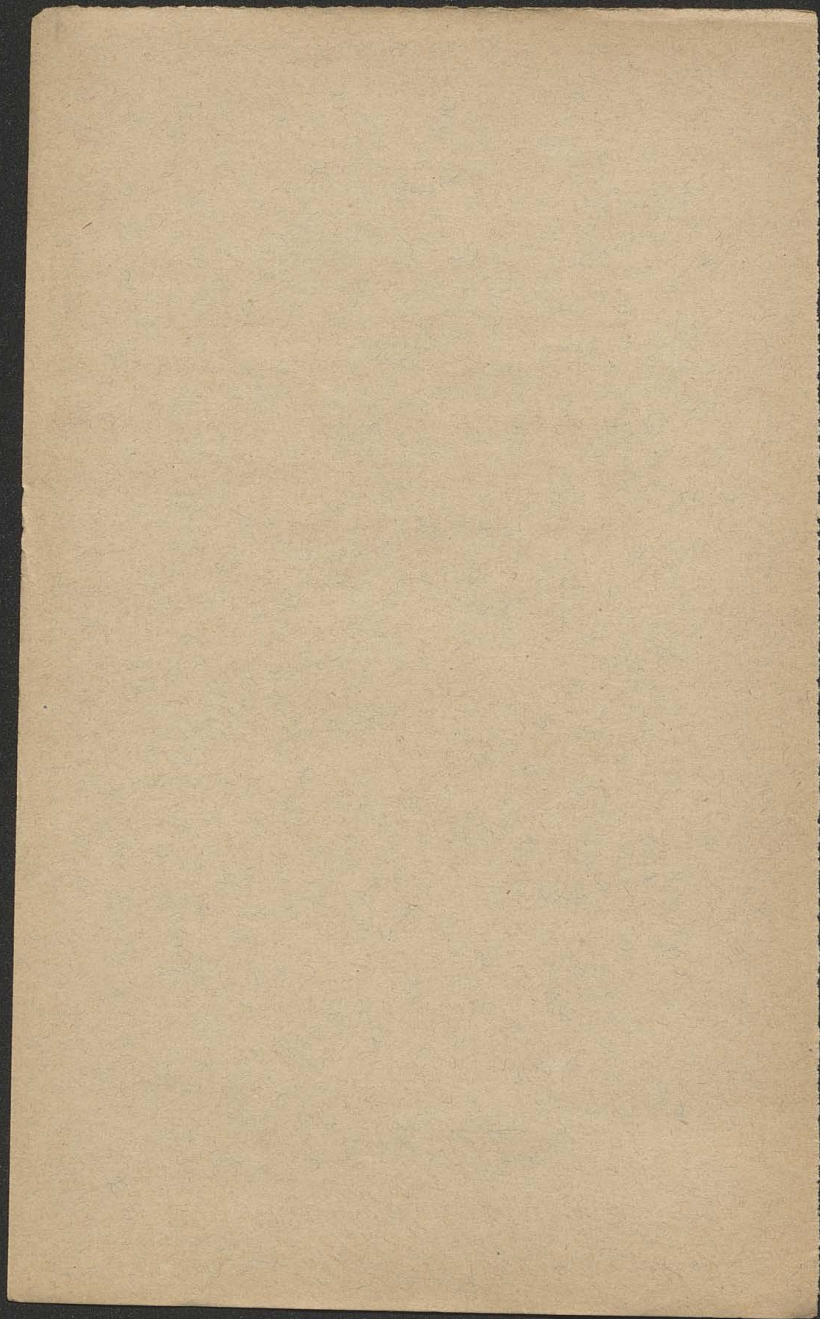

Miasto-a. w 3 posp. kam. jatkki, w których się kupuje to co potrzeba do codziennego ku-
 chennego wyżywienia „poryta codziennie kuchar-
 ki samą do miasta.”

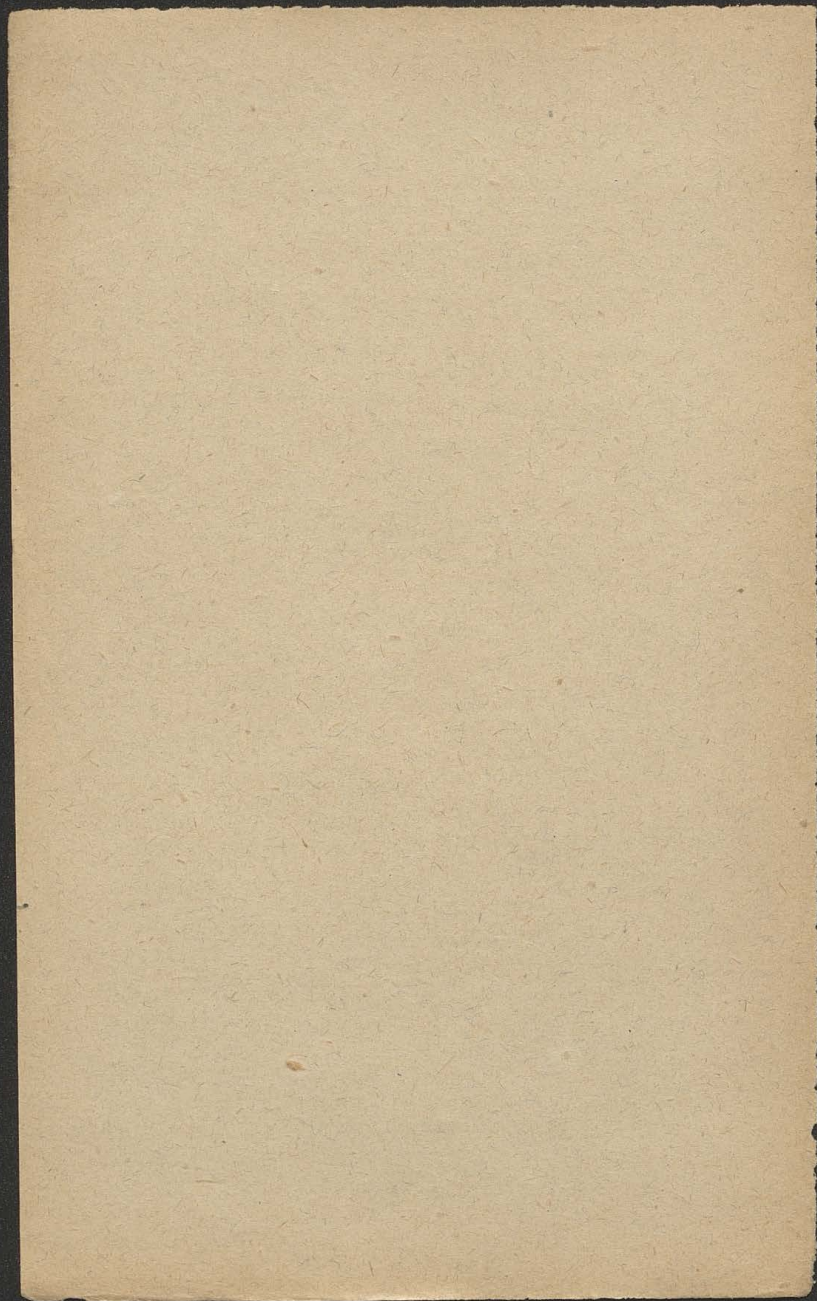
Miastewkowy-a-e od miastewka, do
 miastewki przynależący, z miastewka po-
 chodzący „Chci sobie jest typkiem miastew-
 kowym, to jednak tyle ważną osobą, że
 w tamtych rzeczach podpisuje się na stempla-
 wym papierze” A. Wilon. Wiel 1880. 138.

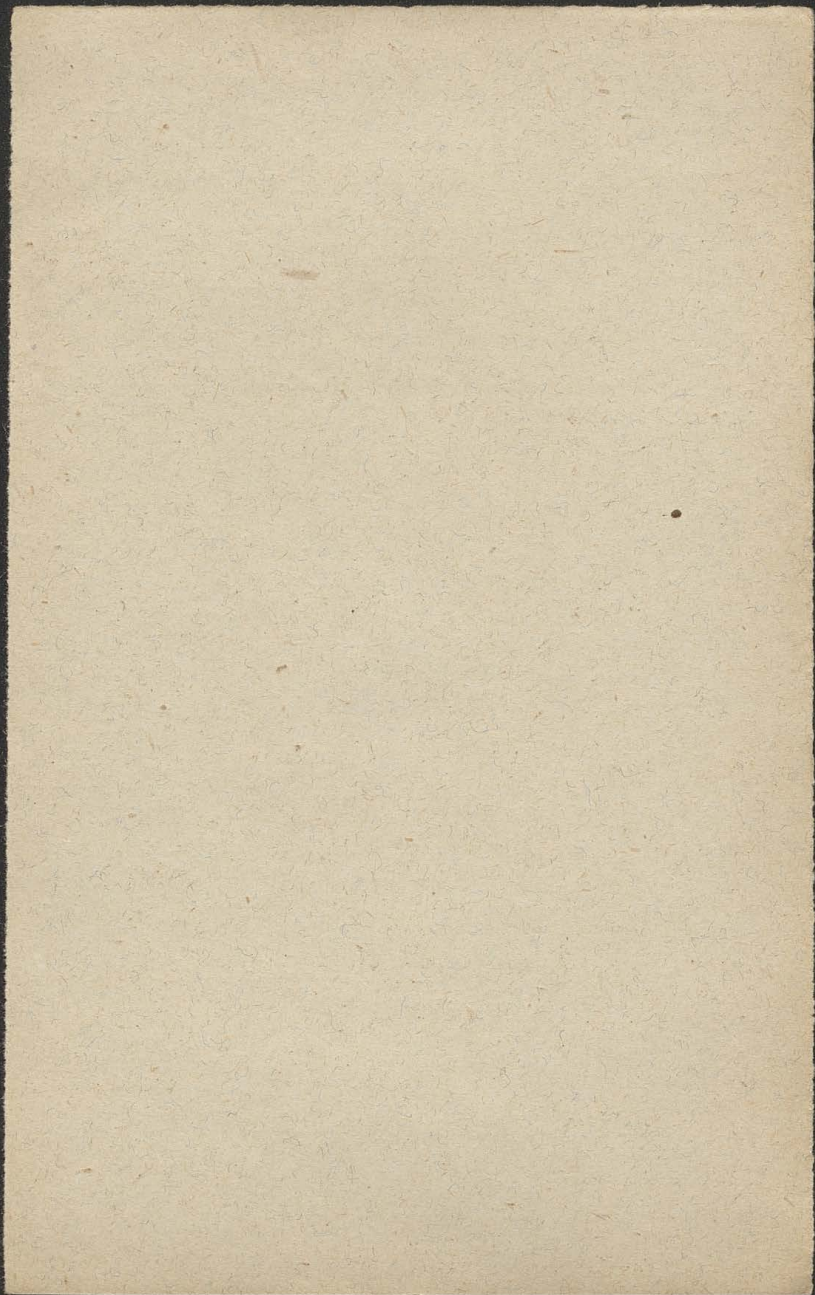
Miazmat - u. m. ty-ów m. (grec. miasma, ma-
 "ma, kłama, od miasino, psuje) gaz wstręt-
 nej woni wydzielający się z substancyj
 związanych i rozkładanych, prządzonych, bu-
 twniętych ~~fig.~~ "Surocznowi jest lekarstwem
 leczącym te radykalnie, humor oczyszcza
 moralną atmosferę z miazmatów tru-
 jących" Pr. Tyg. 20. 316.

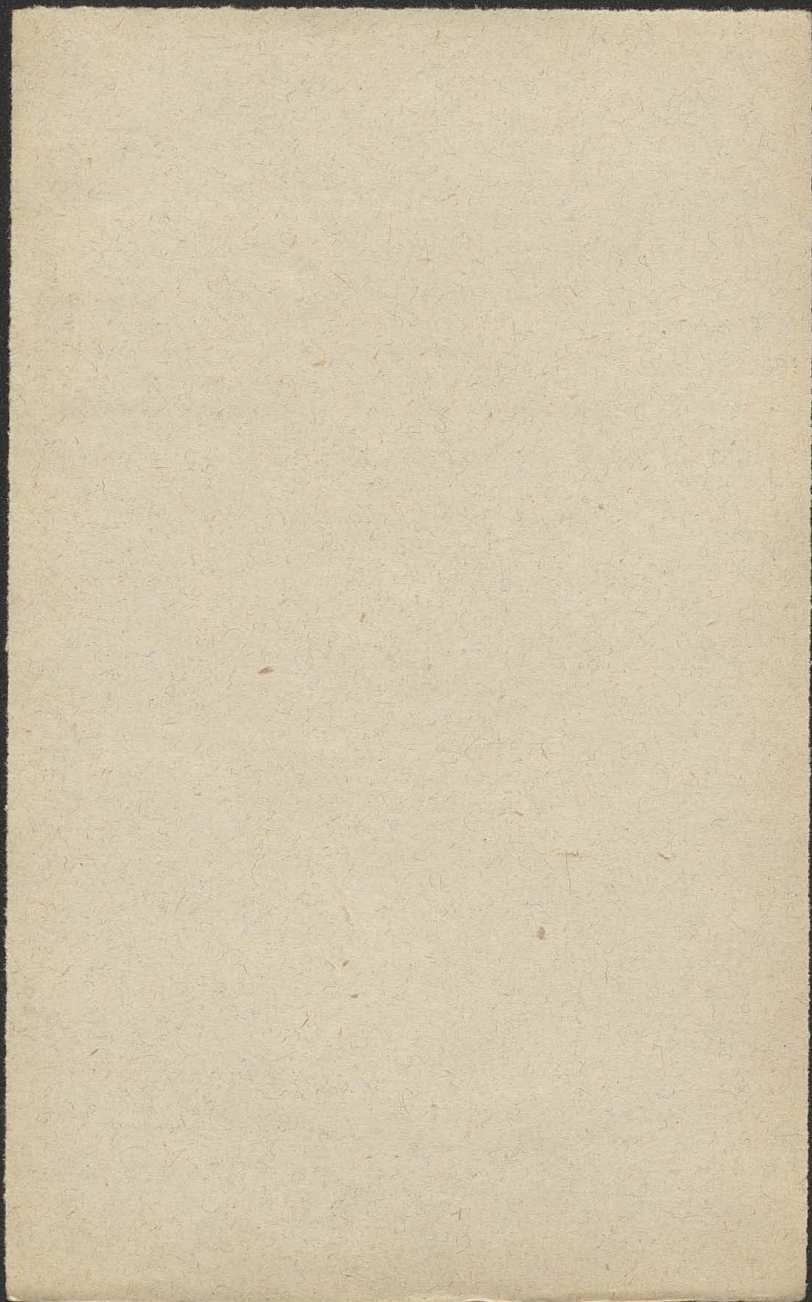
Mickiewiczowski - a - ie, w Fasiwy Mickiewiczow-
wi, wyrazy, wysunty z niego: O, boha-
terscy wychowawcy pieśni Mickiewiczow-
skiej - wraży słepowi wojacy i lesni,
kwiocieni co w duchu wieżowu nie po-
czto!" J.D. Kalis. 4. 135

Mie chodnuch - a. m. chy-ów um. prosp. kartoff.
 a puchsem, organista, Dawiduda, „Ja? -
 pytał organista - to jabyu nie widziat?
 A przecie to ja nie jertem prosto miecho-
 dnnuch... ano magister szkoły." Z. Kawał. 5. 124.

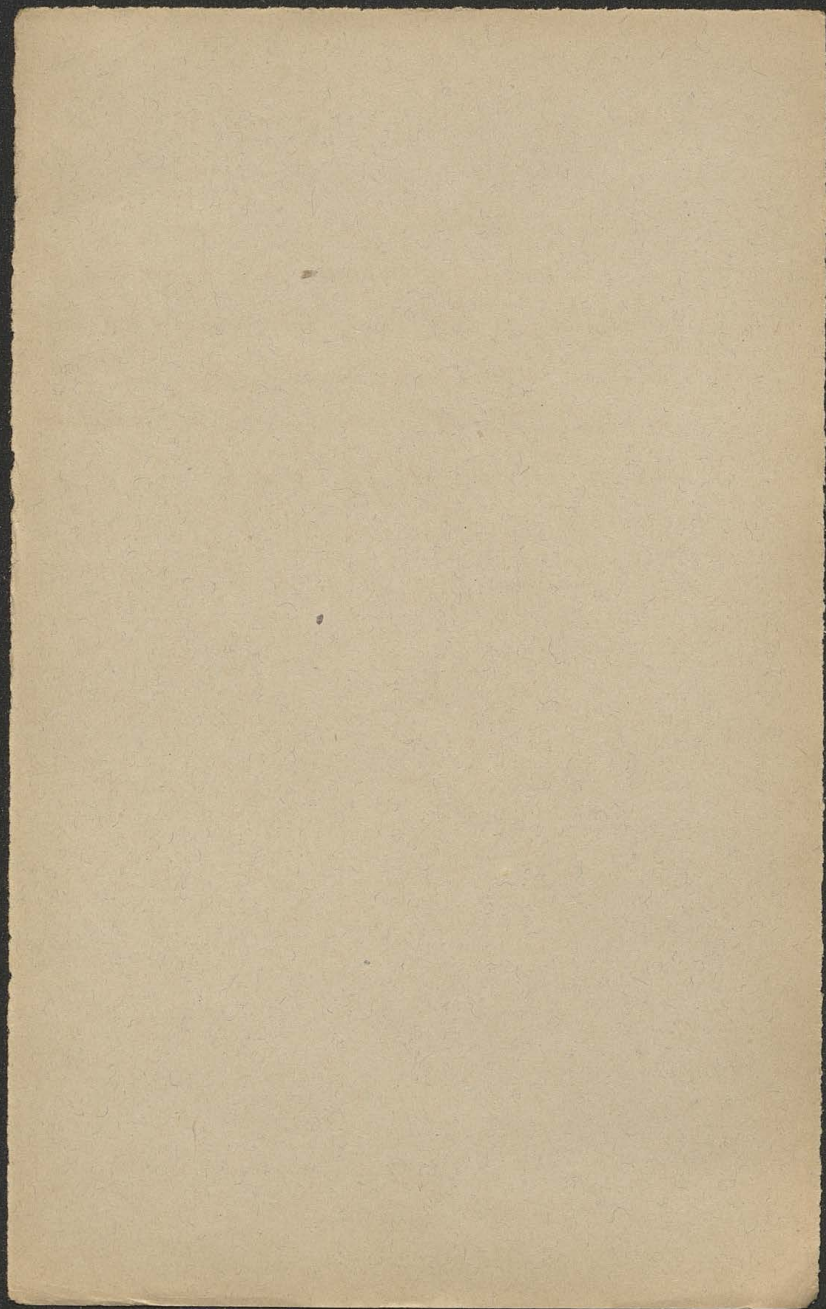

Miechowski-a-je od m. Miechowa, oraz od
 zakonu Miechowitow „Order Miechow-
 ski czyli Dorogoborski,” jaki miał prawo
 udzielać osobom rusieckim generał Do-
 rogoborow czyli Miechowitow osadzo-
 nych w Miechowie. „Ten z miechowitkim
 orderkiem fivękł posiwiaty” A. br. Fr. 1.
 271.

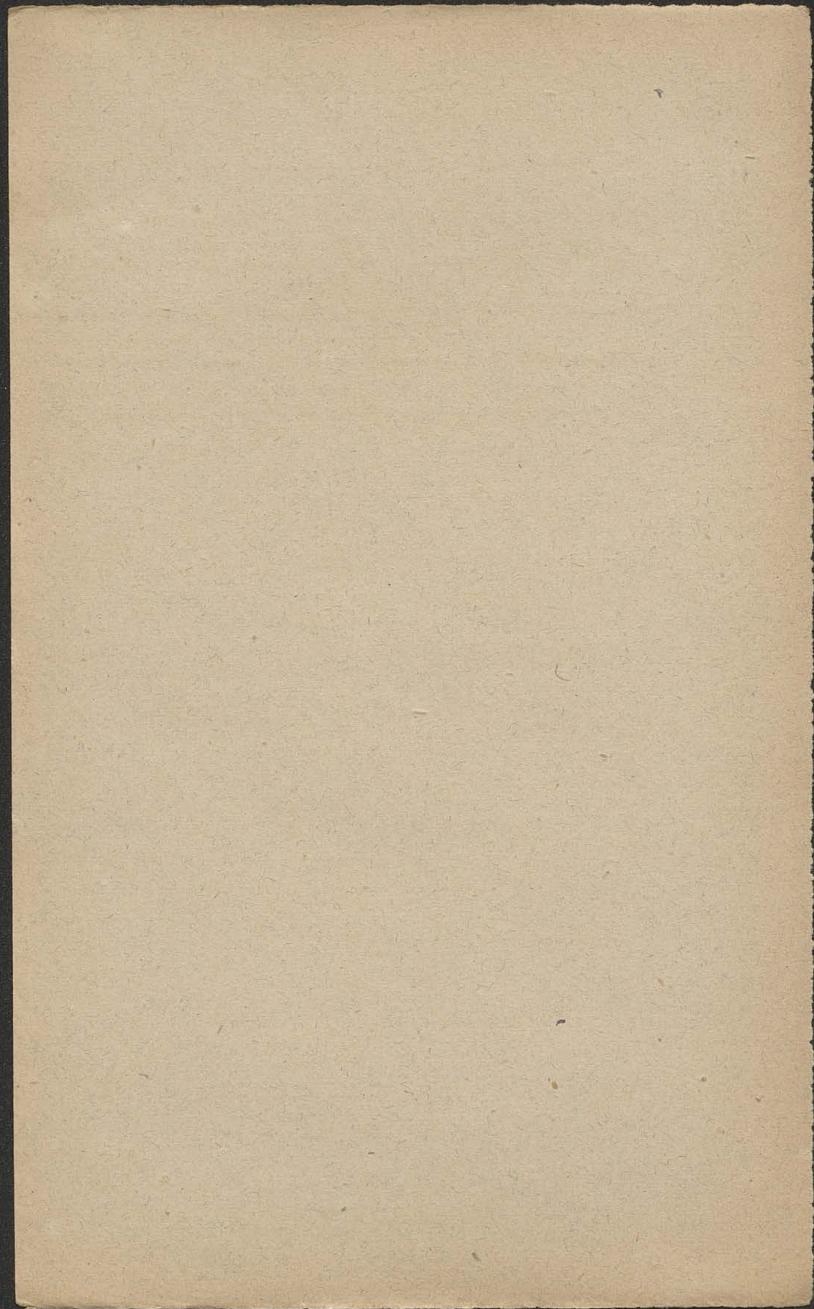

Mieczek - rka w. Mieczus - sia w.

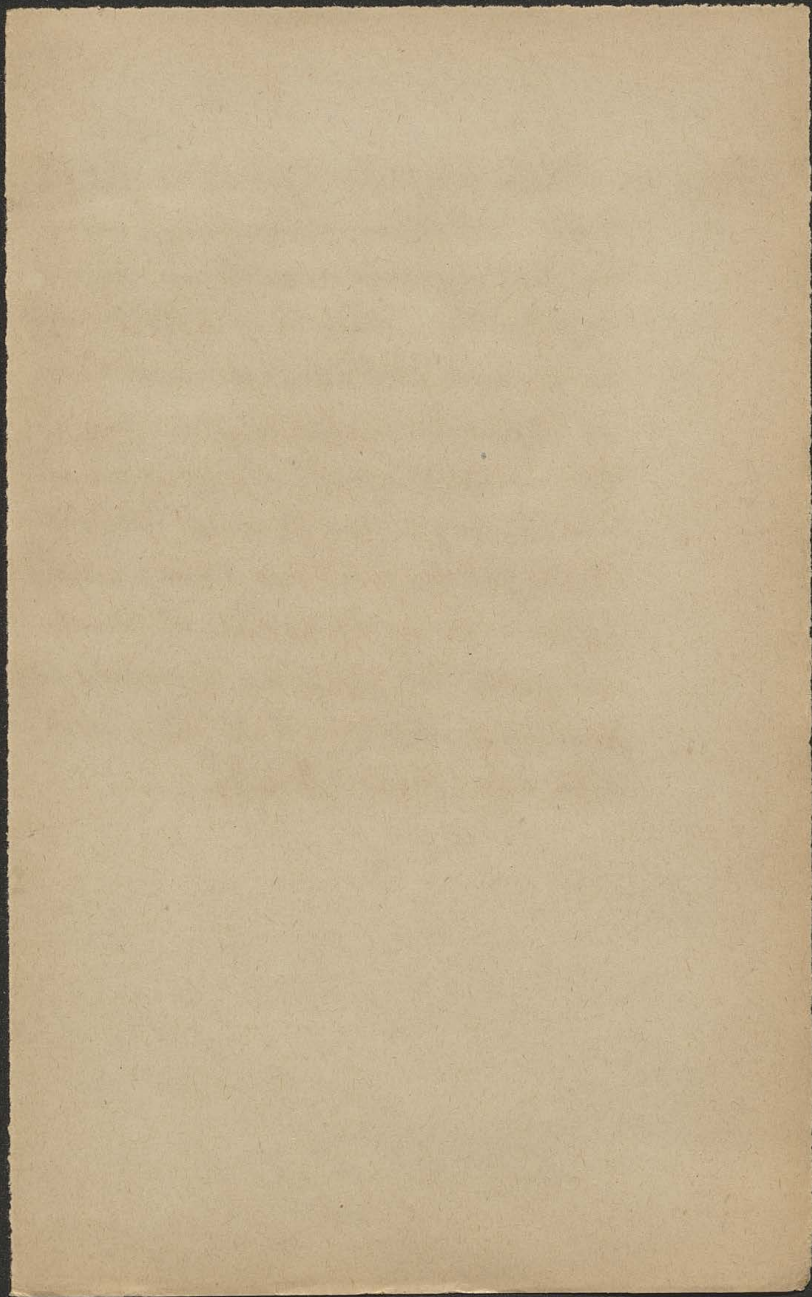
Miecio - a. w. spiewa. imie megalie Mieczystaw, Miec-
cio, dwunastoletni chłopczyk "Wt. Dacth. Tyg.
Dl. 2. 2. 70 " Mój Mieczku, ty wiesz dobrze,
że byłoby to dla mnie znacznie zbyt wy-
sokie... - Mieczystaw spuści głowę " Et. orx.
w rnu. wieńcu 17 " Mieczus, siedm nastoletni
młotynek " Dz. pol. 77. 139. 3.

Міск-а. м. з „міск Дамоклеса“ = небезпе-
 ченство гроше установи, кавіроване
 над выјаі гловы „Флуктуаце ація так бы-
 ваяі крыжы і несподічане, іе јак міск
 Дамоклеса кавіроване са над гловані
 татей выжх кандлуј ачых“ Тж. П. 2. 5. 310.

Mieć się st. kaim z wyrażenie powitalne „jak się
 masz?” skutkiem powracającego matki-
 nalnego wyzwania przestaje być niejako
 zapytaniem, i stano się wiedlyho bezmyś-
 lną formułą powitalną ale nawet słow
 za odpowiedź „Spotkalem go na ulicy i
 taka rozmowa w wrosta się między nami:
 Jak się masz? — Jak się masz. — Dziwne
 też to polskie powitanie, z którego z dwóch
 pytań a żadnej odpowiedzi... A jednak
 lud polski tak pięknie ma wyrażenie przy
 powitanie: Dej Wam Dobre Dobre Dzień;
 albo: Bóg z Wami.” A. hr. Fr. 11.103.

Miejsce - a. n. § „nieci miejsce” odległ^{bywa} us, zdarzy
 się, przytrafi us up. „należny odwyt będzie
 miał miejsce we ewangelik...” „wzrost miasto
 miejsce należny ze zdarzenie” (1)

§ przytłoczo^{przymiot.} „na miejscu, na swoim miejscu”
 tak jak by^{notajciwie} powinno, odpowiednio do warunków
 położenia, stanuiska i t. p. precyz. „nie na
 miejscu” „nieotajciwie” „Tolerancja w tym wzgl.
 Dnie jest nie na miejscu” Kur. kow. 1886. 156. 3. (2)

Miejscowości - i. k. sc. um. położenie miejsc^{at}
 i. n. obolica w pewnym siatce oznaczonym za-
 pisanym^{reperimie} (1)
 krenie „Względad us w miejscowości, żeby w na-
 cy mógł us kojarzować” Dodi. Opow. hist. 209
 # „Uwaga, jest miejscowości górny sklep parku po-
 nad samym źródłem mineralnym” Tyg. H. 2. 5. 309
 # „Do osobliwości tutaj widać galerii piękna miej-
 scowości k. której nie kowyskiej miejscowości” D. Gous
 Kur. war. 1878. 184. § „Opuszcili miasto i wnet
 dorężyli sedwo w dwie mile od Florencji odległy,
 umiłowionaj miejscowości” Wt. Ordon. Dobae. 1. 23.
 „Tymie przepednit w tuteckwie po Szwajcaryi,

Wtorek, Anglii i różnym miejscowościach
Francji" H. Str. Tyg. II. 3. 6. 350.

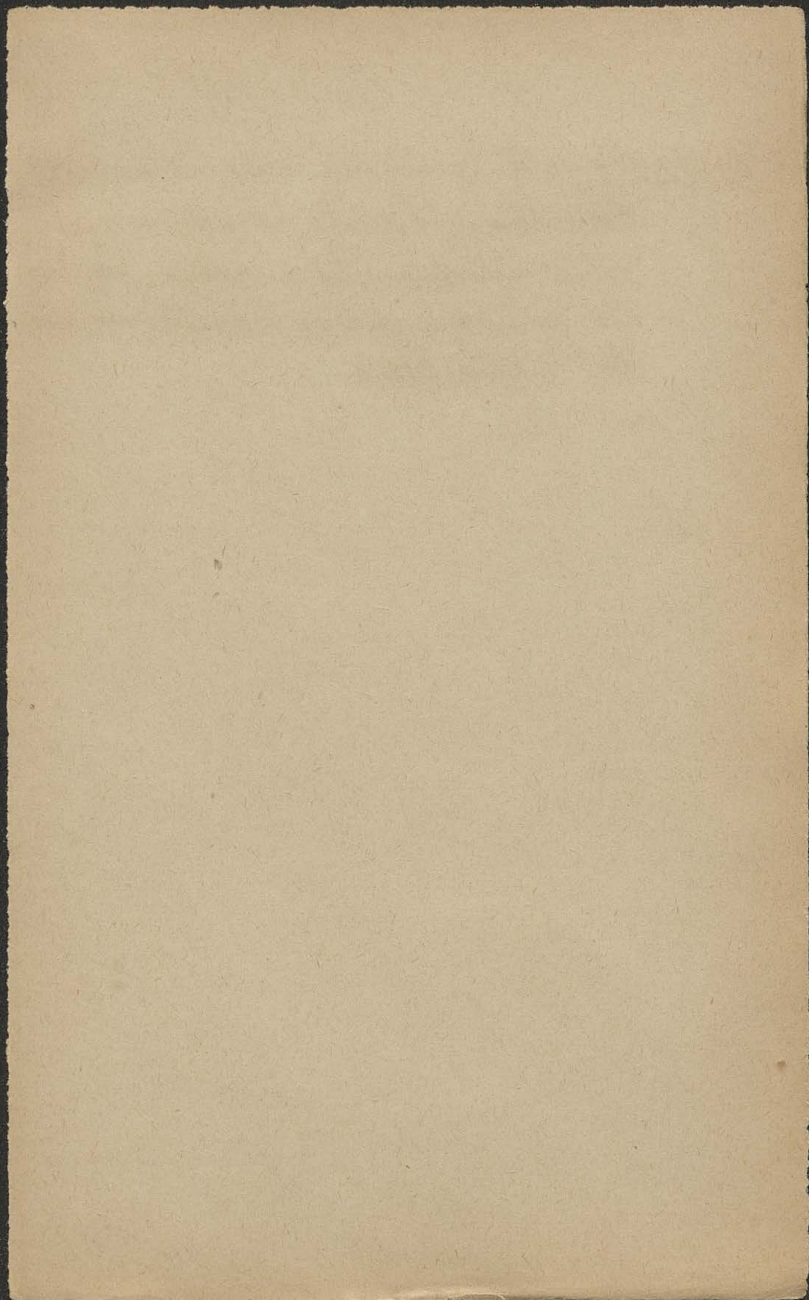
(1) "Zalecani poprzedzające wesele, niezwykłe
zwyczajnie miejsce w karczmie, przy wielkiej
i tańcu." O. Kolb. 2. 133. „Wreszcie nam obrazów
czarnej mitologii, sztytami w trumnach
kamitowanej. Mnie to i miasto miejsce - my
dodamy, że jeżeli tak było..." A. Rolle G. lwow.
1886. 278.

o Wtorek, uprzedzona o ruchowej postawie
~~na~~ miasteczku i o rezerwacji miejscowości, wy-
delegowała komisarza powiatowego "G. lwow.
1887. 169. 3.

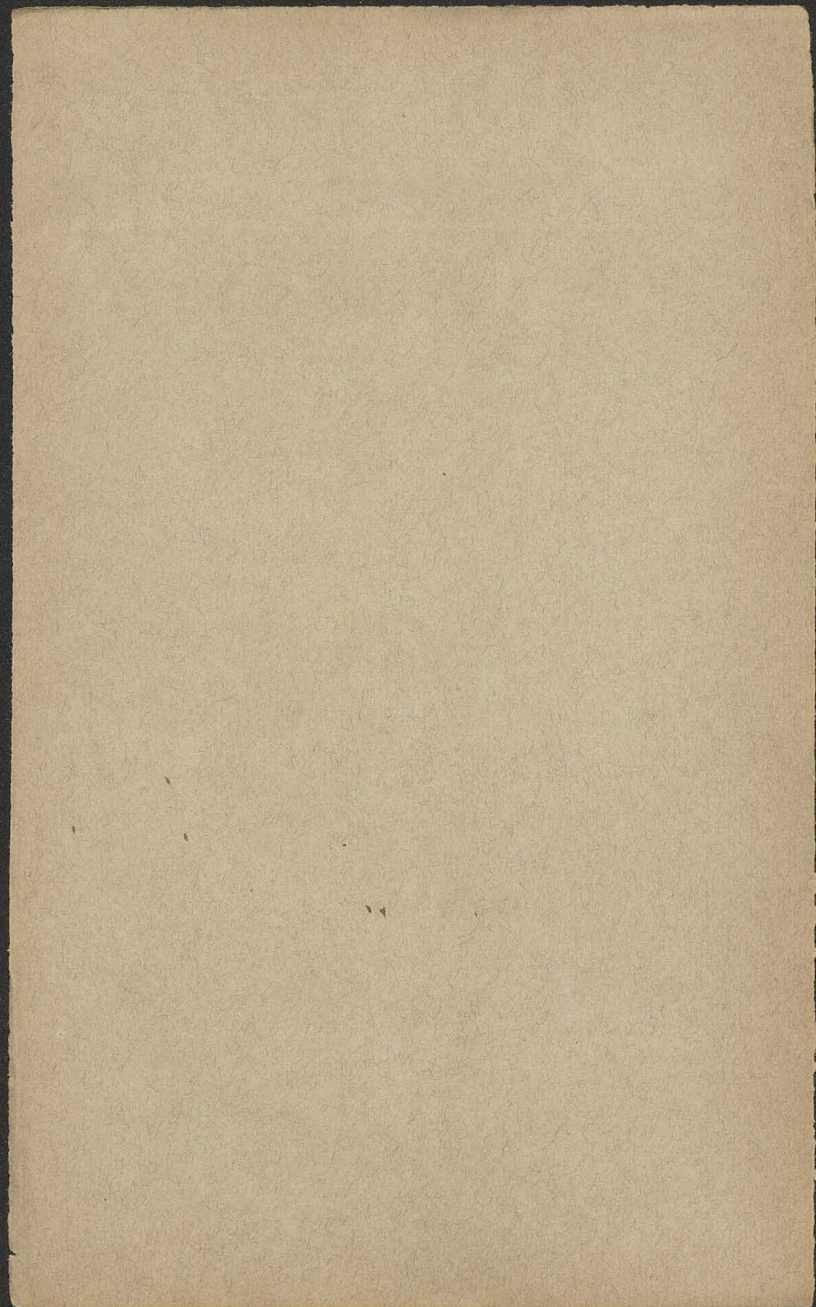
(2) "Wystosowano do mnie dwie interpelacje
w sprawie sytuacji politycznej. Nie chcę rozstrzy-
gać o tem, czy wierzenie tych interpelacji było
na miejscu." G. lw. 1888. 24. 3.

z przywołano: miejscami "nie było w r. 1888. 1. 10.
gdzie niegdzie - czasem prawie tylko, co "nie było nie było" w
w utworach mury. i litera. "Komedia jest miejsca-
mi na nowotek." G. lw. 88. 143. 3.

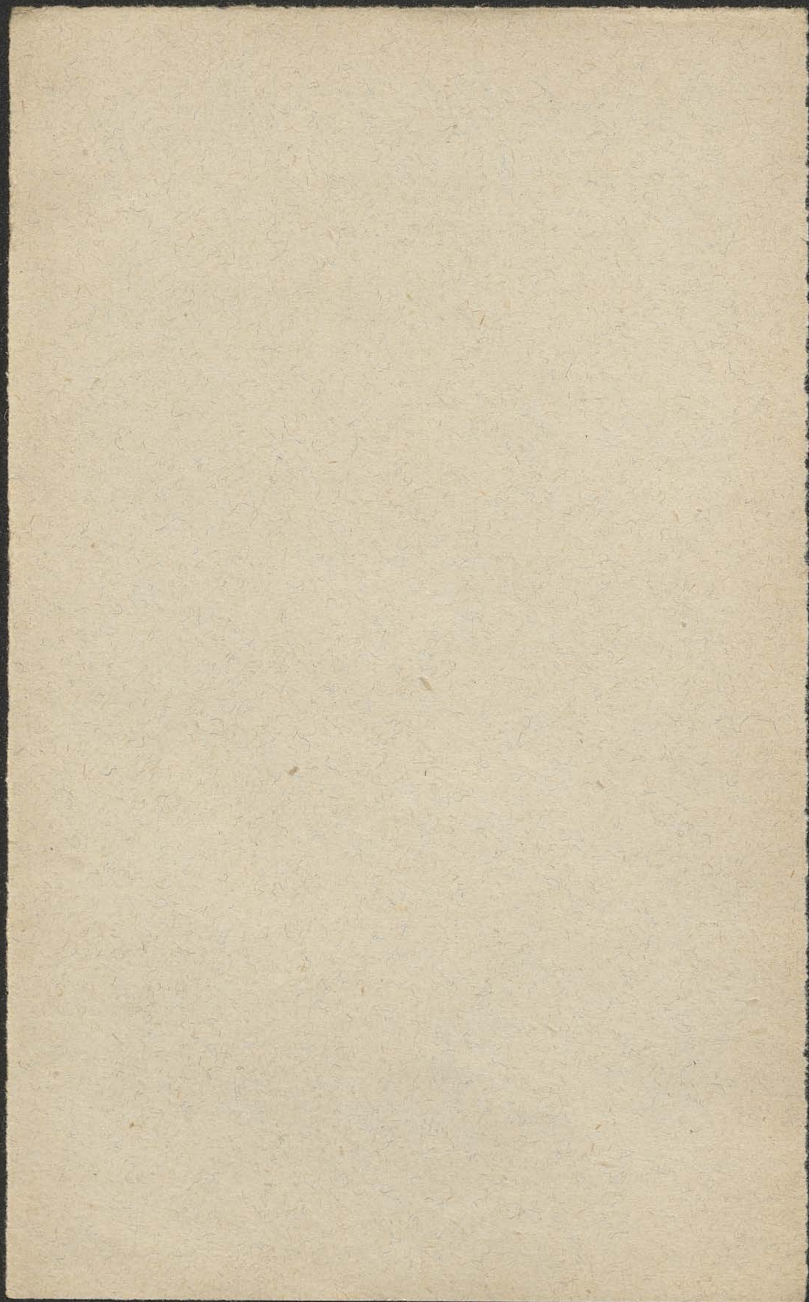
Miernota - y. z. ty - not mu. v xca miernej war-
tości, licha, „Libretto jest stakiem trywial-
nych niedorzeczności a muzyka kopiowa-
na na innych wzorach, banalny mierno-
ta” G. lwow. 245. 3.

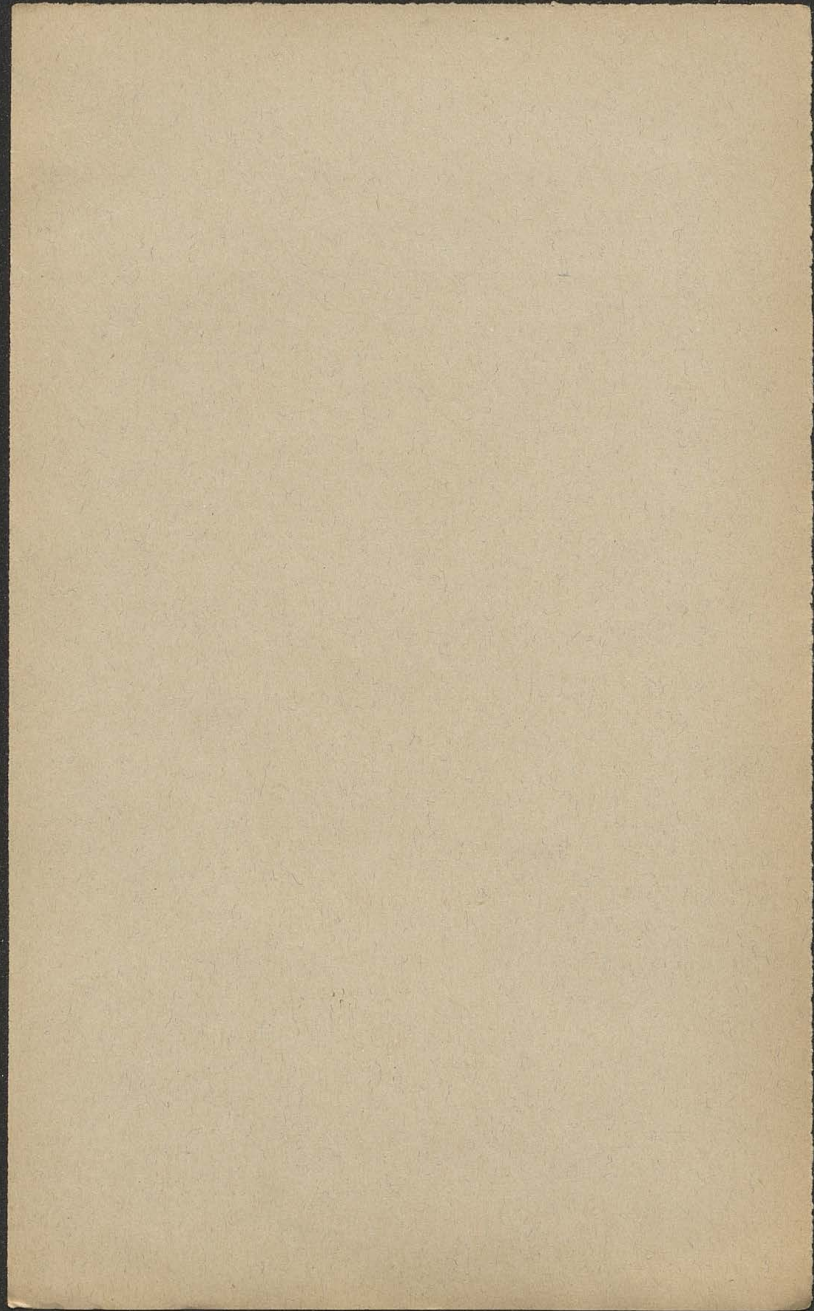
Mierzic cz. wdkn. - § posp. praw. „mierzic się czego”
 = brzydkić się czemu „Mówi się że się mierzait”
 Francuzi, że była matką.” Słov. sąd. w Krakowie
 §. nar. 1882. 286. 2.

Miércoles a. u. sta del m. proyector me havi-
ny do miércoles xi ciene u gornelii.

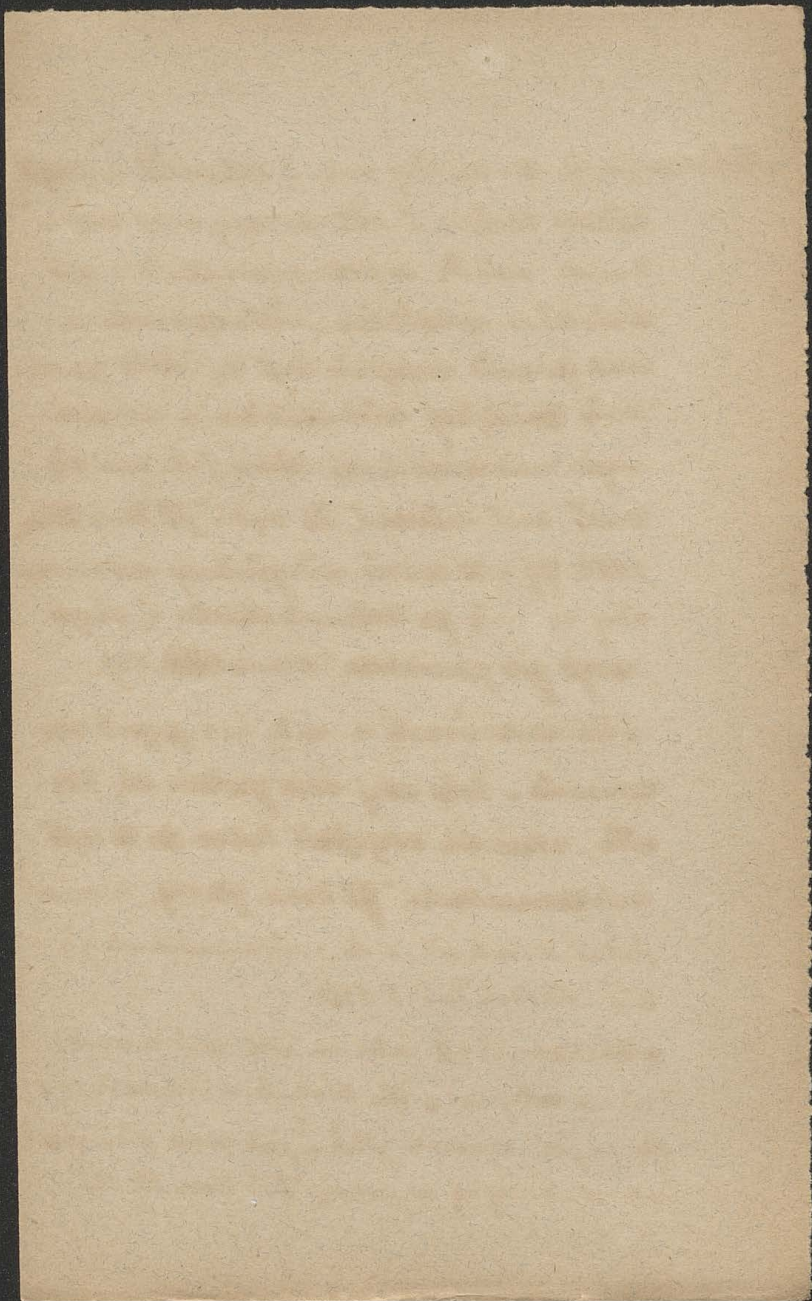
Mierzańcacy się st. raim. udkn. Kmierzańcacy
cy nie dkn. mierzańcacy się stac,
 przybrał wryskliwé rechy mierzańcacy
 „Dziękuję Bogu! nie mierzańcacy się nie.”
 J. Kwak. 31. 138.

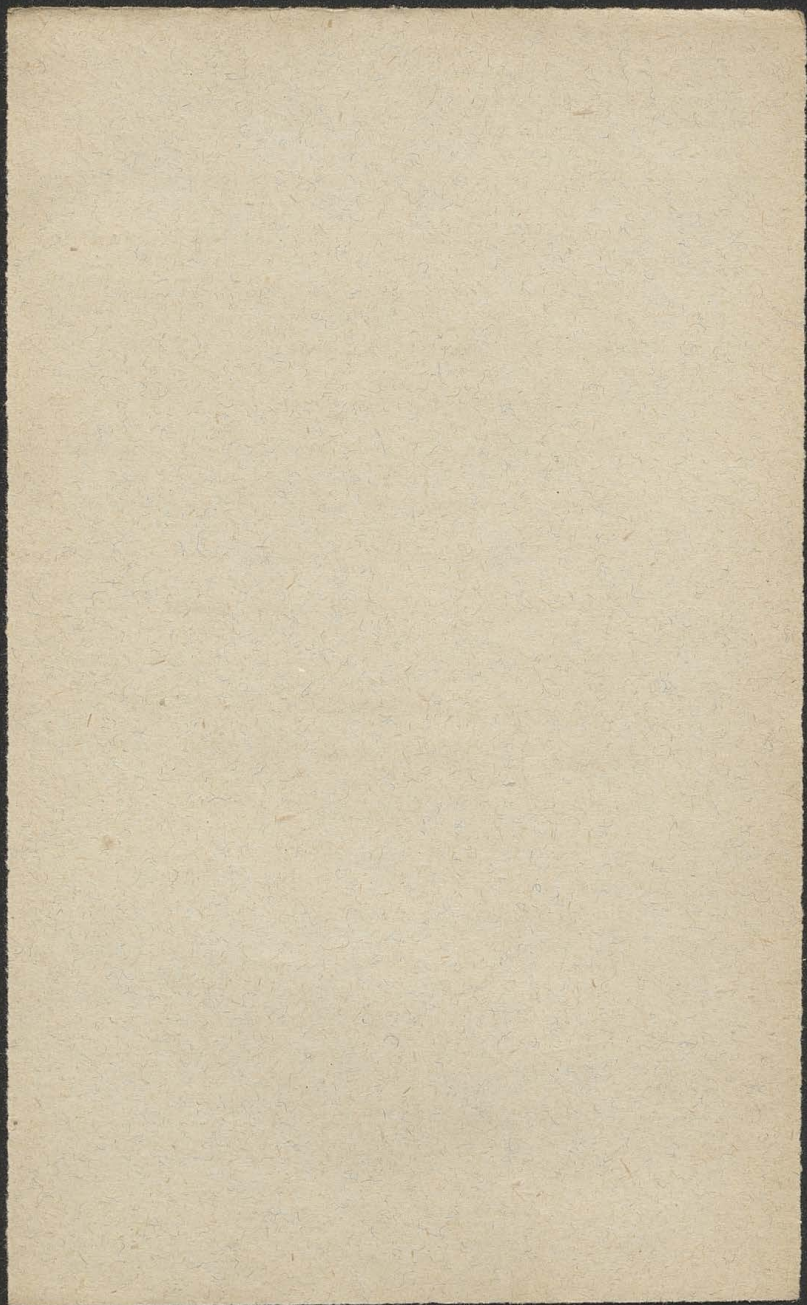
Mieszanuch - a. m. chy m. z cztowick z wysyt.
 kiemi cichami odznaczajęcimi miesz-
 kania miasta, w przeciwieństwie z wie-
 siankiem, rolnikiem „Mieszanuch u
 nas prawie wszędzie był tą istotą posre-
 dnią pomiędzy wieśnianiem a włościc-
 ym mieszanuchem, który już ani się
 znał, ani mieszkał do roli.” *Żł. Kwart. Długo*
1884. 79. „W sprawie wilegjątkowy mieszaru-
 chy saubejg po dolinach chłodu i wypo-
 czego giv powiatowa” *Długo 1886. 239.*

Mieszanuch - a. m. ki m. pogard. mie-
 szanuch „koto niej cina gachów się kwe-
 cila, alem ich rozpedził łatwo, bo to byli
 mieszanuchki.” *Żł. Kwart. 94. 129.* „Wciążem
 jesteś słabekie, a to mieszanuch ja-
 kis” *D. Pol. Tut. 3. 236.*

Mieszanuch - kłba m. ndb. mieszanuch,
 dziecko niejkie „Dla błędnych mieszanuchów
 zbiera już, kgaruie gdzie i jak może pięćdziesiąt
 na wakacyjną wyprawę” *Qui Długo 21. 185*

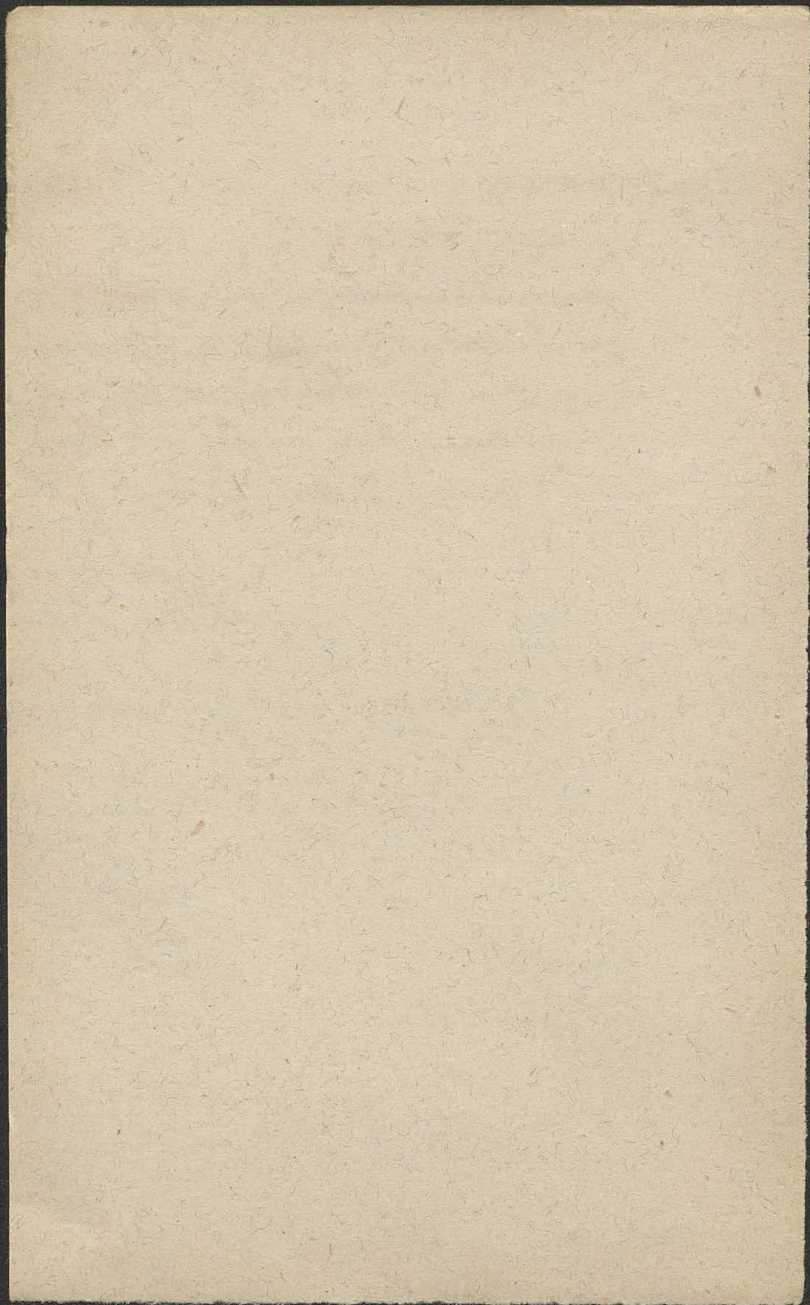

Mierakanko - a. n. nka - oio. nrs. ndr. mate,
 skromne mierkanie „Znajdź mi pan mie-
 rakanko osobne, malutkie” J. Kwara. 72.
 133. „Podarke stonowito mate kawalerkie
 mierakanko o dwóch pokwiakach” B. Dot. Prud
 burza 1. „Znajdź się najprzód wyszukaniem
 skromnego mierakanka” J. Kachor. Dies. lit.
 5. 4. „Mierakanko znalazło się na noworodku
 piątym” ib. „Mierakanko, ~~nie~~ wcale
 przyzwyczajone umebłowane” M. Dot. Pańs.
 dziady 127. „Mierakanko ich to istna kla-
 teunka” A. Wilcz. woty rob. 149.

Mię pover ~~skroc.~~ kam. mnie, 4ty przyp. kaun-
 ka orob. ja!) W 2m przyp. takowe
 skrociecie niema miejsca. // ~~tylko~~
 gdy się mówi bez przyimka np. nie mówią
 powiednie: wezyt ka mię, chodki o mię,
 itp. "Maz' w' Barani mogły mię obwi-
 nić" J.U. Nieme. 2. 241.

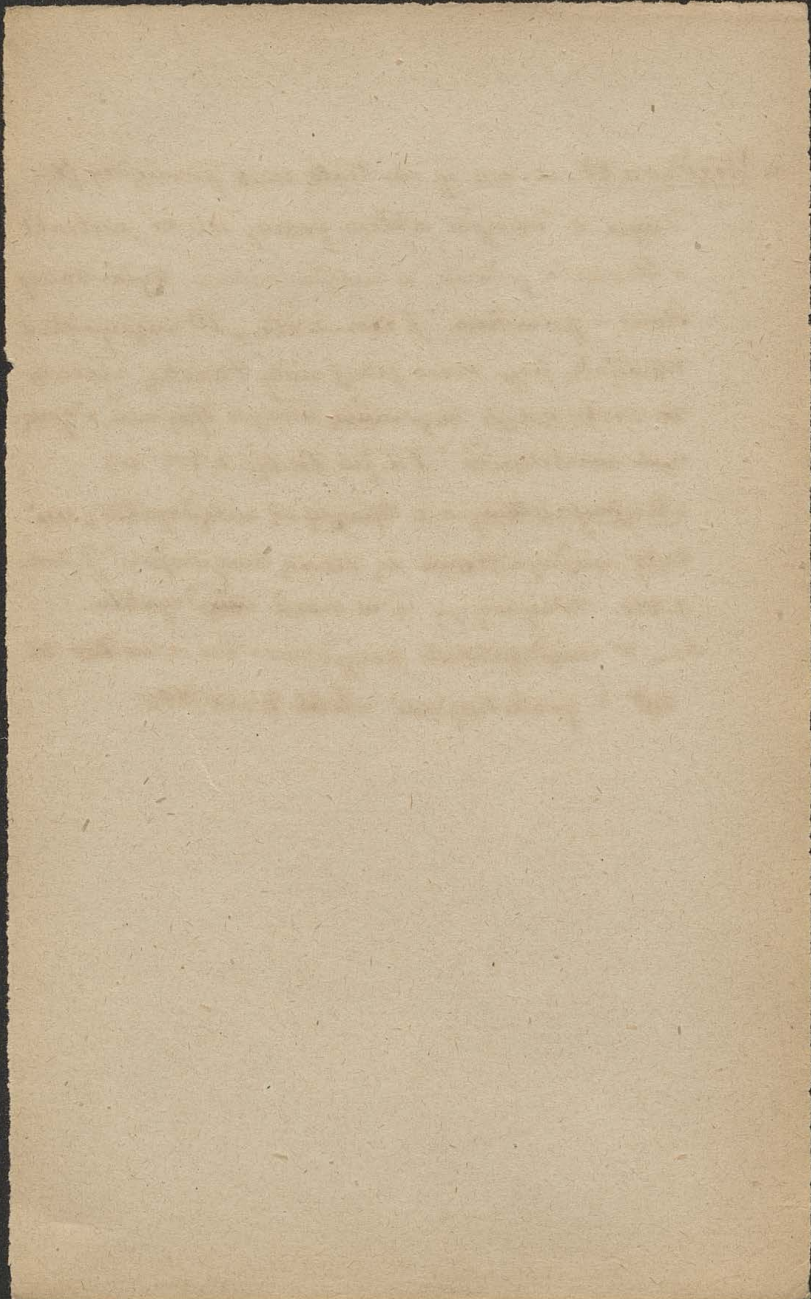
i 2 pp. : Nie nawidzę mię.

Mizdyakt - u. ma. y. u. teatr. czas po miedny fe-
 dymu a drugim aktem grauy siluki, antrak.
 "Stukata pilnie; w mizdyaktach byla zamy-
 slona i powiana "J. Konz. 1.440." W mizdyaktach
 obwijała jego serce jaksy nily tkania, stozona
 ze smobruskyt mprawio, stobych spojruu i gorg-
 cyh wstekuciuu "T.T. Jwi. Str. Tyg. 1.324. (1)

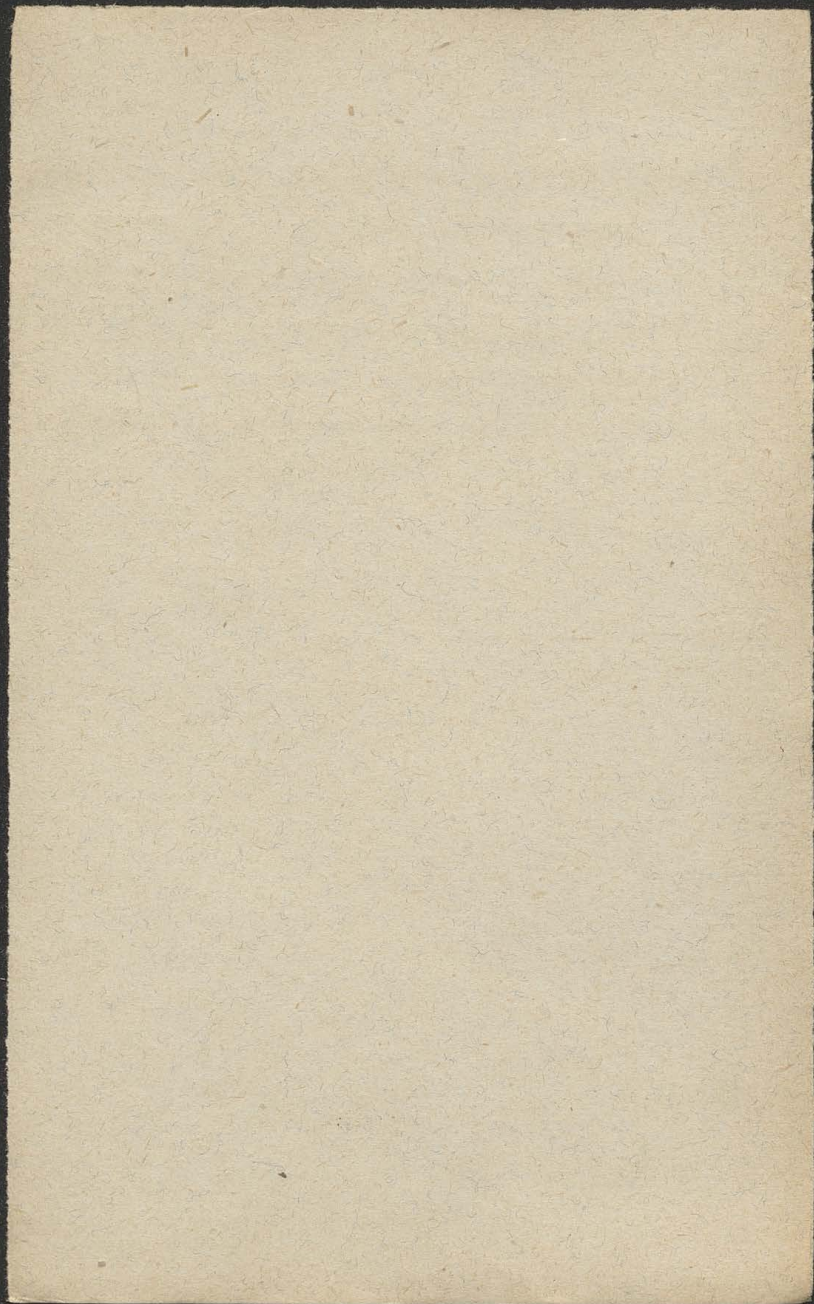
Mizdyaktowy - a e tyngy u mizdyaktu "Lwi-
 zyty mizdyaktowe sa rzeua nuy ozajuz "J. Konz.
 1.440. odbywajuy u w czasie mizdyaktu.

(1) "W mizdyaktach przyjmowatem nurokwo wi-
 zyt z gratulacyami" A. Urb. 9. mar. 1885

Między matrycuki - a - ie, w matrycukwie się
 ponętrapięcy, z stasunkowo pewniędzy
 uszere a kionę wyznaczy, wspólnie obajja
 dotyczący „Konie wypuszcit we wstanie
 absolutne glos pienuwaj we wszelkich
 kwercjach między matrycukich” i. t. p. 20.

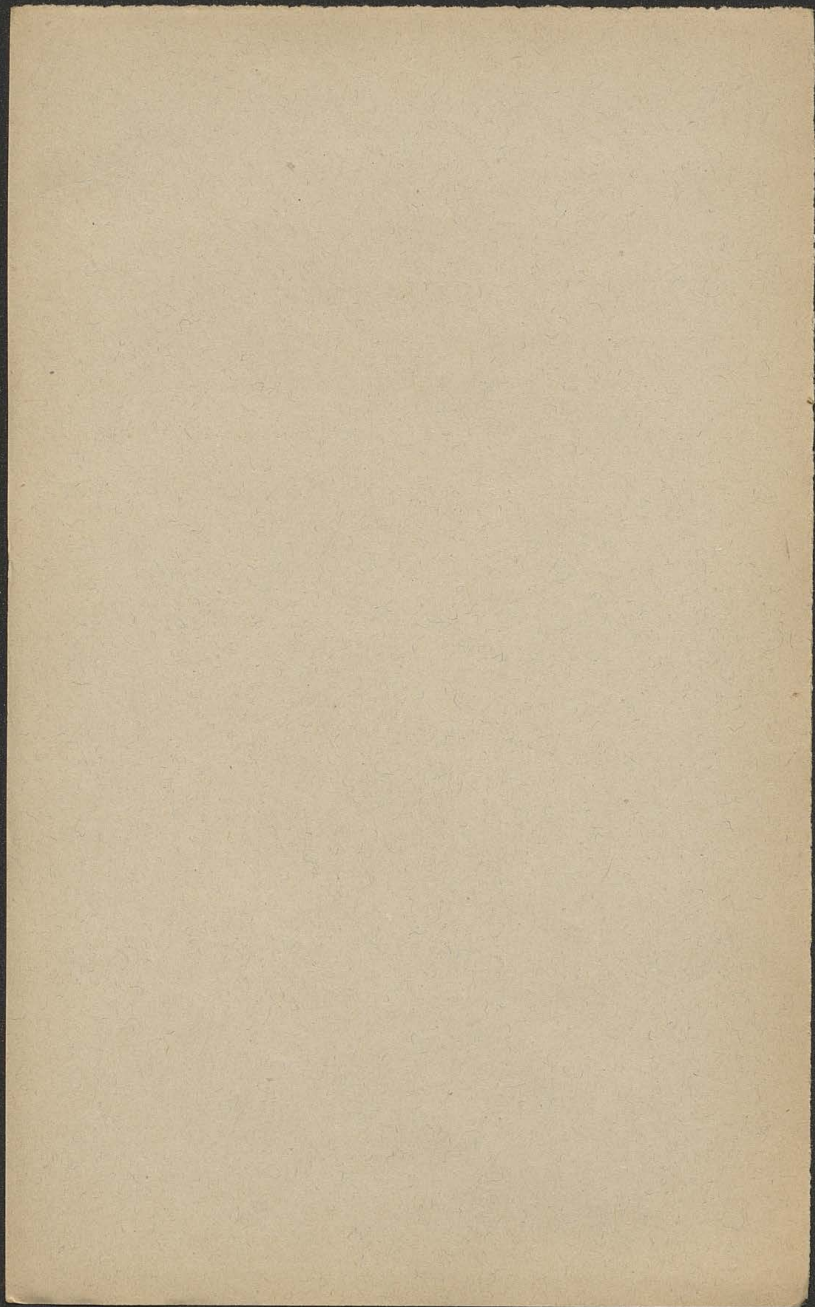
29.

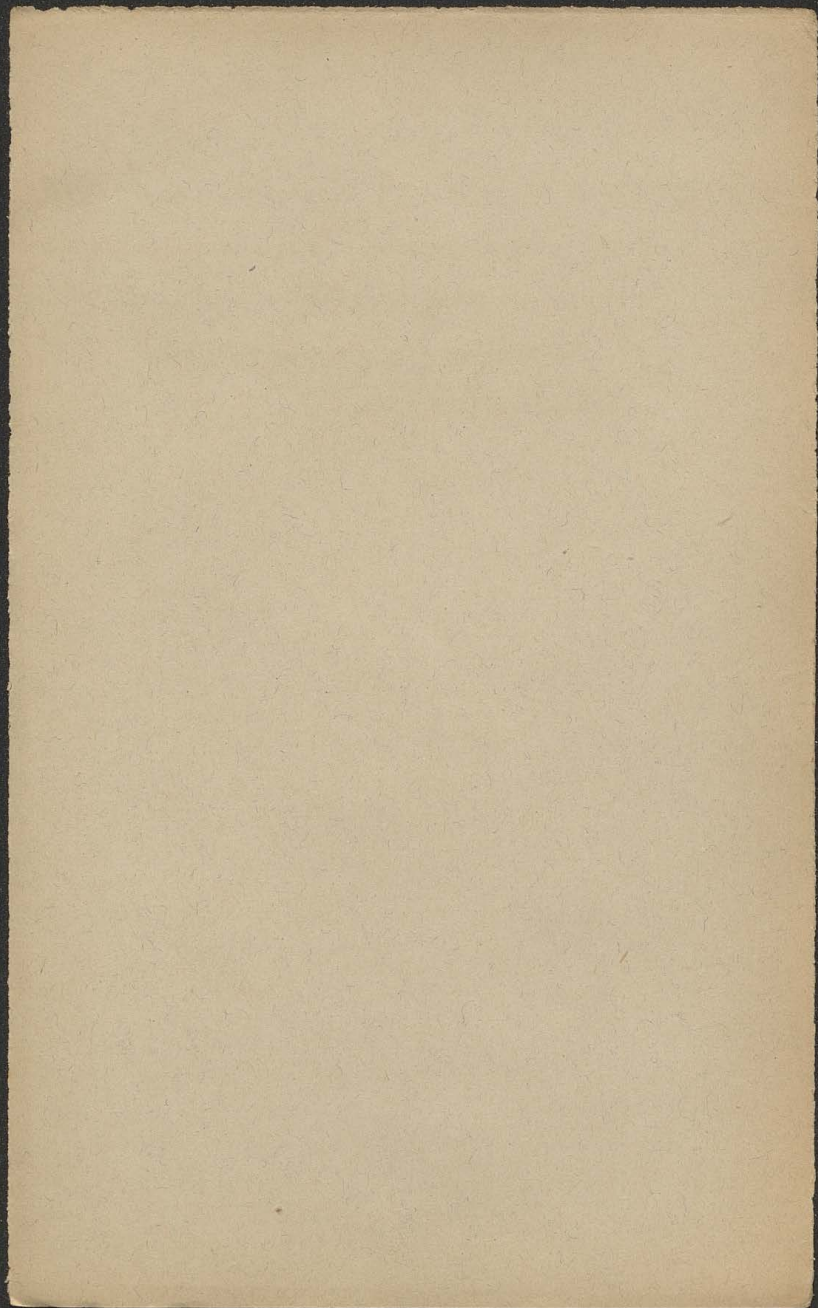
Międzynarodowy - a - e wspólny wrażliwym na-
 rodowi, nie uważają się za wyjątki i przywi-
 lejów porzecznych narodowości, „ty-
 czący się stosunków narodów pomiędzy
 sobą”, Berliner Polit. Nachrichten ka-
 mierzany, na czole ostatniego numeru
 artykuł, poświęcony konstytucji mi-
 dzynarodowej, jako wyznaczeni mówią
 po dozwoleniu w Niemczech, wypro-
 wadzi” S. lwow. 1887. 44. 5. „w pierwszej
 chwili, wprost wprowadzić nadzięte utra-
 mania pokój, ale po kilku dniach, o-
 bowy o przywrócić narowo bionę żywą
 w opinii publicznej, która widzi teraz,
 że sytuacja międzynarodowa, w grun-
 cie rzeczy, nie uległa żadnej zmianie”.
 wick. 1887. 46. 1. „wypadki tamtych mo-
 żą przywrócić nie do konstytucji sytuacji
 międzynarodowej.” ib. 50. 1. „Zadaniem

targów międzynarodowych jest sprawa
kupca głównego wprost z producentem, z
usunięciem ile się da parazytycznego pośredni-
ctwa pośredniczącego" G. nar. 1884. 209. 1. „Sto-
jąc na podstawie traktatów międzynarodo-
wych, wagnięmy utrzymania pokoju i be-
dzienności w jego interesie zawnie gotowi do współ-
działania w potężeniu z innymi mocarstwa-
mi, celem utrzymania odpowiedniego trakta-
tów stanu rzeczy." G. nar. 1888. 27. 3. § 20
wiele narodów sięgających się, tworzą się wie-
le narodowości, wspólny rozwój narodowo-
ści" „De zbudowaniu pałacu w Warszawie
kwota międzynarodowy konkurs architektów"
Wiś. 88. 130. 2.

Migdatowy-a-e z kolonu migdatów, iotła pra-
 skowy „wońnica był w ptarawan migda-
 towym.” J. Kraus. 1. 17. „Ciemię uńki jego
 o kopyaty w qdnie krotowe skawarki ja-
 swo migdatowego kolonu” J. Kraus. 1. 182

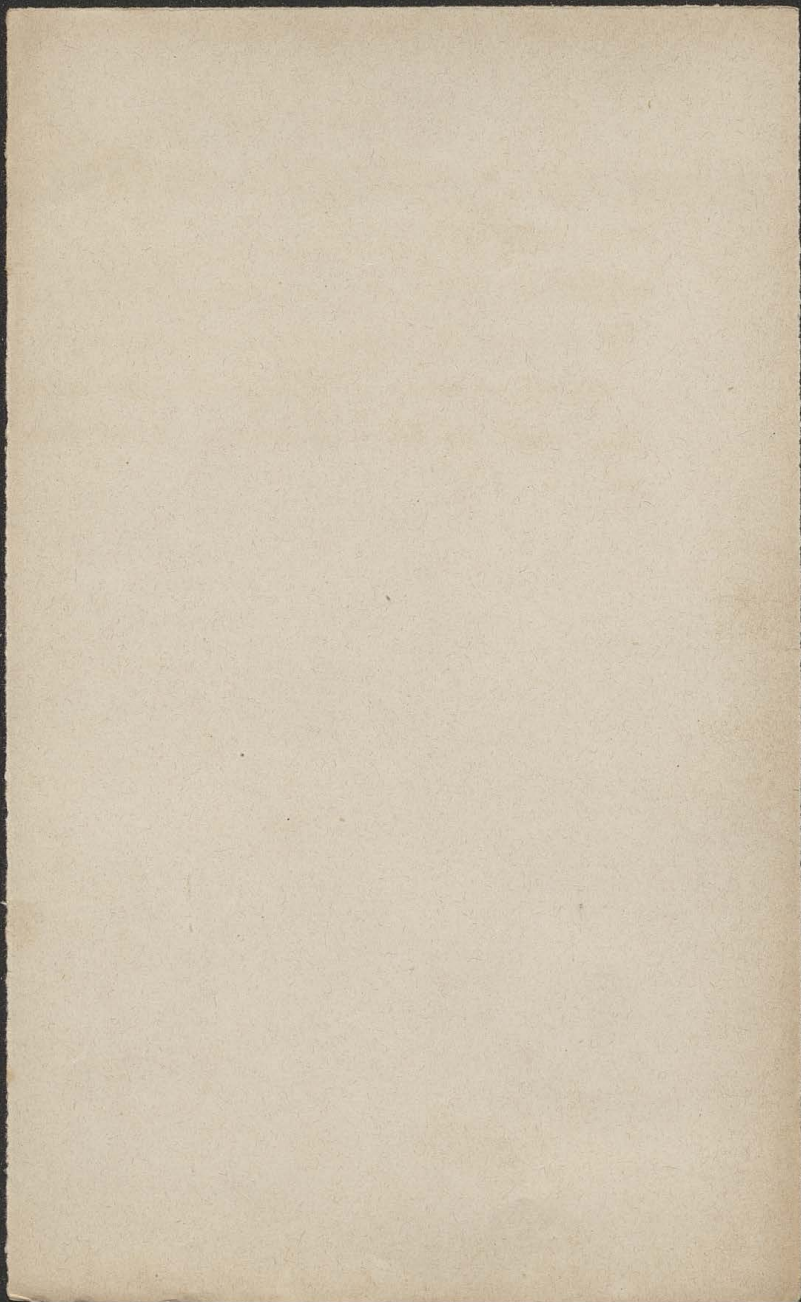

Mijawka-i. z. wki-wek um. up. „Mkwie po
nad lasem mata chawotka czarna: u-
siadły na niej kwiściwe mijawki, i sie-
ją kwiściwe nasięzkatu kiarua.” Jul.
Starb. Czaw. Skatu 28. ?

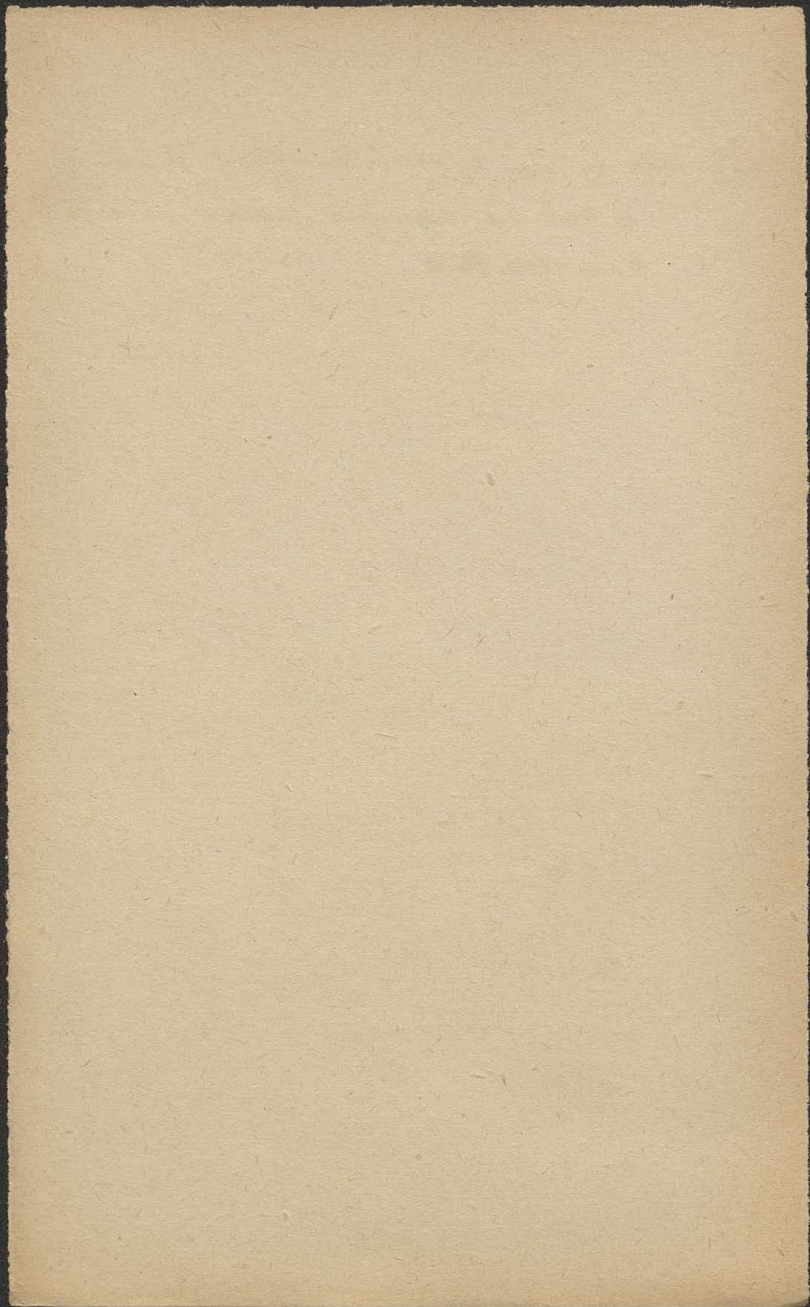
Mikotajka - i. i. praw. lud. kuj. Mikotajowa - ej. ro-
na Mikotaja

Mikotajowski - a - ie od cesarza Mikotaja
fig. surawny, spusztydy, swogi "Mudriam pau
jeste, nie rekomyj a stuchaj. - O Mikotajow-
thu! wachet hwabia z usuniechem." B. Bot. Hybr.
23.

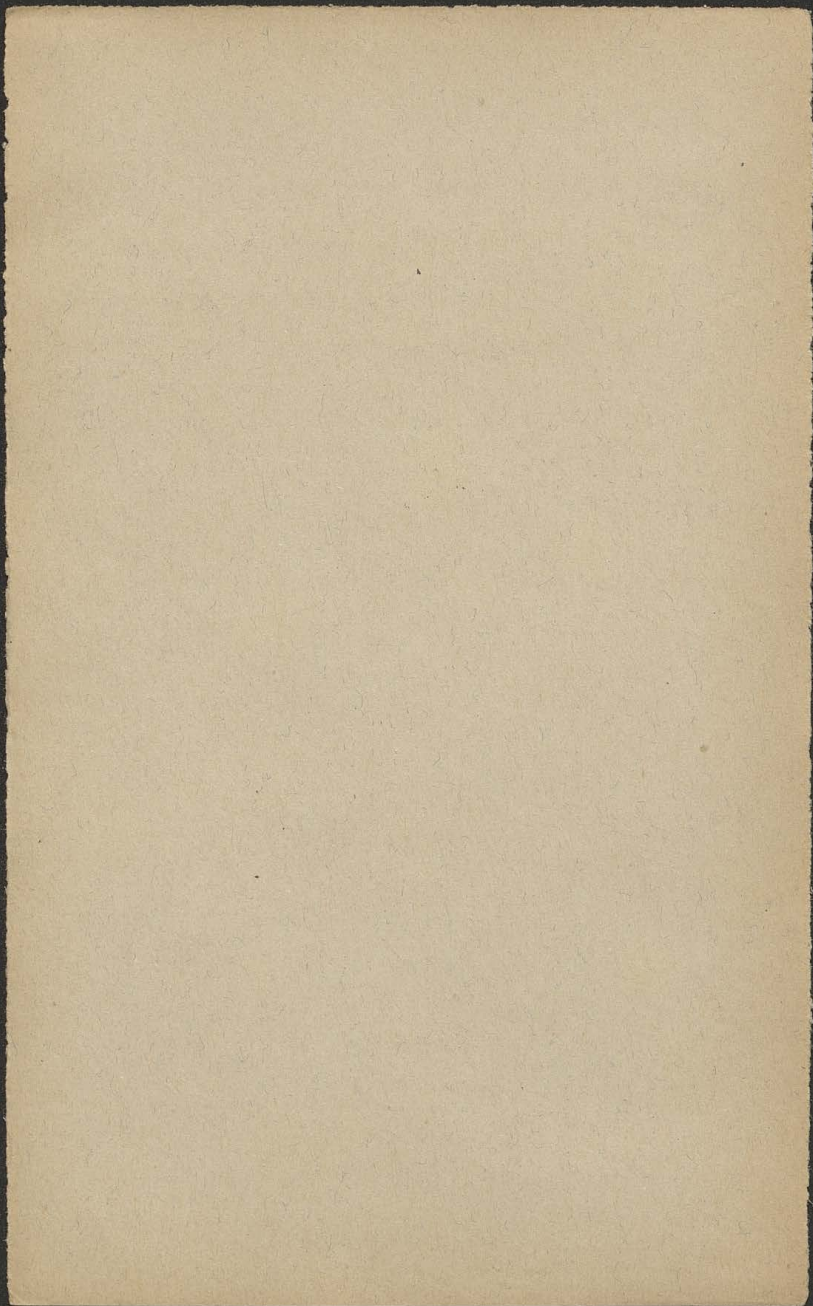

Mikwa - y. i. „ w tańcu żydowskiej: utopit się
w basenie rwanym „mikwa” wlvvrgo..”

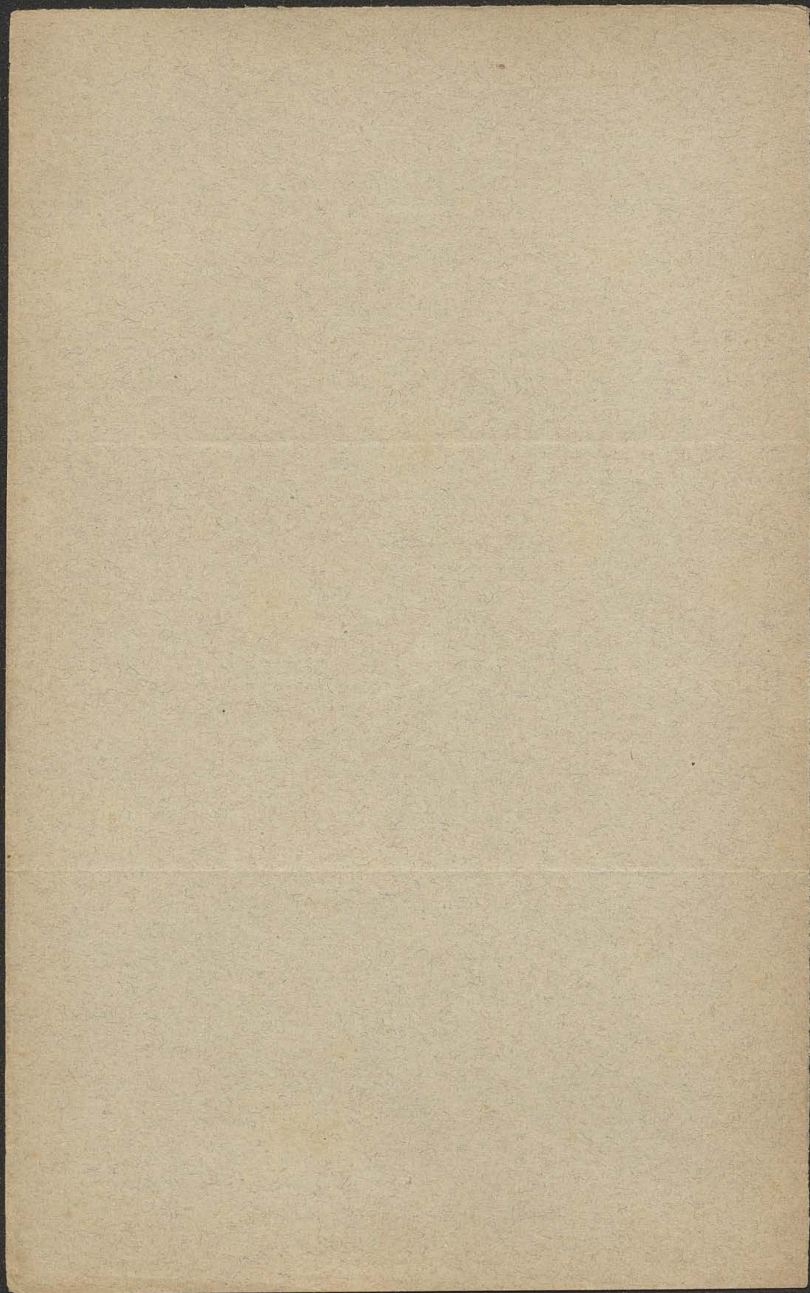
G. uw. 1888. 52. 3.

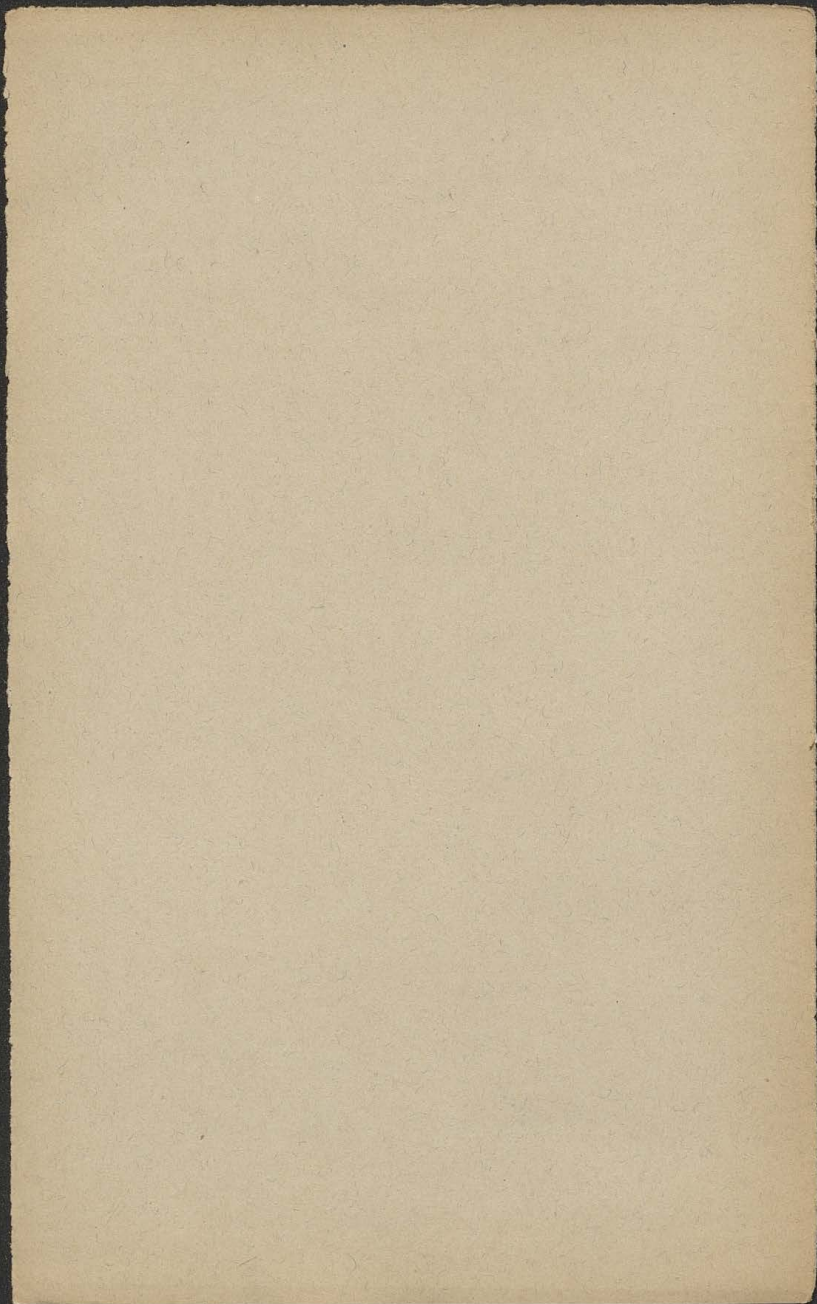
Mitcia - i. t. spierach. imię żeńskie Emilia,
skrót. Emiltcia „ Mitcia ma obok wdzię-
ku, wychowawcę i satyrę, podobania
się " D. Dot. Pam. Pam. 69.

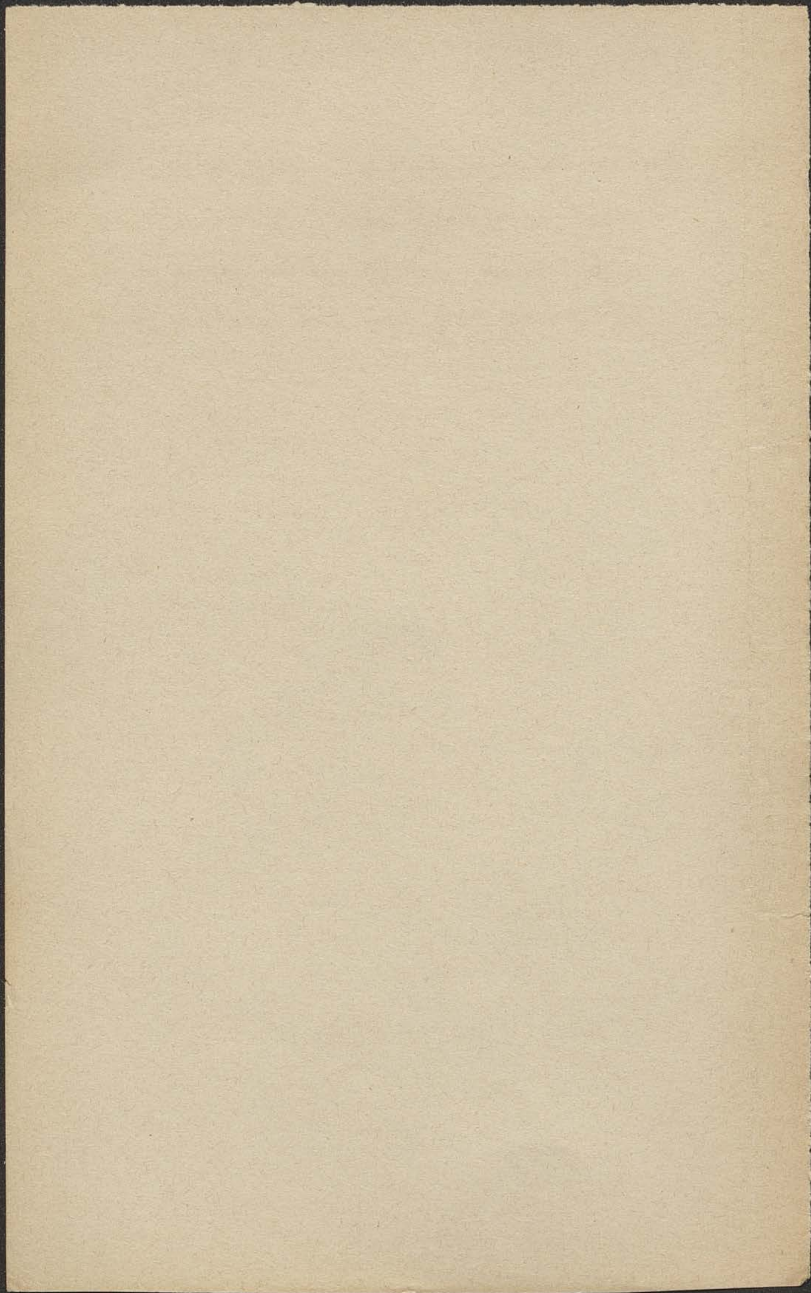
Milicacy - a e ǐ nie wypowiedziany formal-
nie, dajacy się domyślać, nie sprzeciwia-
jący się ale nie chętny porwał się wyne-
kanie „Ostatnie rozporządzenia naradzonych
władz w Serajewie uważać można za mil-
icacy, amnestyę.” Now. 1882. 102. 1.

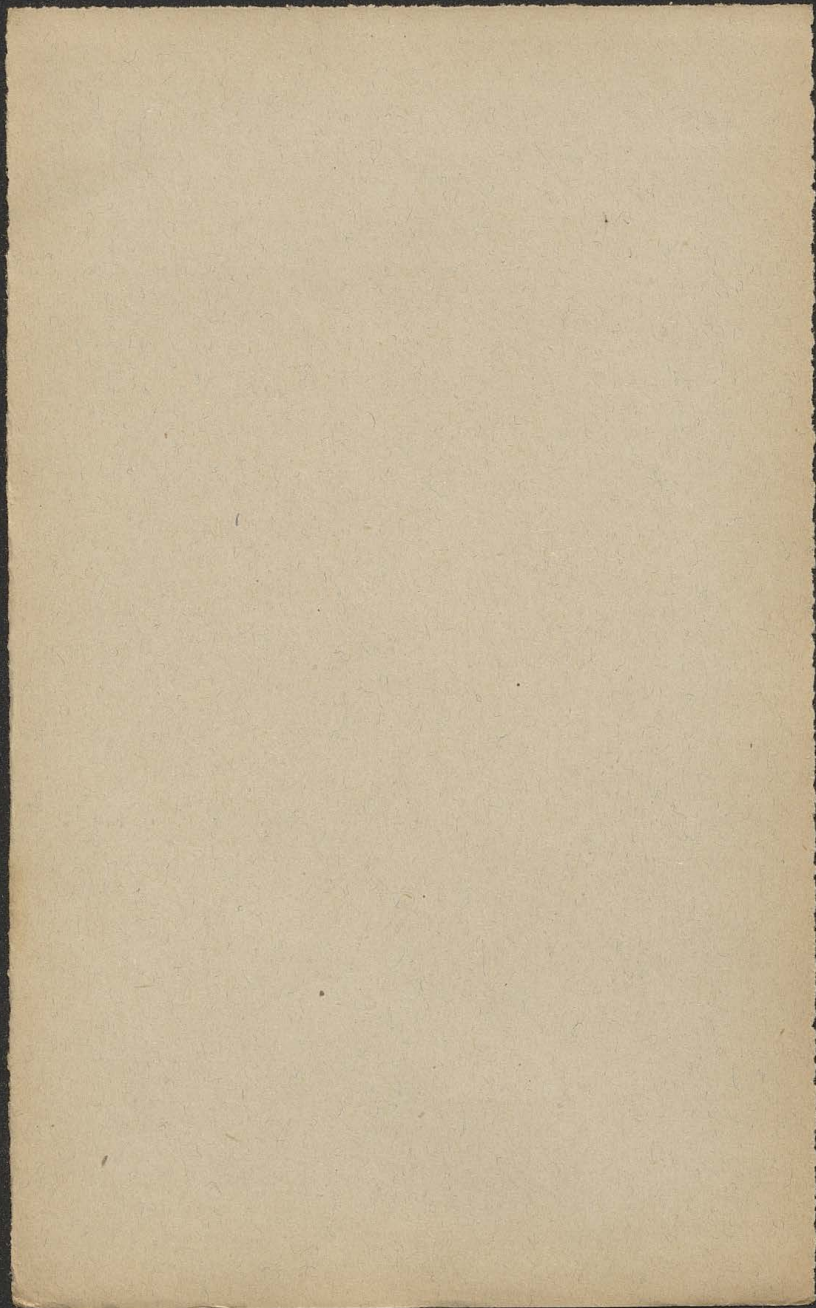
Militarny - a e z tal. wojskowy, tycający się
wojskowości „Wśród ulicznej ludności
pierwiastek militarny głównie przebi-
ja, różnego rodzaju mundury są na ci-
bie pod wiatr” J. Kras. 18. 77.

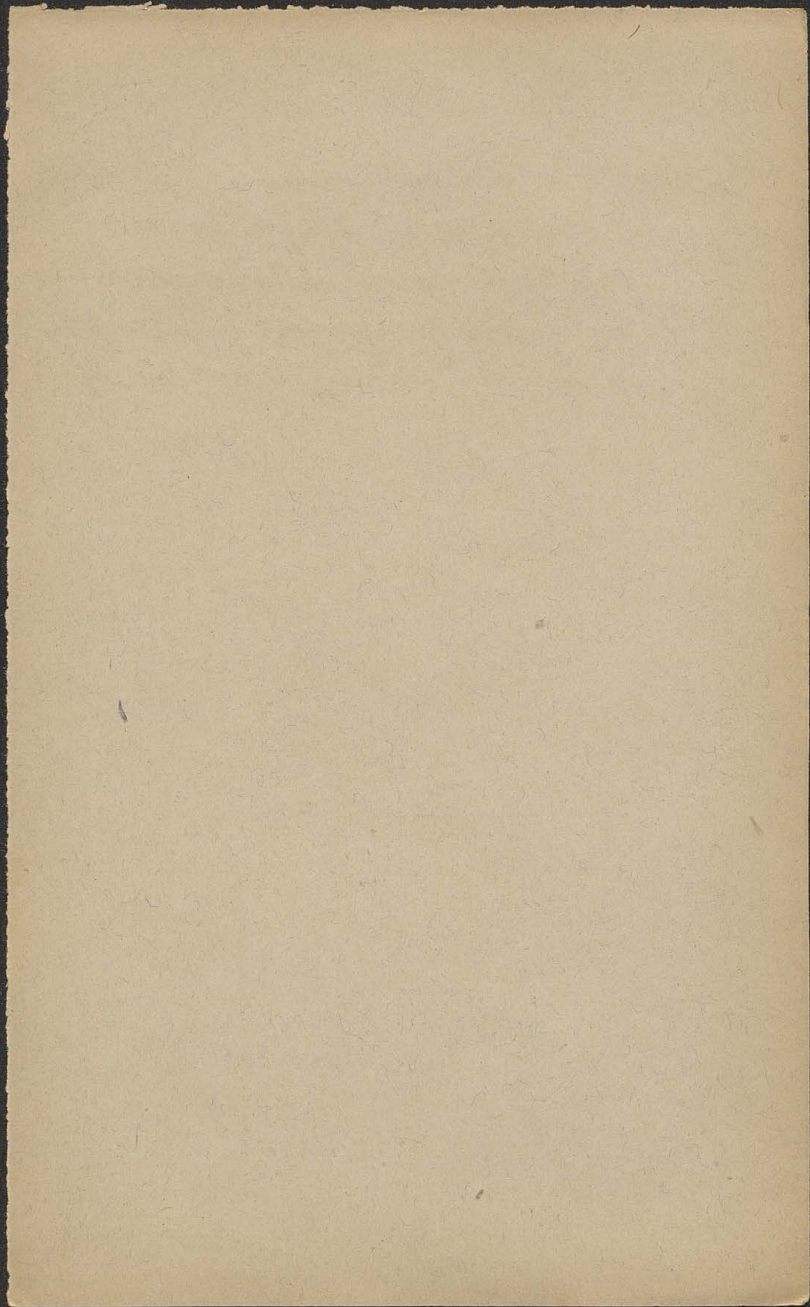
Milion - a. m. porp. narwa jalciej' ryby, Na wie-
cziv' bydziemy mieli kółkamasie' osób,
a tu prova' dvoich milionov, ryb niema'
A. wiler. woty' rob. 157. (Zapylai' wilerakup)

Miluski-a-ic sho povyt. intens. uity, miluchny
 milusienki „ Cos' mi miluska miluska, traa
 wi vch us potyshuje, samas' bledniška "O. kol.
 4. 236.

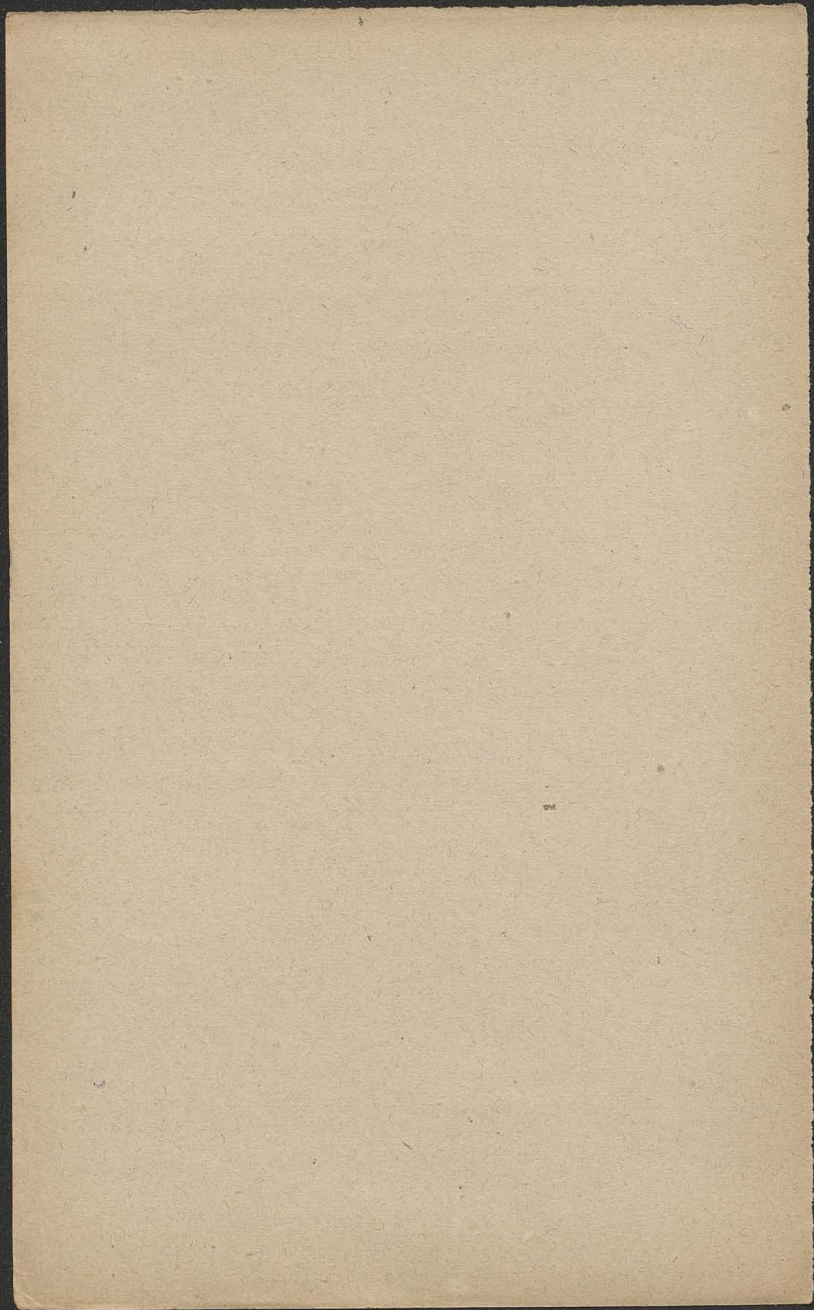

Mitawy - a e niby mity, usietyjazy byj mityne
" Nie byt wcale bryjdy, ale wpraw twa-
rzy, dobrodusany i mitawy, okrywat ale
ow egwinn spozgowany do najwyjznie-
go kopu'a " B. Pol. Nad wodr. Dun. 27.

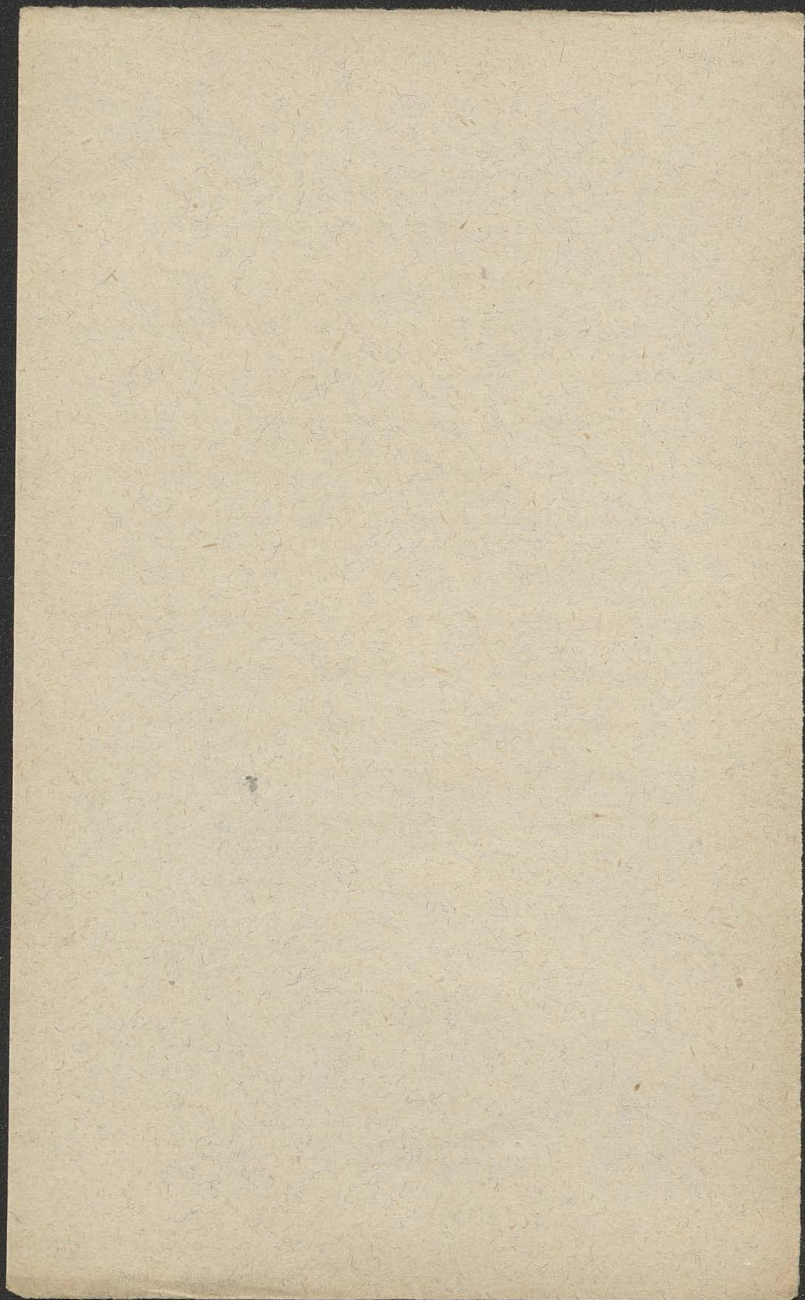

Mitośno przyt. mitośnie, z mitością

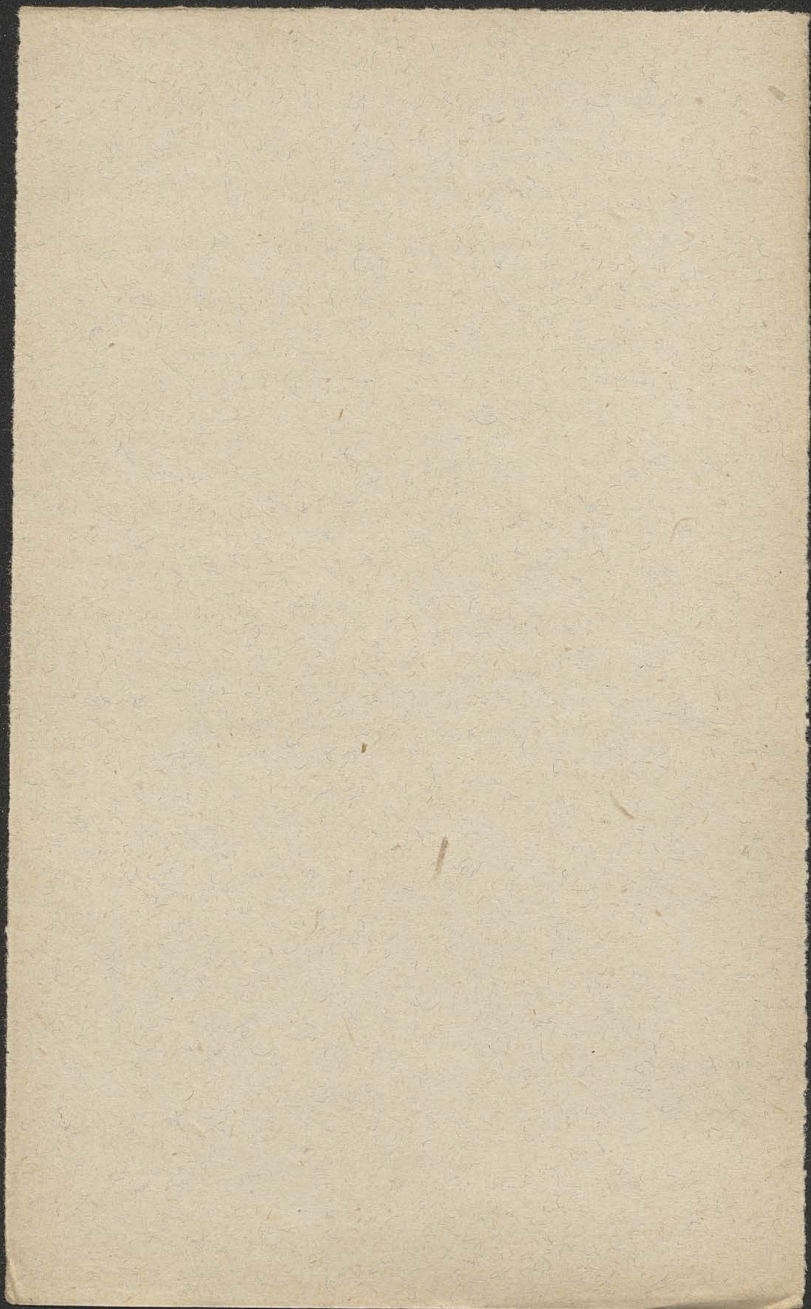
"Pokazywała mi się w oknie tylko,
ale wmy jej mitośno spoglądały." Zł.
Kraak. 39. 82.

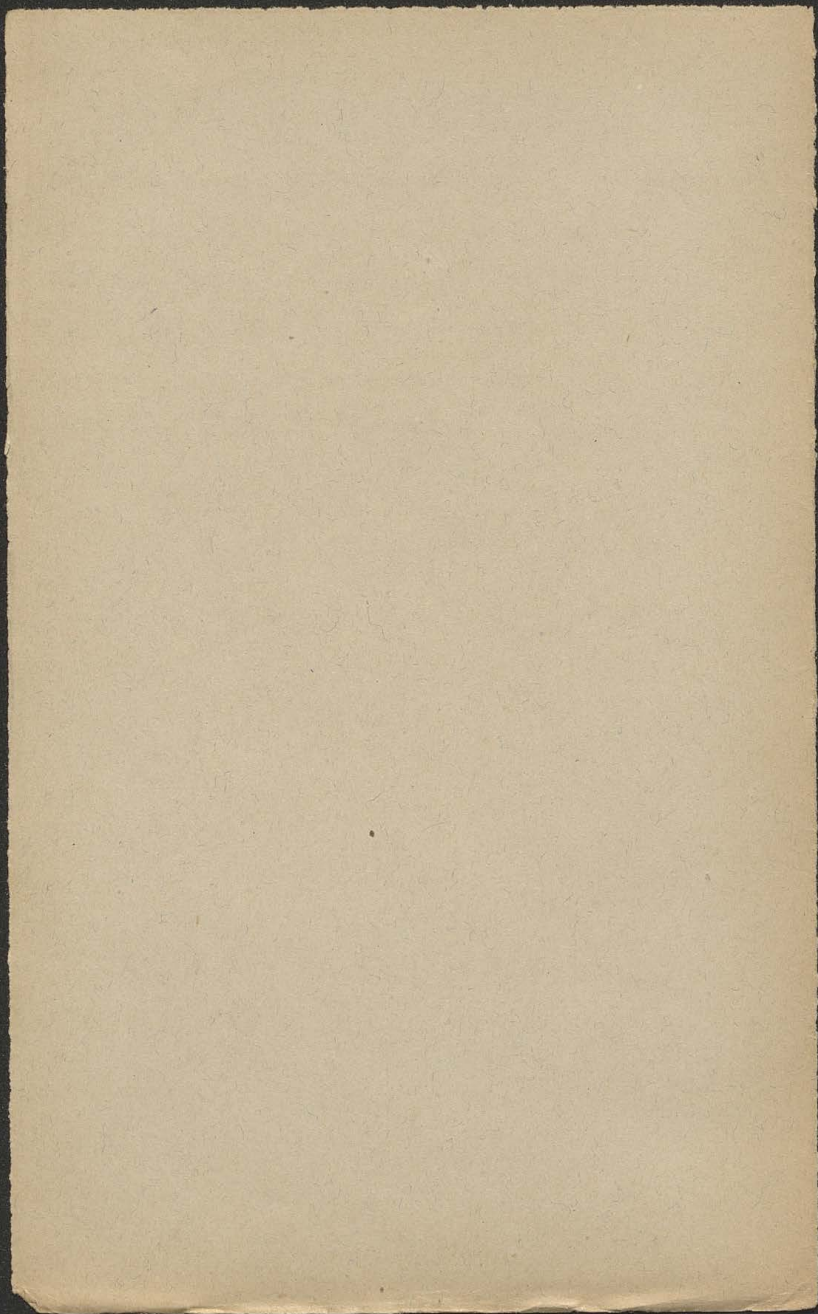
Mimika - i. t. natura wyrażania myśli i u-
 mię na pomysł skorowcaż uktadu twa-
 rny i gestów „ Na nieobczajdnie formalny
 ryj wodzita, a pobczinwi jej objawiała się
 takę mimikę, że trudno było pejać, jeli
 na dość podexate lata mogła jej podolai”
 J. Kwara. Ista war. 1. 106 „ Z naturalnem re-
 koma, bez telnu ubiegła do pokoju, rana-
 ją się na kancę. Dosyć jwi było tej mi-
 niki, ażeby biedną i chorą parę praera-
 tić” ib. 3. 58 „ Spiewał bardzo pocierane i
 wesole anyki z doskonałą abcentacją i
 mimikę polaka wojerawowego wyrażania”
 A. Wiln. wiek 1879. 10.

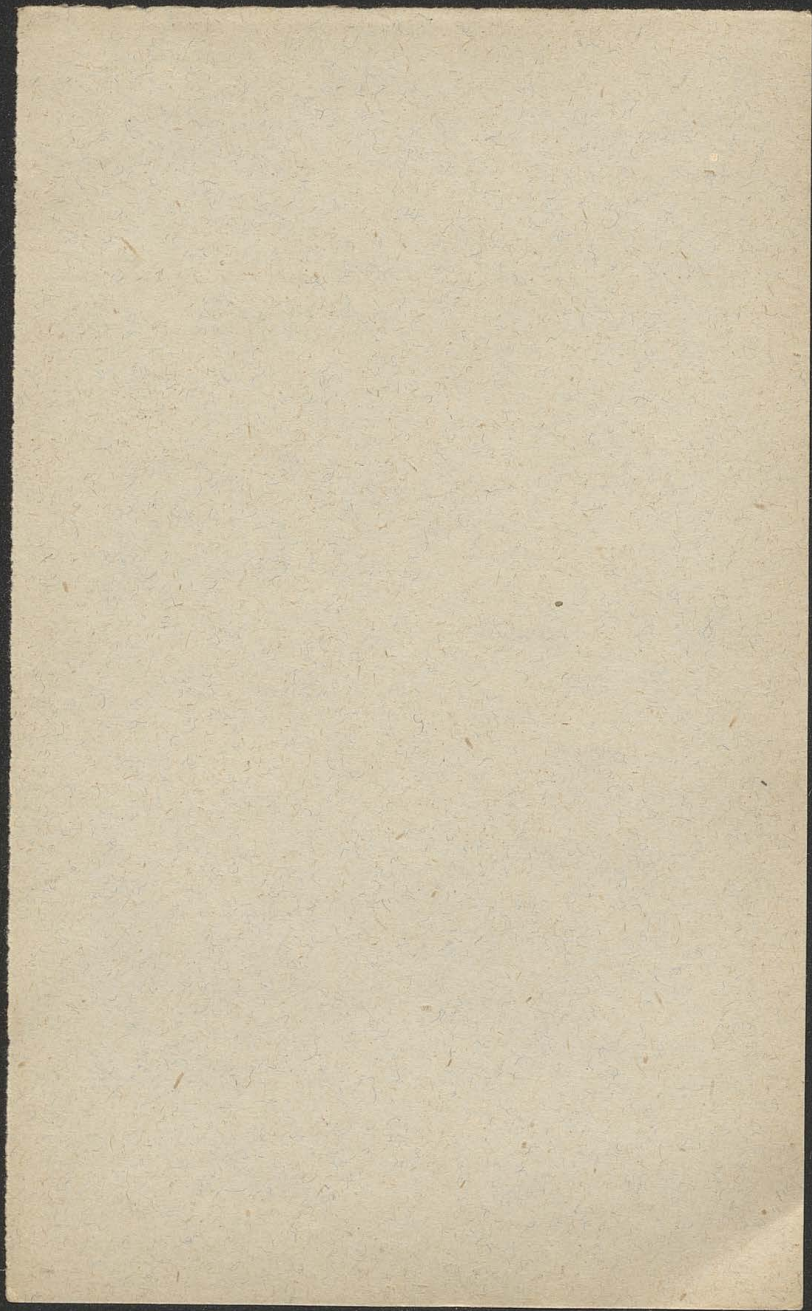
Mimochodem ^{za jedną drogą} pranyt. po drodze, przechodząc mi-
 mo & niechcący, nie idąc aż na to, ubra-
 nie „Spójrzcie na nas mimochodem, te-
 dwie głowy kieszonkowy” J. Kras. 71. 110. „Mnie
 nawet nie minęła, bo kilka słów bar-
 dzo gwałtownych dostał mimochodem” ib. 117
 „Każd to pochodzi i czego jest objawem,
 nie robię ani... kapiuję tylko mimochodem,
 że tak jest” Długo 1883. 287. „Czy Duch Niem-
 cze... niechcący Morskę uprany, to i tobie
 mimochodem takie tajemnice dany!” w. Bol
 9. 11.

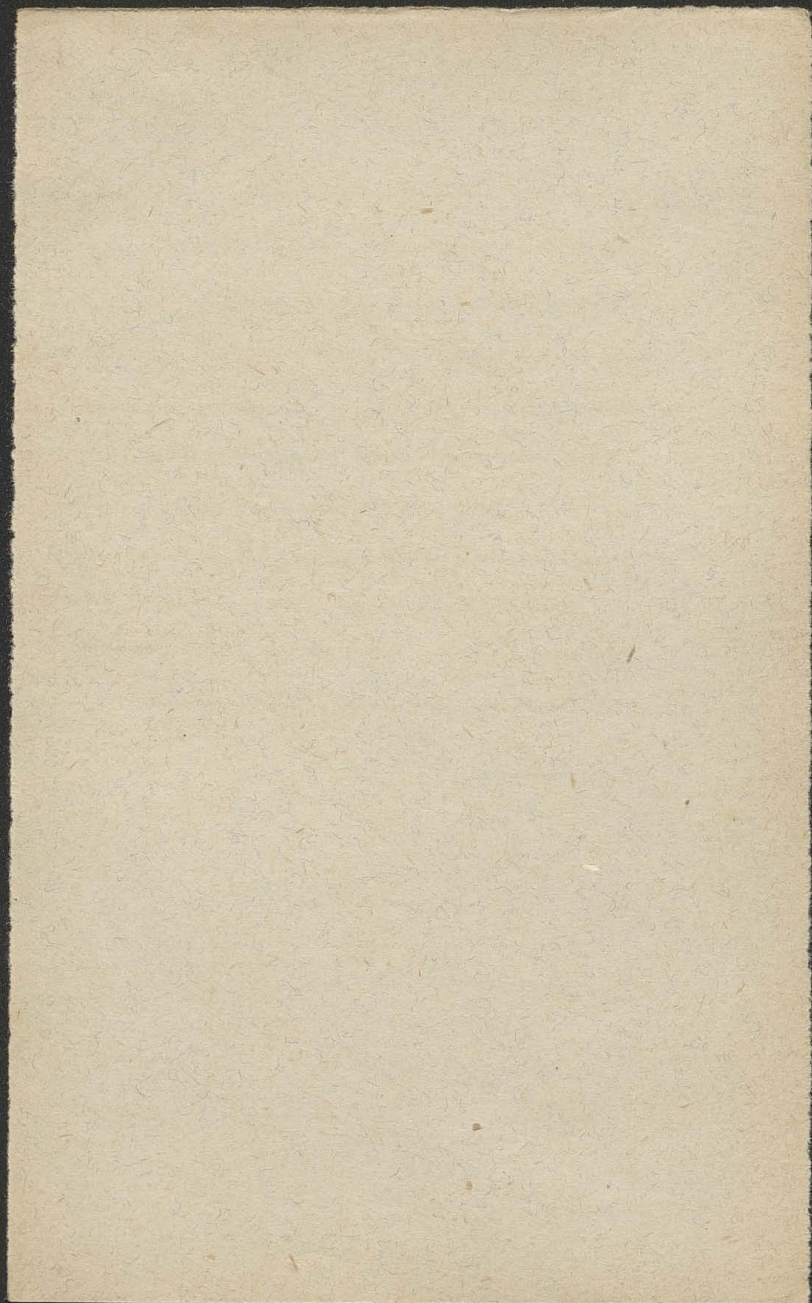
Mimosa - y. z. tax. bot. po polsku czutek, roślina
 ciepłaninowa, której listki okazywają oso-
 bliwą wrażliwość na dotknięcie „Wrażliwa
 jak listek mimowy” J. Wras. 2. 128. „Sta-
 sia wafła i Stabowita - a jak mimowa
 czuta i drzewiwa” Z. Sarn. 9. kw. 1887. 12

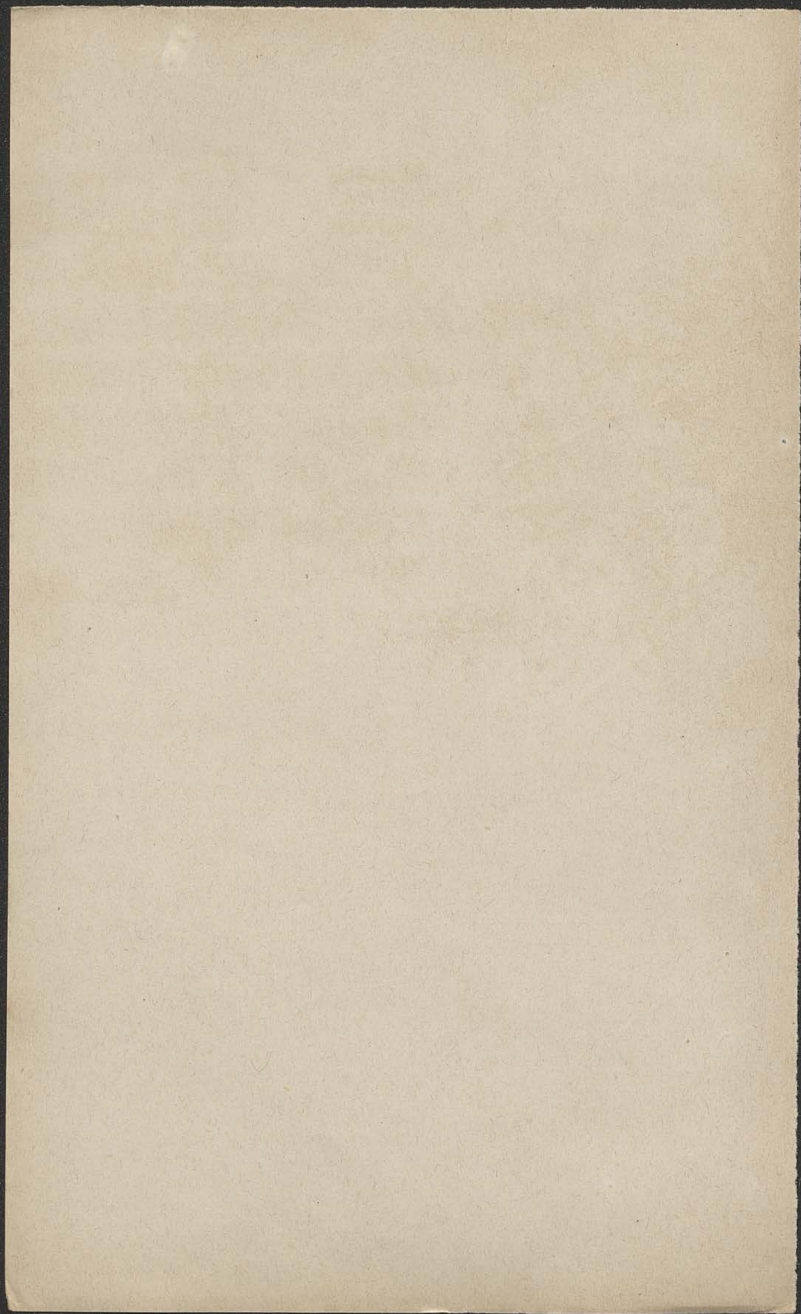
Mina - y. z. ny. um. um. z o zrecen. mierzot.
prowi, wygląd „Książki nawet miaty
a niego miog francuzkich romansow,
tak sliwanie byly poprawiane” J. Kras.
58. 43.

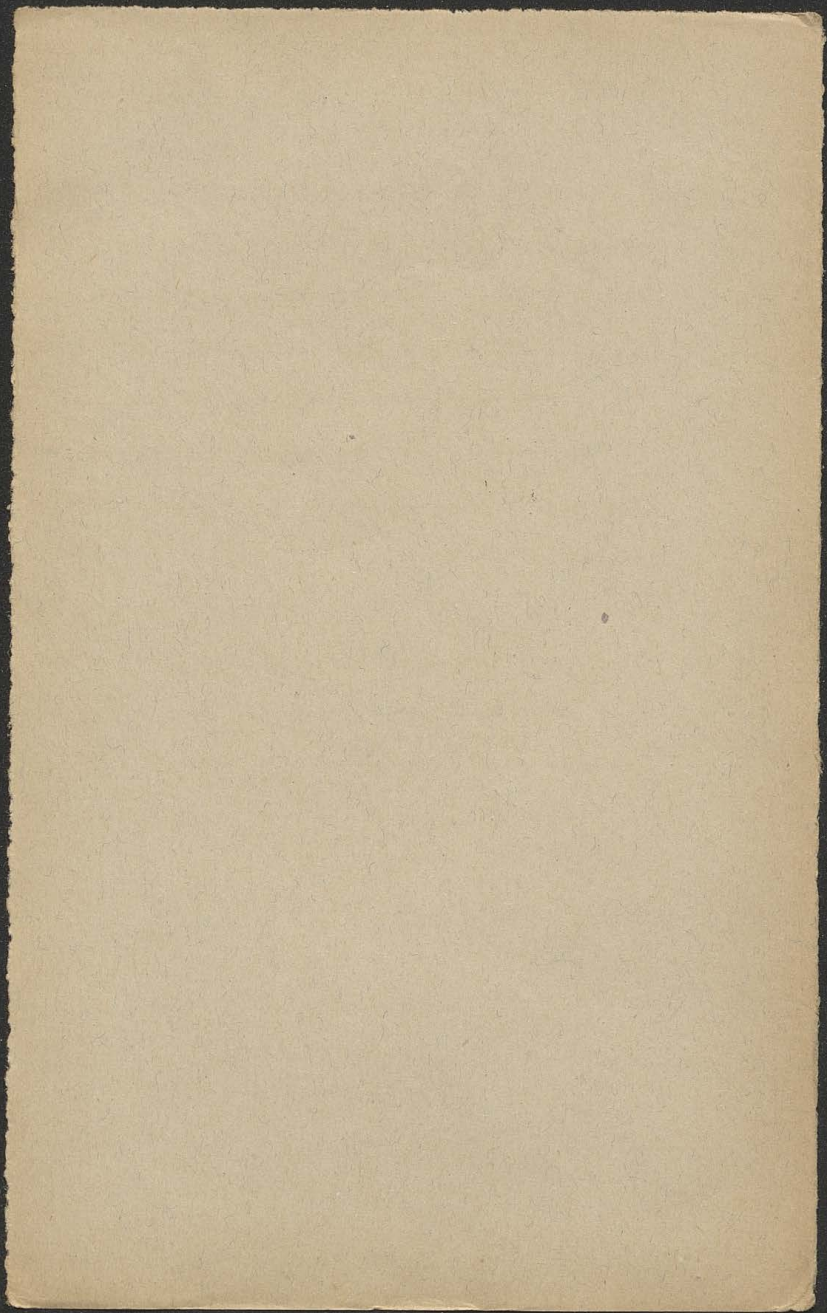
Mina - y. z. ny-min. um. z metou. kopalnia mi-
 neralna, wstawana drogich kruszcawo
 „Ira była dla niego wprawdzie jęzwo - do-
 kucwał przy niej wprawdzie gwałtownych,
 radości wstrząsających - powitał więc ją
 jako wrogo odkrytą minę ratoty.” J. Kwara.
 35. 57. „W minach, kruszec kuje utolem,
 pomysły: ta mina kawa, to kielano...” Ad.
 Mich. 2. 299 fig. jako kawa, ciężkie roboty
 w kopalnicach „Nie dbam, jaka spadnie ka-
 wa: mino, Sybir, czy kajdany” ib.

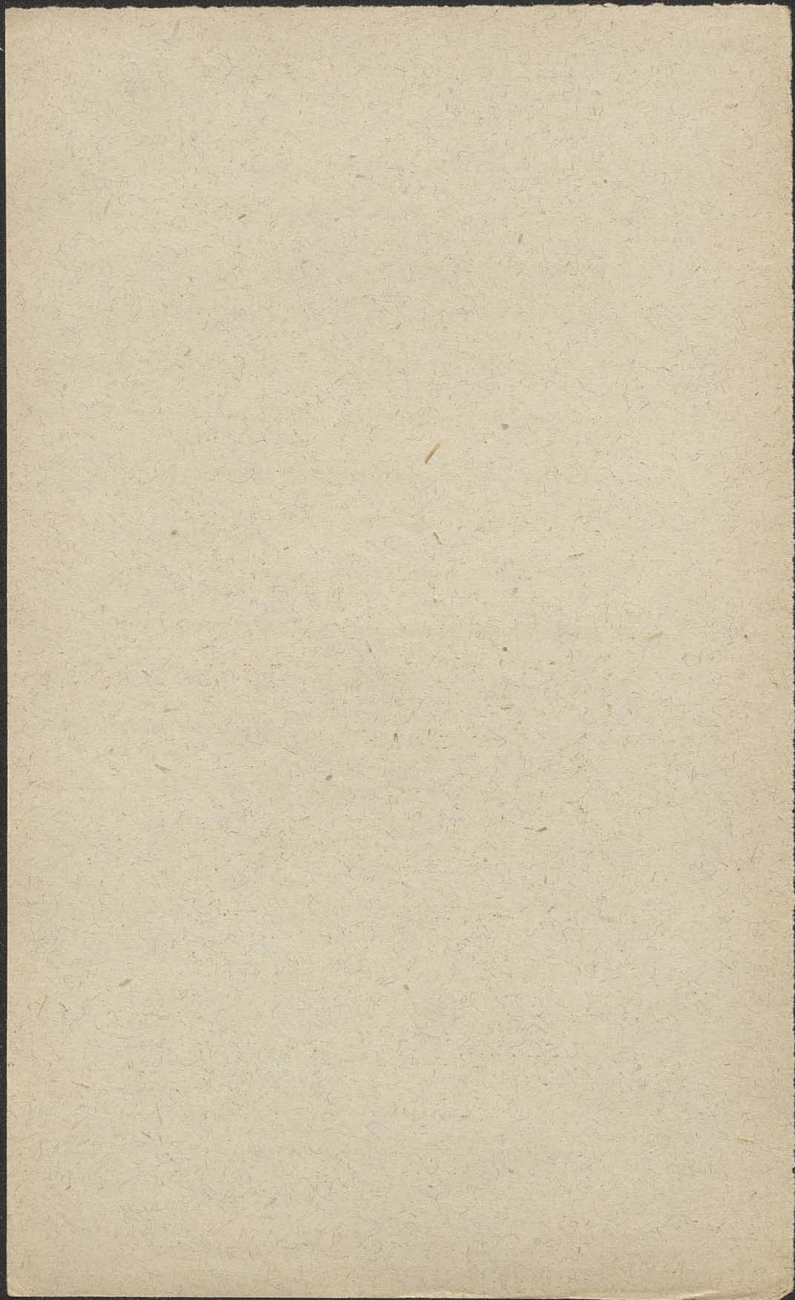
Mitostek - the m, czy Mitostka - ^{post. nam. (.)} ~~prawa~~ lubczyk,
 lubystek, lubymene, "zieme mitosi", Step... nie.
 lenia us siele, w barwiniki, w lubystki,
 w drzewanny, w mitodostki, w mitostki,
 w seu siele "ZD. Kales. 4. 7.

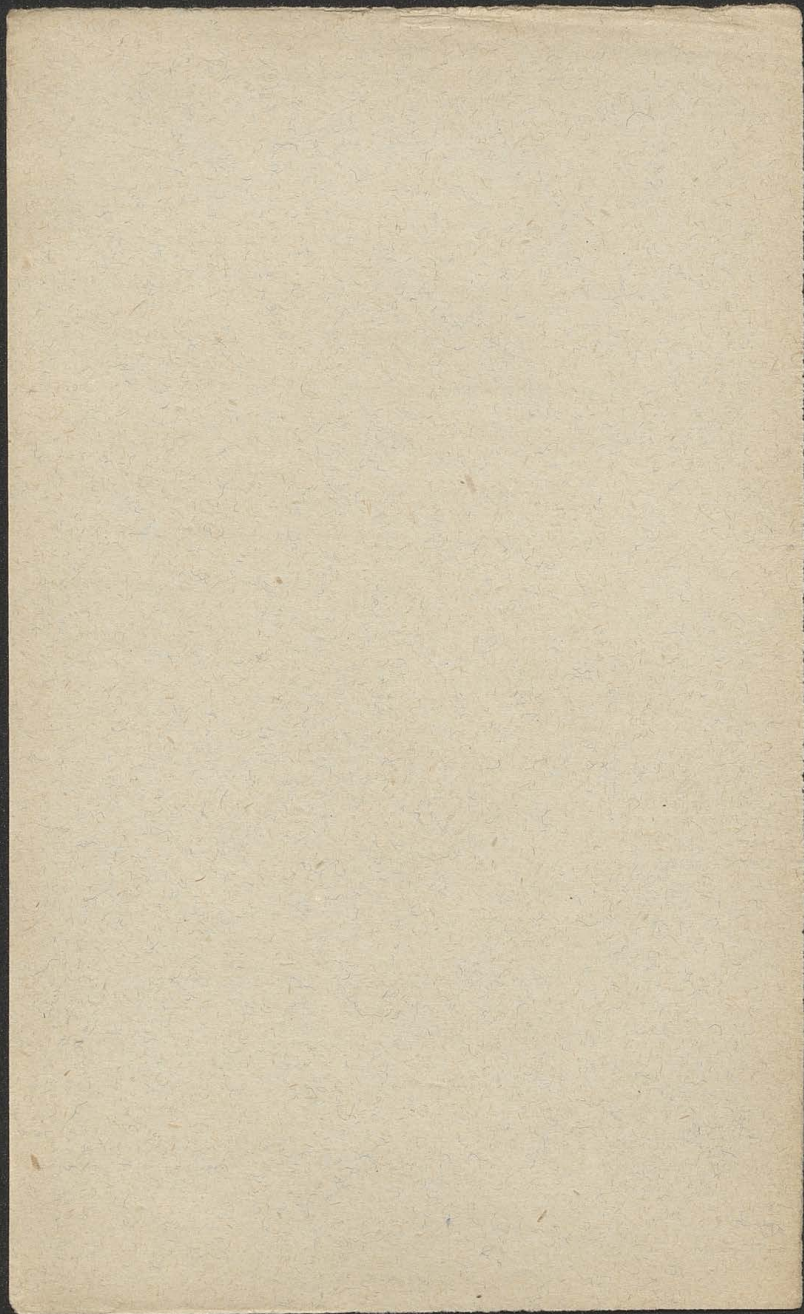
Minaret - u. m. ty-ow. mus-turei. wieżycałka przy
 meczecie, z której muexxin zwoluje lud
 na modlitwę „ Z arab. menaret, wśaści-
 wie miejsce światła, tatarunia albo miej-
 sce gdzie zapalają Arabowie ogień, na
 wierachotku gór czy gdzie indziej, dla po-
 drówinających w noc, a ci widząc ten znak
 wstępują do nich i swędzą gościnności;
 w Turcji minaretami zwiją się wieżycki
 przy meczetach z których muexxin zwo-
 lują pisi rary na dzień lud na modlitwę
 kawni cary.” Ant. Muchlini. Zródłost. 86

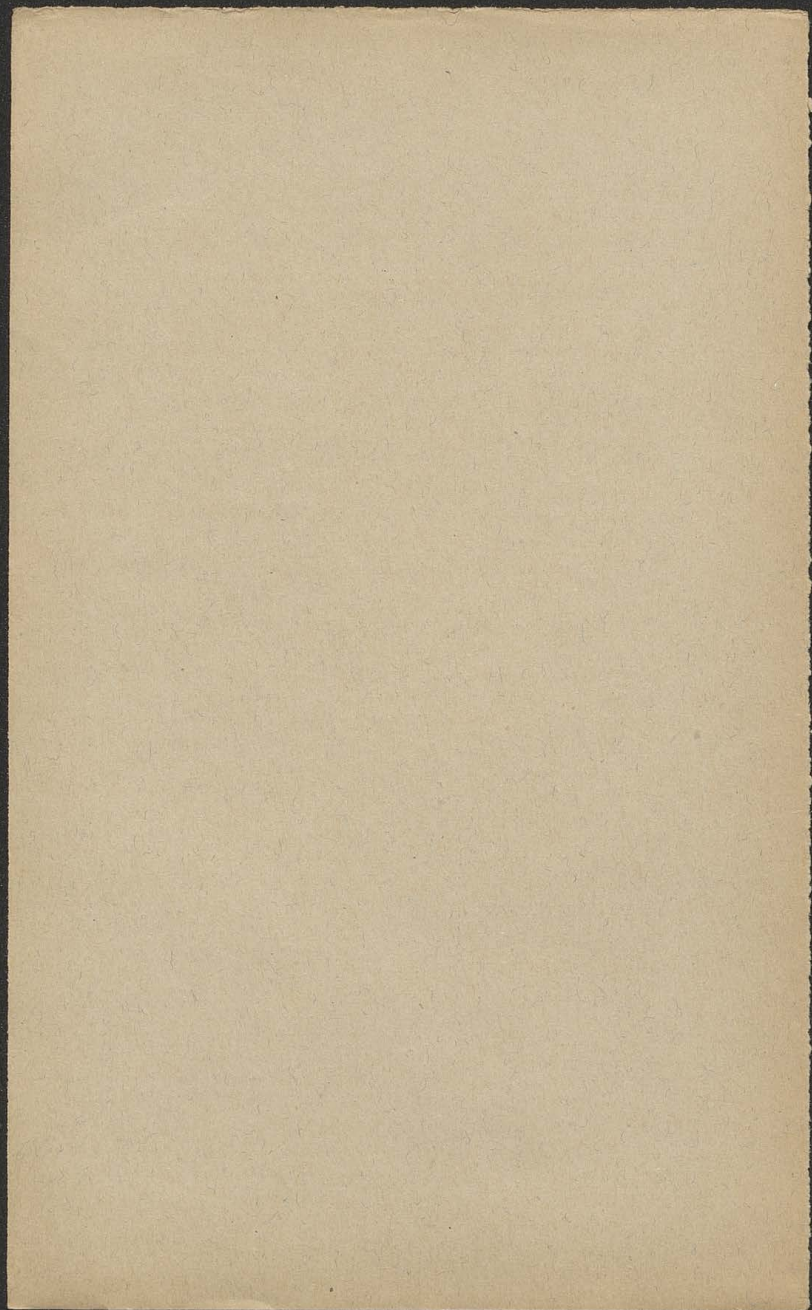
Miniatura - y. n. ry-tur um. & coś na mata, skals,
 w drobnych rozmianach „Urządzenie
 domu w Czarniej jest miniaturą kamor-
 nosci i komfortu” A. Wilcz, Fot. 1. 144 „Uor-
 ganizował rodzaj Towarzystwa murych-
 nego w miniaturze” W. Gornul. Kolo 1878. 230
 „Malarki ten kaktus, prawdziwa pusty-
 nia w miniaturze, technie cały tajemni-
 cą dziełskiej pracy” Dłuzoz 1882. 391. „W
 malej tego parowu prurzeniu na groma-
 drze były wrysknie piśkurności, jakie mo-
 ga przedstawic góry, drzewo i wody, w
 wawęśliwym stosunku wzrzucone. Była
 to istna alpejska dolina w miniaturze”
 J. Dziernak. N. 132.

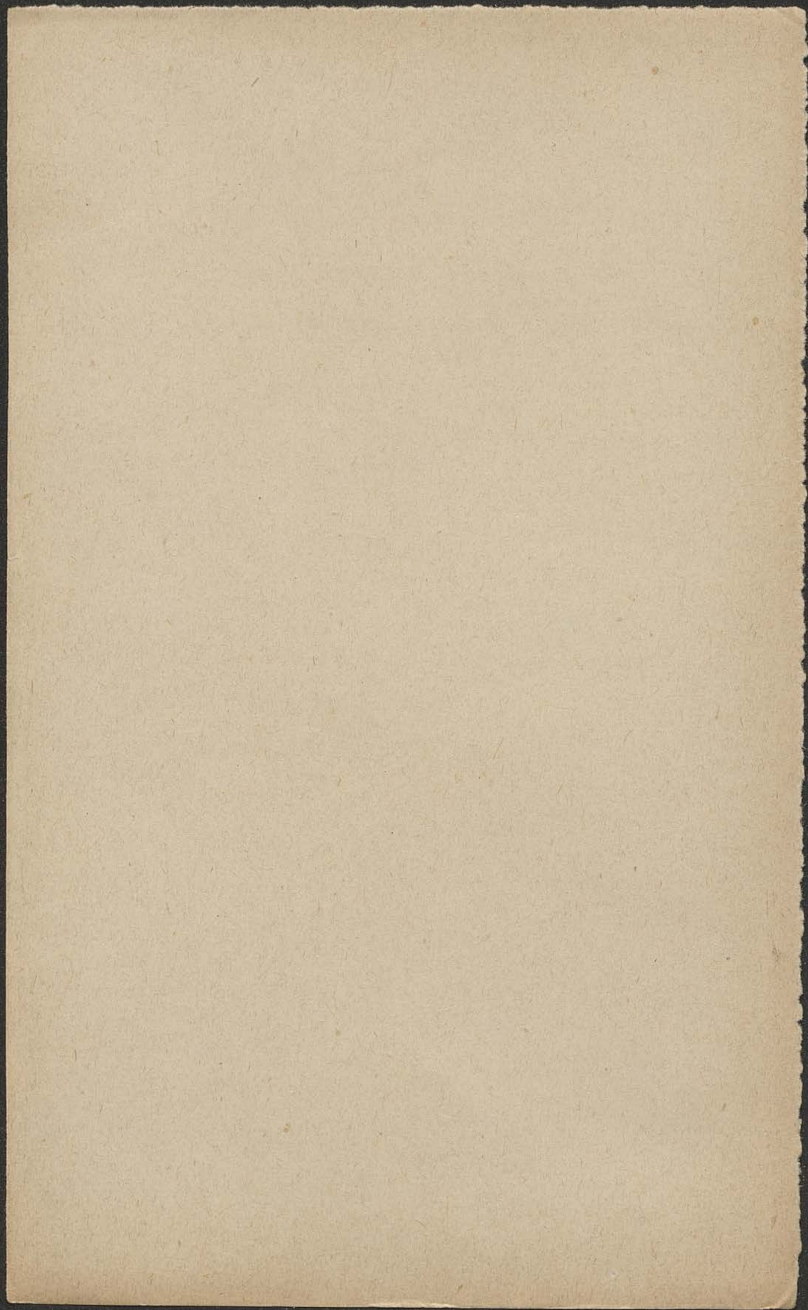
Miniaturowy - a - e drobny, maleńki, w tej chwili potrzyta krępa absarmitny bu- ciki na stopniu poworn... Dzik był prze- cudowny, miniaturowych rozmianów." J. Zachar, Dis. lit. 5. 20. „Co za bućki miniatu- rowy... co za wówka!" S. Gudz. Echo 1877. 56. 3. „Coty ten jar niewielki, wyglądał jakby ogród, nasładyżcy w miniaturowych ka- rysach szwajcarskiej przyrody." J. Dzierżk. 2. 144.

Miniaturzysta - y. m. sci-stoś. um. malark
 miniatur „U wojewody ruskiego na
 dworze bawi stawy francuzki minia-
 turzysta Violant.” J. Kras. sta um. 3. 75
 & daw. kaligraf artysta, malujący wije-
 ty i inicjały na kartach rękopisów
 „Inwentarzem rękopisów, kadunicywa-
 jąc się nad krasnami głośkami mi-
 niaturysty, jakiegoś mniha XII lub XIII
 wieku, mnięzgo czasu odgadugi
 sztuki...” J. Kras. 1. 11.

Minimalny - a - e, sprowadzony do minimum,
co ilość możliwie najmniejszej, Czyta-
nie powieści wartości sprowadzanej do mini-
malnej formy." Wiśnik 89. 187. 4.

Minimalny - a - e ^{minimalnie} (najmniejszy, najmniejszy pod względem ceny „Składki są minimalne i nie porównywalne z nie tygiem assecuracyjnej wartości” Wiśk 1885. 151. 3. (1)

Minimum ⁽¹⁾ (nieodm. z tar. minimalnie najmniejszy

Minus - a. m. l. m. s. y z tar. & nieodm. arytm. znak odjmowania & strata, rezultat ujemny „Powodzenie mu towarowego, jak zwykle uszkie, gdy narzęca kagermia wrażliwie kwasy - si poprowadnika, nie bionar jego minusów” Por. Tyg. 1883. 341.

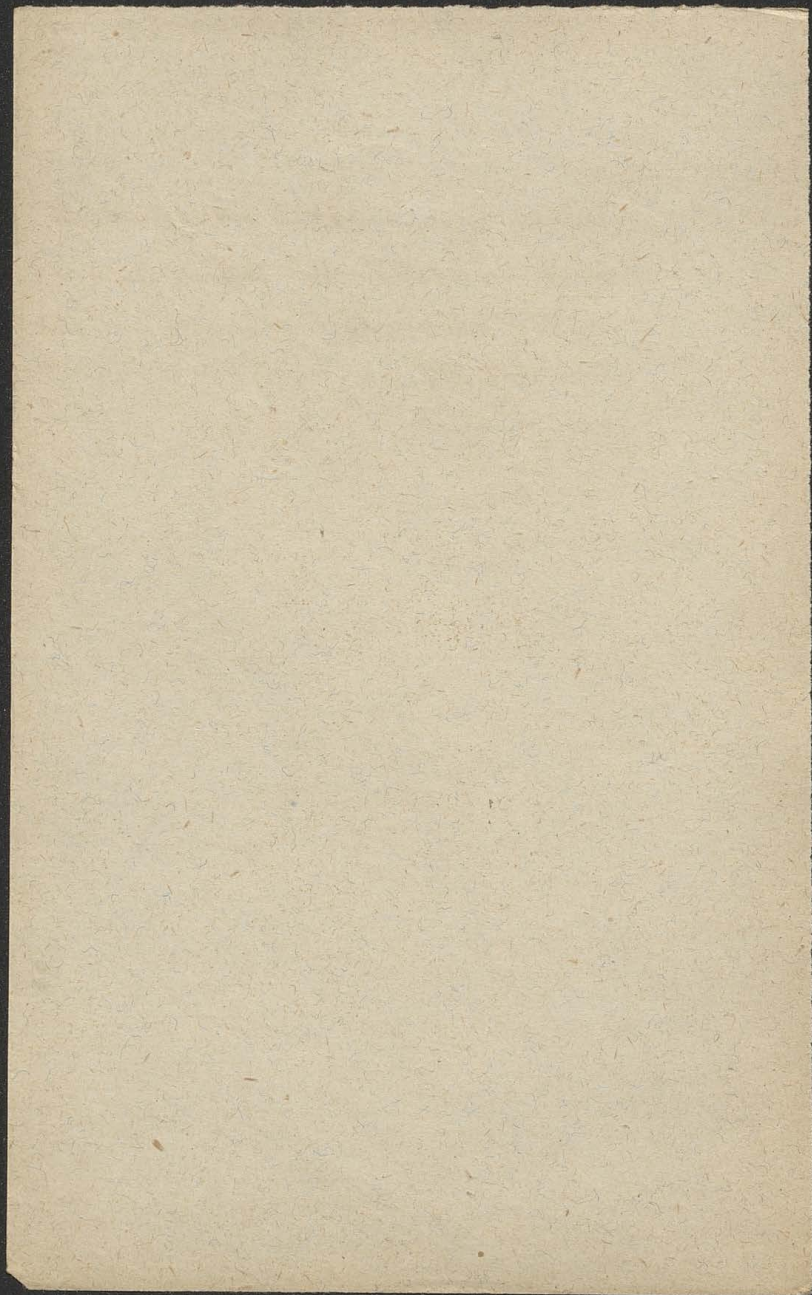
(1) „Tune wody kawowej ingrediencyj siewczy w nadmiernej minimalnej ilości. Ilek up. woda iwonicka, jakkolwiek jedna z najsiłniej - szych, kawowa dopiero w dierizem flawdanki tyle jodu, ile go lekarz kapiruje w jednym prostraku, temu gdzie kurawa jadowa jest wka - zana” J. Lam. G. kwow. 1886. 175. 1. (2)

(1.) „Skarali się na wielki sposób utać tę wrażliwą dystynkcyj: więc kupi ją podwójną faktów sukni, redukowali jej wrażliwość do minimum.” Wiśk 1886. 147. 2. „Zmniejsz-

szajęca się w tym roku do minimum ilość
koncentris nie dostarcza nam zupełnie ma-
teryału do sprawozdania "J. Kler. Tyg. powr.
1882. 10.

(2) "Dwa dni" ostatnie ograniczony interesu
gieldowe do minimalnych wzmiarcio "Now.
(Niedr.) 1877. 13. 2.

Ministry-a-e mający dobrę mię, minijęcy
 „Jak się bywało u brat odświętne, to
 chwi' go na hrabiowskié salony puszczaj,
 taki był ministy i pokorny!” Kł. Żur-
 wiek 1887. 217. „Chłopak był ie imo ma-
 lować... ministy, zgrabny legi” M. Bat.
 Pań. Dziay 86.

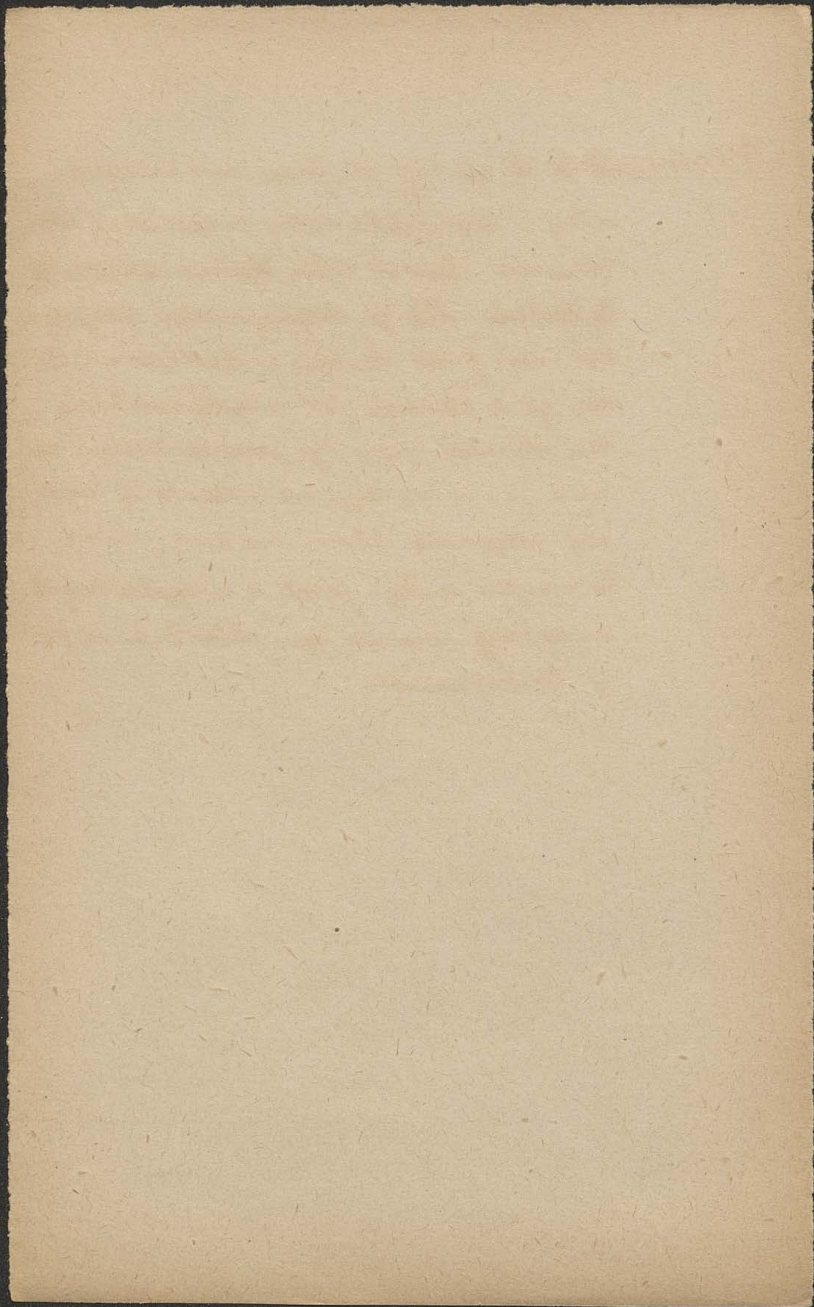
Minister-tram - & fig. cłownik mądry, przebie-
gły, dający sobie radę „Ten Mostko to huncwot
sprytny, że w strach! prawdziwy minister” Wt.
Żeg. Pam. st. par. 5.

Ministerjalny - a - e. od ministerjum - & fig. mą-
dry, z rozumem jak u ministra „Uderzył się sto-
misz po czołku i powiedział: ministerjalna głowa!”
J. J. Jędr. Siostro. Dura (1)

Ministerjalista - y. m. stronnik ministrów up.
w Nadzie prawnika „Mowcy o tem niema, aże-
byśmy mogli być używani jak ministerjalista-
ni, więc też niema rąki kaptowej nas dla
ministerstwa” G. nar. 1885. 45. 2.

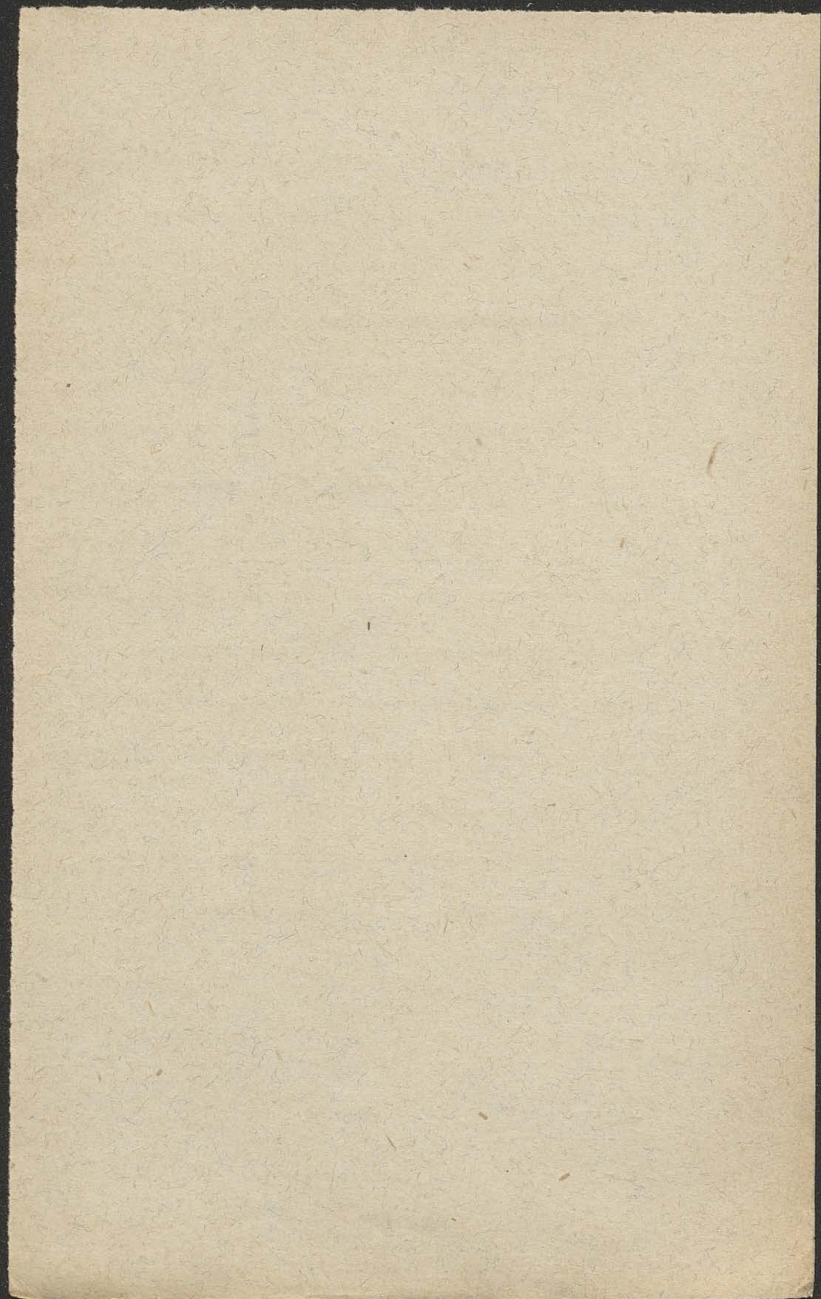
Ministerjum - w l. p. niezodm. w l. mn. ministerja-
Ministerstwo - a. n.
ow. n. pewien wydział interesów publicznych
znajdujący się pod kierunkiem ministra „Mini-
ster komunikacji porównujemy się z kawałeczka-
jącym ministerjum spraw wewnętrznych, uważa-
jąc za rzecz niezgodną wydać wstawnemu kolejowemu
rozporządzenie...” Wiek 1885. 113. 2. § ministrowie

Minoderyj - fi. ~~fi.~~ ~~fi.~~ - vyj. mn. fram. minauderies,
 miny i wyrażenia mowy prowadzone, afek-
 towane „~~fo~~ A zatem spodnie narzywać też
 do spodnie... Ach 'fi'! Nieprywarowości krykną...
 Alwi moje panie chwiejnie się zastanowii, że
 tam gdzie absencja jest nieprywarością,
 tam obecność musi być przywarością; na-
 rwać ją, chociaż być nie może. Do tej krót-
 kiej rozprawie, która... ma swoją należą-
 cą awersję mityje język z niepotrzebnych
 minoderyj, wracam do...” A. br. H. d. 2. 11. 195
 cf. Inekrpywable

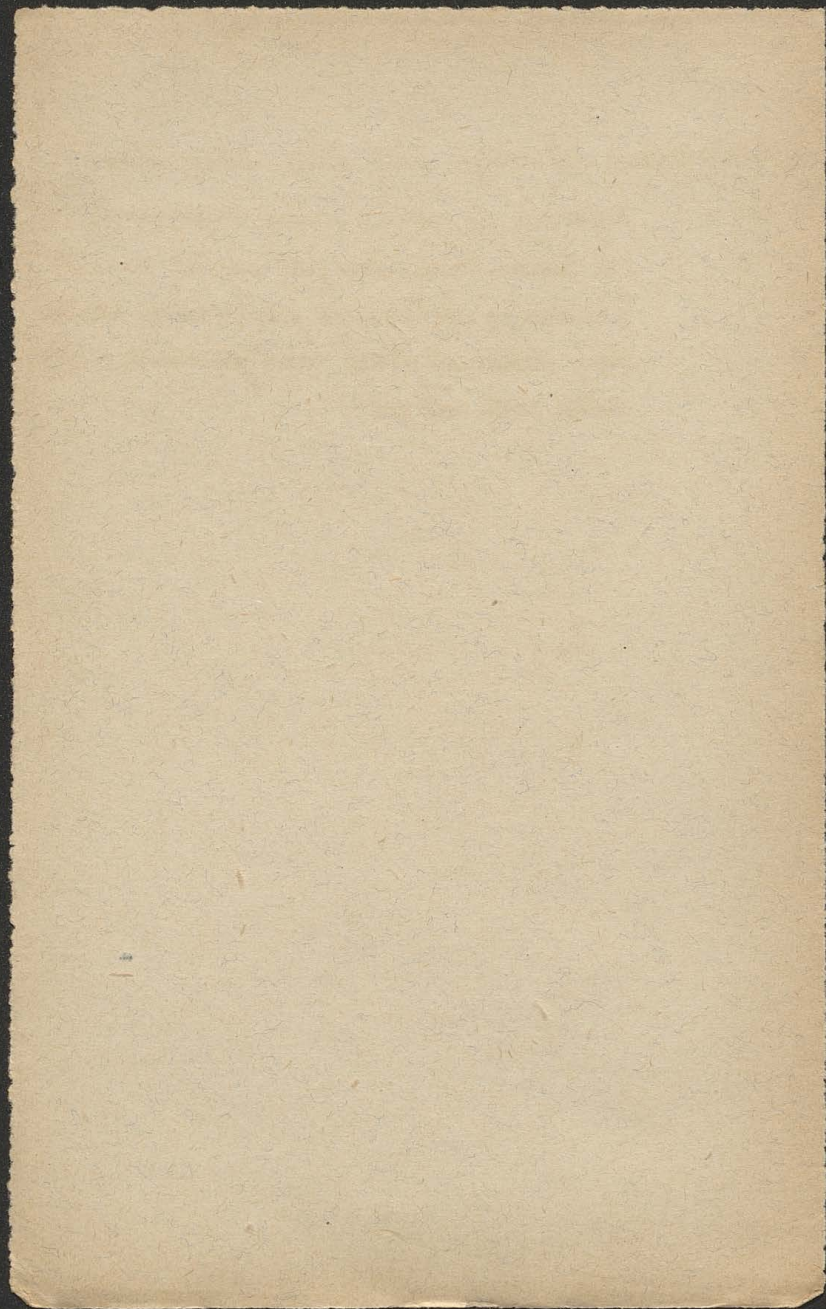

Minor - u. m. z tuc. albo z wlos. Moll, w miazycie
to najja miaska powidejzca powz wiazie
w garnie, malej teriji, w miazycie ~~twierd-~~
~~kiej~~ ~~stawniczej~~ stawniczej nasa-
dz tonacji twardej (majorowej, Dur)

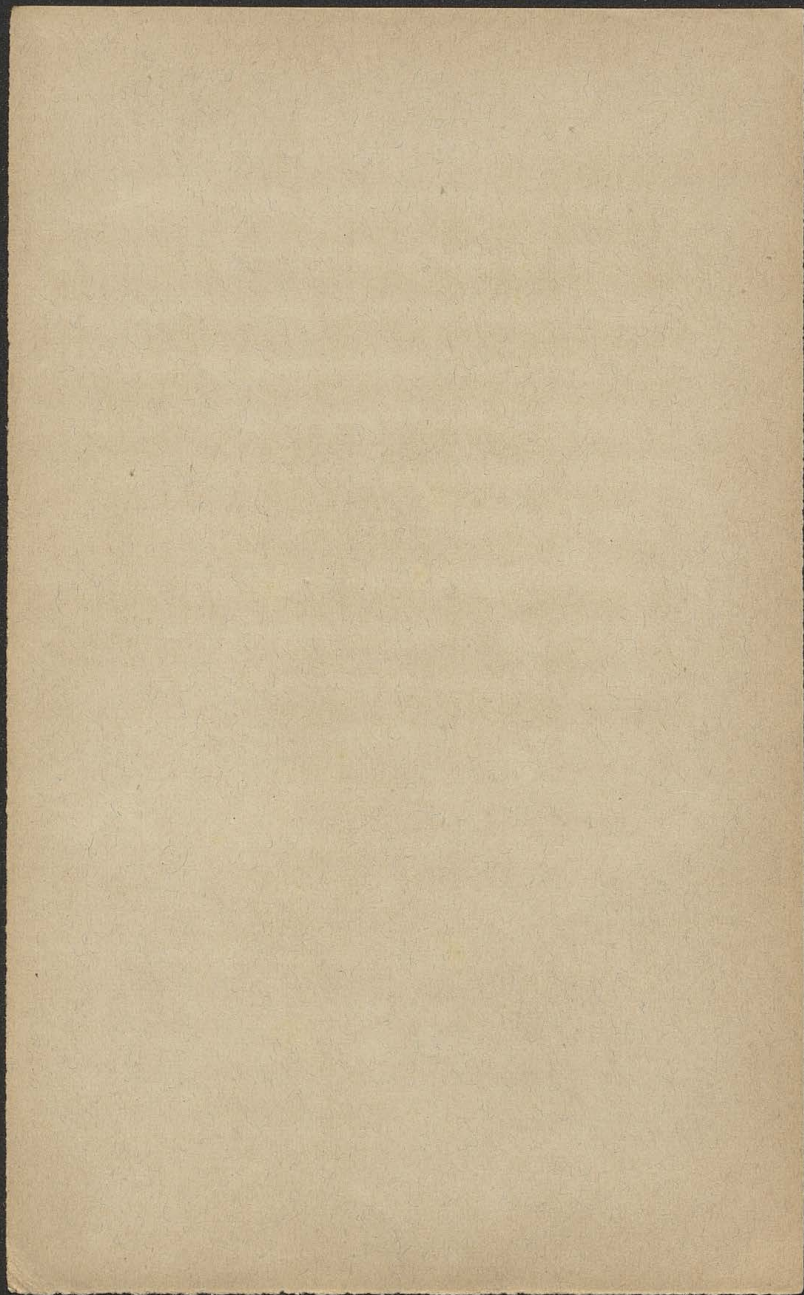
Minorowy-a-e od minoru z persp. smu-
tuy, rzewny, ptawaliwy „ Saturnowyj do
Anieli' rzeki, z rzezynych tonow wywodzą
minorowe jeshi. " J. Chę. Sat. Dur 66 „ Pewn
ktorej powinij porwanytanie, trzymama bz-
dnie w minorowym tonie. Do jwz to rzy-
cie nie jest known tak wesole. " Fatal Echo
1878. 31. " Stowa jednego bruniaty typu
samym minorowym tonem, jesh rzewna
drugiego wymowa " Wt. Sab. kw. z Sum. 113.

Minowai-at-nije st. ni: udka. miug stroic',
 pykami' sie, chici' miug imponowai'
 „Z dwóch koni jeden jest wielki; kusisty
 gerbonos wojkowego pochodzenia, niinu-
 jazy czasami jakby niio' generata." A.
 wiler. woty rob. 96.

Minstrel-a. m. wścis. menestrel z łac. minist-
 terialis; w śred. wiekach śpiewak wędrowny
 albo w służbie panów, we Francji i Anglii
 melon. śpiewak, poeta „U stotoio tam niewybi-
 kucz, przy pietych kielichach śpiewaję min-
 strele” A. Mick. 2. 272. „Jak minstrel śpiewaję-
 cy żatwme pierni pod kratę uwiznionęj ko-
 chanki” L. Kawt. 5. 35. „Diedny i bryotki ulick-
 ny minstrel, gdy w unierzeniu opowiada orem
 jest poeta i jego powamawienie, staje się piętk-
 nyu w oczach młodej dziewuchy” Słowo 1889.
 13. 2.

Miodny-a-e miodowy „Hłuska ruskicza
miodne zaparki” W. Pol 7. 273.

Miodobranie-a. u. podbieranie miodu
w ulach „Parsiki mocno ucierpiaty.. re-
zultaty miodobrania beda liche, a zatem
i ceny miodu prawdopodobnie wyznie.”
wik 1886. 146. 3.

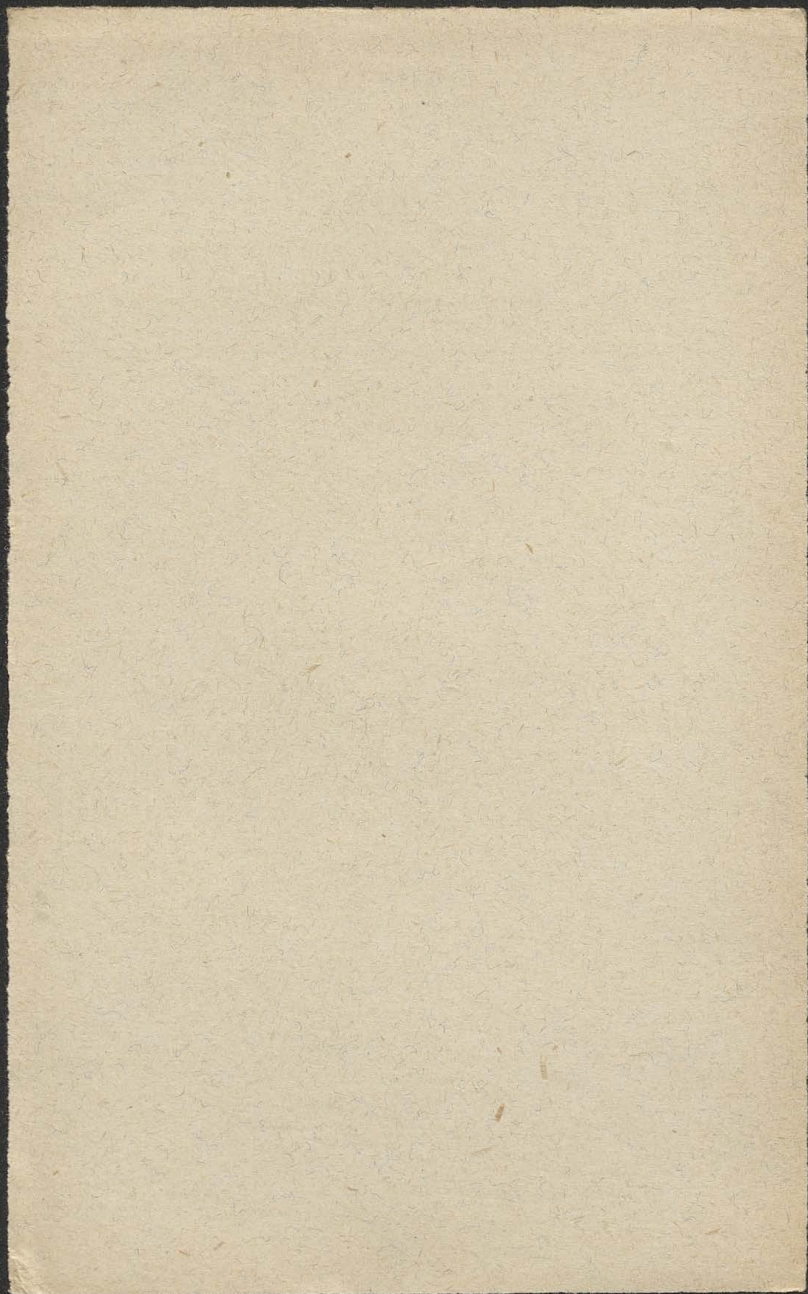
Miodosytia-i. z. ^{brunat} nie m. ^{brunat} nie miod
syca wyli warzy do picia z synek z mio-
dem „San Tomasz coraz czestziej bywat
gosciem w miodosytii” M. Dal. Tydz. 2. 57.

Miodziarnia-i. z. nie m. synek z mio-
dem „Kilkunastie gubienow zostalo w
miodziarni zca tralitarment” ib.

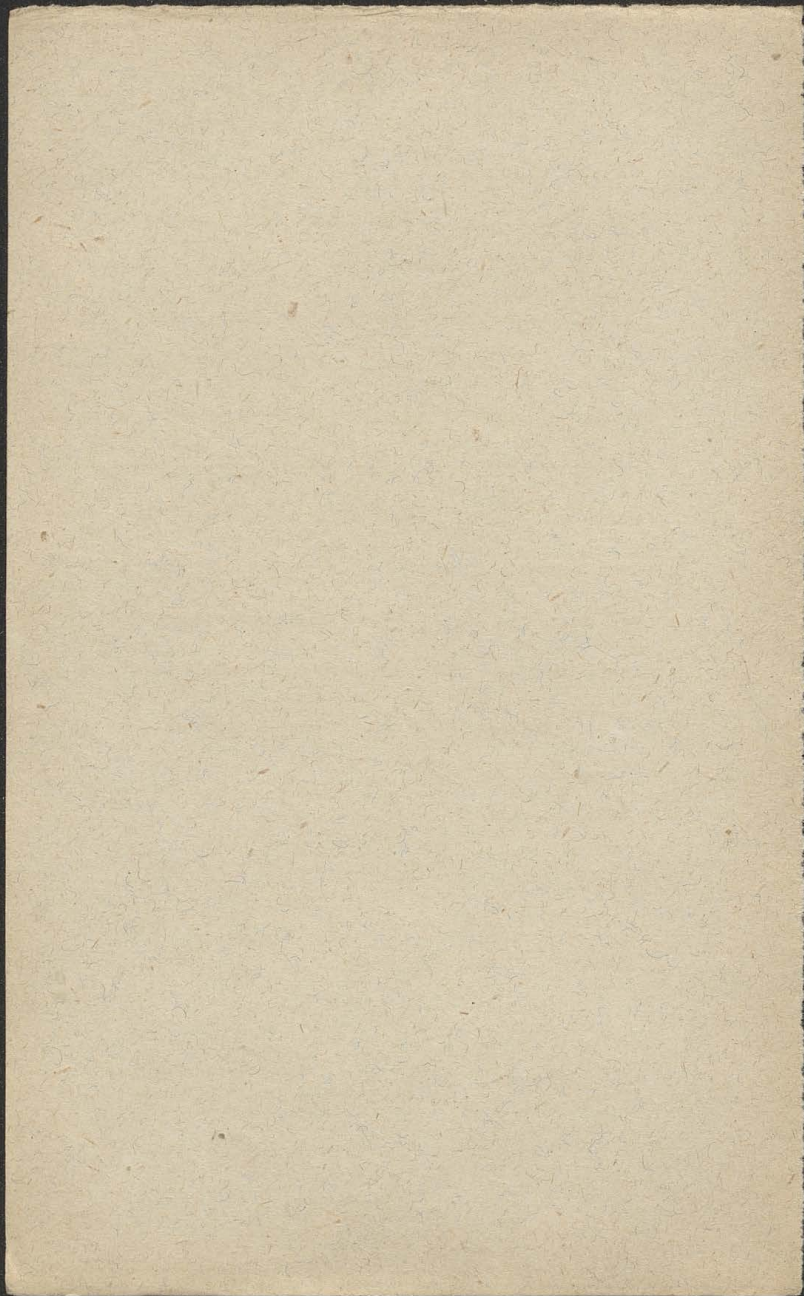
Miod-u. m. z fig. cos awy dobrego, kwiat,
kwintesencja, sam ekstrakt, cyms up. w gwie,
po rozdaniu kart: „Loris lemu darsat? - Sam
miod.” „Oz poyat. „Dobrac ig do miodu” = do cre-
gi dobrego, smaczniejszego up. do drinowany „Sma-
kowato ci? - miod!”

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading or bleed-through from the reverse side. It appears to be a list or a series of entries.]

Miodowy-a-e z „miodowe miszige,” pierw-
 sze sprzeczne przez matematykę po stu-
 bie „Ladyc doswiadczyl, ze pierwszy po
 ożerieniu miszige jest miodowy, a dru-
 gi piotunowy” J. Szym. 137.

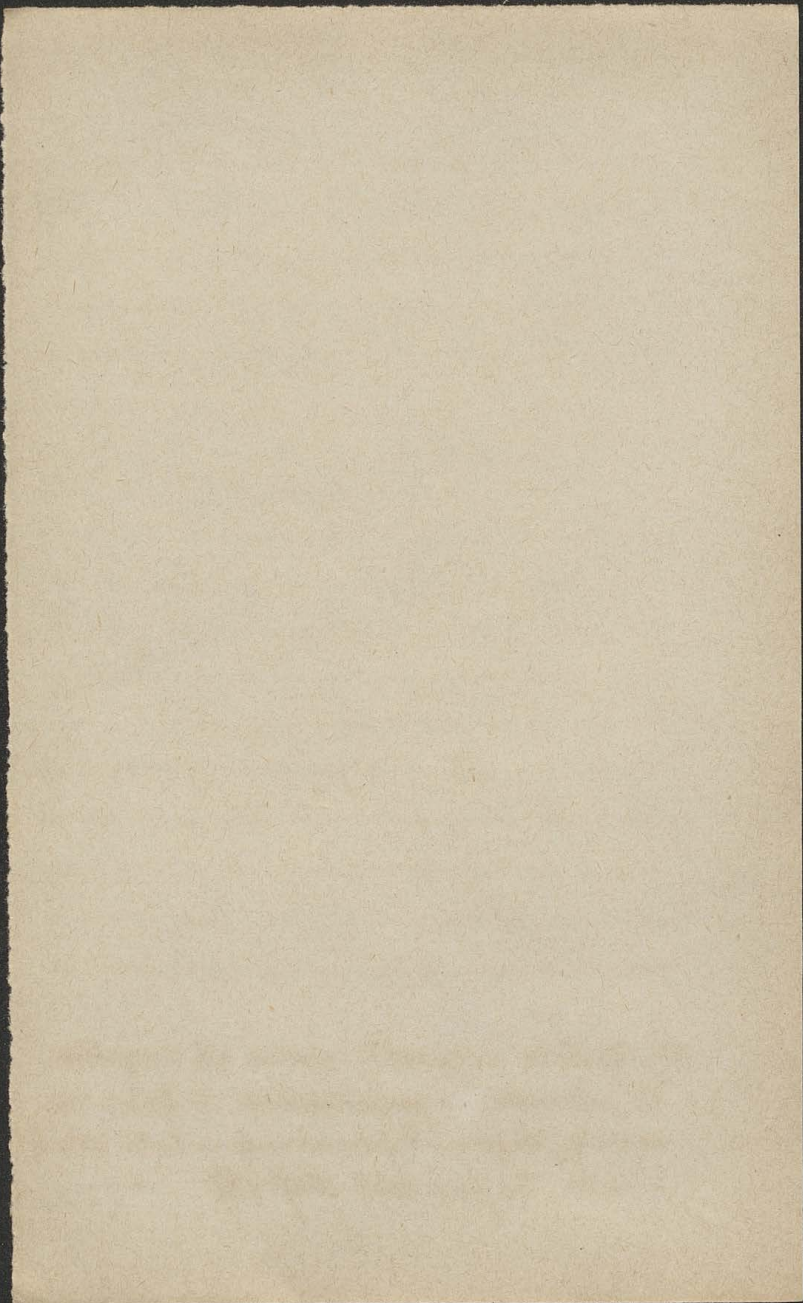

Miot - u. m. ty-ów. um. z myśl. pierwsza razgi kłoci
 obstawione sieciami, po uprzedzeniu do
 niej niewierzący „Co było rękawem, co
 liśnek w tym miocie, to leży smeregiem”
 w. Bol 7. 179 „Wdem nagle wytyka widzą-
 sko z ciemoty - ha, Diabeł go chyba naps-
 dził do miotu!” ib. 191. z wyprzedzeniem po-
 miotu, ptodu „W lipcu ptaki jednego miotu
 opuszczają okolice swojego gniazdowniska
 i zbijają się już w gromady; ptaki dwóch
 miotów siedzą powtornie na jajach” ib. 274
 „W sierpniu rajce mają mlode drugiego
 miotu” ib. 284.

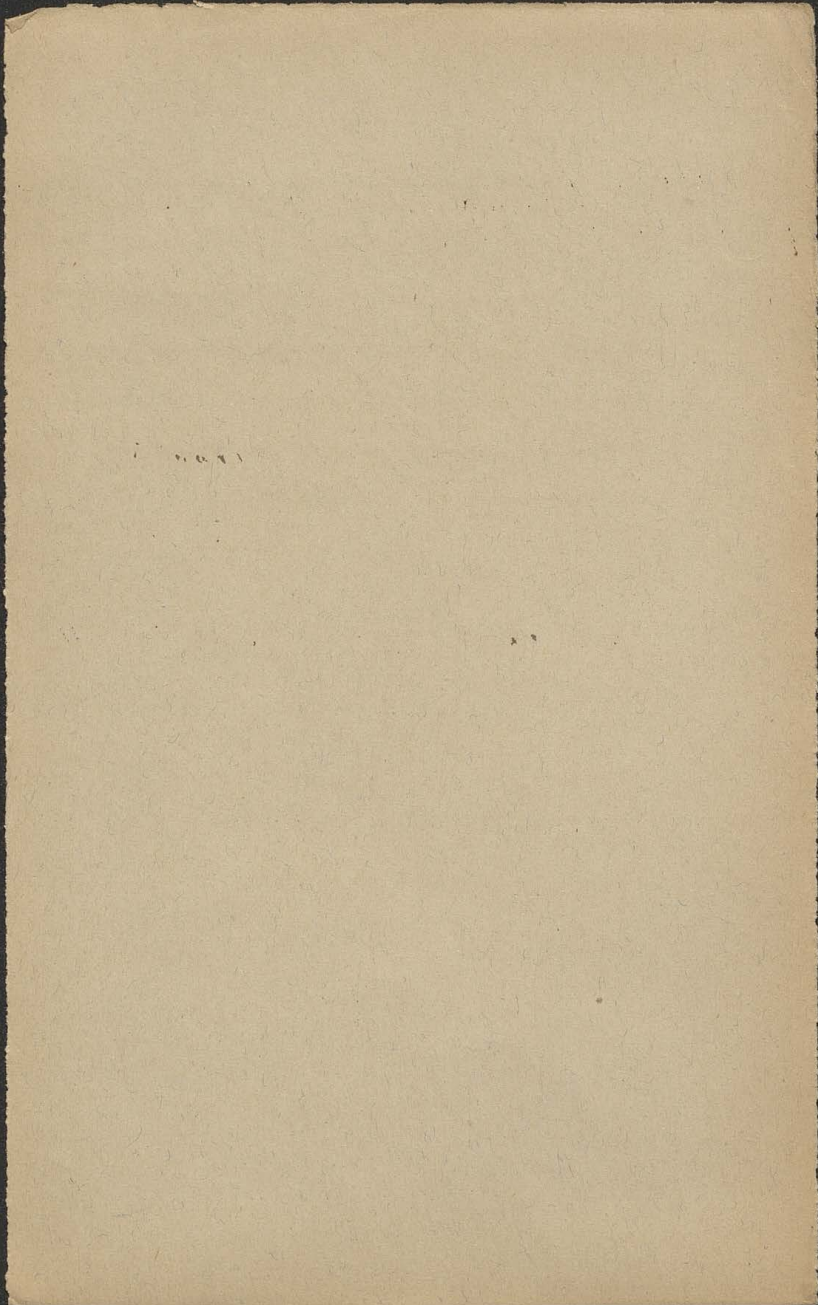

Mir-u. m. § Dobre mowańcie, powaga, kmańcie
 „Taki' kwykaj' od wiechow byt w rodrumie owy,
 stąd też wielki mir miata na Podgórnem calem, i'
 każdy szałkat kwiżkóu z domem tak wspania.
 typu "W Pol. Sem. 29. " Miru w nie-wielkim mirze
 u szlachty kostawat, bo drwie' lubit' na szlachty,
 a licho jeć' duwat "W. Pol. Sijn. jen. " Miał ogromny
 mir u braci szlachty, dom trzymał otwarty " J. P.
 Kwaś. Tyg. II. 3. 5. 35 " W kółkach szlachej' retdziency
 u miał skroki' mir, przepadali' na nim " M. Gawal.
 Rou. i pow. 8. 387 " Nic nie pruzo gto, pi' miasiatu'..
 imasnej' stracit' cały mir w towarystwie, - po-
 gładano na usz' pruz' narniz, dawano przy ciuki' "
 W. Gorkat. 2. III. (1) § Daw. gromada? gmina? " Na-
 jędzi'ane miry polackie, jizi nie o starych
 swoich swobodach myślaty, ale o wtarnej'
 obronie " J. P. Kwaś. Lub. 1. 91 " Miry wie myg
 jak dawniej' i pędzi' usz' nie dadzą jak. trzo-
 dy. " ib. 210.

(1) " Kobieta wypraktykowana na awyplu.
 do procesaio, do gospodarkuwa, do dziei' cho-
 wańcia jedynca - z pamiataniem u ludzi' miata
 i mir " Kł. Jun. wile 1887. 217

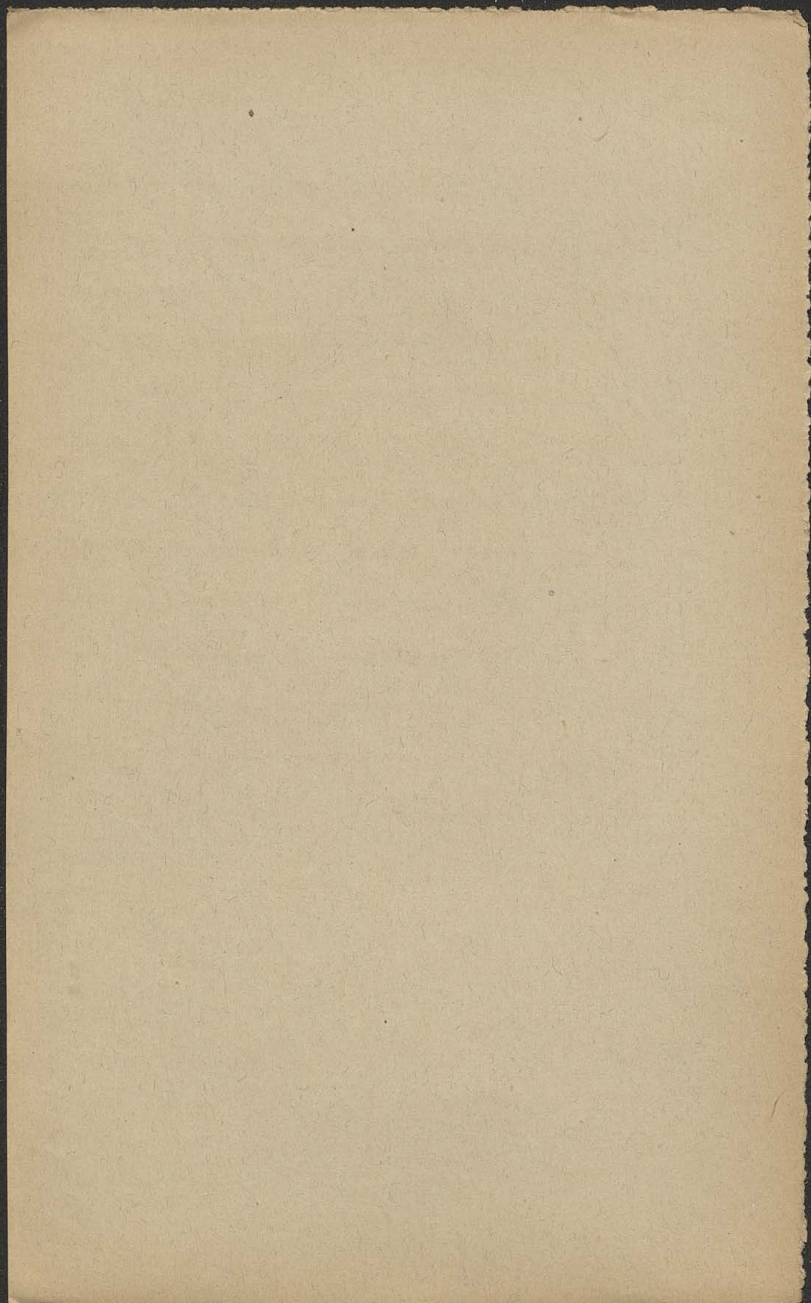

Mirjada, Myriada - γ. ζ. dy-vjad um. i grei.
 właściwie 10,000; rozp. wielkowne umó-
 stwo czego „Atom w obrotyma dźwiękami...
 i pytu światła myriady nowych wypro-
 wadzić światła” J. Kiel. Towar. 17 „Prustwor
 niebios jaśnieje gwiazd mirjadami” Kł.
 Podwypoc. Tyg. II. 2. 5. 316.

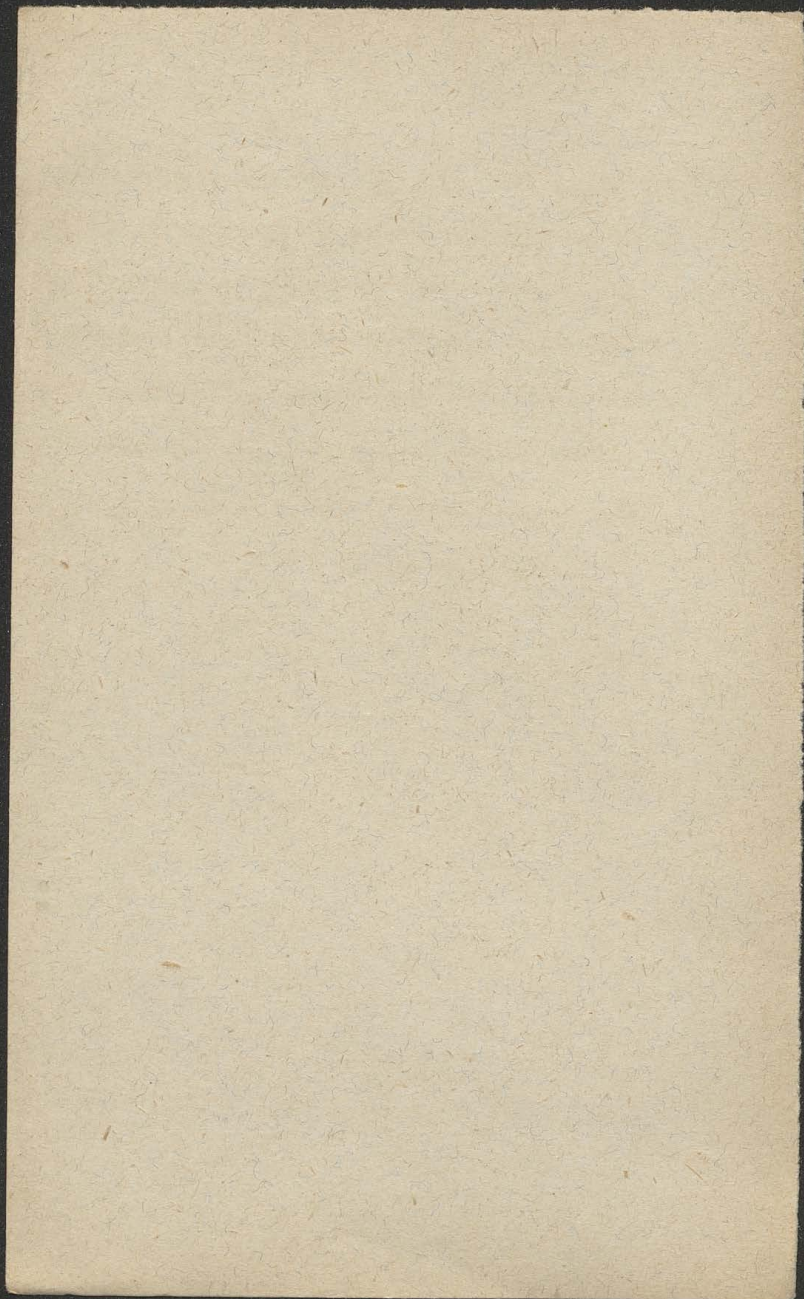

z gre. Mystikos

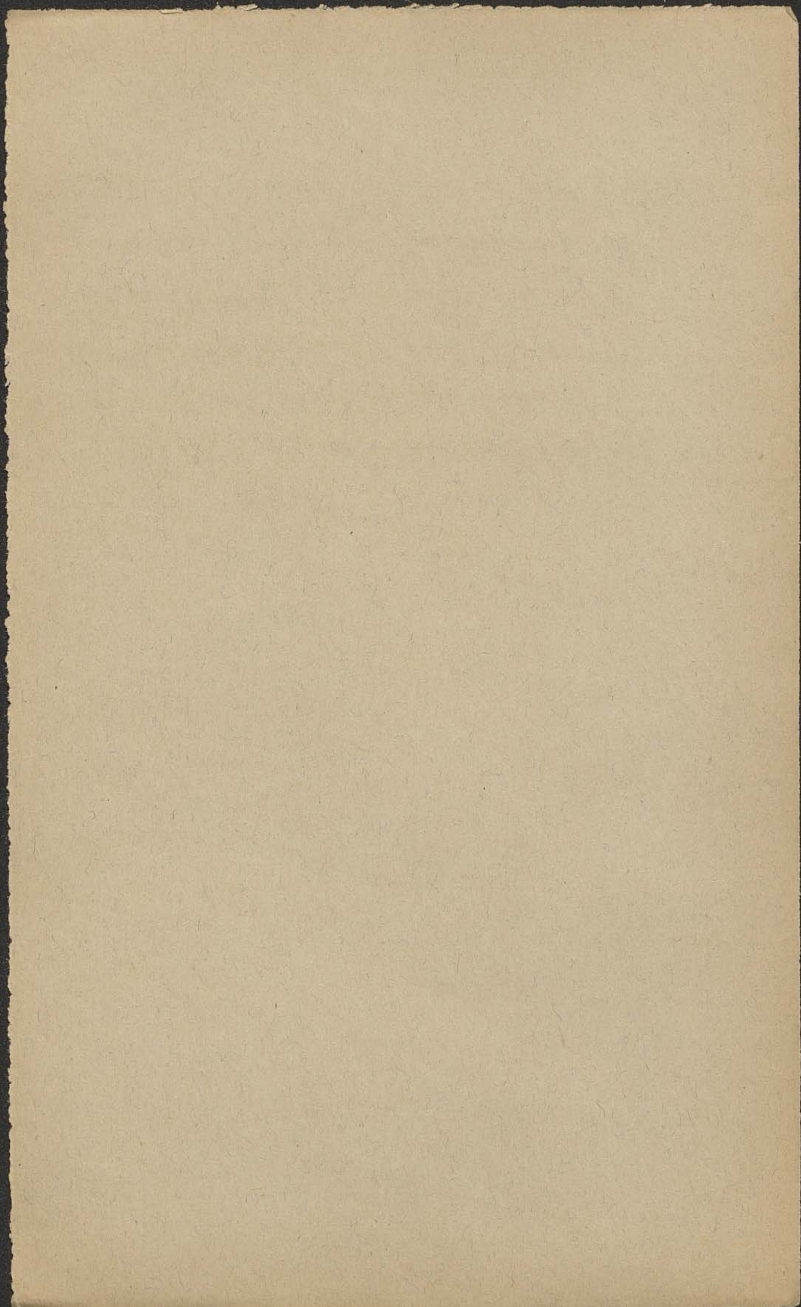
Mistycyzm - u. m. rodzaj obłądki umysłowej,
 będący skutkiem chorobliwego zamuto-
 wania w tajemniczości i badaniach rze-
 czy przechwyceniu siły pojęcia, oraz wstą-
 pienia w bezpośrednie związki z isto-
 tami świata nadumysłowego. „Epoka
 romantyzmu wieca swoich kranio-
 wych marzycieli, którzy w mistyce-
 zmie (Towjancizm) w archaizmie i
 kosmosie powietrznych naukali duchowo
 braterska i w obcowaniu z niemi wi-
 dziali cel życia godny całego narodu”
 Ochr. Niwa 7. 5.

Mistyfikacja - ji. k. cje - cyj. um. z. Tar. ^{maggy} kart. na ce-
 lu wprowadzenia kogo w pole,, Do fi-
 głów zawsze nierazemno, miał ochot-
 kę, choć nie zawsze celował w dobrane
 konceptów i mistyfikacji." Jtkvans. 72. 91.
 „Ależ, moja ciocia, to byci nie moje." W
 tem wyrażeniu jest jakas' mistyfikacja."
 k. Kal. art. 264. 63.

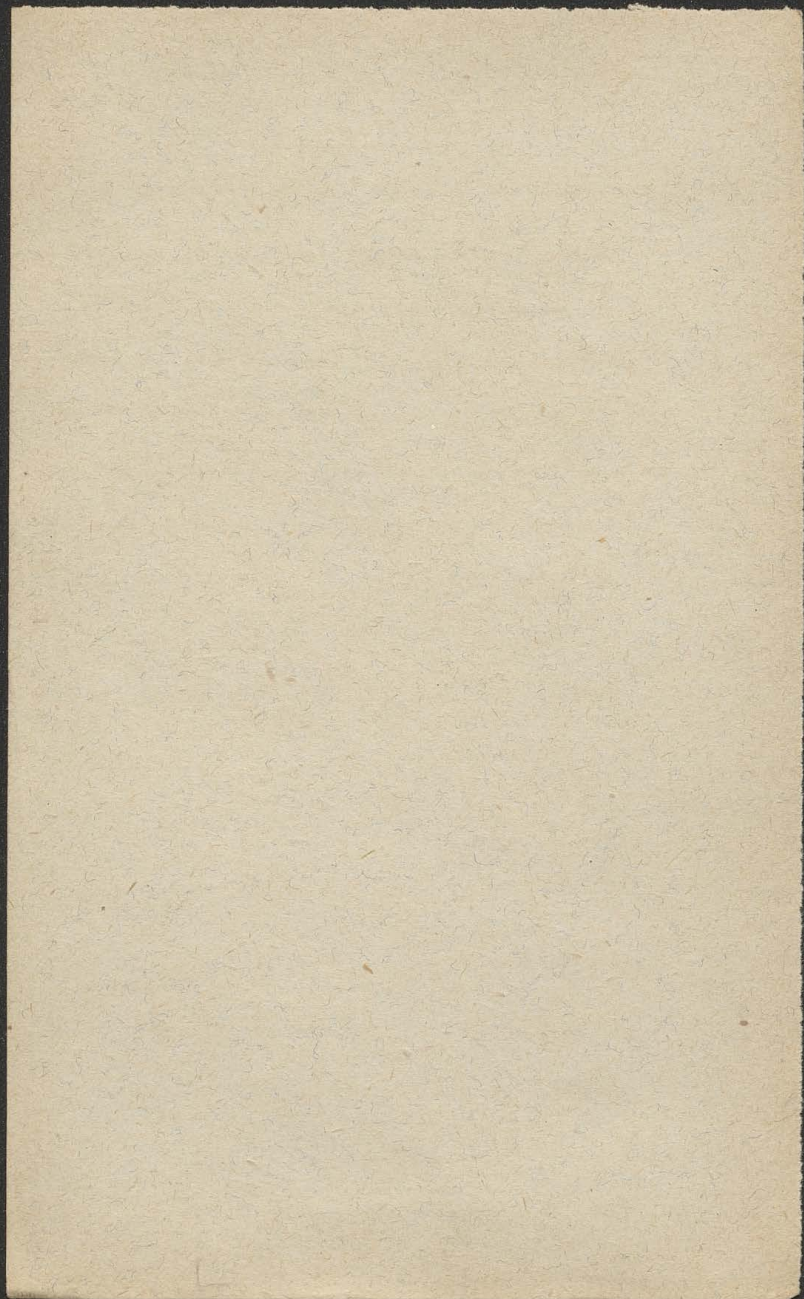

Mislyfikator - a. m. ray - row um. ten, kto kogo mislyfikuje, kwodnik „Na temu skowczyta sie rokmowa, a hrabia usunat sie przedu, aby sarkastywany wyraz jego twaray nie skradnit mislyfikatora.”
 D. Pol. ~~skradnit~~ Hybr. 138.

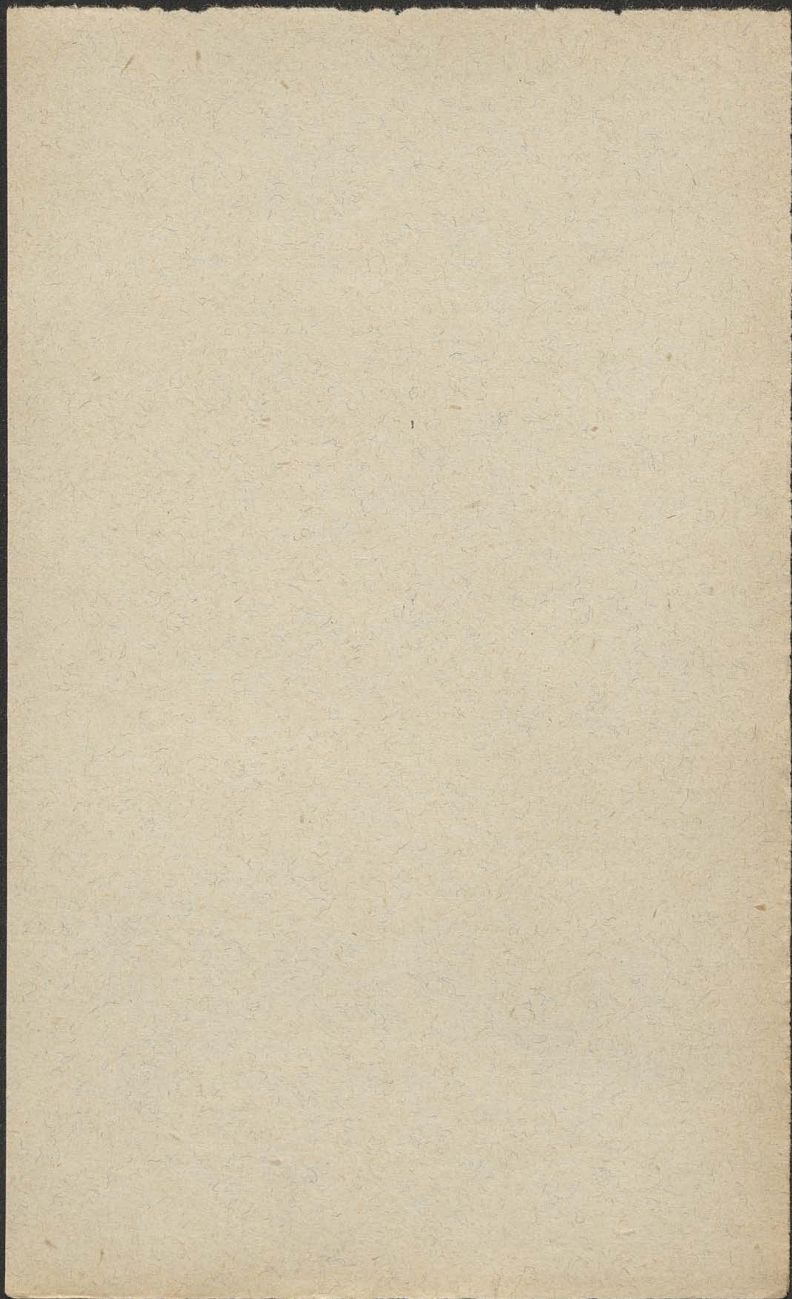

Mistyfikowaci st. r. udm. Kmisyfikowaci dkm. Tau.

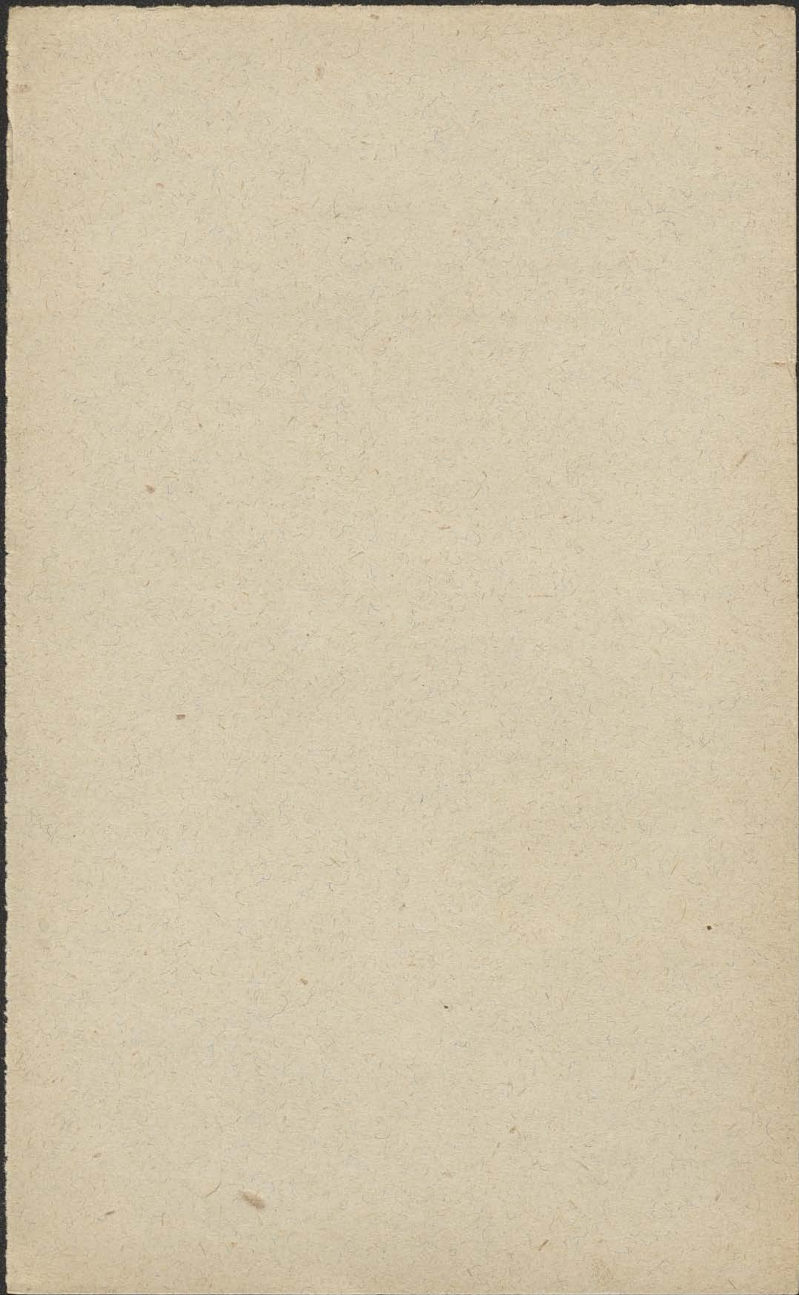
nadwinywaci wyzej Tadrwowieuorui so ce.
 lu ~~wy~~ rednwierie z niego, kwodac
 „Poit ich, karuit, wydnit z nich, figle
 im ptatad, mistyfikowal..” Jt. Kvar. 29. 22
 „Skonfundowany, sam siniai iz pwoy-
 nad mistyfikujac tego, ktory go chciat
 rtopai” ib. 72. 92.

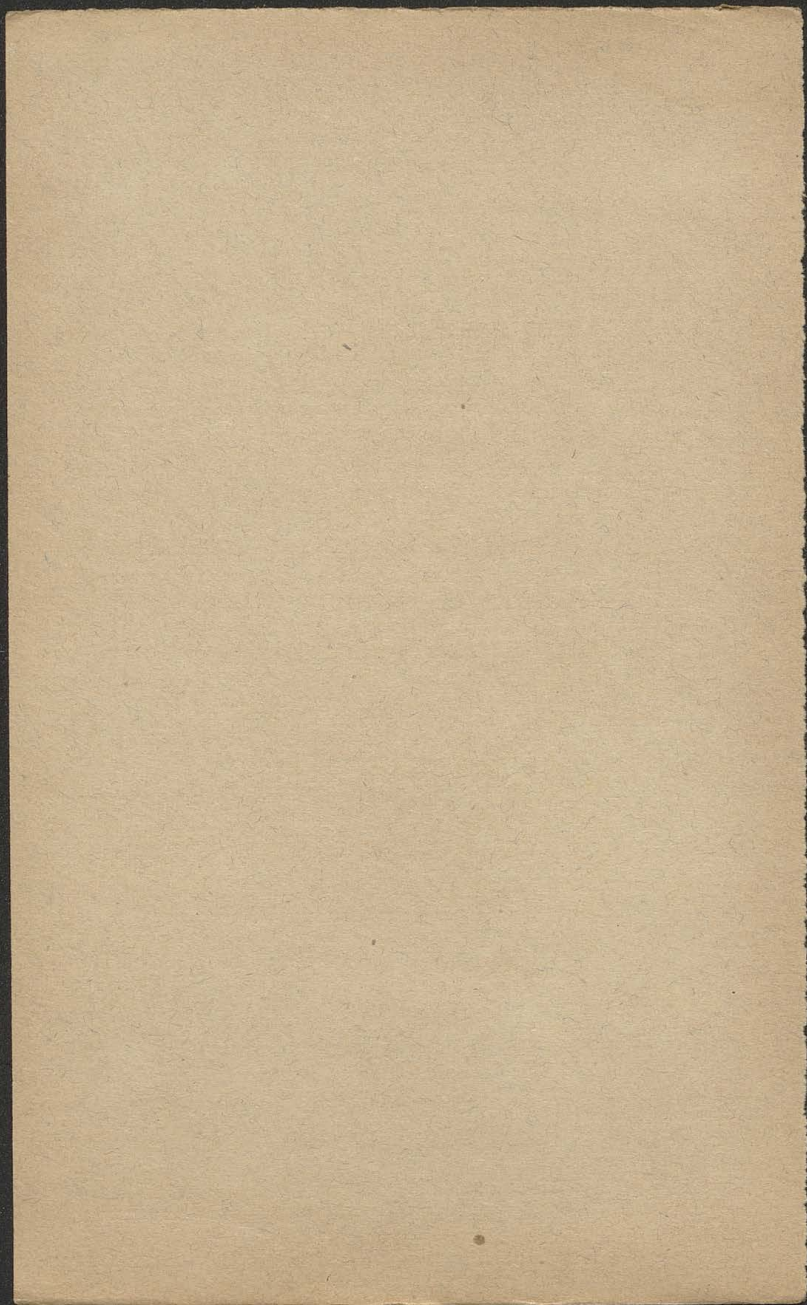
Misakulancja - j. i. Meskolancja - j. i.
 cje - cyj. rum. z wlot. meschia i mischio
 miestnina „ Była to dawna mesko-
 lancja świętosii, która, folgi - jak uwo-
 strancja „ful. Stawa 2. 4.

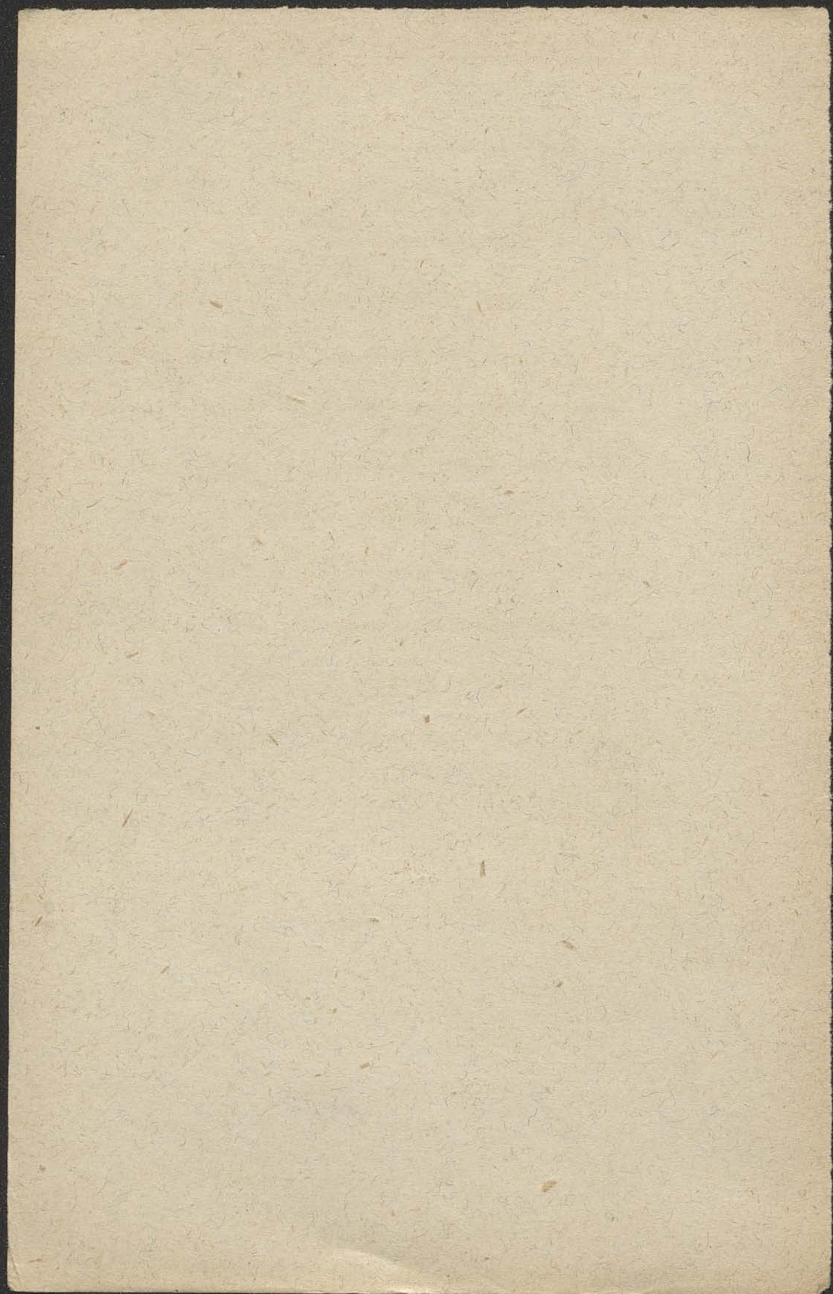
Mitenka - i. ž. nki- nek mu. a frau. mitaine
vzkucivaka kobicea po palca tytko „ Ž
pouvačas w vžku, w mitenkach, siady-
wata na stotaru „ J. Kvas. wick 1877. 286.

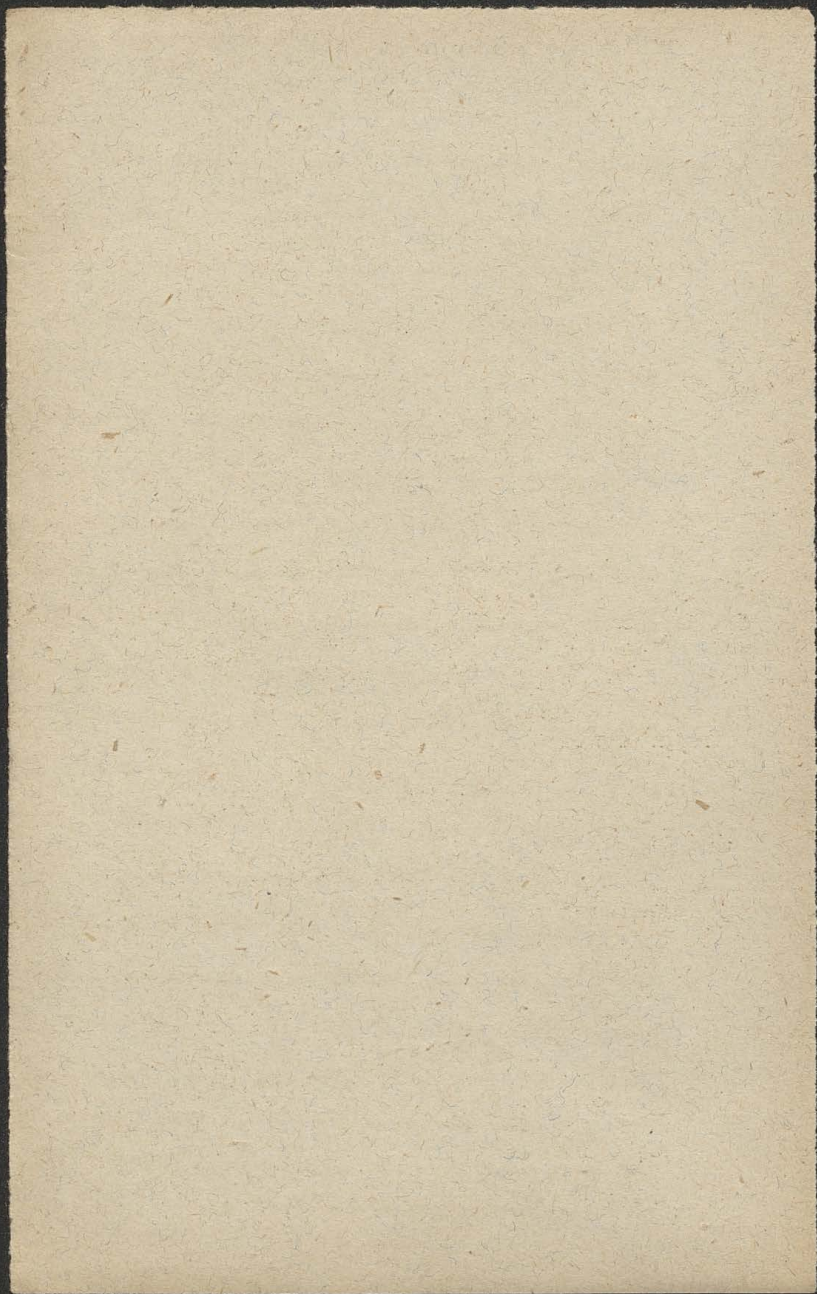
Mitraljera - y. i. franc. mitrailleuse, kar-
tazówka, kartazownica, „Mitrailleu-
se, instrument wojenny w kształcie ma-
łej armaty konstruowany w ten sposób,
że zamiast jednej rury działowej, ma
5 lub karabinowych rurek spojenych”
Kur. lw. 88 150. 4.

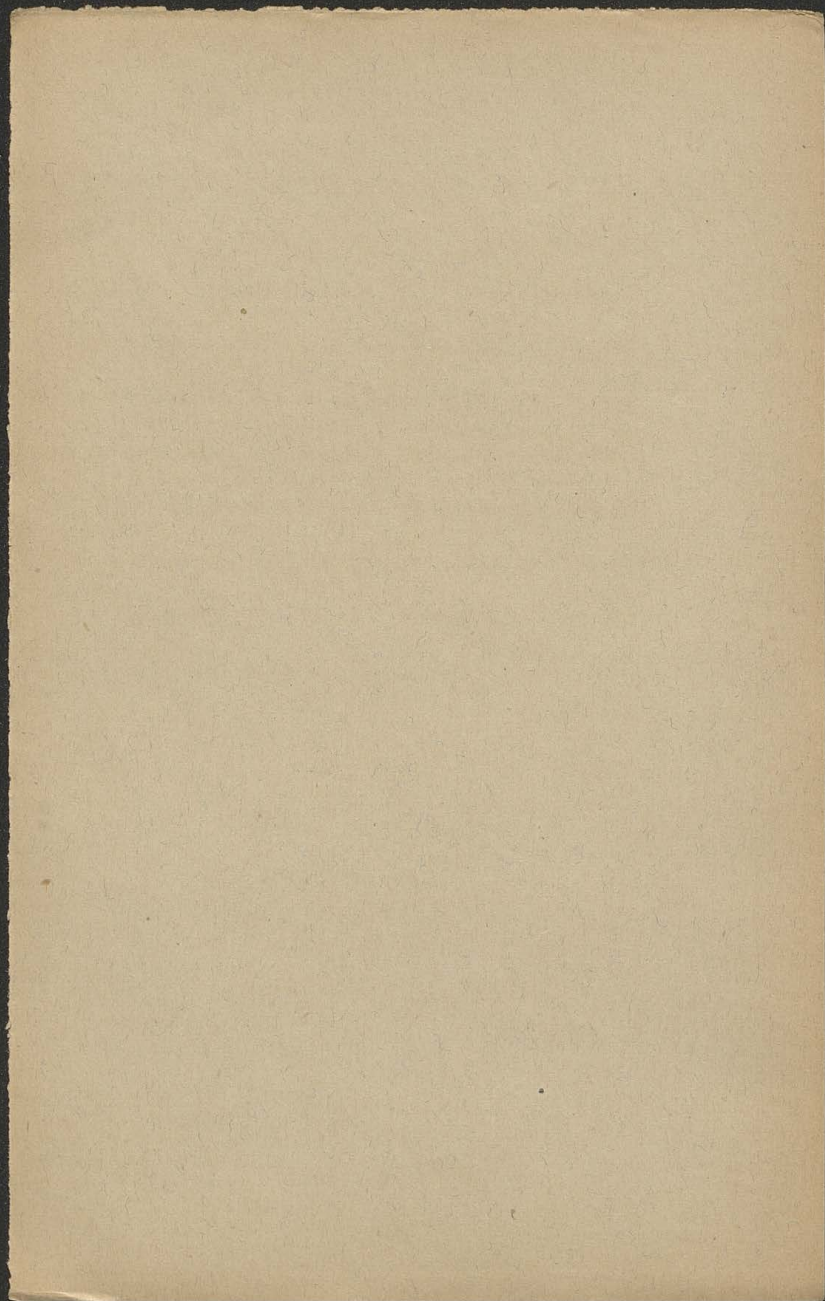
Mitrava-a. m. re-ow. m. posp. trzymający
 się wewnątrz, stronnik partji kriegiszej
 „Lwowska - jako niewitem wata z brze-
 mytką w parze, za kriegiem Zenera-
 tem - „stąd boleśi ożycyamy!” „woyłał był
 mawiać pan sądija - „a gwis mitrawie!”
 w. Pol 3. 151 „Dolyky kriegis był sity chwiat
 is” od peważtku, byłty maknył exapha-
 mi swoich adwersary, lech że ucielt
 nie byłty do swojej pewagi, sądija sobie
 salachita że rjadta mitrawy.” ib. 163.

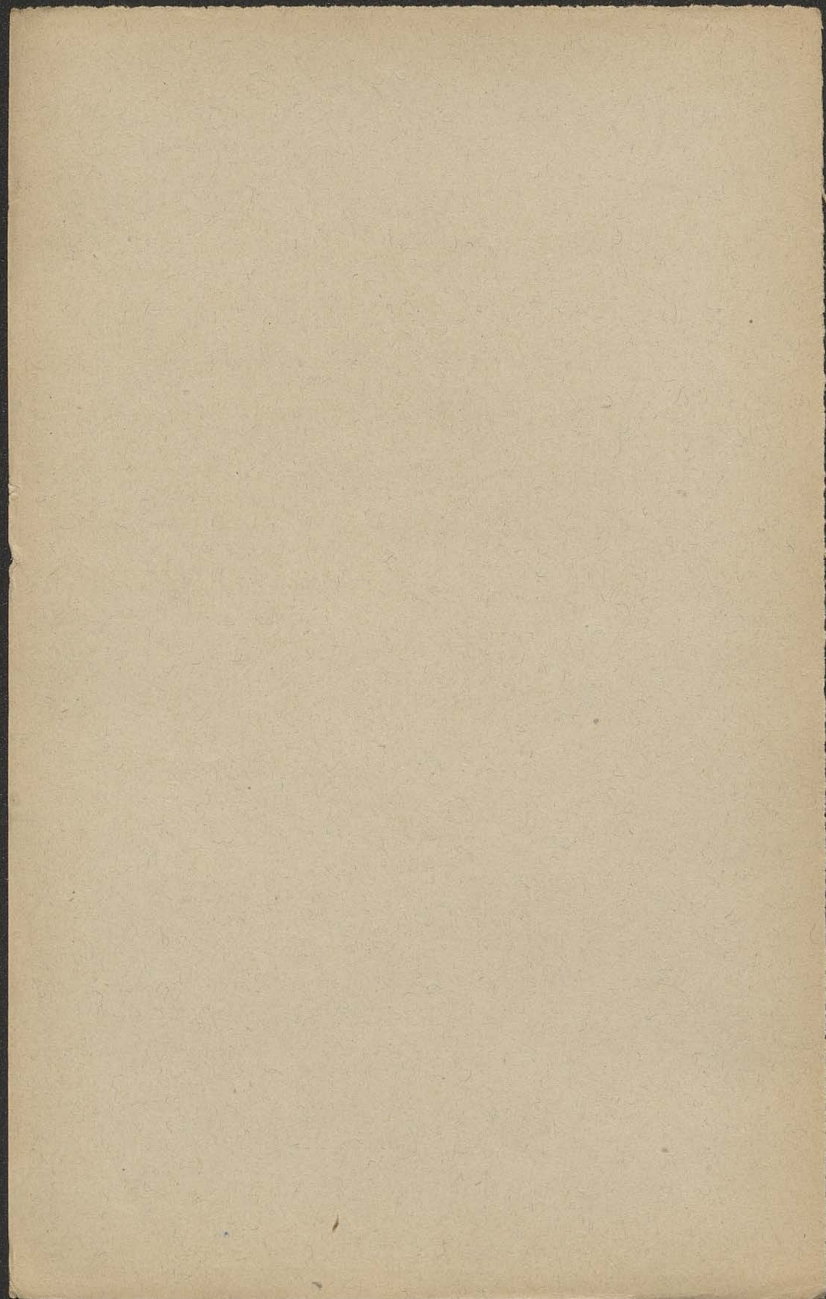
Mitygowac st. ex. ndkn. Umitygowac, Kmity-
gowac dkn. Tac. mitigare, tagodnie, po-
 wściszczać, usuniewać, uspokajać. „Głós
 mitygowat i popożgowat despoty krowi
 swerem” Jt. Kwara. 71. 66. „Mitygowata jej
 rywość i abęptnię uwnie skwerowi” ib. 70.
 „Kwarynat nie skelnie gotwio w Teb wyipa-
 lic — ks. Serafin go mitygowat” Jd. Tyg. 71.
 2. 11. 179. „Że ja ten tego dawniej nie spustra-
 cętem... byłajm ja umitygowat” J. Nara. 145. 11.
 2. 6. 116. „Wpadła na niego i jachwó kmitygo-
 wata” D. Pol. Dnia. Ser. 39. „Porępczownicę
 jini dodał że strachm pan Eustachy, aby
 tylko kmitygowac trochę matronkę” A. Wila.
 Tyt. 7. 354. § — się st. raim. powściszczać się,
 powstrzymywać się „Gracie ja tu rozbijać
 nie przyradętem — racht krawanie się mity-
 gują” Jt. Kwara. wiek 1878. 5.
 „Odkierwiała po matce skalonę tempera-
 ment, skłony mi porępto teraz mitygowat
 upchowaniciem i kamwinię wyjątkową” M.
 Gamał. Dłurw 23. 203.

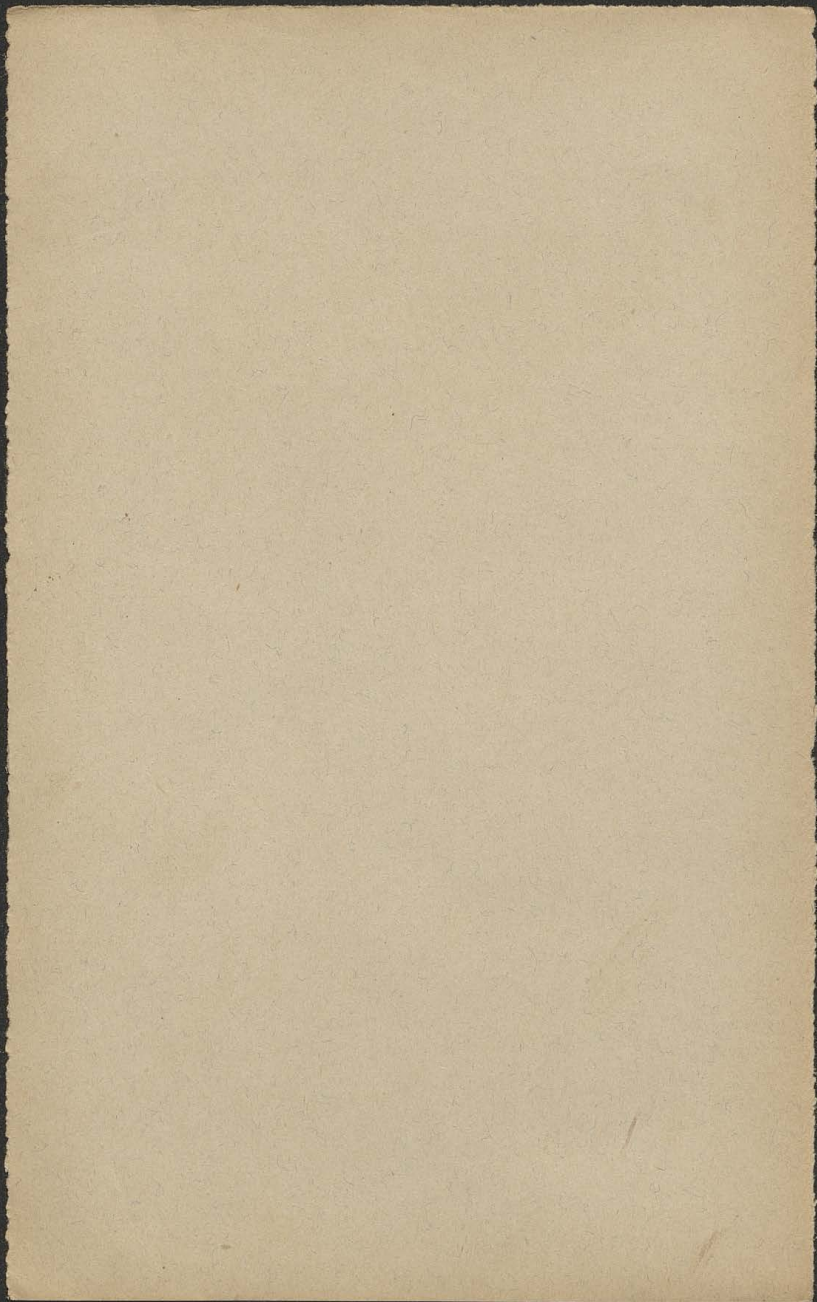
Mizantropicy, Mizantropijny-a-e od
 mizantropji, nieprzejawny lub nie-
 chętny ludzicom, stopy „Diedna
 mama wozita swe rozkwitłe róży-
 ki... a nigdzie nikt nie śmiał się do nich
 przybliżyć. To wybito ją smutną i bu-
 dnito mizantropiczne uwagi nad to-
 razniejszą swiata i ludźmi... Tak
 słownie panny.” D. Pol. Hybr. 141.

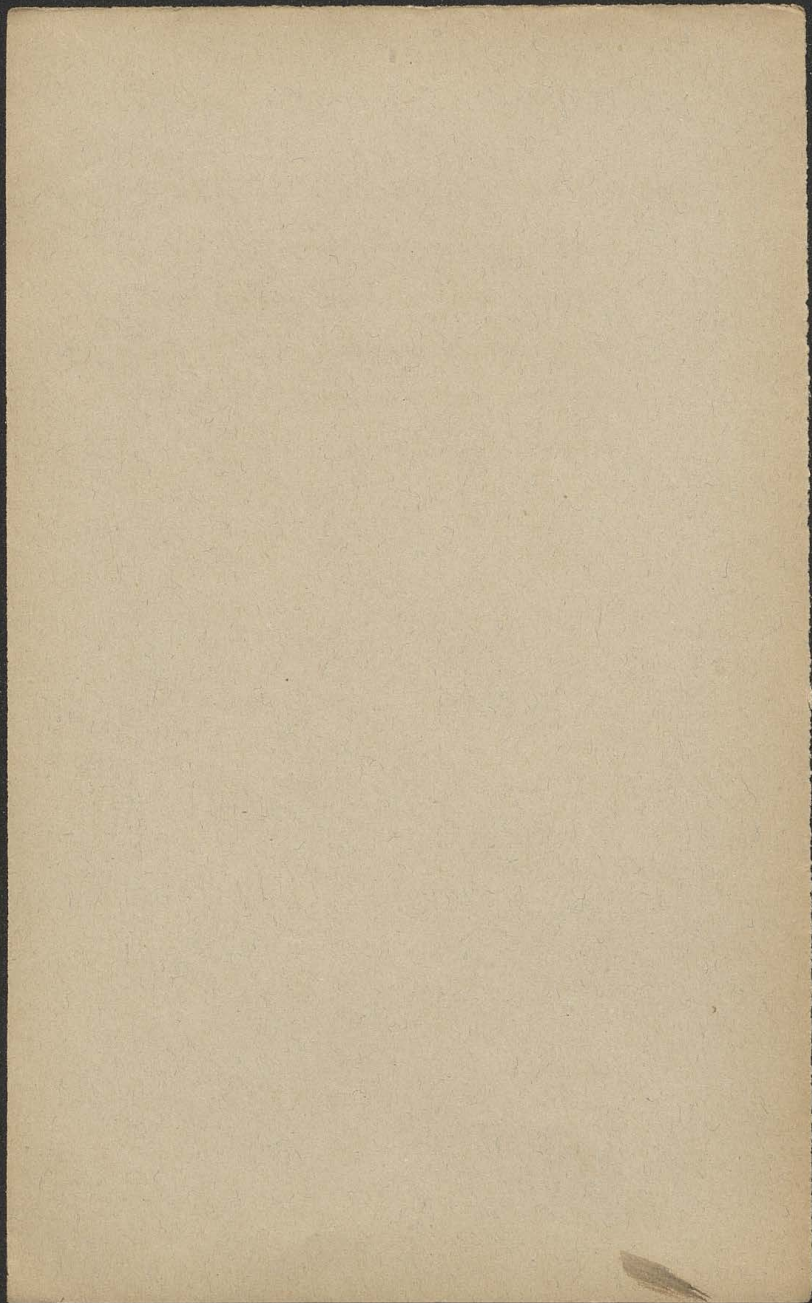
Mizerota - y i. pařp. mizeracelwo, biedota,
 lichota „ Alezi ty' wiołki na twoje pro-
 Źekda za mato, wchoda twojej' pracy
 na te mizerote. " J. Kraw. 73. 118. Ź o wto-
 w biedak, chudziak, uŹdny wto wiołki
 „ Pojdi, wiech uŹ uscisne... Caego si' boira,
 obejdi uŹ delikatnie z toba, bo widne
 ied' mizerota " A. Wilon. Wiek 1878. 280.

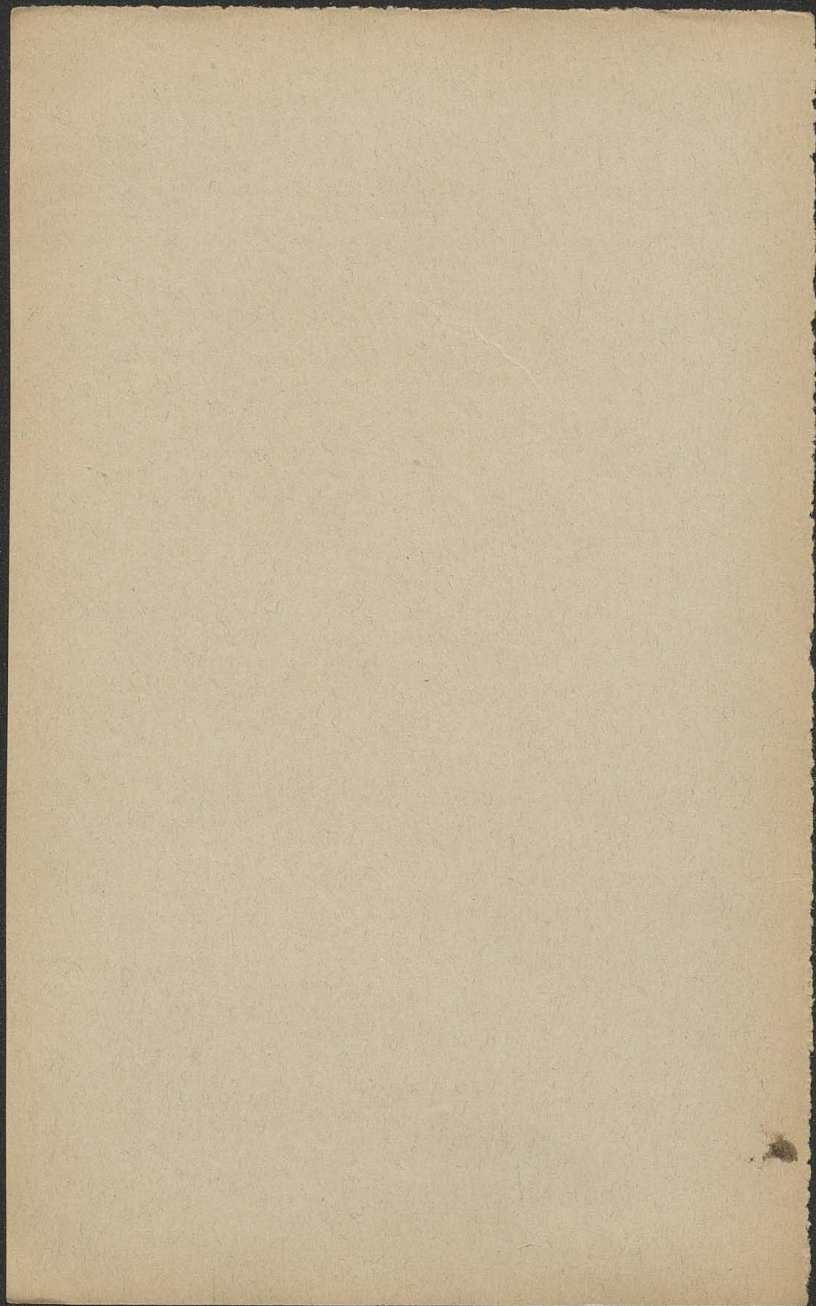
Mikrowai si straim. ndkn. Kuikerowai us dkn.
 w skutek udyty lub ciempieru briedniec, udy-
 nyue, lidnyue, stabytu us stawai „kobie-
 cina tak kuikerowata us, kebys jej pau-
 nie pwanet”. Mucha 1871. 8.

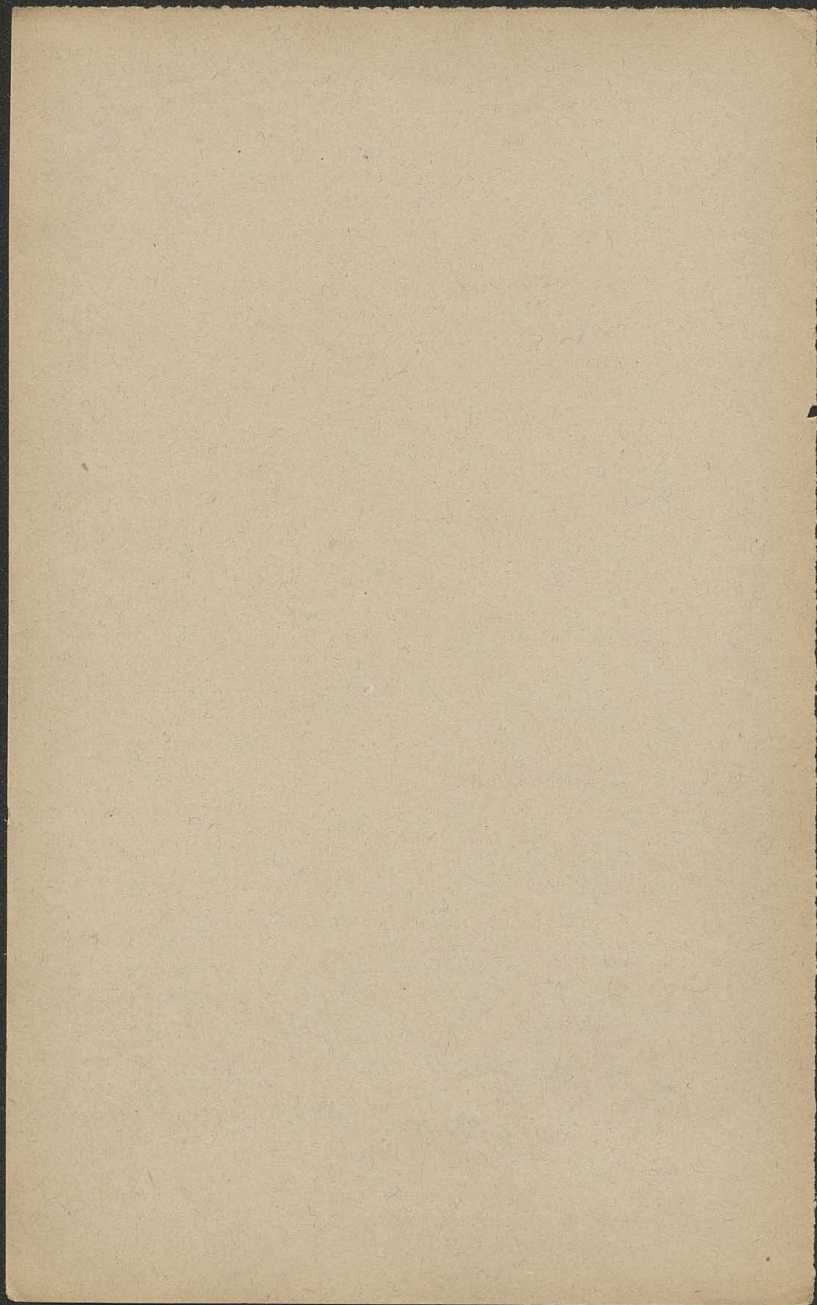
Mewko-a. n. z substancją wodnistą białawą
 znajdującą się w kłosałach kwiatów przed wy-
 kwitaniem ich i skwarowaniem kwiatów
 „Koję wroble spędają nie tylko i wypijają
 jeźwie w młotku kłosał” w. Bol. 7. 274. „Z
 kwiatów lipia wosy w młotku idę” ib. 276.

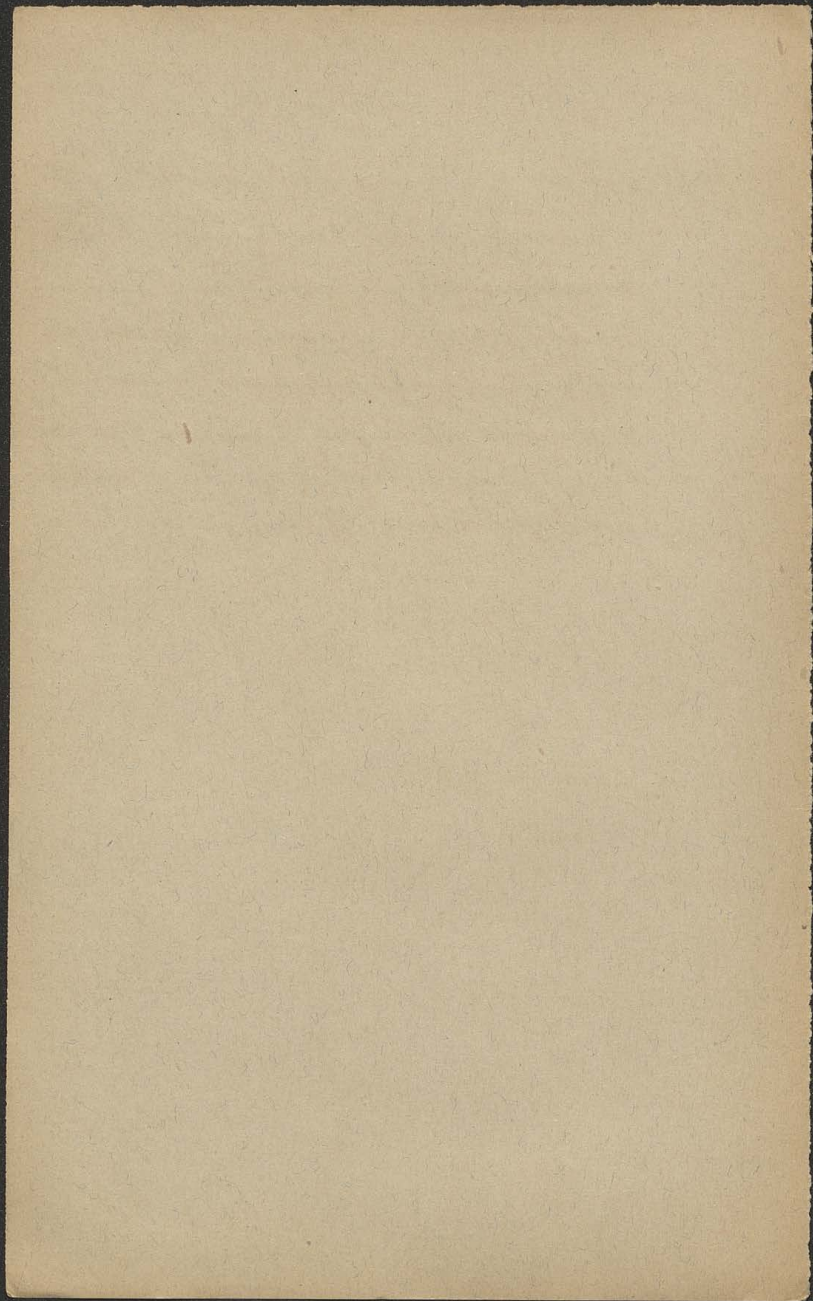
Mecanica - γ. ζ. & poet. mleczna droga na
niebie „ Na wschodzie, w prawo od mlecz-
nicy nieco, przepięsany Orion ” w. Bol
γ. 244.

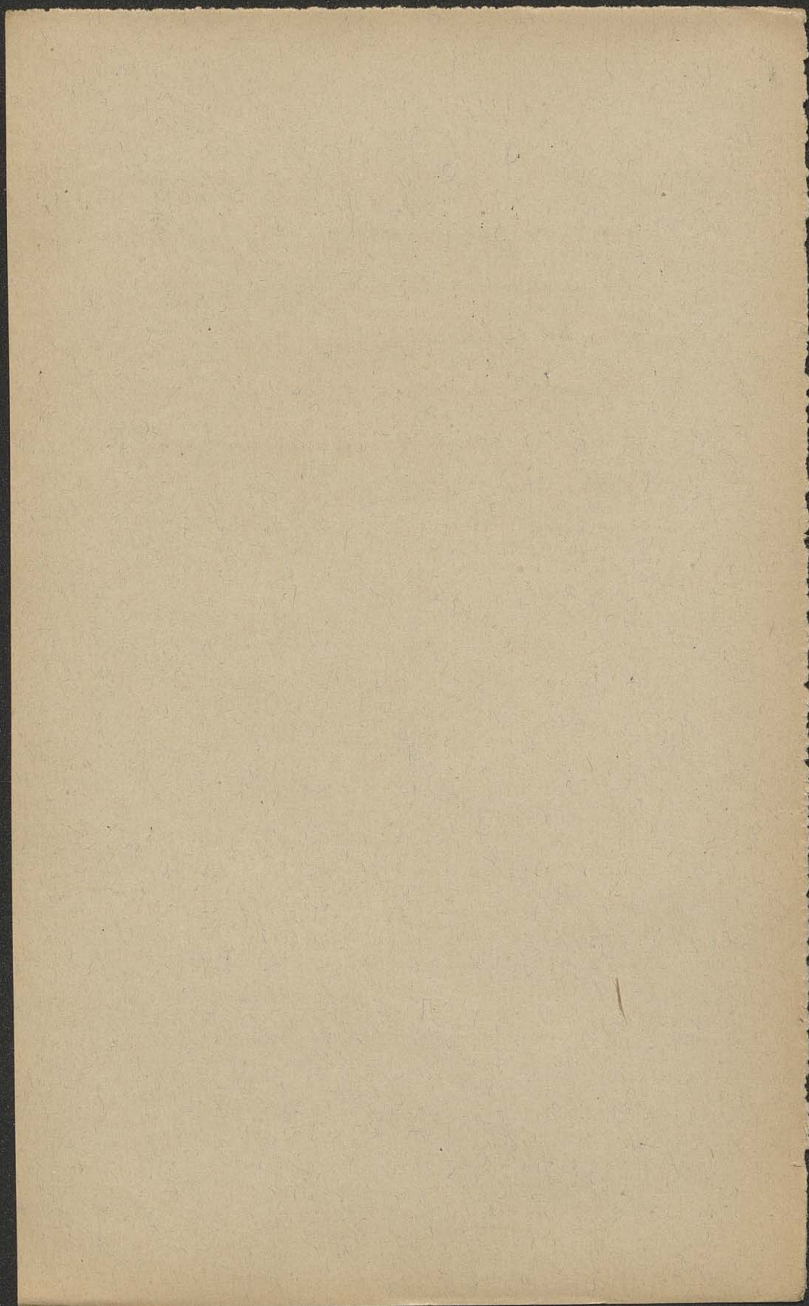
Młodostka i. s. hi un. post. kam. kwiat młodo-
ści, barwinki „Step. niekiedy się wiele,
w barwinki, w lubczyki, w dziewanny,
w młodości, w młodości, w sen wiele”
J. Kales. 4. 7.

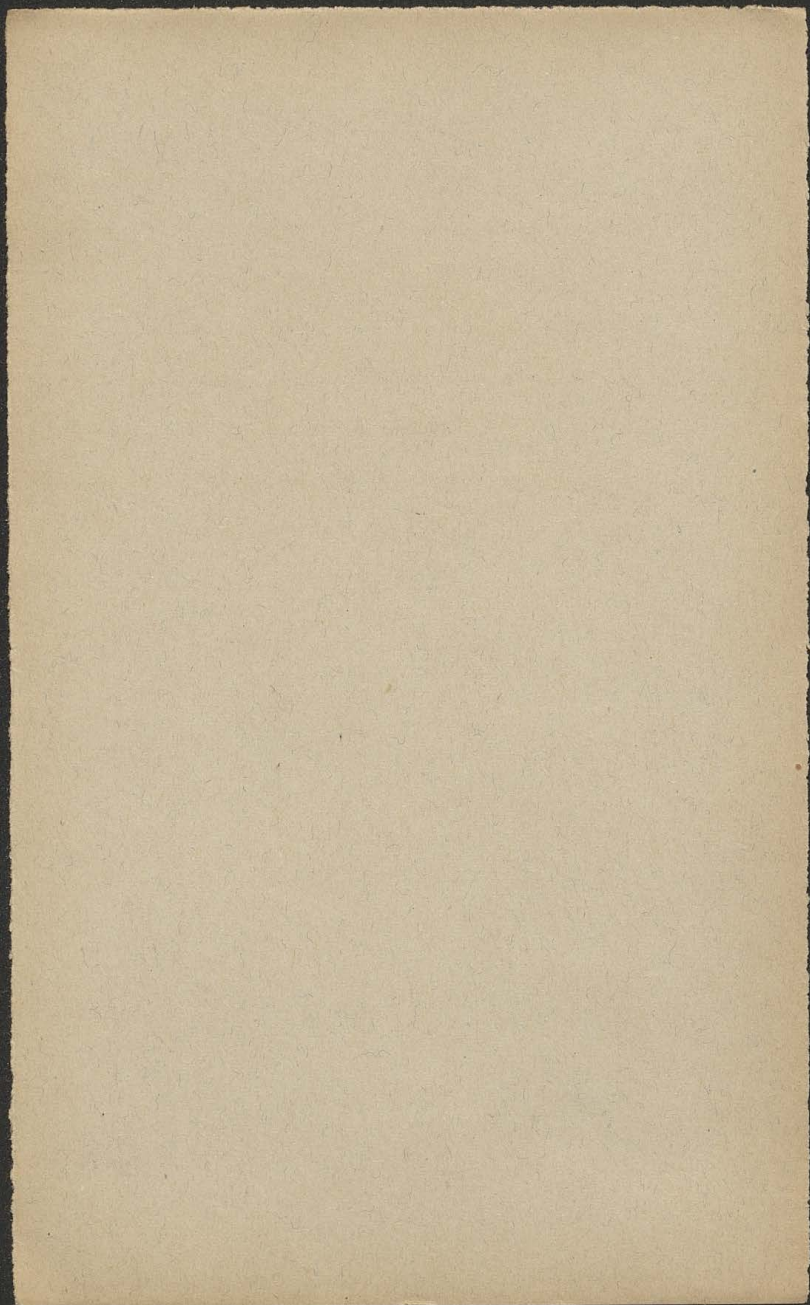
Młodość - i. r. 3, "nie pierwszej młodości" = jw
 w pierwszym wieku, podstarzały, ~~Anglika~~
~~magiarzy~~ "nie pierwszej jw młodości,
 dobre typawy, a wosami trochę szpeko-
 wate mi mimo korneliku co je szermi,
 wspaniała, którego wiek uważa było chy-
 ba odgadnąć a tego, iż się a nim widocz-
 nie ukryć starał." J. Krasa, 72. 90.

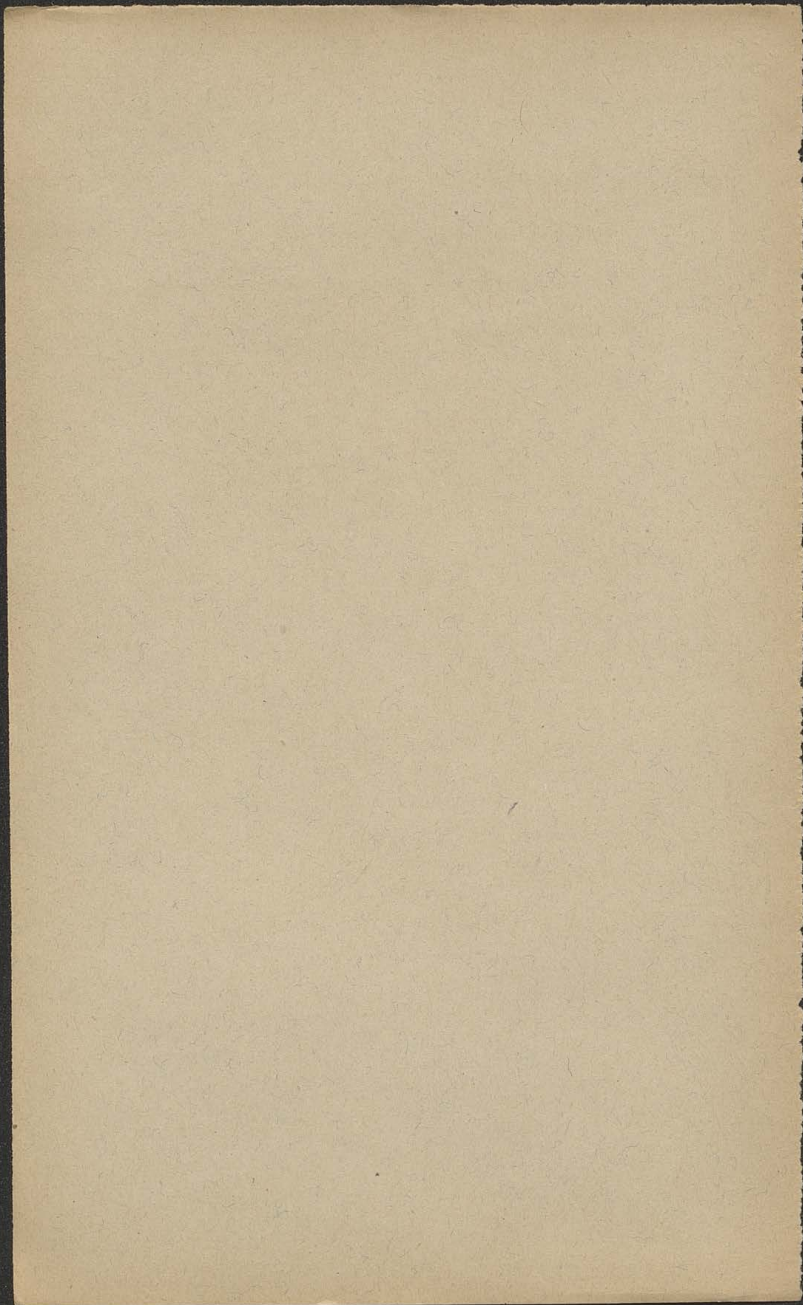
Urodzina -ej. i. nie-ych. um. praw. Warsz. stu-
 żąca do pokoju, pokojówka „ Albo te kuchar-
 ki, urodzine miejskie, ślepowe drzeworyty „
 Au. Wi. 1. 166 „ Budynki teatralny w braku
 lepszego przeznaczenia, obwołano na salę
 balową dla kucharek i urodziny „ Echo.
 1879. 21.

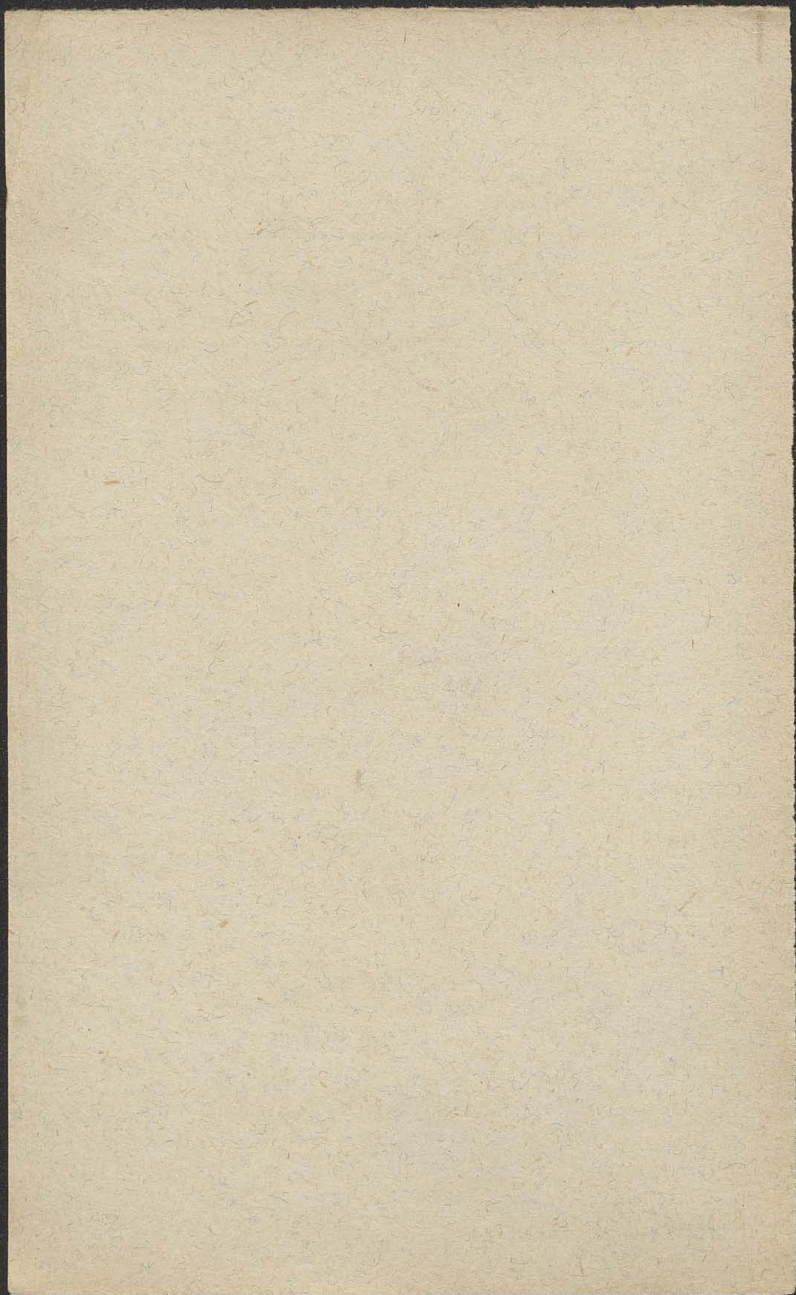
Metody a. m. z posp. novo křižíca „kiedy mis-
 sije na metodyku, idá na górs do górsku“
 Ad. Mich. 1. 49 „Jak stoly siemp stat wafski
 křižíca na metodyku“ J. Kvas. Lub. 1. 9 „Gdy
 na metodyku miserie wliji kablzia“ L. Sien
 K. i kw. 99 „Wiało się rumionia kanonika!
 o potrocy slichu, burre, bo to miserie na
 metodyku“ K. Dzw. Noc str. 115

Metodzierzicki-a-ié intens. przym. metody, meto-
dzicki, metodzierzicki „Córka siedzą-
ca obok była metodzierzicką istotą.”
B. Pol. Klybr. 8.

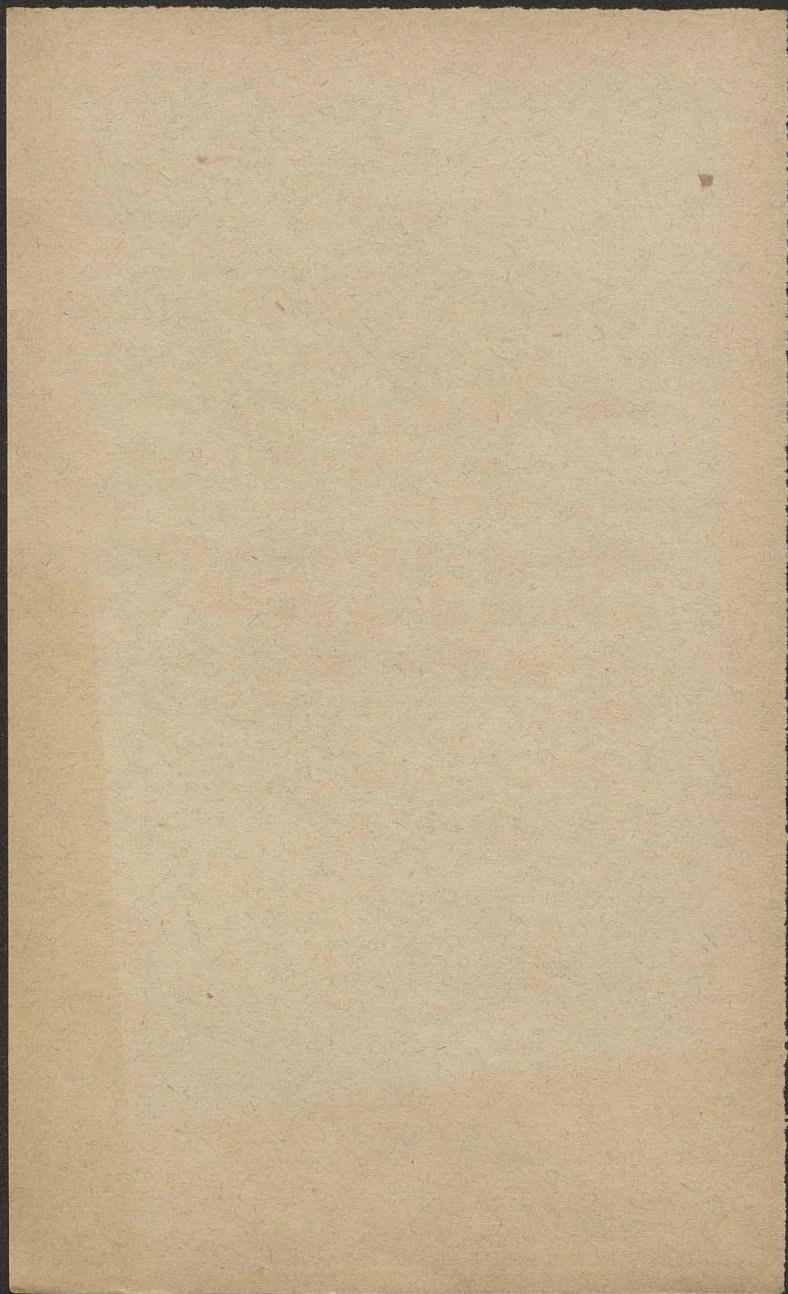

Mtywiec-ńca. m. ńce-ów & mtywek, zachęta,
 obrót.
 wir, wykroczenie w kółko np. w tańcu
 i t.p. „A wiatr gwiazdowy reschtywn
 liściem mtywieca wśród pustego zaha-
 sat dziedzińce” w. Pol 9.16.

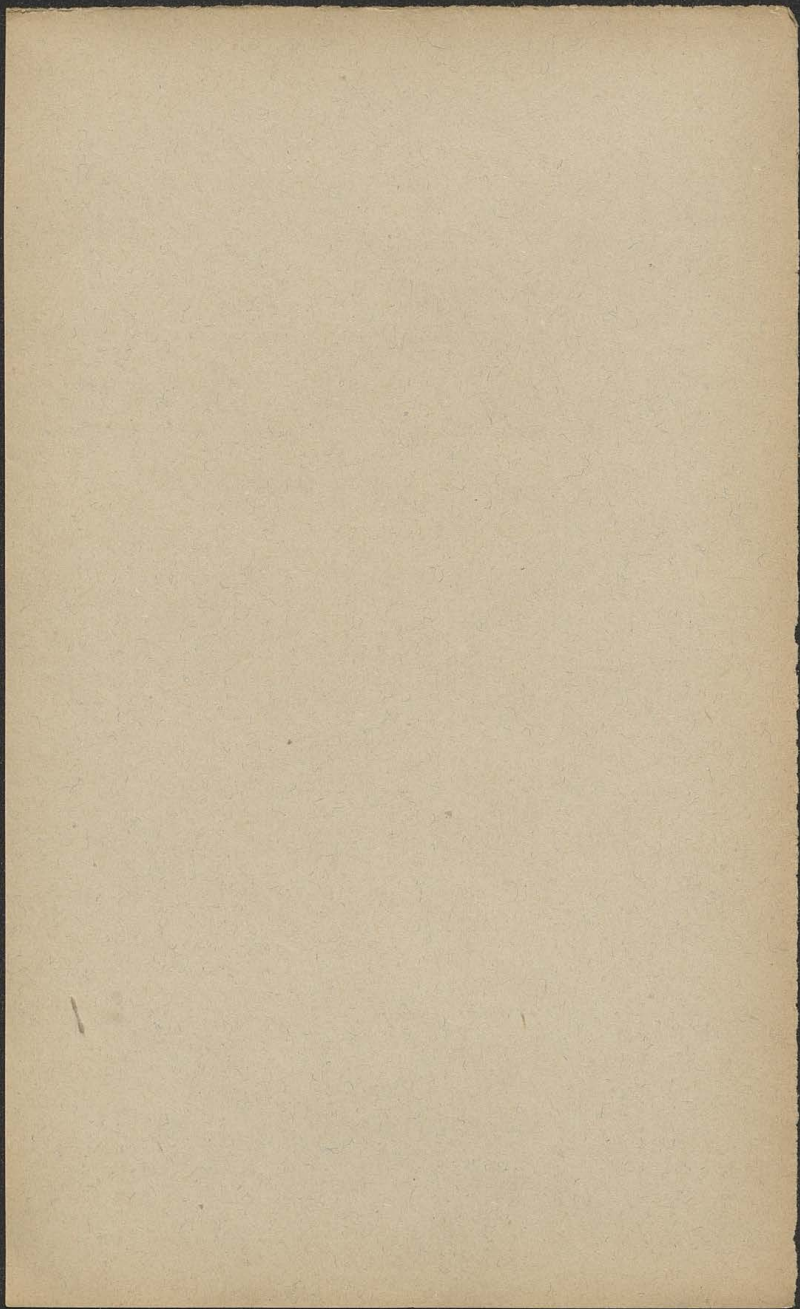

Młynkowe - ego. u. daw. pewnie opłata dwo-
nowi od wrytkowania ze słobca „Piwowar-
ny... kandy z nich dworemu daje na rok...
młynkowego od ciwentui kłot. 4 gr. 3... Fornet-
ke palczy... kandy na rok dawai' powinien...
~~48~~, młynkowego od dwóch wierteli wielkiej
miarę po gr. 22 " opis z 1793 r. ks. Fabrycy. Pys
nist. u. Dobrza 191.

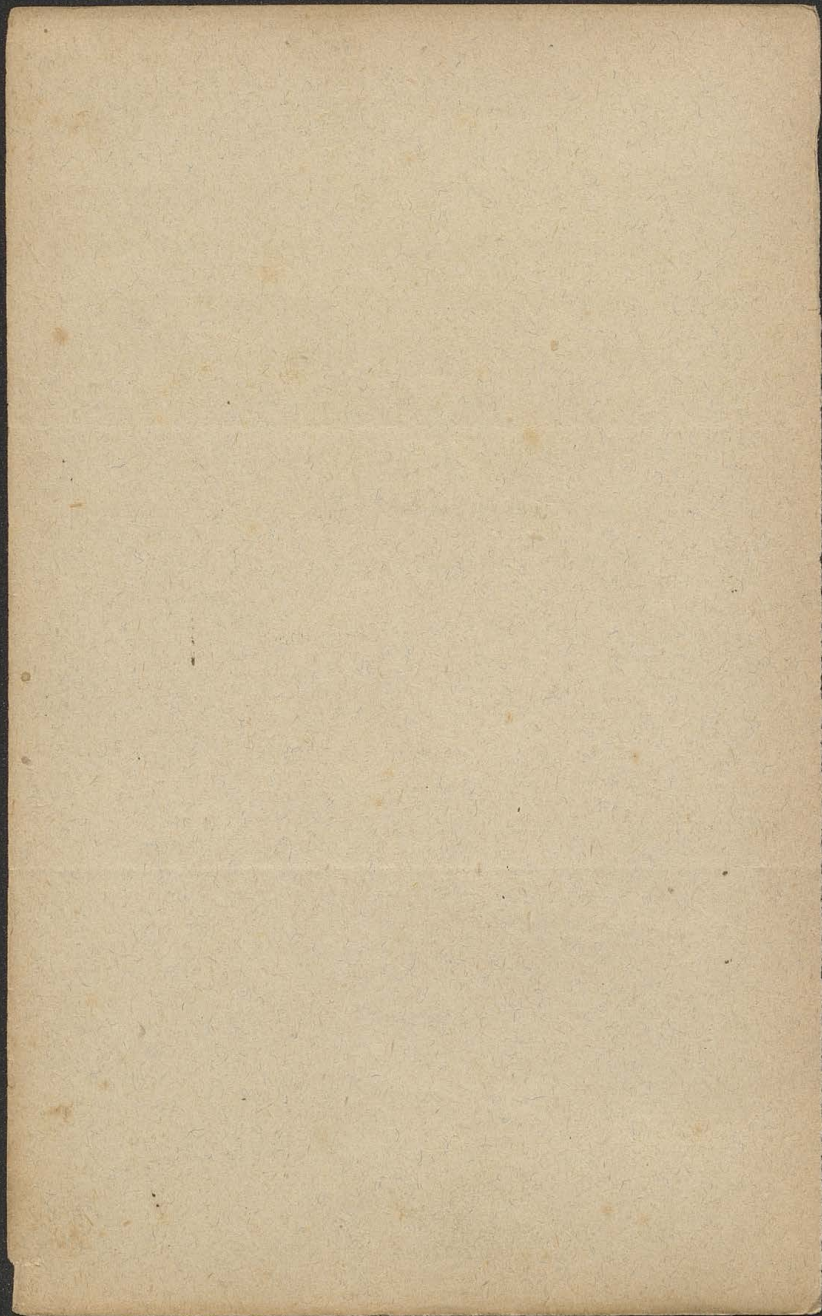
Młynowy - a - e, od młyra „Most na rz.
Klanicy zbudowany, przy błonym karczadca
młynowa skumi " St. Polny. Wędr. po gub. Aug.
224.

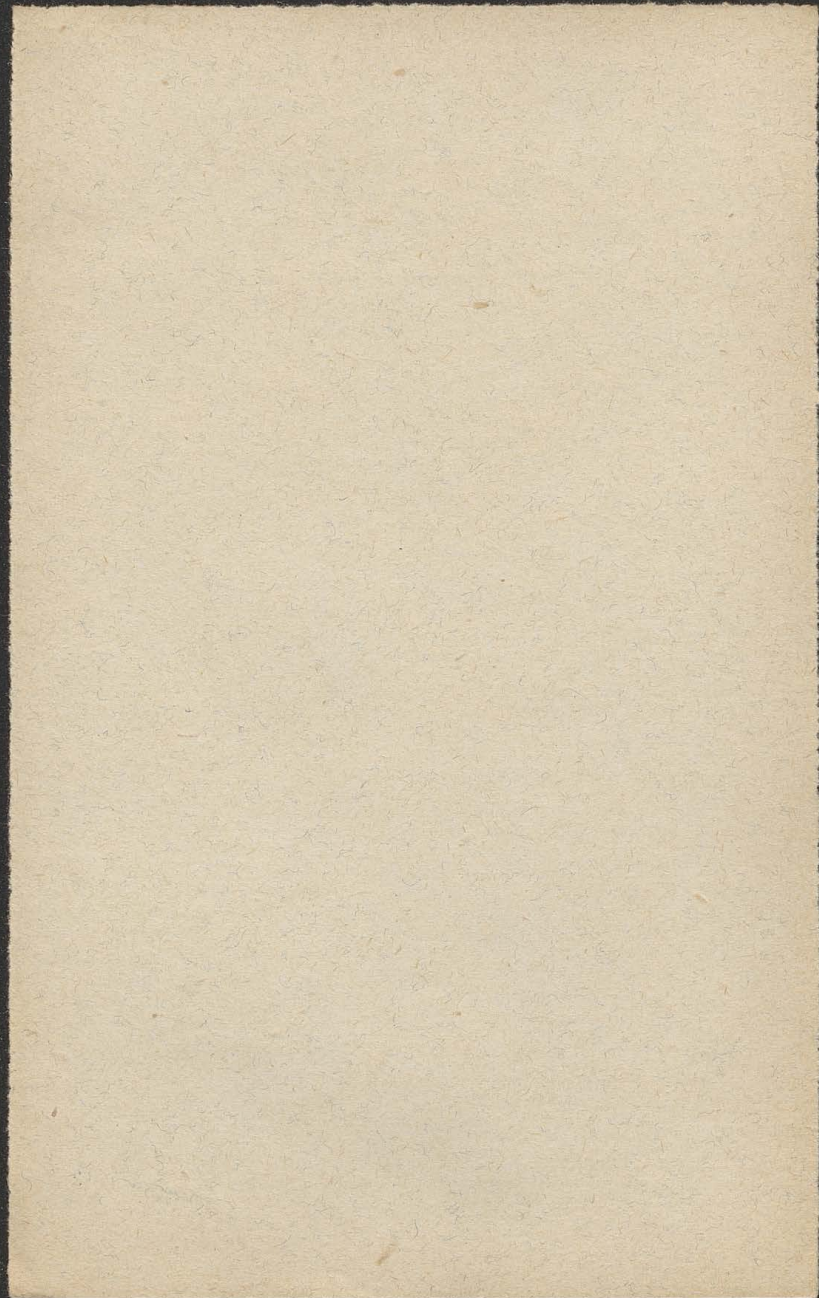
Mobilizacja - j. k. cje - yj. um. franc. urucho-
 mienie armji, postawienie jej w gotowo-
 Źci do wykonania i rozpoczcie kampanji
 , wprawdzie mobilizacji nie uab. arans,
 ale katoci w Alkacji i Lotaryngji sę znacz-
 nie powiżkowane i gotowi do mobilizacji
 "rapetua" j. k. kwan. wiek 1877. 146.

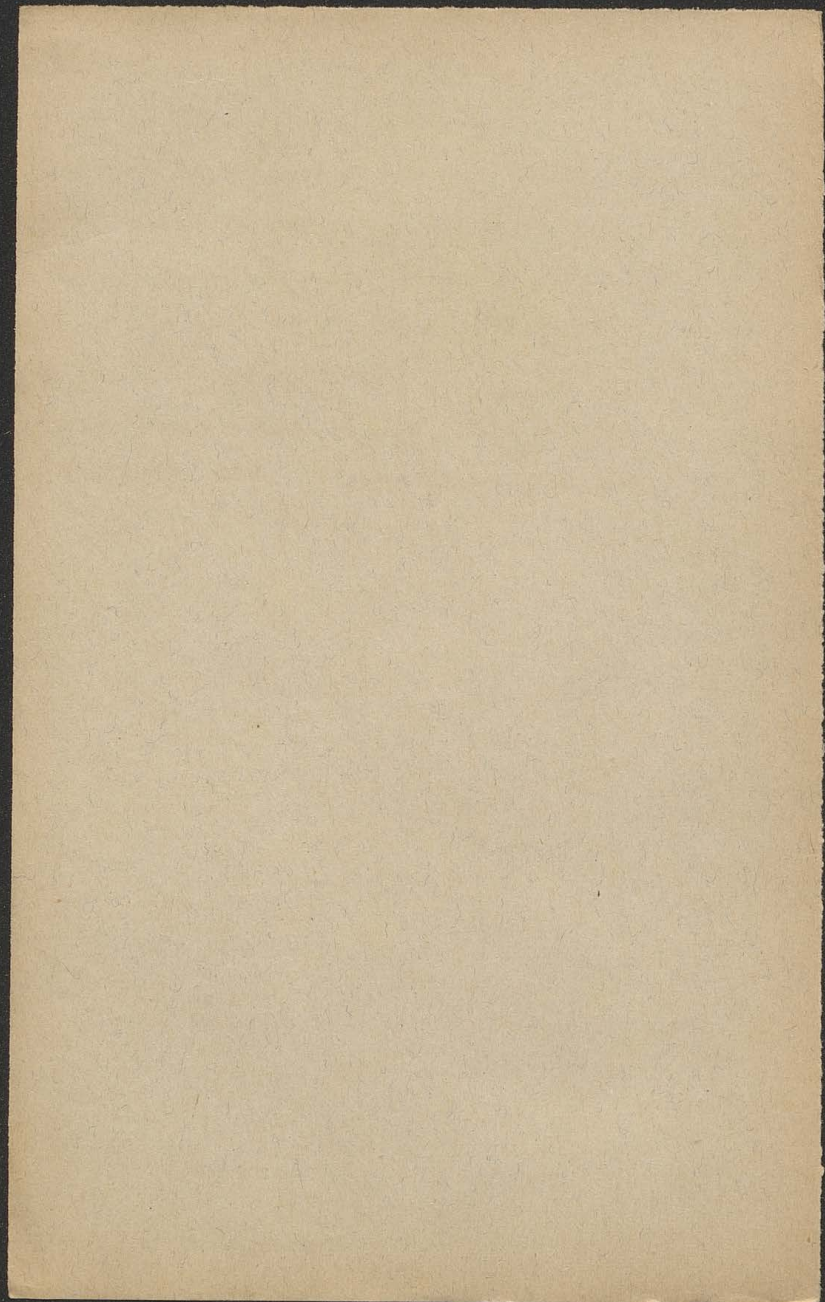
Mocarstwowy - a - e tyragy is mocarstwa,
z uwzględnieniem jego charakteru,
stanowiska i prerogatyw wobec innych
państw „Podniesiono kwestję przeciw
przywódcom stronnictwa wieruchowskiego,
że nie ma miejsca dla mo-
carstwowego stanowiska monarchji”
Dz. pol. 1886. 142. 1.

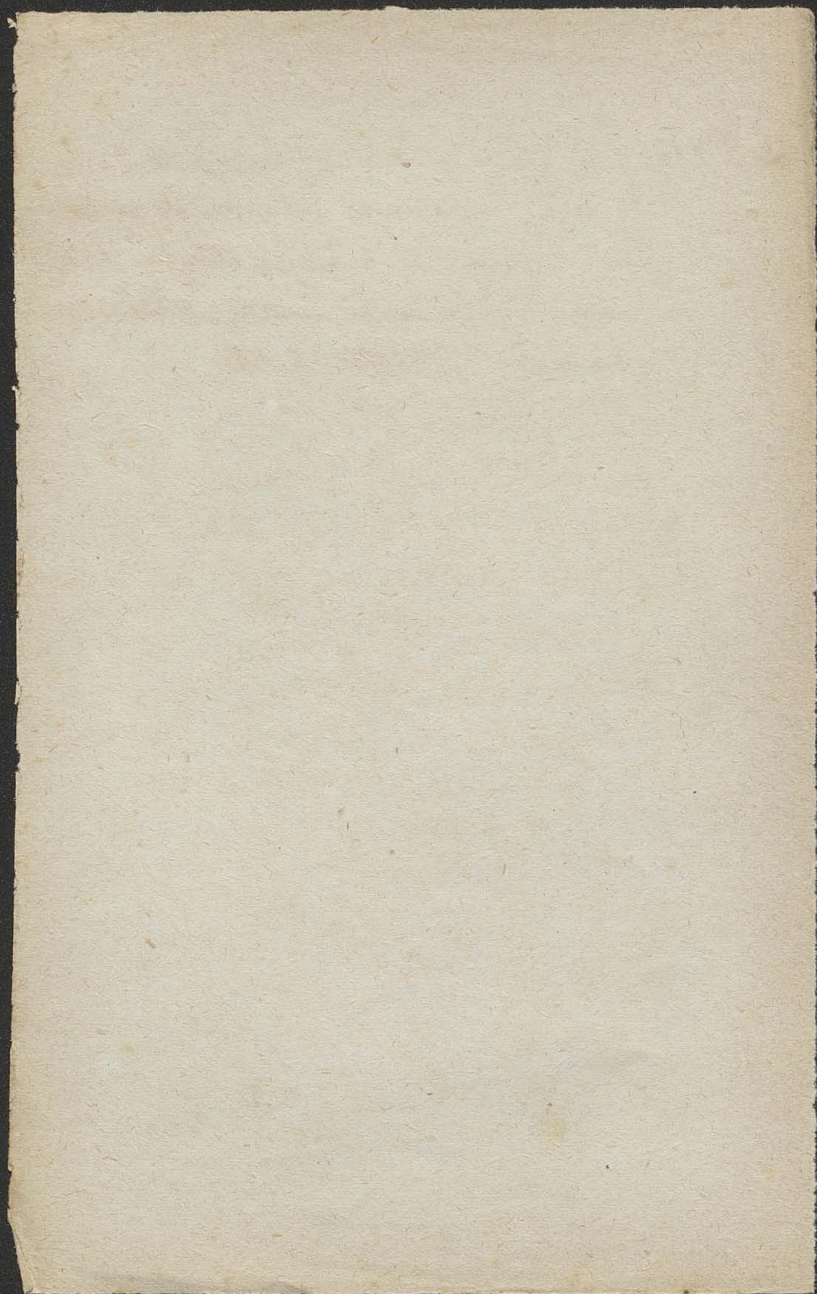
Мочу-а-е §. 0. Рого, в калѣе и шардре, зм.
вмечмоу, блвнъ иъ мрпва в удѣлквѣ
~~А мнѣ мочу Ровѣ 'талѣ~~

Mocodawca - y. m. cy-ów praw. ten co daje
 konnu pełnomocnictwo do jakiej czyn-
 ności „ Moi mocodawcy przystali mnie
 tu, nie chce się uchylać od ułtadów ” ŻTKo
Tyg. II. 2. 11. 139. Mocodawcy - i. z. nie-
 um. „ Mocniwy administrator... bronił intere-
sów swej mocodawcy ” wiek 1887. 229. 2.

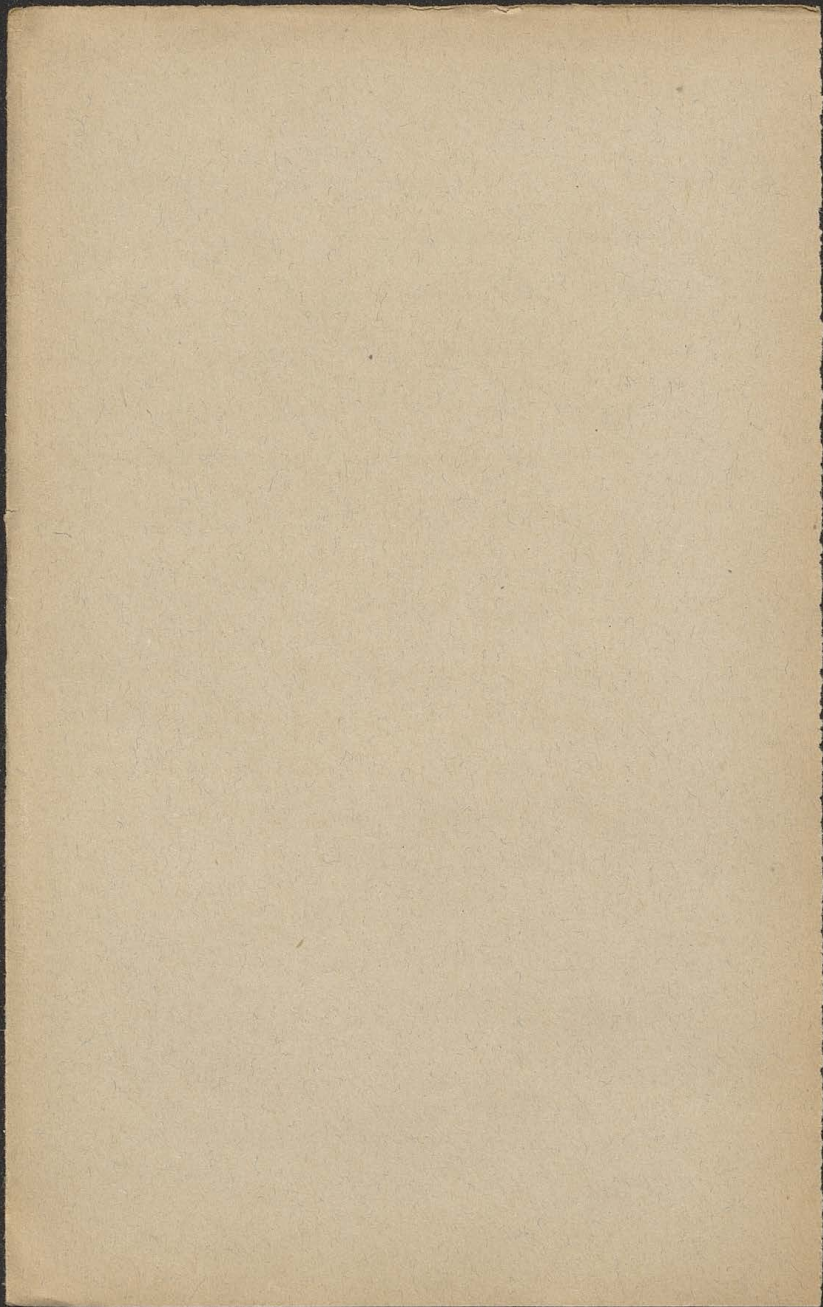

Moda - y. t. mody - mój um. z wyłączeniem 1. um.
 „mody” w kierunku najnowszych w mo-
 dzie będących t.j. modych strojów „kwy-
 nowy, um feltunki (karnale), widzi i wyrost-
 kie mody” J. U. Nienc. 2. 115.

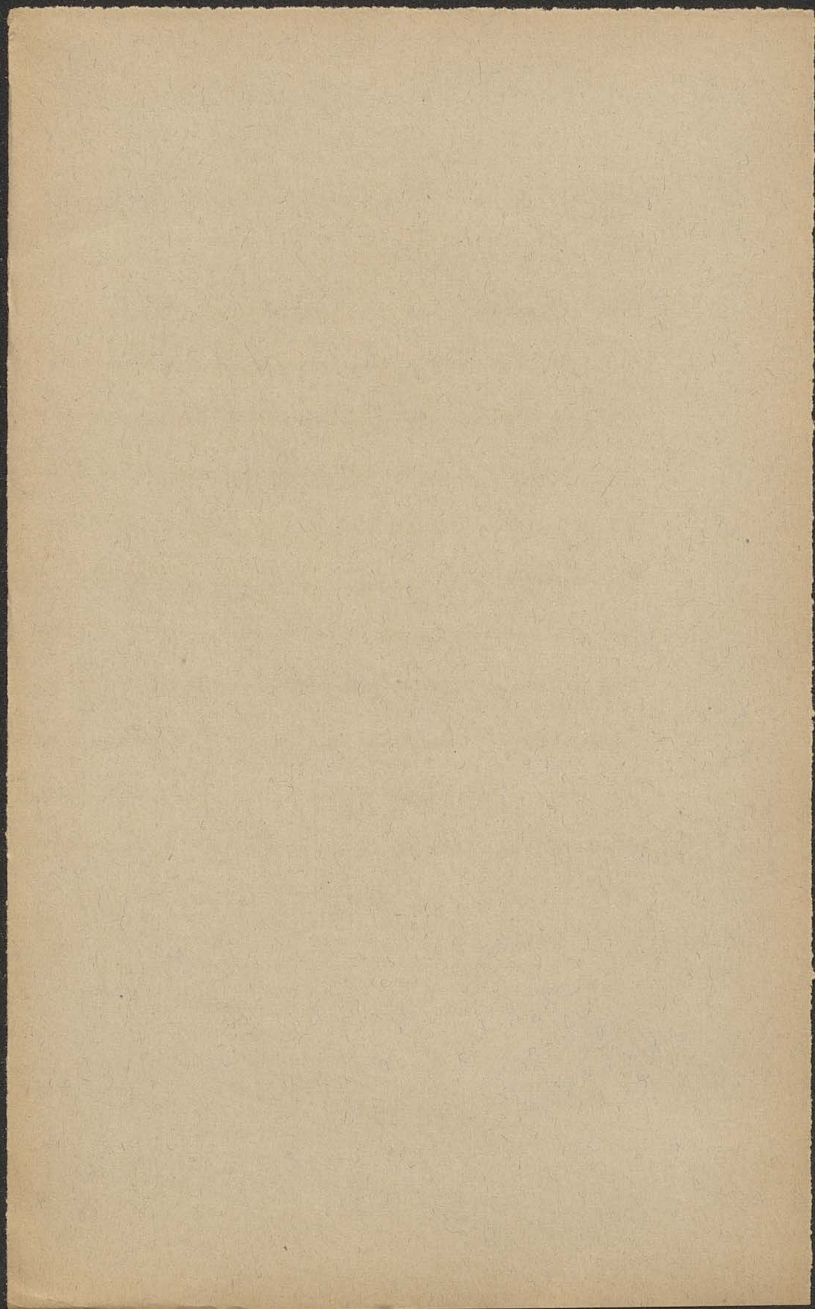

Modelka - i. z. ki - tek um. Kobieta stwiera na
 model malarsowi lub rzeźbiarzowi
 "Skubał modelki do obrazu w którym
 miał umieszczyć kilka pigulnych kobiet"
 Słowo 1883. 25. 2. Fej. "A czy ty wiesz, że
 ja z porządnej kobiety od trzech lat
 nie mówię? Gada się z modelką,
 z praczką... teraz z porządnej niewiastą."
 Sewer Wieś 1885. 259.

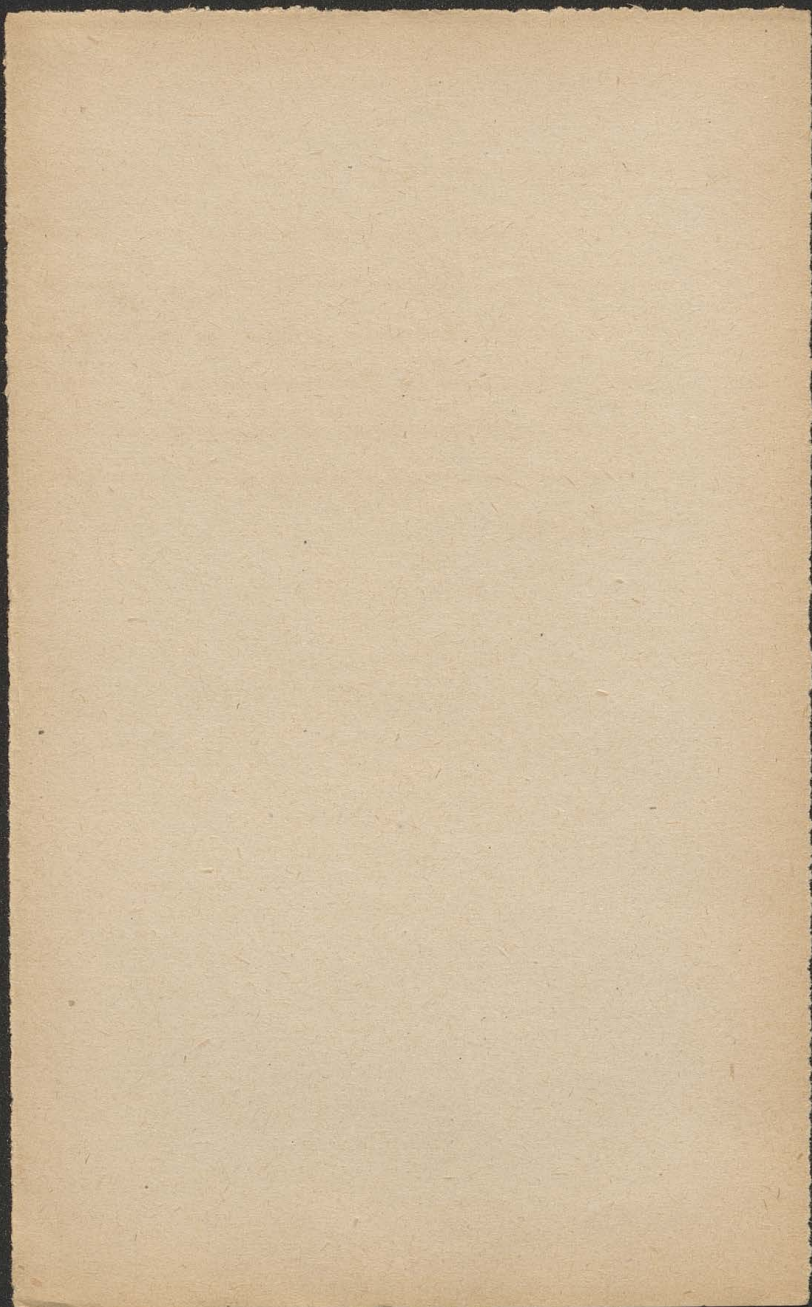
Modelować się - at - luję st. zaim. odku.
 porzebial' się na pewną modłę, na wzór
 czyjś "On, kuziać, ma się modelować na
 wzór wszystkich synów - to okropnie!" Elp.
 Mto. i. Sta. 2. 83.

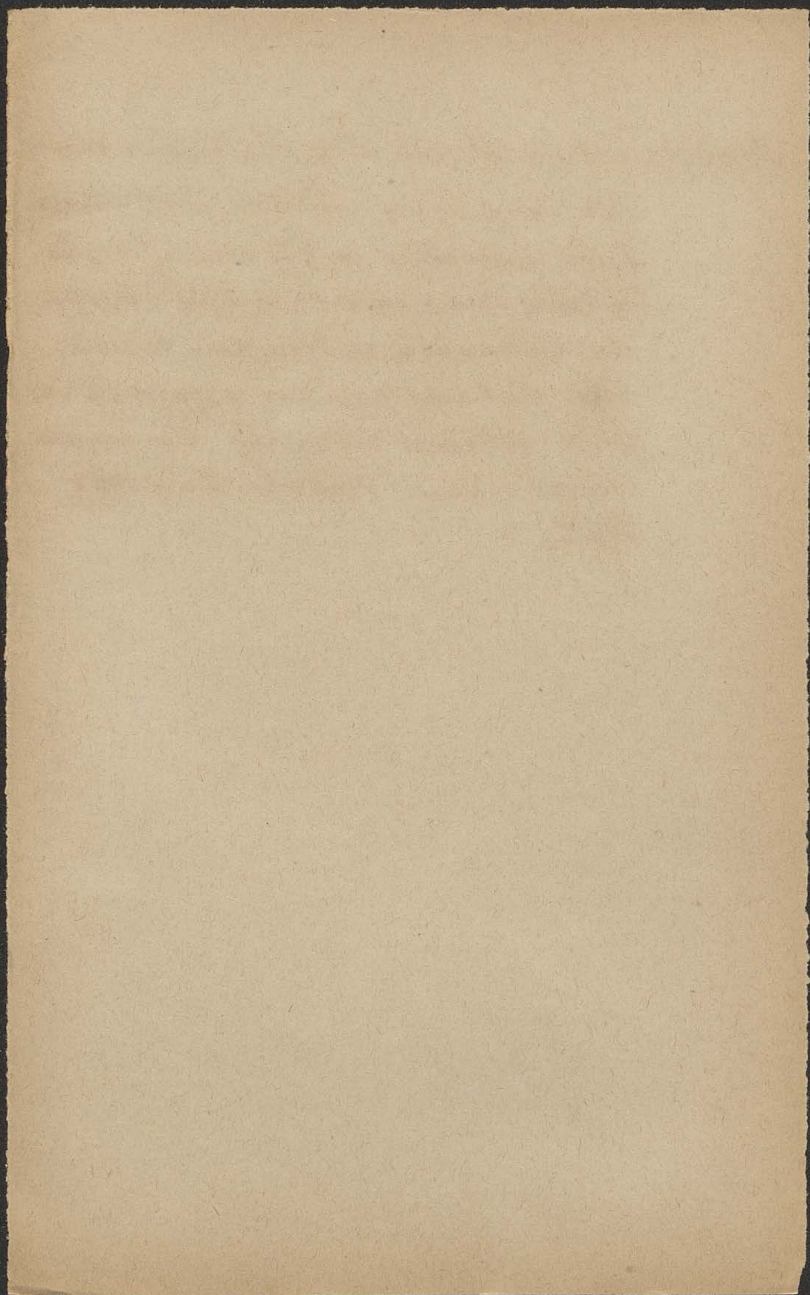
Modelowal st. ca. wdru. z fig. ukrotacai „Mo-
 da kłosa suknie kraje, modeluje też i
 ludzi, podług jakiegoś wzoru wieku.” D.
 Pol. Dzienn. Ser. 233. z - się st. zaim. krotac-
 cie, ^{się} wrabiać się „Miej'skie two oraystwa
 modeluję uż na wzór myślowych” J. Kras-
 33. 69. z z gliny lepić ardytyczanie „Kry-
 tyka skóry tak pilnie studjował tydki i
 pannokie poszgu, nie miał czasu wró-
 cić uwagi na ystwo i wywar twarzy mo-
 delowanej znakomicie” M. Gwał. Bluz.
 22. 371. „W dzień pomagał szezaru mi-
 strzowi w pracy i próbował własnych
 sił, modelując brok satyrki” ib. 379.

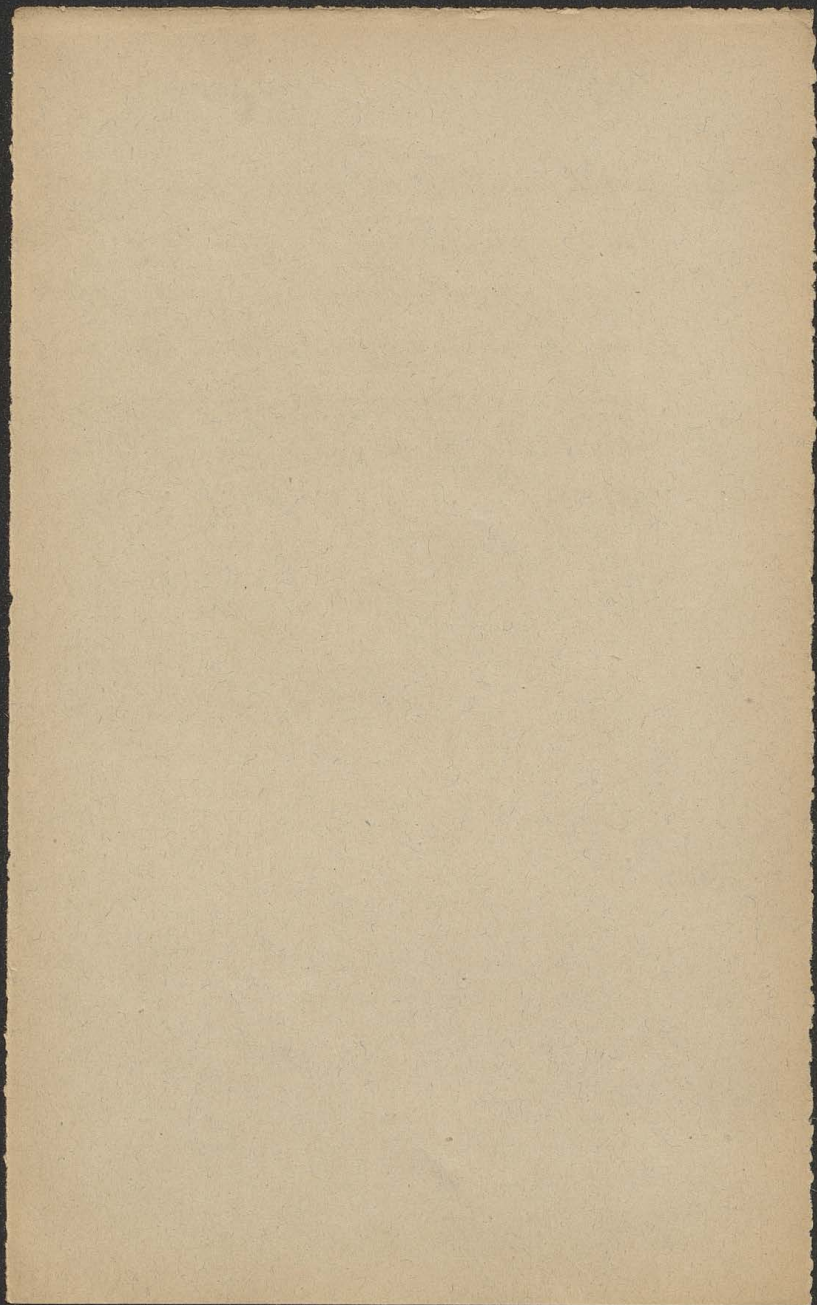
Modernizowaci - at-niję st. ex. udkm. przekształ-
 caci' ciałotwórk dawnego, uciwejże mu formę
 nowożytną, „Okazy wielki wpływ wywierają
 na przekształcenie pierwi. Te ostatnie nie-
 kiedy widocznie się modernizują, t.j. uciąż-
 nię do nowych pojęć w niezłome myślenie
 i stałone od dawniejszych spadki i przejścia”
 W. Kol. 2. 103.

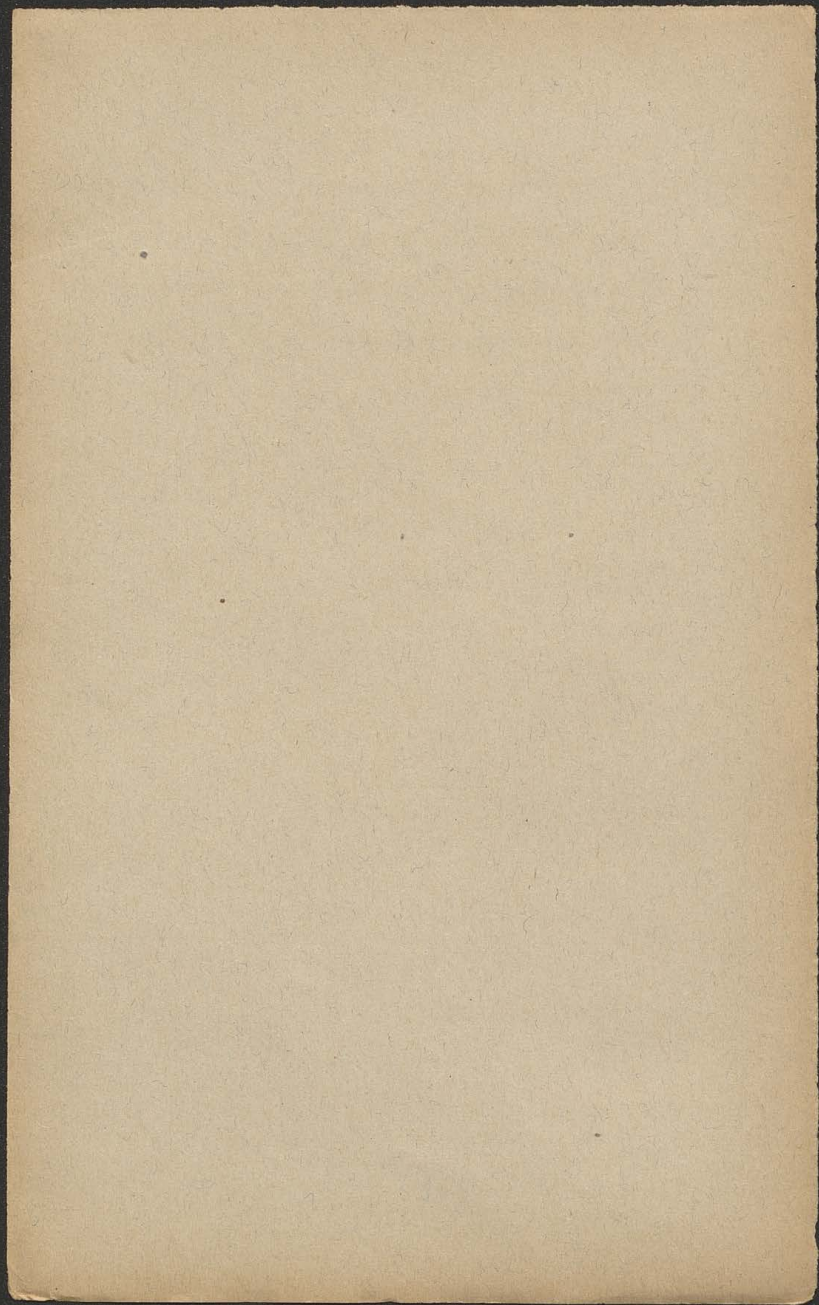
Modernizowaci - al. raje st. w. ndkn / Tac. sredn. moder-
 nus, 'nowy, swiez / nadawac' poroi nowocze-
 swiu, przewabia' na kraj nowoiztuy " Co
 Do racy Szekspirowskich sa tylko dwa syste-
 my wyptawiania na dziejowych scenach:
 albo cete sztuki z powieq prepysanych wu-
 golo wystawy i mawyucy - albo wzgornie
 modernizowane i skrocone " P. nar. 1887.
 270. 3.

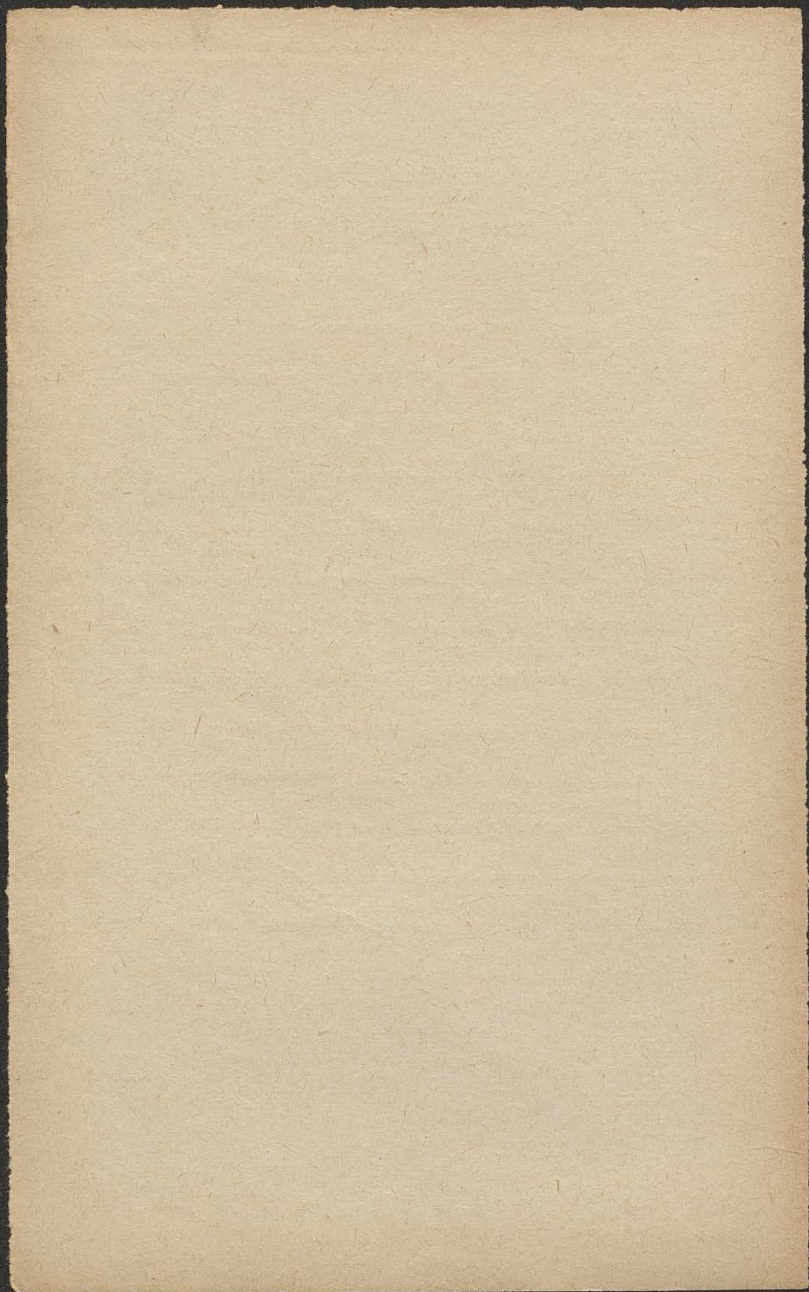
Modernunek - wku. m. nki - ów un. posp. rymatu -
 nek, abroja, rzed, wryskho to co sta-
 nowi ubiór i wbrojenie koturiera lub
 konia wojkowego „Potwrest mi skaro-
 guiadego przemawnoego dla unie z
 siódtém i całym uoderunkiem” J. Kraas.
 71. 44.

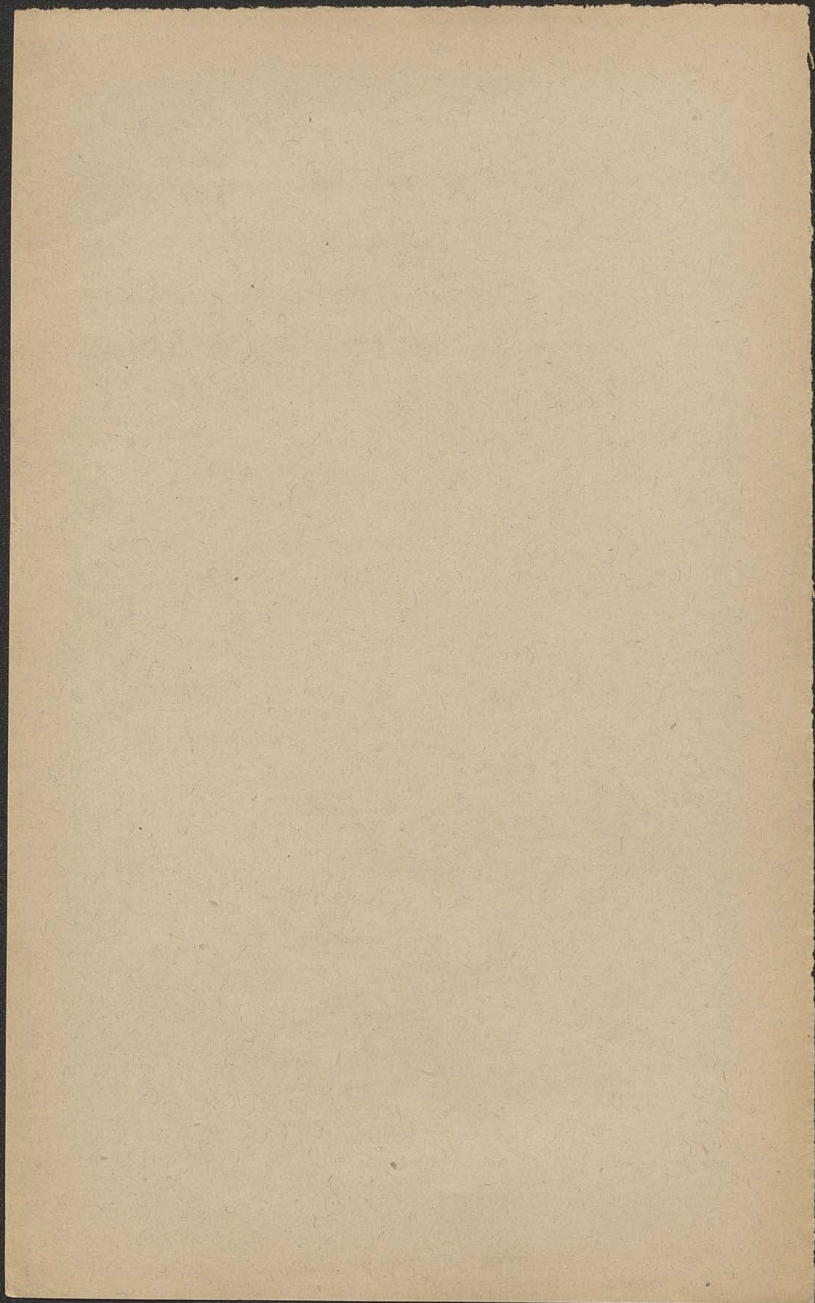
Modesty - cis w l. mur. z fr. przez delik. atroję nawiast
opodnie, gathi, wiera co że te najmodniejsze
tevan modesty, przy takim błoćie wcale
nie są wygodne "Kur. Świat. 1875. 58. f.
Inchsprinable.

Modniczka - i. i. Modystka - i. i. z franc. magary-
 niczka, ubranyj się magaryni strojów, krawiec-
 ka wyjeżdża ubrania i stroje kobiece „Czyi War-
 szawa nie ma magaryni, krawców i modniar-
 zw.?” Ż. Kowcz. 11. 50 „Przyjeżdża - kawała bioty,
 prowadzą na sobą modniarkę - czy może wają?”
 A. Wilcz. Fot. 1. 85. „Wiem cały ranoek była rajsta
 z krawcami i modystkami.” Ż. Kowcz. 4. 245 „W-
 stata swarską ubranyj się magaryni strojów
 modystki” Ż. Kowcz. 67. 90. „Spotykali powrac-
 jące z magaryni modystki, tak podobne do
 grynckich paryżki, jeśli nie z obyczajów, to
 z wdzięku, stroju i nieopatrzności na jutro”
 Ż. Kowcz. 32. 113. „Cały region swarskich, krawców
 i modystek odbywał narady” M. Sewer. Dłuska
^{22.}
~~1846.~~ 340. „Zmalańtem modniarkę która podług
 rysunku wykona kostium” Sewer. Dłuska. 23. 42

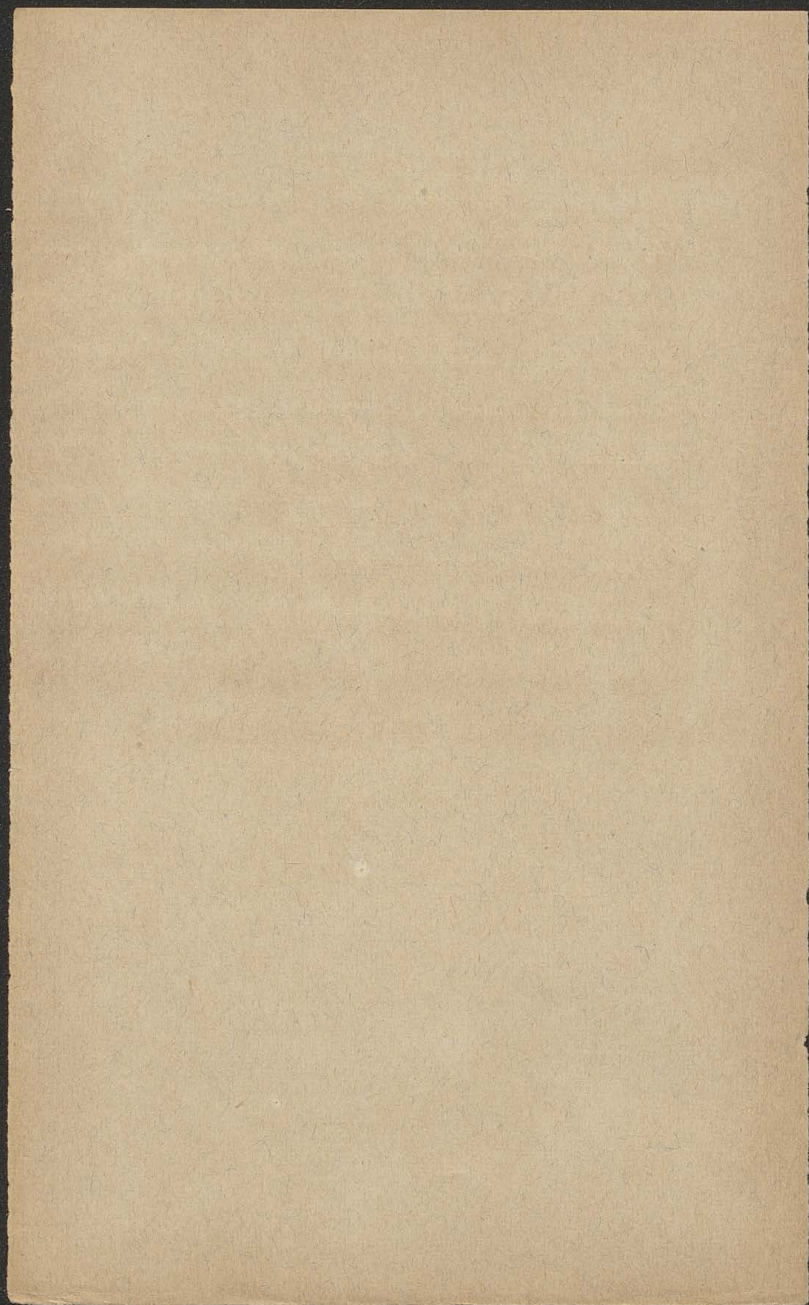

Modniarstwo - a. n. upodobanie w strojach,
oddanie się modom „O' jak pan masz
nas i nasze niezwykłe modniarstwo!
śmiej się nie możesz dodać przesowa” J.
Kraw. 33. 9.

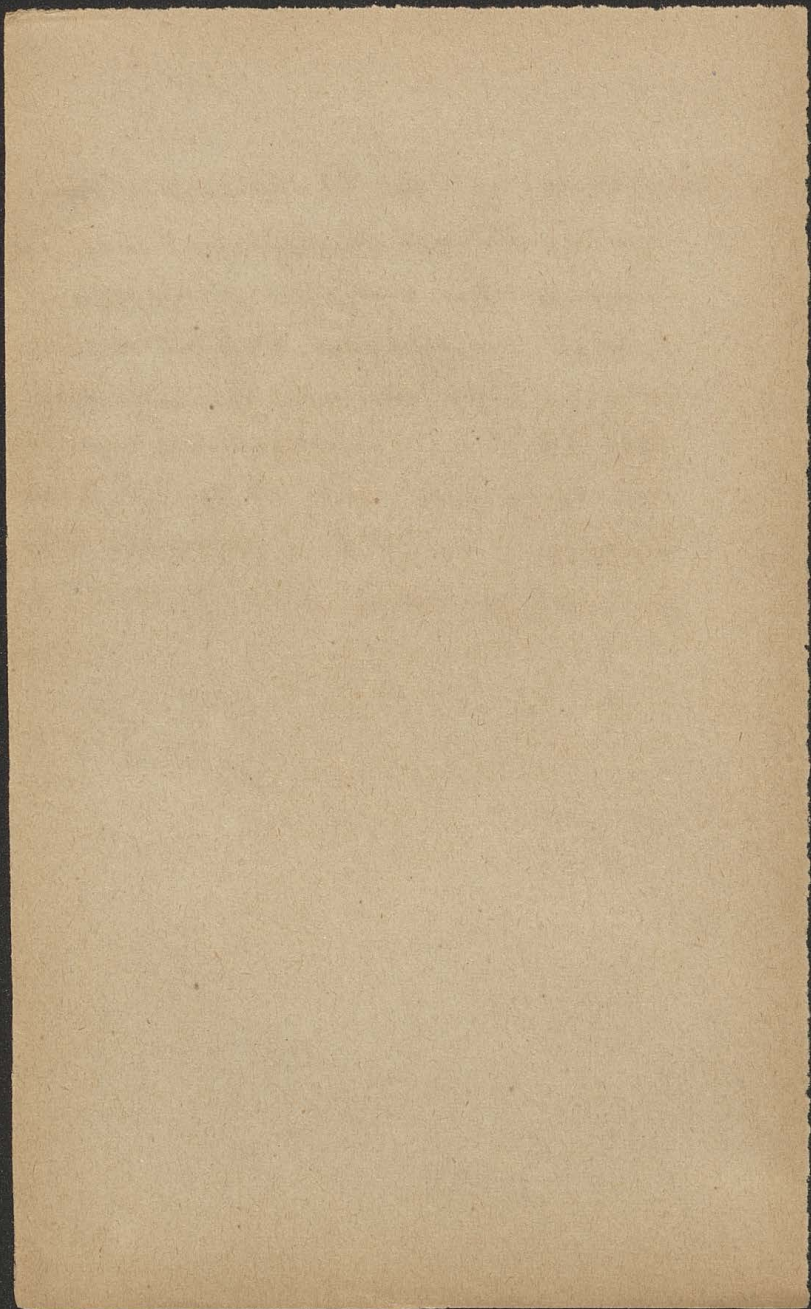
Modulacja-ji. i. Tal. przejście z jednego tonu
 w inny, zmiana głosu „Głos miał domowy.
 jego „Ite missa est“ ze wryskiem dugo roz-
 ciągniętymi modulacjami, znane było na ca-
 łę ówczesną” A. Wilw. Fot. spot. 1. 119. „Słuchata go
 chwile, wstrzymując oddech, by jednego słowa
 nie stracił, jednej modulacji głosu nie zapom-
 nieć” J. W. Wdowin. G. nar. 1882. 291. 1.

Modulować oz. cont. robić modulacje „Włoży-
 wany dwa palce w usta i modulując niemi prze-
 ciągnęty głos, zagrad to jest zwykły jak wilergra
 wabigra willhoio” H. Siemb. G. pol. 1876. 20

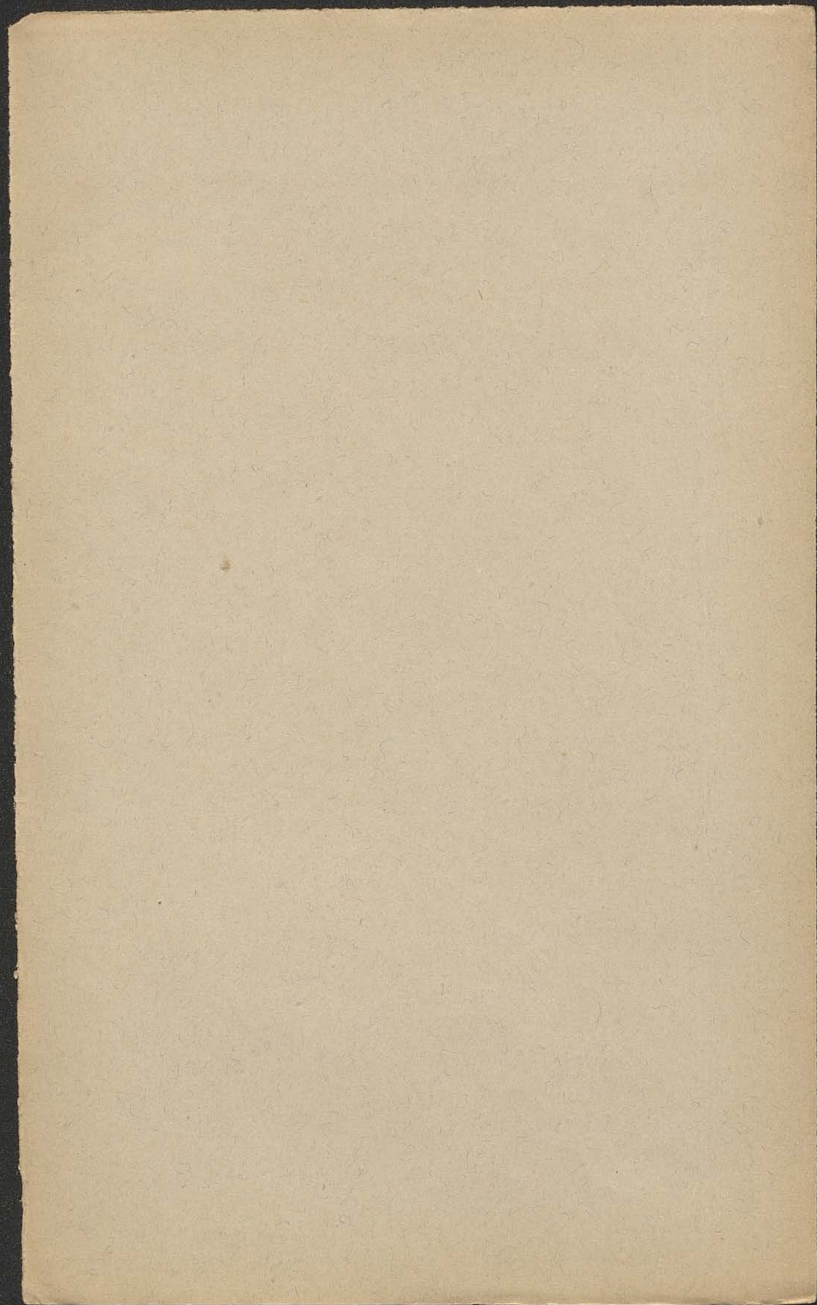

Zmodyfikowal dkm.

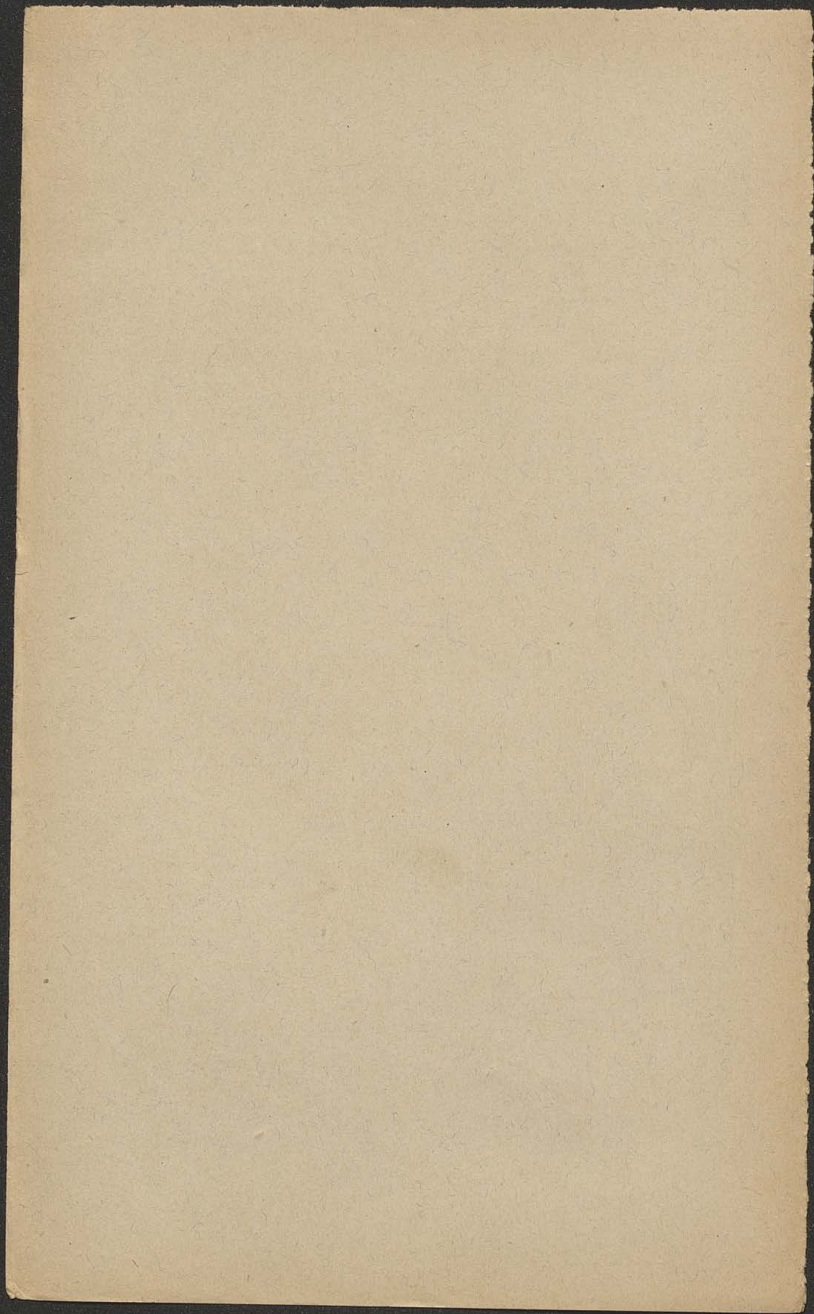
Modyfikowac ex. udkm. tal. miarkowal, ~~Tag~~
 Tagodri, ^{przebudowal} umniejszejze. To ujemne
 wrazenie klone tryumfalnoi Army wywonec
 umniata, zmodyfikowal urownat nawiazna-
 niem na nowo przerwanaj rozmowy. "Et. Orz.
 kraj 1882. 25. 8", cenysobratyone wymaga-
 nia towarystwie, moily jwi was byto je zmo-
 dyfikowal u nas, tlybe us jersure jako many
 prywatoci po naszym swiecie." J. Dziennik. 8. 373.

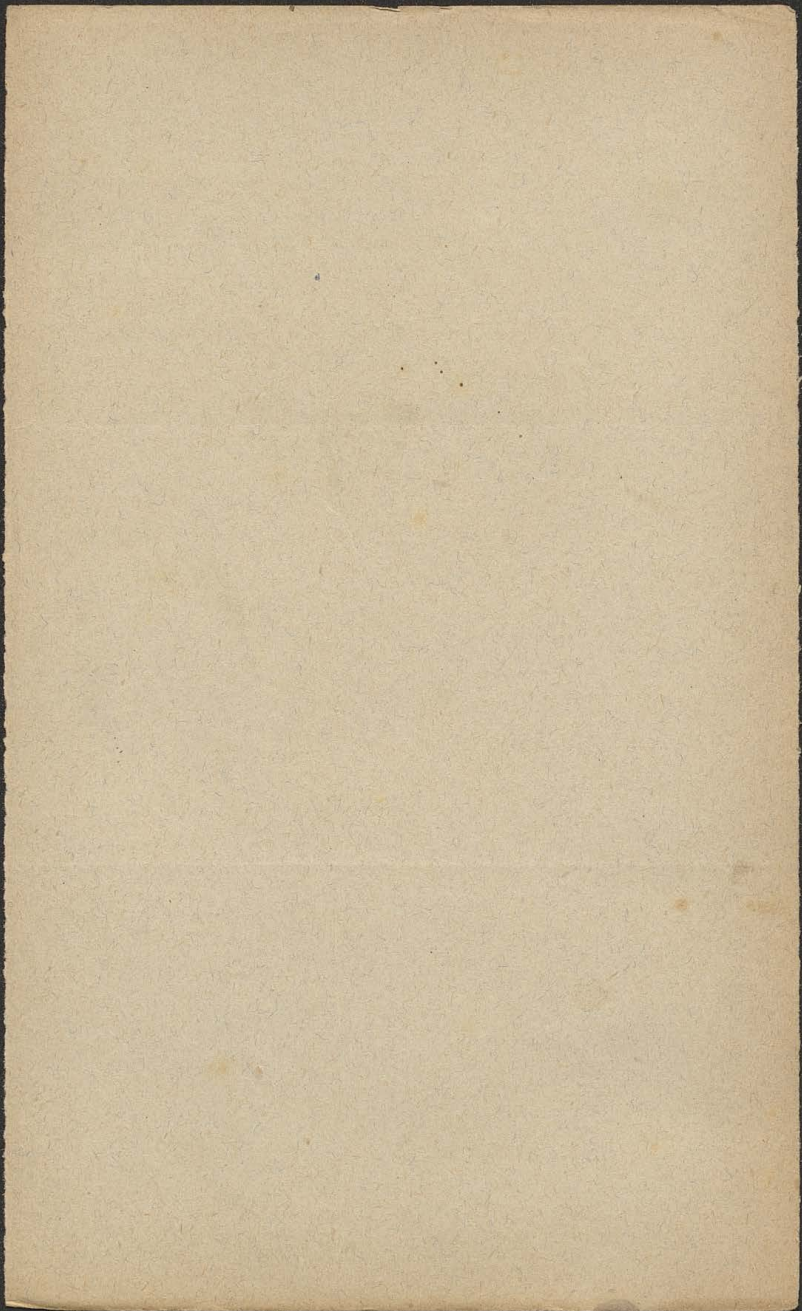
Мокрвица - y. и. посп. иавей курвуслеп, bot. мушо-
триво, Тае. Stellaria, ние дробне Дале
номаге „ Зајаре... мокрвице, чивује“ Ал.
Мич. 3. 157.

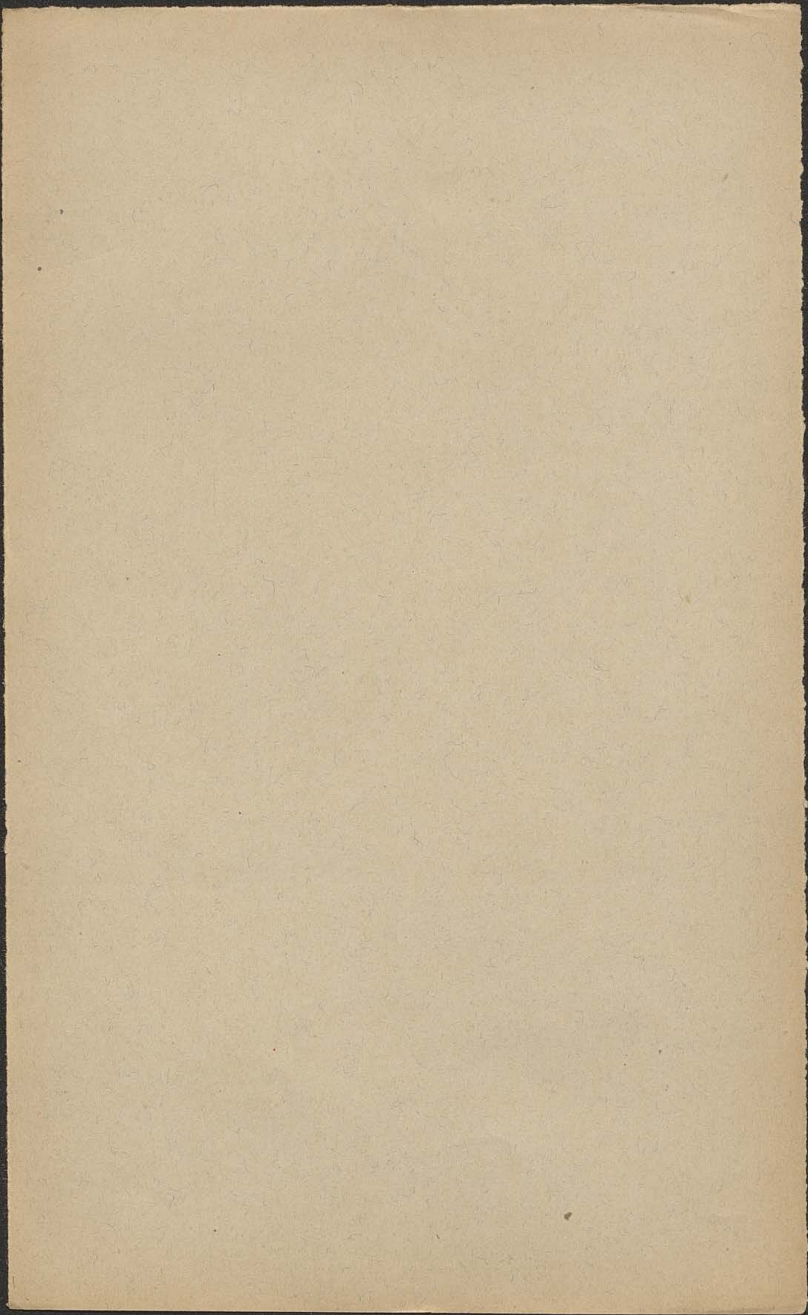
Mokrozystość i. t. o ziemi, gruncie, mokroci,
wilgotności „Wielka mokrozyść zie-
mi sła na równi z wielką obfitością
wód w rzece” k. Szajn. Fad. i Zag. 1. 8.

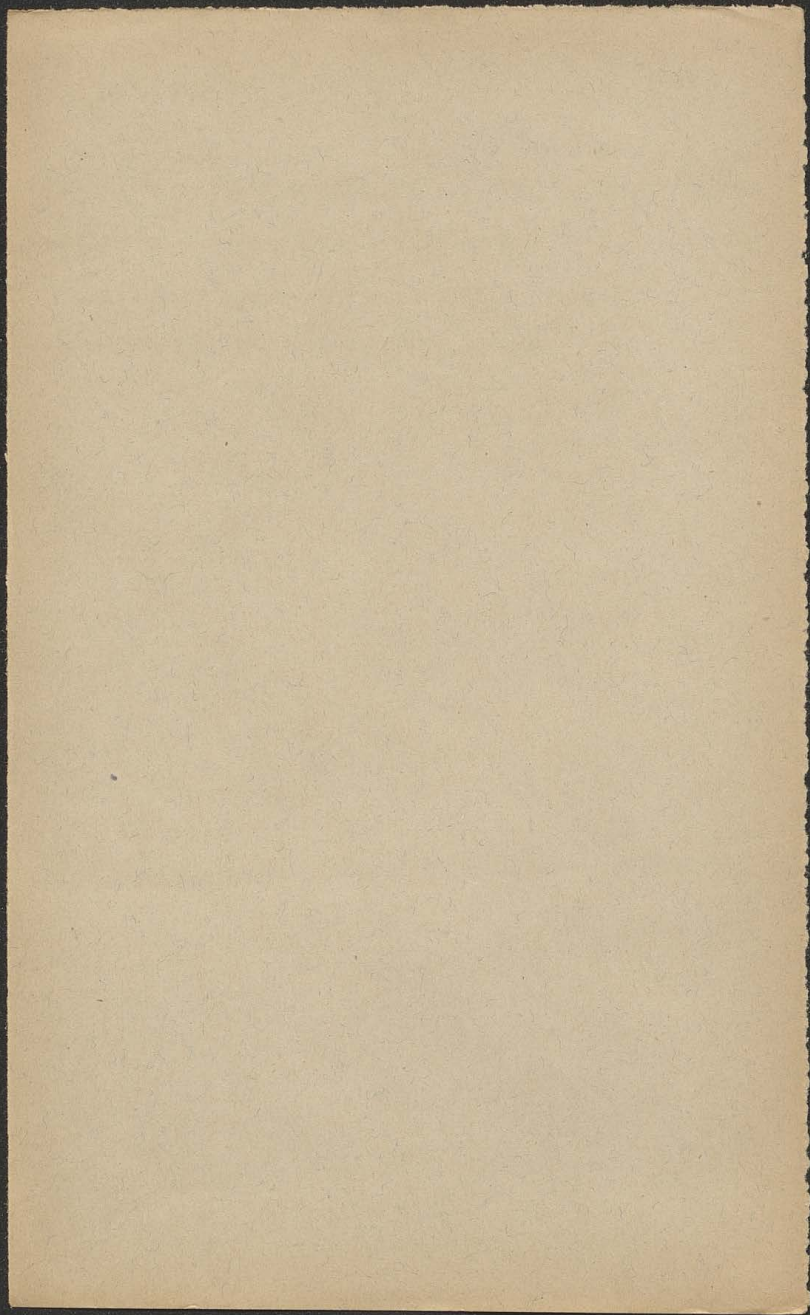
Motec st. nig. rdka. technice, psui' us, molow
dostawca, „Kwiat chwiale skoro go
obrywac, nie powinien byc norowu
dewakem lub rosz, bo potem mofejc.” Sz.
Lyt. Gosp. 153.

Молла - y. m. x arab. u Tatarow Duchowuy,
przetoiwuy meczetu.

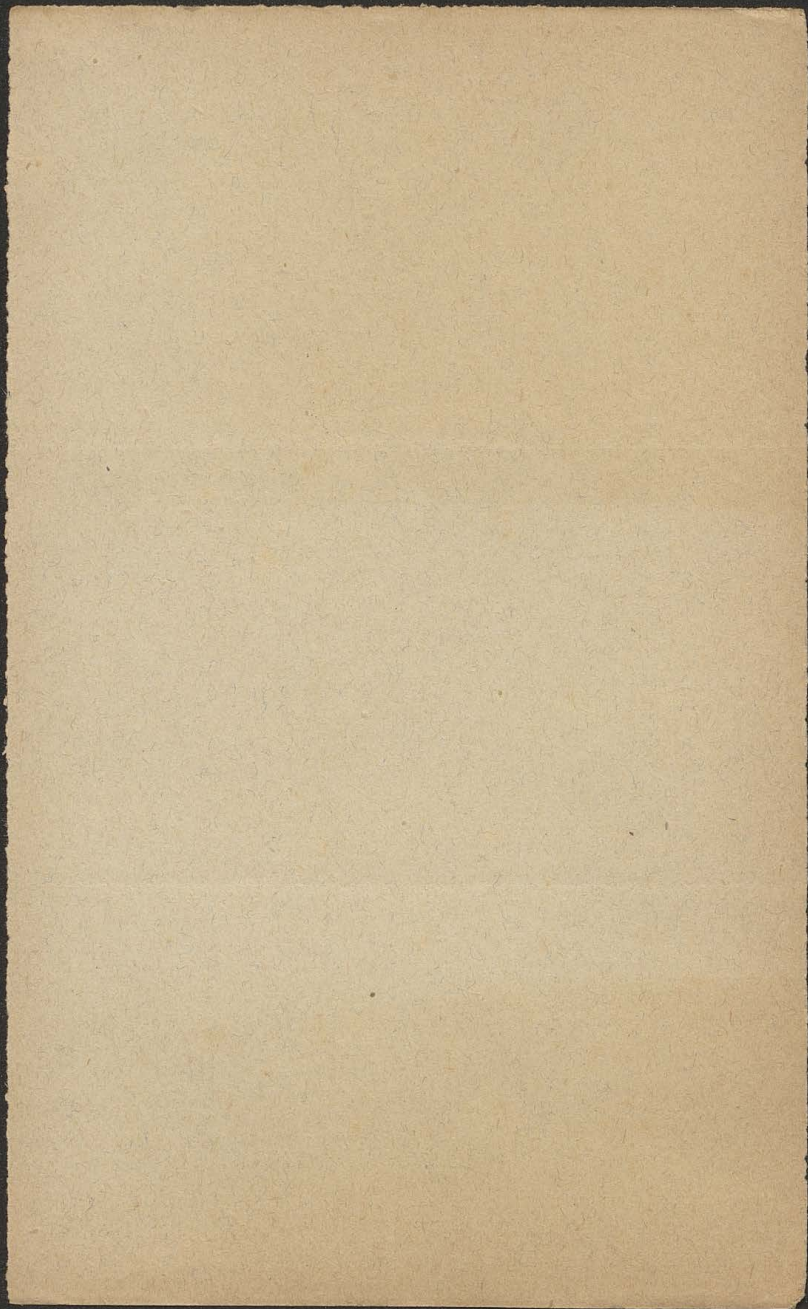

Moment - u. m. ty owo z przetr. pewnej pora,
okres, periód „ Ta powieść przedstawia
jeden z momentow żywota szałachty na-
szej, w chwili przelotnym, w przededniu
upadku ” J. J. Kwara. 31. 7.

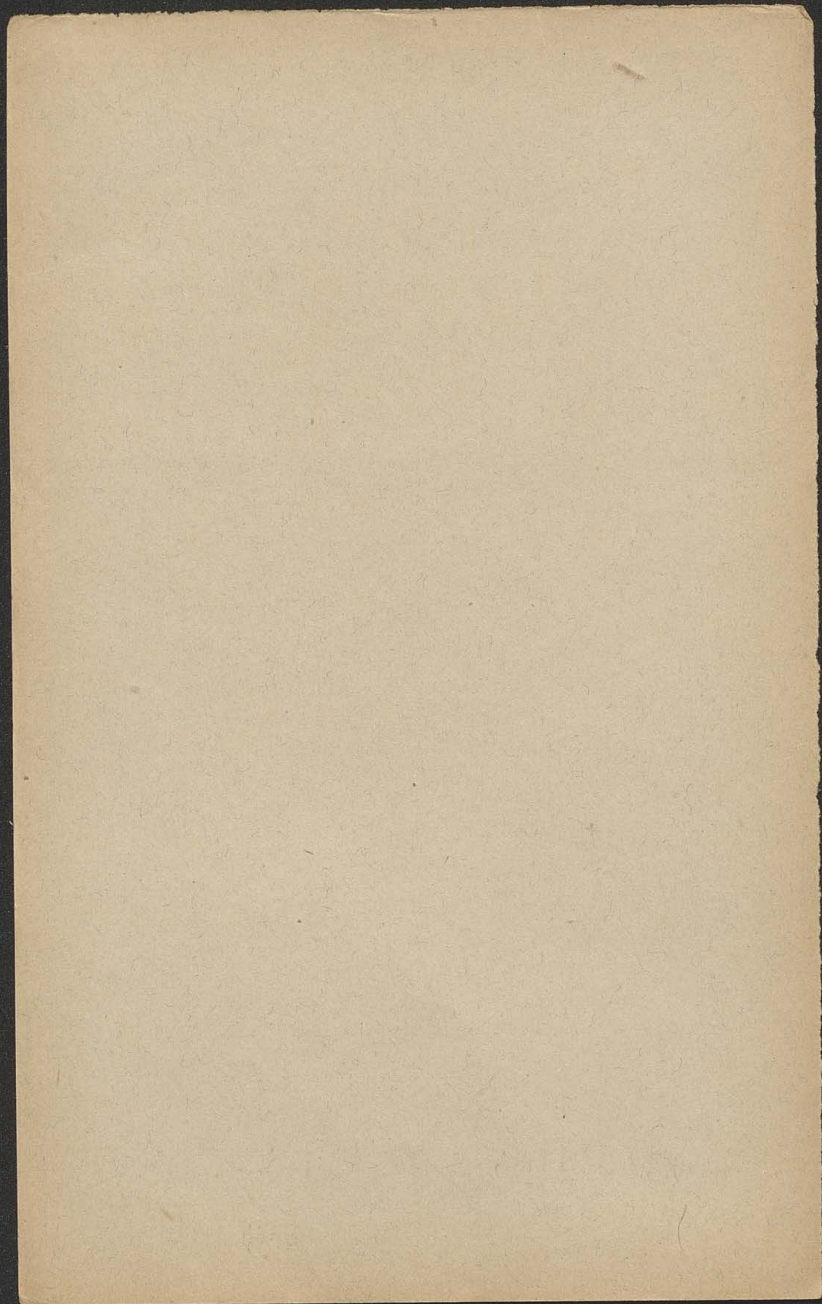

Mongol-a. m. ty. v. toiwie-toiw um. mieszkaniec
 Mongolji, krajiny w Azji środkowej, Mon-
 goty, nazwa narodu, według jednych, jak
 A. Remusat, pochodzi od wyrazu mong
 co znaczy śmiały, waleczny, a według
 drugich, a mianowicie Dondy Barka-
 rowa, prawdopodobnie od Mon-gol rze-
 ka Mon: a które nazwanie najprościej
 pokazuje skąd pochodzi to imię, t. j. od
 rzeki na której był sam uceród; rzeka
 ta powinna płynąć około góry Mona
 w Mongolii południowej, naprzeciw pro-
 wincji Ordos "Ant. Musch. Zwölft. 88.

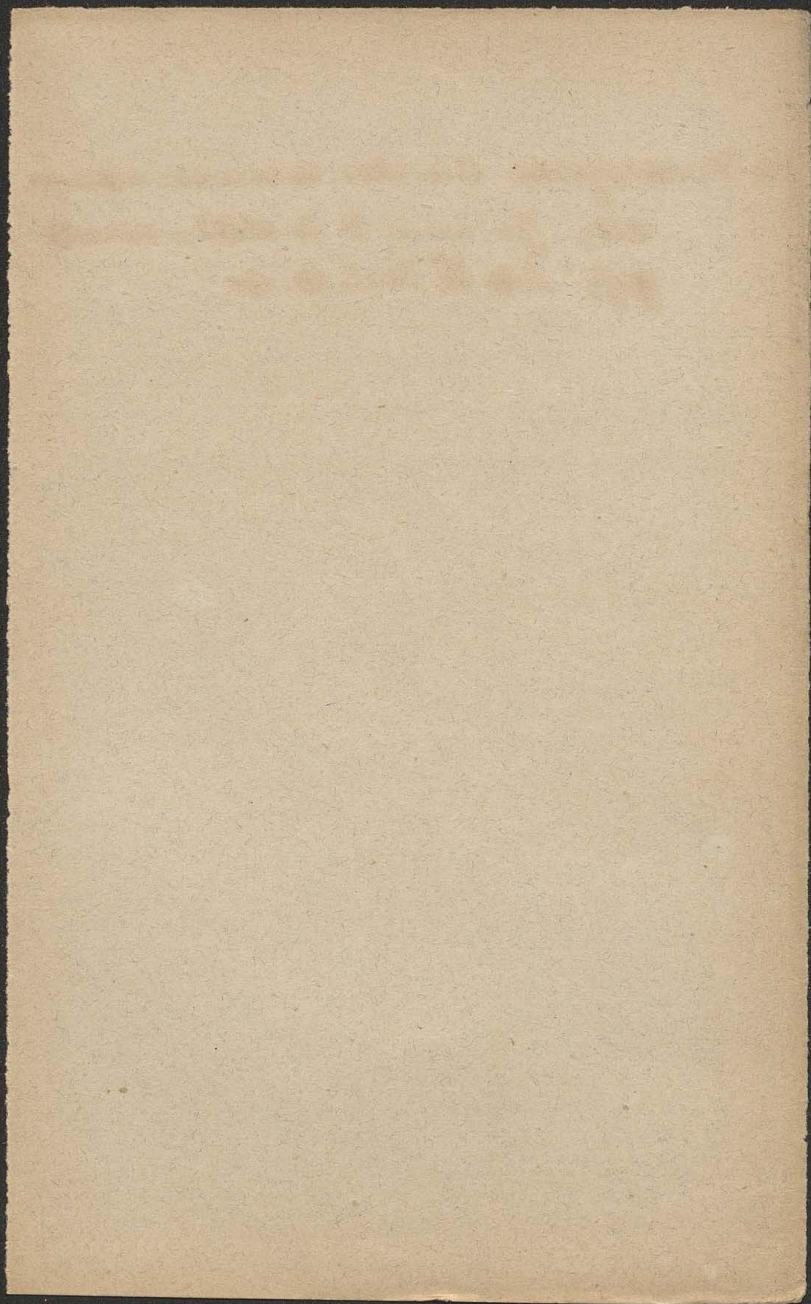
Monitorować st. cz. ndkn. Tac. napominać, prze-
strzeżać, „Ojciec monitorowany przez księ-
dza dr. Chana, zliżony w lata synow-
skie, postanowił go wżenić.” J. Kwasn.
z 7 let. woj. 2. 192. „Najpierw prześlada
interesa dzieci, monitoruje niedbalstwo
dyplumnego” J. A. Minira, Tyg. II. 1. 70.

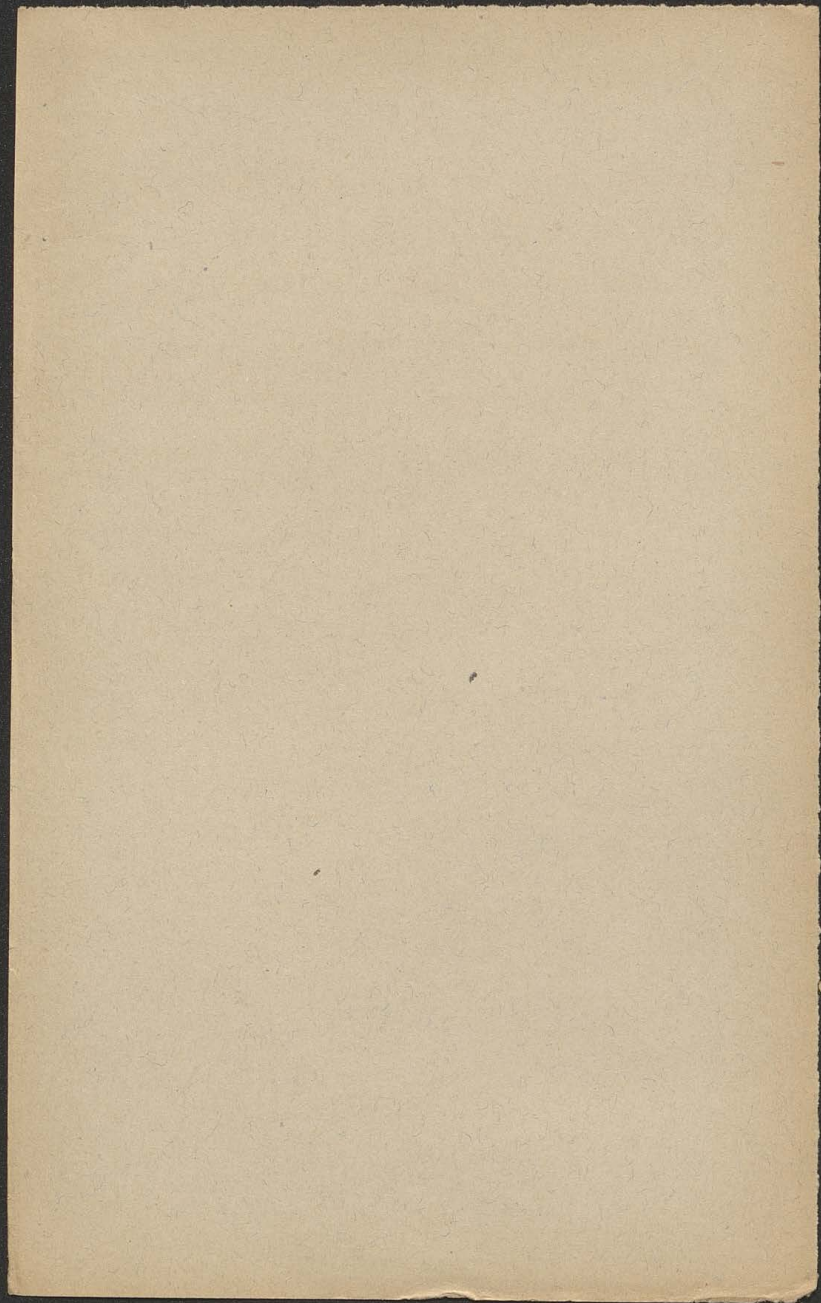
Monokl - a. m. kle - ois un. & grec. Tac. monos i ocu-
lus, proci franc. monocle, łowetka cypli
wielkio na jedro oko „Ł fantazja ws-
dnowy w orbite monokl” Nul Prs. Tyg. 1883.
73.

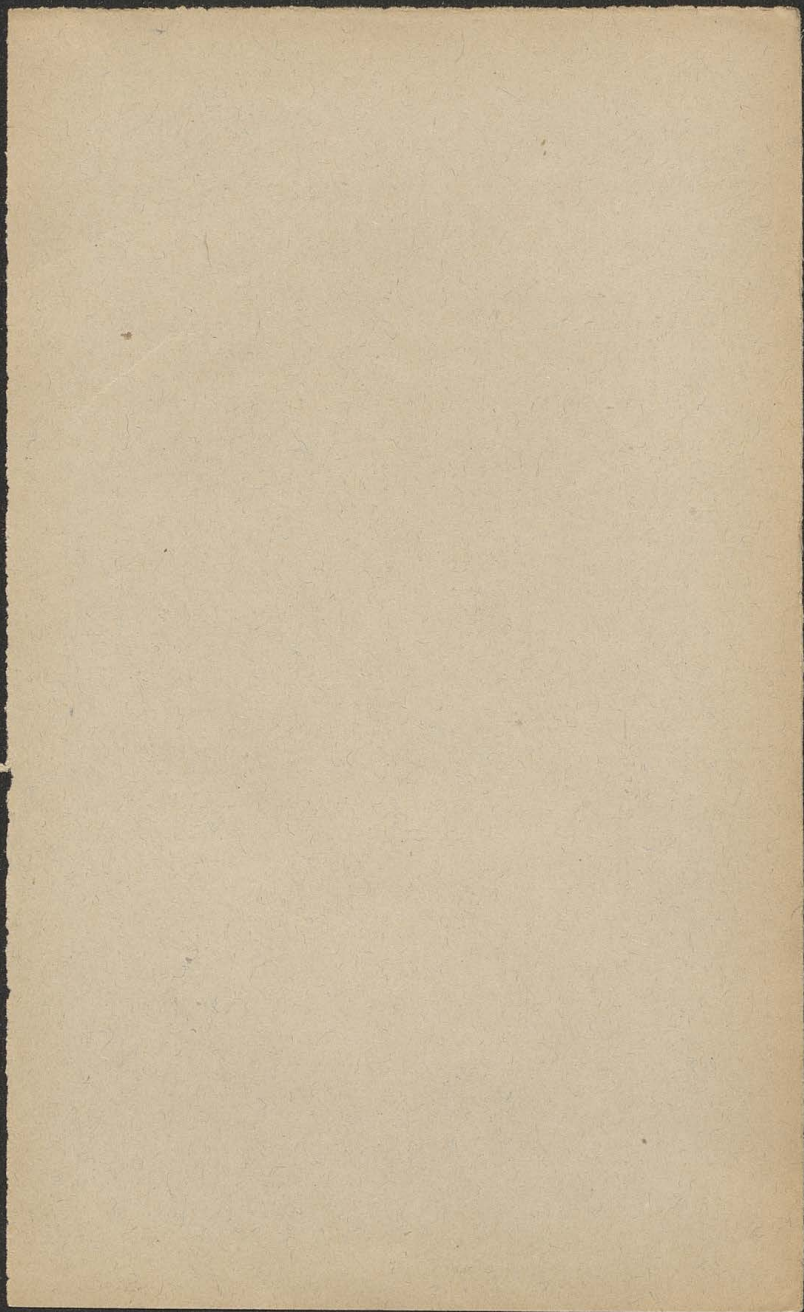
Monologowa t. x. ndm. rozmawia z samym
sobą „Ja mówię to do siebie... monolo-
guje” A. hr. Fr. Działo 10. 161.

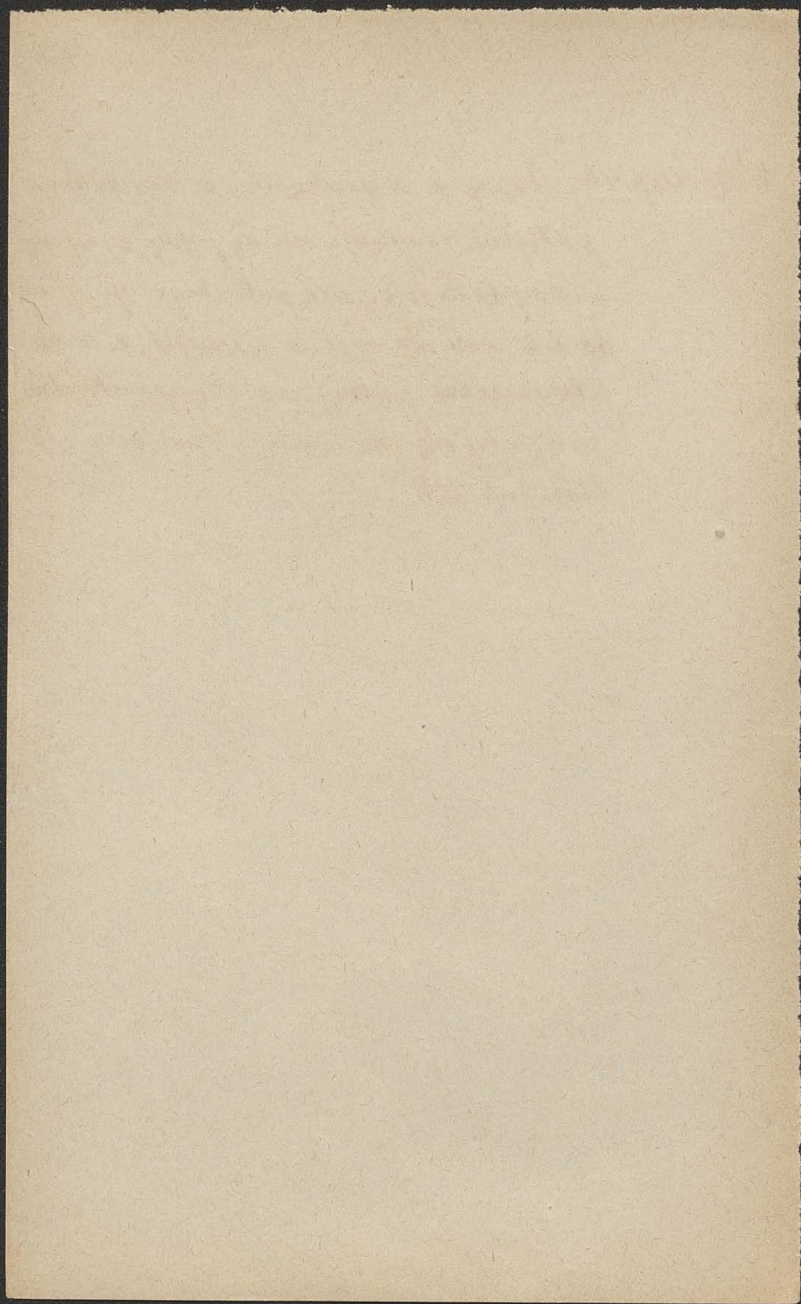
Monomania a. m. ni-o m. dotknęty monoma-
nią, mający umysł chorobliwie zapra-
żony jedną ideą. Określę choroby było
u nim, jak u wyrostkach monomaniów,
że u jednym tylko mówić musiał, resztę
nie go nie obchodziło" B. Pol. Nad modr. Dem.
159.

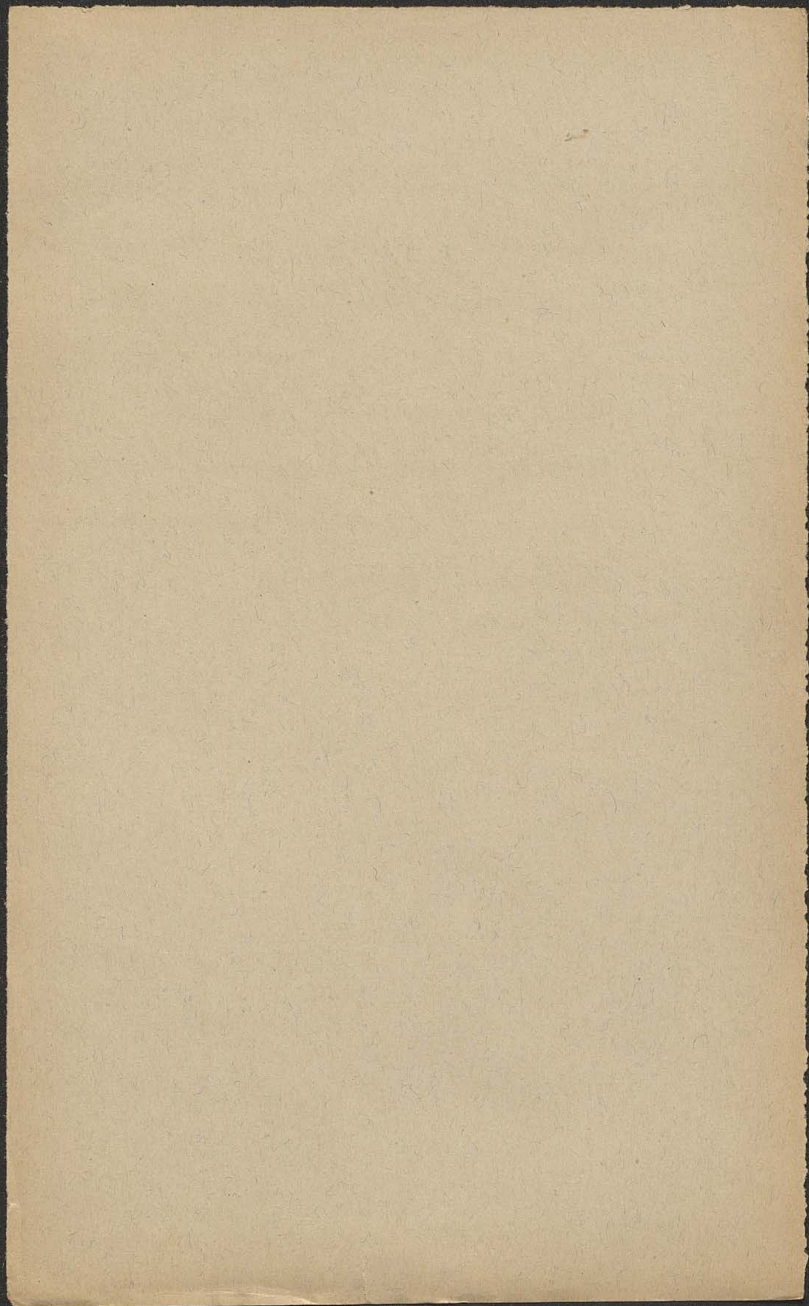
Monomanja - j. i. zbačenje umysłowe, obja-
wiający się wytworzeniem zajeściem się je-
dnej idei, uświadczeniem, przedmiotem, Nie
przesadka, ale małyże ję w do
monomanii szepcy "J. K. K. w. wiek 1878. 46.

Monopatryjota - y. z. z. puchasem, o prowadzeniu
 patryjone, trzymającym się jednej ojczyzny
 „Amystokratyjs... nie potrzebuje ojczyzny
 bo ich nosi ile chce w kieszeni a z po-
 litowaniem patry na monopatryjotów...
 polipatryjotyzm u niej dozwolony” D.
 Dol. Tut. 3. 11

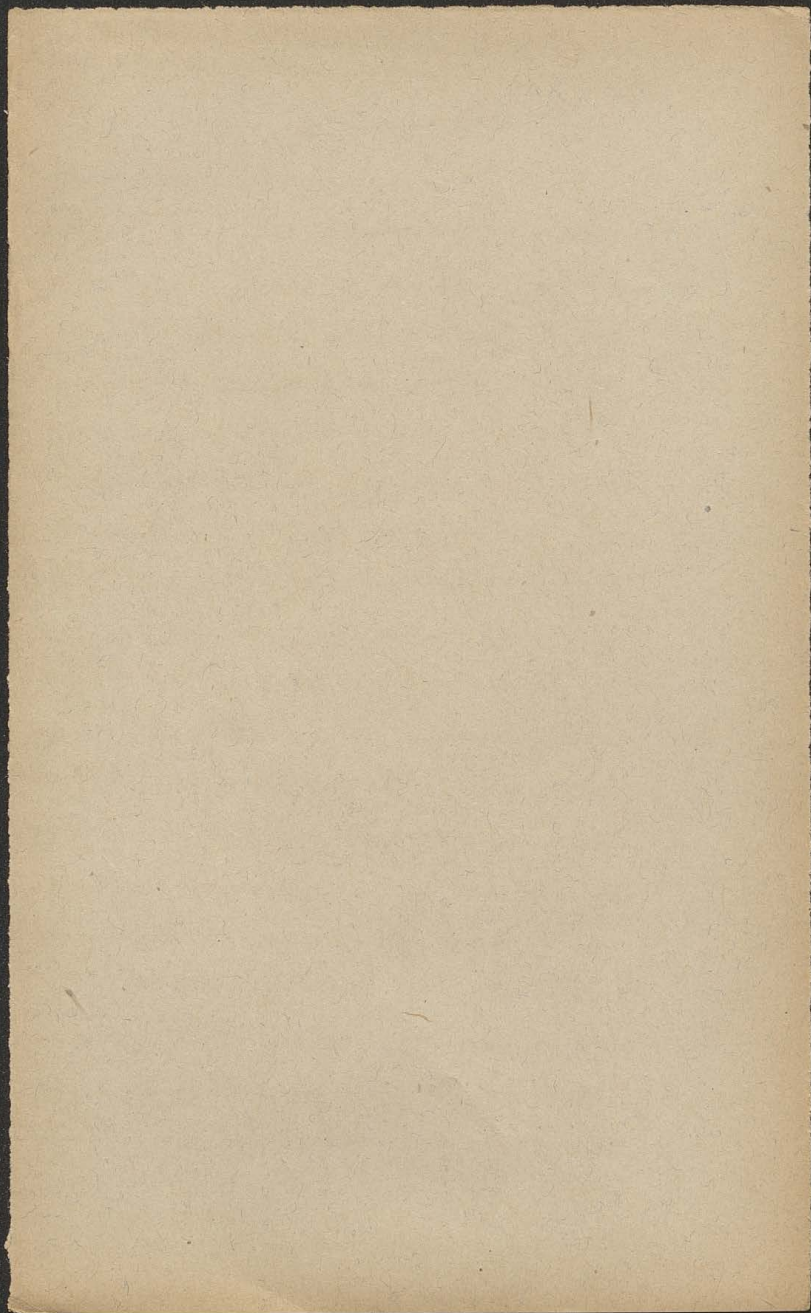

Monosylaba - y. i. by - tab um. wyraz jedno-
 zgłoskowy, z posp. w ogół, wyraz krót-
 ki, w rozumie niektórych słowników
 „W mieście dalszej gawędy Stefana,
 twora niemieckiego pana Adama sa-
 czka nie cokolwiek żywią, kilka razy
 przemówił i już nie monosylabami”
 St. Grudz. Echo 1878. 250

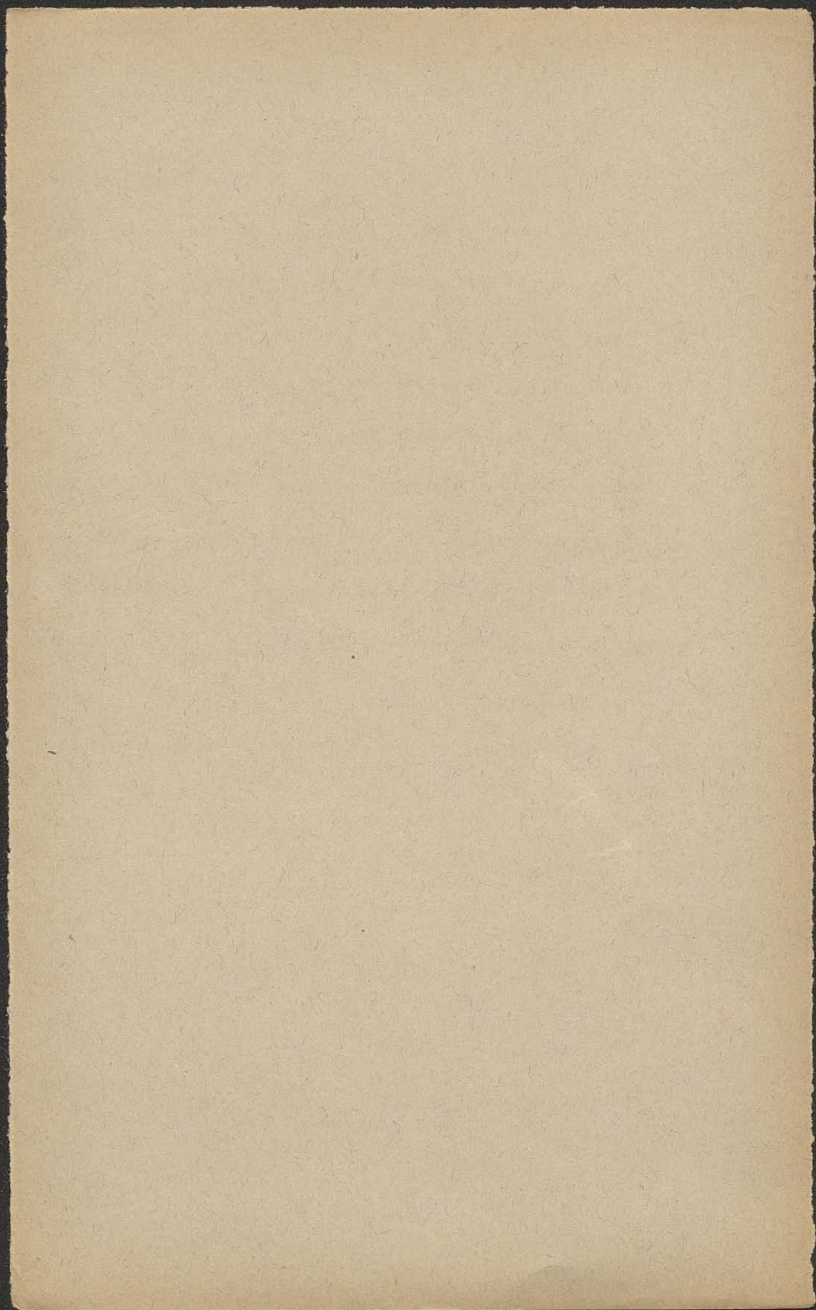

Monotonność i. z.

Monotonja - i. z. bez l. um. m. i. z. jedna jednoton-
 ność, jednokształtność i w ogóle jedno-
 słajność pod jakimkolwiek względem, wy-
 padek ten przewodzi monotonię żywota
 Adama chwila prawdziwej rozpaczy." *J. Kwiatk. 6. 41.* „Dowotowy dawnoel: wropt-
 kich prawniaktów i mndrowyde monoto-
 nyz życia miewak. ańcio, wywabia na
 pwoż chat i domostwo" *J. S. Dzwon 1883. 3.*
 „Im regularniejsza życie wiedzieny,
 tem chętniej jestem nadzwyczajności w
 wykwadziomych tej monotoni i samogłiszej
 gadzinach" *J. S. Na em. na wnt. 66.* „Niema
 jednej ze starszych pańienek, w której by
 się ktoś nie kochał, i której by się w kimś
 nie kochata, .. to obropna monotonię pen-
 sji przenywa nie co" *J. S. D. Dzien. Ser. 15.* „Ja
 monotoności mndua, wydata się jej swem
 obropnym po życiu przepedzonem wśród
 najwiękšej rozmućtości xabaw" *J. Dzienak.*
 1. 18.

Monotonny - a - e nie powst. jednakożo nie-
 miennie ^{jednokrotny} brzmiały „Dabki” powwały
 pirażnym głosem swój opiewa monoton-
 ny. „J. Kwara. 72-10 „Monotonne te uwarne-
 kania Niemców na ogólny krostaj i sta-
 gnaję martwa, respicywai potrzeba jako
 symptomny czasu” D. Wiś. 1877. 146 „Legar
 staroswiecki stojący w kacie spai mi nie
 powwala. Gdak...gdak... cięże, monotonnie,
 wpada mi do ucha” A. Widen. Fot. 1. 231.

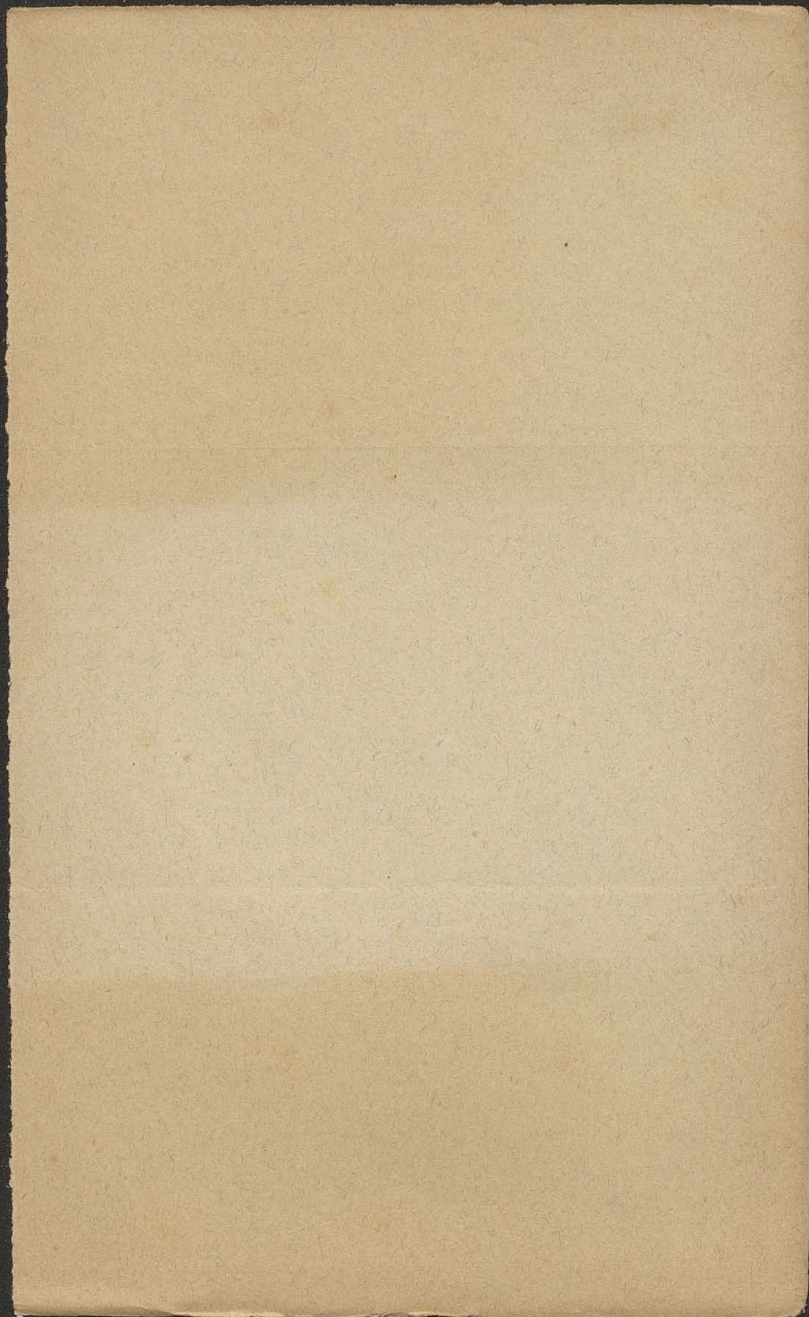
Monstrualność

Monstrualny - a - e nie przyst. x ten, monstruosus, potworny, okrydny, d'aki, niestychenny, niemyppowierdiany, nie do wiary, „Julia córka tego szowinika? kwiat ten tak wystry, tak wonny, wykwisty na tej łodydze okrydnej? Dycie to mogto? Natura mogłaś się dopuścić takiej monstrualnej i grzechi? D. Dof. Bud buwy 31. „Der uundgrewowi kaxei nosi' bity romarusowe do kwy... panno Julia - a tci to monstrualnej raxey wyuzazax odennic. „ib. 106 „Wrazstkie piškne panie warszawskie, nie mogły się wydrziwi' owej skety' miłosci, o której mówiono, że się gata lat dziecinnych. Było to dla nich coś monstrualnego J. Kraś. Iste war. 3. 224. „Z tego bukietu, w postaci którego wyobrażacieś sobie raxey ludzkie, będz powoli opadaty liśkek po liśtku, kwiatkek po kwiatku, i powstanie monstrualny szkielec. „T. J.

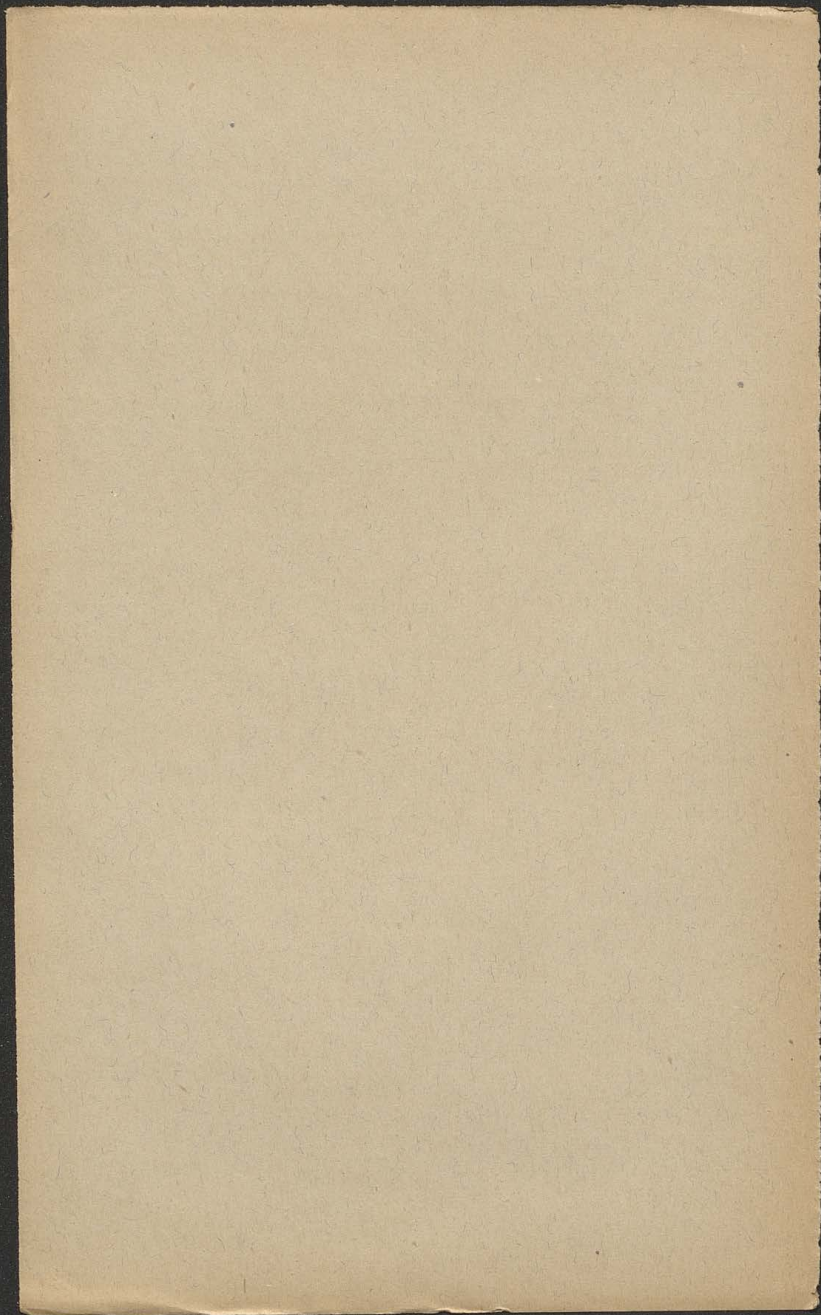
Fejř Týg. II. 2. 2. 240 "Zakřivou monstru-
alně gřupi!" Sv. Roz. Týg. 1866. 333.

"Zadání ad jednegu kyřku pãivřwa, řeby
řiz roborvito, byřoby cãmũ řak monstru-
alnem, iř řrudũ byřto řenu uwiřvãř,
pouimũ řeřmũ jũř pãřwřřřãũ do roř-
nyř, ř pãũřřũřũ brutãlřwa řřũřřřřũ
monstrualnořũ" N. Ref. 88. 168. 1.

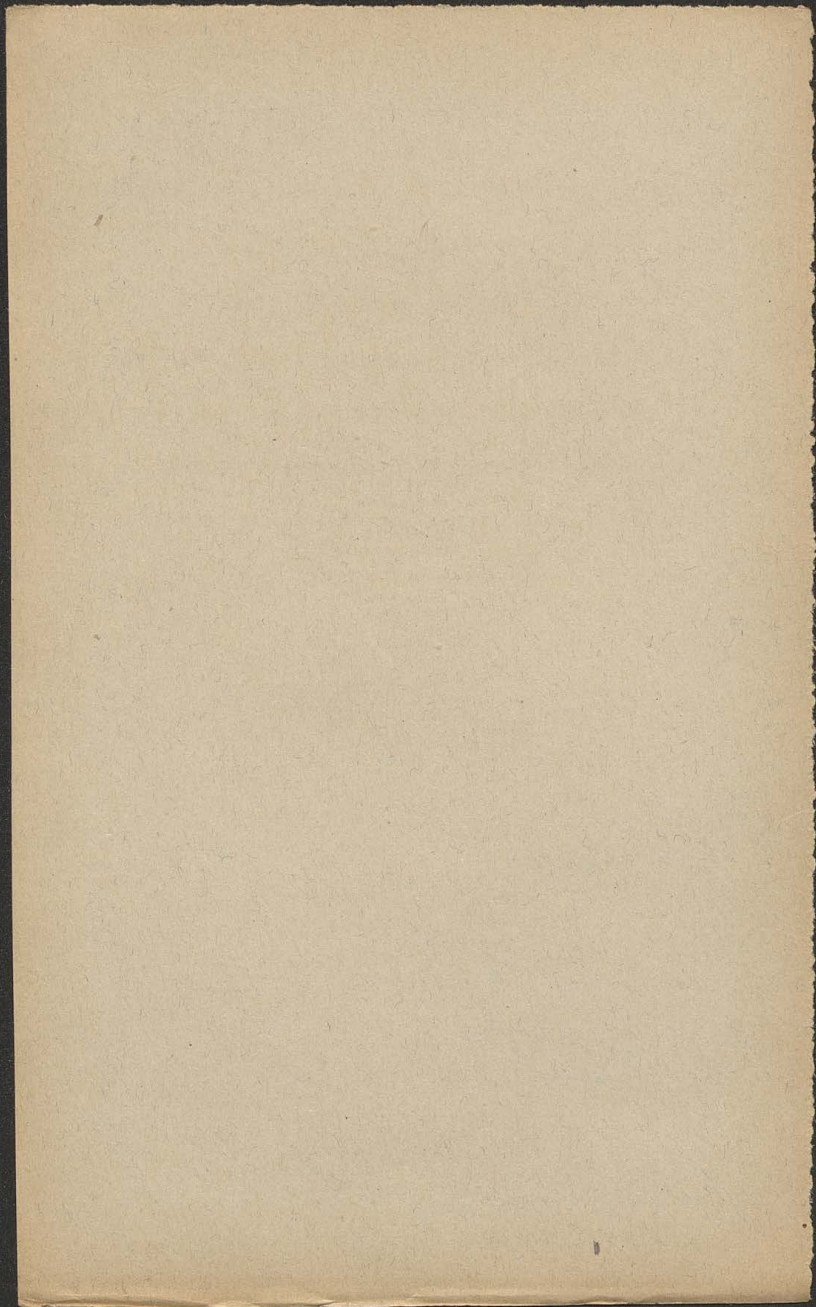
Montowai s. ex. ndkn. Umontowai dkn. franc.
 monter, wbrajaj, iatyftowei up.
 puth, oddziat 3 fig., Montowai sig na
 stopie obywatelska. Meblowai douek,
 ubiewat rous, oknywat siebie "T.V. Jem
 2. 255. Wnydriat dz

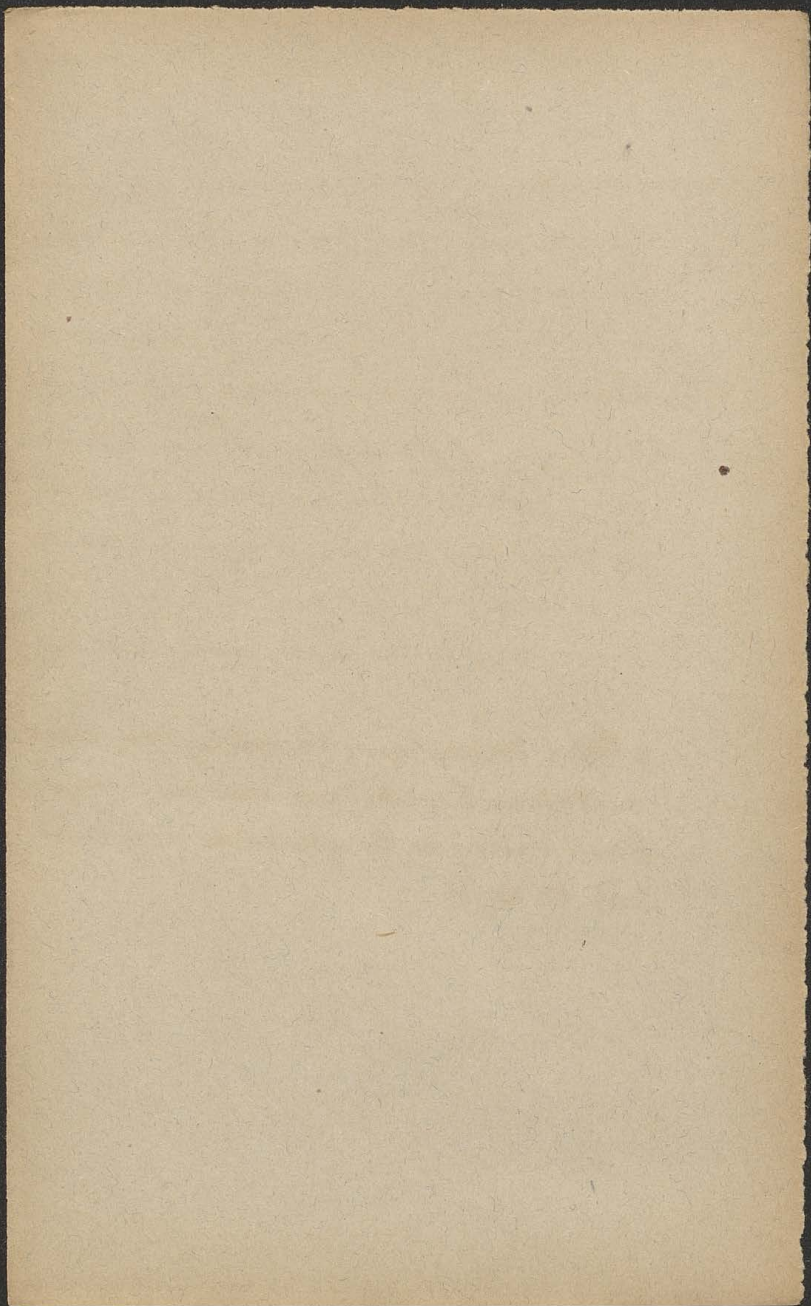
Montowey-a-e, mówią o masie przeniej lub
butkach z niej wypiekanych, w proce-
dnie, nej lepszym gatunku „Powinno
7 sztuk butek montowych ważyć funt
jeden” Tytuł. Piotrk. 1896. b.

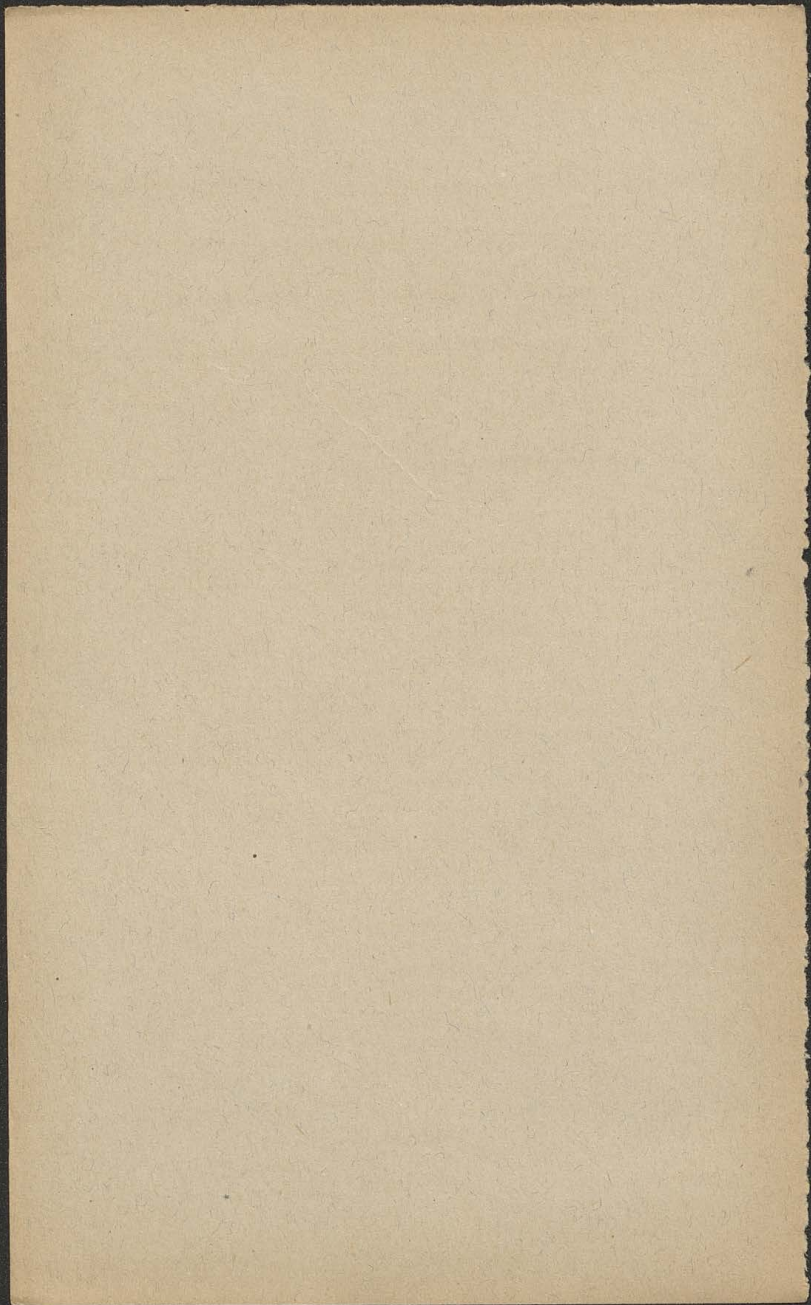
Monument-u. m. ty-ówo um. Ten. monumen-
 tum, pomnik, Driete okwato się swo-
 ję i trwałością pamiątkowe „Ogrod
 ten jak się dais podniósł, jest monu-
 mentem i ten co go zakweślat pier-
 wiastkowo nie marzył wóre, by z nie-
 go taki gmach wielony wyrósł kie-
 dyp.” J. Kwara. Fl. 101.

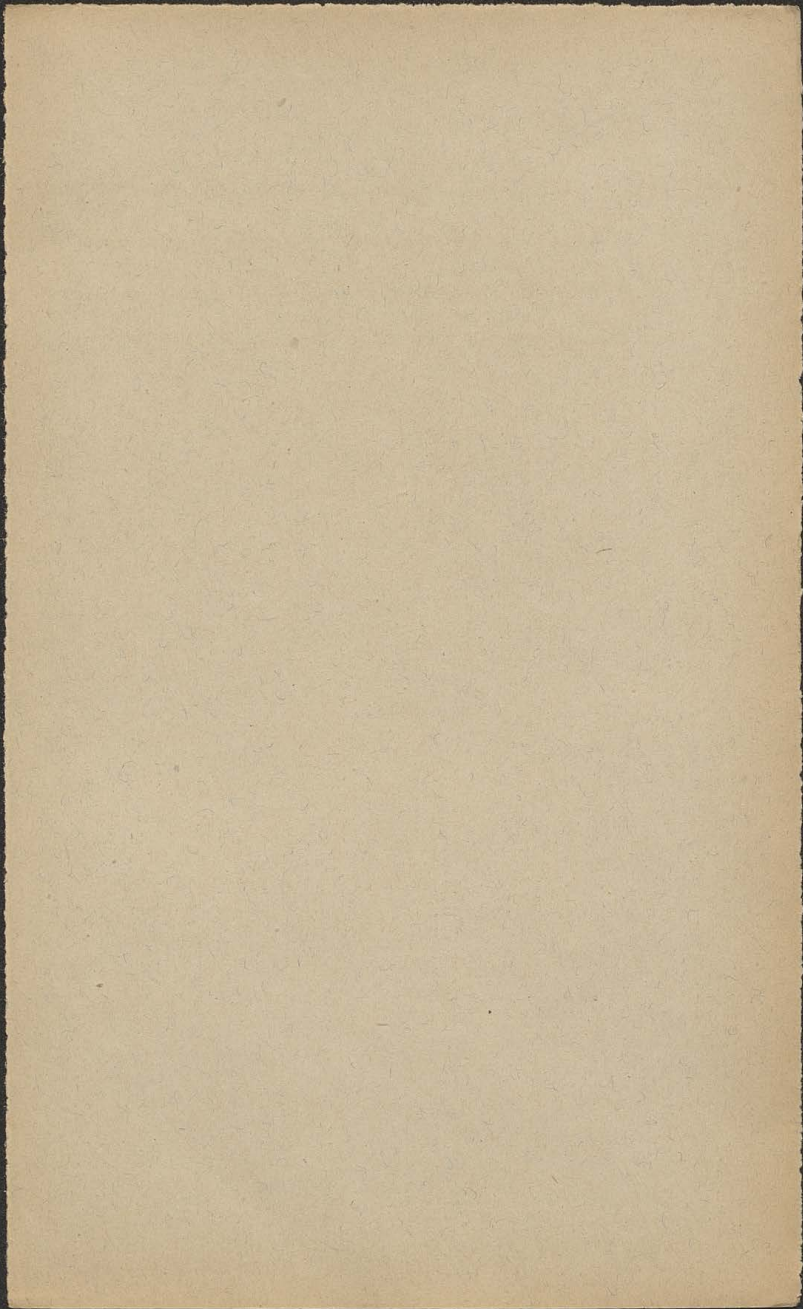
Monumentalny - a e majęcy kształt monumen-
 te, ^{wspawiały} ob. umoty "U wejścia w podwórze podwo-
 sitya us ogromna monumentalna brama
 z łatawiami "J. Kw. 75. 39." Karawa z
 frontonem monumentalnym "I. T. Jes. Op. Dom.
 1873. 316. 3 fig. wielki, ogromny, kadziwa-
 jący "Spore porcje mięsa i ciast na talerz
 jej kadziowe, zwikaty w mgierciu oka. Mo-
 numentalny apetyt taki kadziat orga-
 nizm nieporpolnie energiczny." E. Orn. Kw.
 1882. 25. 8.
 "Półra domów łęczy się między sobą monu-
 mentalnymi wschodami marmurowymi.
 Drzwi, bramy, są tu wspawiały i ogromne"
 Wiek 88. 130. 2.

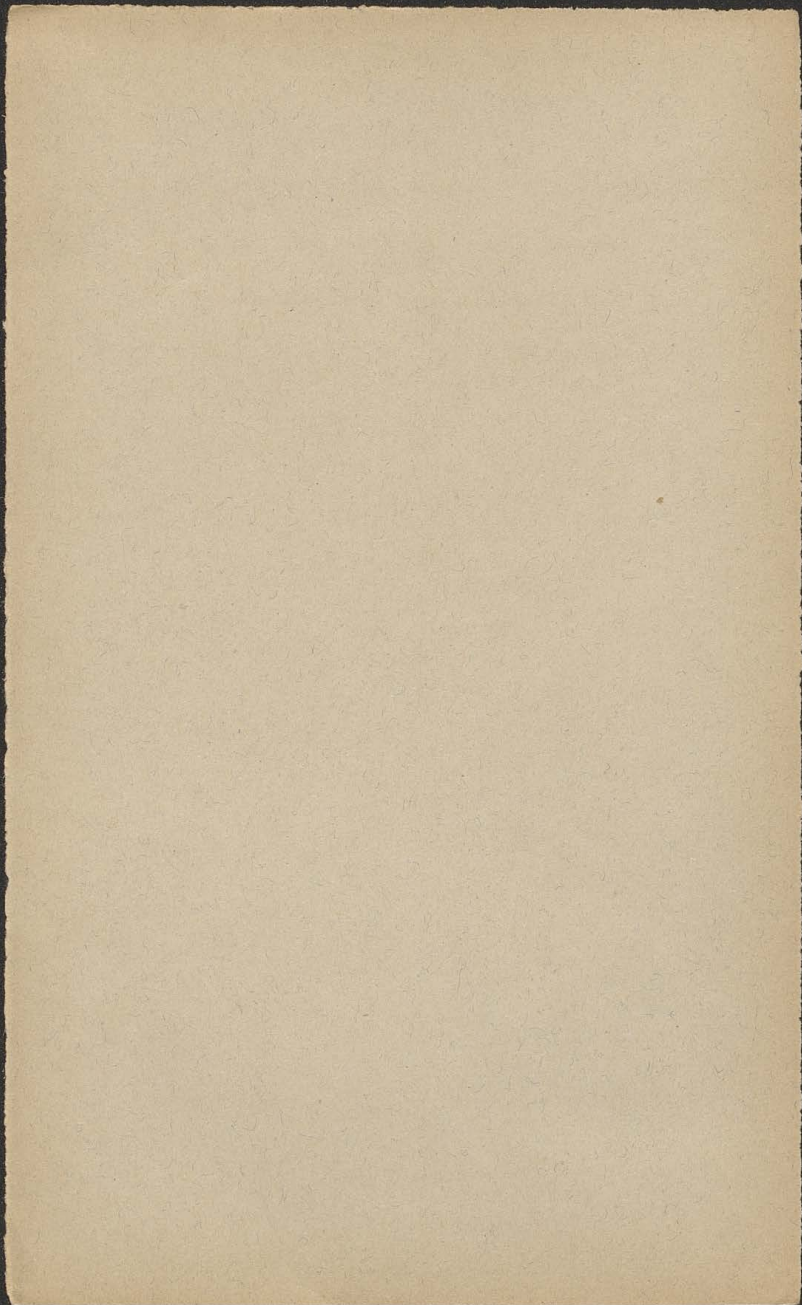
Moralizator - a. m. rowie - rowi m. ciałowiek
moralizujący, przewidy moralny, mo-
ralista „Zakrawa krawu na wielkie-
go moralizatora a konwy sam osta-
towanie na popetrzeniu... gupstwa” J.
mar. 1883. 2. 3.

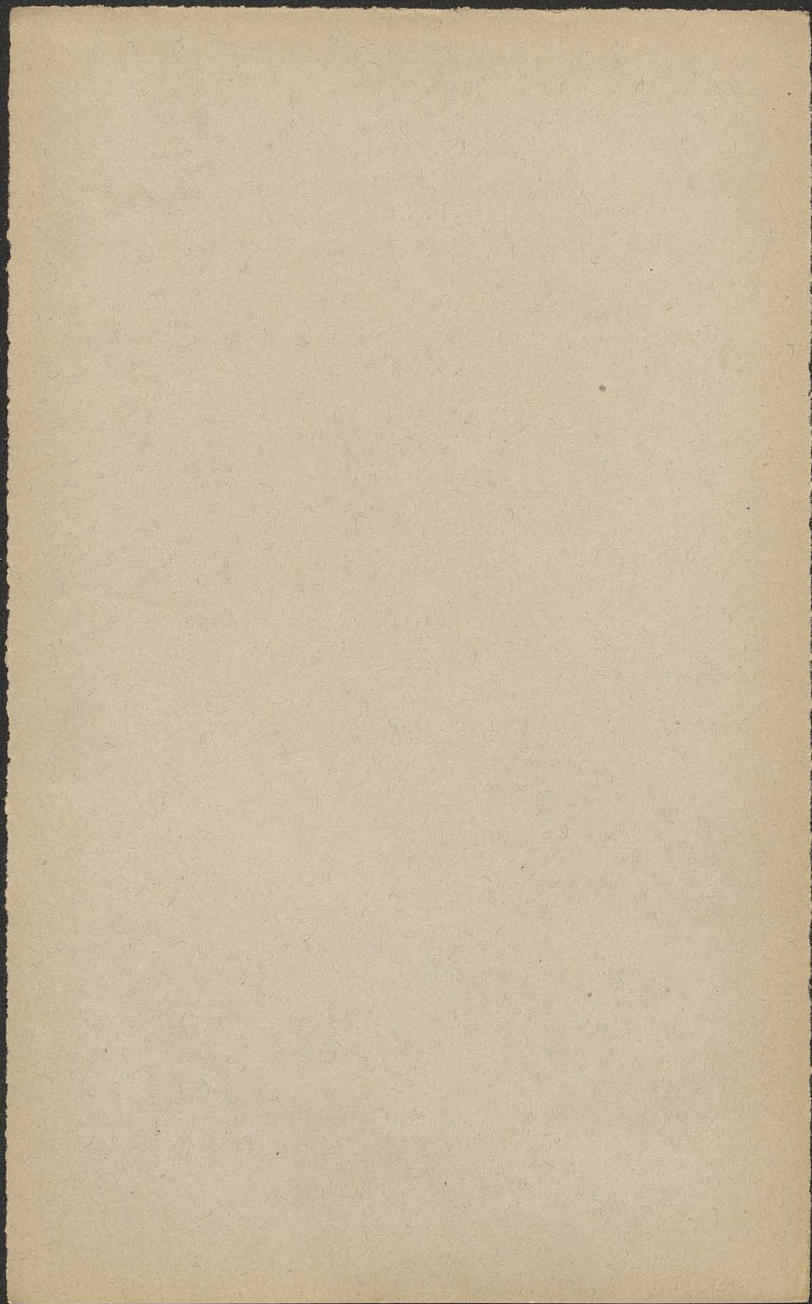
Moralny - a - e z Duchem odarty, nie na pod-
stawie materialnej oparty. „Moralny
pewnoś marny kupetny nieś wacpan
zagorzały.” D. Pol. Prudbunz 102.

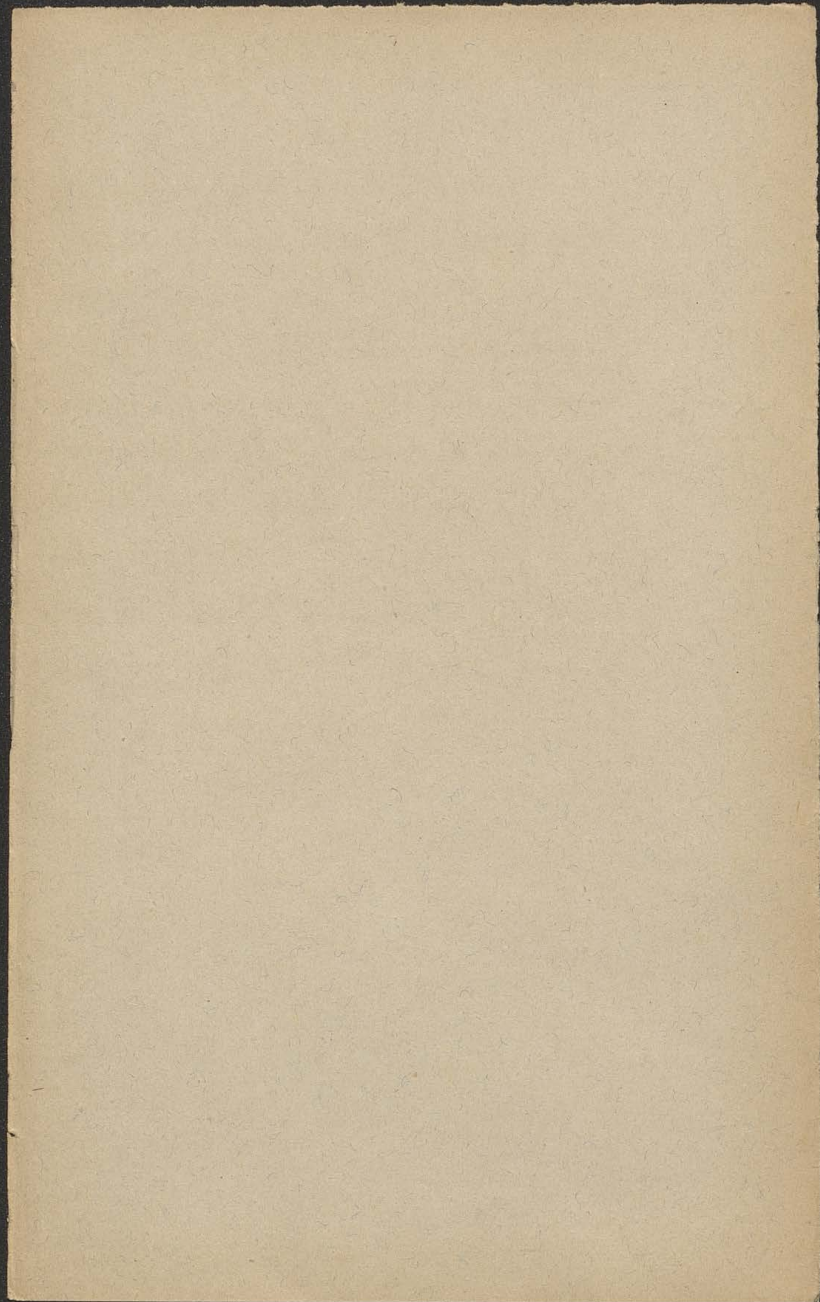
Mordobicie - a. u. cia-bi' um. posp. bi'ie w
twara, pol'akowanie „Wszak u nich
mordobicie nie jest ubliżajce” G. nar.
1884. 275. 1. 5.

Mordochlapis uieodm. posp. hart. chlapanie,
chlapanie, picie; storuje uę takie i do
pijaka.

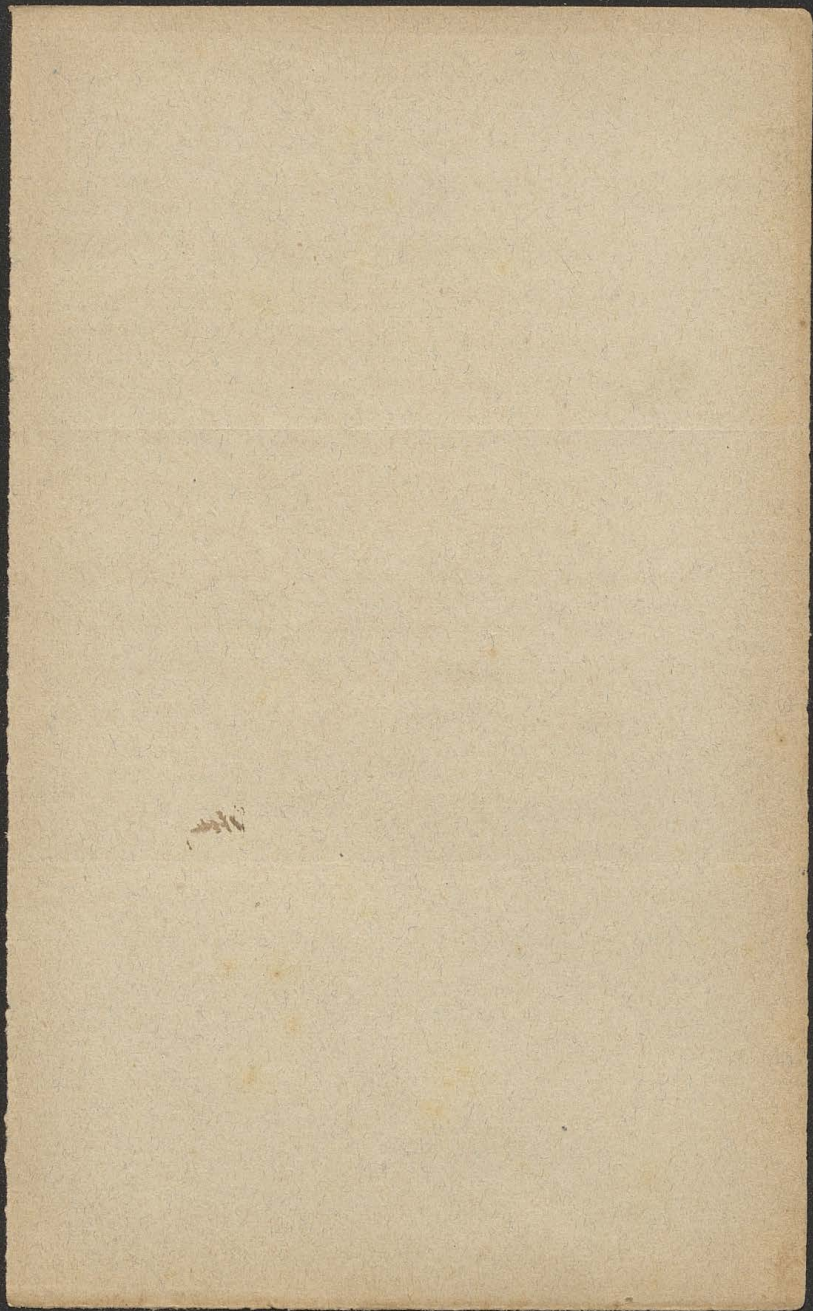

Morejne m. niedm. kart. ryp i wyzszej klasy,
 wykwinny, elegant, any stohrata ryp-
 Dowski; A oio morejne, kioy i wyper-
 funnowany broda, w trzewikach wemii-
 krowanych, i laska o srebrnej skowce, w
 kapeluszu kartosowym, idnie na kontrakte-
 my sale? "J. Kras. 18. 12. „Pierwe mu rle!..
 ci to ka morejne?" ib. 72. 18. „Saloma
 byf to ryp edukowany i Szejne Morejne"
 J. Korzeu. 1. 161.

Morfewski - a. m. ukol. boriek mu i' warren; pop.

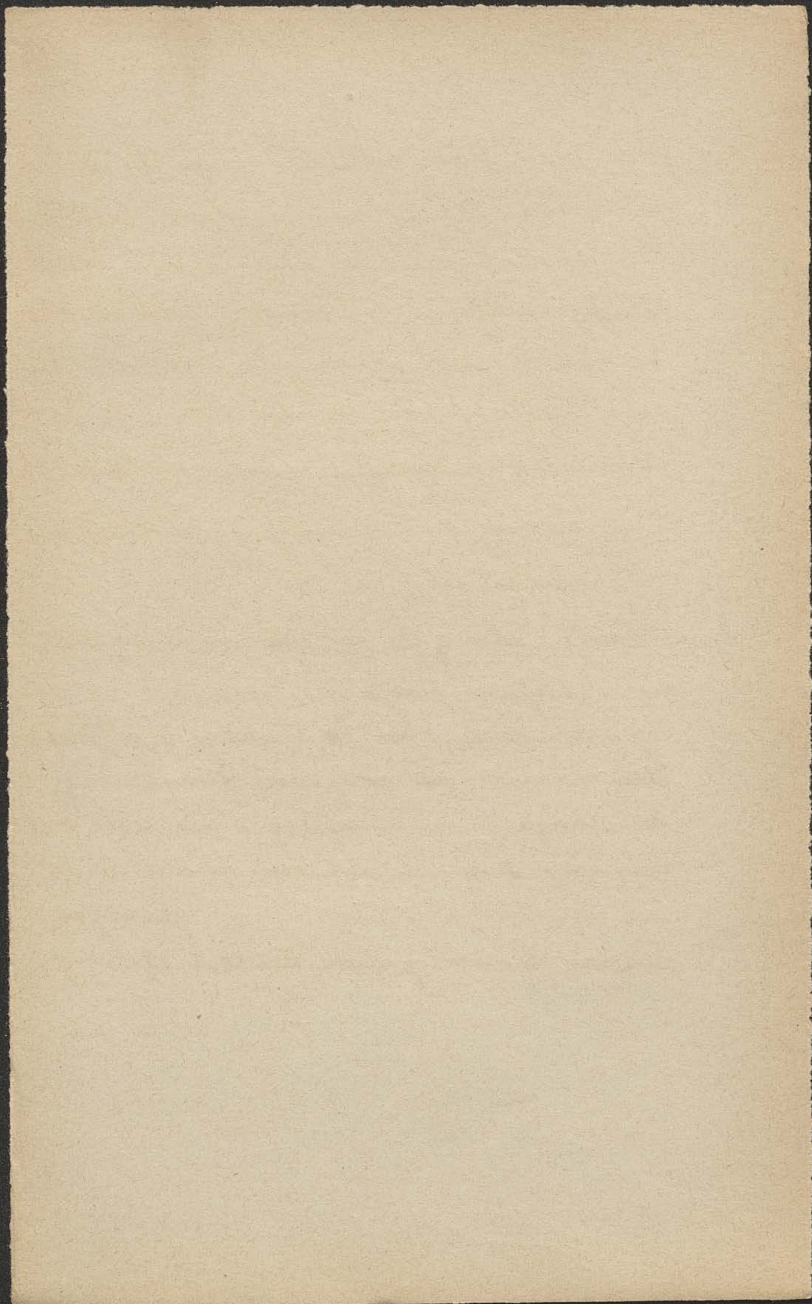
sen. „Skoro tylko Morfewska na tę stronę cie-
 mnyj powymiat wstąpił swąj rozciągaj przy-
 jemny, zezali się trzy rycerze..” k. Węg. 157. „Woro-
 waj po potuwy jwi powróciłimny podpici, i
 Morfewska nabrymiał nas przydługu w swoich
 objazdach” J. W. w. 72. 150. „Diedny pan Michal
 przywiał wojowu i' spai o dziewiątej” i wie-
 cowa walczył na swoim polu i Morfews-
 kem” A. W. w. 1. 133. „Mito się wyta... pobi
 Morf Tarhau ocnio nie kablei” Jul. Stark. W. w.
 Skala 21.

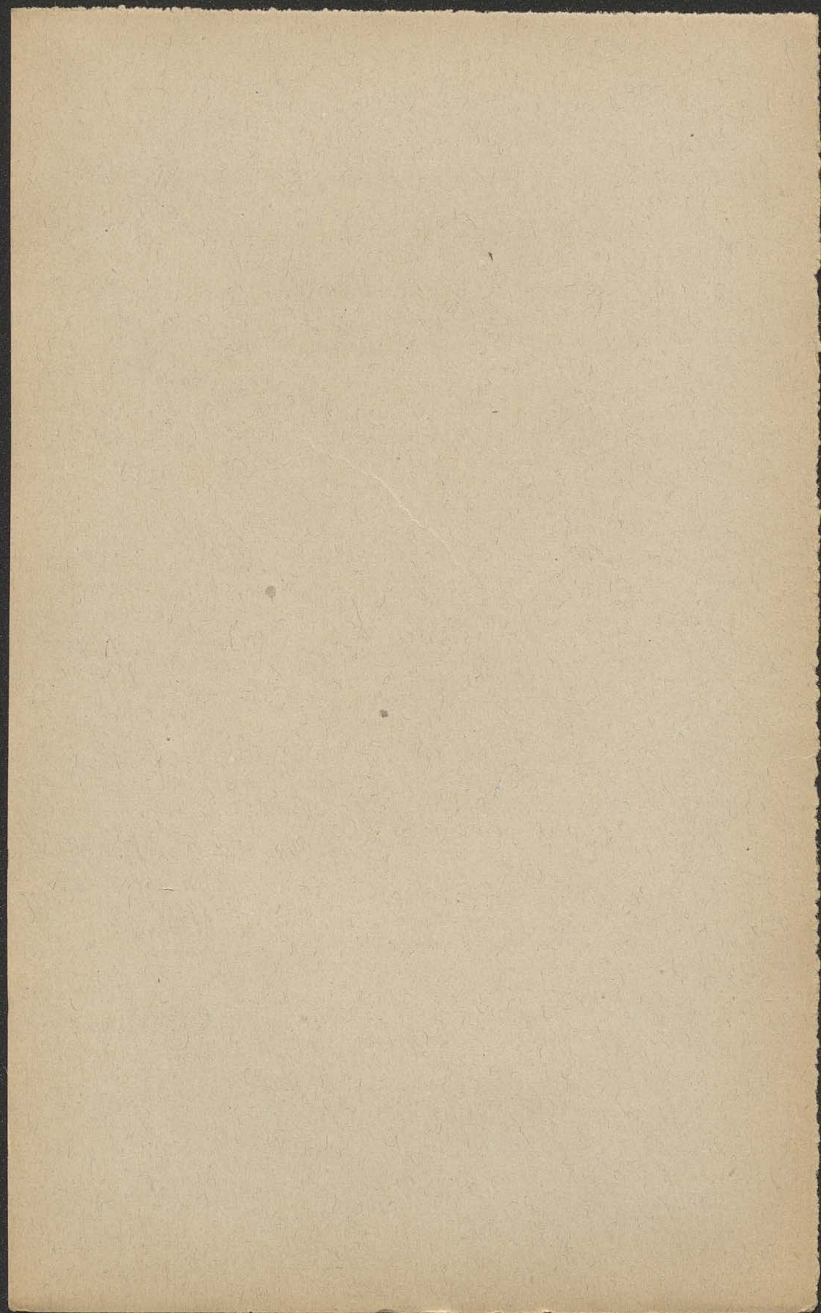
Morfina - y. xi. chem. alkaloid kwarty w opium, działający na organizm człowieka narkotycznie, w zbyt wielkich dawkach wywołuje halucynacje „Choroba hwałtyn strasna robiła postępy. Pomimo znacznych dawek morfiny bóle były tak silne, że do szaleństwa doprowadziła” M. Bud. Paris. Dziay 245.

Morfinaowy - a - e, z morfiny „Wstrzykiwania morfinaowe” ib. 241.

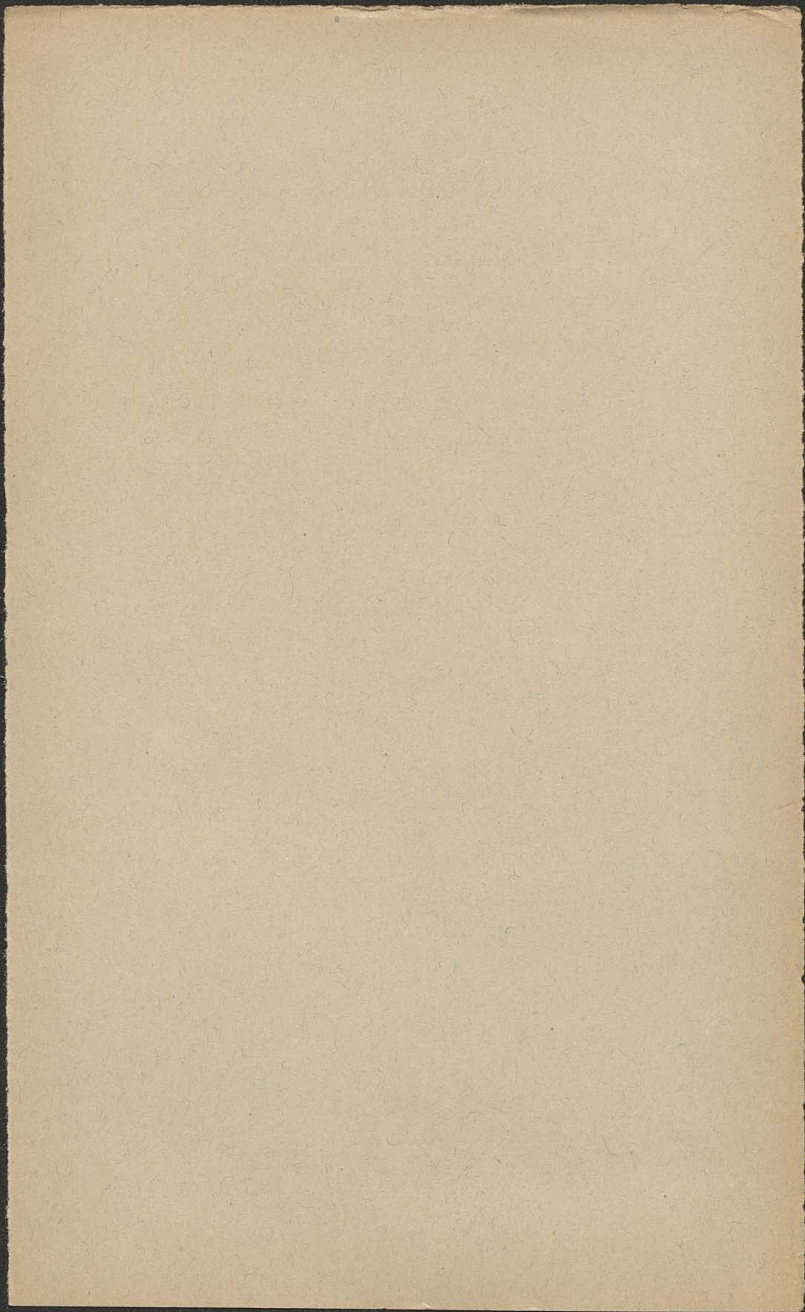
Morfiniści - y. m. sio - stów m. zamykający natogowo morfina „Nauzyczna palcy opium podobny jest do naszego morfiniisty, który nawrac nosi przy sobie strzykawkę do wstrzykiwania morfiny i nie wie już prosić swojej nauzyczności, chwyci widzi jak na dłoni z heridyru drzew coraz groźniejsza jej narkotyka” Kur. Krak. 89. 239. 9.

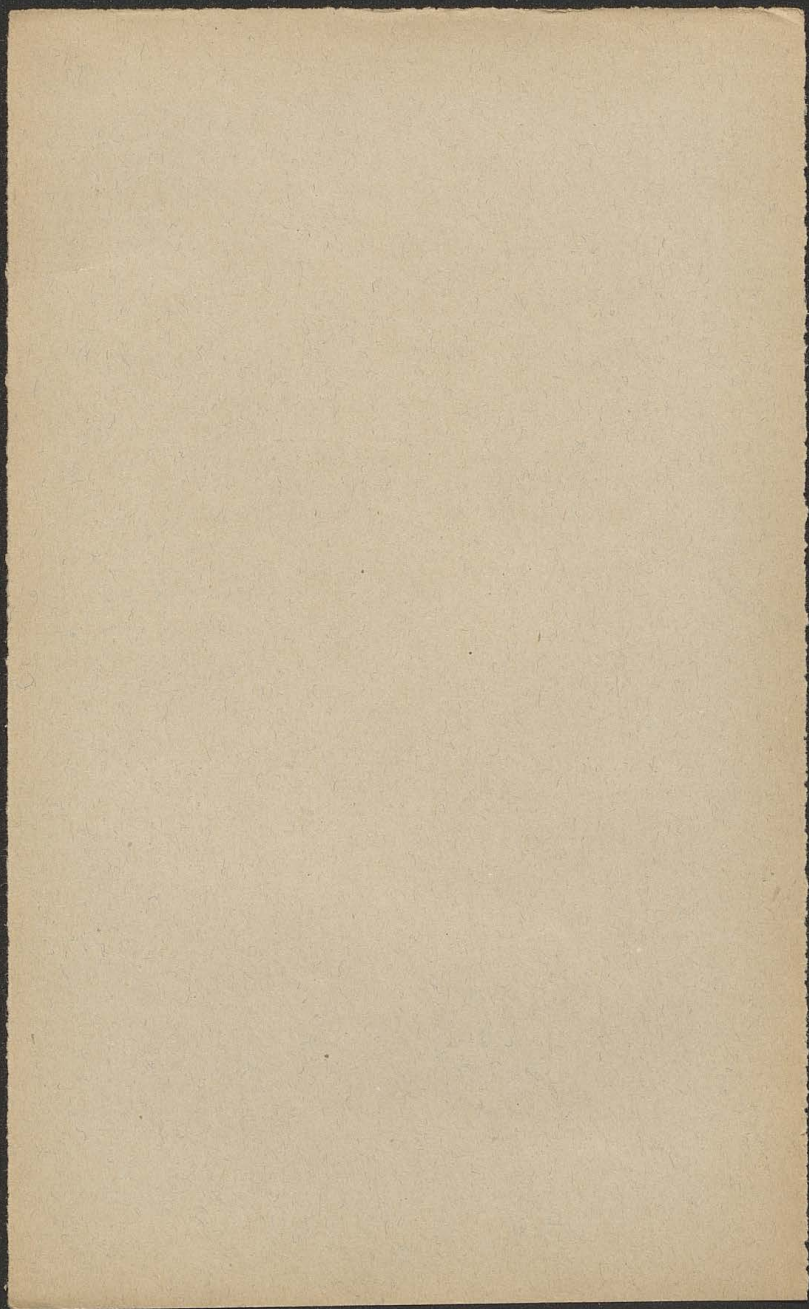
Morgowa st. w. ndkn. Dziełci pole na morgi w
celach gospodarskich, zaprowadziły pła-
dowian i t. p. „Morguj's pola i kopie
kematy” Wt. Syrok. Gaw. 4. 49.

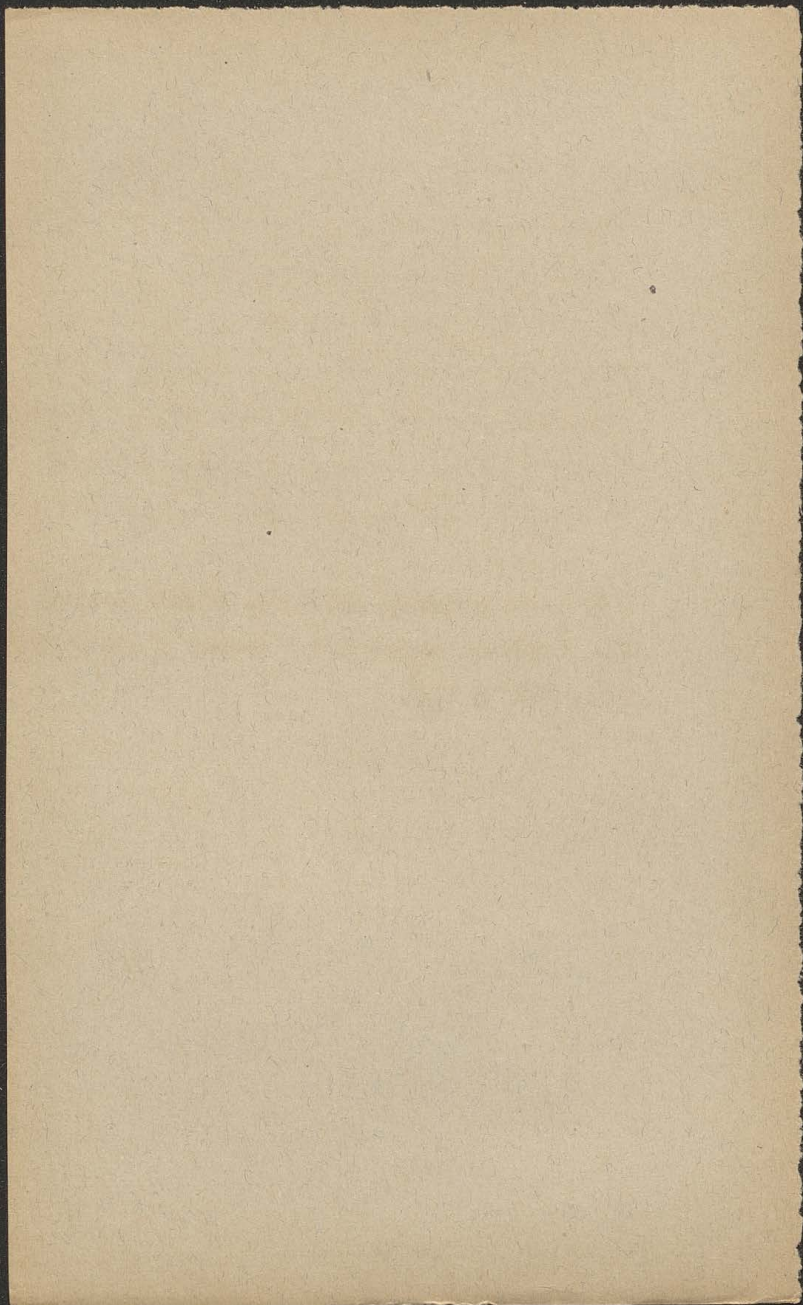
Morowy-a-e § posp. pnyto wiowo „od morowe-
go powietrza” = rty, laduco, nie nie wart,
w uzole kam. pnyto ~~nie~~ kawa z awryego
ny emuoi „Mielisny tu komentat jak
to powiadaja od morowego powietrza”
Kwie 1872. 44.

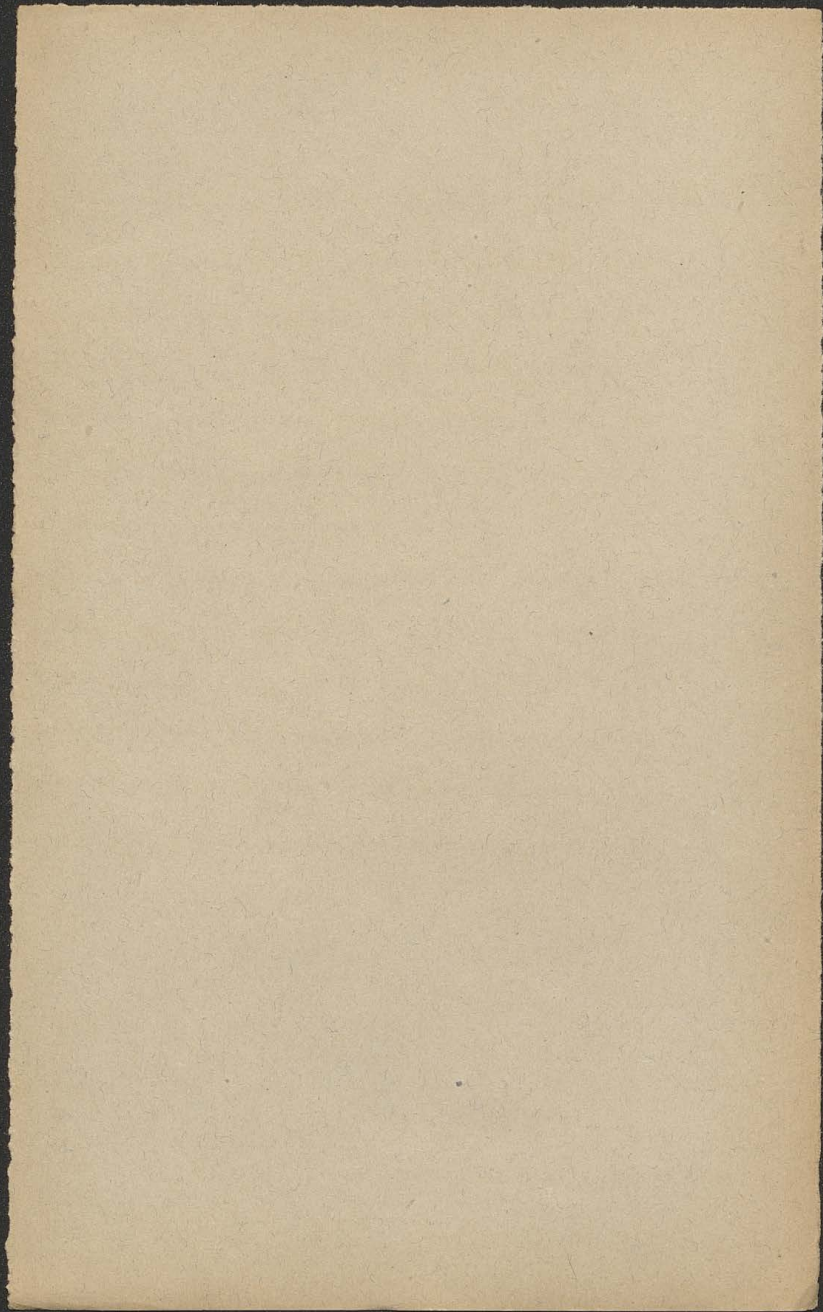
Moryson - a. m. ny - ów. m. specyfik, pigułki
 na przeciwnienie od najwiskha wyne-
 tawy kowane pigułkami Moryssona al-
 bo Morysonami „Krew mi to waburzy-
 to, i widzę, że muszę Moryssona wziąć
 razem, bo inaczej odchoruję” J. J. Wark.
 2. 40. 45
 Wiek 1878. 55 „Lecy się w maju mory-
 sonami” K. Chęć. Sylw. 14.

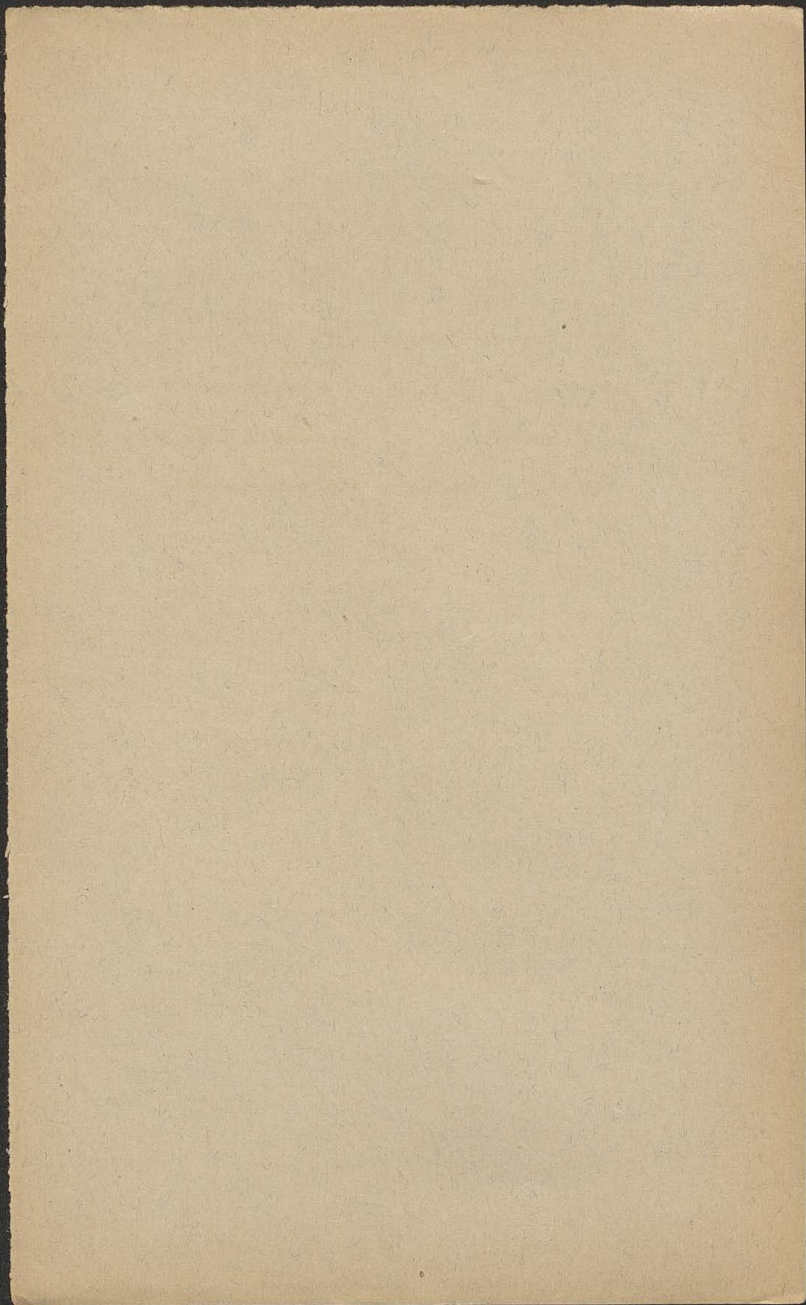
Morze - a. n. morza - morz. um. & fig. wielka prze-
benzian
streci, o grom wiego „Jaki warok sizgnę
morze, z twierdych blotow kolypae iz morze”
A. ko. tr. Opiz uama 9. uav. 1896 „Nad glowę
pozryęsty, uowna chmuw..” S. Guraev. 1. 183.
 „To jest gwicanda twoego bytu, to jest droga
twojej jandy, z awierugi w morza blepkitu”
Ed. Waril. 330. & posp. „dracudowskie morze”
 = wielkie piaski.
 „W gorze wortane blepkitue morze, powie-
kie saklane, emyste! Ach Boie!” J. Lem. Rib.
War. 1853. 2. 437.

Mosan - a. m. mospan, moscipan, wryw. tyflic
 w 5 pryp. Mosanie „ A to salachic, mo-
 sanie, kiedy sbroit czasem przyjdź nawet
 batogi byje na nobierem” W. Pol 3. „ Lech
 gdyby Starosta kazał obrowy - sinier
 pewne mosanie ! bo strawnej byt sily !”
 ib. 7. 190 „ Jak shwinyt, mosanie, nie byto
 co i gadać adwoketowi strony przeciwej.”
 J. Kawk. 64. 44. „ Mosanie ! a co to jest za
 kobieta ?” Z. Kawk. 5. 55. „ Kup sobie janie
 wilmoinny pan psa mosanie, konia mos-
 nie, strukty, pistolety mosanie, to bydrinny
 polewan, jendric, strclai.” J. Kawk. 1. 227

Mosiek - ska m. Mosako - a. m. rzd. imię użycie
 Mojżesz, Moses „Przyjechał Mosiek kon-
 czyć interes o siano” „D. Prus To i wo 25”, „Je-
 tra przyjeżdż wam Mosaka” ib. 31 „Mosako
 przyjechał do niej i pytał czego u niej
 był kandydatem” 9. mar. 1882. 285. 3. „Lubcy
 Mosako, awentura” „J. Dziennik. 2. 7

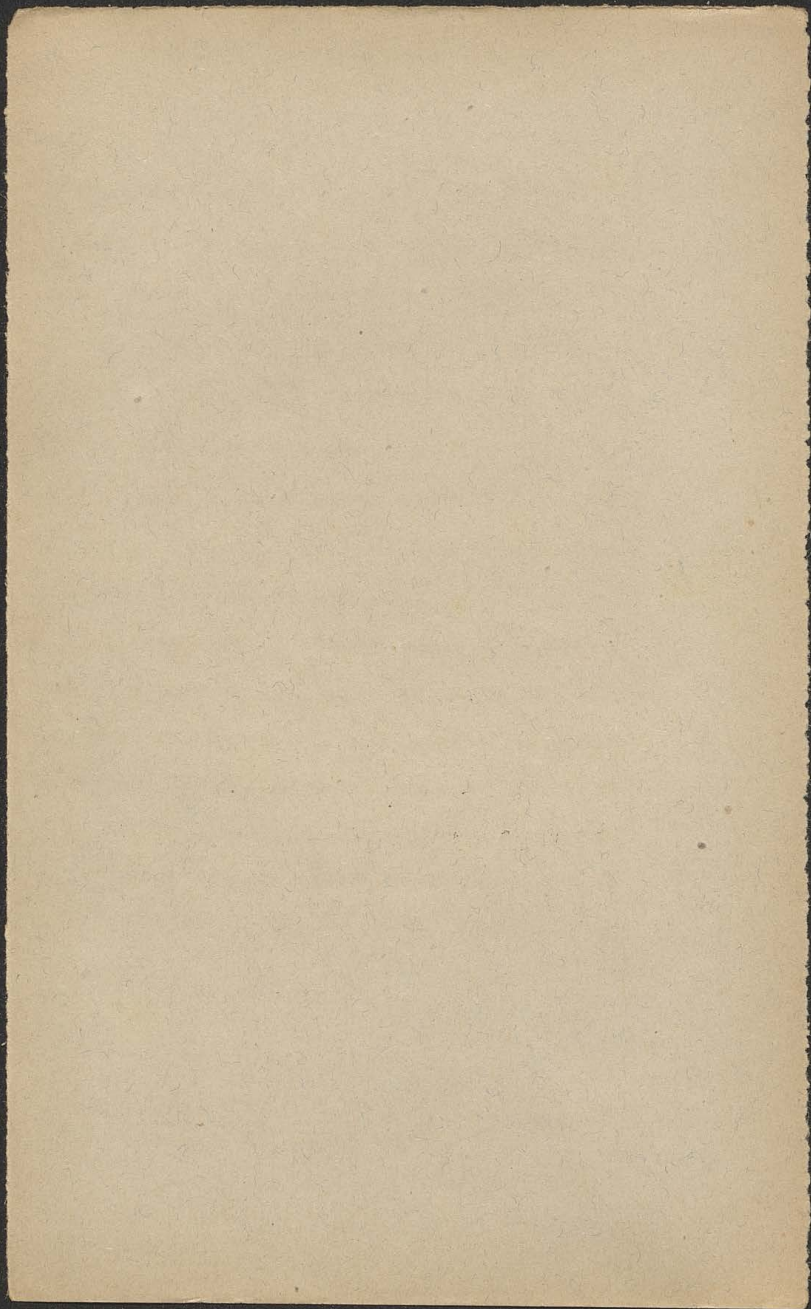
Most - u. m. sty-ow. um. z powystowiowo: „prosto

z mosta” = bez ceremonji, bez ogrodek,
bez wstępu, nie obwijające w baroetkę

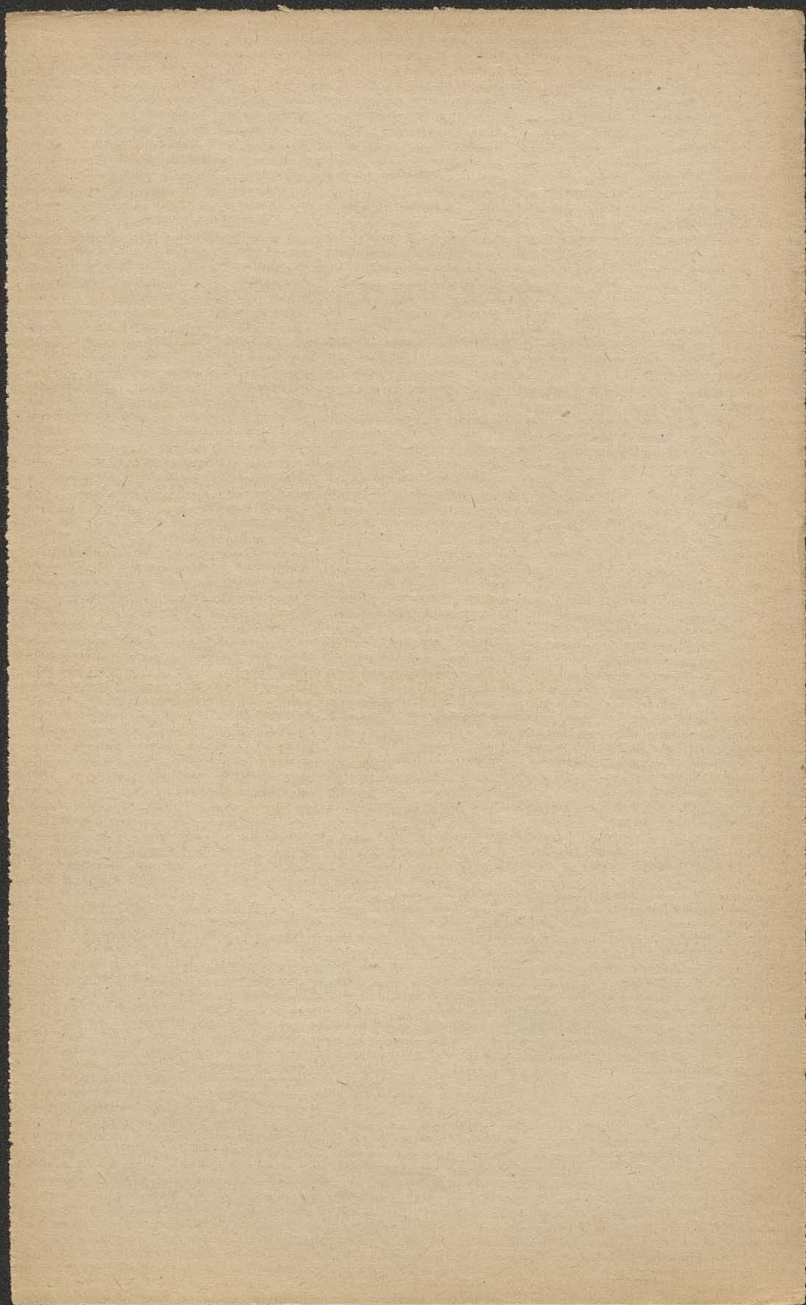
„Ot tak, najlepiej prosto z mosta... jak
ci się Jan podoba?” *J. Krasa. 73. 184.*

„Je był prostodurny, i do vektorowanych
figur nie wiele miał zdolności, więc um
uczył prosto z mosta. - Strujawski, ja je-
dzę do Bawu,” *J. Dzierżak. 2. 24. z prępyt.*

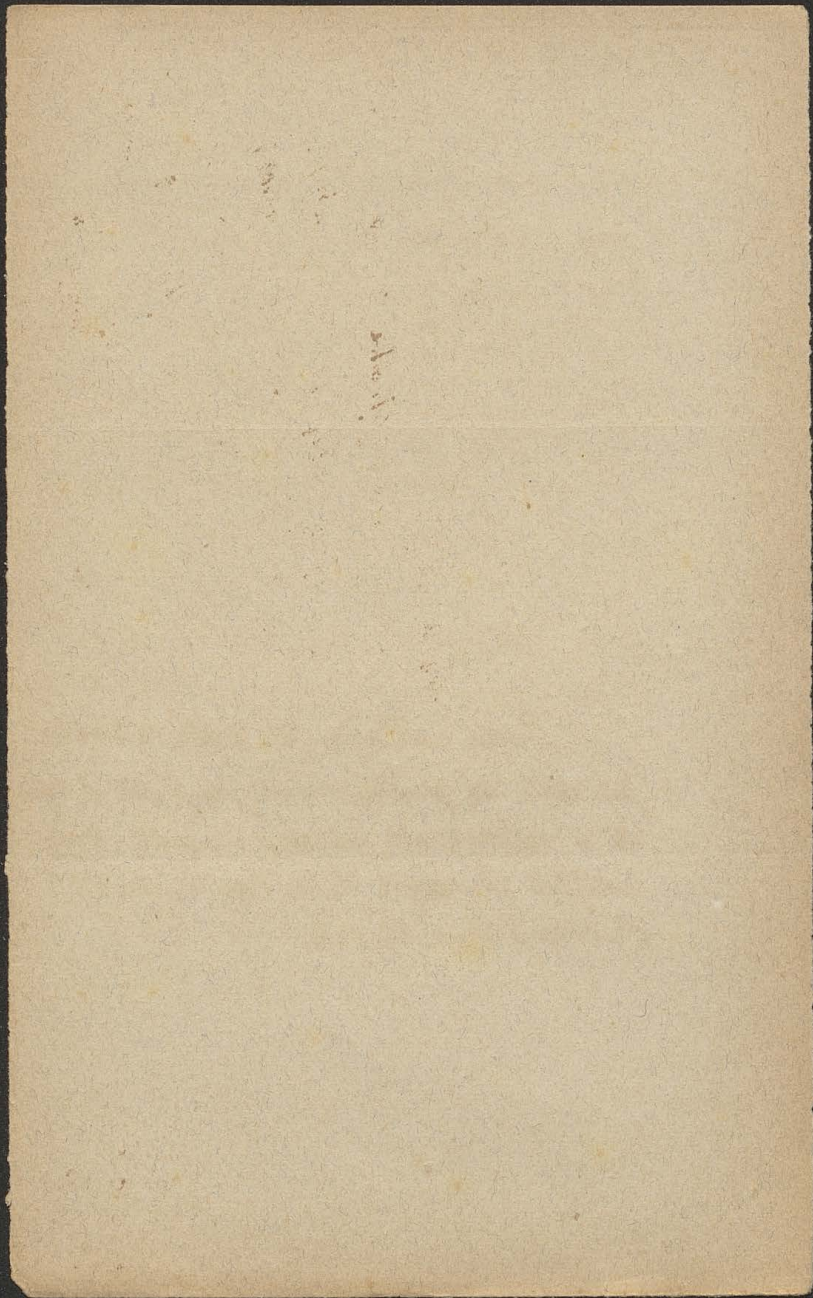
„Spalił na sobie mosty” = krowai z prępyt-
sici, wyprawił się dawnych przekonani, stu-
sumbów, stwórcy tego drwady „Wszystk wwoiit
do swoich, spalił na sobie mosty, ale jego
niezpolujiny umysł i w nowem okole-
niu znajduje się nadal powodów do cięzle-
go protestu” *Wiśk 88. 281. 2. of. Obrót*

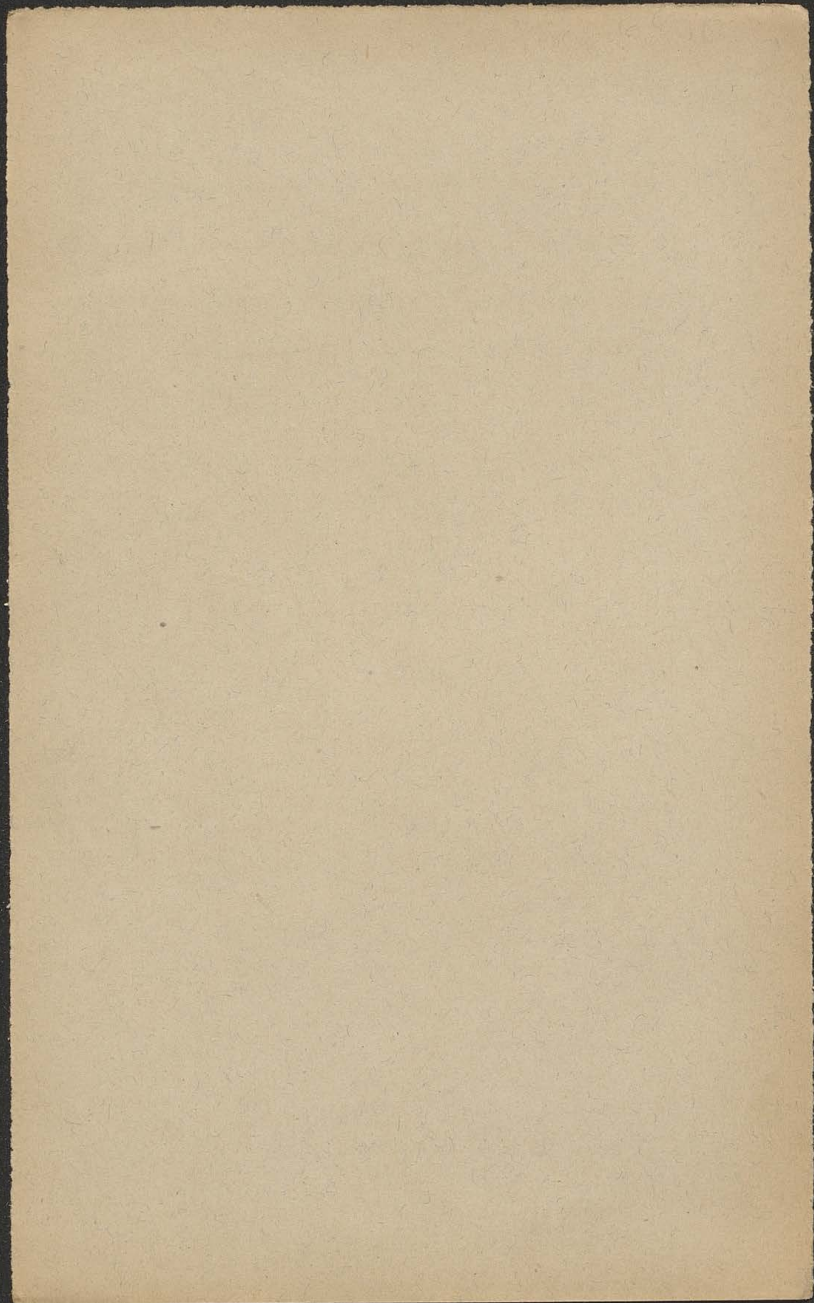
Mościc'-it-i st. w. ndm. z uscietać legowisko,
 łwie, siedzenie ze stony, siano, liści i
 w ogóle z całego miękkiego „wpetanę”
 kgiety miłko, rzkani jst też mościc' z liści
 legowisko exevohie..” L. Siem. Ktory 12. 246.

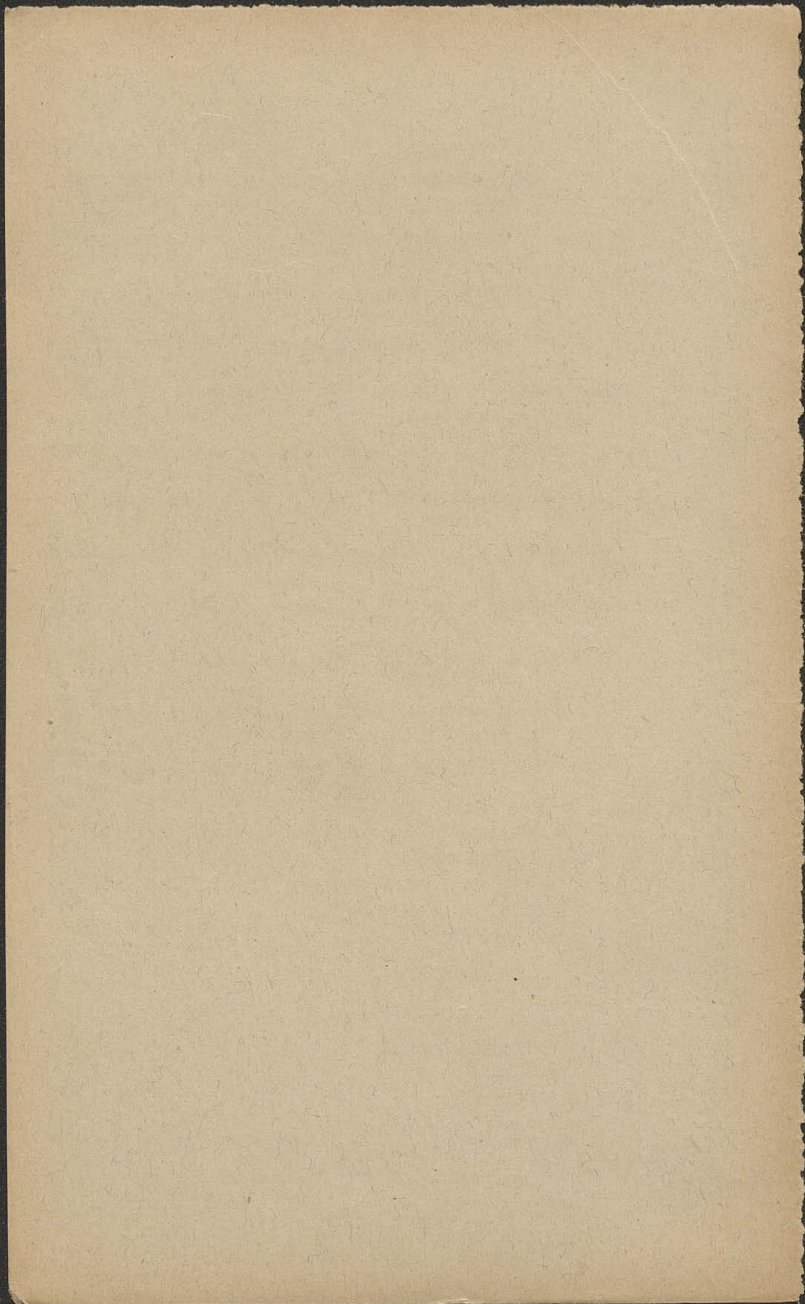
Motac' st. ex. udhu, Namotai' dhu. 3, „motai' na
 wasg = odgraxai' us w myśli, niby kwezi
 wasa uhtadai' plan, myslai' u odwecie
 „Tak motat na wasg Dyxuma i usi sgruy
 tat xgby „ja go tu xumels dxiinaj! xumels
 na otrzby!“ w. bol 3. 164 „wiele byto
 wrxawy, motat na wasg pau sezdria —
 kriqie uhtawad... i cale inny obrot uris-
 ty wrxayskie sprawy“ ib. 169. „Pan Fryde-
 ryk xumilnat xaiquray usta, ale na wasg
 motat, (choc' wasow nie miał).“ Jt. Kwara. 72.
 42. „Imosc' matiwuka, jak kawda x kobiet,
 jak sobie cos prouduxerunie, xypsi jak us mo-
 wi o uxpixyruach na wasg namota, tyrige
 xnejdrie pnyxepok do dabnej Dyxusji“
 A. Wiler. J. Lwow. 88. 228.

Moteczek - ciska. m. ciska - wo. um. korb. maty
motek „ Jedwab ruczajdziem u Koplowej...
tylko niek ci da moteczek wierzony, bo
ona lubi orankac. ” A. Wilk Fot. 1. 170.

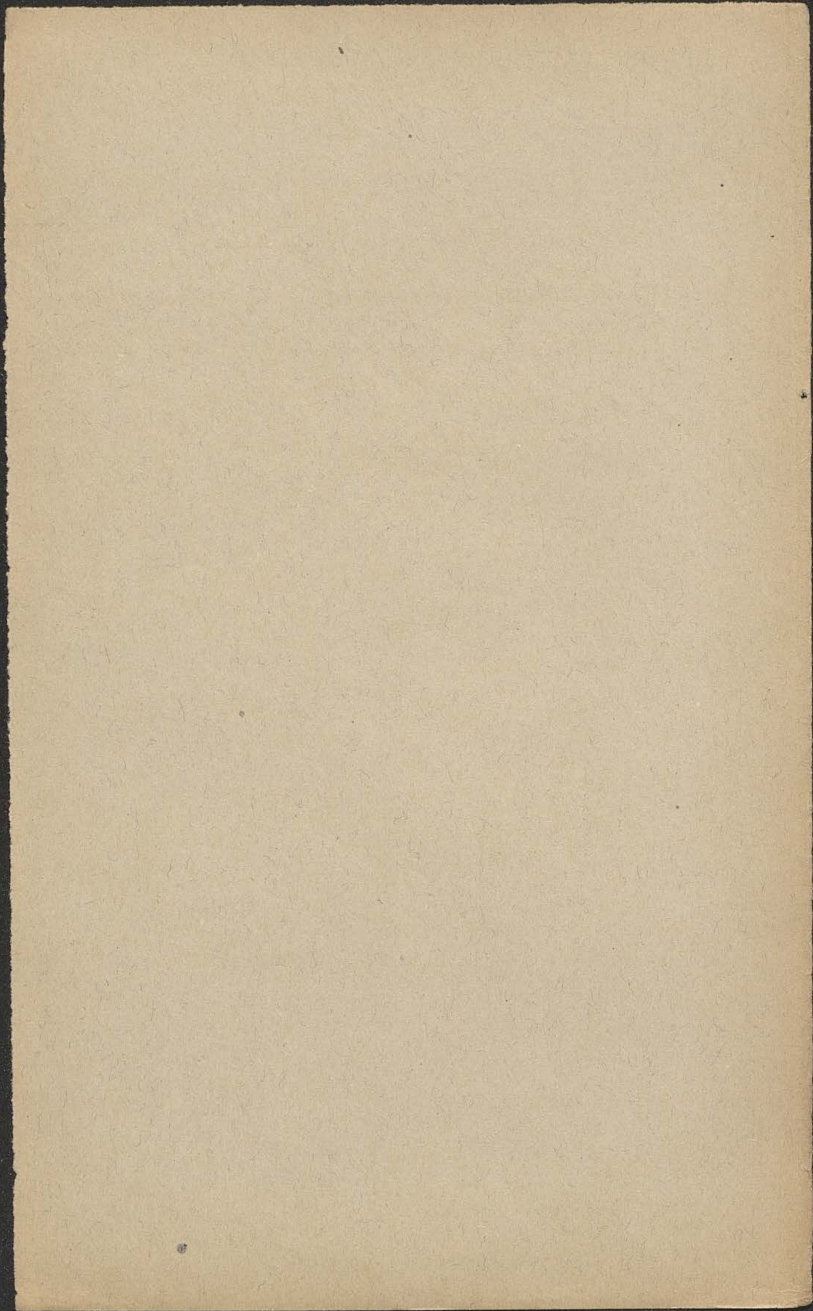
Motor - a. m. ry-ów un. Tac. to co nadaje
 ruch, porusza, czyni, działa, me-
 chaniczny „Kubki z kociami, a bywają
 i kartewki, są silnymi motorami do
 ubierania kieszonki” Strawina 1878. 357.
 - owie - o. m. n.
 z 10 kubiach, sprawca, działaw, sprzyja
 ciego, promotor „Dykt kapalnym rwo-
 lennikiem i wspólnictwem kowoty tuji
 trzebiego maja” d. Kawak. 4. 89.
 „Nowa fabryka torbek papierowych o-
 twarta wstanie wkrótce... Fabryka będzie po-
 siadala motor parowy.” Now. 1882. 110. 2.

Motylnictwo - a. u. bez tłum. nauka o motylach,

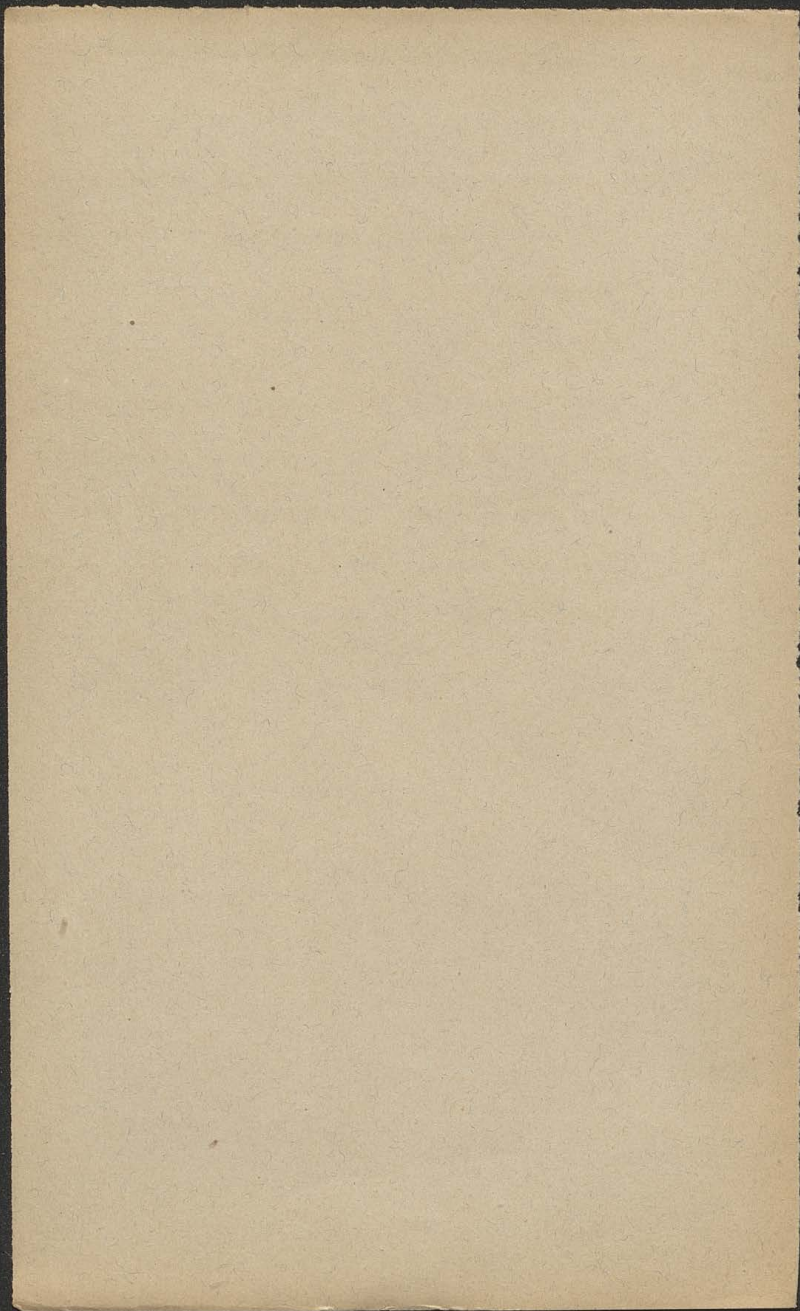
naukowe badanie i opisanie motyloio
„lubownik przyrody, z kamitowaniem
oddawał się motylnictwu” Janota Tyg. II.

2. 2. 46.

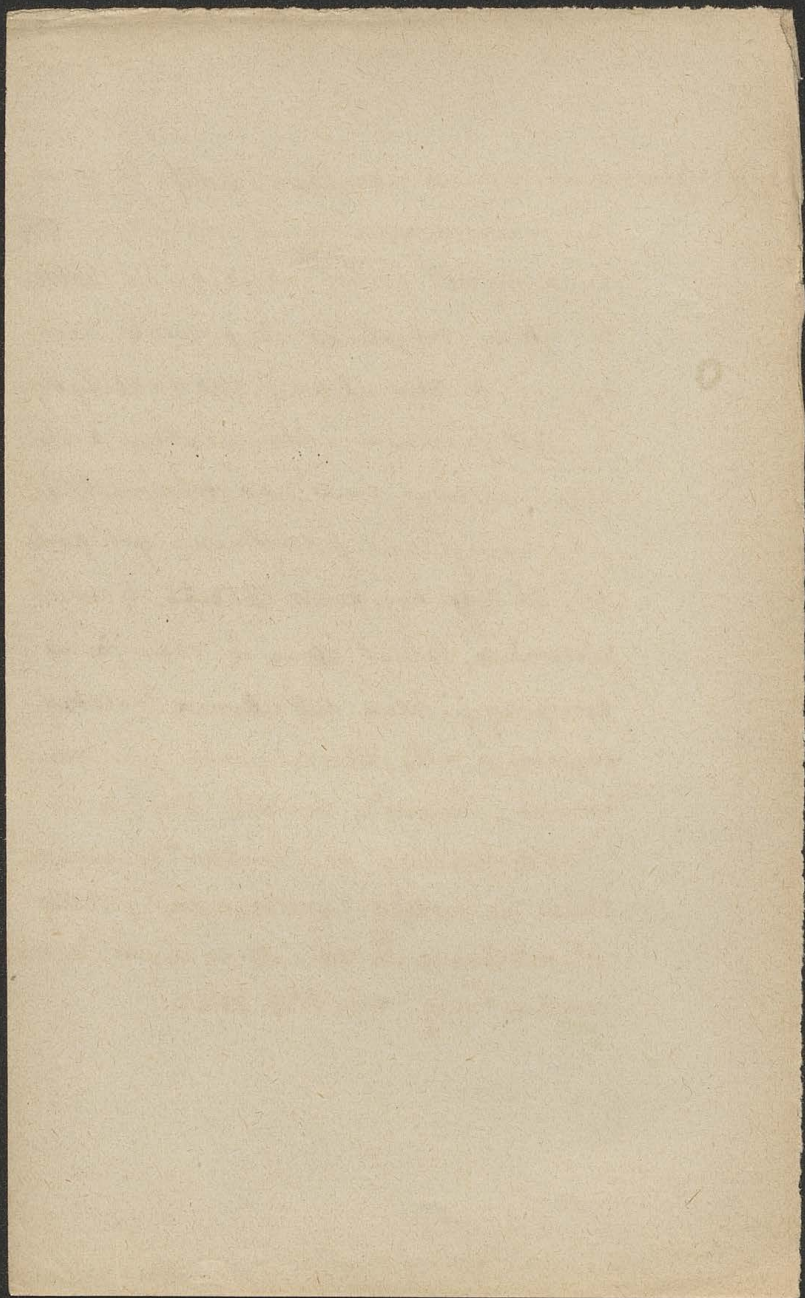

Motylo przyp. po motylem, uchwatac moty-
la, motylkujze „Przebiegł motylo chwila,
leż za chwila, dzień za dniem.” wst. Sab.
Tyg. II. 1. 105.

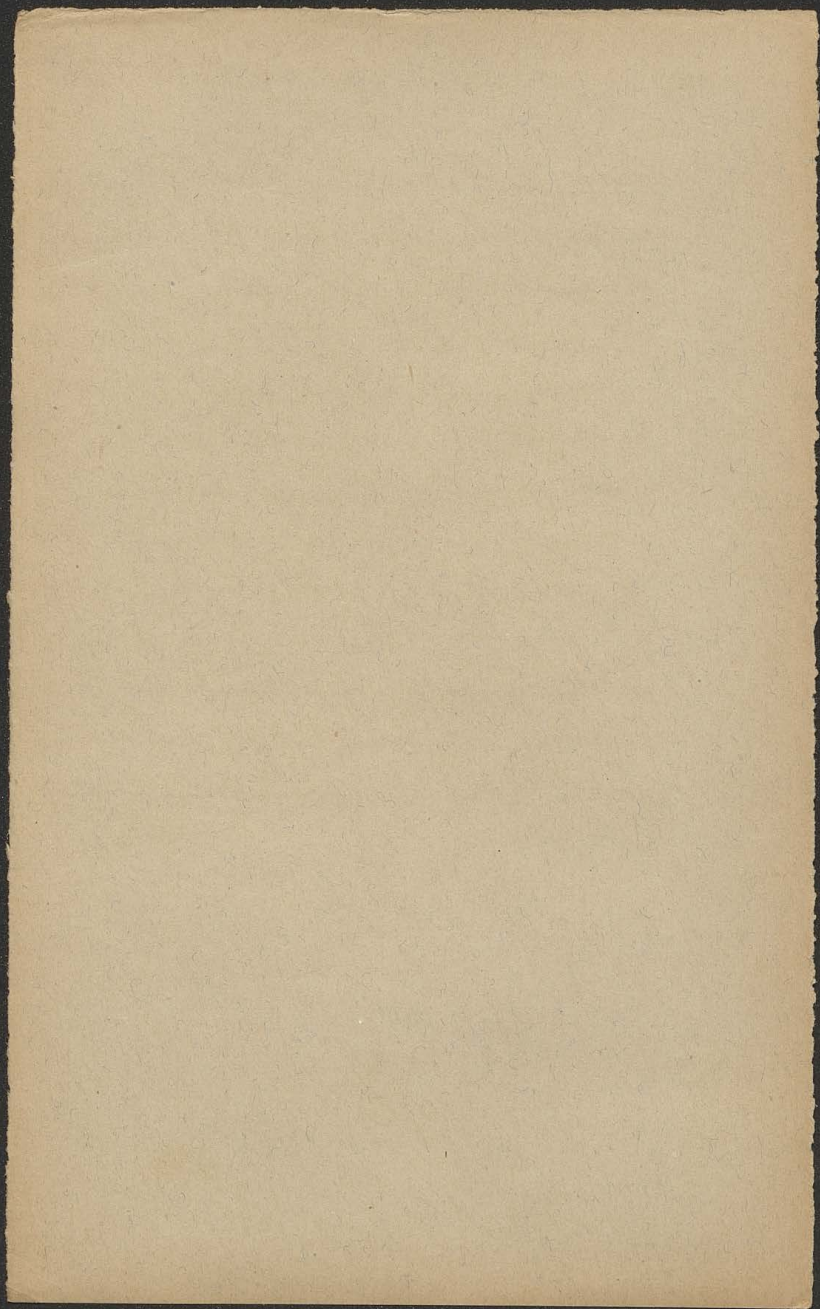
Motylowy-a-e najczy natury motyla,
fig. lekki „Rodzima tu muszka, kowady idnie
za popędami i rozpowywa się para-
wanie romansów motylowych” G. pol.
1876. 41. Felj.

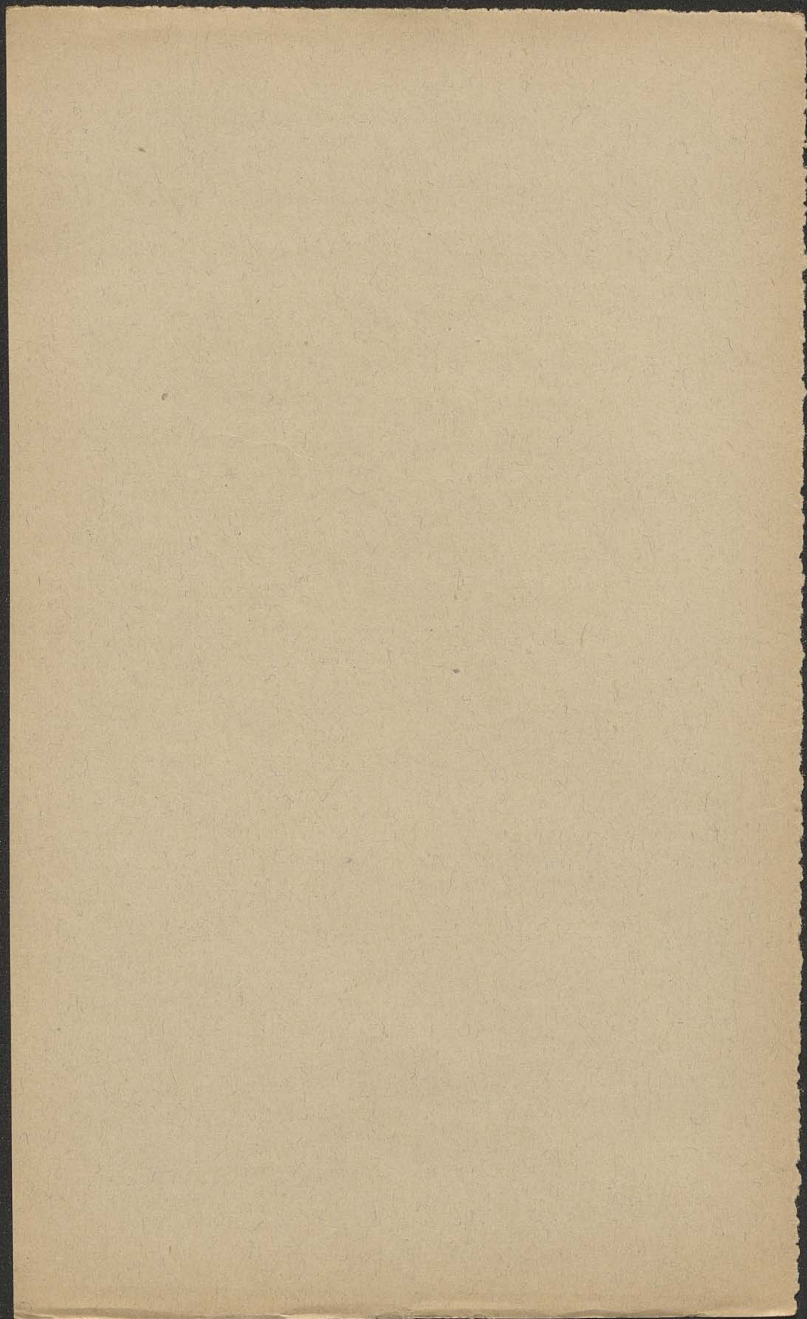
Motyw u. m. wa-ów u. m. franc. motif, to co na-
 daje ruch w ruchu. moral., przychyne, spry-
 kiny, powód, ^{temat} pochwop „Dyktando dla kobie-
 ty, której repertuar nie pozwala ucie-
 kać się do zewnętrznej charakterysty-
 ki, jest jedynym instrumentem, z któ-
 rego wydobyci musi wszystkie motywy
 psychologiczne przedstawianych posta-
 ci” Wł. Bog. Tyg. powst. 1882. 76. 3. myjt
 pierwotna, temat który się rozwija w
 kompozycji muz. lub ulwoce beletry-
 stycznej albo jakimkolwiek wyamu-
 waniu „Polemikę wziętą berlińska
 „Kreuz-Zeitung” ze „Swietem” petersbur-
 skim, na motyw kamierawego jakoby
 odbudowania Polski i to po uwoce Osarue
 powst. ... Frury” wick 1887. 234. 1.

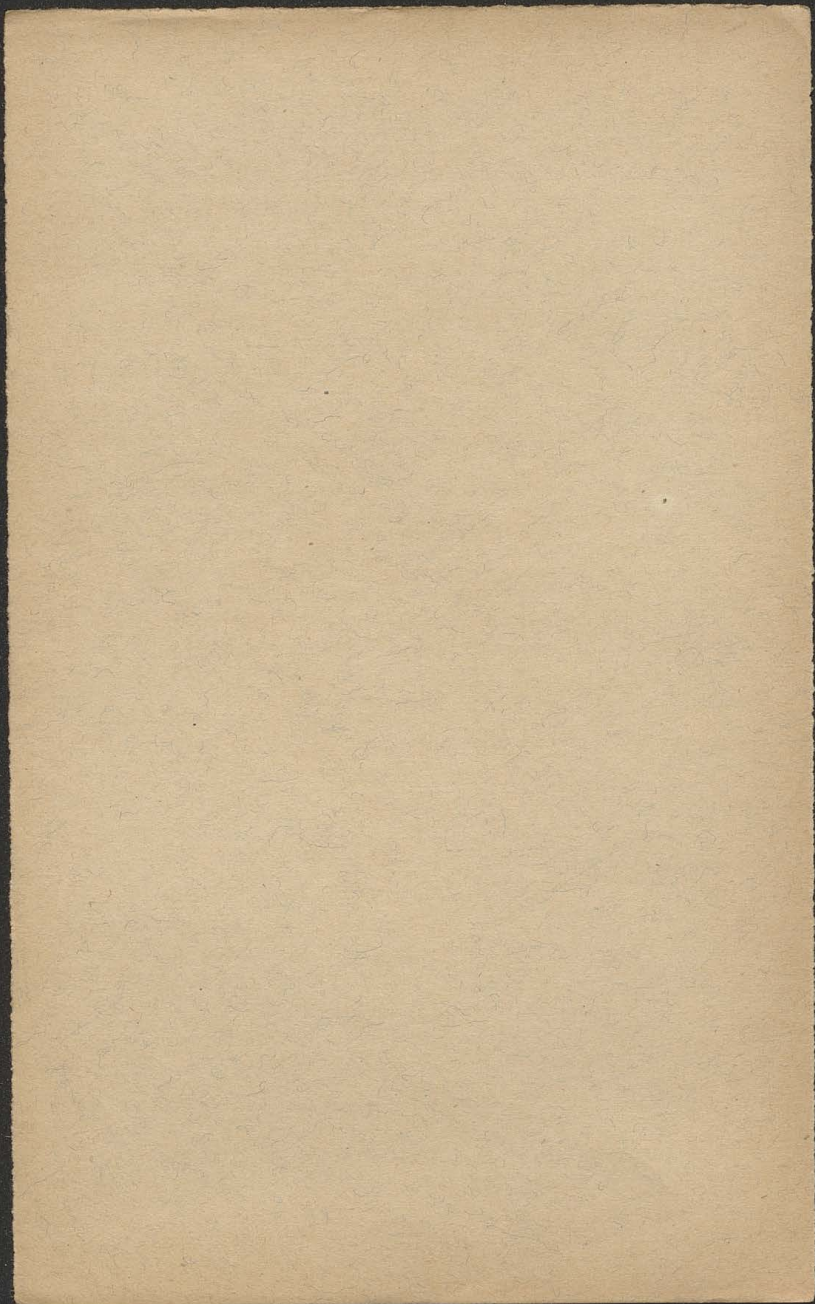
Motywowac' st. ex. udkn. Umotywowac' Dkn. franc.
 motiver, usprawiedliwici dowodami ku-
 nieumowic, nieabednowic, potrzebz czego, "To-
 byt krzimej w Lunerville jwi nie umoty-
 wowany edukacja syra, ciazyt jej." Dook.
 Opaw. hist. 158, "Zabawiali sie preferansem,
 umotywowawray sobie gre, kalkuleta
 wzajemnym zimnem jesiennem i ste-
 mi cenami produktow rolniczych" J. Zechner
 Dis. lit. 2. 658, "Rozumierzenie ekspedycji
 powatowych po kraju, jest rzetelnie bez-
 umyelnem i znacznemi wyzwydaniami realnych
 potrzeb nieumotywowanem" Wiel 1878. 59

Mo'ix st. niy. ndkn. & w pewnej formie użyte w bła-
 saku terańsk. i prosem. oznacza prawdopodobnie
 dobieństwo, przypuszczalnie, odwołuje
 się do następującego słowa czesowilka up.
 „moie miie teraz dwadzieścia lat” = pra-
 wdopodobnie ma. „Mo'gt to ou krobot” =
 być może i to ou krobot „Siedziata na Ta-
 wercie jakas' dama, mogta miie' lat dwa-
 dziescia hilka” M. Pol. Dia. mu. 209.

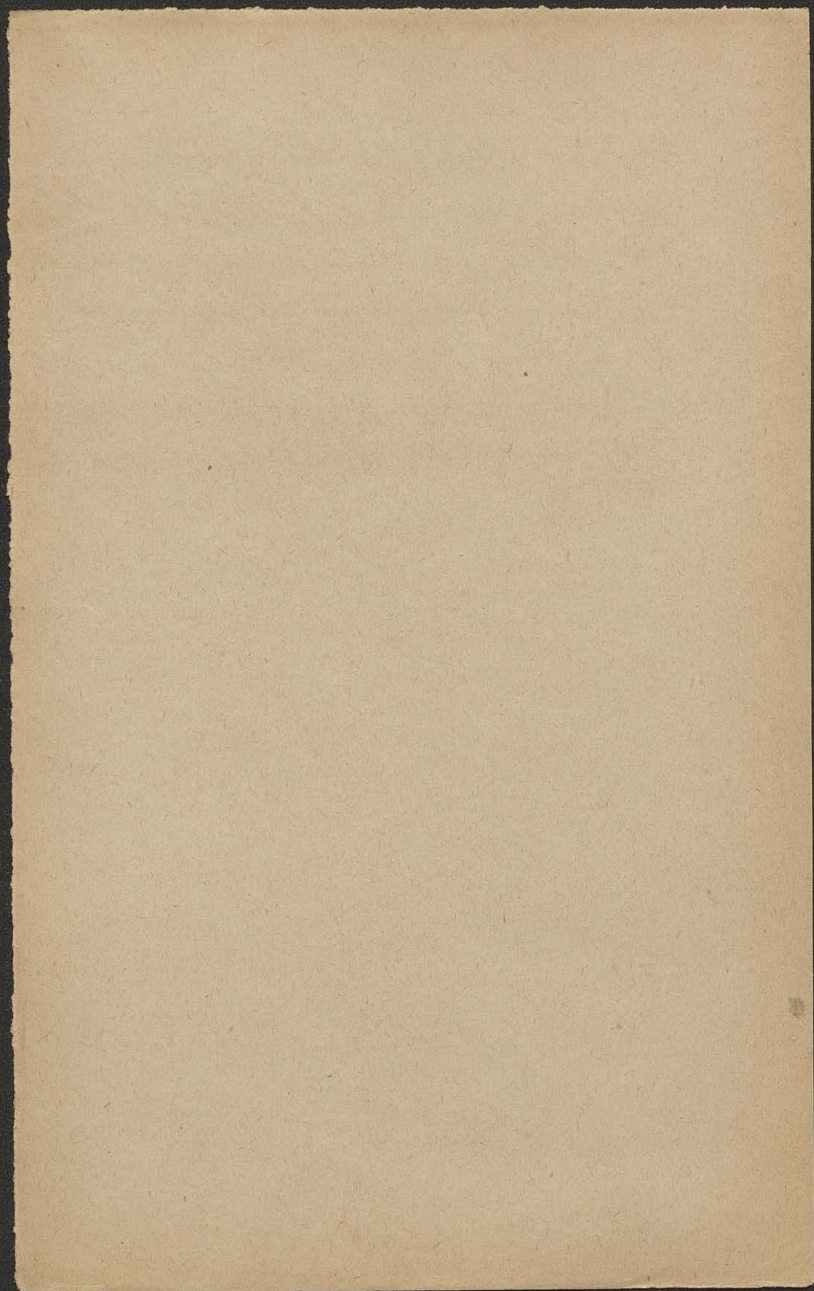
Mówić - it - i st. cz. ndku. & fig. znaczący bez,
 mieć pewne znaczenie, wyobrażać
 coś „w tem wyrazie ktoś nie doj-
 rzy palka Dzięgi? mówito & tych wy-
 padków przemawianie narodie, tuta-
 cze a niezgarnikie” D. Pol. Tiet. 1. 205
 „mówiący” = ^{wiele wyprawy, wygry} wyprawowy, wiele znaczący
 wy. „to nielubie było mówiące” „Kau-
 cata wy wyprawowe & natury, a lewa więcej
 jemu mówiące na Doleńca” J. Dzięgi. 2. 372.

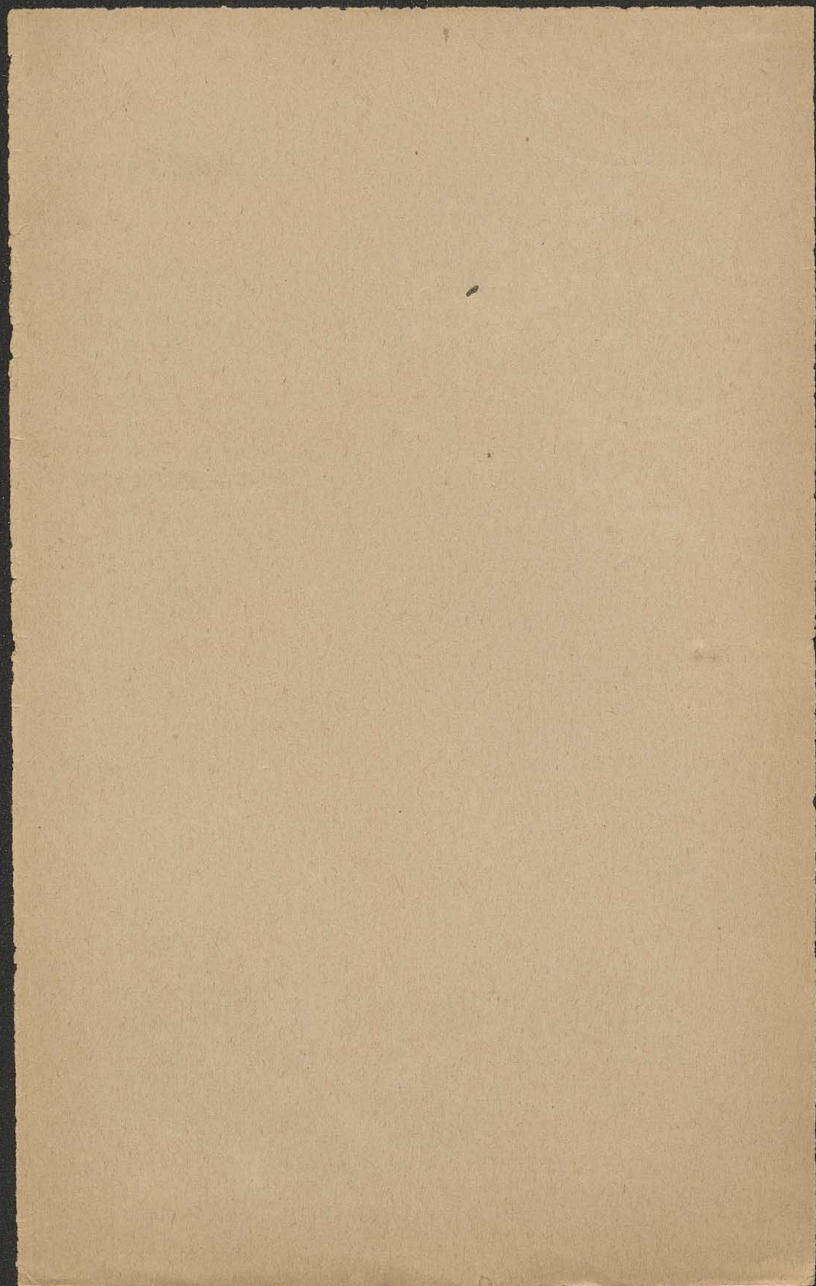
swagaia uwolnionego, ani wiele, ani tak
róznych nie potrzeba żywotno - życie jest
drogą prosta i jasną "H. Kras. 73. 51. „Kraju
razem się wydała prawie niemożliwą i nie-
mal nie zrozumiałą, tym, którym o niej
napomknął" "Id. Na im. na wul. 12. „Dawa-
tem im wszelki możliwy rewans - ale
dłwiej nie chcieli grać" "D. Pol. Sam. Jan. 145
„Uspokajaj się wszelkimi możliwymi
środkami" "L. Kark. 4. 245. „Serce sreptał mu
razem, że wżemienie się było możliwem,
nawet w takich warunkach, w jakich się
znajdował" "W. Sab. Kw. Sum. 71. cf. Niemo-
żliwy „Był to ślub młodego egzaltowa-
nego chłopaka, nie rozumiejącego jeno
możliwej wielkości ofiar" "H. Pisk. 9. pol.
1876. 2.
„Tam bawidy nie w ubraniu strojem, od-
świętmem, lecz w odriży możliwie najgor-
szej, tłoczy się po ulicach" "L. lwow. 1887. 42. 4.
M. Diemel.

(Mwiebny, Morbiowy) „Przyroda Polska jest
tylko uwieling w razie wzajemienia się wraet-
kich pretensyj do zgermanizowanych tywna-
sem twerwio pownańskich i brzegów morza
Bałtyckiego” wiek 1887. 234-1.

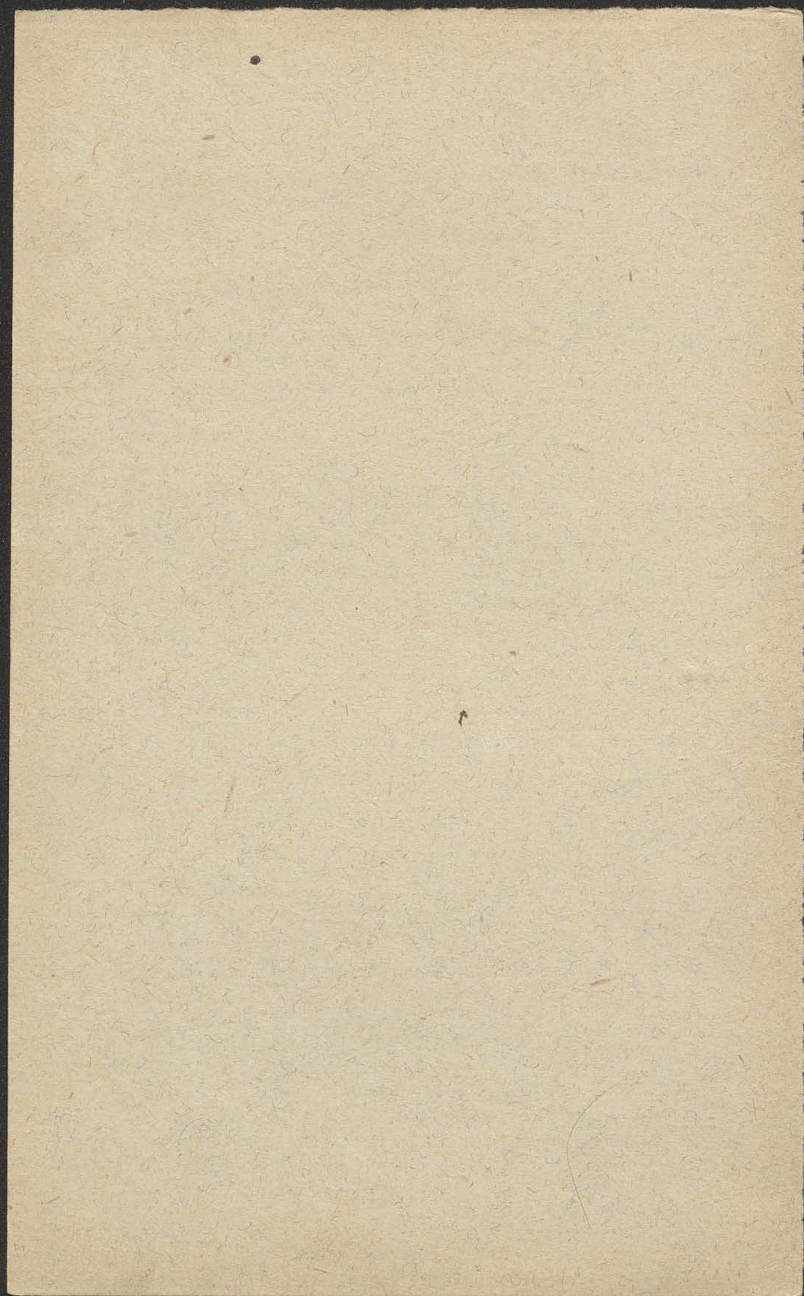
„Celem specjalnym przeprowadzonych doświad-
czeń jest uwilowie tania produkcyi cukru” wiek
1888. 7. 2.

Mrowcy a-e § fig. „urowieca prawa” = konstua,
 pi-tua, uirulauua, uakodult uerouek „Ten
 uieruy uirpoley o siebie, to uska, jakiej
 nie ma;g ludkie urowiecag proug kujęci”
 M. Wat. Kytowoku 37.

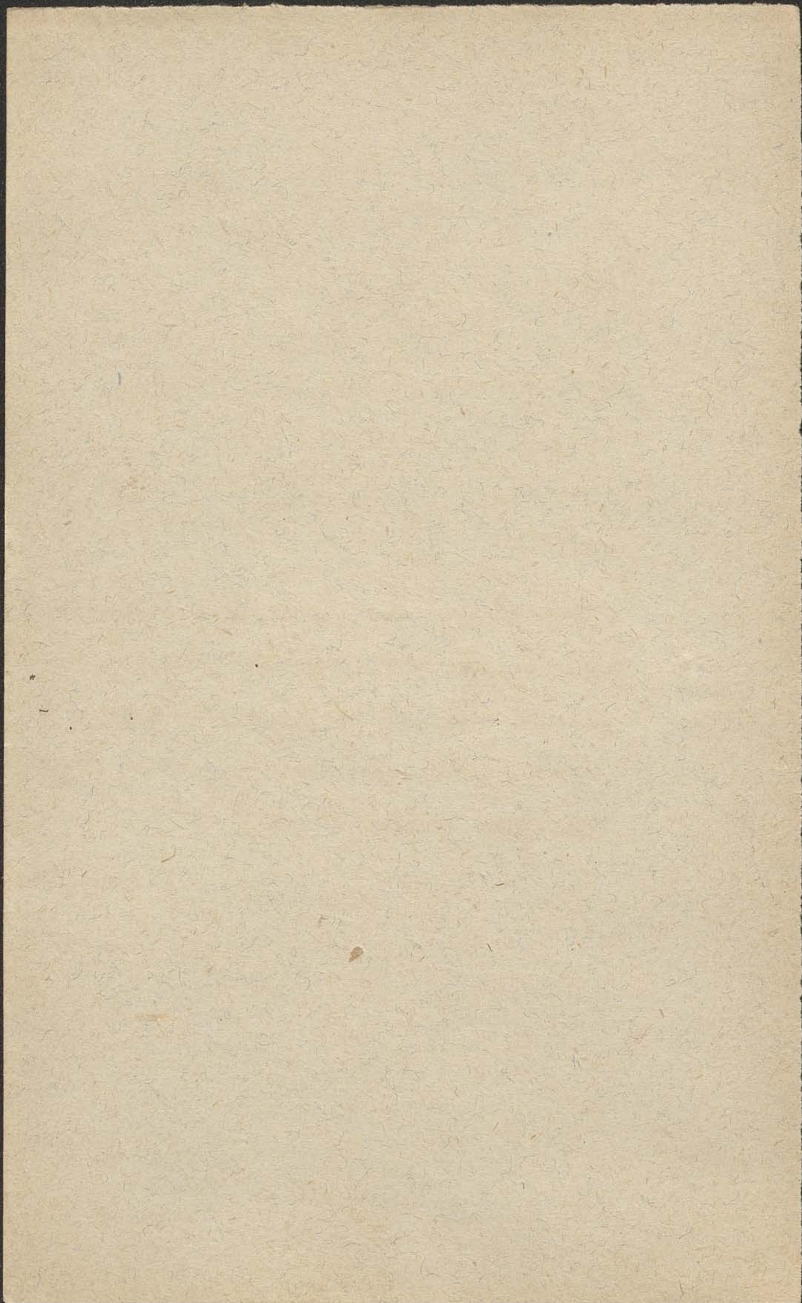

Murawjewa - a. m. wy-ow. um. kardobl. narwa
 kota „ Nie uiegnajsz murawka mata, nie
 starego roznucata kota swemi kuznig-
 cay tami, i nie wstrzymaj murawsta-
 wa.” k. Weg. 42 „ Rurawka kota i pom-
 kniewa i kopota, i kuzniewa: Hajzi
 go! Ha! - ale nie tego kota warrego
 murawstawa, kłowiego lada kiej stapie,
 ale grawa myśliwskiego.” Spis. 68.

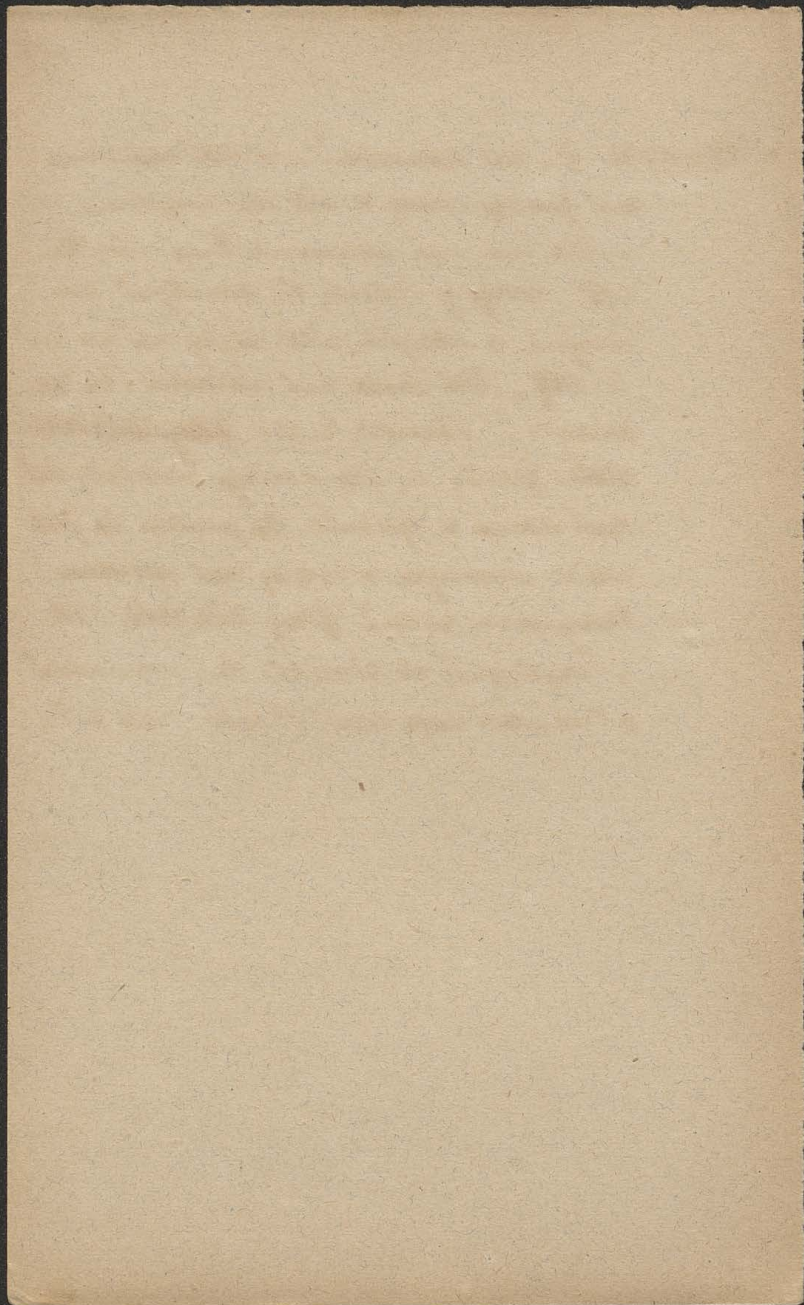

Mrukliwie przym. niechystnie, nieuczucie, z wru-
 czeniem „Co robisz? - zawołał mrukli-
 wie - mi nie robisz.” Z. Kawak. 4. 321. „Oj!
 pono mi z tego nie będzie!” - rzekł na
 to Dostowa mrukliwie” ib. 5. 120 „Naj-
 częściej nie odpowiadał nic... czasem od-
 powiedział, ale mrukliwie” J. Dziwak. 8.
 235.

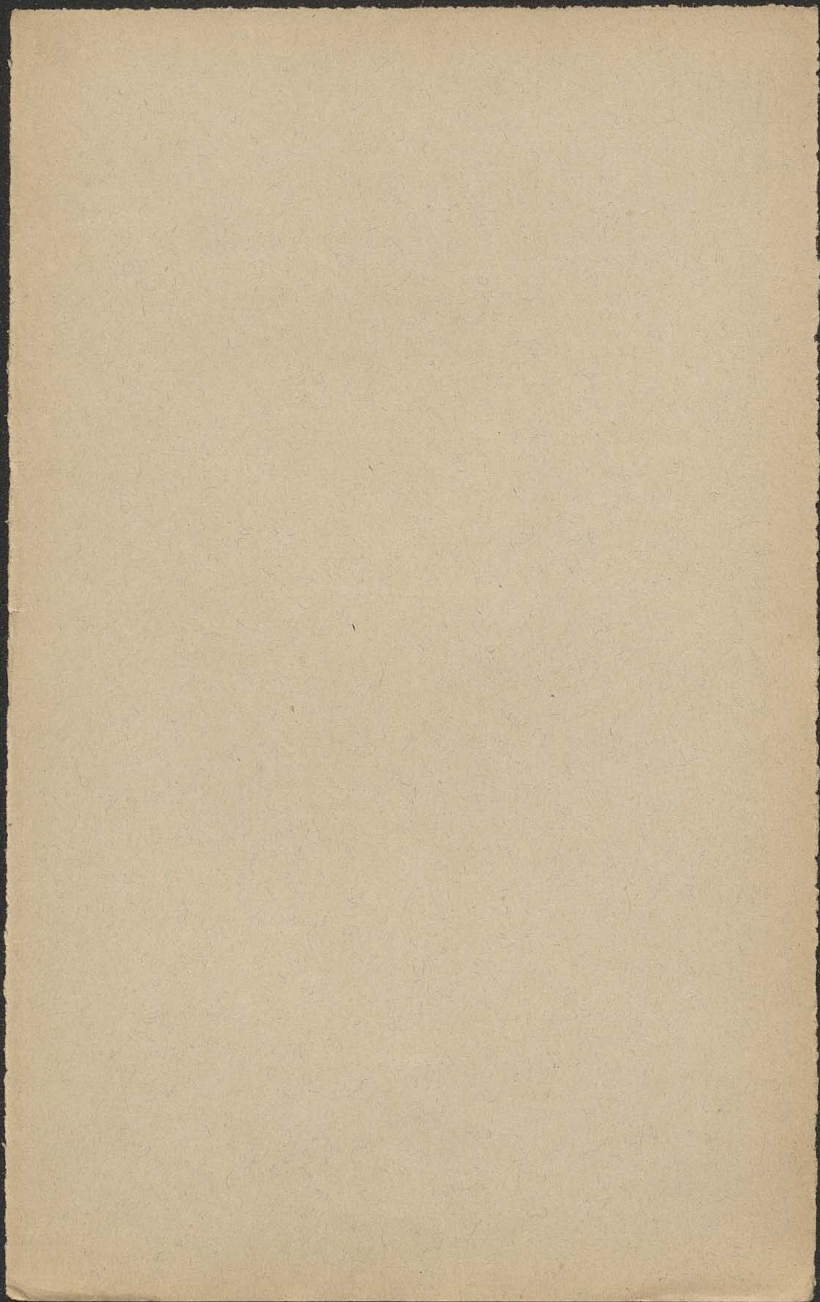
Mrugliwy - a - e, mruwająy owy, przy-
 mruwająy nieruwrugliwy mejąy owy
 kawone obwarke, nie przyruwrwająy ich
 nigdy „Jedem pod nieruwrugliwem okiem
 napięgu” A. ho. Fo. Dieta 9. 142.

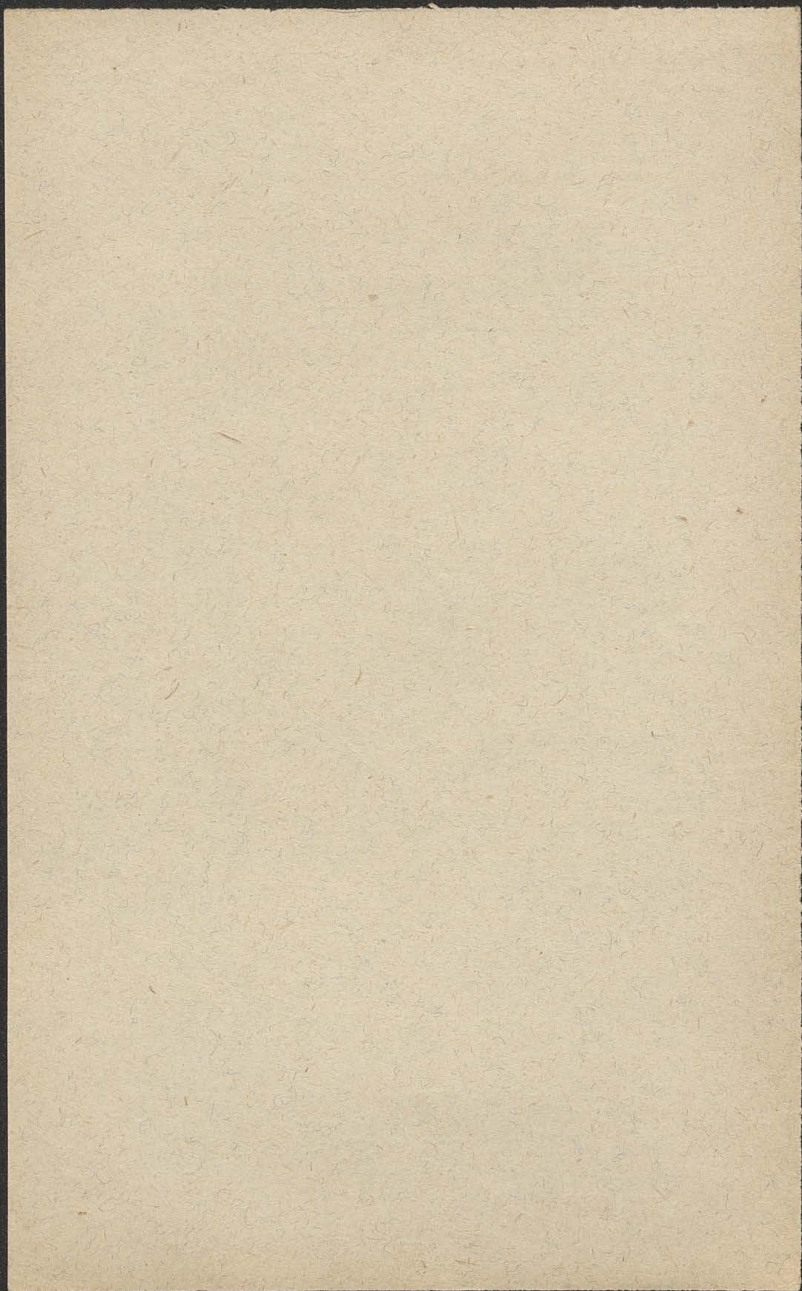
Mrumru § „ani mrumru.“ = cicho! ani słowa!
 ani pisnugi. pany & ust nie wypuszczaj.
 „Ale sta, ani mrumru o tem“ Au. Wi.
 1.15 „Wszystcy chwyci sie bogactwami kwe
 wycini, o ubogich, nikt nigdy ani mrumru“
 ib. 237 „Ani słowa, ani mrumru! bo ko
 bawny!“ J. Dziennik. 8. 236. ~~Prag. Wiek 1886.~~
~~238.~~ „Peszli by sie kto co niego dowiadyl wat,
 zwłascznie & cyrkulu, to powiesz ze jest
 moim krewnym, a wiecej ani mrumru!
 Poczujcie sie?“ Prag. Wiek 1886. 238
 „Przysięgnij mi kradziec kemu rozmawial
 o tem... ani mru mru.“ A. kv. Sv. Ducha 8. 54.

Mruwika - i. x. ika - nek mru. kobieta mruwica
osky, mruwajca oskami, „Do tego do-
tecki w jagodach, a mruwika: jak mru-
gla sliphkami, z ginstem z kretesem” W. Pol
3. 19.

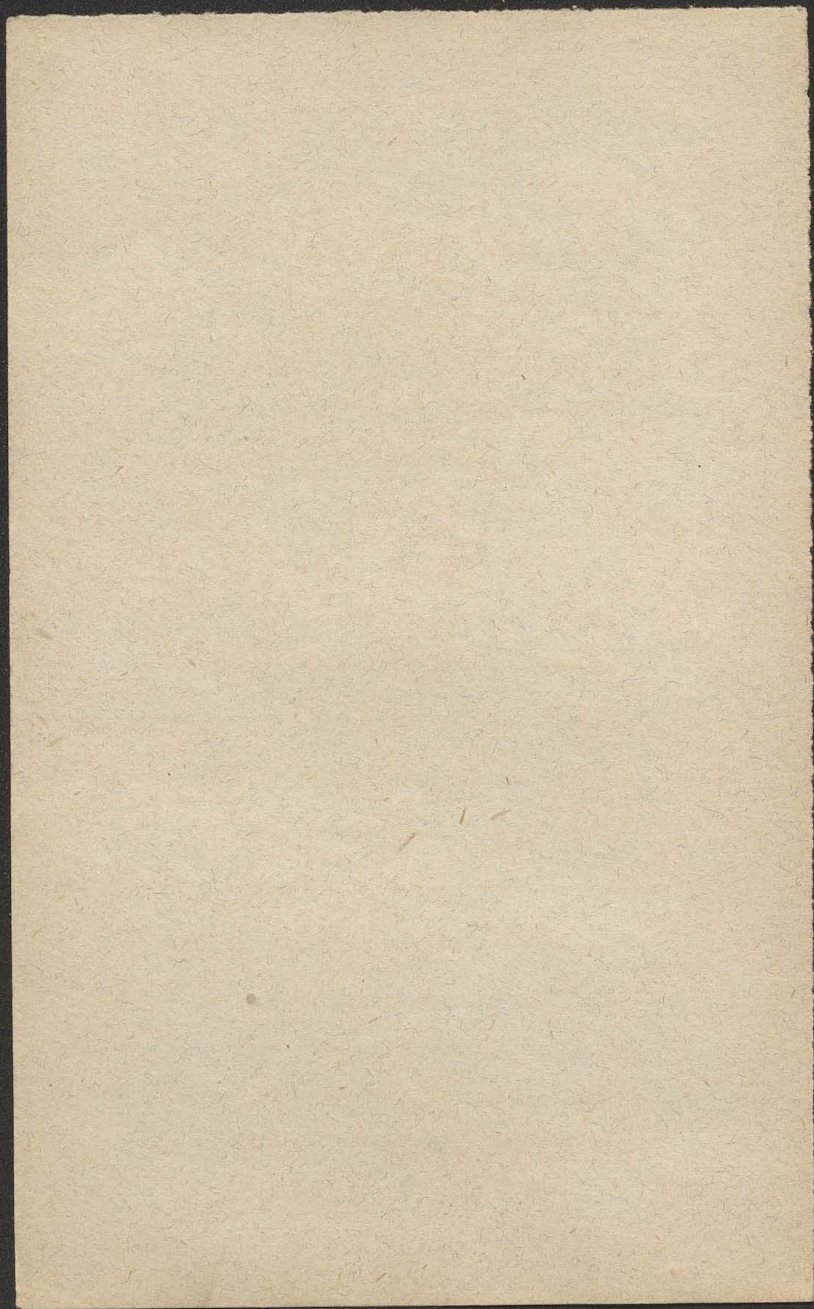
Mryg, na obrazkach mrygania „A dais? Sa-
ma się wstęga, i do gości się spieszą,
a mryg oczkiem w lusterko!” Kur.
Świat. 1867. 3.

Maronka - i. t. nki - nek. um. to o czem się
 mawia, rzecz maronna też nie podobna
 do urzeczywistnienia, i tę sytuację
 i faktury mronka trudno um było
 się dać rozumić "D. Pol. Hybr. 127.
 „ Czy ten enowowy patał twój, nie
 jest snem, mronka, studeniem? " G.
 Ziel Tward. 37 „ A kwiśen z nas miał
 na cebi szarytę mronkę, .. szarecie
swiata " Art. Dart. Kłosy 17. 198. „ Mron-
ka nie może w żaden sposób pochodzić od
mawryc, dla tej prostej przyczyny, że mawryc
 pochodzi od pusia maw, a mronka od
mra (to jest mri); gdyżby mronka poho-
 dziła od mawryc, toby brzmiała mawron-
ka; a rzeń z kawał nie uwrina. Od pusia
mra (skąd mwrac) mronka również po-
 chodzić nie może, bo jakże kwikreł kuo-
 okiemowy zachodziłby między niemi? Je-
 dyne możliwe przypuszczenie, że od

puria mi (bez tego wlosnyu puriem od puria
mg, mk, skąd migac, mknąc); tu i forma i ma-
ownie⁽²⁾ żadnych przekładów nie stawig. Włkonka
tedy, staje mi się, znaczy mi by migotka, blysk
chwilowy, majawienie (swiatła, mi by mruganie
zwiady). Kto ten wyraz wyprawadzić i skąd,
z jakiej prowincji, z jakiego fachu, - nie wiem.
Linde wyrazu tego nie ma. Wiskonyja wronki
moxely rzucita swiatło i na jej pochodzenie
J. Kart. Now. 1878. 162. wytorowo na stół spraws
o pisownię tego wyrazu: wronka, czy wronka?
i o to co o tem powiedziano: j. w. Podty mnie-
jni z samego względu na znaczenie, trzeba przy-
purii, ie jest to wawrownikowa forma słowa ma-
waji, mawienie, urobiona przez jakiego stylizy-
kate samo jak wronoj i t. p.

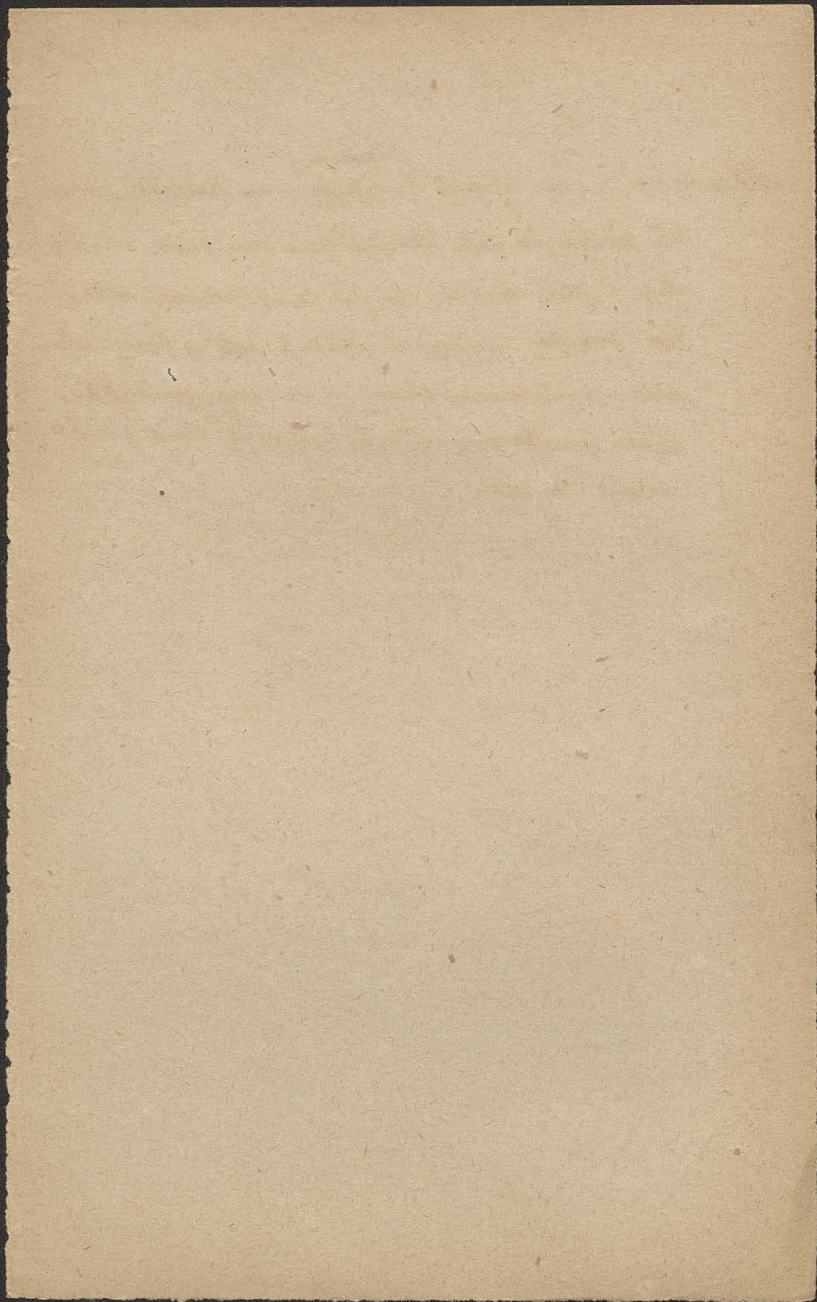
Mucha y. i. chy much. um. z posp. mata wiec,
 bagatela, fraska „to mucha.” = to nie,
 umiejsna o to, bajka, fraska, na to nie
 znajdzie rada z przytowio: „ginsci
 jak mucha, padai jak muchy, jak mu-
 cha w ukropie”, „Mata wzrosie ze cie
 nie widziat... jazyby bylo po tobie... x ginsci
 bys jak mucha w ukropie” K. Gersyri,
 war. x potrz. 32 „Jak go kuciat wedle
 ucha ginsci fasio jako mucha” O. Kol.
 1. 251 z „kwija sie jak mucha w smole”
 = nie poro um, tedwo sie wudra(1) „Mu-
 chy sie na to jawaie nie gonia” =
 niema sie jawaie na to, daleko do
 tego(1). „Kady smony i spofusiaty kwijat
 sie, jak mucha w ukropie” J. Kwan. 1. 178
 (1) „Wowczas na warszawsko-dziemni-kurka
 postep, wedle przytowia, nawet, muchy
 sie nie gonia.” Kola 5. 313.

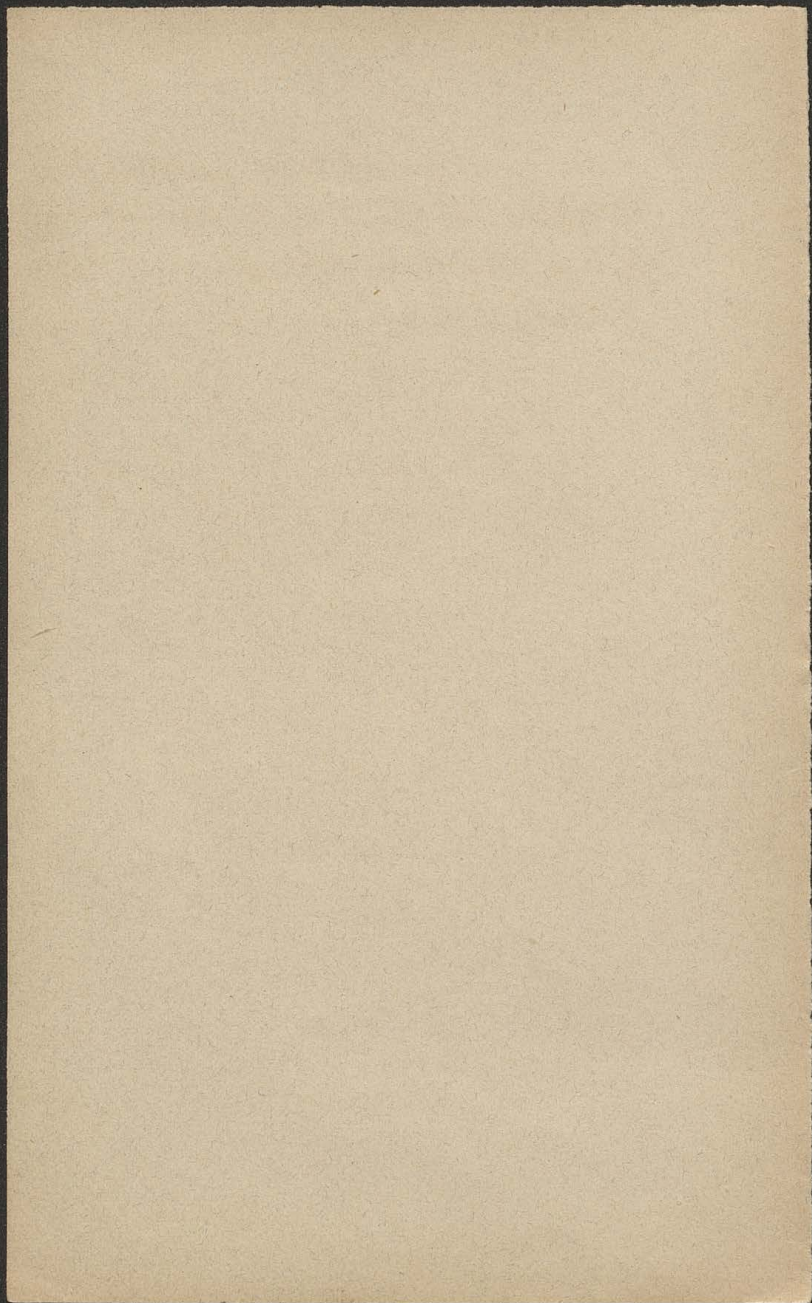
ry-ow. um. crenowoy

Muchar-a. m. goryb trujacy, muchomor,, wam

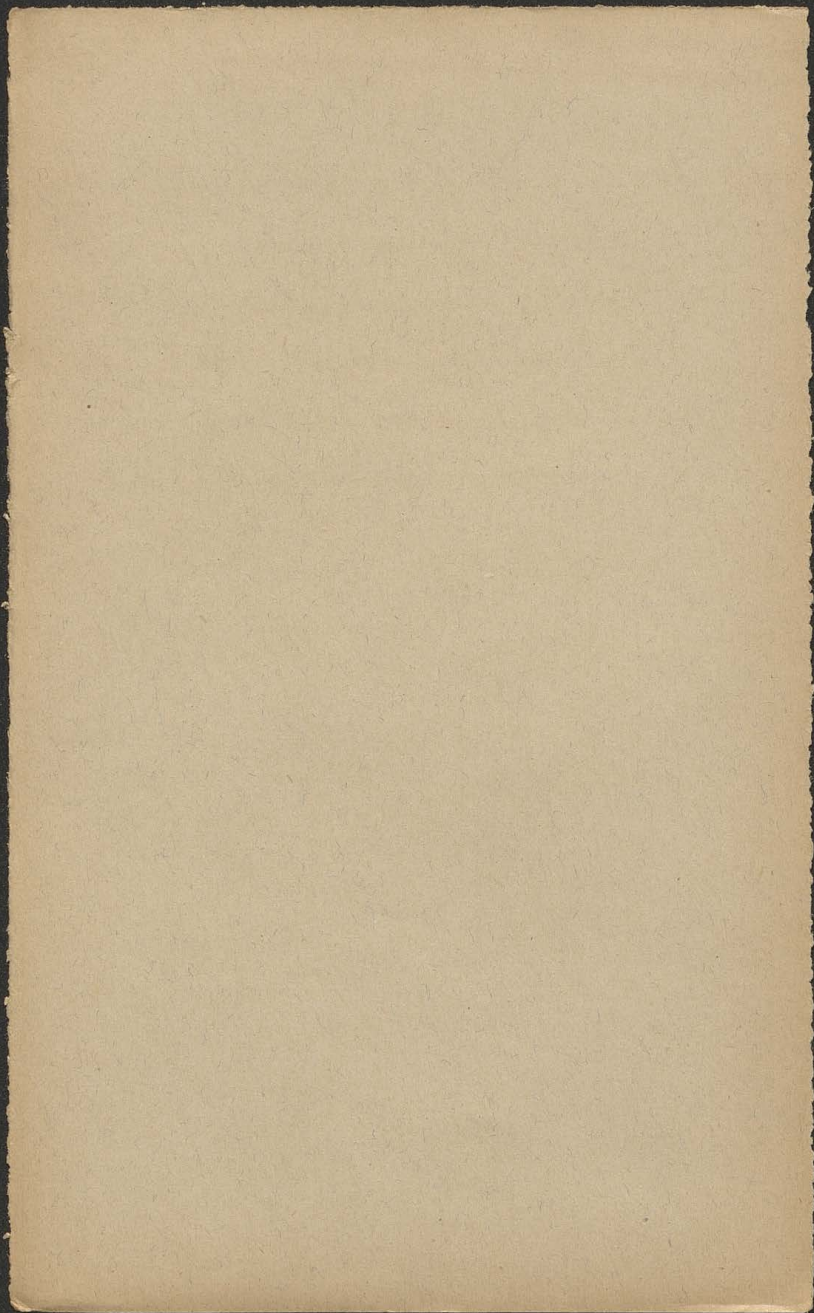
sig zdaje, ie jak dziecko ma muchasa, smolu-
 chs i przis bedlke, to jui ma niewiel wrayst-
 kie goryby trujace." Nied. 2. 205. "Przy zatra-
 cie muchawami chory z samego powstanku
 bywa powsterny, a pod iniercis traci powst-
 umoi" ib. 206. W Lubelskiem: Muchorowka-
 i. z. wki-wel. O. kol. 17. 211.

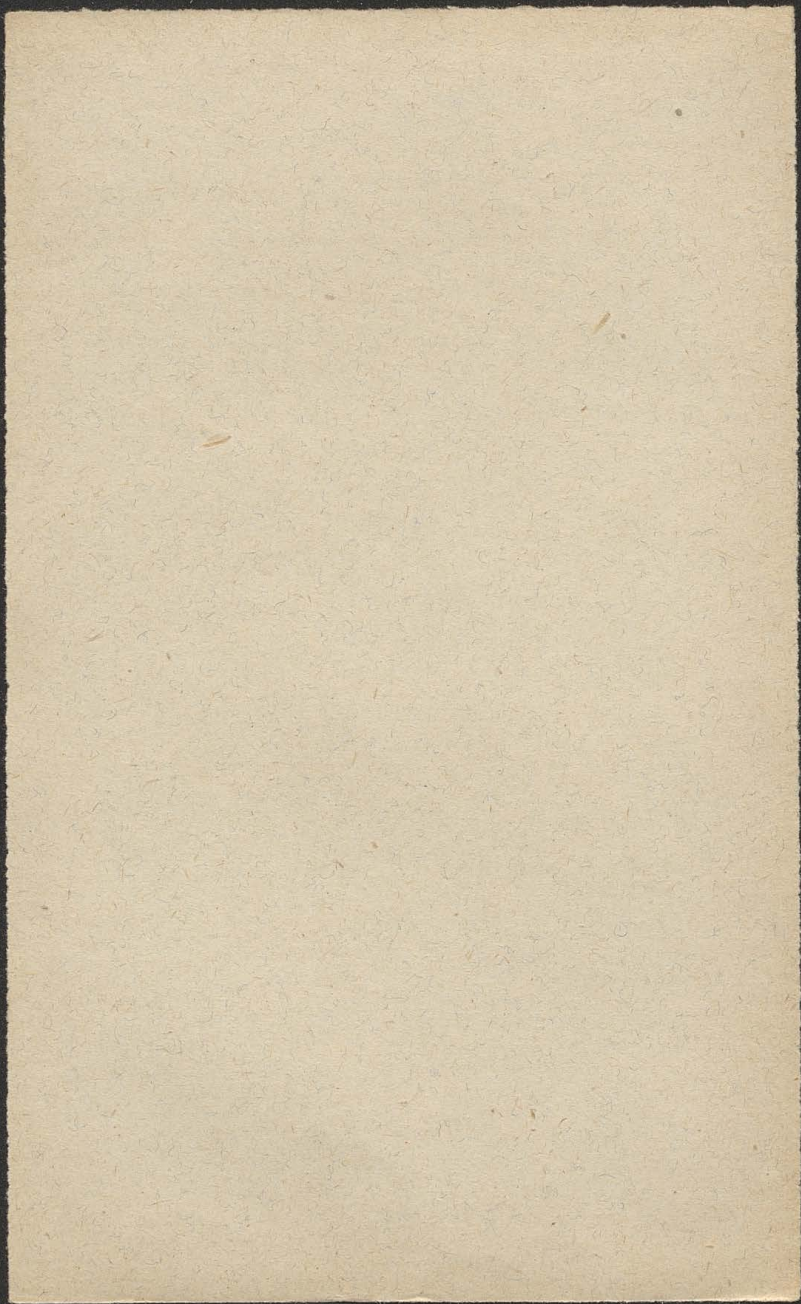

Мудро-а. и. е-во. ии. пф. і нас. паробек, гбор,
члорішко " Те глупіє нудје нїє норуніє-
іє де го.. нїє прорунієвіє іє: проруніє члорі.."
J. D. i. c. o. n. k. 2. 268.

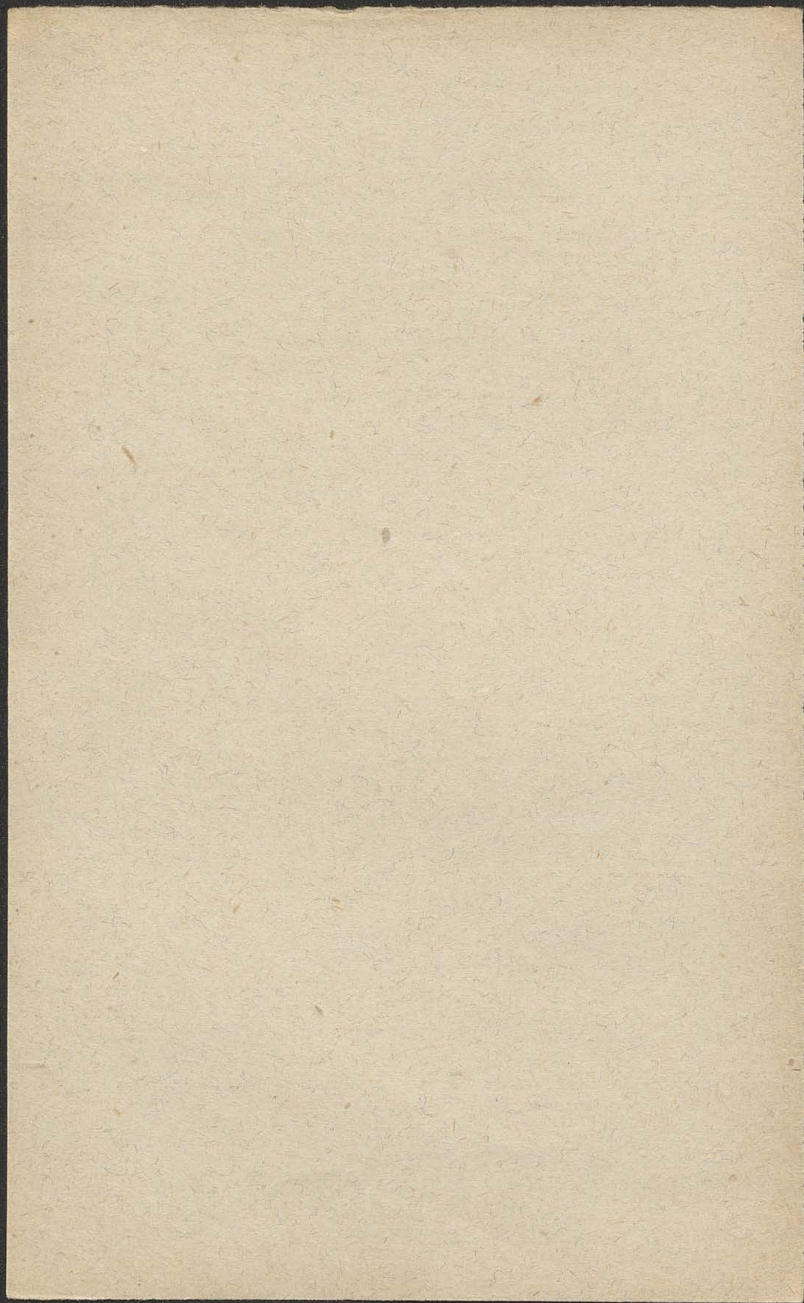

Mufka-i. xi. fhi-fek. um. niem. Muff i Müff-
 chen, & ewyż kawek futrzany „Wzrost
 mufki, tumakowa” A. Wilcz. Fot. 1. 158
 „Teraz nie widne już wielkie mufki” ib.
 „Napatwa nie jakiś drab i usitował
 wybrzezi jej mufki” Echo 1877. 266. 5.

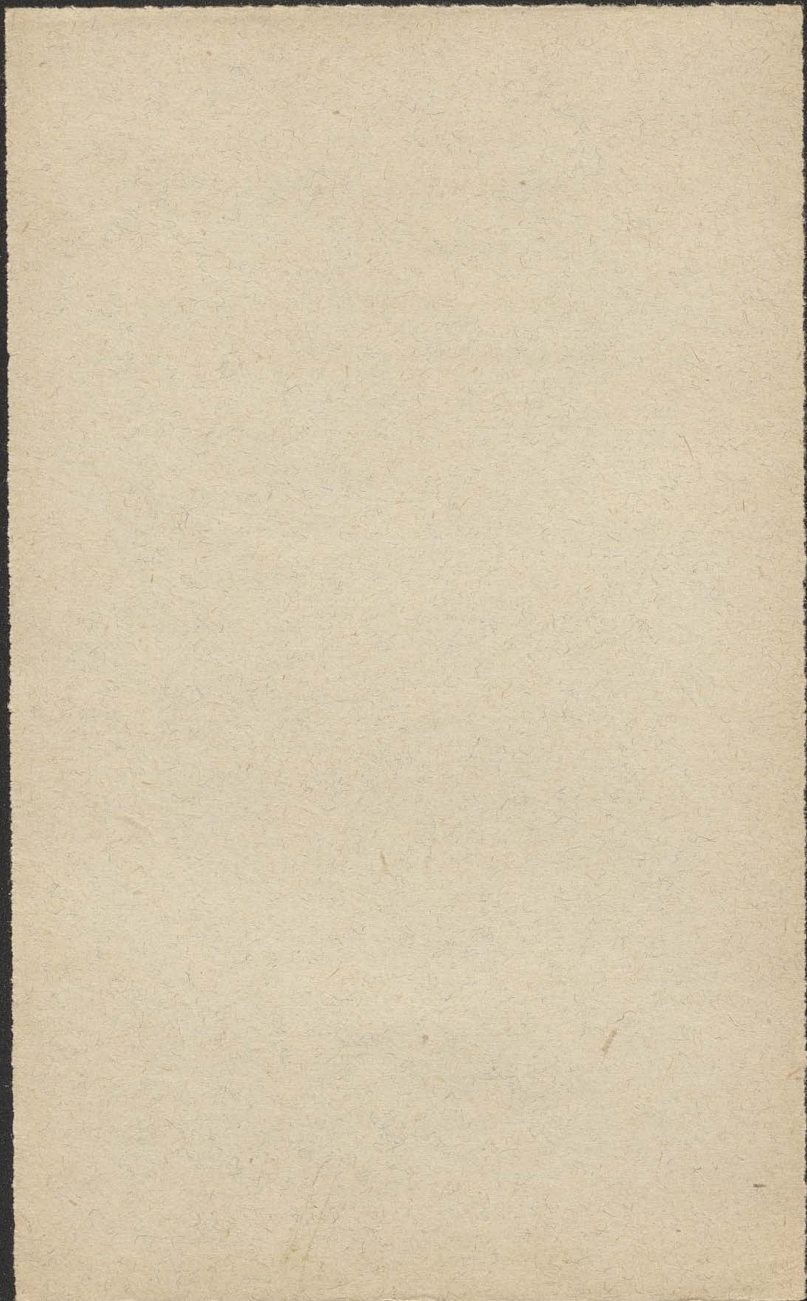

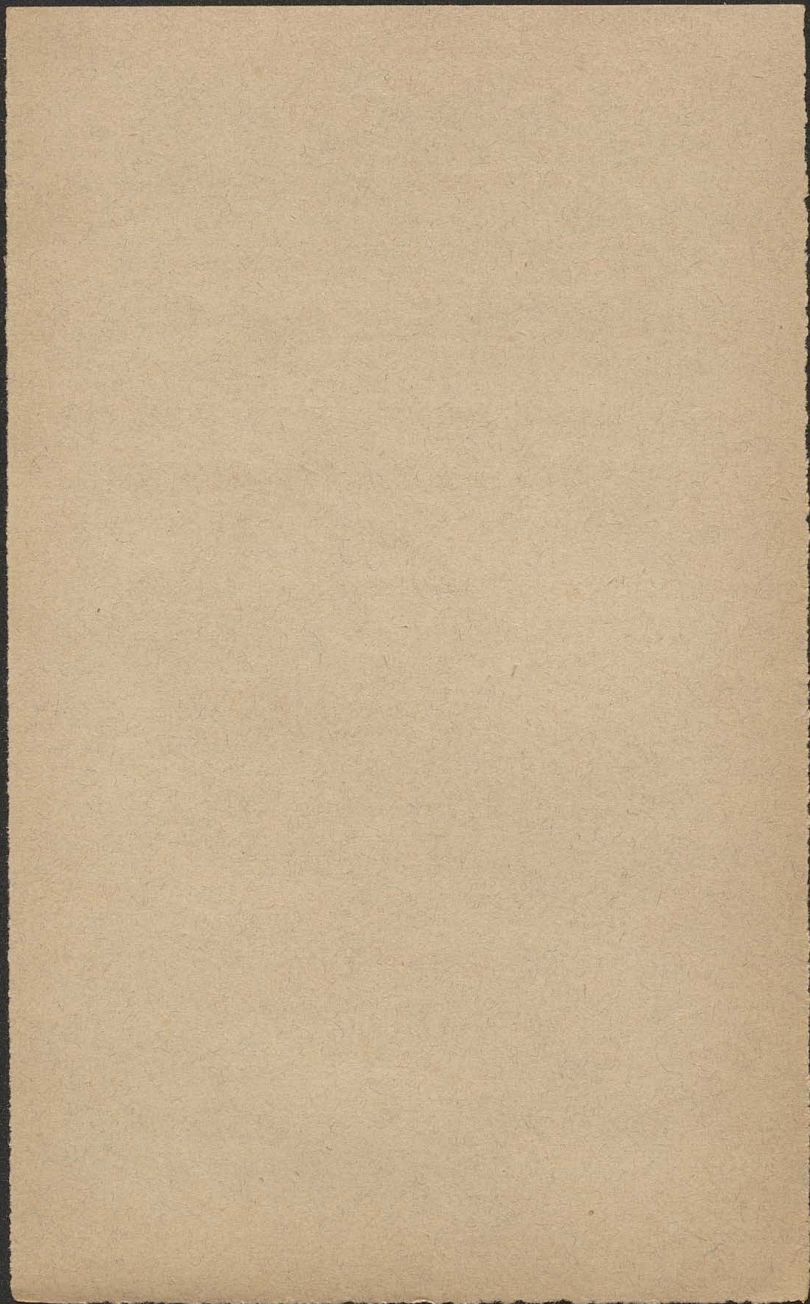
Murlec st. n. ndn. prow. mysl. skowycaci, skowleci,
pawawyci, mowicy o psach. "Dy jazyki
i mowice ~~roz~~biegły się na wszystkie stro-
ny" Spusc. 75°

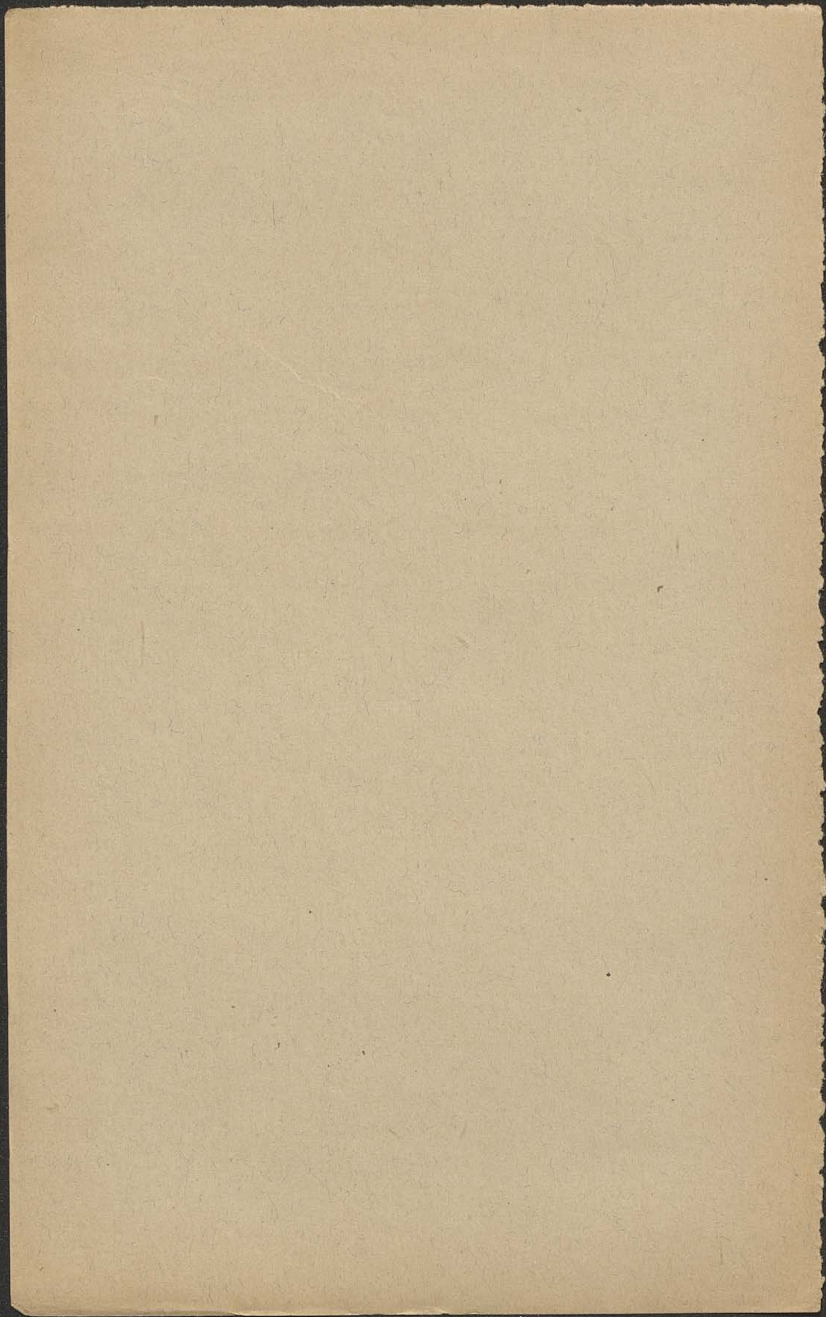
Mulisa - a. m. p. w. m. yst. p. yst. u. p. sa, wil-
ka " Naprotino bestjo wilku mulisa
chowara, chesa u. walic, nie to nie
pouboie, unna u. dostai " Spusc. 7b.

Multum ^{jak post.} ~~no. nicodem.~~ prosp. nam. dixio, wicle,
umog, masz, „Gratco wnelliego kalibru
niehiny multum, bo stary wryplio cho.
wad” A. Wilz. S. lew. 88. 22b.

Mumja - ji i nje - mi um. 3 fig. "Do ta mumia,
 ten sviat caty, juv naplesiat i xesta-
 vad.." Ed. Warit. 328 1/2 fig. ctowick wyprze-
 niaty, xerikty, xiotkty "Mumja uwowita
 midoxe, umniechem moutariskim..." JZkrav.
 2. 16. 53. (1) "Nierax iroid naphewaniejxaj
 bieriadu siediat uieruchomy jak mumia
 na stolcu" Z. Karak. 5. 85.

Mundur - u. m. ry-ow. un. z fig. „wdział mundur” = wstąpił do służby wojskowej „Niegdyś w stolicy stawano piśać ody; potem wdział mundur; ten i w wojsku belletrysta, wiersza rabiśać” *A. Mich. 3. 316* „Razem wdzieliśmy mundur, razem go nosili i razem iście w jednej stolicy go mogli” *A. br. Św. 1. 149. z kuch.* „Kartofle w mundurach” t. j. gotowane z tępianami i tak na stół podane.

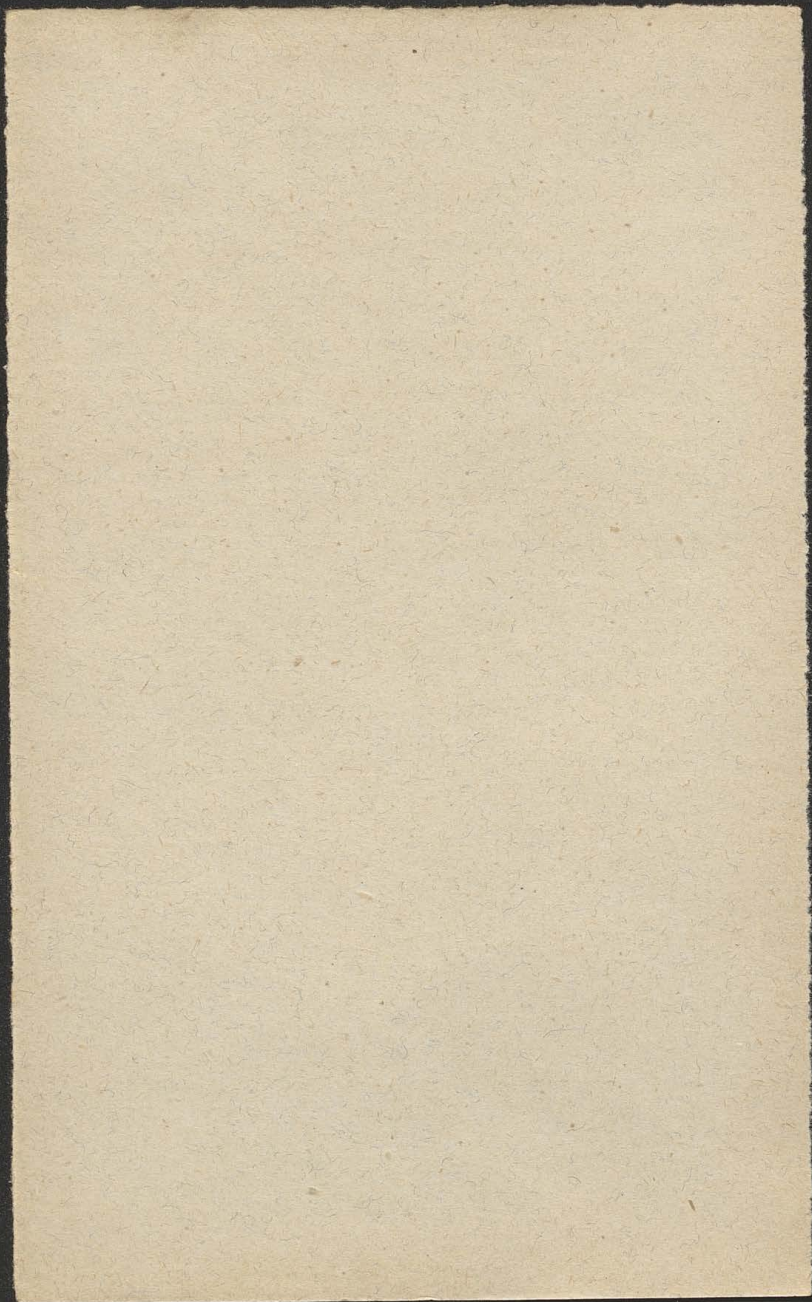
Mundurak - rka. m. rki-ow. un. z drob. ma-ty mundur, szerególniej studencki „Farek miał na sobie mundurak szkolny” *A. Wilk. Fot. 1. 115* „W sakofach miał cienki mundurak i glansowane rękawiczki” *D. Prus To i owo 20* „Kazał się ubierać Franciszowi w studencki mundurak z czerwonym kołnierzem” *A. Wilk. Wiel. 1880. 138.*

Verde

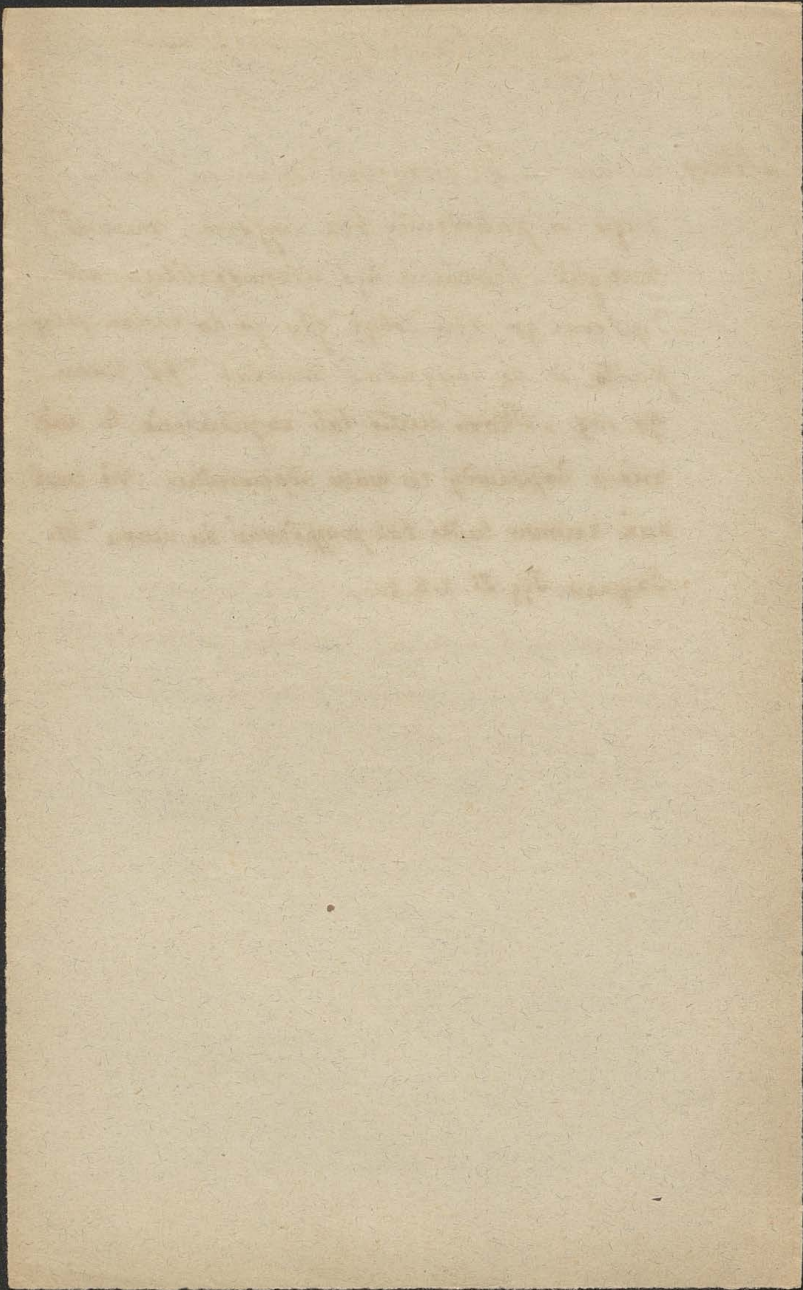
Mundurkowy - a - e, od mundurku, w mundurku. Z twórcem roku szkolnego, mieszal-
two metody mundurkowej; stępnącej nad książ-
kami i przygotowującej się do egzaminów osta-
tnich, dochodzi do konitu. "Czas Kłopot 24. 185."

Munztek - a. m. z prosp. ruban. twarz, gęba,
policzek „ Nie kartęj mi drogi, bo cię
pięscią w munztek uderzę. ” Au. Wi.

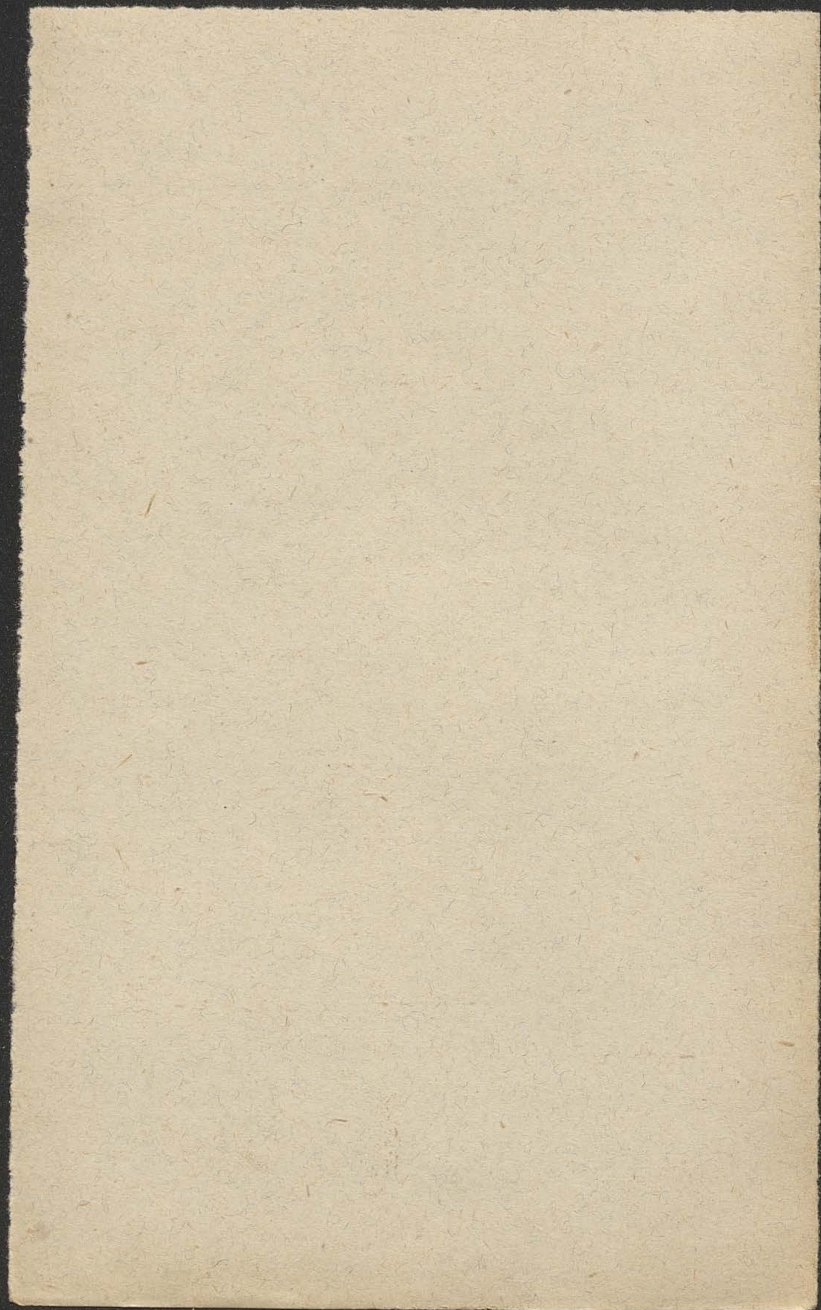
5. 30z

Mur u. m. — § „prawyprzei' do muru” potawii
 kuzo w potwieniu bez wyjicia, „kumui”,
 „znagii” Rozumie byt niepospolitego, ale
 dopiewoi go zeii dobyt, gdy go do muru przy-
 parto, nie uiz wygadai' muriat” J. J. Kraus.
 90. 107 „Skoro miie taki zagadniecie, to nie
 wiem doprawdy co wam odpowiedziei'. Nie uwi-
 nazi' znouu ludzi tak przyprzeai' do muru” W.
 Szymon. Tyg. II. 2. 6. 250. § fig. „mury” z. am.
 niestakanie, pokuje „Skwayta po narranthe,
 aby co przyrej' mury te opuicai'” J. J. Kraus.
 Tyg. pow. 1882. 178.

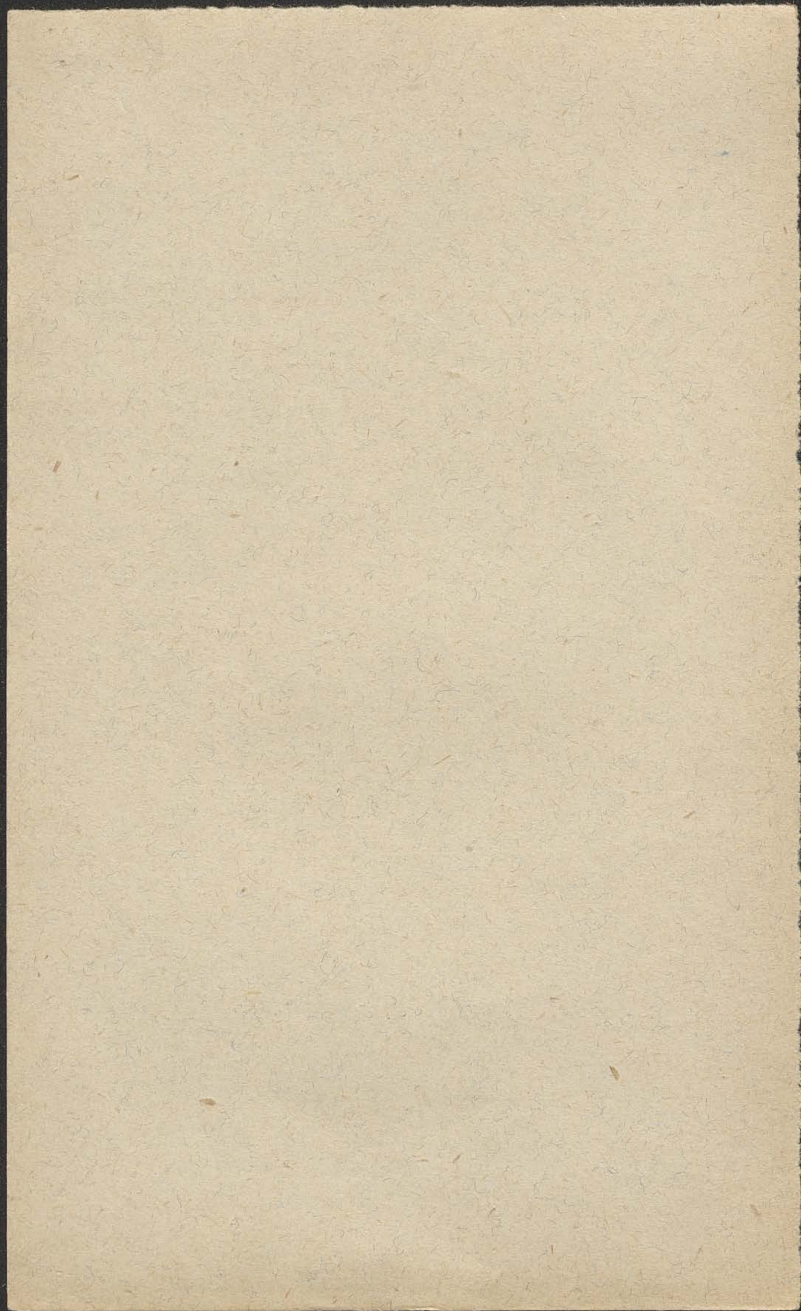
Murawieczka i. z. czki mur. Murawka i. z.
murawa, zwab. w piésniach lud. „U
Kasiuki jedynej bielechna po'sciotecz-
ka, u Fabierika sieroty wielona muraw-
ieczka” O. Kol. 1. 148.

284
17

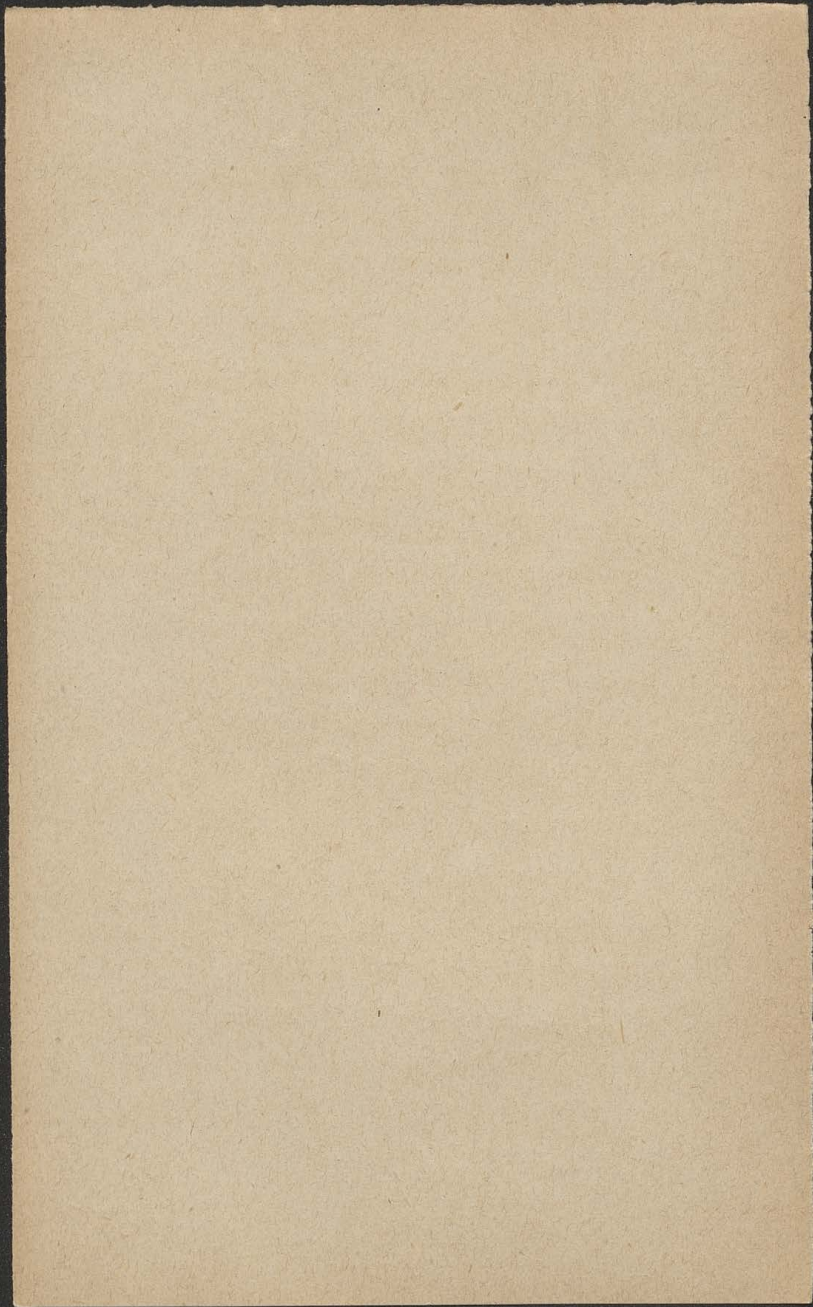
Murgotac, Murkotac st. ch. ndkn. pruw. kraj.

urucenie. Toti samo u rusinow, up. „My-
sio xanurkotiw/xanurkot)“ Zol. Turca.
S. lwow. 1887. 40. „Zydy w krot porred-
my, co kuczli pomiędzy soba mur-
kotac.“ Z. kawak. 1. 169.

285
18

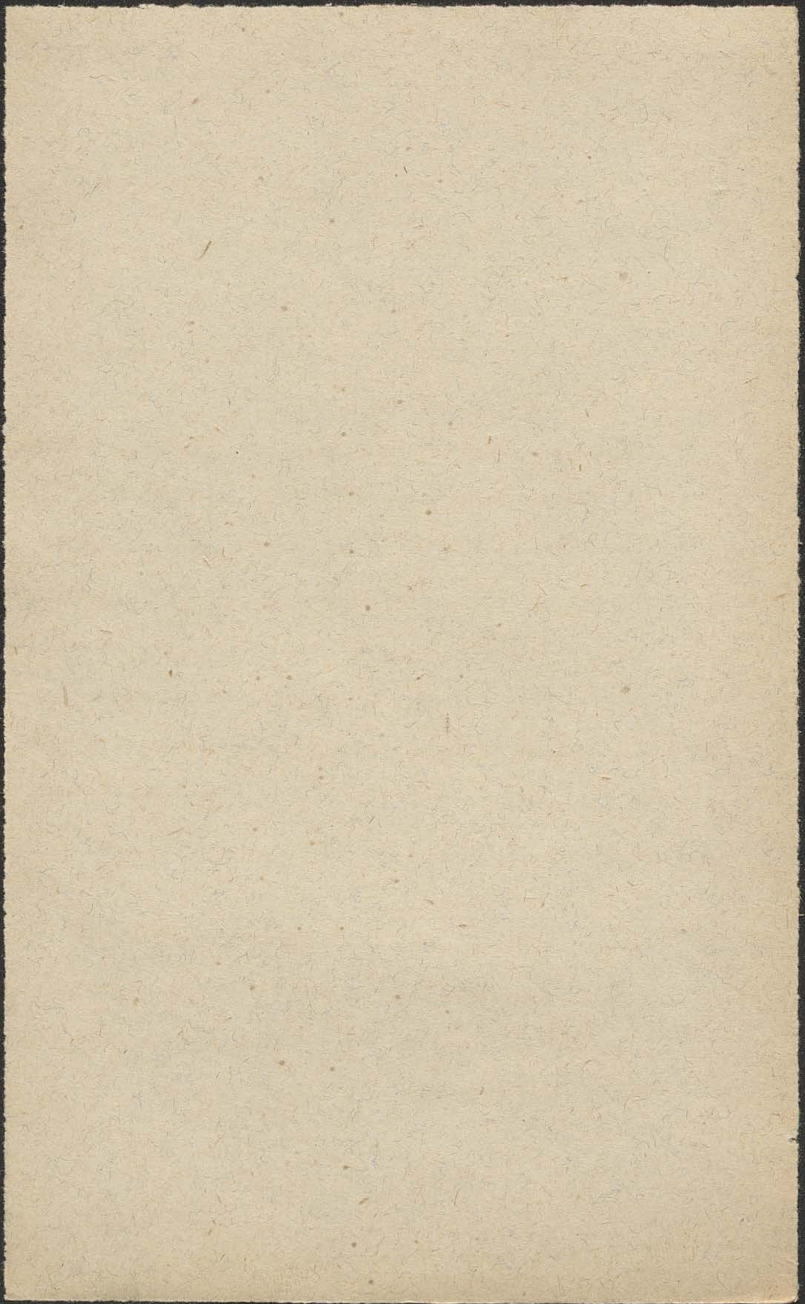
Muslat u. m. ob. talnie Obierka i Staw.

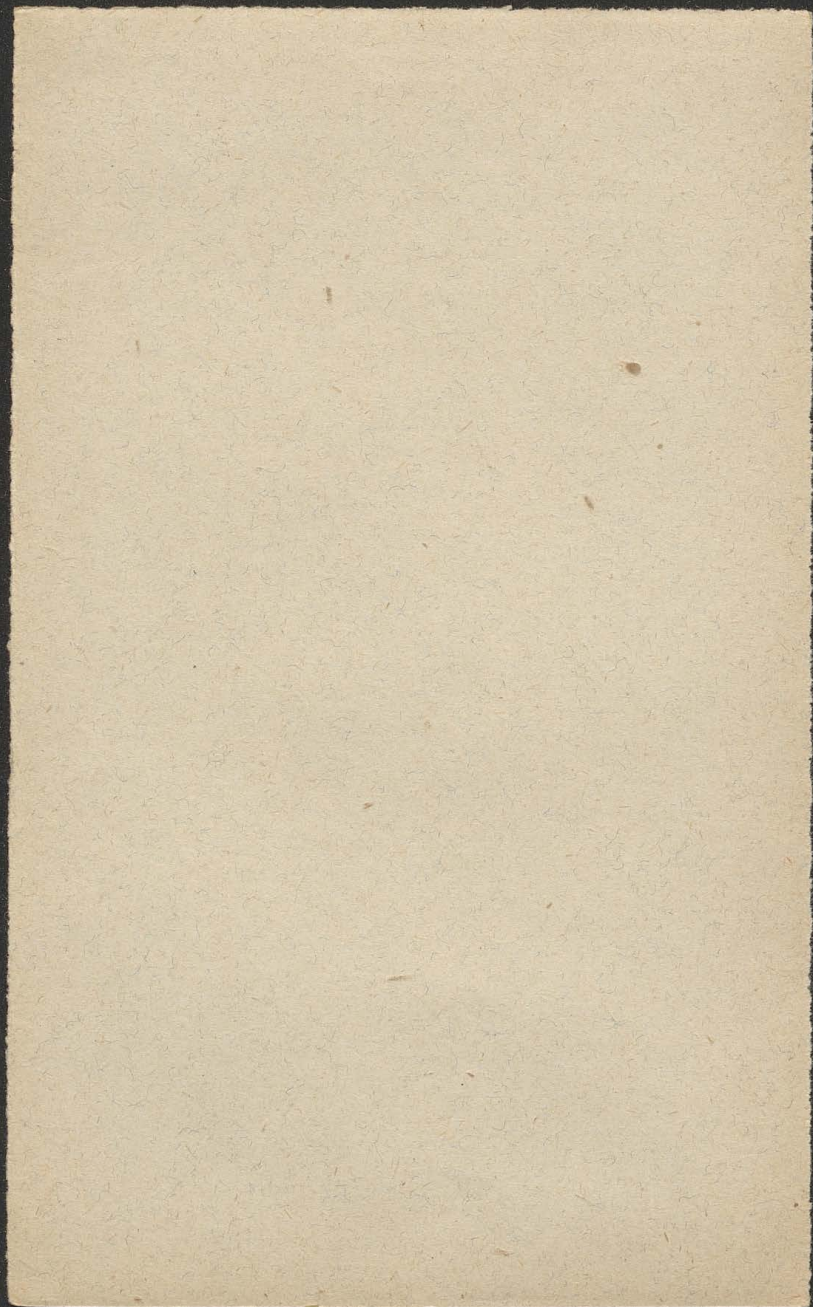
Murzac st. a. ndku Umurzac dku. (wymawia
 się mur-zac), brudnie, smolie, walcie,
 xerwie, „Chtopiec niewielki, obrzar-
 pany, umurczany, ptukad rzedelki”
 A. J. Mick. 1. 248.

Uwagi Jana Kartowicza o „Stępałach narzech
 w nowce i piśmie A. Walickiego wyd. 1876.
 w Akceum 1877. 1. „ Str. 53. Do mywaru
murzac dodają używane na Litwie; mu-
 rza, (tak^{sauro} poimiesione), murzecka skarna-
 jęce: 1° dziecko z twarzą pawałang, i
 2° czerste narwisko psa najgorszego pykła
 skarniawy, lub skarnego; murzaty w
 znaczeniu najgorszy pawałang, twarz” ib.
 1. 466.

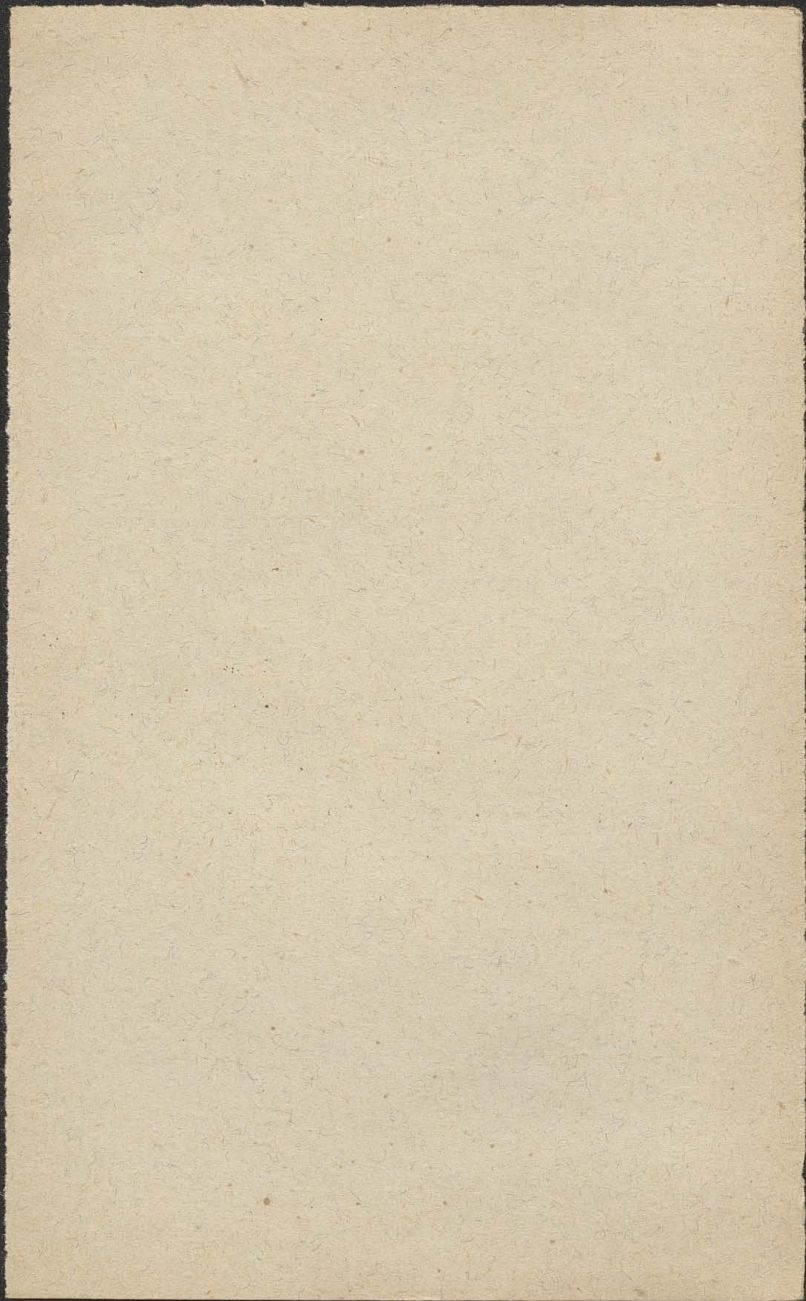
W temie znaczeniu murzaty słychać w Ga-
 licji (Saw. kie), gdzie wymawiają murzka,
murzaty, słychać tam także barzasty (Wko-
 kczak w Dobroce).

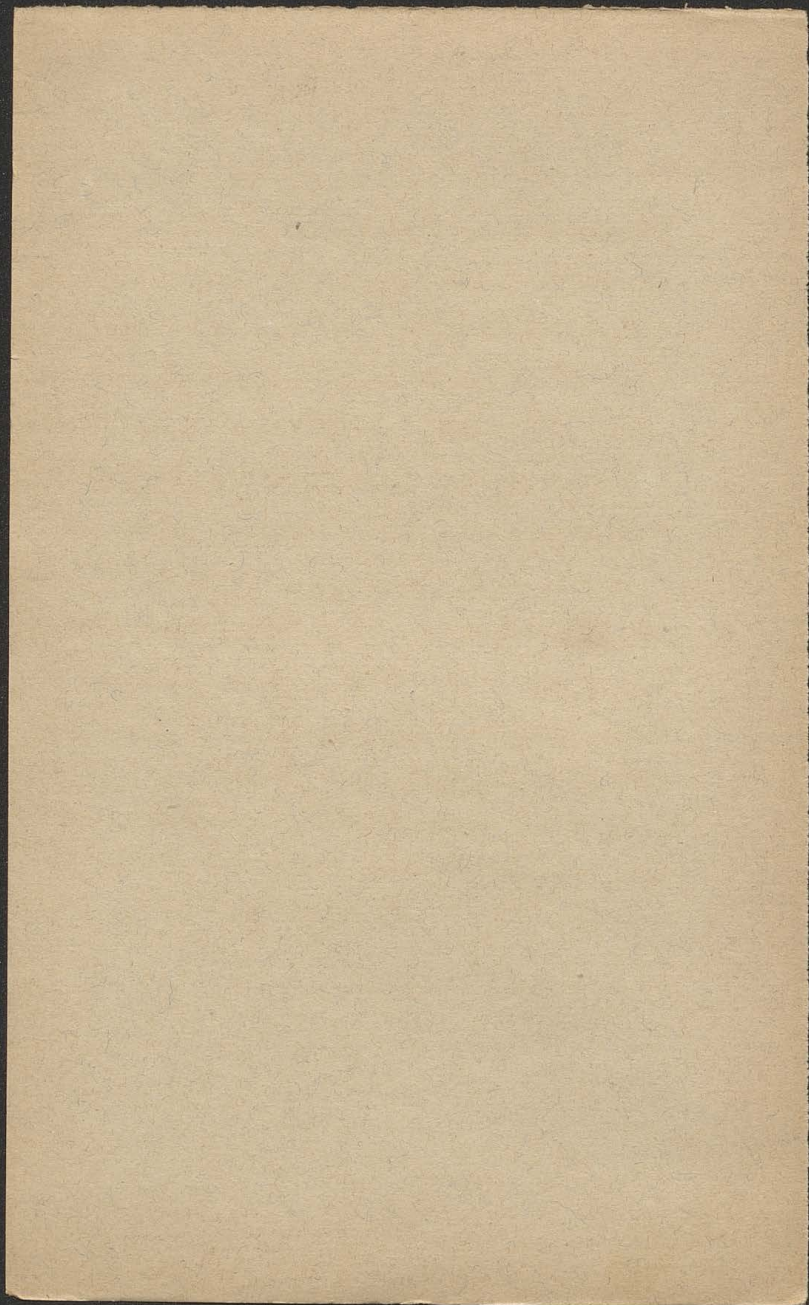
Murzyn-a. m. ni. uio. um. z prokem. niewolnik,
„biały murzyn,” cztowiek ktory musi pra-
cowac dla innych, sam nie majac z tego
zadnego przytku „Obchodzi sie ze mną
jak z murzynem, a odstregwyc nie mogla”
Zt. kras. wiek 1878. 72.

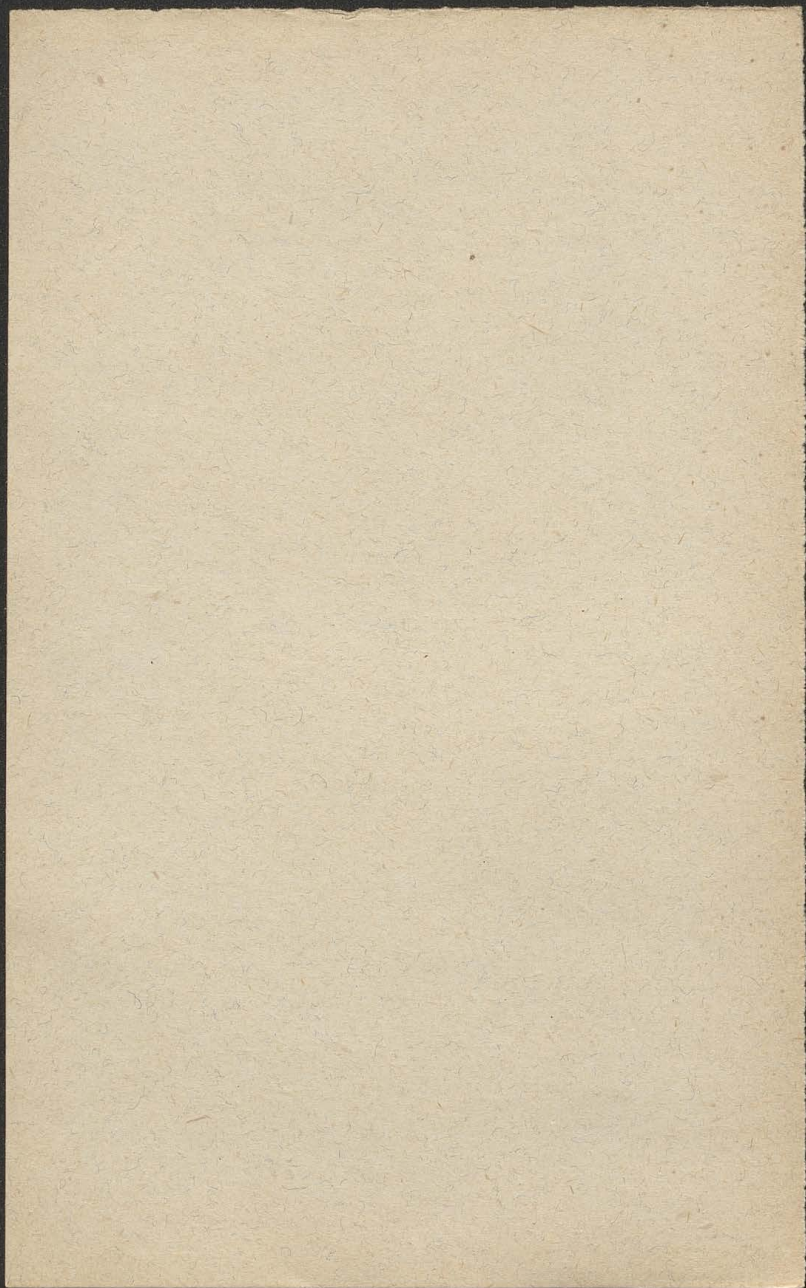
Murzynka - i. k. z czerwa odmieiana rzedkwi
ogrodowej... wsiadł uż do murzynki, z
czarnych sukien ja rorbiwał i w cie-
miutkie krajat klinki "K. Dvt. noc str.
73.

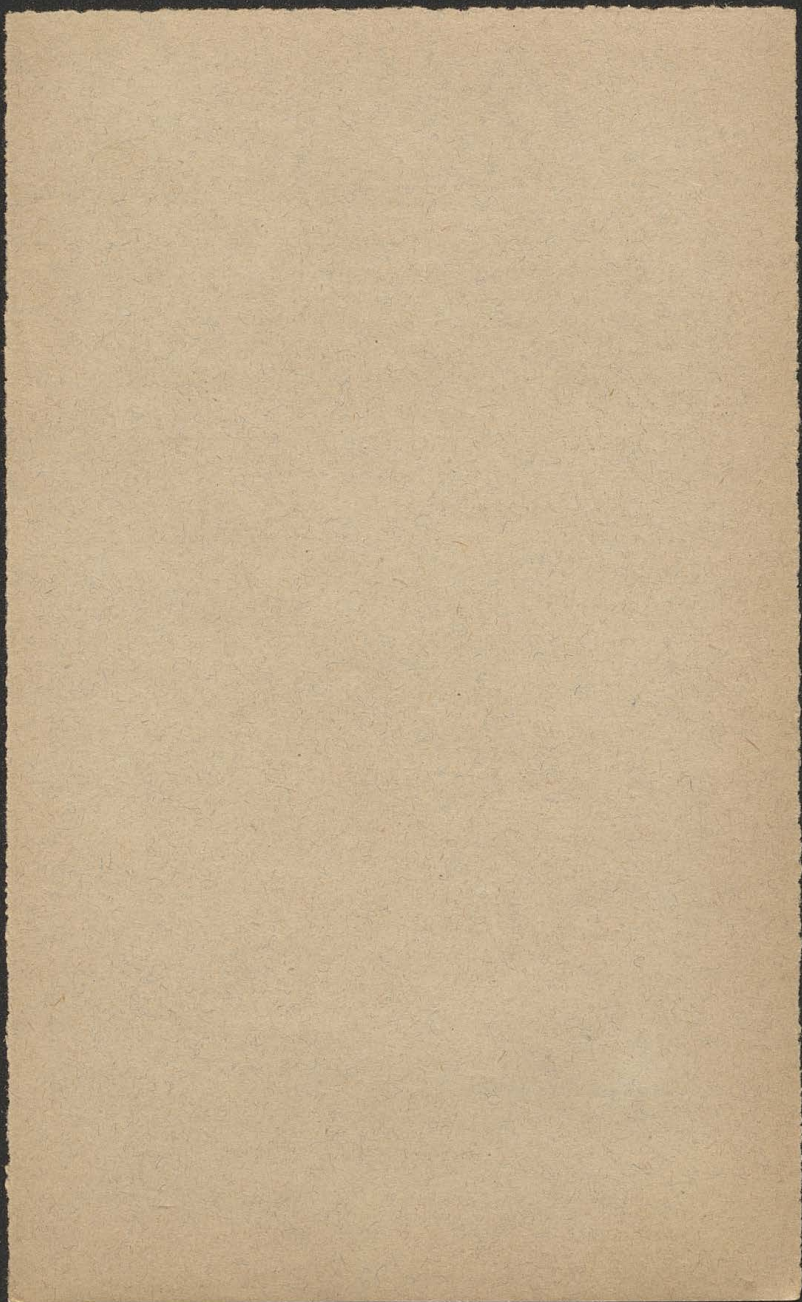
Musić - si - siat st. uij. w d. k. § prosp. „musisz” z na-
 skępującem po sobie słowem wyrażaniem bywa
 w kuaak. powinienes, nalezy ci się, trzeba ci
 up. „musisz wiedzieć, iż” = trzeba ci wiedzieć i
 t. p. ale też w wielu okolicach używaw. na kuo-
 sach granicznych z Niemcami nieustale. wy-
 wa też wyrazu z porównaniem „nie musisz” =
 nie powinienes (słow. z niem. Du musst nicht)
 „Dz' ty gupia, daki by ja ci uż kemał, ty nie
 musisz wiedzieć o tem” Wsi Zawada pow. No-
 wo-Ładzieli G. lu. 88. 195. 2. § praw. słow. kuo. „musi”
 kuaak. podobno, ^{prawnie,} krapewne, ^{nieprawdnie,} idyć uż, prawo do po-
 dobnie, też wygwa up. w kieuu kiej. (Ryki)
 a w innych stronach up. w kiej. w polce „musi
 być” up. „jest w domu? - musi nie. Musi uż
 upit, bo uż taera. On musi być, upit się.”

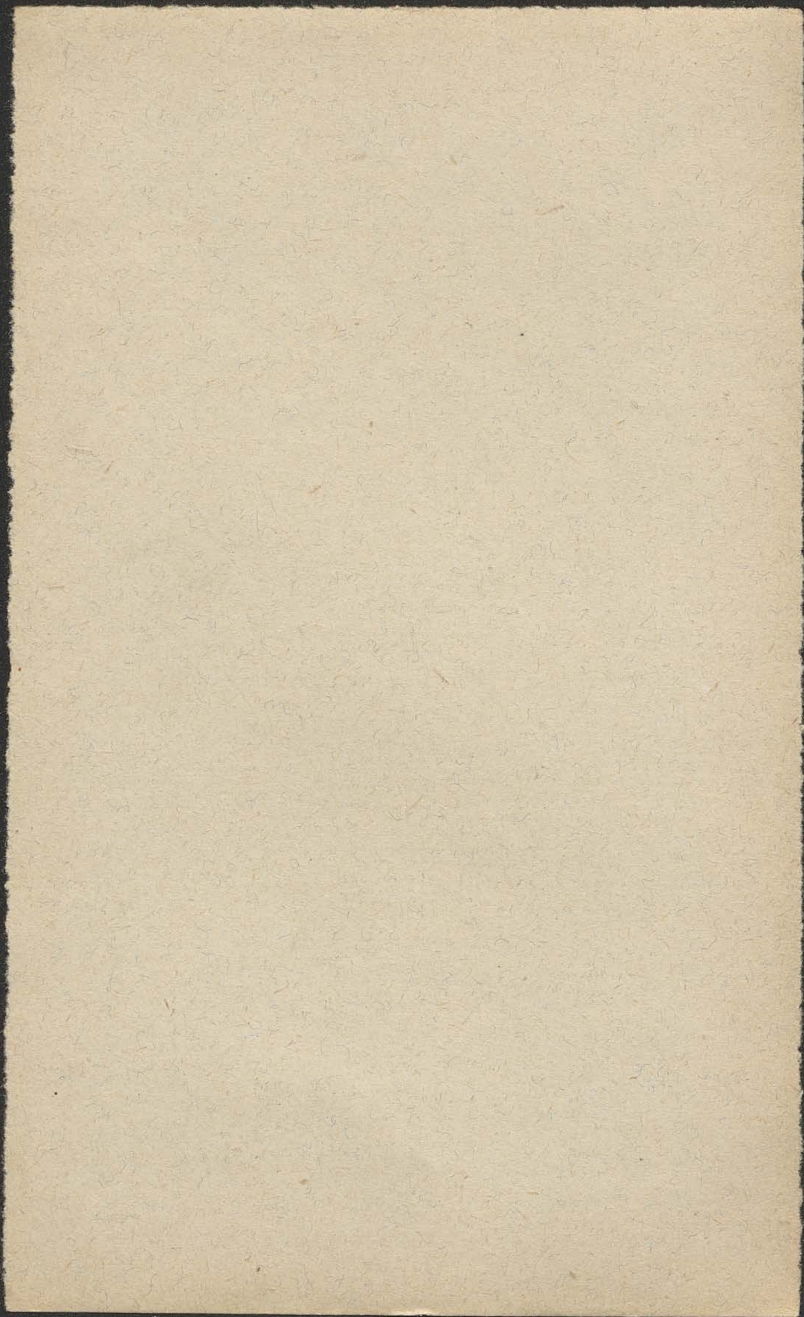
Muskułarny-a-e mający dobrze rozwinięte
muskuły wygi mięśnie, silny „Rozrost
się w barkach i krabot się muskułarnym
i silnym” 2. Kawk. 5. 100

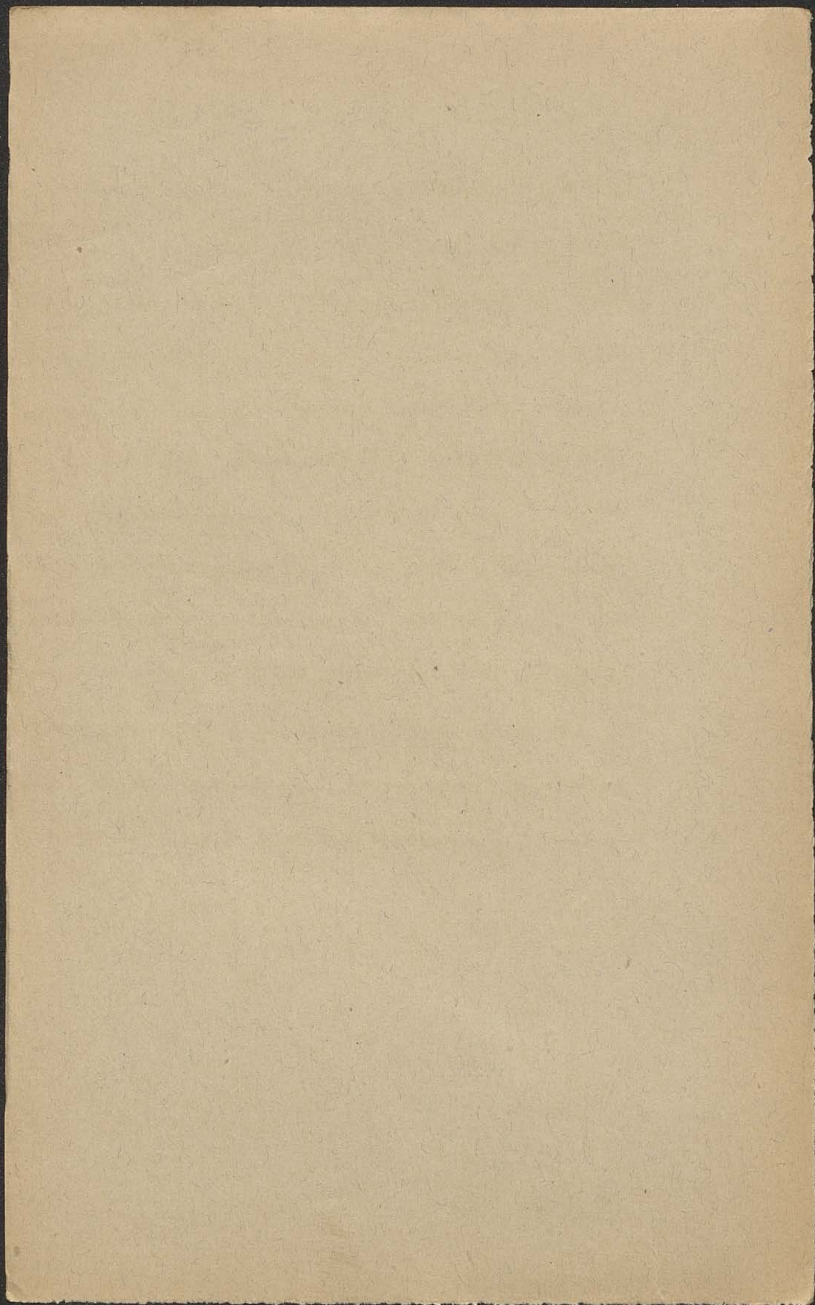
Mustin - u. ž. § „Muslin de len“ pop. narawa
často lehký tkaný dočiměný
 pravego gadenke mustine ~~čevanje~~ u jez.
čevanje. pop. včerakluno. lat. lenne
 franc. mousseline de laine. „Muslinelka“
 2. stv. malemu u kobiel vejšičik. u kraj. tabe
 naravnj chustereb ~~stev~~ ^{pusolčevje} materjalu.

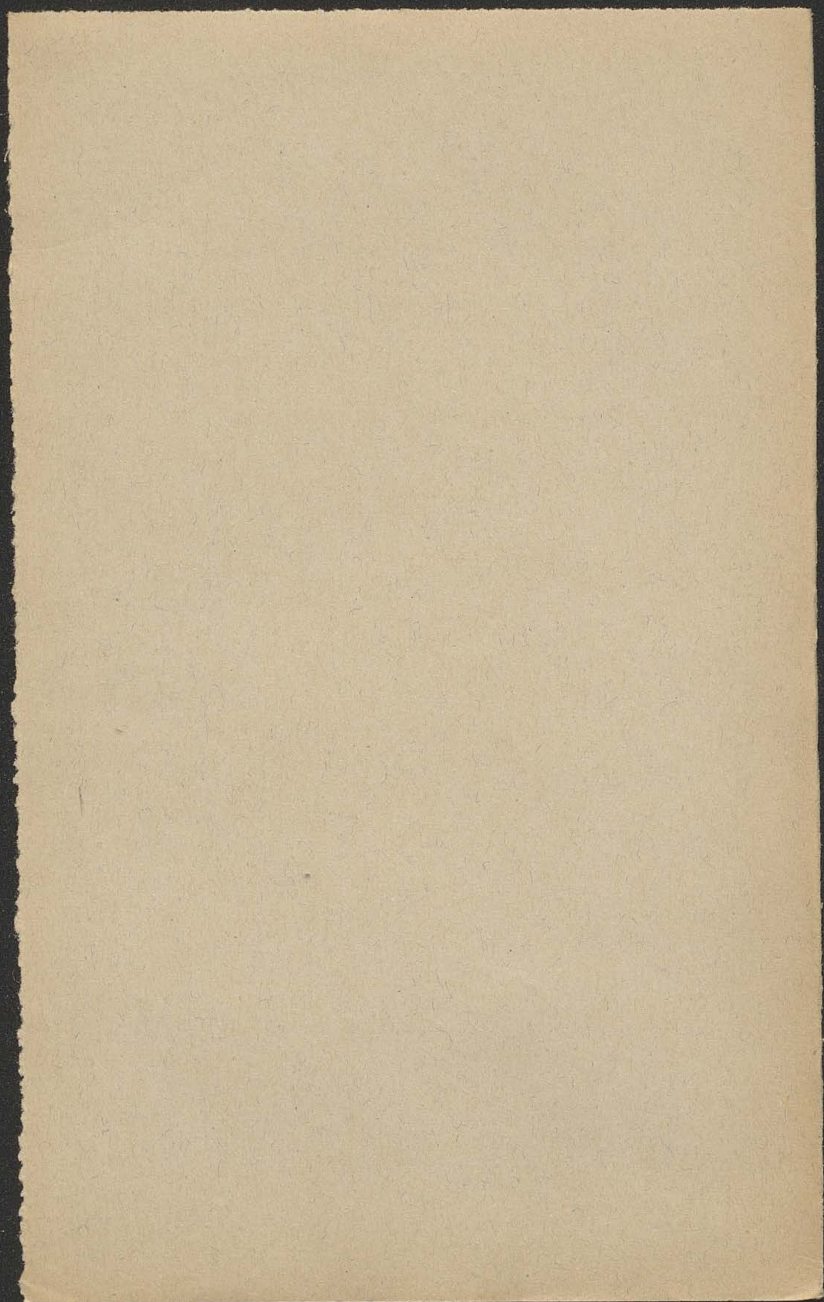
Musztarda - y. xi. z przyt. „musztarda po obie-
dzie” = ponieważ się, kapuśno, po śmierci
teherańsko, po szkodzie wędny, nie wiesz
tytuła po obiedzie.

Musztrowaci st. ca. udkn. z posp. uwagi mazyer,
 tresowai, uktadai, ^{uwiazai} formowai firyga-
 nie, na spowob musztroy siotni ewdij „Ka-
 reno jej wadtwi i wsmewa przejsi us po
 pokoji. Felimena uwakia, znawczyui omy-
 ma musztroye siostrenice, znicwa sie i
 xiynd „Ad. Mick. 3. 126. „Musztrowano go
 ciotesnie „ Starata us z niego madka kro-
 bic ideal po swy mupli. Oni gruntowuiy-
 szego jej nie chodzilo, tylko o dobra manie-
 re, o prezencja w salonie, o trzymanie sie
 prosto, o wyrabuwi. Musztrowano go cie-
 lesnie, aby nabral dobrego tonu. „ J. I. Krasa.

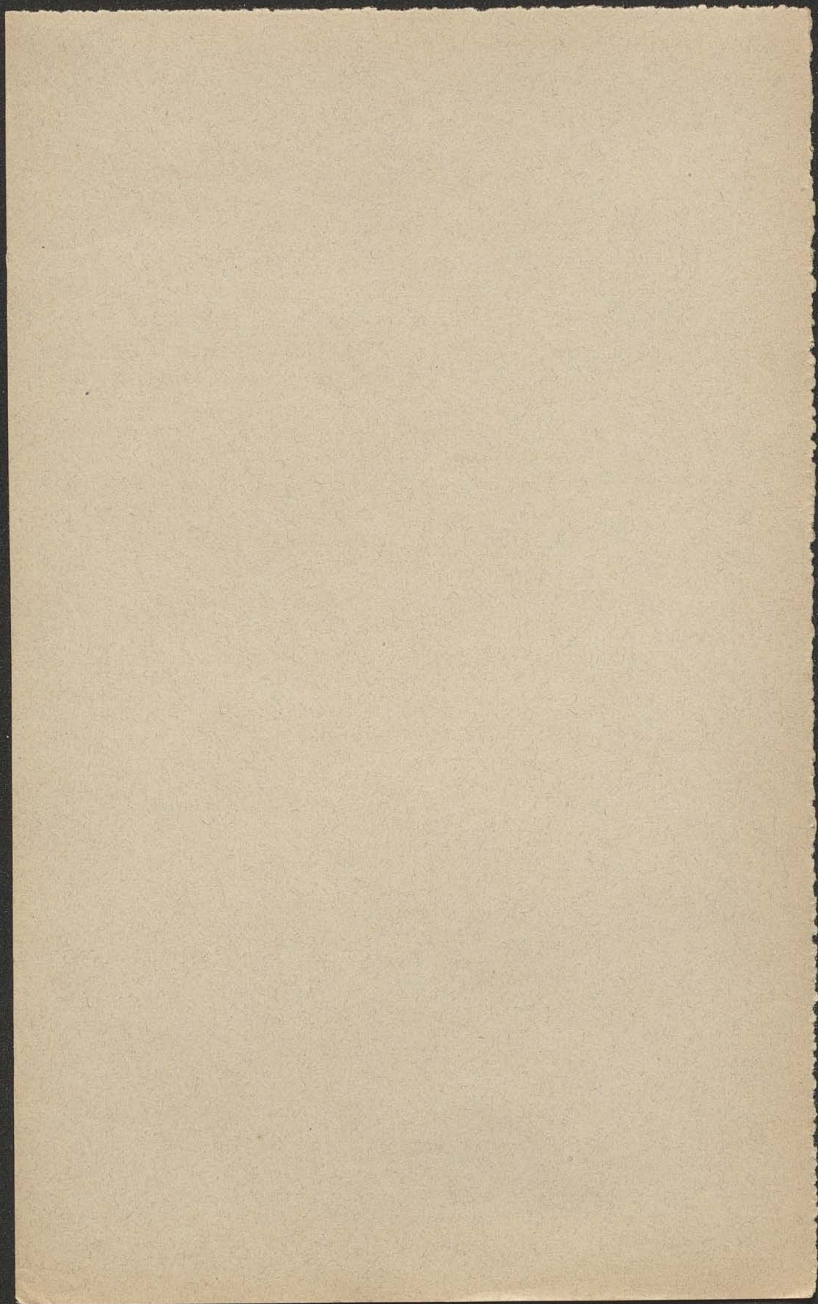

Muramerit, tytuł powieści L. Siemienińskiego,
Poznań 1843 r. z arab. muṣāmarat, opo-
wiadanie i romanse nocna, w uamio-
stach beduińskich i na popasach kawa-
wan, przy świetle księżyca "A. Muchl.
Kredyt. 90

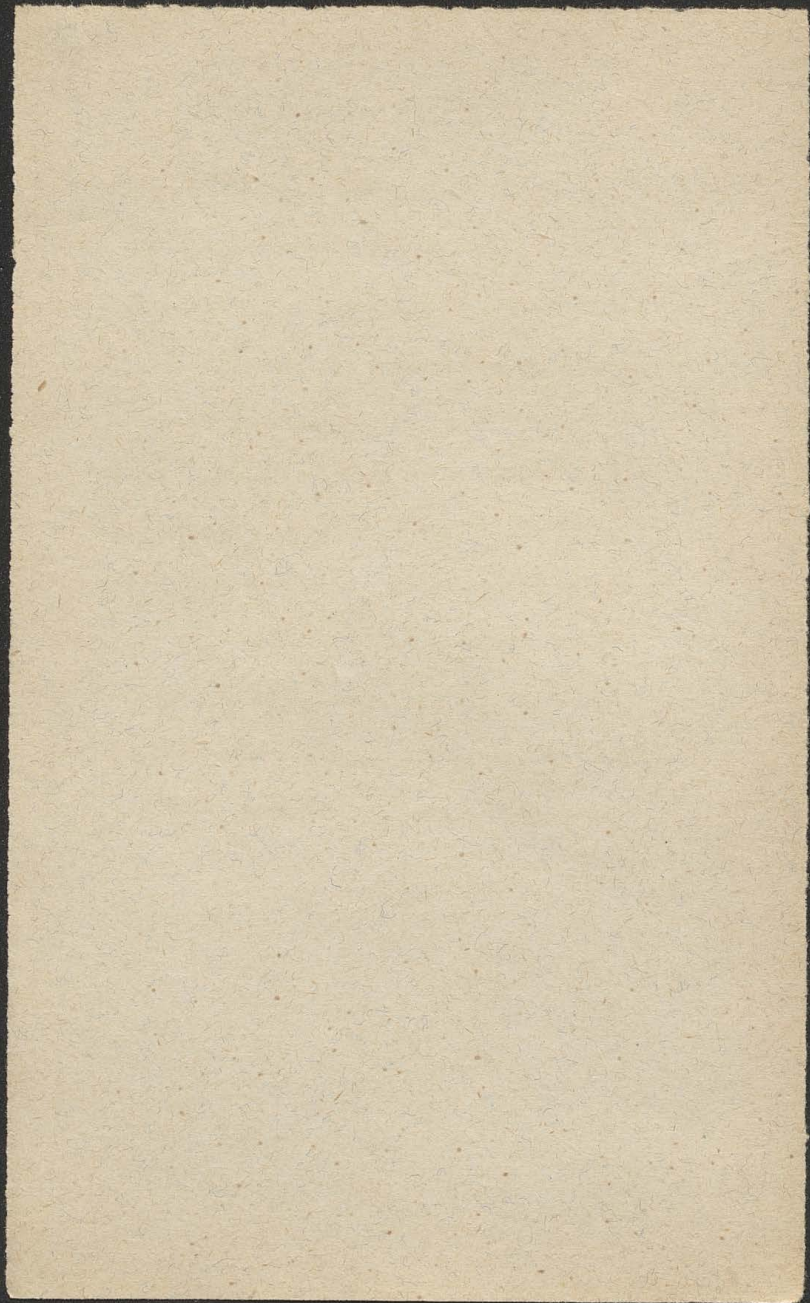

295
75

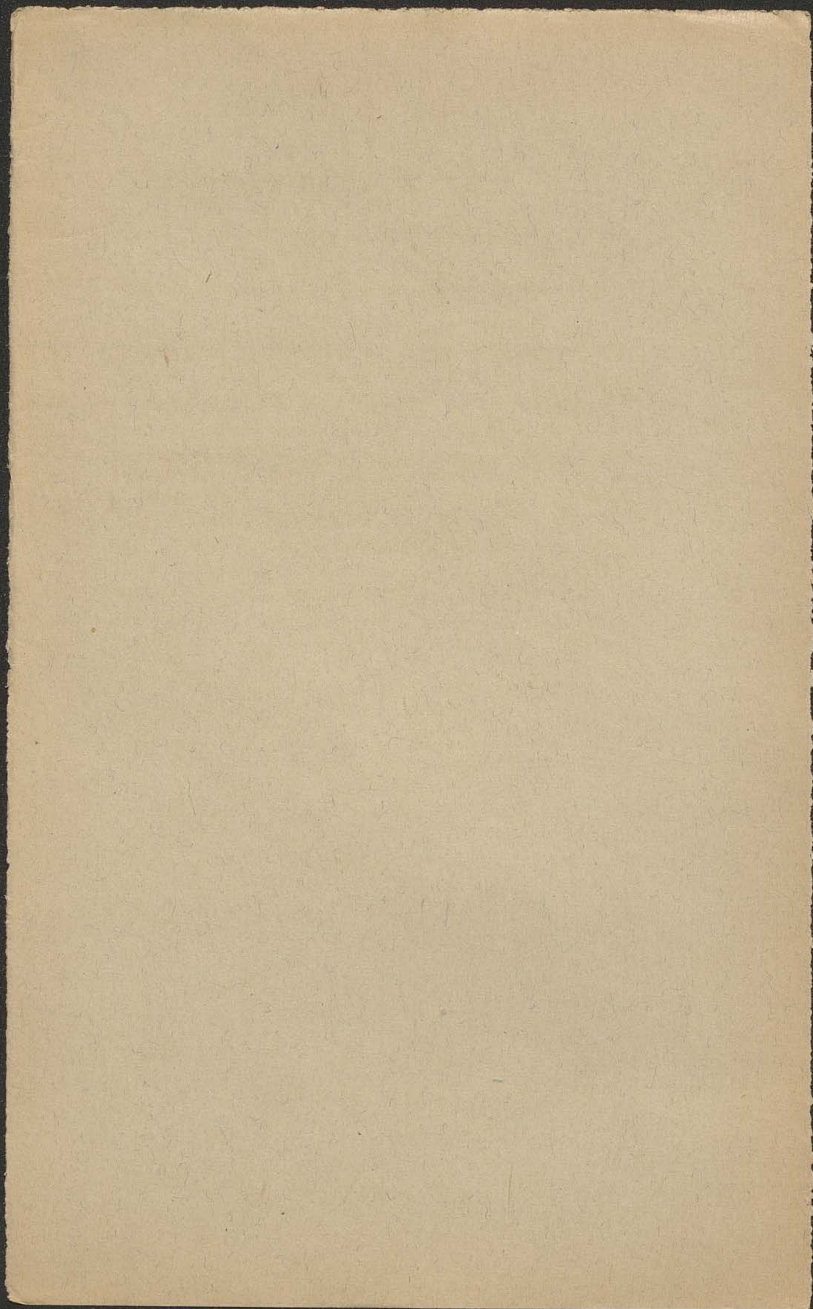
Muzia. i. z. praw. kraj. pierwszoplanowe wodomie
na kraj "moja muzia"

Muryczka - i. i. czki - czek. um. zdob. muryczka,
granie na przedce, dla rozrywki, bez
preluzji do artystyki „Trzeba by jeszcze
pracy szkole jakiej rozrywki damow. —
Muryczki? co mówicie?” A. hr. Fr. 1. 155.
§ „Muryczka pitiye oberka” J. Krasn.
72. 158. § kobieta muryczka, poria-
dajaca muzyke, grajaca na jakim in-
strumencie „Muryczka, gra, spiewa”
J. Krasn. 71. 94. „Niejaka panna Anie-
ta, muryczka, grajaca bardzo pieknie
na fortepianie” J. Wiek 1878. 2.

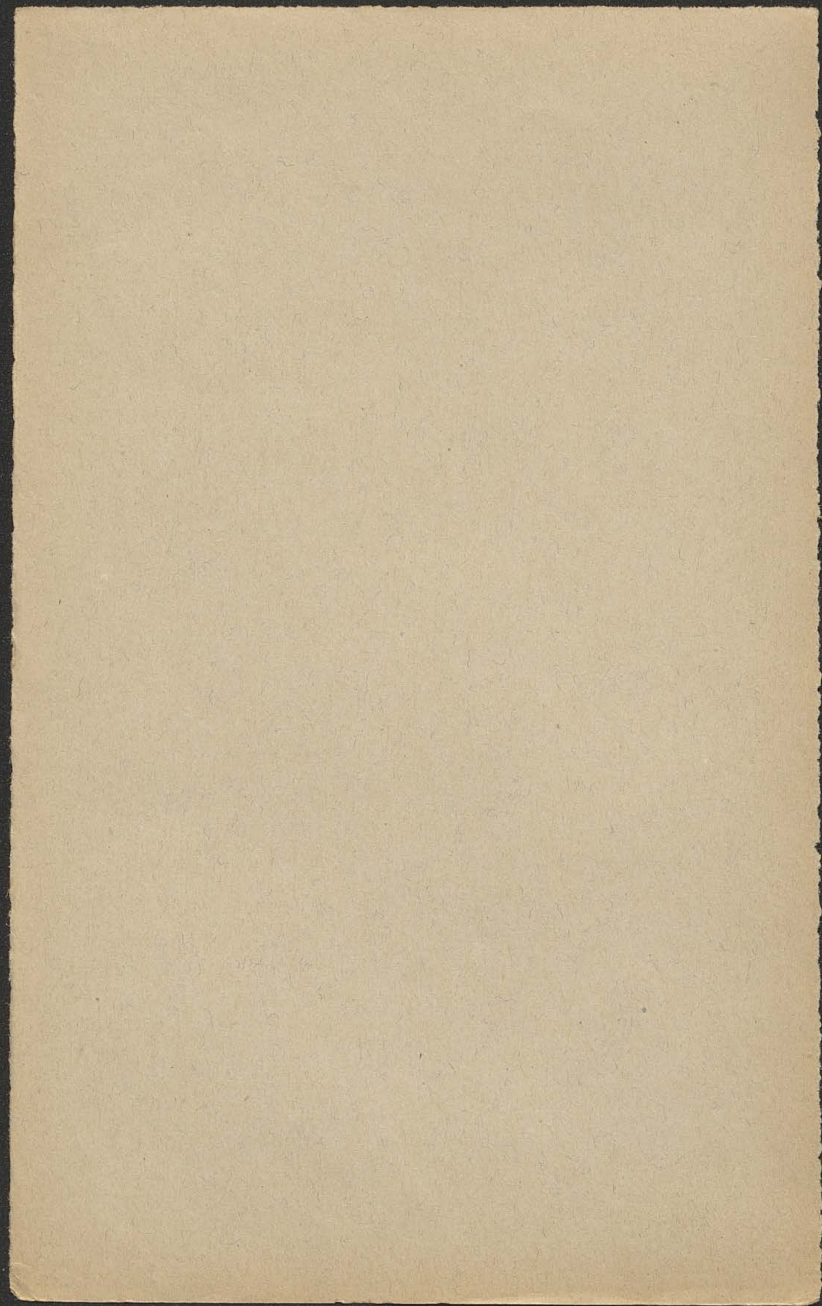
Muzyka - i. t. z fig. wyryska co jest harmoniję
 lub dysharmoniję dla ucha, co sprawia
 jakichkolwiek wrażenie na umyśle słuchka
 „Stwierdzę swe wrażenia w westchnieniach
 tłumionych, szeptań, szmerach i słowach
 na wprost wymówionych, z których sta-
 da się dziwna muzyka wieżowu” A. Mick.
 3. 191.

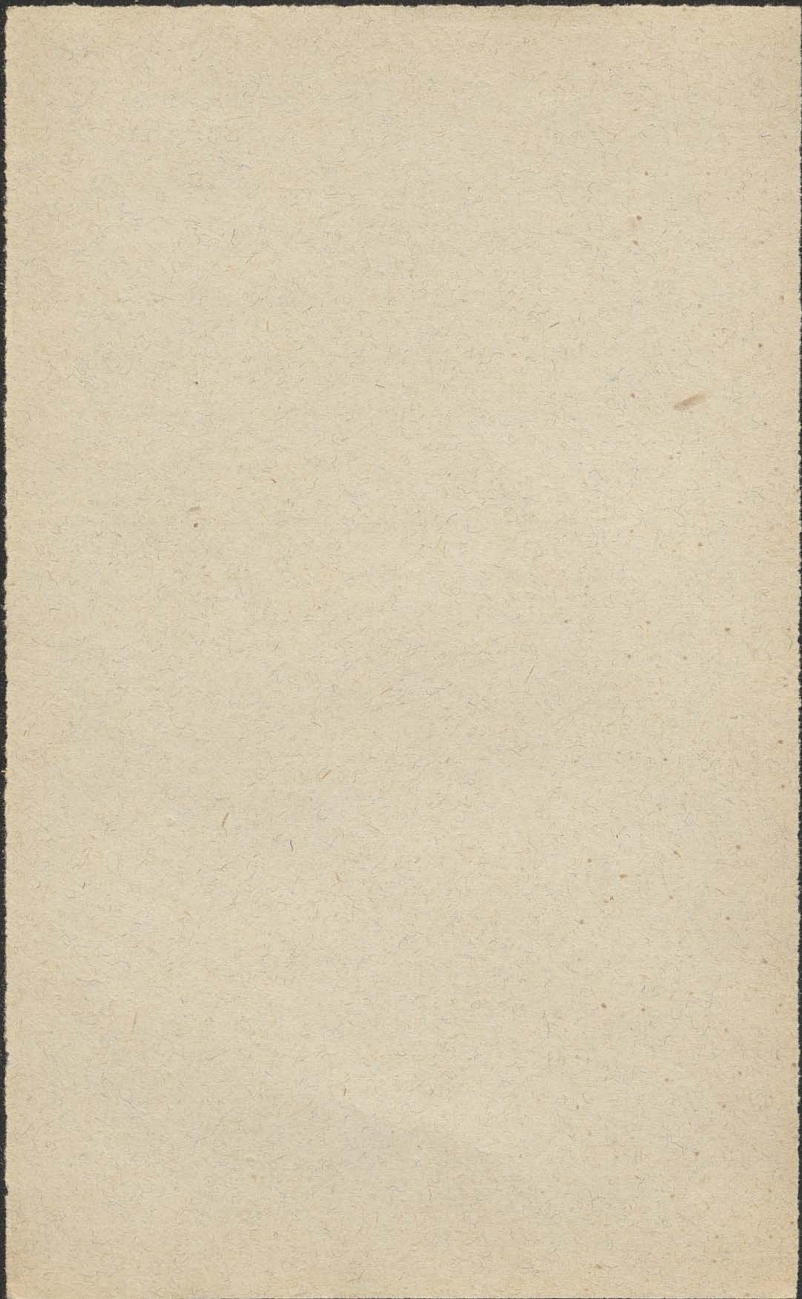
Murzykowiec St. mij. ndkn. stawai us murzykatrupu

„Dziś resursa murzykowiec widocznie,
wiostrzy ten rywiot tak porządny do
krytych swych kaje i kaban” W. Szyn.

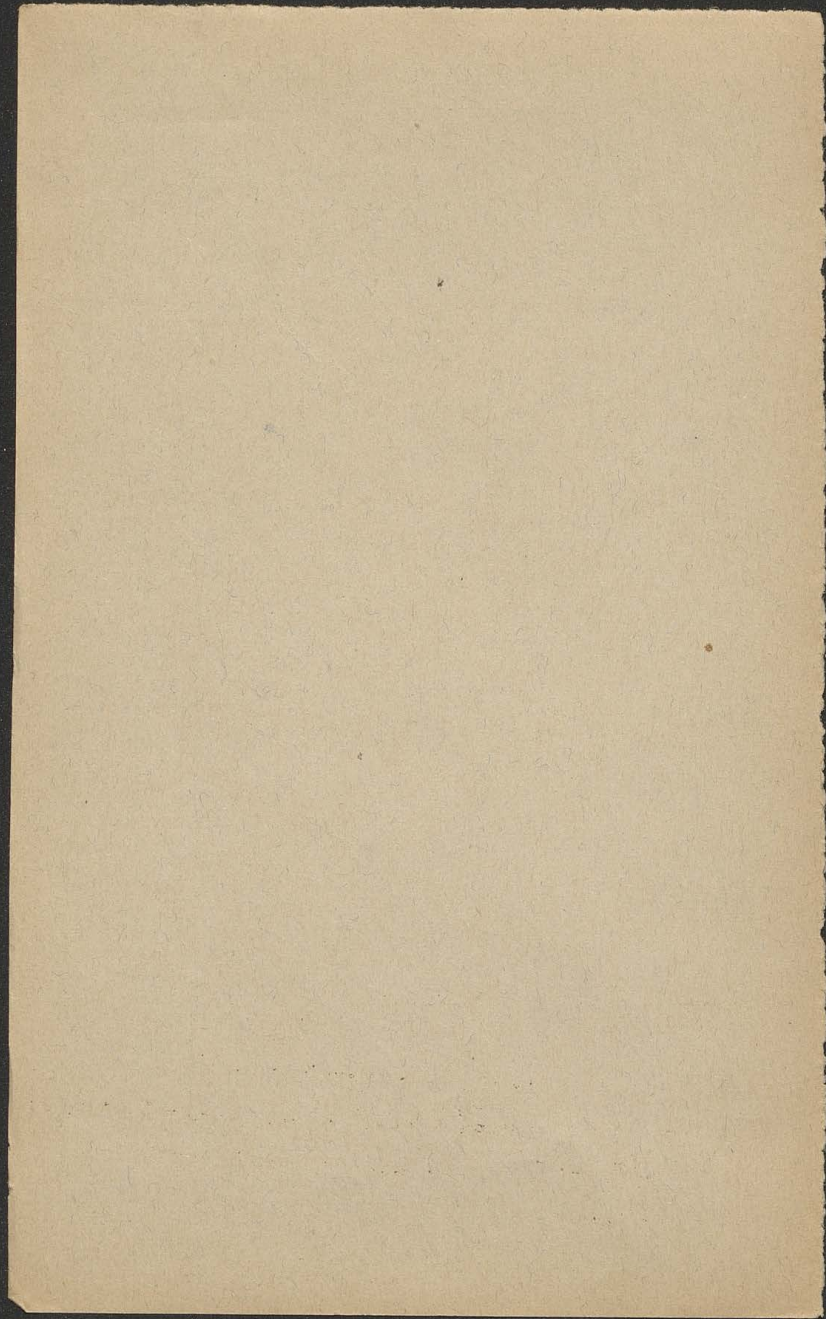
Fig. St. 1. 106.

Muzykalność - i. 4. bez l. um. "dobrość" do muzyki, stuch muzykalny, upodobanie w muzyce przy wykrataleum muzykanem "Hrabia ze swym spiewem i muzykalnością, stal się swierzym" J. Kocera. 73. 58 " Miał tyłko swą miłośność, głos tenorowy, muzykalność i ogromne zapasy nadeksei " ib. 67.

Mycie st. or. udm. Omycie dnm. chie, ^{mytem} tem (ob.
Wadał, ochie, „Ministerstwo skarbu ka-
 rażyto omycie nowowytbudowanej
 przestroni gósińca..” Dzien. ust. dla Galicji
 1878 or. 19 st. 119

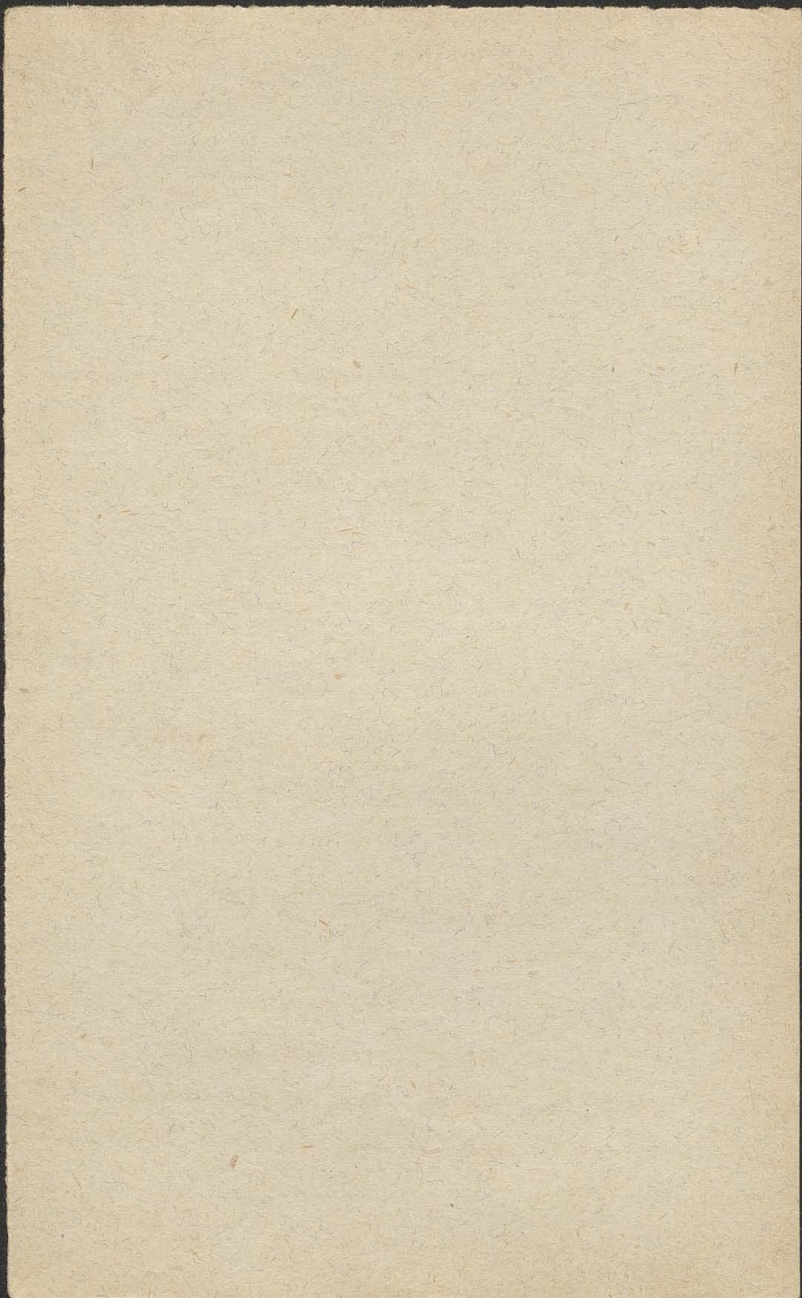

Mydtek - dŕka. n. dŕki - ow. rum. posp. kwetain,
 fibut, gotwis do karmyteria oczu,
 i cicha pŕk, cicha woda, jak kady-
 ktuje ni warunki do aktu, od waru
 pŕnam, czy to indywidualum ucri-
 we, czy mydtek "Kl. Jun. Wiek 1884
 202. 1. (1)

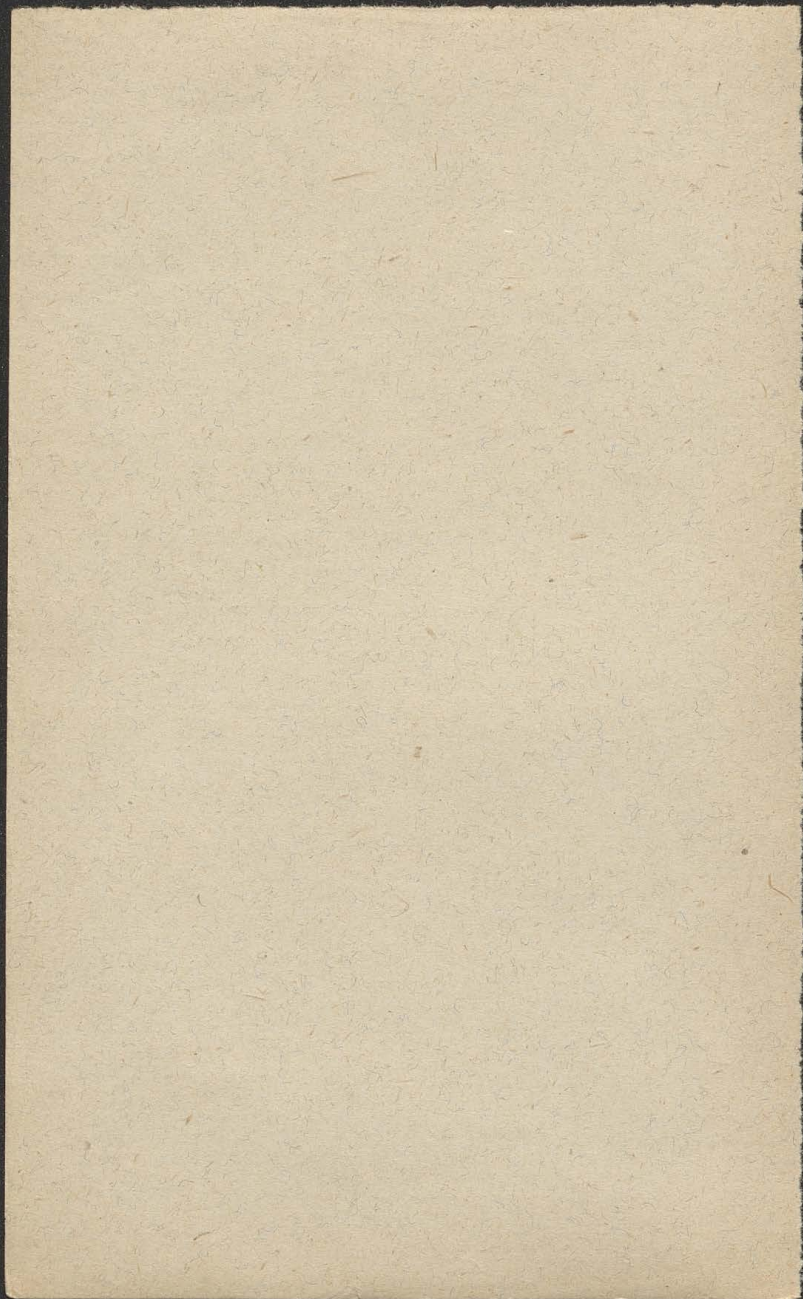
Mydtkowai st. a. ndkn. posp. kwac'
 tumanic', mydlic' koruu oczu.

Mydło - a. n. dŕa - det rum. i puste po-
 le na tablicze czyli kamieniu do gŕy
 w dorzino, dubeltowe mydło, "gdy oba
 pola na tablicze sŕ puste to jst nie
 majŕ zŕdnego oka i" sprawie' mydło"
 koruu posp. sprawie' biie, lanie, mywi-
 czyi, wyprae' t. j. sprawie' prauie'

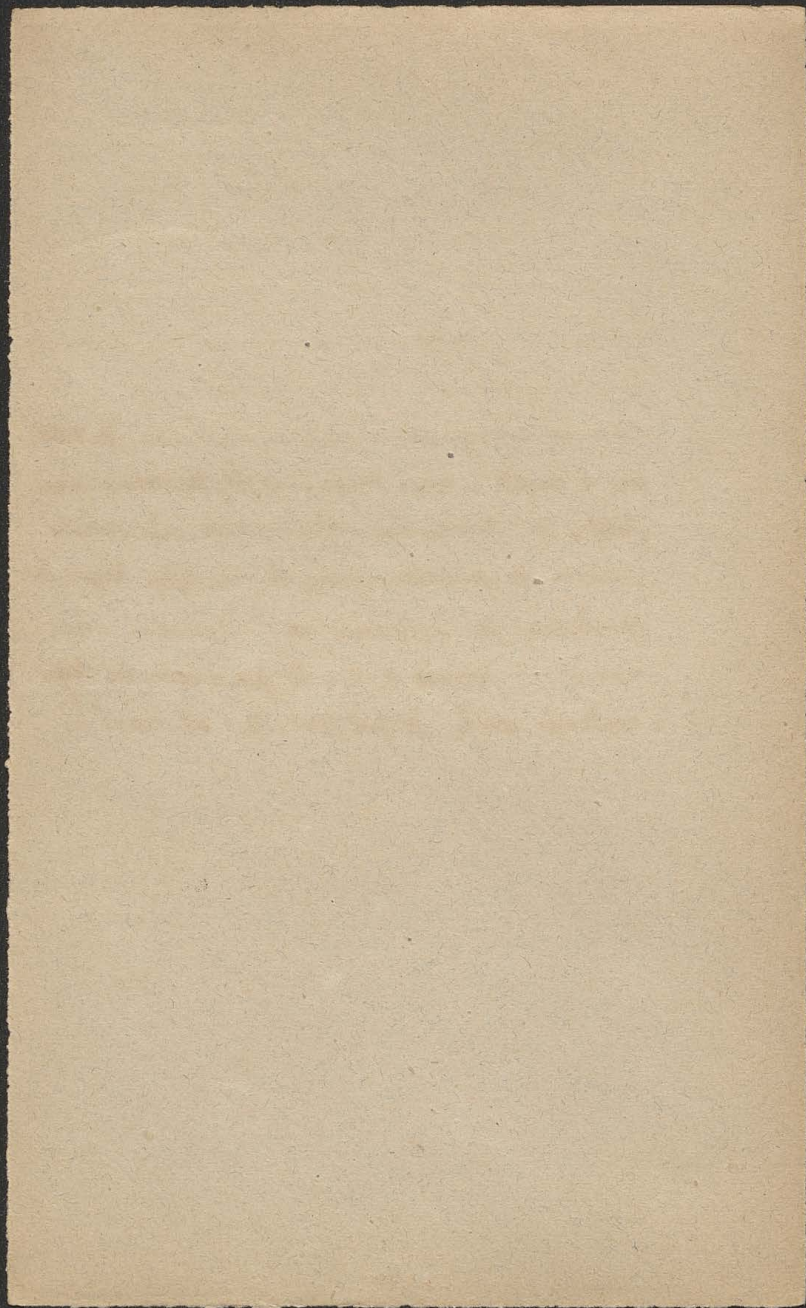
(1) § "Ten mydtek mydli, ze mu mat' z emulsa
 wiadrany" H. Sinek. Ta brevia Kur. Cod. 88
 285. 2.

Mykić st. ca. ndku. pruw. wywijac, wyhw-
ca' us, mat awaj, „Lisaki mehiq,
tunaniq i' wodny." w. Pol 7. 179.

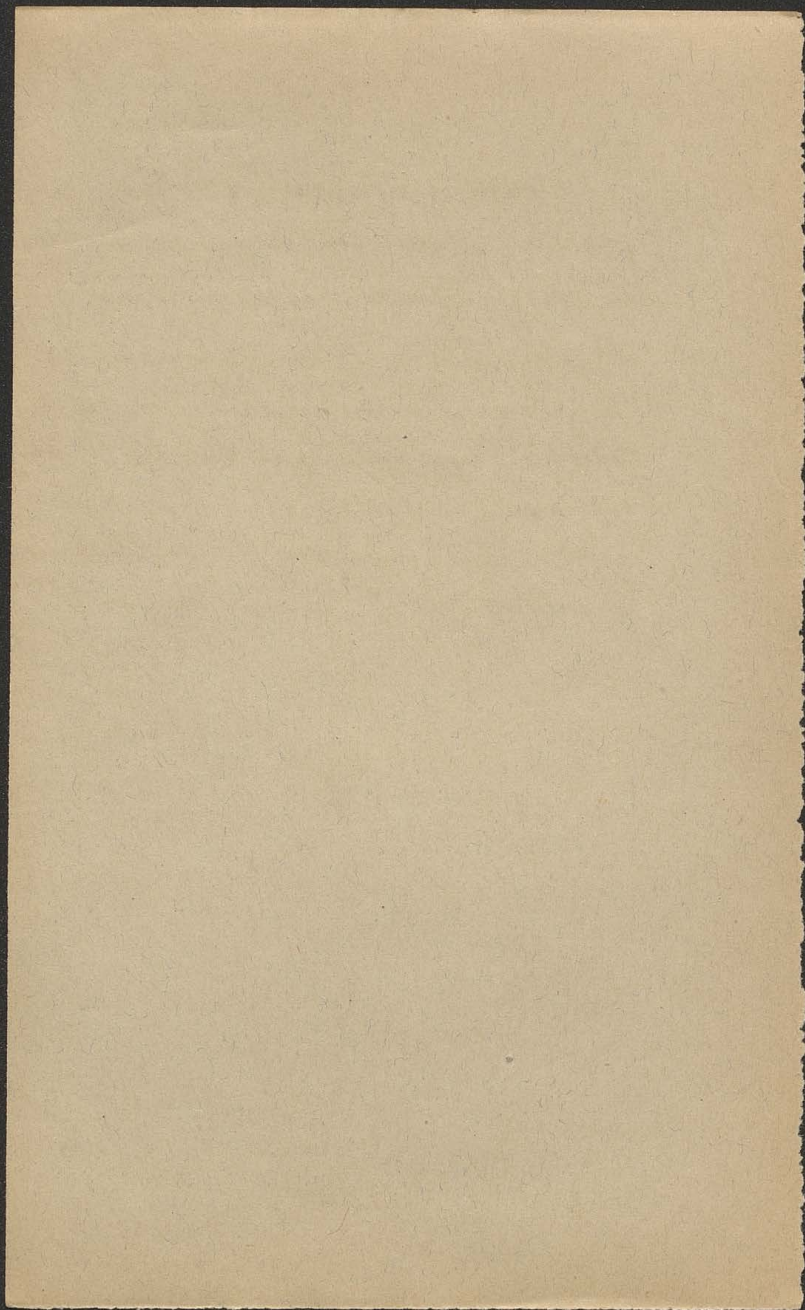

Mysł-i. k. § „bić się z myślami” = walczyć się, rozmyślać o ostalczym postępowaniu, nie móc się zdecydować „Drugiego wakatem się i bitem z myślami; a i nawracie nigdy by się nie zgodzi, co muie ostalczynie zdecydowało” J. Dziwnak. 8. 356. § „walczyć się z myślą” = mieć pewną myśl, zamierzać, projekt „W Petersburgu dyplomacja nie dozwala jeszcze do przekroczenia, że nie wtedy droga do restytucji jej wpływało na Dultgerwin. Sam nowa się jeszcze z myślą ponowienia tego rodzaju prób.” Dzi. pol. 1888. 13. 1. ob. nowi się

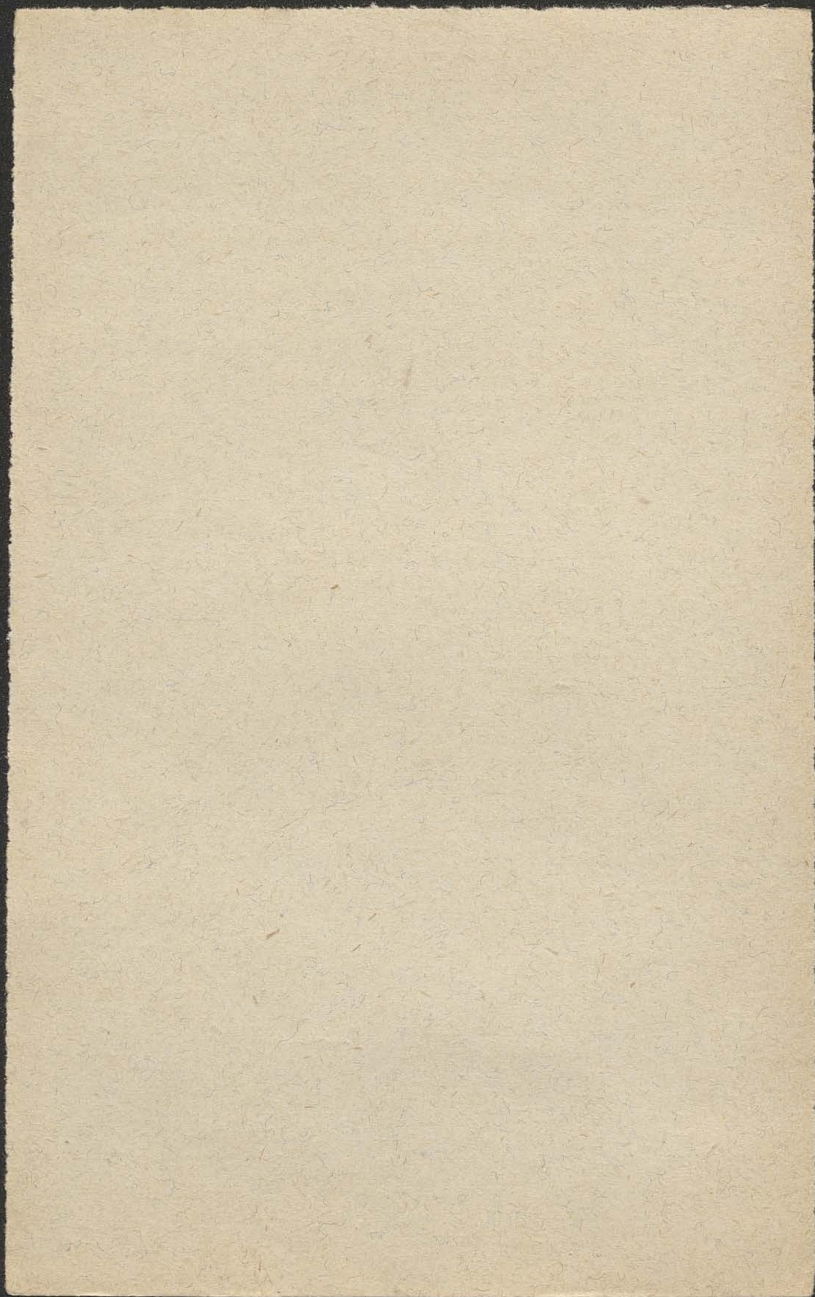

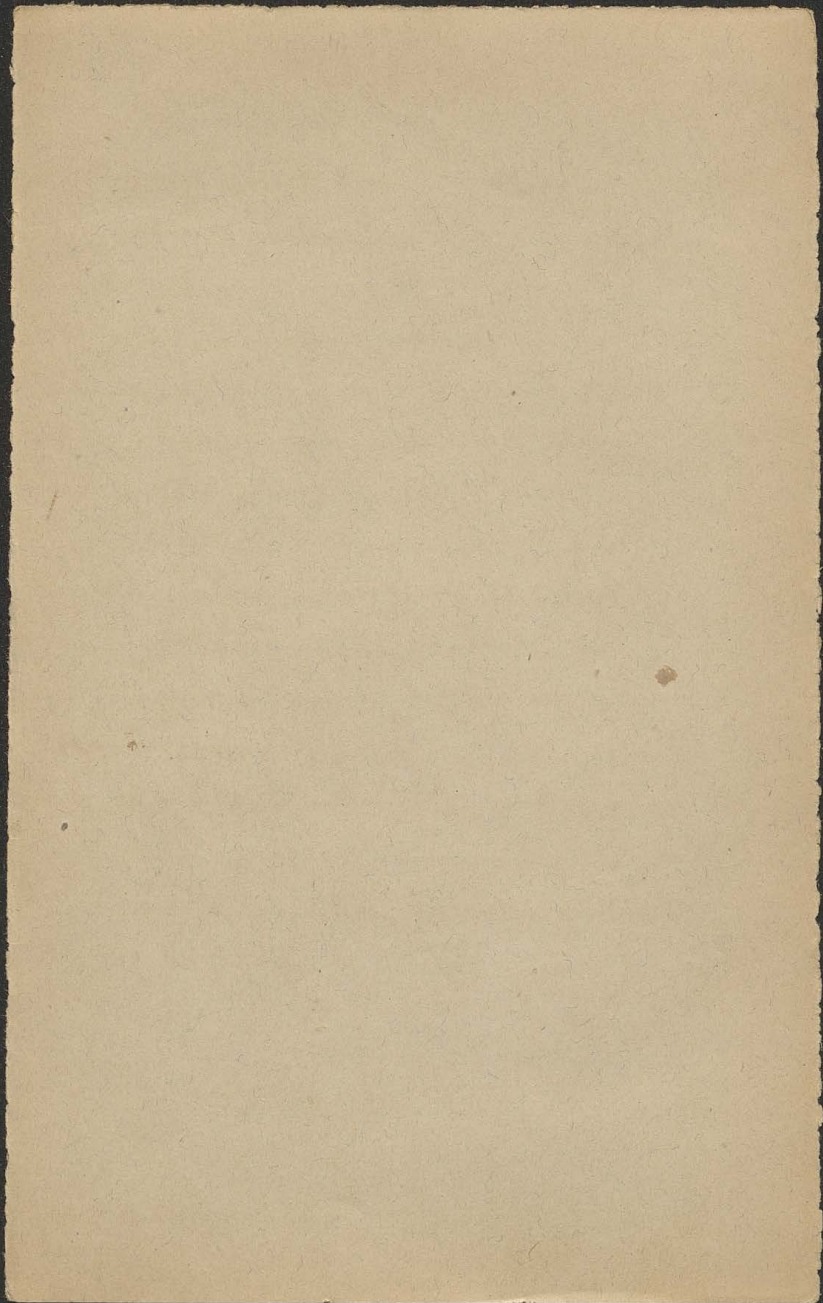
Mysłik - a. m. praw. Galii. kawałek rielaxa, *
 pfarhim ustalonymi kowcem, rodzej' dlu-
 ta, do wycimania rielaxa u podkwo.

Mysłiciel - a. m. le um. cztowisk my-
 ślacy, umiejzy zastanawiać się i myśle
 zglebiać najpoważniejsze kwestje, Idee
 dojrzewały świadome sobie w dusznych
 pojedynczych myślicieli, a uświadamie
 w całej ludzkości "Eg. Mto. i Stary 2. 170.

Mysłiweczek - ceka m. myśliwy, zwab. w pios-
nicach ludowych „Wziął braciaek strzel-
bickę trafił myśliwca w głowę”
O. Kol. 1. 224. „Gweta pasterecka dolina,
mysliweczek za nią z nowiną.” ib.

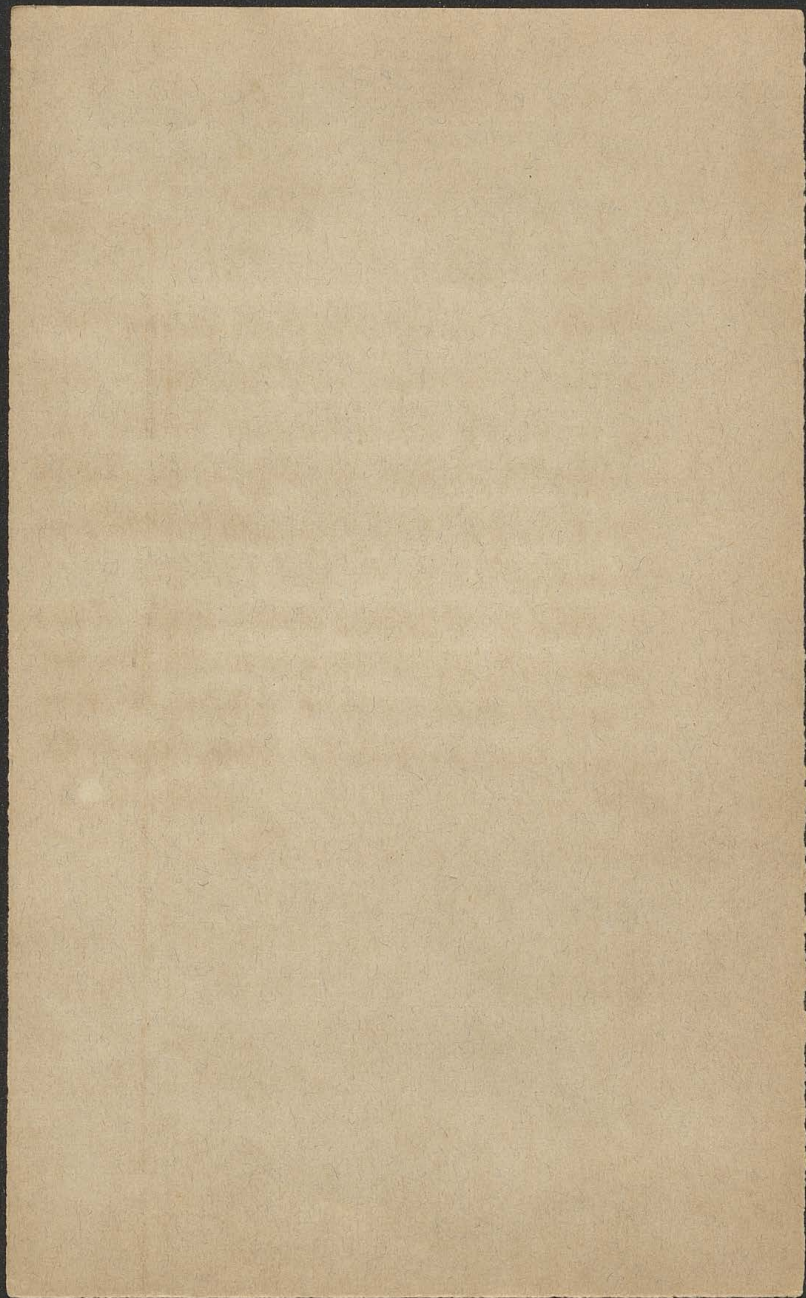

Myśl-y. i. — § przygotowanie: „zginął jak ruda
myśl w popiele” = przypadek i niedoświadczenie, ani
go karku. (.)

Myślaka-i. i. — § „myślaki w głowie” cf
kajęszaki = głupek, myśli ni w piór ni w dzi-
wiej „Nie mogłem się domyślić co to znaczy;
zakreśliłem się już bać czy też jej przypadkiem
myślaki w głowie nie zagnieżdżyły” Wt. Zag. Sam-
star. par. 20

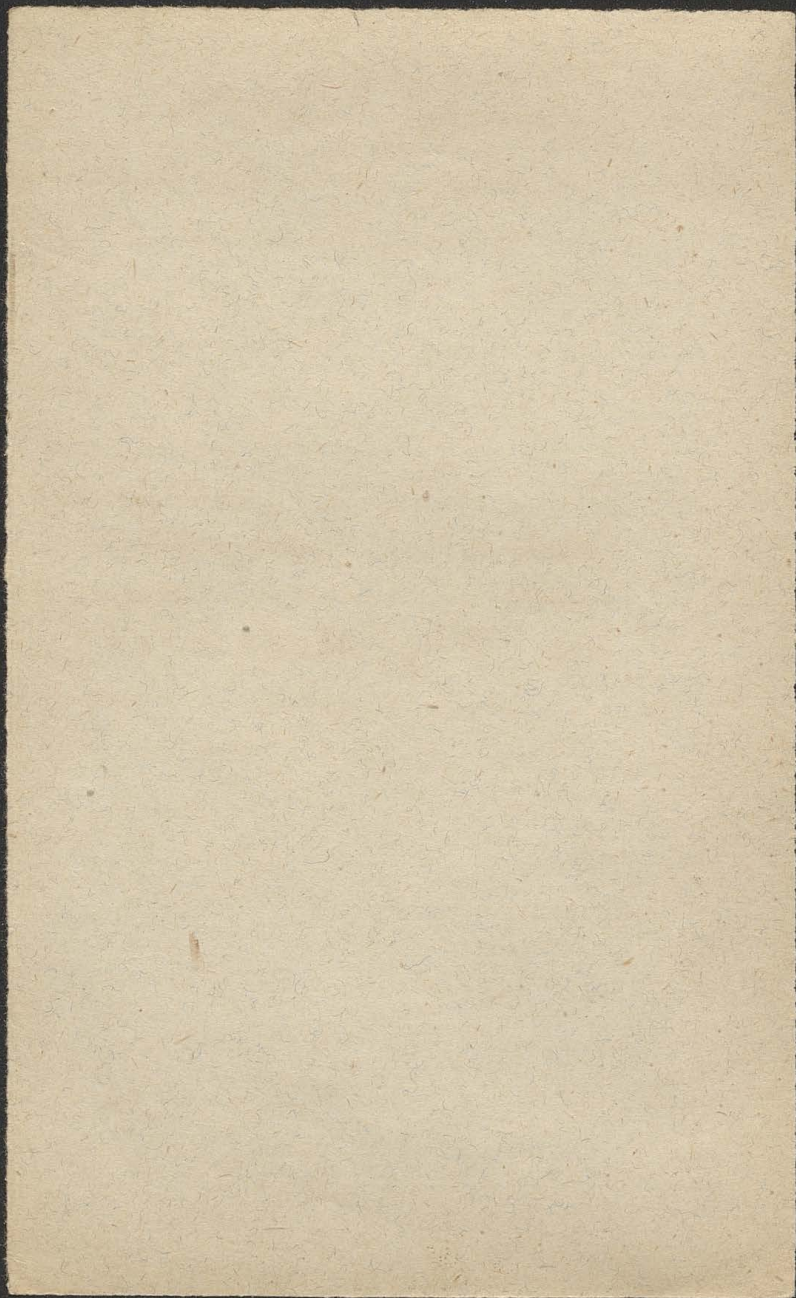
(.) „Afish to werystko. 'wierca obęzi' iś bez
mawnynerji, bez dobrego akłera-lera bez przy-
tu w ułtadaniu afi'skno zginieć, jak ruda
myśl.” A. Urb. Dziu. Na wrz. (Lwów.) 1879 nr 54
str. 5. „Tuny byłby zginął jak ruda myśl
w popiele, ale Zacharyasz obrótny był na
wmysłknie sposoby” W. Jan. Wiel 1887. 214. §
poupt. „siedzi ~~cielo~~ jak myśl pod miotłą” = ciekło, nie
odrywa się, nie daje ruci o sobie, cztowiel
dobry, spokojny, nikomu w drogę nie wcho-
dzi, siedzi ciekło jak myśl pod miotłą” Kł.
Jan. Wiel 1887. 215.

Mysaures

Mysaures - a. m. ^{owie} sy-wo. um. kyp. prow. faktor

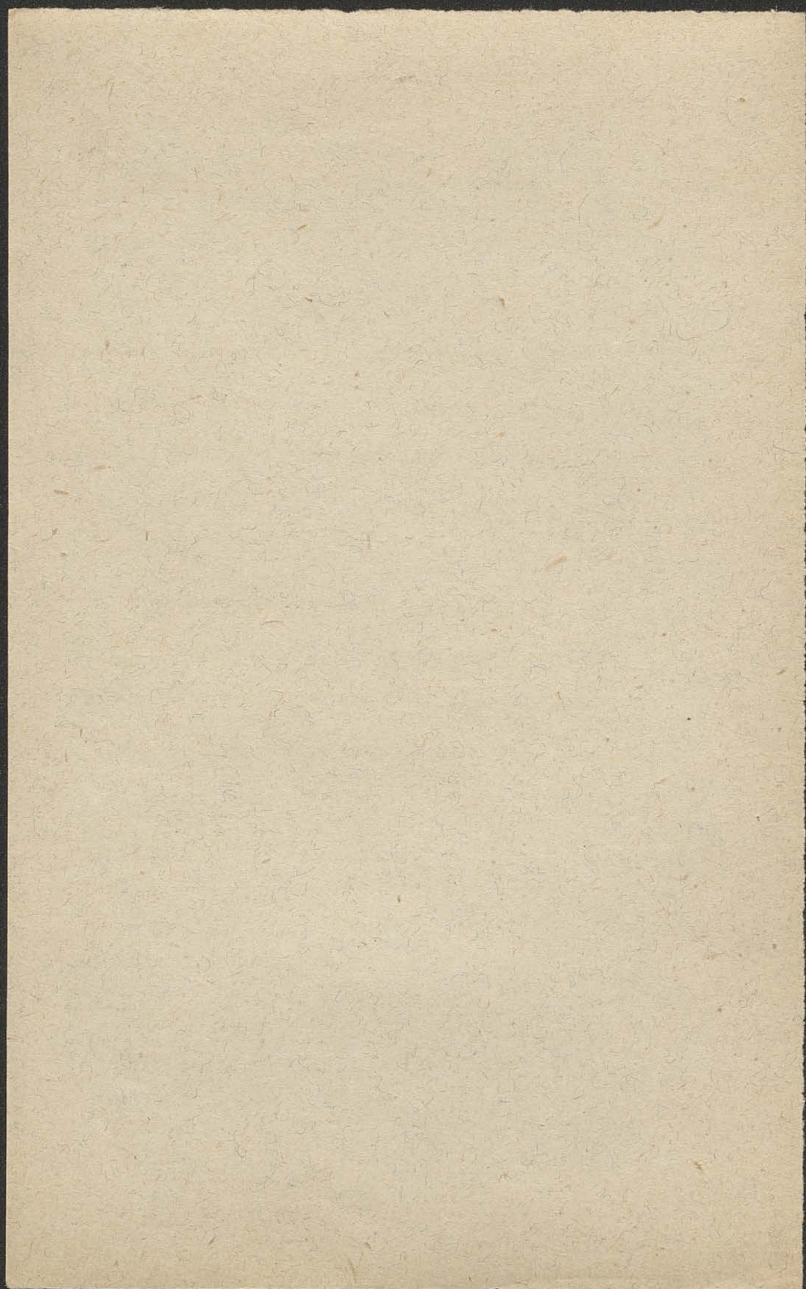
" Mysaures przy tej austrii płaćć go-
spodarstwie na prawo postugiwania
w jego domie kilkadziesiąt rubli " Jt. Wras.
14. 10 " U drzwi najednych domow
korycna pibni mysauresowie, kapraska-
ja podwójnych " ib. 11. " Wiedaleto mojej
gospody był klep koronny. Mysaures po-
wiedział mi, że tam uwina dostai wyot-
kiego " Wt. kaz. wiek 1888. 18.

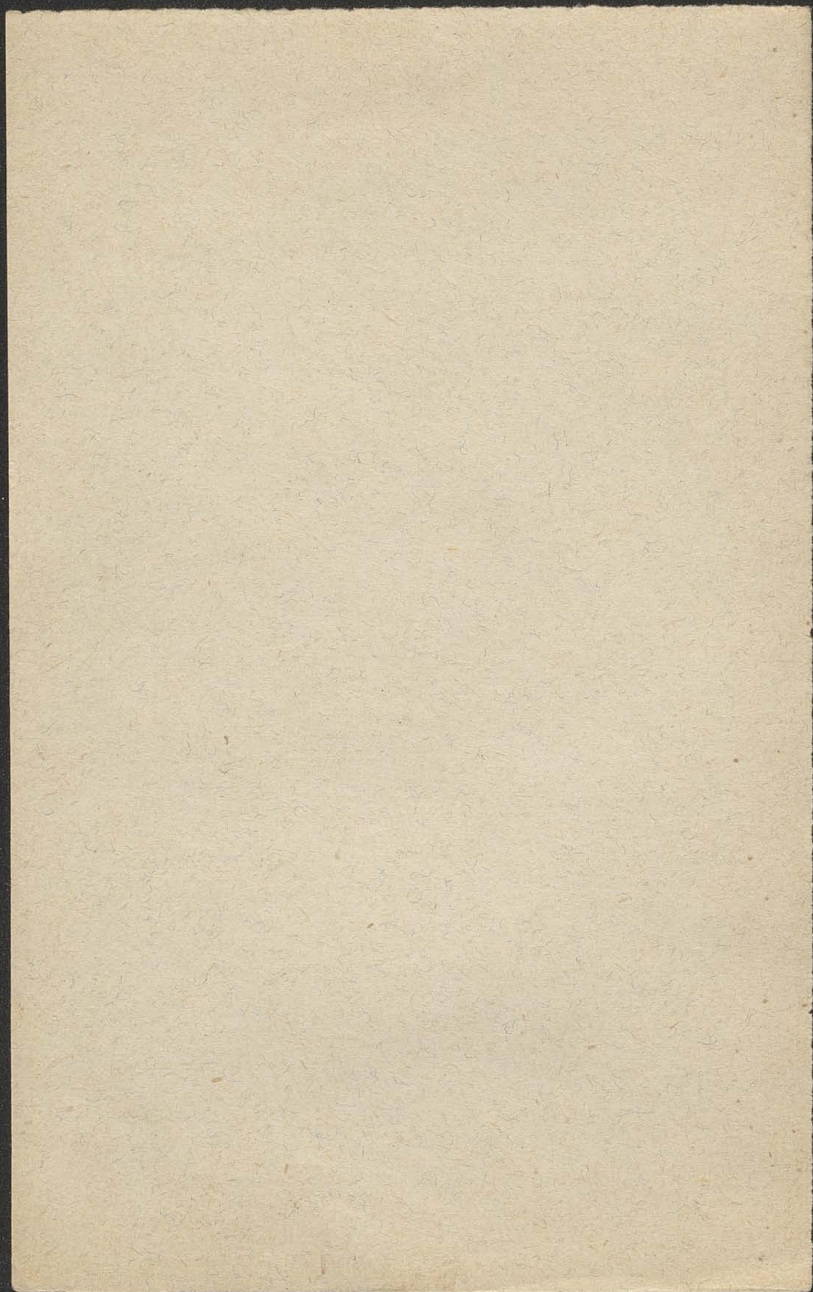
Myt - u. m. ty - wo mu. z grec. ^{mythos. basn} μῦθος, bajka, po-
 danie nieprawne i ciemne (.)

Mytywany - a. e. będący mytem, nie-
 prawy, wątpliwy. Nadzieja dowiedze-
 nia się czegoś o wanych mytycznych
 skarbach podkomornym; skłaniata
 go do tego kroku "Z. Kwart. wiek 1898.
 23.

(1.) "Przeszłość tak niedawna była dla
 nich jakby mitem tylko, przedsta-
 wianym tu i ówdzie przez starych, poświę-
 tych wojowników" Z. Dziennik. 1. 283.

Mytha - i. i. tki - tek um. prow. Senc. sierka,
gatgan, wiehec, kawatek ciego do
mycia nawajni, garukio.

Mytnicy - a e mytny, tycajacy sie naklada-
nia, pobierania i w ogole kwestji myta
"Ustanowia sie nowe stacje mytnicze
w nastepujacych miejscowosciach..." Dzienn.
ust. dla Galicji 1878 nr. 19 str. 119

Mytowny - a e tycajacy sie myta, jako
opłaty "Omowienie to od 1 stycznia 1879
w zycie wejdzie, wiec od tego czasu pobór
maleriyski i mytowny na nowo usta-
nowionych stacjach mytniczych sie roz-
pocznie" ib. 120.

